

မောင်ပေါ်ထွန်း

ပက်တီဟတ်စ်နှင့်အက်စ်အယ်လ်ငါ့အိုဇာ
(ဒုတိယအကြိမ်)

Patty Hearst
And S.L.A

1500

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာ တည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး
ဒို့အရေး
ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နောင်ယုက် ဖျက်ဆီးသူများအားဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နောင်ယုက်သော ပြည်ပနိုင်ငံ များအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ခြေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- * နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- * အမျိုးသားပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- * ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- * ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင် တည်ဆောက်ရေး
- * ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- * နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- * တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- * အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- * မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- * တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

သီဟရတနာစာအုပ် - (၇၁)

- ဘာသာပြန်စာစဉ် -

ပက်တီဟတ်စ်

နှင့်

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း

မောင်ပေါ်ထွန်း

PATTY HEARST & S.L.A

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၄၄၇/၂၀၁၄ (၅)
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၆၆၀/၂၀၀၄ (၇)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

■ ပထမအကြိမ်

၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

ချင်းတွင်းစာပေတိုက်

ဒုတိယအကြိမ်

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

သီဟရတနာစာပေ

အုပ်စု

■ (၁၀၀၀)

ထုတ်ဝေသူ

■ ဦးသိမ်းစိုး

(မြ-၀၃၉၈၂)

(သီဟရတနာစာပေ)

အမှတ် (၁၀၀-D)၊ အင်းယားလမ်း၊

ကမာရွတ်မြို့နယ်။

မျက်နှာပုံးနှင့်

■ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်

အတွင်းပုံနှိပ်

(ရာပြည့်အောင်ဆက်)

၁၉၉၊ လမ်း-၅၀၊ ပုဇွန်တောင်။

ကွန်ပျူတာစာစီ

■ **GLORY**

မျက်နှာပုံးပန်းစို

■ **THIHA GROUP**

စာအုပ်ချုပ်

■ ကိုမြင့်

တန်ဖိုး

■ (၁၅၀၀)ကျပ်

သီဟရတနာစာပေတိုက်မှထုတ်ဝေပြီးစာအုပ်များ

- ၁။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ သူမ
- ၂။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ ရင်မှတစ်ချက်
- ၃။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ မေတ္တာ
- ၄။ ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင်၏ သူ
- ၅။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ နတ်ရေးငယ်ရွှေစာ
- ၆။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ ကမ္ဘာမြေဝယ်
- ၇။ ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင်၏ အိမ်ကြီးမာယာ
- ၈။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ စိတ်
- ၉။ ဆောင်းဝင်းလတ်၏ လွမ်းလောက်ပေသည်
- ၁၀။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ သူလိမိန်းမ
- ၁၁။ မောင်သိန်းတန်၏ သည်အရွယ်
- ၁၂။ လေသူရဲတစ်ဦး(ဦးလှဝင်း)၏ သေခြင်းနှင့် အားမာန်
- ၁၃။ ပါရဂူ၏ ဘုရားကျောင်း တံမြက်လည်းသား
- ၁၄။ ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်၏ ကျွန်ုပ်၏သဒ္ဒါ
- ၁၅။ လေသူရဲတစ်ဦး(ဦးလှဝင်း)၏ မုန်တိုင်း
- ၁၆။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ ရွှေလင်းယုန်
- ၁၇။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ ပုဂ္ဂလပညတ်
- ၁၈။ မြတ်ဆွေ၏ စာရေးဆရာတို့၏ အနီးအဝေးပုံရိပ်များ
- ၁၉။ မင်းဆွေ၏ နာမည်
- ၂၀။ မိချမ်းဝေ၏ အလွမ်းပင်ဆင့် ကျွမ်းရင်နှင့်
- ၂၁။ ဦးလှမိုး၏ ရဟန္တာအစ ကောဏ္ဍည
- ၂၂။ လူထုစိန်ဝင်း၏ ပထမအမျိုးသမီးလမ်းထွင်သူများ
- ၂၃။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ ရဲဘော်ဖခင်မှတ်တမ်း
- ၂၄။ မင်းခိုင်ဦး၏ ပန်းတို့သည်လည်း ရန်ချင်းပြိုင်မည်နိုင်
- ၂၅။ ဇော်နောင်၏ အာရုံမျက်လုံးများဖြင့် အနောက်ကမ္ဘာကိုကြည့်ရှုခြင်း
- ၂၆။ ဟိန်းလတ်၏ သိမ်တမ်းကြောင်းဖြစ်တည်မှုသစ် ပဉ္စလက်သရုပ်မှန် နှင့် စာပေအနုပညာရေးရာ
- ၂၇။ ဂျာနယ်ကျော်မိသားစု၏ ဂျာနယ်ကျော်စီးဆင်းမှု
- ၂၈။ ရွှေဥဒေါင်း၏ အေဗရာဟင်လင်ကွန်း
- ၂၉။ ဒဂုန်တာရာ၏ မေ
- ၃၀။ နတ်နွယ်၏ ရင်သွေးနှင့် မိုရေးဗီးယား ဝတ္ထုတိုများ
- ၃၁။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ သူ့မအနုပညာရှင်
- ၃၂။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ အဖြူ
- ၃၃။ ချစ်ဦးညို၏ လက်ကံပီပီချစ်သူ
- ၃၄။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ တွေးတစ်စုံစီမံ
- ၃၅။ မန္တလေးကလောင်စုံ၏ မှုဆုံဖြစ်ကြသူများ
- ၃၆။ လူထုဒေါ်အမာ၏ ငွေနှင့်လက်နက်
- ၃၇။ ဒဂုန်တာရာ၏မြိုင်
- ၃၈။ ရွှေဥဒေါင်း၏ ရိတ်စပီးယား ဝတ္ထုတိုများ
- ၃၉။ မိချမ်းဝေ၏ လှိုင်းနှစ်ထပ်ပင်လယ်
- ၄၀။ လူထုစိန်ဝင်း၏ အရှေ့ကိုမျှော်၍ အနောက်ကိုကြည့်ခြင်း
- ၄၁။ မြသန်းတင်၏ ကံကောင်း
- ၄၂။ ချစ်ဦးညို၏ သူဝတ္ထုဘုမ္မိဝေဒနာ
- ၄၃။ မင်းသုဝဏ်၏ ပန်းနှင့်ပင်စည်
- ၄၄။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ မုန်း၍မဟူ
- ၄၅။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ သွေး
- ၄၆။ ဟိန်းလတ်၏ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာများနှင့် သူတို့၏စာများ

- ၄၇။ အောင်ဝေး၏ အေးမြမြီးလှ
- ၄၈။ မောင်ဝံသ၏ ကမ္ဘာထိပ်တန်းနိုင်ငံများ၏ နိုင်ငံရေးစီးပွားရေး မြင်ကွင်းကျယ်လှေလာချက်
- ၄၉။ ဆောင်းဖင်းလတ်၏ ဖီးပြတိုက်
- ၅၀။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ သူလိလှ
- ၅၁။ ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်၏ LET US SPEAK FRENCH
- ၅၂။ လူထုဒေါ်အမာ၏ မြန်မာပြည်တွင် စစ်ဆေးခဲ့သော အမှုအခင်းများ
- ၅၃။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ မြန်မာ့ဆေးပညာ
- ၅၄။ ကျော်ဝင်း၏ လူများ ဖြစ်ရပ်များ တူရူချက်များ(နိုင်ငံတကာအိုင်ဒီယာမိတ်ဆက်)
- ၅၅။ ချစ်ဦးညို၏ အချစ်ဖြင့်လောင်ကျွမ်းတောက်ပသူများ
- ၅၆။ ရွှေဘိုမိမိကြီး၏ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် အနာဂါရိကဓမ္မပါလ
- ၅၇။ ဝသုန်၏ သားကလေးအမည်မသိနှင့် ဝတ္ထုတိုများ
- ၅၈။ ချစ်ဦးညို၏ ချစ်သူသန္တရီ
- ၅၉။ မြသန်းတင့်၏ အညတရရုပ်ပုံလွှာများ
- ၆၀။ တက်တိုး၏ မေတ္တာမွန် (Silas Marner)
- ၆၁။ မောင်ပေါ်ထွန်း၏ အကြီးအကဲ (The Haj-Leon Uris) ..
- ၆၂။ ချစ်ဦးညို၏ ပန်းမွန်ဝေ
- ၆၃။ ကြည်ဦး၏ လွမ်းပင်တိုင်စံနှင့် နန်းဘိသိဟာဘေ
- ၆၄။ စံတင့်ထွန်း(လှကွန်)၏ ရွှေမည်း၊ တိုယိုတာစီးရီးနှင့် အိက္ခေတာယဉ်ကျေးမှု
- ၆၅။ ဒဂုန်တာရာ၏ စန္ဒရားဆရာ (သို့) မဟာအချစ်
- ၆၆။ အောင်ပွင့်ဦး၏ ပညတ်ချက်အမှတ် (၁၁) သင့်အားမဖမ်းမိစေရ (Jeffrey Archer- The Eleventh Commandment)
- ၆၇။ ချစ်ဦးညို၏ သစ္စကပရဗိုဇ်နှင့် ကာဠုဗုဒ္ဓရက္ခိတ
- ၆၈။ မောင်မိုးသူ၏ ခေတ်မီမိ ကမ္ဘာကြည့် ကြည့်မြင်
- ၆၉။ မောင်ဝံသ၏ နိုင်ငံတကာအတွေး၊ နိုင်ငံတကာအမြင်
- ၇၀။ ချစ်ဦးညို၏ တရားရှင်နှင့်ရာဟုလာ

ပတ်တီဟတ်စ် နှင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုက်

ဆက်လက်ထုတ်ဝေမည့် စာအုပ်များ

- ၇၂။ လူထုဒေါ်အမာ၏ သက်တန်ရောင်
- ၇၃။ မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)၏ အိမ်ရှေ့စံလှိုင်မင်းမှသည်ဂျွန်စီလီယံမောင်လတ်သို့
- ၇၄။ ချစ်ဦးညို၏ လက်ရွေးစင်ဝတ္ထုတိုများ
- ၇၅။ ညီစေမင်း၏ နုလုံးသားမဲ့ဒေဝီ (သို့) အဲလစ်ဇဘက်နှင့် သမိုင်းနောက်ခံ ဖန်သားပြင်ကွန်ရက်များ
- ၇၆။ ဒဂုန်တာရာ၏ စိမ်းမြဲစရာ
- ၇၇။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ လက်ရွေးစင် ဝတ္ထုတိုများ
- ၇၈။ ချစ်ဦးညို၏ မိမိနှင့် အဝိဇာဏကများ
- ၇၉။ ဗိုလ်အေးမောင်၏ မြားနက်
- ၈၀။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ မာလာရီ
- ၈၁။ သန်းမြင့်အောင်၏ ငိုခြင်း၊ ရယ်ခြင်း၊ နိုးခြင်း၊ ဝေးခြင်း၊ ... ဝတ္ထုတိုများ
- ၈၂။ စည်သူမြသန်း၏ ဆရာမြသန်းတင့်၊ ဒေါက်တာဘဦး၊ ကျော်မောင်၊ အမှောင်ရိပ်ဝယ် နှင့် အခြားဖြစ်ရပ်များ
- ၈၃။ နတ်နွယ်၏ တက္ကသိုလ်နှင့် ပြင်ပကမ္ဘာ
- ၈၄။ ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်၏ အိပ်မက်ဆန်သောဘဝ
- ၈၅။ မိုးဟိန်း(သားဂျာနယ်ကျော်)၏ ဆင့်၍ ဆင့်၍ ဆက်၍ ဆက်၍
- ၈၆။ မင်းဆွေ၏ မိန်းမနှင့် ယောက်ျား
- ၈၇။ ပါရဂူ၏ နေရဉ္စရာ
- ၈၈။ ထိလာစစ်သူ၏ စီးဆင်းရစ်လေဦး ဧရာဝတီ
- ၈၉။ ညီပုလေး၏ လီဒိုဟူးကောင်း မင်ခြစ်မှတ်စုများ

မောင်ပေါ်ထွန်း

ရခိုင်ပြည်နယ် မာန်အောင်မြို့နယ် ရေမျက်ဝရွာတွင် အဖ ဦးမောင်ပု၊ အမိ ဒေါ်အေးသာတို့က ၁၉၃၅ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားသည်။ အမည်ရင်းမှာ ဦးခင်မောင်စိုး ဖြစ်သည်။ ၁၅ နှစ်သားတွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး အလွတ် ပညာသင်ကျောင်းတက်သည်။ ၁၉၅၅ တွင် စာပေဗိမာန်၌ လက်နှိပ်စက် စာရေးအဖြစ် အမှုထမ်းသည်။ ၁၉၇၃ တွင် ဝိဇ္ဇာ(သမိုင်း) ဘွဲ့ရသည်။ ၁၉၇၉ တွင် စာပေဗိမာန်စာအုပ် အသင်း ကြီးကြပ်ရေးမှူးအဖြစ်မှ အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။ ငွေတာရီ မဂ္ဂဇင်းတွင် စာအုပ်လောက ကဏ္ဍကို ၁၉၆၇ ခုနှစ်မှ စ၍ ခြောက်နှစ်နီးပါး ဆက်တိုက်ရေးသားခဲ့သည်။ စာအုပ် လောကစာစောင်၊ ပန်မဂ္ဂဇင်း၊ ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်းနှင့် ဓန မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် အယ်ဒီတာ၊ အယ်ဒီတာချုပ် လုပ်ခဲ့သည်။ ဓနမဂ္ဂဇင်းတွင် အတိုင်ပင်ခံ အယ်ဒီတာချုပ် အဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဘာသာပြန် လုံချင်းစာအုပ် လေးဆယ်ခန့် ပြန်ဆိုရေးသား ခဲ့သည့်အနက် နိုင်းမြစ်ဝှမ်းမှ တော်လှန်ရေး၊ ကျွန်မ ချစ်တဲ့ ဆူကာနီ၊ ယက်ဗ်တူရှင်ကို၊ မောင့်ဘက်တန်နှင့် အိန္ဒိယ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ၊ ကမ္ဘာ့ရန်၊ တစ်ဘဝ၊ မာယာ၊ မဟာ ဒီလှိုင်း၊ ငွေရှာနည်း၊ ငွေသုံးနည်း၊ စံပြ အရောင်းသမား၊ အကြီးအကဲ၊ ပက်တီဟတ်စ်နှင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၊ ဟားဗတ် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှာ မသင်ခဲ့ရသမျှ၊ အဆင့်မြင့် အောင်မြင်သူတို့၏ အလေ့အထများ၊ ရန်ကုန်သား ကျားဘမ်း သူဌေးကြီး၏ စီးပွားရေးစွန့်စားခန်းများ၊ လုပ်ငန်းအောင်မြင် ရေး လျှို့ဝှက်ချက်များ၊ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စဖြင့် ကြီးပွားရေး၊ ကန္တာရ စမ်းရေအိုင်နှင့် စီးပွားတက်အောင် လုပ်နည်းတို့မှာ ထင်ရှားသည်။ 'ကန္တာရ စမ်းရေအိုင်'ဖြင့် အမျိုးသားစာပေဆု (ဘာသာပြန်-ရသ)ကို ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် ရရှိသည်။

ရည်ညွှန်းချက်

- * ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါးနှင့်
ဆရာများအား ရှိခိုးလျက်

- * သားကြီး မောင်ကျော်သူ
သားငယ် မောင်အောင်သူ
သမီးကြီး ခင်သန္တာငြိမ်း
သမီးလတ် ခင်စန္ဒာငြိမ်း
သမီးငယ် ခင်မာလာငြိမ်းတို့အတွက်

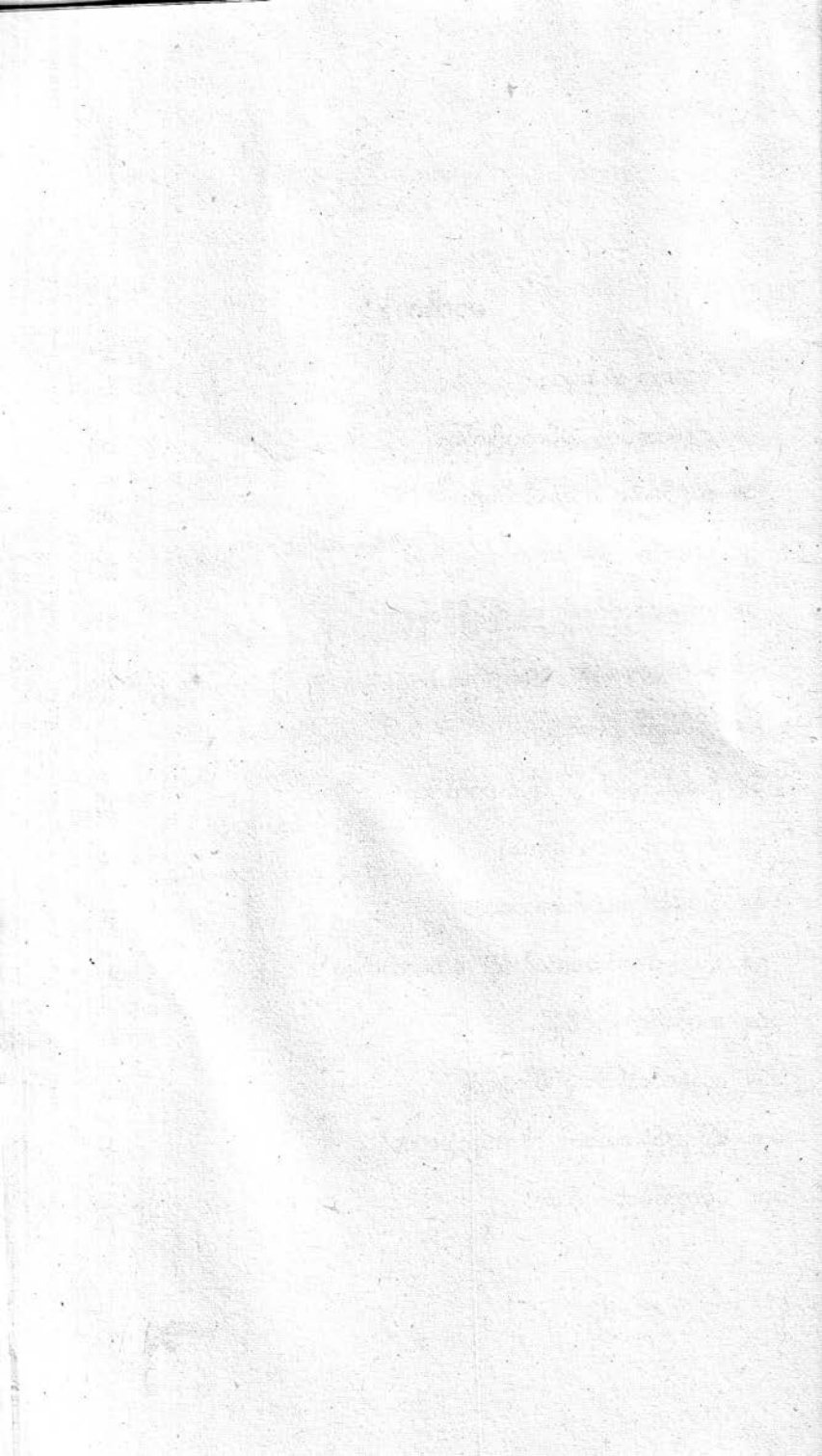
မောင်ပေါ်ထွန်း

ဝန်ခံစကား

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရာတွင် အခမရှိကန်နိုင်ငံ၊
နယူးယောက်မြို့၊ New American Library Inc. စာအုပ်
တိုက်မှ ထုတ်ဝေသော “The Strange Case of Patty
Hearst” (John Pascal & Franicne Pascal) စာအုပ်
ကို လက်ရင်းထား၍ အခြားသောမဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များမှလည်း
အချက်အလက်များ ရယူပါသည်။

မာတိကာ

- စာရေးသူ၏အမှာ	၁၃
- ဤစာအုပ်ပါ အဓိကပုဂ္ဂိုလ်များ	၁၇
၁။ ညဉ့်ဦးယံမှ သေနတ်သံများ	၂၃
၂။ ပက်တီ၏ အတိတ်ဘဝစာမျက်နှာ	၅၇
၃။ ကြမ္မာမုန်တိုင်း၏ ရှေ့ပြေးနိမိတ်များ	၁၀၁
၄။ စစ်သံလွှမ်းသော ဝရမ်းစာ	၁၁၇
၅။ တိပ်ခွေထဲမှ အသံများ	၁၃၉
၆။ ဦးခေါင်းခုနစ်လုံး မြွေဟောက်ဂိုဏ်း	၁၅၅
၇။ မသေရင် အောင်ပွဲခံမယ်	၁၈၃
၈။ ဝါဒမှိုင်း အသွင်းခံရသလော	၂၂၁
၉။ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ကောလာဟလ	၂၃၅
၁၀။ ဘဏ်တိုက် ဝင်စီးပြီ	၂၄၇
၁၁။ သေနတ်သံကြားမှ မီးလျံများ	၂၆၁
၁၂။ ပြေးသူသုံးယောက် လိုက်သူသုံးထောင်	၂၈၉
၁၃။ ပင့်ကူအိမ်ထဲမှ ပိုးဖလံ	၃၀၇

စာရေးသူ၏ အမှာ

(၁)

လွန်ခဲ့သောလ တစ်နေ့က စာပေဝါသနာရှင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် လမ်းသွားမတ်တတ် ဆုံမိပါသည်။

“ဘယ့်နယ်...ကိုယ့်လူ၊ ‘ပယ်တီဟတ်စ်နှင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း’ ဆိုပါလား၊ ကျွန်တော် တွေ့ပါတယ်ဗျာ...သတင်းစာထဲမှာ...ခင်ဗျား စာအုပ်ကြော်ငြာ၊ ကောင်မလေးက သေနတ်ကြီးတကားကားနဲ့လေ။ ခင်ဗျားကြော်ငြာရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်တော် တော်တော် အံ့အားသင့်သွားတယ်။ နိုင်ငံရေးစာအုပ်နဲ့ ကလောင်စာကိုင်လာတဲ့လူက ဘာတွေလျှောက်ရေးနေတာလဲဗျ”

သူက ခပ်ကျဲကျဲရယ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို စပ်ဖြီဖြီနှင့် ကြည့်နေပါသည်။ သူ့အကြည့်တွင် ကျွန်တော့်အား သရော်လိုသော သဘောထား ပေါ်လွင်နေပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်က ဘယ်လိုမှ ထူးထူးခြားခြား အမူအရာမပြဘဲ ခပ်တည်တည်ပင် ပြုံးနေလိုက်ပါသည်။ ထိုမိတ်ဆွေမှာ ဝါရင့်စာပေသမားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့စာပေရေးစီကြောင်းကို အတော်ကလေး တီးခေါက်မိသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ လူချင်းရင်းနှီး၍ ပြောမနာ ဆိုမနာ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကျွန်တော့်အပေါ် ဤသို့ အတွင်းကျကျ ဝေဖန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ရေးတော့ ရေးပေါ့ဗျာ၊ စာရေးဆရာဆိုတာ စာရေးရမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်‘လိုင်း’ကလေးတော့ ထိန်းထားပါဦးဗျ။ လူရိုသေ ရှင်ရိုသေ၊ ဟဲ...ဟဲ”

သည်အထိတော့ ကျွန်တော်က နှုတ်ပိတ် မနေနိုင်တော့ပါ။ ‘ဟန်ကိုယ့်ဖို့’ဆိုသလို ကိုယ့်ကလောင်ကိုတော့ ကိုယ်ကာကွယ်ရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို မေးလိုက်ရပါသည်။

“ဒါနဲ့ခင်ဗျား အဲဒီ ‘ပက်တီဟတ်စ်’အကြောင်း နည်းနည်းပါးပါးဖတ်ကြည့်ပြီးပလား။ ‘တိုင်း’နဲ့ ‘နယူးစ်ဝိခ်’မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ပါတယ်လေ”

“သူဌေးသမီး ပြန်ပေးဆွဲမှုဆိုတာတော့ သိပါတယ်။ ဖတ်တော့ မဖတ်ဖြစ်သေးပါဘူး”

“ဒါဖြင့်...ကျွန်တော့်စာအုပ်လက်ဆောင်ရတော့မှ ဖတ်တော့ဗျာ။ ‘တိုင်း’နဲ့ ‘နယူးစ်ဝိခ်’မှာ ပါတာတွေက သတင်းဆောင်းပါးဆိုတော့ သိပ်ပြီး မပြည့်စုံသေးဘူး။ တကယ်တော့ အဲဒီပြန်ပေးမှုအကြောင်း နည်းနည်းပါးပါးဖတ်ပြီးမှ စောစောက မေးခွန်းမျိုးကို ခင်ဗျားမေးဖို့ကောင်းတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ၊ လုပ်စမ်းပါဦး”

သူ့အမူအရာမှာ စောစောက မျက်နှာထားမျိုး မဟုတ်တော့ပါ။ စိတ်ဝင်စားဟန် ပေါ်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က-

“ဒီမူခင်းက ခင်ဗျားထင်သလို သာမန်ပြန်ပေးမှုမျိုး မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ပြန်ပေးမှုမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ‘လူဆွဲ-ငွေတောင်း-ပြန်လွှတ်’တဲ့ ပြန်ပေးမှုမျိုး မဟုတ်ဘူး။ အဖြစ်က တော်တော်ဆန်းတာ၊ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာတောင် ဒီလိုမူခင်းမျိုး ဒီတစ်ခါပဲ ပေါ်ဖူးသေးတယ်။ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးအတတ်မှာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ် ပါတယ်ဆိုတဲ့ အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်တွေတောင် ‘အောချ’ ယူရတဲ့ အမှု၊ ပြီးတော့ ပြန်ပေးဆွဲခံရသူရဲ့ သက်ဆိုင်ရာ မိဘဆွေမျိုးတွေသာမက အခြားအရပ်သားတွေရော၊ အစိုးရအာဏာပိုင်တွေပါမကျန် အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံး အုံးအုံးကျွက်ကျွက် ဖြစ်ကုန်အောင် ဖန်တီးခဲ့တဲ့အမှု”

“ညွှန်းလှချည့်လားဗျာ၊ ဒီလောက်တောင်မဲလား”

“ညွှန်းရုံ ဘယ်ကမလဲ၊ ဒီထက်တောင် ပိုသေးတယ်။ လိုရင်းပြောရရင် ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးမှုဟာ သာမန်ပြန်ပေးမှုမျိုး မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံရဲ့ မိသားစုဘဝ၊ လူမှုရေးဘဝ၊ နိုင်ငံရေးဘဝတွေကို အခြေခံပြီး ‘ပေါက်ကွဲ’ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ပြန်ပေးမှုမျိုးဗျာ။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော် အခုရေးနေတဲ့ စာအုပ်ဟာလည်း သာမန်မူခင်းစာအုပ် မဟုတ်ဘူး၊ သာမန်လျှို့ဝှက်သံဖိုစုံထောက်စာအုပ်လည်း မဟုတ်ဘူးဗျာ။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောရရင် ‘လူမှုရေးစစ်တမ်း’ (Social Survey) စာအုပ်ဖြစ်တယ်။ ဒီစာအုပ်မှာ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့လို မိဘတွေ သိသင့်တာတွေ အများကြီးပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သားသမီးတွေ သိသင့်တာတွေလည်း အများကြီးပဲ။ ဒါတင် မကသေးဘူး။ တခြား...တခြား လူတန်းစားစုံ သိစရာတွေ၊ တွေးစရာတွေလည်း တစ်ပုံကြီး”

“ကဲဗျာ...လမ်းပေါ်မှာ မကောင်းပါဘူး၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဝင်ကြရအောင်”

မိတ်ဆွေက ကျွန်တော့်လက်ဆွဲ၍ မလှမ်းမကမ်းရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ခေါ်လာခဲ့ပါသည်။

“ဒီတော့ ဆက်စမ်းပါဦး”

သူက လက်ဖက်ရည်နှစ်ခွက် လှမ်းမှာလိုက်ပြီးနောက် စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

“ဒီတော့ ဒီအကြောင်းဖတ်ရတော့ ကျွန်တော် အကြီးအကျယ်စိတ်ဝင်စားသွားမိတယ်။ အခြားလူတွေကို ပြန်ပြောပြချင်တဲ့ ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာမိတယ်။ အထူးသဖြင့် လူလားမြောက်ခါစ ကျွန်တော့်သားတွေနဲ့ သမီးတွေကို ဒီအကြောင်း ပြန်ပြောပြချင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစာအုပ်ရေးဖြစ်တာပဲဗျ”

ဤသို့ဖြင့် စာဖတ်သူလက်ထဲသို့ ဤစာအုပ်ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတက္ကသိုလ်စိန်တင်၊ ဆရာဦးအောင်ဇေယျ (သီဟရတနာပုံနှိပ်တိုက်) ဆရာဦးစံလွင်၊ ဆရာမောင်ဆုရှင်၊ ဆရာလူအောင်၊ ဆရာဦးစံတိုး (ပန်းချီ)၊ ဦးသောင်းရွှေ (ရွှေကျွန်းသောင်း)နှင့် ဦးမြင့်ဆွေ (မြတ်ငြိမ်း)တို့မှ စ၍ ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဖက်ဖက်မှ ကူညီခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်၍ မဆုံးနိုင်ပါ။

ဤစာအုပ်ကို လေးစားအပ်သော စာဖတ်သူများလက်သို့ ရောက်အောင် ‘မွေး’ထုတ်ပေးခဲ့သော ချင်းတွင်းစာပေတိုက်နှင့် စာမူကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရေးကူးပေးသည်သာမက ဤစာအုပ်ထုတ်ဝေရာတွင် စာရေးသူအား တစ်လျှောက်လုံး ကူညီခဲ့သူ ကိုမြင့်သိန်းတို့၏ ကျေးဇူးကိုမူ အထူးတလည် မှတ်တမ်းတင်လိုပါသည်။

(၂)

ဤစာအုပ်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံမှ သူဌေးသမီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ တစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်မှန် ပြန်ပေးမှုဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ‘တိုင်း’ (Time) နှင့် ‘နယူးစ်ဝိခ်’ (News Week) စသော အပတ်စဉ်ထုတ် နိုင်ငံတကာ သတင်းဓမ္မစင်းများကို ဖတ်ရှုသည့် စာဖတ်ပရိသတ်တိုင်း သိရှိသော ‘ကမ္ဘာကျော်’ မှုခင်းကြီး ဖြစ်ပါသည်။

‘ကမ္ဘာကျော်’ဟု ဝိသေသနပြုရခြင်းမှာ စာဖတ်သူများက အထင်ကြီးအောင် မရည်ရွယ်ပါ။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤပြန်ပေးမှုလို ပြန်ပေးမှုမျိုး ဤတစ်ကြိမ်သာ ပေါ်ပေါက်ဖူးသေးကြောင်း ဖော်ပြလိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤပြန်ပေးမှုသည် စာဖတ်သူ ကြားဖူးသမျှ ဖတ်ဖူးသမျှ ပြန်ပေးမှုများနှင့် လုံးဝခြားနားကွဲပြားပြီး ‘အလွန်အလွန်’ ထူးဆန်းသော မှုခင်းကြီးဖြစ်ကြောင်း ရှေ့စာမျက်နှာကို ဆက်လှန်သွားလျှင် သိရပါလိမ့်မည်။

ပြန်ပေးဆွဲခံရသည်မှ ပြန်ပေးများအား ဖမ်းမိသည်အထိကိုသာ ဤစာအုပ်တွင် အသေးစိတ် ဖော်ပြထားပါသည်။ တရားရုံး စစ်ချက်များကိုမူ အချုပ်သဘောသာ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဤအမှုမှာ မပြီးသေးပါ။ တရားဆိုင်နေရဆဲ ‘အမှုရှင်’ ဖြစ်ပါသည်။ တရားခံများအား ဖမ်းဆီးရာတွင် တစ်နှစ်ခွဲကျော်အထိ ကြာခဲ့ရသောမှုခင်းဖြစ်သောကြောင့် တော်တော်နှင့် အမှုပြီးနိုင်ဦးမည် မဟုတ်ပါ။ နှစ်နှင့်ချီ၍ ကြာနေဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မှုခင်း၏ အဓိက သော့ချက်ဖြစ်စဉ်များကိုသာ အသေးစိတ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ တရားရုံးစစ်ဆေးချက်များကို ‘မြင်ကွင်းကျယ်’ မဖော်ပြလိုက်တော့သည်မှာ စာအုပ်ထူလာပြီး ဈေးနှုန်းမတန်မဆ ကြီးမြင့်လာမည်ကို မလိုလားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပက်တီဟတ်စ်ပြန်ပေးမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သိသင့်သမျှ အရေးကြီးသော အချက်အလက်များသည် ဤစာအုပ်တွင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါဝင်သည် ယုံကြည်ပါသည်။

ဤမှုခင်း၏ သော့ချက်ဖြစ်စဉ်များကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် တရားခံသူဌေးသမီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ လှပျိုဖြူကလေး၏ တရားခွင့်၌ ရင်ဆိုင်ရမည့် အနာဂတ်ပြဿနာများနှင့်တကွ ဤမှုခင်းတစ်ရပ်လုံး၏ မြစ်ဖျားခံရာ မိသားစုအရေး၊ လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေးပြဿနာ အဖြာဖြာကို (စာဖတ်သူကိုယ်တိုင် တရားသူကြီးလုပ်၍) ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် စိတ်ကူးဉာဏ်ကွန်ယက် ဖြန့်ကျက်တွေးဆနိုင်ရေးသည် ဤစာအုပ်၏ အဓိက ဦးတည်ချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ပေါ်ထွန်း

၁၅၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၇၅၊ တောင်ဥက္ကလာပ။

ဤစာအုပ်ပါ အဓိကပုဂ္ဂိုလ်များ

ဟတ်စ်မိသားစု

၁။ ပက်ထရီရှာကင်းဘဲလ်ဟတ်စ် - ၂၁ နှစ်

[ပက်တီဟတ်စ်၊ ပက်တီ၊ 'တန်နီယာ']

- ၁၉၇၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၄ ရက်နေ့တွင် ပြန်ပေးဆွဲခံရသော သူဌေးသမီး။ အမေရိကန်နိုင်ငံ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ဘာကလီ တက္ကသိုလ် ဒုတိယနှစ်ကျောင်းသူ။ ပြန်ပေးများနှင့် ပူးပေါင်းသွား ပြီးနောက် ပြစ်မှုပေါင်းစုံ ကျူးလွန်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၅-ခုနှစ် စက်တင်ဘာ လလယ်တွင်မှ ဖမ်းမိသည်။

၂။ စတီဗင် အန်ဒရူးဝီဒ် - ၂၈ နှစ်

[စတီဗင်]

- ပက်တီ၏ ခင်ပွန်းလောင်း။ ဘာကလီတက္ကသိုလ် ပါရဂူဘွဲ့ သင်တန်း ကျောင်းသား။ ဖြန့်ပေးများ အရိုက်ခံရ၍ ဦးခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာရခဲ့ သည်။

၃။ ရန်ဒေါ့အက်ပါဆင်ဟတ်စ် - ၅၉ နှစ်

[မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်၊ မစ္စတာဟတ်စ်]

- ပက်တီ၏ ဖခင်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ထုတ် 'အိဇွမ်းမင်းနား' သတင်းစာ ထုတ်ဝေသူနှင့် အယ်ဒီတာချုပ်။

၄။ ကက်သရင်းကင်းဘဲလ်ဟတ်စ် - ၅၄ နှစ်

[မစ္စကက်သရင်းဟတ်စ်၊ မစ္စဟတ်စ်]

- ပက်တီ၏ မိခင်၊ ဘာကလီ တက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်။

၅။ အန်ဟတ်စ် - ၂၀ နှစ်

[အန်]

- ပက်တီ၏ ညီမ။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ။ ၁၉၇၅-ခုနှစ် မတ်လအတွင်း က ကနေဒါနိုင်ငံမှ အမေရိကန်နိုင်ငံနယ်စပ်သို့ အဖော်လူငယ်တစ်ဦး နှင့်အတူ ဖြတ်ဝင်လာစဉ်။

‘အမ်ဖီတမင်း’ ခေါ် မူးယစ်ဆေးဝါးတွေ့ရှိမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးတရားစွဲ ခံခဲ့ရသည်။

၆။ ဗစ်တိုးရိယဟတ်စ် - ၁၈ နှစ်

- [ဗစ်တိုးရိယ၊ ဗစ်ကီ]

- ပက်တီ၏ ညီမထွေး။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ။

၇။ ဝီလျံဟတ်စ်ဂျူနီယာ

[မစ္စတာဝီလျံဟတ်စ်]

- ပက်တီ၏ ဦးကြီး။ မစ္စတာဟတ်စ်၏အစ်ကို။

၈။ ဝီလျံရန်ဒေါ့ဟတ်စ် (၃) - ၂၆ နှစ်

[ဝီလျံ]

- ပက်တီ၏အချစ်တော် အစ်ကိုဝမ်းကွဲ။ မစ္စတာဝီလျံဟတ်စ်ဂျူနီယာ၏ သား။ ‘အိဇွမ်းမင်းနား’ သတင်းစာ၏ လက်ထောက်အယ်ဒီတာ။

* အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း

၁။ ဒေါ်နယ်ဒေးဗစ်ဒီပရီး - ၃၀ နှစ်

[ဒေါ်နယ်ဒီပရီး၊ ဒီပရီး၊ ‘ဖီးလ်မာရှယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူး’၊ ‘စင်ကျူး’၊ ‘စင်’]

- ပက်တီအား ပြန်ပေးဆွဲသော အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် နီဂရီးအမျိုးသား။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲ၌ အသေဖမ်းမိသည်။

၂။ သီရိဝိုးလား - ၃၀ နှစ်

[ဝိုးလား]

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် နီဂရီးအမျိုးသား။ ပက်တီအား ပြန်ပေး ဆွဲသောနေ့တွင် ဒီပရီးနှင့်အတူပါလာခဲ့သူဟု ဆိုသည်။

၃။ ဝိလုံဝုလိမ် - ၂၃ နှစ်

['ကျူဂျီ']

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသား။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက် ပွဲ၌ အသေဖမ်းမိသည်။

၄။ ဝိလုံဟဲရစ် - ၃၀ နှစ်

[တီကို]

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသား။ အင်မီလီဟဲရစ်၏ ခင်ပွန်း။ ပက်တီနှင့် တစ်နေ့တည်း ဖမ်းမိသည်။

၅။ ဂျိုးဇက်ရီမီရို - ၂၉ နှစ်

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသား။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ တွင် ဖမ်းမိ၍ ထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်းပေးခံခဲ့ရသည်။

၆။ ရပ်ဆဲလစ်တယ် - ၂၆ နှစ်

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသား။ ၁၉၇၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ တွင် ဖမ်းမိ၍ ထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်း အပေးခံရသည်။

၇။ နန်စီလင်းပယ်ရီ - ၂၆ နှစ်

[နန်စီလင်း၊ 'ဟာဟီဇာ']

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသမီး။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက် ပွဲ၌ အသေဖမ်းမိသည်။

၈။ ပက်ထရီရှာ ဆိုလ်တိုင်စစ် - ၂၄ နှစ်

[ဆိုလ်တိုင်စစ်၊ 'မဇ္ဇမ္ဇန်း'၊ 'ဇိုယာ']

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသမီး။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက် ပွဲ၌ အသေဖမ်းမိသည်။

၉။ ကမီလာဟော - ၂၉ နှစ်

['ဂါဘီ']

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသမီး။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက် ပွဲ၌ အသေဖမ်းမိသည်။

၁၀။ အင်မီလီ (ရှပ်) ဟဲရစ် - ၃၀ နှစ်

['ယိုလန်ဒါ']

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသမီး။ ဝိလုံဟဲရစ်၏ ဇနီး။ ပက်တီ နှင့် တစ်နေ့တည်းဖမ်းမိသည်။

၁၁။ အင်ဂျီလာအတ်ဂုဒ် - ၂၅ နှစ်

[‘ဂျီလီနာ’]

- အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသမီး။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက် ပွဲ၌ အသေဖမ်းမိသည်။

* တရားဥပဒေဆိုင်ရာအမှုထမ်းများ

၁။ ချားလ်စ်ဘိတ် - ၅၂ နှစ်

[မစ္စတာဘိတ်]

- ဆန်ဖရန်စစ္စကို နယ်မြေဆိုင်ရာ အက်ဖ်ဘီအိုင်ဌာနမှူး။ ပက်တီပြန်ပေး မှုကို လုံးဝ တာဝန်ယူ ထောက်လှမ်းရသူ။

၂။ ဝီလျံဆက်စ်ဘီ

- နိုင်ငံတော် ရှေ့နေချုပ်ကြီး။ ပက်တီအား ‘ဘုံရာဇဝတ်ကောင်’ဟု ပြောခဲ့သူ။ (ဤစကားကြောင့် ပက်တီ၏ဖခင် အကြီးအကျယ် ဒေါသ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။)

၃။ ရိုနယ်ရိုဂန်

- ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး။ (ယခု အထက်လွတ်တော် အမတ်။ လက်ရှိသမ္မတဖို့ဒ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင် အရွေးခံမည့်သူ။) ပြန်ပေး ဂိုဏ်း၏ တောင်းဆိုချက်အရ ပက်တီ၏ဖခင်က ဆင်းရဲသားများအား ရိက္ခာဝေငှရာတွင် ရိက္ခာများ မလတ်ဆတ်၍ အဆိပ်အတောက် ဖြစ် နိုင်သည်ဟု ဝေဖန်ခဲ့သူ။

၄။ ဂျိမ်းစ်ဘရောင်းနင်း - ၄၂ နှစ်

- ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့၊ အစိုးရရှေ့နေကြီး။

၅။ တဲရင့်ဟော်လီနန် - ၃၈ နှစ်

- ပက်တီ၏ အကျိုးဆောင်ရှေ့နေ၊ နာမည်ကျော်ရှေ့နေကြီး ဗင်းစင့်ဟော် လီနန်၏သား (နောက်ပိုင်းတွင် နှုတ်ထွက်သွားခဲ့သည်။)

၆။ အက်ဖ်၊ လီ၊ ဘယ်လီ - ၄၂ နှစ်

- ပက်တီ၏ အကျိုးဆောင် ရှေ့နေသစ်၊ သက်သေသက်ကန် ခိုင်လုံ သော ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကြီးများကိုပင် လုံးဝ အပြစ်လွတ်အောင် လျှောက် လဲနိုင်စွမ်းသည်ဟု နိုင်ငံကျော်သူ။

၇။ ဝေါလတာစကော - ၄၂ နှစ်

- ဂျက်စကော့၏အစ်ကို။ သူ့ညီ၏ အကူအညီဖြင့် ပက်တီတို့ လူစု ပုန်းအောင်းနေထိုင်သောဒေသကို ရဲအဖွဲ့သို့ လာသတင်းပေးသူ။

၈။ စတီပင်ဆိုလီယာ - ၂၈ နှစ်

- ပက်တီနှင့် ဝင်ဒီတို့အတွက် အိမ်ငှားပေးသူ။ (ပက်တီနှင့် တစ်နေ့ တည်း အဖမ်းခံရသည်။)

၉။ ကက်သလိန်းဆိုလီယာ - ၂၇ နှစ်

- စတီပင်ဆိုလီယာ၏ ညီမ။ လက်ဝဲဝါဒီအမျိုးသမီး။

၁၀။ ဂျယ်ရီပရစ်လ် - ၄၉ နှစ်

ပက်တီနှင့် ဝင်ဒီတို့ နောက်ဆုံး ငှားရမ်းနေထိုင်ခဲ့သော အိမ်ပိုင်ရှင်။ အစိုးရသက်သေ။

၁၁။ တွမ်မက်သယူး - ၁၉ နှစ်

- ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်းက လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့တွင် ပက်တီ နှင့် ဟဲရစ်တို့လင်မယားက လူရော ကားပါ ပြန်ပေးဆွဲခံခဲ့ရသူ။ အစိုးရသက်သေ။

(၁)

ညဉ့်ဦးယံမှ သေနတ်သံများ

လေပြင်းက တဟူးဟူးတိုက်ခတ်နေသည်။ သို့သော် မြသားကမ္မလာကော်ဇော်ခင်းထားသည့် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာပြင်ကျယ်ကို ဖြတ်သန်းလာသောကြောင့် လေရှိန်မှာ အေးမြလှသည်။ ထိုအချိန်တွင် နီညိုရောင်မြင်းကြီးတစ်ကောင်သည် ငွေသောင်ယံမှ ကျောက်စရစ်မြေလွှာပေါ်တွင် အရှိန်ကောင်းကောင်း

ဖြင့် နတ်မြင်းပျံအလား လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခုံးစိုင်းလာနေသည်။ မြင်းပေါ်တွင် ကား ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် ချစ်စဖွယ်လုံမငယ်တစ်ဦး။ ခုံးစိုင်းနေသောမြင်း၏ လည်ဆံမွှေးများနှင့်အပြိုင် လုံမငယ်၏ အညိုရောင်ဖျော့ဖျော့ဆံပင်များမှာလည်း လေထဲတွင် ဖွာရရာလွင့်ကာ မြူးကြွပျံလွှားလျက် ရှိသည်။

မိန်းကလေးသည် မြင်းဇက်ကို ကျင်လည်စွာ ထိန်းချုပ်၍ ရှေ့တူရှုသို့သာ သဲသဲမဲမဲ အသော့နှင့်နေသည်။

“ဟေး...ဟေး”

သူသည် ရှေ့သို့လှမ်း၍ တစ်စုံတစ်ဦးကို နှုတ်ဆက်သလို အော်ဟစ် အသံပေးလိုက်သည်။ လက်တစ်ဖက်ကိုလည်း လေထဲတွင် အဆက်မပြတ် တွေ့ရမ်းလာသည်။

ရှေးဟောင်းပုံပြင်ထဲက နတ်သမီးကလေးပမာ ငွေသောင်ယံပေါ်တွင် မြင်းကို အသော့နှင့်လာခဲ့သော မိန်းမငယ်အား မျက်တောင်မခတ် စူးစိုက်လှမ်းကြည့်နေသူကတော့ မိန်းမငယ်လိုပင် ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် လူငယ်တစ်ဦး

ဖြစ်သည်။ သူသည် မြင်းစီးလာသော 'နတ်မိမယ်' ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ထိုင်ရာ မှ ချက်ချင်းထပြီး သုတ်ခြေတင် ပြေးလိုက်သွားသည်။ ကျောက်စရစ်ရွရွကလေး များအကြားတွင် သူ့ခြေထောက်များ မြှုပ်၍ မြှုပ်၍ ကျွံဝင်သွားသဖြင့် ပြေးရ သည်မှာ ကသိကအောက်နိုင်လှသည်။ သို့သော် သူက မမူ၊ ရှေ့ဆီသို့သာ စွတ် ပြေးနေသည်။

လူငယ်သည် မိန်းကလေးအနားသို့ ရောက်သောအခါ ချွေးပြန်ပြီး မော ဟိုက်၍ပင် နေသည်။ သူသည် မြင်းဇက်ကြီးကို လှမ်းယူလိုက်ပြီးနောက် မိန်းမ ငယ်အား မြင်းပေါ်မှ အဆင်းတွင် တယုတယ ဖေးမပေးလိုက်သည်။ မိန်းမငယ်က သူ့အား ရွန်းရွန်းစားစားကြည့်ရင်း လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ပြုံးလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကာလီဖိုးနီးယားကမ်းခြေလေသည် အေးမြသောသမုဒ္ဒရာ ရေငွေ့ကို သယ်ဆောင် လာပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းကလေး တစ်ချက်ပွေ့လိုက်သည်။

ချစ်သူ၏ ကြည်စင်သောမျက်နှာ၊ ရွန်းလဲ့သောအပြုံးနှင့် အေးမြသောလေ ကြောင့် လူငယ်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ချစ်ပီတိဖုံးသွားပြီး ချွေးလည်းတိတ်၍ အမော လည်း ပြေသွားသလို ထင်လိုက်မိသည်။

သူ့နာမည်ကား စတန်လီဒေါ်လာ။ အသက် ၁၆ နှစ်။ သူ့မိဘတွေက ဒေါ်လာငွေသန်းချီကြွယ်ဝသောသူဌေးကြီးများ။

ကောင်မလေးနာမည်က ပက်ထရီရှာကင်းဘဲဟတ်စ်။ (သူ့မိဘသားချင်း တွေကတော့ ချစ်စနိုးဖြင့် 'ပက်တီ' ဟု ခေါ်ကြသည်။) သူ့အသက်က ၁၄ နှစ်။ မိဘတွေက အမေရိကန်ပြည်တွင် သတင်းစာရှစ်စောင်နှင့် မဂ္ဂဇင်း ၁၁ စောင် အထိပိုင်သော သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးများ။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကပွဲတစ်ခုတွင် အကြည့်ချင်းဆုံမိရာမှ ချစ်စိတ် သွယ်၍ မေတ္တာတုံ့လှယ်ခဲ့ကြသည်။ ပက်တီ၏ ရွန်းဝေသောအပြုံးနှင့် ချက်ချာ သောအမူအရာတို့က စတန်လီ၏ နှလုံးသားကို လှုပ်ရှားစေခဲ့သည်။ စတန်လီ က သူ့အချစ်ဦးကလေးအား အရူးအမူးချစ်သည်။ သို့သော် ပက်တီ၏အချစ် မှာ သူ့အချစ်လောက် လေးနက်သည်ဟု သူက မထင်။ ငယ်ရွယ်သေးသူမို့ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ကလေးဆန်သေးသည်ဟုပင် စတန်လီက ယူဆသည်။ မကြာ မီက ပက်တီပေးခဲ့သောမေတ္တာစာကလေးကို မှတ်မိနေသေးသည်။

သူ့စာက-

'စတန်ရေ...မင်းကိုလေ ကိုယ်သိပ်ချစ်တာပဲ၊ သိပ်ချစ်တာပဲ၊ သိပ်ချစ် တာပဲ။ ဟဲ...ဟဲ...ဒါပေမဲ့... သိပ်ပြီးတော့ ဘဝင်မြင့်ပြီး ဖင်တကြွကြွဖြစ်မနေ

တစ်နေ့နေ့...တစ်ချိန်ချိန်...တစ်နေရာရာ...။

ထိုနေ့ ထိုနေရာ ထိုအချိန်တွင် ပက်တီ၏အခန်းထဲ၌ ဖယောင်းတိုင်မီး ရောင်များက မှိန်မှိန်ကလေးလင်းနေသည်။ ကက်ဆက်ရေဒီယိုမှ စတူဒီယိုတေး သံများက ငြိမ်ငြိမ်ကလေးပေါ်ထွက်နေသည်။ စားပွဲတွင် ပက်တီ အပါအဝင် သူငယ်ချင်းမလေးယောက် ဝိုင်းထိုင်နေကြသည်။ စားပွဲပေါ်တွင်ကား ဖန်ခွက် များနှင့် အမဲကြော်ပန်းကန်။ ပြီးတော့ အကောင်းစား ဝိုင်အရက်ပုလင်း။

မကြာမီတွင် စားသောက်ပြီးသွားကြသည်။ စားသောက်ပြီးတော့ ဆေး ခြောက်ထည့်ထားသော ဆေးလိပ်ကို မီးညှိ၍ တစ်ယောက်တစ်လှည့် လက်ဆင့် ကမ်းကာ အသည်းခိုက်အောင် ဖွာရှိုက်ကြသည်။ ဝိုင်အရက်ကလည်း သောက် လို့ကောင်းလှသည်။ အမဲကြော်ကလည်း စားလို့ မြိန်လှသည်။ ဆေးလိပ်က လည်း ရှိုက်လို့ကောင်းလှသည်။

ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းပြီး ရှေးဆန်ရိုးသားလှသော ပက်တီ၏ မာမိ သာ ဤအဖြစ်ကို မြင်လိုက်ရလျှင် ဘယ်လောက်များ ယူကျုံးမရဖြစ်လိမ့်မလဲ။

ယခုအခါ ပက်တီသည် အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ် သမီးအပျိုကြီးဖားဖား ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တက္ကသိုလ်မယ်သစ်လွင်ဘဝသို့လည်း ရောက်ပြီ။

ပထမနှစ်စာမေးပွဲကိုလည်း ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ဖြေဆိုခဲ့ပြီးပြီ။ ဂုဏ် ထူးမရတောင်မှ အဆင့်ကောင်းကောင်းနှင့် အောင်မည်မှာလည်း သေချာနေပြီ။

တစ်နေ့တွင် သူ့မာမိထံမှ တယ်လီဖုန်းလာသည်။ မာမိသည် သမီး စာမေးပွဲအောင်လျှင် ‘သမီးလိုချင်တာပြော၊ မာမိတို့ ဒက်ဒီတို့ကတော့ အကုန် ဝယ်ပေးမှာပဲ’ ဟု မိဘတို့ စေတနာအတိုင်း ဝမ်းသာအားရ ပြောလိမ့်မည်ဟူ၍ ပက်တီနှင့်တကွ သူ့အဖော်တွေ အားလုံးကပါ ကျိန်းသေပေါက် တွက်လိုက်ကြ သည်။

ထို့ကြောင့် ပက်တီက မြူးကြွကြွကလေး ပြေးသွားပြီး တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“...သမီးရယ်...ကာလီဖိုးနီးယား တက္ကသိုလ်ကိုတော့ မသွားပါနဲ့ကွယ်၊ စတန့်ဖို့တက္ကသိုလ်ကိုပဲ တက်ပါနော်၊ မာမိက သမီးကလေး ကောင်းကောင်း မွန်မွန်နဲ့ ပညာထူးချွန်စေချင်လို့ ပြောတာပါ။ သမီးသိတဲ့အတိုင်း ကာလီဖိုးနီးယား တက္ကသိုလ်က ဘာသာမရှိတဲ့ကျောင်းသားတွေ၊ လမ်းသရဲတွေ၊ ပြီးတော့...

အရင်းရှင်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်တဲ့ ကလေးကချေတွေ စုဝေးတဲ့ နေရာမဟုတ်လား။ ဒီတက္ကသိုလ်ကို တက်ရင် သမီးလည်း ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲပဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် မာမိတို့က စတန်ဖို့ကိုပဲ တက်စေချင်တယ်။ စတန်ဖို့က စည်းကမ်းလည်း ကောင်းတယ်။ စိတ်လည်းချရတယ်။ သမီးအတွက် ပညာ ကောင်းကောင်းရမယ့် ကျောင်းပဲ။ ဒီတော့...သမီး”

ပက်တီသည် မာမိအသံကို နားထောင်နေရင်းက တယ်လီဖုန်းကို တင်းတင်းကြီး ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ အံ့ကိုလည်း နာနာကြီးကြိတ်ထားသည်။ သူသည် စိတ်တိုနေသည်။ နောက်ဆုံးတော့ မာမိစကားကို ဆုံးအောင်ပင် နားမထောင်တော့ဘဲ ဒေါသသံပါပါဖြင့် အော်ပြောလိုက်သည်။

“တော်ပြီ...မာမိ၊ ဆက်မပြောပါနဲ့တော့ သမီးစိတ်ကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ စတန်ဖို့ကို လုံးဝမသွားဘူး၊ ကာလီဖိုးနီးယားကိုပဲ တက်မယ်။ သမီး အထူးတောင်းပန်ပါတယ်။ ...မာမိရယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ဒီအကြောင်း နောက်ထပ်လုံးဝမပြောပါနဲ့တော့ ဒါပဲ မာမိ ဘိုင်”

ပက်တီသည် တယ်လီဖုန်းကို ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး လွှတ်ချလိုက်သည်။

ရှေ့နှစ်ကျောင်းပြန်ဖွင့်လျှင် ပက်တီသည် ဘာကလီမြို့ ကာလီဖိုးနီးယား တက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်းတက်မည်။ ထို့ပြင် ကျောင်းဆောင်တွင်မနေဘဲ သူ၏ ကျောင်းသားမိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့်အတူ အပြင်တွင် အိမ်ခန်းငှားနေပြီး နေ့ကျောင်း သူအဖြစ် တက္ကသိုလ်သို့ တက်မည်။

ဤသတင်းကို ကြားရသောအခါ ပက်တီ၏ မိသားစုအတွင်း ပြောင်းဆန်အောင် ပွက်လောရိုက်သွားသည်။ ဤသတင်းကြောင့် ပက်တီ၏ မိဘနှစ်ပါးမှာ ရင်ဘတ်စည်တီး ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကြရသည်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသားချင်းများက မချင့်မရဲဖြစ်ကြရသည်။ ဦးလေး အဒေါ်များက အားမလို အားမရ ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် ခေါင်းမာသော ပက်တီကတော့ တစ်ပြားသားမျှ လျှော့မည် မဟုတ်။ ဤကိစ္စမှာ သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စသာ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့်သာ မိမိဘဝကို ဦးဆောင်မည်ဟု ယတိပြတ် သိန္နီဋ္ဌာန်ချထားပြီး ဖြစ်သည်။ ပက်တီက ဤမျှ ခေါင်းမာနေခြင်းမှာလည်း သူ၏ ပြင်းပြသော ဆန္ဒနှစ်ရပ်ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ပက်တီ

၏ ပထမဆန္ဒမှာ သူတို့လူငယ်အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း ‘ခေတ်မီတိုးတက်သော တက္ကသိုလ်’ဟု ကျော်ကြားနေသော ဘာကလီတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်လို သောဆန္ဒဖြစ်သည်။ ဒုတိယဆန္ဒကား သူ၏ဒုတိယမြောက်ချစ်သူ စတီဗင် အန်ဒရူးဝိဒ်နှင့်အတူ ကျောင်းတက်လိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘာကလီတက္ကသိုလ်သို့ ပက်တီတက်လျှင် စတီဗင်ကလည်း ပက်တီနှင့်အတူ တက္ကသိုလ်ပရဂျက်ပြင်ပ တွင် အိမ်ခန်းငှားနေမည်။ ထို့နောက် စတီဗင်က ဒဿနဗေဒ ပါရဂူဘွဲ့အတွက် ကျောင်းပြန်တက်မည်။ ဤသို့လျှင် နှစ်ယောက်သား ခိုင်ခိုင်မာမာ ပန္နက်ရိုက် ထားကြပြီး ဖြစ်သည်။

ချစ်ပွဲဆင်အံ့ဆဲဆဲ

ပက်တီ ဟတ်စ်နှင့် ခင်ပွန်းလောင်းကျောင်းဆရာကလေး စတီဗင်တို့၏ ကြမ္မာ ဂြိုဟ် ဆိုး မဝင်မီဘဝ...

ပက်တီသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်က ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့အနီးရှိ ‘မင်လို’ ကောလိပ် တက်ခဲ့စဉ်က စတီဗင်နှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်ခဲ့သည်။ စတီဗင်မှာ ဘွဲ့ရကျောင်းဆရာ ကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မင်လိုကောလိပ်အနီးတွင် အိမ်ခန်းငှား၍ နေထိုင်သည် ထိုစဉ်က ပက်တီမှာ ကျောင်းဆောင်နေခွင့်ရသော်လည်း အဆောင်မြို့သော

ကျောင်းသူမဟုတ်၊ အများအားဖြင့် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် စတီဗင်၏ အခန်းသို့သာ အမြဲလိုလိုရောက်နေတတ်သည်။ ကျောင်းစည်းကမ်းအရ ကျောင်းဆောင်များတွင် ည ၁၂ နာရီအထိသာ အပြင်ထွက်ခွင့်ပြုထားသည်။ သို့ပါလျက် တစ်ညလုံး အဆောင်သို့ ပြန်မရောက်သော ပက်တီ၏အဖြစ်ကို သိရသောအခါ သူ့အပေါင်းအသင်းကျောင်းသူများမှာ ရင်သပ်ရှုမော အံ့သြကြရသည်။ ကျောင်းအာဏာပိုင်များက ပက်တီ၏ အပြုအမူကို မကျေနပ်၍ စစ်လား ဆေးလားလုပ်သောအခါ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေက အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ ပက်တီဘက်မှ ကြားဝင်ကာကွယ်ပေးကြသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ပက်တီမှာ ကျောင်းစည်းကမ်းဖောက်မှုဖြင့် ကျောင်းထုတ်ခံရမည်မှာ သေချာသည်။

သို့သော် ပက်တီကတော့ တစ်စက်ကလေးမျှ မဖြို၊ တစ်ချက်ကလေးမျှ မတုန်လှုပ်။ ပိုနေမြဲ၊ ကျားနေမြဲ လမ်းစဉ်ကိုပင် ဆက်လက်ကျင့်သုံးနေလေသည်။

ဤသို့ သမီးဖြစ်သူက ကောလိပ်ကျောင်းသူဘဝဖြင့် ထင်ရာစိုင်းနေချိန်တွင် မိခင်ကြီးမှာ မကျန်းမာ၍ အိပ်ရာထဲ၌ လဲနေသည်။ ယင်းသို့ မိသားစုအတွင်း ပွတ်လောရိုက်နေခိုက် နယူးယောက်မြို့မှ ပက်တီ၏ ဦးလေးတော်တစ်ယောက်ကလည်း အလည်ရောက်လာသည်။

မိဘစကား နားထောင်ရန် ဦးလေးဖြစ်သူက တူမကလေးအား ပျောင်းပျံ့နားချသည်။ သို့သော် မရ၊ ခေါင်းမာသော ပက်တီကား စိတ်ကို ခုံးခုံးချထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတော့ မိဘနှစ်ပါးမှာ 'ပေါက်တဲ့ နဖူးမထူးတော့ပါဘူး၊ သမီးကလေးမှ စိတ်ချမ်းသာပါစေတော့'ဟူသော ကရုဏာဒေါသောဖြင့် သမီးစိတ်တိုင်းကျ ခွင့်ပြုလိုက်ကြတော့သည်။

သည်နောက်တွင်တော့ ပက်တီ(၁၉ နှစ်)နှင့် စတီဗင်(၂၆ နှစ်)တို့ နှစ်ဦးသည် ဘာကလီမြို့၊ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်ပြင်ပတွင် တစ်လလျှင် ဒေါ်လာငွေ ၂၅၀ တန် အိမ်ခန်းငှားနေထိုင်ပြီး အတူတကွ ကျောင်းတက်ကြသည်။

ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ကားတစ်စီးဖြင့် နှစ်ယောက်သား အပျော်ခရီးထွက်ကြသည်။ မိဘများပိုင် အပန်းဖြေ နွေရာသီရိပ်သာကမ်းခြေဒေသများသို့ သွား၍ မြင်းစီးကြသည်။ ရေကူးကြသည်။ ရေခဲပြင်တွင် လျှောစီးကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျောင်းတက်ချိန်မှာ ကျောင်းတက်၊ စာကျက်ချိန်မှာ စာကျက်၊

အပန်းဖြေခရီးထွက်ချိန်မှာ ခရီးထွက်ရင်းဖြင့် ချစ်သူမောင်နှံအဖို့ ဘဝပေးအခြေအနေမှာ အဆင်ပြေလျက် ရှိသည်။ လာမည့် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လရောက်လျှင် အကြင်လင်မယားအဖြစ် တရားဝင်လက်ထပ်ကြရန်လည်း မင်္ဂလာရက်မြတ် ရွေးချယ်သတ်မှတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်တွင် ဒုတိယနှစ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူကြီးဖြစ်သူ ပက်တီ ဟတ်စ်၏ ဘဝအမြင်များနှင့် အခြေအနေ အရပ်ရပ်မှာ ငယ်စဉ်ကနှင့် မတူတော့ဘဲ သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလဲခဲ့လေပြီ။ ပက်တီသည် မိလျံနာသန်းကြွယ် သူဌေးသမီးဖြစ်သော်လည်း သူ၏ လူမှုရေးအဆင့်အတန်းကို လျှမ်းလျှမ်းတောက် ဘန်းပြု၍ မနေထိုင်။ သည်ခေတ် တိုးတက်သော လူငယ်အများစု၏ ပုံစံအတိုင်း ပင် ရိုးရိုးမှန်မှန်သာ ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်။ နောင်အနာဂတ်တွင်လည်း သူ့အဖို့ အခြေခံစိတ်ဓာတ်နှင့် လူမှုရေးအဆင့်အတန်းတွင် ထူးထူးခြားခြားကြီး ပြောင်းလဲ သွားမည်မဟုတ်ဟု သူက ယုံကြည်ထားသည်။

ပက်တီသည် အရင်းရှင် အထက်တန်းလွှာ လူတန်းစားတို့၏ အပေါ်ယံ ရွှေမှု့မံထားသော ဘဝကို အလွန်ရွံ့မုန်းသည်။ တကယ်တော့... စိတ်ဓာတ်နှင့် အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်လာပြီဖြစ်သော သူဌေးသမီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူပက်တီ သည် လူကိုလူအဖြစ်သာ မြင်ချင်သည်။ ငွေကြေးမန ကြွယ်ဝမှုကို အကြောင်း ပြု၍ လူလူချင်း ညှဉ်းဆဲ၊ အဆင့်အတန်းခွဲခြားမျိုးကို လုံးဝမလိုလား။ ယခု သူရောက်ရှိနေသော ရာစုနှစ်တွင် လူတန်းစားခွဲခြားမှုဟူသည်မှာ အရင်းရှင်တို့ ၏ အဘိဓာန်ထဲမှ ပေါ်ရာဏအဖြစ်သာ ရှိတော့သည်။ ထို့ပြင် လူအဖြစ်၌ စိတ် ဓာတ်နှင့် အသိဉာဏ်မြင့်မားရေးသာ အဓိကဖြစ်သည်။ ငွေကြေးဥစ္စာ တိုးပွား ခြင်းမှာ တစ်သက်သာမဟုတ်၊ ရေပွက်ပမာ တစ်ခဏသာဖြစ်သည်။ ယနေ့ အများစု ကြီးဖြစ်သော အမေရိကန်လူငယ်ထုအတွင်းတွင် သစ်ဆန်းသော အင်အားတစ်ရပ် က ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာပြီ။ ထိုအင်အားကား အခြားမဟုတ်၊ သူတို့၏ ဘိုးဘွားဘီဘင်များခေတ်ကလို လူဖြူနှင့် လူမည်း၊ သခင်နှင့် ကျေးကျွန် စသော လူတန်းစားခွဲခြားမှုကို ရွံ့မုန်းလာသောစိတ်ဓာတ်။ လူသားတိုင်းအတွက် နိုင်ငံ ရေးနှင့် လူမှုရေး တန်းတူညီမျှမှုကို တောင်းဆိုလာသော စိတ်ဓာတ်အင်အား ပင် ဖြစ်သည်။ ယနေ့ အမေရိကန်လူငယ်ထုမျိုးဆက်တွင် ထိုအင်အားသည် တစ်မိမ့်စိမ့်သော်လည်းကောင်း၊ တဟုန်ထိုးသော် လည်းကောင်း ဝင်ရောက်လာ ပြီဖြစ်သည်။ သန်းကြွယ်သူဌေးသမီးကလေး ပက်တီဟတ်စ်သည်လည်း ယနေ့ အမေရိကန်လူငယ်ထုမျိုးဆက်၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ပင် မဟုတ်ပါလား။

ဘယ်လိုပင်ဖြစ်ပြစ် ပက်တီတို့ မောင်နှံနှစ်ဖော်အတွက် ရှေ့ဆက်ရမည့် ဘဝလမ်းကြောင်းကတော့ ခက်ထရော်ကြမ်းတမ်းသော ခရောင်းတော ဖြစ်နိုင် စရာမရှိ။ နှစ်ဖက်သောမိဘများမှာ သူဌေးကြီးတွေချည်းဖြစ်သောကြောင့် အချိန် ကျသောအခါ ထိုက်ထိုက်တန်တန်အမွေများ သန်းချီ၍ ရကြမည်မှာလည်း သေချာ နေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်၏ အနာဂတ်ခရီးမှာ သာယာ ဖြောင့်ဖြူးပြီး မတောင့်မတ မကြောင်းမကြ လိုတ၊ရလျက် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သော 'သီရိဂေဟာ' ကို တည်ဆောက်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု လူတိုင်းက မျှော်လင့်စရာပင် ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ကြိုတင်မမြင်နိုင်သော ကံတရားသည် ချစ်သူမောင်နှံတို့၏ တည်ခါစ ချစ်ဗိမာန်ကို ကြယ်ရောင် လရောင်ကင်းသော မှောင်မည်းမည်း ည တစ်ညတွင် အုတ်မြစ်ပါ မကျန်အောင် တွန်းလှန်ဖြိုခွဲလိုက်သောအခါတွင်ကား...။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့ည။ ဤည၌ ကောင်းကင်တွင် ကြယ်ရောင်လည်းမလင်း၊ လမင်းလည်းမသာ။

ဆန်ဖရန်စစ္စကို ပင်လယ်အော်မှ လွင့်ပါးလာသော မြူနှင့်စိုင့်များအောက် တွင် ဘာကလီမြို့ကလေးသည် တစ်နေ့တာလုပ်ငန်းတာဝန်များ ပြီးဆုံး၍ အပန်း ဖြေ အနားယူခါစအချိန်။

တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုသည် ဘာကလီမြို့တွင်း၌ မကြာမီ အချိန်ပိုင်းအတွင်း ပေါ်ပေါက်လာပေတော့မည်။ ဤဖြစ်ရပ်ကြောင့် ထောက်လှမ်းရေးနှင့် ရဲဖက်အမှုထမ်းများ ရက်ပေါင်းများစွာ မအိပ်မနေ အလုပ် များကြရတော့မည်။ ဘဏ်တိုက်စီးမှုများ၊ မြို့လယ်ခေါင် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွား ပြီး သွေးမြေကျရတော့မည်။ ထို့ပြင် ကလေးလူကြီးမကျန် အမေရိကန်တစ်ပြည် လုံး ဒေါသထွက်သူထွက်၊ ရတက်ပွေ့သူပွေ့၊ မချင့်မရဲဖြစ်သူ ဖြစ်ရသည်အထိ မကြံစဖူး ထူးကဲသော မှတ်တမ်းဝင် ရာဇဝတ်မှုခင်းကြီးတစ်ရပ်ကို နဖူးတွေ့ ခူးတွေ့ ကြုံကြိုက်ကြရပေတော့မည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ စတင်စဉ်တွင် ညင်သာလှသည်၊ ငြိမ်ဆိတ်အေးဆေး လှသည်။

အချိန်မှာ ၉ နာရီပင် မထိုးတတ်သေး။ ထိုအချိန်တွင် အဖြူရောင် စောရှင်ဝက်ဝွန်းကားကလေးနှင့် စုစုပေါင်း လူလေးယောက်။ နှစ်ယောက်က

လူမည်းအမျိုးသားများ။ ကျန်နှစ်ယောက်က လူဖြူအမျိုးသမီးများ။ သူတို့လေးယောက်သည် ကျယ်ဝန်းသောတက္ကသိုလ် ပရိဝုဏ်ပြင်ပတွင် 'တောင်ပိုင်းဘိုဟေးမီးယား' ရပ်ကွက်အတွင်း လူသွားလူလာပြတ်သော လမ်းများပေါ်တွင် ကားကလေးကို ကွေ့ကာပတ်ကာဖြင့် တစ်လမ်းဝင်တစ်လမ်းထွက် မောင်းနှင်လာကြသည်။ ယနေ့ညအဖို့ သူတို့၏ စီမံကိန်းမှ နံပါတ်တစ်အစီအစဉ်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် တစ်စုံတစ်ရာကို သဲကြီးမဲကြီး လိုက်ရှာနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

၉ နာရီတိတိတွင် သူတို့ရှာဖွေနေသော အရာကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်တွေ့ရတော့သည်။ ထိုအရာကား အခြားကားတစ်စီး။

တက္ကသိုလ်ဝင်းမှ ခုနစ်လမ်းကျော်ခန့်တွင် အိမ်တစ်ဆောင်ရှေ့၌ အပြာရောင် အမိုးရှင်ကားကလေးတစ်စီးကို တွေ့ကြရသည်။ ကားဘေးတွင် ရပ်၍ တကုန်းကုန်းဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေသူကား ဘာကလီမြို့၊ လောရင့် ဓာတ်ခွဲဌာနမှ သင်္ချာပညာရှင်ကလေး ပီတာဘင်နင်ဆင် (၃၁ နှစ်) ဖြစ်သည်။ သူသည် ကားထဲမှ ပစ္စည်းများကို အိမ်ပေါ်သို့ ယူရန် ဆွဲထုတ်နေသည်။

ဘင်နင်ဆင်သည် ပထမအထုပ်တစ်ထုပ်ကို ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျန်နှစ်ထုပ်ကို ယူရန် ကားထဲသို့ လက်အလှမ်းလိုက်တွင် နောက်ဘက်မှ လူမည်းနှစ်ဦး ပြေးထွက်လာပြီး ဘင်နင်ဆင်အား လျှပ်တပြက်အတွင်း ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် လက်နှစ်ဖက်ကို ကြိုးတုပ်၊ ပါးစပ်ကို အဝတ်ဆို့ပြီး ကားနောက်ပိုင်းသို့ ဒရွတ်တိုက်ဆွဲ၍ တွန်းသွင်းလိုက်ကြသည်။

ပြီးတော့ လူမည်းနှစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ရှေ့ပိုင်းထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ကျန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးက နောက်ပိုင်းထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ အဖြစ်အပျက်မှာ မြန်ဆန်လှသည်။ ၁၀ မိနစ်ပင် မကြာလိုက်။

ထို့နောက်တော့ အမိုးရှင်ကားပြာကလေးသည် တိတ်ဆိတ်သော လမ်းမပေါ်တွင် ငြိမ့်ငြိမ့်ကလေး ပြေးနေတော့သည်။

မကြာမီတွင် သူတို့သည် ထိုညအဖို့ အဓိက 'ပစ်မှတ်' ရှိရာ ဘင်ဗင်းနယူးရိပ်သာလမ်းမှ အိမ်နံပါတ် ၂၆၀၃ ဆီသို့ ဦးတည်မောင်းနှင်လျက် ရှိလေပြီ။ အမိုးရှင်ကားကလေးက ရှေ့မှ၊ မူလပါလာသော စတေရှင်ဝက်ဂွန်းကားက နောက်မှ။ ရှေ့ကားတွင် ယောက်ျားနှစ်ယောက်နှင့် မိန်းမတစ်ယောက်။ နောက်ကားတွင် မိန်းမတစ်ယောက်။

အားကစားမယ်

၁၉၇၃ ခုနှစ်က တင်းနစ်ကစားကွင်းတွင် မြင်ရသောပက်တီ၏ ချစ်စရာဟန် မူရာ
ဇာတ်မျိုး...

၉ နာရီ မိနစ် ၂၀။

ကားနှစ်စင်းသည် ဘင်ဗင်းနယူးလမ်းမှ အညိုရောင်အုတ်ကြွပ်မိုး အိမ်
ထဲသို့ တစ်ဆောင်၏ အပြင်ဘက်တွင် ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ထိုးရပ်လိုက်
ကြသည်။ အမိုးရှင်ကားက ရှေ့မှ စတော့ရှင်ဝက်ဂွန်းကားက နောက်မှ။ နောက်

သီဟရတနာစာပေ

ကားမှ အမျိုးသမီးက ကားရပ်ရန် စက်ရိုက်သတ်နေချိန်တွင် ရှေ့ကားမှ သူ့အဖော်သုံးဦးက သတိကြီးစွာဖြင့် ကားထဲမှ ကမန်းကတန်းထွက်၍ အိမ်နောက်ဖေးရှိ ကွက်လပ်အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ ပြေးကပ်လိုက်ကြသည်။ အိမ်ကလေးမှာ အခန်းငှားစားရန် ဆောက်ထားသဖြင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိသည်။ အိမ်ပတ်လည်တွင် တိုက်ကပ်ပန်းများ၊ ကျောက်ခက်ပန်းများနှင့် နွယ်ပန်းများဖြင့် စိမ်းလန်းစိုပြည်လျက် ရှိသည်။ မှောင်ရိပ်ခို လှသုံးယောက်သည် အိမ်အောက်ထပ်မှ လက်ဝဲဘက်အခန်းနားသို့ ခြေကို ဖော့နင်းသွားကာ ပြေးကပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ယောက်ျားနှစ်ဦးက နောက်ချန်နေရစ်ပြီး အမျိုးသမီးက မှန်တံခါးကို ခေါက်လိုက်သည်။

တံခါးလာဖွင့်သူမှာ အရပ်သွယ်သွယ်၊ မျက်လုံးညိုညိုနှင့် အမျိုးသမီးရွယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့ရုပ်ရေမှာ ထူးထူးခြားခြားလှသည်ဟု မဆိုသာသော်လည်း ဖြူစင်ချောမွတ်သော အသားအရေကြောင့် တော်တော်ချောသည်ဟု ထင်ရသည်။ သူမသည် အပြာရောင်ညဝတ်စုံကြီးကို ဝတ်ထားသည်။

“ဘာကိစ္စရှိပါသလဲရှင်”

သူမက ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပင် မေးလိုက်သည်။

“တယ်လီဖုန်းဆက်ချင်လို့ပါ။ အချိန်မတော်ကြီးမို့ အားလည်းနာပါတယ်ရှင်။ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ညကြီးမင်းကြီး ကားပျက်သွားလို့ပါ။ ကျေးဇူးပြုပြီး ကူညီပါရှင်။ ဝပ်ရှော့ကို ဖုန်းဆက်ပါရစေ”*

သူစိမ်းအမျိုးသမီးသည် ချိုချိုသာသာပင် ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။ သို့သော် သူ့အမူအရာကို ကြည့်ရသည်မှာ ကမန်းကတန်းနိုင်လှသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးက သူ့ကိုမြင်လျှင် မြင်ခြင်းပင် စိတ်ထဲက ရိပ်ခနဲ သံသယဖြစ်လိုက်မိသည်။ သို့သော် သူမ၏ သံသယမှာ နောက်ကျခဲ့လေပြီ။

အမှောင်ရိပ်ထဲတွင် ပုန်းကျန်ရစ်သော လူမည်းနှစ်ယောက်သည် အခန်းထဲသို့ တစ်ဟုန်တည်း ပြေးဝင်လာကြသည်။ အခန်းထဲတွင် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်သွားသည်။ ထိုစဉ် အခန်းထဲ၌ ရှိနေသော လူရွယ်တစ်ယောက်သည် ဝရန်းသုံးကားဖြစ်နေသောနေရာသို့ ပြေးဝင်လာသည်။ လူမည်းနှစ်ယောက်က သူ့အား ဖမ်းချုပ်ပြီး ဦးခေါင်းအရက်ပုလင်းဖြင့် ဆီးရိုက်လိုက်သည်။ ထိုလူငယ်သည်

* ‘တိုင်း’မဂ္ဂဇင်းနှင့် ‘နယူးစိရိခ’မဂ္ဂဇင်းကမူ တံခါးလာဖွင့်သူမှာ အမျိုးသမီးမဟုတ်ဘဲ လူရွယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံရက်သား လဲကျသွားသည်။ ထို့နောက် ကြမ်းခင်းကော်ဇော ဖြင့် လုံးထွေးဖုံးဖိကာ သူ့မျက်နှာကို အဆက်မပြတ်ပိတ်ကန်ကြသည်။ အိမ်ရှင် လူငယ်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် စန့်စန့်ကြီး မေ့မျောသွားသောအခါမှ လူမည်း နှစ်ယောက်က အိမ်ရှင်မိန်းကလေးဘက်သို့ တစ်ဖန် ဦးတည်တိုက်ခိုက်ကြပြန် သည်။

မိန်းကလေးသည် သူစိမ်းမိန်းမနှင့် လုံးထွေး ရုန်းကန်ရင်း ပါးစပ်မှလည်း အဆက်မပြတ် အော်ဟစ်နေသည်။ သို့သော်...သူစိမ်းမိန်းမဘက်မှ စစ်ကူဝင် လာသော လူမည်းနှစ်ယောက်က မိန်းကလေးအား အတင်းဖမ်းချုပ်ပြီး အိမ်ပြင် သို့ ဒရူတ်တိုက် ဆွဲထုတ်သွားကြသည်။

“ကျွန်မကို မသတ်ပါနဲ့၊ ကျွန်မကို လွှတ်ကြပါ၊ ကျွန်မကို လွှတ်ကြပါ”

မိန်းကလေးသည် လူဆိုးများက ပါးစပ်ကို အတင်းဖမ်းပိတ်နေသည့်ကြား မှ မပီတစ်ချက် ပီတစ်ချက်ဖြင့် အော်ဟစ်ရုန်းကန်နေသည်။ လူအော်သံကြား ၍ အိမ်နီးချင်းများ ပြေးထွက်လာကြသည်။

ပထမဆုံးထွက်လာသူမှာ တစ်ဖက်အိမ်မှ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဆန်ဒီ ဂိုးလ်ဒင် (၂၁ နှစ်)ဖြစ်သည်။ ဆန်ဒီဂိုးလ်ဒင် အပြင်ထွက်လာချိန်တွင် လူဆိုး များသည် မိန်းကလေးအား အမိုးရှင်ကားထဲသို့ အတင်းတွန်းသွင်းနေကြသည်။ ဒုတိယထွက်လာသူမှာ ဖမ်းဆီးခံရသော မိန်းကလေးနှင့် တစ်အိမ်တည်း ခန်းခွဲ ငှားနေသူ ဒေါ်နယ်မာယာဂီရှိ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက်တွင် အိမ်နီးချင်းများ တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြိုထွက်လာကြသည်။ လူတွေ ဝိုင်း ထွက်လာသည်ကို မြင်ရသောအခါ လူဆိုးများက မိန်းကလေးကို ကနူးထဲသို့ သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် အတင်းဆွဲသွင်းကြသည်။ လူအုပ်ထဲသို့လည်း သေနတ်ဖြင့် အဆက်မပြတ် ပစ် ထည့်ကြသည်။ ဘေးချင်းကပ်အိမ်မှ တံခါးပေါက်ကို ကျည်ဆန်တစ်ချက် ထိမှန်ပြီး တံခါးရွက်များ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ပြုတ်ကျသွားသည်။ အခြား ကျည်ဆန်များမှာ လူများကို လုံးဝမထိဘဲ လွဲချော်သွားကြသည်။ သေနတ်ကျည်ဆန် ကို ရှောင်တိမ်းရင်း လူအုပ်ကြီး ကစဉ်ကလျားဖြင့် ရုတ်ရုတ် သံသံ ဖြစ်နေချိန်တွင်ပင် ကားနှစ်စင်းသည် ကားဘီးပေါက်ကွဲလုမတတ် အော်မြည်ကာ ကမူးရှူးထိုး မောင်း ထွက်သွားတော့သည်။

မကြာမီပင် လူဆိုးများ လက်ချက်ကြောင့် လဲကျန်ရစ်သော လူငယ်သည် ဒဏ်ဒဏ်ယိုင်ဖြင့် အခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။ ဆန်ဒီဂိုးလ်ဒင်နှင့် အိမ်နီးနား ချင်ချားက သူ့အား အိမ်ခန်းထဲသို့ ဖေးမတွဲခေါ်သွားကြပြီး ဒဏ်ရာမှသွေးများကို

ဆေးကြောကာ ပတ်တီးစည်းပေးကြသည်။ ထို့နောက် တက္ကသိုလ်ဝင်းရှိ ကိုဝဲလ် ဆေးရုံမှ လူနာတင်ကား ရောက်လာသောအခါ လူနာကို ဆေးရုံသို့ သယ်ယူ သွားကြသည်။ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပင် ရဲများ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ထုံးစံအတိုင်း မျက်မြင်သက်သေများကို စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီးနောက် ရဲများပြန်ထွက်သွားကြသည်။

မိုးသားကောင်းကင် ကြည်လင်သာယာပြီး လေချိုသွေးနေတုန်း ဖြုန်းစားကြီး လေပြင်းမုန်တိုင်း တိုက်လိုက်သလို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း လျှပ်တပြက် ဖြစ်ပျက်သွားသော သည်ဖြစ်ရပ်ကတော့ တကယ်ပင် စိတ်ချောက်ချားစရာကောင်း လှသည်။

သို့သော်...ဤသည်မှာ အစမူသာ ရှိသေးသည်။ ဤမှနောက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံး ကြိမ်မီးအုံ့မျှ သောကပ္ပားရသော၊ ဒေါသထွက်ရသော၊ ကရုဏာသက်ရသော ဖြစ်စဉ်များက တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်တိုက်ပေါ်ပေါက်လာ ဦးမည် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ လှပျိုဖြူကလေးတစ်ဦးအား ပြန်ပေးဆွဲခံလိုက်ရခြင်းမှာ ဘာကလီ မြို့သူမြို့သားများအဖို့ အလစ်တွင် အရှိန်ကို အထိုးခံလိုက်ရသလိုပင် ဖြစ်သည်။ ဖြုန်းစားကြီးမို့ အားလုံးပင် အငိုက်မိသွားကြသည်။ မျက်ကလူးဆံပြာဖြစ် သွားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဘယ်ဒင်၊ ဘယ်ဟာ၊ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ ဆိုသည်ကိုပင် ရုတ်တရက် မတွေးတတ်လောက်အောင် ဖြစ်သွားကြရသည်။

ပြန်ပေးတွေက ဘယ်သူတွေလဲ။

လူဆိုး သူခိုးတွေလား၊ နိုင်ငံရေးနှင့် ဆက်နွယ်နေသူတွေလား။

ငွေလိုချင်လို့ ပြန်ပေးဆွဲတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် 'ကာမစားပြတိုက်' ချင် လို့လား။

ယင်းသို့လျှင် အမျိုးမျိုး တွေးလိုက်မိကြသည်။ သို့သော်...အဖြေမှန် ကိုကား အဘယ်သူပြောနိုင်ပါဦးမည်နည်း။ လောလောဆယ်တွင် သူတို့အနေ ဖြင့် လက်နက်ကိုင်အကြမ်းဖက်သမားများ ရိုက်နှက်သွားသော လူငယ်နှင့် ဖမ်း ဆီးသွားသော မိန်းမပျိုတို့အား သနားကရုဏာ ပွားမိရုံမျှတစ်ပါး ဘာမျှမတတ်နိုင်။

ခေါင်းကွဲ၍ သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ပန်းထွက်အောင် အရိုက်ခံလိုက်ရသော လူငယ်ကား အခြားသူမဟုတ်၊ ကျောင်းဆရာကလေးစတီဗင်ဝိဒ် ဖြစ်သည်။ အကြမ်းဖက်သမားများ ဖမ်းဆီးသွားသူကတော့ သူ၏ဇနီးလောင်း တက္ကသိုလ် ကျောင်းသူကလေး ပက်တီဟတ်စ်ပင်တည်း။

ဘော်လုန်သော 'တန်နီယာ'

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ ထုတ်ပြန်လိုက်သော

'ဘော်လုန်ရေး ရဲမေတန်နီယာ' အသွင် ပက်တီ၏ ဓာတ်ပုံ...

သူဌေးသမီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူကလေး။ ပြီးတော့ မကြာခင် လက်ထပ်
 တော့မည့်ဆဲဆဲ သတို့သမီးလျှာ ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲမှုသည် အမေရိကန်
 ပြည်သူတို့၏ စိတ်ပိုင်း၊ ရုပ်ပိုင်း နှစ်ရပ်လုံးကို ကိုင်လှုပ် ချောက်ချားစေသော
 နှင်းကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် အကြောင်းရင်းကို မခန့်မှန်းနိုင်သည့်
 လျှို့ဝှက်သောဖြစ်စဉ်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ သပွတ်အူကဲ့သို့ လွန်းထိုးယှက်
 တင် ရှုပ်ထွေးနေသည်။

ပြန်ပေးဆွဲခြင်းမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ထူးဆန်းသော မှုခင်းတစ်ရပ်ကားမဟုတ်။ ပြန်ပေးဆွဲခံရသူအိမ်သို့ ပြန်အလာကို လူတိုင်း ရင်တမမဖြင့် စောင့်မျှော်ခဲ့ရသော မှုခင်းပေါင်းများစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးပါပြီ။

သို့သော် ယခု ပက်တီဟတ်စ်အမှုမှာကား သာမန်ဖြစ်ရပ်မျိုးမဟုတ်။ ယခင် ယခင်ကလို သာမန် ပြန်ပေးဆွဲခြင်းမျိုးမဟုတ်။ မကြုံစဖူး ထူးခြားသော ပြန်ပေးမှု ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသမိုင်းတွင် ဦးဦးဖျားဖျား ပေါ်ပေါက်လာသော ‘နိုင်ငံရေး ပြန်ပေးဆွဲမှု’ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ပြန်ပေးများက အကြမ်းဖက် အကြပ်ကိုင်သောကြောင့် ကြောက်ရွံ့ပင် ဖြစ်ဖြစ်၊ မိမိဆန္ဒအရ ပြန်ပေးများနှင့် အလိုတူ အလိုပါ ဖြစ်သွား၍ပင် ဖြစ်ဖြစ်၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ဖြစ် (မိမိအား ပြန်လွှတ်သော်လည်း မိဘများဆီ ပြန်မလာတော့ဘဲ) ပြန်ပေးဆွဲခံရသူက ပြန်ပေးများနှင့် ပူးပေါင်းကာ သူကိုယ်တိုင် ပြန်ပေးဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သွားသည့် ပထမဆုံး ဖြစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။ ပို၍ ထူးဆန်းသည်ကား ပြန်ပေးများနှင့် ‘ပြန်ပေါင်းထုတ်’ သွားသူမှာ ကျားကျားလျားလျား ယောက်ျားသားတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ နုနုနယ်နယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပက်တီဟတ်စ် ဖြစ်ရပ်ကို အကြောင်းပြု၍ အမေရိကန်ပြည်သူအများစုမှာ ရင်ထုမနာဖြစ်ကြသည်။ မှင်သက်မိသလို ဘယ်လိုဘာကြောင့် ရယ်ဟု မတွေးတတ်အောင်ပင် ဖြစ်ကြရသည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေး မကျေနပ်မှုများကို အခြေခံသော အကြမ်းဖက် တော်လှန်ရေးသမားများကို သူတို့ အကြောက်ဆုံး ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ အရင်းရှင်နိုင်ငံတကာတို့၏ ‘ထိပ်သီး’နိုင်ငံကြီး ဖြစ်သည်။ လောလောဆယ်တွင် တော်လှန်သော အတွေးအခေါ်သစ်များဖြင့် အရင်းရှင်လောကကို ဖြိုခွဲရန် ‘ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း’ ထိုးနှက်နေသော အသင်းအဖွဲ့များ၊ ပါတီများ၊ အုပ်စုများနှင့် ဂိုဏ်းများ တဖြည်းဖြည်း ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိသည်။ အလားတူပင် အမေရိကန် အရင်းရှင်စနစ်ကို ‘လက်သီးပုန်းထိုး’နေသော အတိုင်းအတာဖြင့် အန္တရာယ်ပြုနေကြသည်။

ထို့ကြောင့် ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးမှုမှာ သာမန် ပြန်ပေးမှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံရေးပြန်ပေးမှုဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ အရင်းရှစ်စနစ်ကို ကိုးကွယ်သော အမေရိကန်သူဌေးကြီးများအဖို့ လက်ထိပ်အပ်စူးသလို ဆတ်ဆတ်လူးခံစားကြရသည်။ သို့သော် အခံရဆုံးကတော့ ပက်တီ၏ မိဘနှစ်ပါးနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့အနေနှင့် ‘မြေပါလည်းဆုံး သားလည်းဆုံး’

ဖြစ်ရပ်မျိုး ကြုံရမည်ကို အကြီးအကျယ် တွေးပူနေကြသည်။ ပက်တီ၏ဒက်ဒီ နှင့် မာမိဆိုလျှင် အကြမ်းဖက်သမားများ လက်ထဲရောက်သွားသော မိမိတို့ သမီးကလေး၏ နောင်ရေးကို တွေးလိုက်တိုင်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပန်းဟိုက်သွား ပြီး မတ်တတ်က ဗိုင်းဗိုင်းလဲကျသွားတော့မတတ်ပင် သောကမီး လောင်မြိုက် ခံနေကြရသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ပက်တီ၏ မိဘများမှာ ကျိကျိတက်ချမ်းသာသူများ ဖြစ်သည့်အလျောက် ပြန်ပေးများလက်မှ သမီးကလေးလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ငွေကို ပုံအော့၍ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားကြသည်။ ရဲအဖွဲ့နှင့် ပြည်ထောင်စု စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရေးဌာန (အက်ဖ်ဘီအိုင်) တို့ကလည်း ပက်တီ၏မိဘများ မျက်နှာ ထို ထောက်၍ တခြားမူခင်းများထက်ပင် ဂရုစိုက်ကြသည်။ နေ့ရော ညပါ အိပ်မနေ 'လိုက်'ကြသည်။ ပက်တီ၏ မိဘများမှာ သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးများ ဖြစ်ရုံသာမက နိုင်ငံ၏ 'စတုတ္ထမဏ္ဍိုင်'ဖြစ်သော သတင်းစာ၊ မဂ္ဂဇင်း၊ ရေဒီယို နှင့် ရုပ်မြင်သံကြားကုမ္ပဏီများကို ချုပ်ကိုင်ထားသော 'နိုင်ငံ့မျက်နှာဖုံး' များ လည်း ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့သော အခြေအနေ အရပ်ရပ်၏ ပြည့်စုံကောင်းမွန်မှုကြောင့်ပင် မကြာမီတွင် အမှု၏ ပထမဆုံးရရှိသော သဲလွန်စကို ဆွဲမိတော့သည်။

ပထမဆုံး ရရှိသော သဲလွန်စမှာ 'ဆင်ဘိုင်အိုနီးစ် လစ်ဘရေးရှင်း- အာမီ' (အက်စ်-အယ်လ်အေ) ခေါ် အကြမ်းဖက် လျှို့ဝှက်ဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက် နေသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့ညက ပက်တီဟတ်စ်အား ဖမ်းဆီးသွား သူများမှာ ဤဂိုဏ်းဝင် အကြမ်းဖက်သမားများ ဖြစ်ကြောင်း ရဲဖက်နှင့် အက်ဖ် ဘီအိုင်အဖွဲ့တို့က ထောက်လှမ်း သိရှိခဲ့ရသည်။

'ဆင်ဘိုင်အိုနီးစ် လစ်ဘရေးရှင်း အာမီ' ဆိုသည်မှာ 'ဇာတ်မတူသူ တို့၏ အကျိုးတူ လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်'ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အတို ကောက်ဖြင့် 'အကျိုးတူ လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်'၊ သို့မဟုတ် 'အက်စ်၊ အယ်လ်၊ အေ'ဂိုဏ်းဟုလည်း ခေါ်သည်။ ဤဂိုဏ်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို အမည် ထပ်ပင် ဖော်ပြထားပြီး ဖြစ်သည်။ သဘောမှာ လူနေမှုအဆင့်အတန်း၊ လူမျိုးနှင့် ဘာသာ စသည်တို့ မတူညီကြသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာသော 'ဘဝ ရည်မှန်းချက်'၊ သို့မဟုတ် 'ဦးတည်ချက်' တူညီကြသူတို့ ပူးပေါင်း၍ အကျိုးတူလုပ်ရပ်များကို ဆောင်ရွက်မည်ဟူသော သဘောပင် ဖြစ်သည်။

ဤဂိုဏ်းဝင်တို့သည် လွန်ခဲ့သော သုံးလခန့်က ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ အုတ်ကလန်မြို့မှ နီဂရိုးအမျိုးသား ပညာဝန်တစ်ယောက်ကို ပစ်သတ်ခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံကိုလည်း ‘ဖက်ဆစ်’နိုင်ငံဟူ၍ သမုတ်ပြီး ‘စစ်ကြေညာ’ခဲ့သည်။

အက်စ်၊ အယ်လ်၊ အေ၊ ဂိုဏ်းမှာ ရည်ရွယ်ချက် မဆိုးလှဟု ဆိုနိုင်သည်။ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူနှင့် အခြားဂိုဏ်းသားများ၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်သာ ‘ကောင်း’ ခဲ့မည်ဆိုလျှင် ဤဂိုဏ်းကို သာမညောင်ည သဘောမျိုးထား၍ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ယခုမူ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်မှစ၍ နောက်လိုက်ငယ်သားအများစုမှာ ထောင်ပြေးများ ထောင်ထွက်များနှင့် ဆေးခြောက်စွဲနေသူများလိုလိုချည်း ဖြစ်နေသည်။

ထို့ပြင် ရဲဘက်မှာ စုံစမ်းသိရှိရသလောက်ဆိုလျှင် ဤဂိုဏ်းတွင် တကယ်ထိထိရောက်ရောက် လှုပ်ရှားနေသော အသင်းဝင်ပေါင်းမှာ သုံးကျိပ်ပင် မရှိဟု ဆိုသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုဆို ဤဂိုဏ်းကို အထင်သေး၍ကား မဖြစ်နိုင်၊ ‘မဖြစ်နိုင်’ ဟု ဆိုခြင်းမှာလည်း အကြောင်းမဲ့မဟုတ်။

ပက်တီကို ဖမ်းသွားပြီးနောက် မကြာမီတွင်ပင် အက်စ်၊ အယ်လ်၊ အေ၊ ဂိုဏ်းမှ ကြေညာချက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုကြေညာချက်ကား ‘နားရှိလို့သာ ကြားရပါသည်။ မျက်စိရှိလို့သာ မြင်ရပါသည်။ အံ့ဖွယ်တည့် ဩရာသောဝံ’ ဟူ၍ ပြောယူရလောက်သည့် ကြေညာချက်ပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်...

ပက်တီကို ပြန်လွှတ်စေလိုလျှင် စုစုပေါင်း ဒေါ်လာငွေသန်း ၄၀၀ (ကျပ်ငွေ ကုဋေ ၂၄၀ ခန့်) ပေးရမည်။ သို့သော် ထိုငွေကို အက်စ်၊ အယ်လ်၊ အေ တပ်သို့ ပေးရန်မလို၊ ထိုငွေတန်ဖိုးနှင့် ညီမျှသော စားနပ်ရိက္ခာများကို ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်တစ်ဝန်းမှ ဆင်းရဲသားများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုဘိုးဘွားများနှင့် နာမကျန်းသူများအား ဝေငှစွန့်ကြဲရမည်။

ဤကား အက်စ် အယ်လ် အေ ဂိုဏ်း၏ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်ဖြစ်သည်။ အမိန့်အတိုင်း အတိအကျ မဟုတ်သော်လည်း ပက်တီ၏ မိဘများက

ဒေါ်လာငွေနှစ်သန်း (ကျပ်ငွေ ၁၂ သန်းခန့်) ဖိုးမျှ ရိက္ခာဝေငှသည်။ ပက်တီကို တကယ်ပြန်လွှတ်ပြီးသောအခါ နောက်ထပ်၍ ဒေါ်လာငွေလေးသန်း (ကျပ်ငွေ ၂၄ သန်းခန့်) ဖိုးအထိ သုံးစွဲဦးမည်ဟုလည်း ကတိပြုသည်။ သို့သော် ရိက္ခာ ဝေငှရေး အစီအစဉ်မှာ နည်းလမ်းမကျ၍ ရသူရ၊ မရသူ မရနှင့် ဝရန်းသုံးကား ဖြစ်သွားခဲ့သောကြောင့် ပြန်ပေးဂိုဏ်းက မကျေမနပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဝက်တီကိုလည်း မလွှတ်ဘဲ ဆက်လက်ဖမ်းဆီးထားခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင်ကား အခြေအနေမှာ ဆိုးသထက် ဆိုးရွားလာခဲ့တော့ သည်။

တိပ်ခွေဖြင့် သွင်းထားသော ပက်တီ၏ အသံကို မိဘဆွေမျိုးများသာ ဧက အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံး ကြားကြရသောအခါ အားလုံးပင် ရင်ထုမနာ ဖြစ်ကြရသည်။ မချီတင်ကဲဖြစ်မိကြသည်၊ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကြရသည်။ မိဘ များက သူ့ကို တကယ်မချစ်ကြ၊ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့လွှတ်မြောက်ရေးအတွက် ထိထိရောက်ရောက် မကြိုးစားကြဟူ၍ ပက်တီက သူ့မိဘများကို ဒေါသသံ ဝါဝါဖြင့် အသံလွှင့်၍ အပြစ်တင်သည်။

သူ့အဖမ်းခံရပြီး နှစ်လခန့်အကြာတွင် ပြန်ပေးများထံမှ နောက်ထပ် အသံသွင်းတိပ်ခွေတစ်ခု ရောက်လာပြန်သည်။ ဤတိပ်ခွေတွင်လည်း ပက်တီ၏ အသံပင်ပါလာသည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် ပက်တီက သူ့မိဘများကို ပက်ပက် ဧကဧက အပြစ်တင်လိုက်သည်။

ပက်တီက သူ့ဖခင်ကို 'လူလိမ်ကြီး' ဟူ၍ စွပ်စွဲလိုက်သည်။ သူ့ခင်ပွန်း လောင်း စတီဗင်ဝိဒ်ကိုလည်း 'တစ်သက်လုံး မပေါင်းတော့' ဟူ၍ သေခန်းရှင် ခန်းဖြတ်လိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် ပက်တီက သူ့ပြန်ပေးဂိုဏ်းနှင့် ဆောင်းလိုက်ပြီ၊ ပြန်ပေးဂိုဏ်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ပြီ' ဟူ၍လည်း ရဲရဲတောက်ကြေညာ လိုက်သည်။

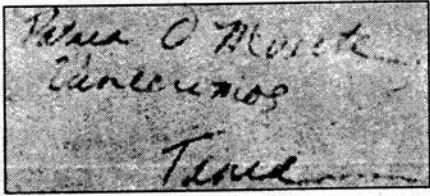

* ထင်းတိပ်ခွေကို 'ဧပြီ ၃ ရက် တန်နီယာတိပ်ခွေ' ဟု ခေါ်သည်။ 'တန်နီယာ' မှာ ပြန်ပေး များက ပက်တီအား မှည့်ထားသည့် လျှို့ဝှက်အမည်ဖြစ်သည်။

မကြာမီတွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့၌ ဘဏ်တိုက် အနုကြမ်းစီးမှု ဖြစ်ပွားသည်။ ဘဏ်တိုက်တွင် တပ်ဆင်ထားသော (အလိုအလျောက် ရိုက်နိုင်သည့်) ကင်မရာ များက ဓာတ်ပုံများရိုက်ထားလိုက်သည်။ ထိုအထဲတွင် ပက်တီ၏ ပုံလည်းပါ လာသည်။ ပက်တီက စက်သေနတ်ကြီးကို မာန်ပါပါချိန်ထားသော ပုံဖြစ်သည်။ ဤမျှသာမက ထိုနေ့က ပက်တီသည် ဘဏ်တိုက် အမှုထမ်းများအားလည်း ညစ်ညစ်ညမ်းညမ်းပင် ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းသွားသေးသည်ဟု ဆိုသည်။

ထို့ပြင် မေလဆန်းတွင် လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့တွင်း၌ ရဲဖက်နှင့် အက်စ် အယ်လ်အေ ဂိုဏ်းသားတို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြန်သည်။ သူတို့လာရောက် စခန်းချ နေသောအိမ်ကို လေးဖက်လေးတန် ညှပ်၍ ကျည်ဆန်မိုးရွာချရာ တစ်အိမ်လုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်တော့သည်။ အိမ်ပေါ်ရှိ အရေးပါဆုံး ပြန်ပေး ဂိုဏ်းသား ခြောက်ယောက်မှာလည်း မီးသွေးတုံးဘဝဖြင့် ဇာတ်သိမ်းသွားကြရသည်။

‘အသေခံမည်’

၁၉၇၄ ခုနှစ်က အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း လျှို့ဝှက်စခန်း တစ်နေရာမှ တွေ့ရသော ကြွေးကြော်သံစာတန်း [‘အဖနိုင်ငံ သို့မဟုတ် အသေခံမည်၊ တို့အောင်ရမည်’ ဟူသော စာတန်းအောက်တွင် ‘တန်နီယာ’ ဟူ၍ လက်မှတ်ထိုးထားသည်။]

ဤဖြစ်ရပ်ကြောင့် အမေရိကန်ပြည်သူများသည် ၂၄ နာရီလုံးလုံး အသည်း တထိတ်ထိတ်၊ ရင်တမမ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သေဆုံးသူများအထဲတွင် ပက်တီ မပါဝင်ကြောင်း သိကြရတော့မှ ရင်ထဲက အပူလုံးကျ၍ ‘ဟင်း’ ချနိုင်ကြတော့သည်။

တစ်ဆက်တည်းတွင် ပက်တီနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သားများ ထွက်ပြေးတိမ်း
ရှောင်ရာသို့ ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်က မျက်ခြေပြတ်မခံဘဲ သတင်းအနံ့ရတိုင်း
ဒရပ်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် ပက်တီကိုကား မမိနိုင်ကြ။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက်၊ တစ်လပြီးတစ်လသာ ကုန်လွန်သွား
ခဲ့သည်။ ပြန်ပေးရိုဏ်းဝင် တစ်ဦးမျှကိုပင် လက်ရမဖမ်းဆီးနိုင်သေး။ အချိန်
ညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ လူတိုင်း၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း မေးခွန်းပုစ္ဆာများက
ဖို၍ဖိစီးလာခဲ့ကြသည်။

ပြန်ပေးရိုဏ်းထဲ ပက်တီ ဘာကြောင့် ဝင်သွားသလဲ။

သူကိုယ်တိုင်က ပြန်ပေးတွေနှင့် အလိုတူအလိုပါ ဖြစ်သွားလို့ ဝင်သွား
တာလား။

ဒါမှမဟုတ်...ပြန်ပေးတွေက သူ့ကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် စည်းရုံးပြီး
ဝါဒမိုင်း သွင်းခမရလို့ ယခုလို စိတ်ပြောင်းသွားတာလား။

ဒါမှမဟုတ်...ပြန်ပေးတွေက အကြမ်းဖက် အကြပ်ကိုင်နှိပ်စက်တာ
ကြောင့် ကြောက်လို့ ဟန်ဆောင်နေရတာလား။

ပက်တီကတော့ (သူမ၏ အသံစစ်စစ်ဟု ယုံကြည်နိုင်လောက်သည့်)
ထိပ်ခွေသွင်းအသံဖြင့် ကြေညာရာတွင် 'ကျွန်မကို ဘယ်လိုနည်းမျိုးနဲ့မှ ဝါဒမိုင်း
သွင်းကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မ သဘောနဲ့ ကျွန်မ လုပ်တာ' ဟူ၍ အတိအလင်း
မိန့်ခံခဲ့သည်။

ဝါဒမိုင်းသွင်းခြင်းမှာ စိတ်ပညာသဘောအရ အလွန်သိမ်မွေ့နက်နဲသော
နိင်ရေး လုပ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဝါဒမိုင်းသွင်းခံရသူ ကိုယ်တိုင်ကပင် 'ငါ
ဝါဒမိုင်း သွင်းခံရပါကလား' ဟု မတွေးမိအောင် သိမ်မွေ့လှသည်။

'ဝါဒမိုင်းသွင်းခြင်း' ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် 'ဘရိန်းဝပ်ရှင်း' (ဦးနှောက်
ဆေးခြင်း (ဝါ) ဦးနှောက်ခဝါချခြင်း) ဟူ၍ ခေါ်သည်။ စိတ်ပညာသဘောအရ
သူတစ်ဦးအား သူ၏ မူလအတွေးအခေါ်၊ မူလစိတ်နေစိတ်ထားနှင့် မူလ ယုံကြည်
ချစ်တို့ကို ပြောင်းပစ်ပြီး အတွေးသစ် စိတ်ထားသစ်နှင့် ယုံကြည်ချက်သစ်များကို
ပြောင်းလဲလက်ခံလာအောင် ပြုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လူ
တစ်ဦး၏ မူလအတွေးအခေါ်နှင့် ယုံကြည်ချက်များကို 'ခဝါချ' ပစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။
ကျွန်ုပ်တို့သွင်းခြင်းဟုလည်း ခေါ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခု ပက်တီဟတ်စ်၏ ပြဿနာမှာလည်း ဝါဒမိုင်း သွတ်
သွင်းခံရခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ သူမ၏ မိဘသားချင်းများကရော နာမည်ကျော်

စိတ်ပညာပါရဂူကြီးများကပါ တစ်ထစ်ချ လက်ခံထားကြသည်။ တိုတောင်းလှသော အချိန်ကာလအတွင်း လူတစ်ယောက်အား အတွေးအခေါ် လုံးဝပြောင်းလဲသွားအောင် လုပ်ရန်မှာ ဤနည်းဖြင့် မဟုတ်လျှင် အခြားဘယ်နည်းနှင့်မျှ မလုပ်နိုင်ဟုလည်း ယုံကြည်ကြသည်။

သို့သော်...ဤမျှ နက်နဲသိမ်မွေ့သော စိတ်ပညာနည်းလမ်းတစ်ရပ်ကို ပြန်ပေးဂိုဏ်းဝင်တွေက အောင်အောင်မြင်မြင် လုပ်နိုင်ပါ့မလား၊ လုပ်နိုင်သော ပညာအရည်အချင်းများကော ရှိကြရဲ့လား၊ သူတို့ကား မည်သူတွေနည်း။

ပြန်ပေးဂိုဏ်းဆောင်မှာ ဒေါ်နယ်ဒေးဗစ်ဒီဖရီးဆိုသူ နီဂရိုးအမျိုးသား တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ 'ဖီးလ်မာရှယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူး' ဟူ၍ နာမည်ပေးထားပြီး 'အကျိုးတူ လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်' (အက်စ်၊ အယ်လ်၊ အေဂိုဏ်း) ကို ဦးစီးနေသည်။ အမှုအမျိုးမျိုးဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ထောင်ကျခဲ့ဖူးသည်။ သေနတ် ခဲယမ်းမီးကျောက် စသည့် ပေါက်ကွဲတတ်သောပစ္စည်းများကို ဗီအေးဖြင့် ထူးထူးခြားခြား စွဲလမ်းတပ်မက်စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ပညာအရည်အချင်းကား ကိုးတန်းပင် မအောင်ချေ။

နောက်တစ်ယောက်မှာ အမေရိကန်အမျိုးသမီး ကမီလာဟော။ သူ၏ဖခင်မှာ လူသာရန် ဘာသာရေးဂိုဏ်းဝင် ခင်ကြီးဖြစ်သည်။ ခေတ်ပညာတတ်မကလေး

* 'ဘရိန်းဝပ်ရှင်း'ကို အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်တစ်အုပ်က 'လူတစ်ယောက်အား မူလယုံကြည်ချက်ဟောင်းများကို စွန့်ပယ်၍ ယုံကြည်ချက်သစ်များကို ပြောင်းလဲလက်ခံလာအောင် ထိုသူ၏ စိတ်ကို အတင်းအကြပ်ပြုလျက် အဓမ္မစည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်း။

ဥပမာ...မေးခွန်းများ၊ 'အဆက်မပြတ်မေးခြင်း'ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုသည်။ [The Advanced Learner's Dictionary - A.S. Hornby, E.V. Gatenby & H. Wakefield, 2nd Edition, ELBS, 1973, PG. 112.]

နောက်တစ်အုပ်ကမူ 'အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးအရ အဓမ္မဝါဒမှိုင်း သွတ်သွင်းခြင်း၊ သဘောမှာ...လူတစ်ယောက်၏ မူလခံယူချက်များနှင့် စိတ်နေစိတ်ထားများကို ပြောင်းလဲပစ်ပြီးနောက် အခြားခံယူချက်သစ်နှင့် စိတ်ထားသစ်တစ်မျိုးကို မျက်ကန်းယုံကြည်ချက်မျိုးဖြင့် စွဲမက်ယုံကြည်လာအောင် ပြုလုပ်ခြင်း'ဟူ၍ ဝိဂြိုဟ်ပြုသည်။ [The American Heritage Dictionary of The English Language, 1969, Pg. 160.]

ဖြစ်သည်။ ပန်းချီလည်း ဆွဲတတ်သည်။ ကဗျာလည်း ရေးတတ်သည်။ သူမသည် အခြားအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ပက်ထရီရှာ ဆိုလ်တိုင်စစ်နှင့် မိန်းမချင်း 'ချစ်' နေကြသည်။ ပက်ထရီရှာသည် သူ့နာမည်ကို 'မဇ္ဇမုန်း' (မသော်တာ) ဟူ၍ လျှို့ဝှက်နာမည်ပြောင်းထားသည်။ ထိုနာမည်မှာ ကမိလာဟောက သူ့အတွက် ချစ်ကဗျာဖွဲ့ရာတွင် တင်စားခေါ်ဝေါ်သော နာမည်ဖြစ်သည်။

အက်စ် အယ်လ်အေဂိုဏ်းတွင် အရေးအပါဆုံး လူဖြူအမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ နန်စီလင်းပယ်ရီ ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က အမေရိကန်အထက်လွတ်တော်အမတ် ဘယ်ရိုဂိုလ်ဝါတားသမ္မတဖြစ်ရေးအတွက် အကြိတ်အနယ် မဲဆွယ်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူမ၏ လျှို့ဝှက်အမည်မှာ 'ဖာဟီဇာ' ဖြစ်သည်။

"ပြီးတော့ နိဂရိုးအမျိုးသား ဝီလျံဟ်ရစ်နှင့် သူ့မိန်းမ လူဖြူအမျိုးသမီး အင်ဇီလီဟ်ရစ်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ခေတ်ပညာတတ်များ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့လင်မယားသည် လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့၌ ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်စ်အယ်လ် အေ ဂိုဏ်းသားတို့ တိုက်ပွဲဖြစ်သွားရာတွင် အသက်မသေဘဲ ကံသိ၍ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ကြသည်။ နောက်တစ်ယောက်မှာ ဝီလျံဂုလ်ဖ်ဆိုသူ ဖြစ်သည်။ ဝီလျံက သူ့နာမည်ကို 'ကျူဂျီ' ဟူ၍ လျှို့ဝှက်အမည် ပြောင်းထားသည်။ မေလအတွင်းက ပြန်ပေးဂိုဏ်းမှ ပေးပို့သော အသံသွင်းတိပ်ခွေအရဆိုသော် ပက်တီဟတ်စ်သည် ဝီလျံနှင့် 'ကြိုက်' နေပြီဟု ဆိုသည်။

နောက်ဆုံး အရေးပါဆုံးနှင့် စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သူတစ်ဦးကား 'တန်နီယာ' ဖြစ်သည်။ တန်နီယာမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ပက်တီဟတ်စ်ပင် ဖြစ်သည်။ ပြန်ပေးဂိုဏ်းသို့ ဝင်လိုက်ပြီးနောက် ပြောင်းလိုက်သော လျှို့ဝှက်အမည်ဖြစ်သည်။ တန်နီယာကား နယ်နယ်ရရ နာမည်မဟုတ်။ ကမ္ဘာသိကျူးဘား ဘော်လုန်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီး ချေ-ဂွေဗာရာ၏ သေဖော်ရှင်ဖက် နာမည်ကျော် ဘော်လုန်ရေး ရဲမေဖြစ်သည်။

ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက် ပက်တီ၏ မိဘသားချင်းများ အပြင် ရင်ကွဲမတတ် ပူဆွေးသောက ရောက်ရသူကတော့ ပက်တီ၏ ခင်ပွန်းဆောင်း ကျောင်းဆရာကလေး စတီဗင်ဝိဒ် ဖြစ်သည်။ စတီဗင်သည် ပလိုအာ ဘိုဗွီယားဖြစ်သည်။ မိဘများမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝကြသည်။ ပရင့်စတန်တက္ကသိုလ်မှ ဆွဲရခဲ့ပြီး ကျောင်းဆရာလုပ်ရင်း ပက်တီနှင့်အတူ ဘာကလီတက္ကသိုလ်၌ ဆက်လက်ပညာရေးပေးခဲ့ပြီး အတွက် ကျောင်းတက်နေရသူဖြစ်သည်။

ယခုတော့ သူ၏ မျှော်လင့်ချက်တောင်ကြီးသည် အစိတ်စိတ်မွှာမွှာ ကွဲခဲ့လေပြီ။ သူတို့၏ ချစ်မိမာန်ကြီးမှာလည်း အုတ်မြစ်ပါမကျန် ပြိုပျက်သွားခဲ့ပြီ။ ပက်တီသည် သူ့ဇနီးလောင်းမဟုတ်တော့ပြီ။ ပက်တီက သူ့အသည်းကို ရက်ရက်စက်စက် ခွဲသွားလေပြီ။ လာမည့် ဇွန်လတွင် စီစဉ်ထားသော လက်ထပ်ပွဲမှာလည်း ရေစုံမျောခဲ့လေပြီ။

သူ့ချစ်သူက သူ့အား ရက်ရက်စက်စက် အသည်းခွဲစွန့်ပစ်သွားရုံသာ မက သူ့အား ရန်သူသဖွယ်ပင် ပြုမူကျင့်ကြံနေပြီ ဖြစ်သည်။ အသည်းကွဲရုံသာမဟုတ်၊ အသက်အတွက်ပင် စိုးရိမ်နေရသောဘဝမျိုး ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ပြန်ပေးများက သူ့အား နေ့လာဖမ်းမလား၊ ညလာဖမ်းမလားဟု ကျိုးလန့်စာစားကြောက်နေရပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါ စတီဗင်သည် ဘာကလိတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းထွက်လိုက်ပြီး လူသူလေးပါးမမြင်အောင် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်နေရသည်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ၏ အိမ်တွင် တစ်လှည့်စီ ပြောင်း၍ ဟိုရွှေ့သည်ရွှေ့ တိမ်းရှောင်နေရသည်။ ချစ်ဒုက္ခကြောင့် အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်သဖြင့် သူ့မျက်နှာမှာလည်း ဟောက်ပက်ကြီး ဖြစ်နေပြီ။

သည်ကြားထဲ သတင်းစာတိုက်ပေါင်းစုံမှ သတင်းထောက်များကလည်း အမဲတုံးကို ကျိုးအုပ်လိုက်ထိုးသလို စတီဗင်နောက်သို့ သဲသဲမဲမဲ ဝိုင်းလိုက်၏။ 'သတင်းနှိုက်'ကြသည်။ မျက်စိကန်းမတတ် ဓာတ်ပုံတွေ တဖျတ်ဖျတ်ရိုက်ကြသည်။ နားပွင့်မတတ် မေးခွန်းတွေ ဒလစပ်ထုတ်ကြသည်။ ထိုအခါ စတီဗင်ခမျာမှာ လက်ဆော့သော ကလေးအုပ်ကြီးထဲ ရောက်နေသော မျောက်ငယ်ပမာ ဟောက်ပက်ပက်မျက်နှာ၊ မျက်လုံးများ ပေကလပ် ပေကလပ်ဖြင့် 'ဘုရားသခင်ကြည့်မနေပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တော့ ဒုက္ခပါပဲ၊ ဆပ်ကပ်ထဲက လူပြက်လိုဖြစ်နေပြီ'ဟူ၍ ကမူးရှူးထိုး ပြောလိုက်မိတော့သည်။

အခဲရဆုံးကတော့ မစ္စတာ ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်ပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် ပက်တီ၏ ဖခင်ဖြစ်သည်။ သွက်လက်ချက်ချာသော သမီးလေးကို အလွန်ချစ်သည်။ ယခုတော့ သူ့ချစ်သောသမီးက သူ့အား 'ဝက်ကြီး'ဟုပင် မကြားဝံ့မနာသာ အောင် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်လိုက်ပြီ။ ကပ်စေးနဲ့ ကော်တရာ အရင်းရှင်ကြီးဟုလည်း စွပ်စွဲလိုက်ပြီ။ သို့သော် သူက သူ့သမီးကို စိတ်မဆိုး၊ ပြန်ပေးများက အဓမ္မဝါဒမှိုင်းသွင်းထား၍သာ ဤသို့သော ကံကြီးထိုက်မည့်စကားမျိုးကို သူ့သမီးက ပြောနေရခြင်းဖြစ်သည်ဟု သူက ယုံကြည်သည်။

မစ္စတာ ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်သည် ဗီအေးဖြင့် ရိုးရိုးအေးအေးနေတတ်သော လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူသည် ရှုပ်ရှုပ်ပွေ့ပွေ့ ဆူဆူညံညံကိစ္စများကို မကြိုက်၊ ယင်းကိစ္စများနှင့် လုံးဝ မပတ်သက်ချင်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် လူတောသူတောမတိုးဘဲ အိမ်နှင့် အလုပ်တွင်သာ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ မြှုပ်နှံထားချင် သူဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုအခါ သူ့မှာ သမီးကလေးလွတ်မြောက်ရေးအတွက် သူကြိုက်သောအလုပ်များကို လုပ်နေရပြီ။ တပြိုင်တခေါင်းကြီး အုပ်ဖွဲ့ရောက်လာကြသော သတင်းစာဆရာများကို ရင်ဆိုင်နေရပြီ။ သမီးကလေးအတွက် ရင်ထဲတွင် ချီးအောင် ခံစားနေရသော်လည်း သူတို့မေးသမျှ မေးခွန်းသောင်းခြောက်ထောင်ကို ပြီးယောင်ဆောင်၍ မနားတမ်း ဖြေဆိုနေရပြီ။ သတင်းစာဆရာများ မေးသမျှကို ခြေကြားနေရုံသာမက ရုပ်မြင်သံကြားကုမ္ပဏီများ တစ်ဖွဲ့ပြီးတစ်ဖွဲ့လာရောက်ပြီး 'ရုပ်မြင်သံကြား' ရုပ်ရှင်ရိုက် မေးခွန်းထုတ်ကြသည်ကိုလည်း ချွေးတပြိုက်ပြိုက် နှင့် အောင့်အီးသည်ခံနေရပြီ။

မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်မှာ ပင်ကိုအားဖြင့် စိတ်နုသူဖြစ်သည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို အောင့်ထားနိုင်စွမ်းရှိသူမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ရင်ထဲက အပူလုံးကို မဖုံးနိုင်ရှာ၊ မျက်လုံးအစုံမှ မျက်ရည်ဥများ ဒလဟော သွန်မကျအောင်ပင် အနိုင်နိုင်တင်းထားရသည်။

အထူးသဖြင့် ပက်တီ၏ မိခင်ဖြစ်သူ မစ္စကက်ကက်သရင်းဟတ်စ်မှာ ဝမ်းနှင့်လွယ်၍ မွေးထားရသော မွေးသမိခင်ဖြစ်၍ ပို၍ပင် ဆိုးသေးသည်။ ဖခင်ကြီးထဲ ယောက်ျားသားမို့ စိတ်ကို အနိုင်နိုင်တင်းထားနိုင်ပါသေး၏။ မိခင်ကြီးမှာ တော့ နေထွက်ကနေဝင် မျက်ရည်နှင့် မျက်ခွက် ပြတ်သည်မရှိ၊ ကမ်းမမြင် ထမ်းမမြင် ဘဝရောက်နေရရှာသော သမီးကလေးအတွက် ပြင်းစွာသော ပရိဒေဝသောကမီးလောင်မြိုက်ခြင်းဒဏ်ကို ပဋာမြေလူး ရူးမတတ် ခံစားနေရရှာသည်။ သူလိုငါလို သာမန်မိန်းမသားဆိုလျှင် သမီးသောကကြောင့် ရင်ကွဲနာကျ၍ သေပွဲပင် ဝင်လောက်၏။ ယခုတော့ မစ္စကက်ကက်သရင်းဟတ်စ်မှာ ဘာသာတရားဆို အလွန်အလွန် ကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်၍ မိမိ၏ သောကမီးကို တတ်နိုင်သမျှ ထားရင်းနှင့် ဖြေနေသောကြောင့် ခံသာပါသေး၏။

တကယ်တော့ သူတို့၏အဖြစ်ကိုက ဆိုးလှပါသည်။ သတင်းစာဆရာများနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားဆရာများမှတစ်ဆင့် သူတို့၏ ခံစားချက်များကို မည်မျှပင် ရင်ဖွင့်ပြန်ကြားသော်လည်း ဘယ်လိုမှ အကျိုးမထင်၊ အရာမရောက်။ တစ်သောက်နှင့်တစ်ယောက် နားလည်မှု လွဲနေကြဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ဤဇာတ်လမ်းတွင် ပက်တီ၏မိဘနှစ်ပါးက တစ်စု၊ သတင်းစာဆရာများနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားဆရာများက တစ်စု၊ ပက်တီအပါအဝင် ပြန်ပေးဂိုဏ်းဝင်များက တစ်စု ဟူ၍ ဇာတ်ကောင်သုံးစု ပါဝင်နေသည်။ သို့သော် သူတို့မှာ တစ်စုနှင့်တစ်စု လုံးဝ ဆက်စပ်မှု မရှိဘဲ ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ်သာ တကွတပြားစီ ကနေကြသည်။ သူတို့သည် အချင်းချင်း နားမလည်နိုင်သော ဘာသာစကားကိုသာ ပြောနေကြသည်။ ပက်တီ၏မိဘများစကားကို သတင်းစာဆရာများက နားမလည်၊ သတင်းစာဆရာတို့၏ စကားကိုလည်း ပက်တီ၏ မိဘများက မသိ၊ ထို့အတူ ပက်တီ၏ မိဘများနှင့် ပြန်ပေးဂိုဏ်း၊ ပြန်ပေးဂိုဏ်းနှင့် သတင်းစာဆရာများ စသည်တို့မှာလည်း အချင်းချင်း နားမလည်ဖြစ်နေကြသည်။ အချင်းချင်း အထင်လွဲနေကြသည်။

ဖြစ်ရပ်က ယခုလက်ငင်း ကြုံနေရသော ပစ္စက္ခပြဿနာ၊ သို့သော် ဤပြဿနာ၏အဖြေကား ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလတွင်မရှိ၊ ကမ်းဘယ်မမြင်၊ လမ်းဘယ်မထင်နိုင်သော အနာဂတ်ကာလတွင်သာ တည်ရှိနေသည်။ တကယ်တော့ သူတို့၏ဘဝမှာ အမှောင်တိုက်ထဲတွင် စမ်းတဝါးဝါးနှင့် လျှောက်သွားနေရသော ဘဝပါတကား။

သို့သော် ပက်တီ၏ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သူ ဟတ်စ်မောင်နဲ့တို့ကတော့ စိတ်အား မလျှော့သေး၊ မျှော်လင့်ချက်မကုန်သေး။ ထို့ကြောင့်လည်း သမီးကလေး လွတ်မြောက်ရေး (သို့မဟုတ်) အသက်နှင့်ကိုယ် တည်မြဲရေးအတွက် သူတို့ဘက်မှ ဖြစ်နိုင်သမျှကို အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ပြန်ပေးဂိုဏ်း၏ ဆန္ဒအတိုင်း ဆင်းရဲသားတွေကို ဒေါ်လာငွေ ၂,၀၀၀,၀၀၀ (နှစ်သန်း) ဖိုး ရိက္ခာပေးဝေခဲ့ကြပြီ။ ပက်တီအား ပြန်ပေးလက်မှ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးနိုင်သူကို ဒေါ်လာငွေ ၅၀,၀၀၀ (ငါးသောင်း) ဆုပေးမည်ဟုလည်း ကြေညာခဲ့ကြပြီ။ စိတ်ညှို့ပါရဂူများထံတွင်လည်း အကြံဉာဏ်များ တောင်းခဲ့ကြပြီ။ ပက်တီလွတ်မြောက်ရေးအတွက် စေတနာထား၍ ကူညီကြပါရန် တိုင်းပြည်လူထုသို့လည်း မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ကြပြီ။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ တရားဥပဒေဆိုင်ရာ အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော နိုင်ငံတော် ရှေ့နေချုပ်ကြီးအားလည်း အမျိုးမျိုးတောင်းပန်တိုးလှိုင်းခဲ့ကြပြီ။ နောက်ဆုံး အတိုင်းမသိ မဟာကရုဏာရှင် ထာဝရဘုရားသခင်ထံတွင်လည်း အကြိမ်ကြိမ်ဆုတောင်းခဲ့ကြပြီ။ သို့သော် ဘာမျှဖြစ်မလာ၊ အားလုံးအချည်းနှီးသာတည်း။

**အိမ်ထောင်ရေးပျက်ပြစ်ခဲ့ရသူ
ဆက်တိုက် ပြန်လေးမှုကြောင့် ရက်ပေါင်းများစွာ အိပ်မယျော် စားမဝင်ဖြစ်ခဲ့ရသူ ဆန်ဖရန်စစ္စကို
အက်စ်အယ်အေဂိုဏ်း အင်အားစုမှ ချားလ်စ်ဘီတ်...**

အခင်းဖြစ်ပွားခဲ့သည်မှာ နှစ်လပင် ကြာခဲ့ပြီ။ အက်စ်အယ်အေဂိုဏ်းအဖွဲ့ကလည်း ပြန်လေးရိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာတစ်ခုမျှ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်မရသေးချေ။ ဤအမှုအတွက် ဦးနှောက်အခြောက်ရဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကို နယ်မြေဆိုင်ရာ အက်စ်အယ်အေဂိုဏ်းအင်အားစုမှ ချားလ်စ်ဘီတ် ဖြစ်သည်။ ဘီတ်သည် ပက်တီပြန်လေးမှုကို လုံးဝတာဝန်ယူ၍ လိုက်ရသူ ဖြစ်သည်။ သူ၏စုံထောက်သက်တမ်းတွင် ယခုလောက် စိတ်ပန်းလှနွမ်းဖြစ်ရသော မှုခင်းမျိုး တစ်ကြိမ်မျှ မကြုံခဲ့စဖူး။ ထို့ကြောင့် ယခုအချိန်တွင် ပြည်သူတွေက မေးလာသမျှ မေးခွန်းများကို သူ

ခမျာ မချိပြီးပြီး၍သာ ဖြေကြားနေရသည်။ တကယ်တော့ ဘိတ်သည် စုံထောက် လုပ်ငန်းတွင် ဝါရင့်လက်ဟောင်းကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မူခင်း ‘လိုက်’ရာတွင် နာမည်ကျော်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ စုံထောက်သက်တမ်းကလည်း မနည်း တော့။ စုစုပေါင်းလုပ်သက် ၃၀ ပင် ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ယခင်က ပွဲ တိုင်းအောင်ခဲ့သော်လည်း ယခု ပက်တီအမှုအတွင် သူ့အဖို့ ‘နောက်ကောက်’ ကျမည့်ကိန်းမျိုး ကြိုနေရပြီ။ ဤအမှုကို မလိုက်နိုင်ခဲ့လျှင် မျက်နှာမဖော်နိုင် လောက်အောင် အရှက်ကြီး ရှက်ရတော့မည်မှာ သေချာနေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် ဤအမှုအတွက် နှစ်လအတွင်းတွင် အက်ဖ် ဘီအိုင် စုံထောက်ပေါင်း တစ်ရာကျော်တို့အား အထူးတာဝန်ပေး၍ အဆက် မပြတ် လိုက်စေခဲ့သည်။ သူက ‘အခြေအနေ ကောင်းလာပါပြီ’ဟုတော့ ပြော ပါ၏။ သို့သော် အဖြေကား မယ်မယ်ရရ ပေါ်မလာ။ ‘စုံထောက်တွေ နေ့စဉ် ရက်ဆက် လိုက်နေပါတယ်။ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့တော့ ပစ်မှတ်နဲ့ နီးကပ်လာ ပါပြီ’ဟုတော့ သူက ဆိုပါ၏။ သို့သော် ပက်တီကို မတွေ့သေး၊ ပြန်ပေးဂိုဏ်း ကိုလည်း မမိသေး။

“ဒီအမှုမှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်က လူတွေ ရော်လှချည့်လား၊ နှစ်လတောင် ရှိသွားပြီ။ ဘာဖြစ်လို့ မမိနိုင်သေးတာလဲ”

တစ်စုံတစ်ယောက်က အားမလို အားမရဖြင့် ယင်းသို့ မေးလာလျှင် အက်ဖ်ဘီအိုင်ဌာနခွဲမှူး ချားလ်စ်ဘိတ်ကတော့...

“အခုအချိန်အထိ ကျွန်တော့်လူတွေရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ရပ်တွေဟာ ကျေနပ်စရာ ရှိပါတယ်။ ဒီနေ့အထိတော့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေတဲ့ အဆင့် မှာ ရောက်သင့်တဲ့ အဆင့်ပါပဲ။ ဆိုလိုတာက ဒီနေ့အထိ ရသင့်သမျှ သဲလွန်စ အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ရထားပါပြီ’ဟူ၍ ဆင်စေ့ရန် ရှောင် မတင်မကျသာ ပြန်ဖြေမည်ပင် ဖြစ်သည်။

သည်နောက်တွင်တော့ ‘ပက်တီဟတ်စ် ဇာတ်ထုပ်’တွင် ဇာတ်ကောင် တွေ ရာနှင့်ချီ၍ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပါဝင်လာကြသည်။ အရေးပါသော ဇာတ်ကောင်တွေလည်း ပါသည်။ ထိုအထဲတွင် အချို့မှာ သိဟောင်း ကျွမ်းဟောင်း များ၊ အချို့ကား တစ်ခါမှမသိဘူး၊ မကြားဖူးသော တစ်စိမ်းတရံစာများ။

သူတို့အားလုံးပင် ပက်တီပြန်ပေးမှုကို စိတ်ဝင်စားကြသည်။ ညနက်
သန်းခေါင်အထိ ဤအမှုအကြောင်းကိုသာ ပြောကြသည်။ ပက်တီတွေ့ရမည့်
အန္တရာယ်ကို တွေး၍ ကိုယ်ချင်းစာကာ သနားမိကြသည်။ ပက်တီ လွတ်မြောက်
နိုင်ရေးအတွက် အမျိုးမျိုးကြံဆကြသည်။ ထင်မြင်ချက်ပေးကြသည်။ အကူအညီ
ပေးကြသည်။

ဆလီနတ်မြို့မှ ဆရာဝန်ဟောဝပ် စီ မိုင်းလ်စ်ဆိုလျှင် ပြန်ပေးလက်မှ
ပက်တီလွတ်မည်ဆိုပါက ဒေါ်လာ ၄၀,၀၀၀ (လေးသောင်း) တန် သူ့အလုပ်
တို့ပင် ခွန်လွတ်မည်ဟူ၍ ရက်ရက်စက်စက် အကူအညီပေးလာသည်။ ဒေါက်တာ
မိုင်းလ်စ်သည် ဆလီနတ်မြို့တွင် ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းဖွင့်ထားသည်။ သူ့ဝင်ငွေမှာ
တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာငွေ လေးသောင်းကျော်မျှ ရှိသည်။ ပြန်ပေးတွေ့က ပက်တီ
တို့ ပြန်လွတ်ပါက ဆန်ဖရန်စစ္စကို ကမ်းခြေတစ်ဝိုက်မှ ဆင်းရဲသားများအား
သူ့ အနေဖြင့် အခမဲ့ ဆေးကုသပေးမည်ဟု ဆိုသည်။ 'အလွန်အကြူး ကျေးဇူး
တင်ပါသည်'ဟု ပက်တီ၏ မိဘများက ဒေါက်တာမိုင်းလ်စ်ထံ စာရေး၍
ကျေးဇူးတင်လိုက်သည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် ဤအကြောင်း ဘာမျှမကြား
ရတော့။

ကွန်ထရာ ကိုစတာ ကောလိပ်မှ ဂျိုးဇက်စမစ်ဆိုသူ ၂၄ နှစ်အရွယ်
မျက်မမြင် ကျောင်းသားလူငယ်တစ်ဦးကလည်း ပက်တီကို ပြန်ပေးတွေ့က ပြန်
မလွတ်မခြင်း သူက အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြမည်ဟူ၍ ဆန်ဖရန်စစ္စကို သတင်းစာ
တစ်စောင်သို့ စာရေးပြီး ကတိပြုခဲ့သည်။ သူ၏ စေတနာမှာလည်း ဘာမျှ အကျိုး
ထင်မလာခဲ့။

သည်ကြားထဲ အင်ဒီယားနားပြည်နယ် နိုင်းလ်စ်မတ်စ် (၄၃ နှစ်) ဆိုသူ
နှင့် သူ့မိန်းမ ရှာလီအန် (၂၁ နှစ်) ဆိုသူတို့၏ ရောင်တော်ပြန်နှင့် လွတ်သော
"တောကြောင်" လုပ်ရပ်မှာကား ငိုအားထက် ရယ်အားသန်စရာပင် ဖြစ်သည်။
ဖြစ်ပုံမှာ သူတို့လင်မယားက ပက်တီကို သူတို့ဖမ်းထားသည်။ ဒေါ်လာ ၁၀၀,၀၀၀
(တစ်သိန်း) ပေးလျှင် ကလေးမကို ဘေးမသိ ရန်မခစေဘဲ ပြန်လွတ်မည်ဟု
စာပစ်၍ ဆိုလာသည်။ ဤသတင်းကြောင့် ပက်တီ၏ မိဘဆွေမျိုးများမှာ
ခမ်းသာလွန်းသဖြင့် နေမထိထိုင်မထိပင် ဖြစ်ကြရသည်။ ဤသတင်းကို ရလျှင်
ရခြင်း အချိန်မဆိုင်းဘဲ အက်ဖ်ဘီအိုင်ကို ချက်ချင်း အကြောင်းကြားသည်။
ဤတော့ အက်ဖ်ဘီအိုင်၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပြန်ပေးလင်မယား ချိန်းဆို
သောနေရာသို့ လာရောက်ပြီး ငွေထုပ်ကို ကောက်ကာ ကားနှင့် တချိုးတည်း

လစ်ပြေးတော့သည်။ အခြေအနေမဟန်ပုံကို သိရလျှင် သိရခြင်း အသင့်ချောင်း နေသော အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်များက သူတို့နောက်မှ ခြေရာနင်း၍ ဒလကြမ်း လိုက်ကြသည်။ ငွေထုပ်ချထားသောနေရာနှင့် မိုင် ၂၀၀၀ ကွာနေရာတွင် အဆို ပါ တောကြောင် လင်မယားကိုမိ၍ လက်ထိပ်ခတ်လိုက်နိုင်ကြသည်။ ပြီးတော့ ထောင်ထဲ သွင်းလိုက်ကြသည်။

ဤသို့ ဖြစ်ရပ်များ လွန်းထိုးယှက်တင် ပွေ့ရှုပ်နေစဉ် ထရီဘလင်ကာ မြို့မှ စေတနာရှင်တစ်ယောက်က ပက်တီ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အကြံတစ်ခု ပေးလာသည်။ သူ့အကြံကား 'ကြံကြီးစည်ရာ' အကြံမျိုး ဖြစ်သည်။ ကြားရ သူတိုင်း ကြက်သီးဖျန်းဖျန်းထခမန်းအကြံဖြစ်သည်။ သူ့အကြံမှာ 'လူမျိုးရေး နှင့် လူမှုရေးကိစ္စများအတွက် အမေရိကန်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်နေကြသော နိုင်ငံ သိ လူမည်း (နီဂရိုး) ခေါင်းဆောင်တွေကို တစ်နေ့တစ်ယောက်ကျစီ ဖမ်း၊ တစ်နေ့ တစ်ယောက်ကျ သတ်ပစ်။ ပက်တီ ပြန်မလာမချင်း ဤသို့ ဖမ်းလိုက် သတ် လိုက်လုပ်' ဟူ၏။

ထို့ပြင် ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့တစ်ခုကလည်း ရက်ရောလှစွာသော အကူအညီတစ်ရပ် ပေးခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ရက်ဂွဒ်ဒေသ ရှိ ခရစ်ယာန်ကျောင်းတော် အဖွဲ့ဝင်ခင်ကြီး သုံးပါးက မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ် ထံသို့ ဒေါ်လာငွေ ၂,၀၀၀,၀၀၀ (နှစ်သန်း) ပေးပို့ကူညီခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို ငွေကို ပက်တီ ပြန်လွတ်ရေးအတွက် လိုအပ်သလို အသုံးချနိုင်သည်ဟု ဆို သည်။ သို့သော် မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်က ငွေကို လက်မခံ၊ ကျေးဇူးအထူးတင် ကြောင်း ပြန်စာနှင့်အတူ ခင်ကြီးများထံ ပြန်ပို့လိုက်သည်။

ဤသို့လျှင် ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးမှုမှ ဆင့်ပွားပေါ်ပေါက်လာသော ဖြစ်ရပ်အဖုံဖုံမှာ ပက်တီ၏ မိဘသားချင်းများအတွက်သာ မဟုတ်တော့ဘဲ အမေရိကန်ပြည်သူအားလုံး၏ စိတ်အာရုံကိုပါ ဆွဲဆောင် ဖမ်းစားလေတော့ သည်။ တကယ်တော့ ဤပြန်ပေးမှုမှာ ယခင်ယခင်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော မူခင်း များနှင့် လုံးဝမတူ၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တစ်ဝန်းလုံးမှ ကလေးလူကြီးမကျန် ငယ်ထိပ်မြေပေါက်ခံရသလို အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကြရသော ဤမူခင်းမျိုး တစ် ကြိမ်မျှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးချေ။

ဤမူခင်းကား အမေရိကန်မူခင်းသမိုင်းတွင် နှလုံးတုန်ရဆုံး၊ ရင်ဖိုရဆုံး မူခင်းဟူ၍ မှတ်တမ်းတင်ရမည့် မူခင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့ အမေရိကန်လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာသော အကြမ်းဖက် လက်နက်ကိုင်

“ဘယ်သူမှမလှုပ်နဲ့ ပစ်ထည့်လိုက်မယ်”

ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးစဉ်က အသင့်အနေအထားဖြင့် သေနတ်ကြီးကိုင်ထားသော ပက်တီနှင့် ဇော်နယ်ဒီပရီး [ဤပုံကို ဘဏ်တိုက်ကင်မရာက အလိုအလျောက် ရိုက်ယူထားလိုက်သည်။]

ကြောက်ကျားဂိုဏ်းများ၏ အန္တရာယ်ကြီးမားလှကြောင်းကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် ဖြစ်စေရန်အတွက် ပြုလိုက်သော မှုခင်းကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးကတော့ ပြန်ပေး ဓားစာခံ မိန်းမပျိုတစ်ဦး အထွတ် ငွေကို တောင်းနှင့်ခြင်၍ ပေးပါမည်ဆိုသော်လည်း ဓားစာခံကို ပြန်ပေးတတ်ဘဲ သွတ်သွင်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုမျှသာမက ပြန်ပေးဂိုဏ်း၏ နောက်တစ်ဆင့် လက်ရဲဇက်ရဲလုပ်ရပ် တစ်ခုကြောင့် အစိုးရ အာဏာပိုင်များပင် မျက်လုံးပြူးသွားကြရသည်။

ပြန်ပေးဂိုဏ်းသို့ ပက်တီ ဝင်ရောက်ပြီးနောက် မကြာမီတွင် ပက်တီ၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ပြန်ပေးဂိုဏ်းက ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ထိုပုံတွင် ပက်တီသည် စစ်သမီးဟန်ဖြင့် ဘောင်းဘီရှည်ဝတ်ထားပြီး လက်ထဲတွင်လည်း စစ်သေနတ်ကြီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင် ချိန်ရွယ်ထားသည်။ သေနတ်ကြီးကိုင်ကာ ရပ်နေသော ပက်တီ၏ နောက်ခံကားမှာ ဦးခေါင်းခုနစ်လုံးပါသော မြွေဟောက်ပုံဖြစ်သည်။ မြွေဟောက်ကြီးသည် ဦးခေါင်းခုနစ်လုံးမှ ပါးပျဉ်းများကို အစွမ်းကုန် ဖြန့်ကားထားပြီး ဦးခေါင်းများကို ရှေ့သို့ အားစိုက်နေဟန်မှာ အသက်ဝင်လှသဖြင့် ရန်သူကို ငေါက်ခနဲ ပေါက်လိုက်တော့မလို ထင်ရသည်။

ထိုဓာတ်ပုံထဲမှ ပက်တီကား ချေဂွေဗာရာဒါ တော်လှန်ရေးရဲမေ 'တန်နီယာ'ပင် ဖြစ်သည်။ သူမကို မြင်ရသည်မှာ ဘာခိုင်းခိုင်း၊ ခိုင်းတာ ဘာမဆို တကယ်လုပ်တော့မည့် ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ သတ်ရဲသေရဲသောပုံမျိုး ဖြစ်သည်။

ဤဖြစ်ရပ်မှာ တကယ်ကော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

ပက်တီသည် ငွေကြေး ကုဋေကုဋာချမ်းသာသော သူဌေးသမီး၊ လက်မွှေးမီးမလောင် ခြေမွှေးမီးမလောင်ဘဲ တက္ကသိုလ်ပညာ ဆည်းပူးနေသော မိန်းကလေး၊ ပြီးတော့ မကြာမီအတွင်း ပါရဂူဘွဲ့ ရတော့မည် လူချောလူသန့် ခင်ပွန်းလောင်းနှင့် ရွှေလက်တွဲ၍ ချစ်ပွဲဆင်အံ့ဆဲဆဲ သတို့သမီးလောင်း။

သူ့အတွက် အနာဂတ်ဘဝခရီးသည် ဤမျှ ဖြောင့်ဖြူးနေပါလျက် အန္တရာယ်ကြီးမားလှသော (မတော်လျှင် အသက်ပင် ဆုံးရှုံး၍ အသေဆိုးကြီး သေစေနိုင်သော) အကြမ်းဖက်တော်လှန်ရေးသမားဘဝကို ပက်တီအနေဖြင့် ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းမှာ တကယ်ပင် ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။

ဖြစ်မည်ဆိုကလည်း ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိသည်။ ပြန်ပေးဆွဲခဲရပြီး နောက်အသံသွင်းတိပ်ခွေဖြင့် ပက်တီပြောခဲ့သော စကားများနှင့် သူလုပ်ခဲ့သော လုပ်ရပ်များကို ထောက်ချင့်ခြင်းဖြင့် ပြန်ပေးဂိုဏ်းထံသို့ သူ့ဆန္ဒအလျောက် တကယ်ဝင်ရောက်သွားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ထင်မည်ဆိုကလည်း ထင်နိုင်လောက်သည်။ သူ့ဘဝနောက်ကြောင်းကို ပြန်ကြည့်လျှင်လည်း တစ်လျှောက်လုံး သူ့မိဘများကို ကဏ္ဍကောဇလုပ်ကာ နှုတ်လှန်ထိုးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အထူးသဖြင့် သူ့မာမိအပေါ်တွင် သည်းမခံဘဲ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်တိုင်း ကက်ကက်လန်အောင် ပြန်ပြောခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ယနေ့ အမေရိကန်လူငယ်များ ခံယူလာသည့်အတိုင်း

သူမ၏အတွင်းစိတ်သဏ္ဍာန်တွင် 'လွတ်လပ်သော' နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ် မျိုးစေ့
လည်း ကိန်းအောင်းနေသည်။ တစ်ဖန် သူမ၏ ထင်ရှားသော ဘိုးဘေးများ၏
ဓလေ့ကို နင်း၍ လူသိရှင်သိ 'သမိုင်းဝင်' ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒ
လည်း သူ့နှလုံးသားထဲတွင် သိုသို့သိပ်သိပ် သန္ဓေတည်လျက် ရှိသည်။

သို့သော် သူမ၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို အတွင်းကျကျ နှိုက်ကြည့်
သောအခါတွင်ကား ဤမျှအထိ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းကြီး တမုဟုတ်ချင်း
ပြောင်းလဲသွားနိုင်မည့် အခြေအနေမျိုး မတွေ့ရချေ။ သူပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက်
သူနှင့် သိကျွမ်းရင်းနှီးသော ကျောင်းနေဘက်များ၊ အပေါင်းအသင်းများ၊ သူ
၏ စာသင်ပေးခဲ့သော ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ သူ့အား ခါးထစ်ချီ၍ ထိန်းခဲ့ကြ
သော ဆွေမျိုးသားချင်းများ၊ သူ့မိဘများ၊ သူ့ရုပ်သွင်နှင့် ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး
ကို အကဲခတ်နိုင်သည့် စိတ်ပညာရှင်များအား ချဉ်းကပ် မေးမြန်းကြည့်သော
အခါ သူ့ဘဝရုပ်ပုံလွှာမှာ အတွင်းရော အပြင်ပါ ပီပြင်စွာ ပေါ်လွင်လာခဲ့သည်။

ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်းစုံတို့၏ ထင်မြင်ချက်အရဆိုသော် ပက်တီသည် သွက်
ထက်ချက်ချာသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ မဟုတ်မခံ
ထက်ကက်လန် အပြုအမူများ ပြတတ်သည်။ အပေါင်းအသင်းများနှင့် များစွာ
ဆရာနောက် ခပ်စိမ်းစိမ်း၊ ခပ်တည်တည်လည်း နေသည့်အခါ နေတတ်သည်။
သို့သော် ယေဘုယျအားဖြင့်ကား ပက်တီသည် ဖော်ဖော်ရွေရွေနှင့် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်
ရှိသော မိန်းကလေးဖြစ်သည်။ အချုပ်ဆိုသော် သူမသည် မျိုးရိုးဗီဇအရ ကြီးမား
သောဥပဒေအရှိန်အဝါကို မျက်ခြေမပြတ်သူဖြစ်သည်။ သို့သော် 'ငါဟာသူဌေးသမီး
ဂုဏ်ကြီးရှင်' ဟူသော မောက်မာ ပလွားသော ဇာတိမာန၊ ဂုဏ်မာနမျိုး ရှိသူဟု
ဆိုသော မဆိုနိုင်ချေ။

တကယ်ဆိုသော် ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက် ပက်တီအနေဖြင့် ဘယ်လို
ပြောင်းလဲသွားသည်၊ နောက်ထပ် ဘယ်ပုံပြောင်းလဲသွားဦးမည် ဟူသောအချက်
အလှည့်အပြောင်းအလဲအချိန်မှစ၍ ပြန်ပေးဆွဲခံရသည့်နေ့အထိ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သည်။
ဘာတွေလုပ်ခဲ့သည်ဟူသော နောက်ကြောင်းဖြစ်စဉ်များပေါ်တွင်သာ 'လုံးဝဥသု'
တည်နေသည်။

သို့ဆိုလျှင် ပက်တီ၏ ရင့်နှင့်စရာ၊ စိုးရိမ်စရာအတိ ပြီးသော အနာဂတ်
အတိ ခန့်မှန်းသိရှိနိုင်အောင် သူမ၏ အတိတ်ဘဝ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကာလကို
ပြန်လည်ကြည့်ရှုဖို့ မလွဲမသွေ လိုအပ်လာသည်။ ။

ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးသူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စင်ကျူး
 'ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူး' အမည်ခံအက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ဒေါ်နယ်
 ဒီမရီး...

(၂)

ပက်တီ၏ အတိတ်ဘဝ စာမျက်နှာ

ဆန်ဖရက်စစ္စကိုမြို့မှ ငွေကြေးနေ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်နှင့် ကက်သရင်းဟတ်စ် ဇနီးမောင်နှံတို့မှ တတိယ မြောက် သမီးကလေးကို ၁၉၅၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့ တွင် ဖွားမြင်ရာ ပက်ထရီရှာကင်းဘဲလ်ဟတ်စ်ဟူ၍ အမည်မှည့် သည်။

ဟတ်စ်တို့မောင်နှံမှာ သတင်းစာတိုက်ပိုင်ရှင်များဖြစ်သော်လည်း နောက် နှစ်နေ့သတင်းစာတွင် သူတို့၏ သမီးရတနာမွေးဖွားခြင်းသတင်း ပါမလာချေ။ အကြောင်းမှာ ထိုစဉ်က အထက်တန်းလွှာအသိုင်းအဝိုင်း၏ ထုံးစံအတိုင်း အရာရာ ကို သိုသိုသိပ်သိပ် ပြုလုပ်လေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပက်တီဟတ်စ် ဖွားမြင်ကြောင်း မင်္ဂလာသတင်းသည် သူတို့မိသားစုပိုင် 'အိဇွမ်းမင်းနား' သတင်းစာ တွင် ခတ်လ ၄ ရက်နေ့ထုတ်တွင်မှ ဖော်ပြပါရှိသည်။

သို့သော် ထိုသတင်းသည် သတင်းစာမျက်နှာဖုံး၌ သို့မဟုတ် ရှေ့ပိုင်း မျက်နှာများ၌ ပါရှိသည်မဟုတ်။ နောက်ပိုင်းကျသော စာမျက်နှာ ၂၃ တွင်မှ မထင် ချား ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟတ်စ်မိသားစုမှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တွင် သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးများစာရင်း မြင့်မီတန်းဝင်သည်။ သို့သော် ဤသို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝလာခြင်းမှာ ယခုမှ ဒီရေ နှစ်သလို စီးပွားတက်လာသောကြောင့်ကား မဟုတ်။ ဘိုးဘွားလက်ထက်ကပင်

အစဉ်အဆက်ချမ်းသာကြီးပွားလာခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘိုးဘွားအမွေကို ဆက်ခံရရှိသော နောင်လာနောင်သားများကလည်း တိုးသည်ထက် တိုးပွားအောင် သမ္မဒါတရားလက်ကိုင်ထား၍ ကြီးစားလုံ့လ ဥဿဟပြုခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ဟတ်စ်မိသားစုရဲ့ ကုဋေကုဋေ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေက ခုမှဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ‘တွင်းထွက်ဥစ္စာ’တွေပဲ”

ဟတ်စ်မိသားစုအကြောင်း စကားစပ်မိတိုင်း ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့သူမြို့သားတွေက ယင်းသို့လျှင် ပြောလေ့ပြောထရှိကြသည်။ သူတို့ပြောသည့်အတိုင်းလည်း မှန်ပါသည်။

ပက်တီဟတ်စ်၏ ဘီ (အဘိုး၏အဖေ) ဖြစ်သူ ဂျော့ဟတ်စ်သည် ၁၈၀၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်ကာလက သူ၏ မူလလက်ငုပ်အလုပ်ဖြစ်သော လယ်ယာလုပ်ငန်းကို စွန့်၍ မစ်ဇီရီပြည်နယ်မှ ဒါကိုတာတောင်ပိုင်းဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဒါကိုတာ၊ မွန်တနား၊ ကွမ်းစတော့ ဒေသများတွင် ရွှေတွင်း၊ ငွေတွင်း၊ သတ္တုတွင်းများ တူးဖော်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာမှ သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ကြီးစားမှုကလည်းရှိ၊ ကံကလည်း လိုက်သောကြောင့် သူ၏ ဒါကိုတာ သတ္တုတွင်းတစ်ခုတည်းမှပင် ဒေါ်လာငွေပေါင်း ၂၆ ကုဋေအထိ ရရှိခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင်ကား ထိုငွေများဖြင့် အရင်းတည်ကာ အိမ်ငှားမြေငှားလုပ်ငန်းများ၊ သတင်းစာနှင့် မဂ္ဂဇင်းထုတ်ဝေရေး လုပ်ငန်းများအထိ စီးပွားရေးနယ်ချဲ့လာနိုင်ခဲ့သည်။

ဂျော့ဟတ်စ်သည် ငွေကြေးဥစ္စာ သုံးမကုန်အောင် ချမ်းသာလာသော အခါ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ထုံးစံအတိုင်း နိုင်ငံရေးဘက်သို့ ဦးလှည့်ပြန်သည်။ လောကတွင် ပိုက်ဆံမှရသော ဩဇာအာဏာဂုဏ်သိက္ခာနှင့် နိုင်ငံရေးမှရသော ဩဇာအာဏာဂုဏ်သိက္ခာတို့မှာ တခြားစီဖြစ်သည်။ ထိုအရာနှစ်ခုပေါင်းမှ လူ့ဘဝဆိုတာ တင့်တယ်သည်၊ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်သည်ဟူ၍ ဂျော့ဟတ်စ်က သူ့လူမျိုး၏ ရိုးရာခံယူချက်အတိုင်း သဘောပိုက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် နိုင်ငံရေးလောကထဲ ဝင်လိုက်သည်။ သူ့တွင် လိုရာသုံးစွဲနိုင်သော အသပြာထောင်ပုံရာပုံရှိသောကြောင့် နိုင်ငံရေးလောကတွင်လည်း သူသည် အထက်လွတ်တော်အမတ် (ဆီနေတာ) ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ကျောဟတ်စ်သည် ဥစ္စာနှင့် ဩဇာစုံသောအခါ ကြင်ယာရွေး၍ ဖိုးဗီအက်ပါ ဆင်ဆိုသူ အမျိုးသမီးနှင့် လက်ထပ်သည်။ နောင်အခါ သူတို့ဇနီးမောင်နှံမှာ သူတို့အသိုင်းအဝိုင်းတွင် လူမှုရေးခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်လာကြသည်။ ခင်ပွန်းဖြစ် သူက လွတ်တော်ထံ တွင် နိုင်ငံရေးလုပ်၍ ဇနီးဖြစ်သူက ရပ်ကွက်ထဲတွင် လူမှုရေးလုပ်သည်။ အထူးသဖြင့် မစ္စက်အက်ပါဆင်သည် ကာလီဖိုးနီးယား တက္ကသိုလ်ကြီးပွားရေးကို အားကျိုးမာန်တက် ဆောင်ရွက်သည်။ အမျိုးသမီးများ ယှဉ်သင်ကြားရေးကို အထူးစိတ်ဝင်စားသည်။ လူ့အားငွေအားကိုလည်း ရက်ရက် ဝေပေးသည်။ အမျိုးသမီးများအနေဖြင့် 'သားကိုသခင် လင်ကိုဘုရား' ဘဝဖြင့် အိမ်တွင်းအောင်းမနေကြဘဲ တက္ကသိုလ်သိုလ်ပညာရအောင် သင်ယူကြရန် လူမှုရေး ကိစ္စများ၌ ယောက်ျားများနှင့် ရင်ဘောင်တန်း၍ လုပ်ဆောင်ကြရန် ဧွတ်အက် ပါဆင်က စည်းရုံးသည်။ အားပေးသည်။

ယင်းသို့ မျိုးရိုးစဉ်လာ အကြောင်းဗီဇရှိခဲ့သောကြောင့်ပင် ယခုအခါ တော်တိ၏ မာမီ မစ္စက်ကက်သရင်းဟတ်စ်မှာလည်း ဘာကလီတက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေးတွင် တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်လုပ်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ မစ္စက်ဟတ်စ် သည် ၁၉၆၅ခုနှစ်မှစ၍ ဘာကလီတက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေး ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ မကြာမီက သူမအား အကြီးအကျယ် ဝေဖန်ခံခဲ့ရသော်လည်း နောက် ထပ် ၁၆ နှစ်သက်တမ်းအတွက် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်အလုပ်ကို ဆက်လက်လက်ခံ ခဲ့သေးသည်။ ဟတ်စ်မိသားစုသည် ဘာကလီတက္ကသိုလ်အတွက် အားကစား ချွဲကြီးတစ်ခု၊ သတ္တုမိုင်းအဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုနှင့် ဂရိပုံစံဇာတ်ရုံကြီးတစ်ခု၊ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းသည့်အပြင် အခြားပညာရေးရုံးပုံငွေများကိုလည်း သန်းချီ ဆောက်ပုံနေသည်။

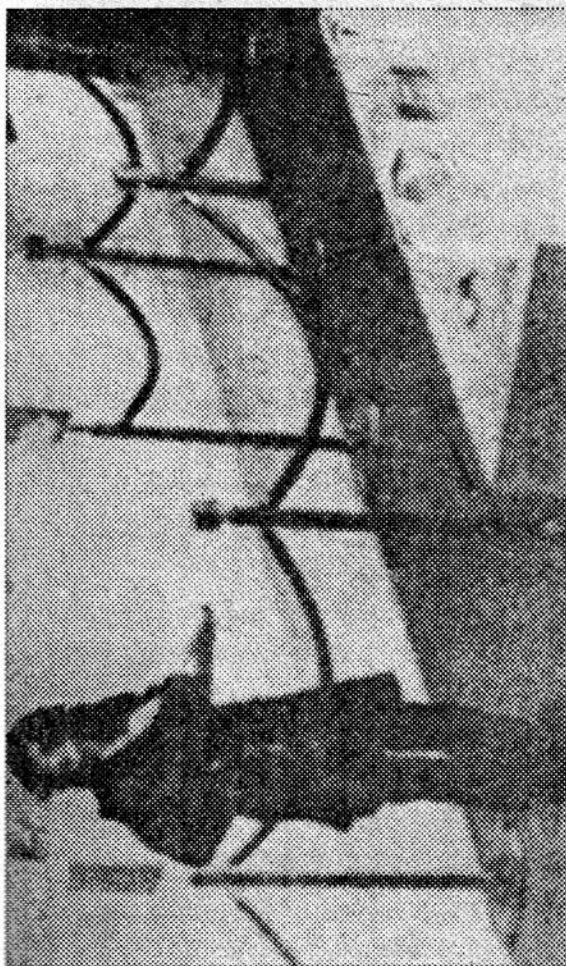
၁၈၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျောဟတ်စ်နှင့် မစ္စက်အက်ပါဆင်တို့မှ ဧကပုတ္တ သားရတနာဝီလျံ ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်ကို မွေးဖွားသည်။ ပက်တိဟတ်စ်၏အဘိုး (အဖေ၏အဖေ)ဖြစ်လာမည့် ဝီလျံဟတ်စ်ကား ဥစ္စာပေါ၊ ရုပ်ချောသူဖြစ်သည့် အလျောက် နောင်အခါတွင် 'ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်'ဟု ထင်ရှားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ တစ်ဦးတည်းသော သားချစ်အား မိဘနှစ်ပါးက ငွေကို ပုံအောက်က ဆရာကောင်း၊ ကျောင်းကောင်းများ၌ ပညာသင်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် သားတော် ဆောင်က ကျောင်းစည်းကမ်းကို အမျိုးမျိုးချိုးဖောက်သောကြောင့် အသက် ၂၃ နှစ် အရွယ်တွင် နာမည်ကျော်ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းထုတ်ခံခဲ့ရလေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မိခင်ဖြစ်သူက သားဖြစ်သူကို အုပ်အုပ်ထိန်းထိန်း ဖျောင်းဖျစည်းရုံးပြီး မိသားစုပိုင် သတင်းစာလုပ်ငန်းသို့ သွင်းလိုက်သည်။ ဤ သို့ဖြင့် တက္ကသိုလ်အပယ်ခံ သူဌေးသားကလေး ဝိလျံဟတ်စ်မှာ 'အိဇွမ်းမင်းနား' သတင်းစာ၏ ထုတ်ဝေသူဖြစ်လာခဲ့သည်။ ငွေကြေးလည်းတောင့်၊ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ ကလည်းကောင်း၊ လုပ်သားများနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးဘက်ကလည်း တတပ်တအား ဖြစ်သောကြောင့် သူ့သတင်းစာမှာ နေ့ချင်းညချင်း စောင်ရေတက်လာခဲ့ပြီး 'သတင်းစာများ၏ဘုရင်' ဟူ၍ပင် ခေါ်စမှတ် ပြုခဲ့ခဲ့ရသည်။

ဝိလျံဟတ်စ်အဖို့ သတင်းစာလောကသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းမှာ 'လူမှန် နေရာမှန်' သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။ သူသည် သတင်းစာလုပ်ငန်းကို ဗီအေးဖြင့် စိတ်ဝင်စားသည်။ စာဖတ်ပရိသတ်၏ လိုအပ်ချက်ကို အခါအားလျော် စွာ ဖြည့်နိုင်စွမ်းသော အရည်အချင်းလည်း သူ့မှာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း 'အိဇွမ်းမင်းနား' သတင်းစာမှာ အမေရိကန်စာနယ်ဇင်းလောကတွင် ရှေ့တန်း မှ 'အလံလွင့်' နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝိလျံဟတ်စ်သည် ပြဇာတ်မင်းသမီးဟောင်းဖြစ်သူ မစ်လီစင့်ဝီလဆင် (ဟတ်စ်) နှင့် အိမ်ထောင်ပြုသည်။ နောင်အခါ သူတို့တွင် ဂျော့၊ ဝိလျံ၊ ဂျူနီ ယာ၊ ဂျွန်၊ ဒေးဗစ်နှင့် ရန်ဒေါ့ဟူသော သားငါးယောက် ထွန်းကားသည်။ သား ကြီး ဂျော့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သွားသည်။ ဝိလျံဂျူနီယာကား ယခုအခါ ဟတ်စ်မိသားစုပိုင် သတင်းစာများ၏ အကြီးအကဲ အယ်ဒီတာချုပ် ဖြစ်နေပြီ။ သူ၏ ထူးချွန်သော သတင်းစာပညာစွမ်းရည်အတွက် အမေရိကန် နိုင်ငံ၏ အမြင့်မားဆုံး စာပေဆုဖြစ်သော 'ပူလစ်ဇာဆု' ကိုလည်း ရရှိခဲ့သည်။ ဂျွန်မှာ ၁၉၅၈ ခုနှစ်က (အသက် ၄၉ နှစ်အရွယ်တွင်) ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးသားနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ဒေးဗစ်နှင့် ရန်ဒေါ့ (ပက်တီ၏အဖေ) တို့ မှာ ၁၉၁၅ ခုနှစ် ဖွားအမြွှာညီနောင်များ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုနှစ်တွင်ပင် ပက်တီ၏ အဘိုး ဝိလျံဟတ်စ်သည် ရုပ်ရည်ချောမော သော ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကလေး မာရီယွန်းဒေးဗီးဆိုသူနှင့် စတင် 'တွဲ'ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပက်တီ၏ အဘွားက သူနှင့်အတူ မနေတော့ဘဲ နယူးယောက်မြို့ က အိမ်တွင် သွားနေသည်။ အဘိုးကြီးနှင့် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကလေး စုံတွဲကတော့ ကာလီဖိုးနီးယားကမ်းခြေ စန်ဆိုင်ဗီယွန်ရှိ ရဲတိုက်သဖွယ် ခမ်းနားကြီးကျယ်လှ သော အိမ်ကြီးတွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသည်။ သားသုံးယောက်မှာ အမေအိမ် တစ်လှည့်၊ အဖေအိမ်တစ်လှည့်သွားနေရ၍ ပျော်နေကြသည်။ မိဘများ၏ အဆင်

ကျီးလန်စား ၁၁၀

အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ် သေနတ်ကိုင်၍ ကျီးလန်စားရပ်နေသူပုဂံတို့။

အိမ်ထောင်ရေးပြဿနာကိုပင် တွေးမိကြဟန်မတူ။

ရဲတိုက်ကြီးကလည်း တခမ်းတနား အထဲတွင်လည်း အဖိုးတန်ပရိဘောဂ
ပန်းချီကားများနှင့် ရွှေငွေ ရတနာပစ္စည်းများအပြည့် အိမ်ကြီးရှင်မကလည်း

သီဟရတနာစာပေ

ငယ်ရွယ်နုပျိုသော ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကလေး လာလိုက်တဲ့ ဧည့်သည်တွေကလည်း နာမည်ကျော်များ၊ ရုပ်ရှင်မင်းသား မင်းသမီးများနှင့် သြဇာတိက္ကမကြီးမားသော နိုင်ငံရေးသမားများ။ ဧည့်ခံပွဲတွေ၊ ပါတီပွဲတွေကလည်း မပြတ်။

သို့သော် မစ္စက်ဒေးဗီးမှာ သတင်းစာတိုက်ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီးနှင့်အတူ နေ၍ ‘လိုတရဘဝ’ ရခဲ့သော်လည်း တရားဝင် ဇနီးမယားကား မဖြစ်ခဲ့ရှာပေ။ အကြောင်းကား ပက်တီ၏ အဘွားဖြစ်သူက သူ့ယောက်ျားအား တရားဝင်ကွာရှင်းခွင့်မပေးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ပက်တီ၏ အဘိုး ဖြစ်သူကွယ်လွန်သွားသည်အထိ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကလေးမှာ ‘အမျှောင်မယား’ ဘဝဖြင့်သာ တစ်လျှောက်လုံး စခန်းသွားခဲ့ရလေသည်။

ယခုအခါ ပက်တီ၏အဘွားဖြစ်သူ မစ္စက်မစ်လီစင့်ဟတ်စ်သည် နယူးယောက်မြို့တွင်ပင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ အသက် ၉၀ ကျော်ပြီ။ နာတာရှည် ရောဂါကြောင့် လူထူလူထာဘဝဖြစ်၍ သူ့အချစ်တော် မြေးမလေးပက်တီ ပြန်ပေးဆွဲခံရကြောင်းကို အဘွားကြီးအား လုံးဝ မပြောမိရန် ဆွေမျိုးသားချင်းများက အထူးသတိပြုနေကြရသည်။

ဖခင်ကြီး မျက်နှာလွဲသွားသည့် အချိန်မှစ၍ ယခုအချိန်အထိ ဟတ်စ်မိသားစု၏ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော စီးပွားရေး အင်ပိုင်ယာကြီးကို ကျန်ရစ်သော သားသုံးယောက်က တာဝန်ခွဲဝေ ထမ်းဆောင်လျက် ရှိကြသည်။

အစ်ကိုကြီး ဝီလျံ(ဟတ်စ်) ဂျူနီယာ၏ အဆိုအရဆိုသော် သူနှင့်ညီဖြစ်သူ ဒေးဗစ်တို့မှာ ဝါသနာစရိုက်နှင့် စိတ်နေစိတ်ထားအရာတွင် ဖအေတူသားများ ဖြစ်ကြသော်လည်း ရန်ဒေါ့ဟတ်စ် (ပက်တီ၏အဖေ)မှာမူ တမူထူးသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ အထူးသဖြင့် ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်သည် လေးနက်တည်ကြည်သော အမူအရာရှိသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်ထဲမှာ ‘ရန်ဒီ’ (ရန်ဒေါ့) က အသက်ကြီးပုံပေါက်တယ်။ သူက ဆရာလုပ်တာချည်းပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းပညာမှာတော့ မထူးချွန်ပါဘူး။ ဒီအတွက် ဖေဖေကလည်း မစိုးရိမ်ဘူး။ ‘ပညာကျွံတာ ကြီးစားပန်းစား သင်ယူရမှ လူလည်း တော်လာမှာပဲ’ ဆိုပြီး ဖေဖေက ခဏခဏပြောလေ့ရှိတယ်’ ဟု အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ ဝီလျံဂျူနီယာက ပြောပြသည်။

ရန်ဒေါ့သည် အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝက ပညာအရာတွင် မထူး နှစ်ခဲ့သော်လည်း အားကစားဘက်တွင်ကား လူသိရှင်သိဖြစ်ခဲ့သည်။ ရေကူး ငြိုင်းပွဲများတွင် ဆုတံဆိပ် အကြိမ်ကြိမ် ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် ဟားဗတ် တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သည်။ ထိုစဉ်က သူ၏ ကျောင်းနေဘက်များမှာ နာမည် ကျော်စာရေးဆရာ နသန်နီယယ် ဘင်ချလီနှင့် ဂျိုးဇက်ကနေဒီ ဂျူနီယာ (ကွယ်လွန် သူ သမ္မတ ကနေဒီ၏ အစ်ကိုကြီး) တို့ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ရန်ဒေါ့မှာ သူ့ အဖေကဲ့သို့ပင် ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်တွင် ပညာဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ခွင့်မရ ခဲ့။ ပညာတစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်ပင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက် ခဲ့ရရှာသည်။ အကြောင်းကတော့ သူ့အဆောင်တွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက် နှင့် အတူ တွေ့ရှိရသောကြောင့် ဟူ၍ တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်တို့က အကြောင်း ပြသည်။

ထိုအချိန်တွင် သူ့အစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ ဘိုးဘွားပိုင် သတင်းစာလုပ်ငန်း တွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေကြပြီ။ ထို့ကြောင့် သူလည်း သတင်းစာလောက သို့ ခြေစုံပစ်၍ ဝင်လိုက်တော့သည်။ ထိုစဉ်က သူ စတင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် သော သတင်းစာမှာ 'ဂျော်ဂျီယန်' သတင်းစာ (ယခုရပ်စဲသွားပြီး) ဖြစ်သည်။ သင်းသတင်းစာမှာ ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ် အတ္တလန်တာမြို့ထုတ် ဟတ်စ်မိသားစု နိုင် သတင်းစာတစ်စောင် ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ရန်ဒေါ့မှာ အရွယ်ကလည်း ရှိ၊ ဥပမာရုပ်ကလည်းကောင်း၊ ပိုက်ဆံကလည်း ချမ်းသာဆိုတော့ မိန်းကလေး အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ရေပန်းအစားဆုံး သူဌေးသားကလေးဖြစ်နေသည်။ ကိုယ်ပိုင် လေယာဉ်ပျံဝယ်ပြီး ကိုယ်တိုင်မောင်းသည်။ နိုင်ငံခြားဖြစ် အကောင်းဆုံးကားကို မှ ဝယ်စီးသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အတ္တလန်တာတစ်ပိုက်တွင် ရန်ဒေါ့ဆိုလျှင် ပျံအိုမရွေး သိကြသည်။

ထိုစဉ်က ရန်ဒေါ့၏ အကြောင်းကို 'အဲဒီတုန်းက ရန်ဒေါ့ကတော့ ပျံ နေတာပဲ၊ သူစီးတဲ့ ဖိယက်ကားလေးကလည်း ဖိတ်ဖိတ်ကို တောက်လို့၊ ကျုပ် တို့ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတဲ့ကားမျိုး၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ရုပ်ကိုမြင်ရရင်တော့ ပိုက်ဆံ ၁၅ ပြားတောင် အိတ်ကပ်ထဲထည့်နိုင်မဲ့ကောင်လို့ ဘယ်သူမှထင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူက ဖြစ်သလိုဝတ် ဖြစ်သလိုစား နေနေတာ၊ သူ့ခေါင်းက ဆံပင်ဆိုရင် ကပို စာရို့ ပွယ်ပွယ်ယောင်းနဲ့ ဘယ်တော့မှ မညှပ်တဲ့ပုံမျိုးနဲ့ ဟု သူ့မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဂျွန်ဝီလျံဆင်က ပြောဖူးသည်။

၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် ရန်ဒေါ့သည် ကက်သရင်း ကင်းဘဲလ်ဆိုသူ မိန်းကလေးနှင့် လက်ထပ်လိုက်သည်။ ကက်သရင်းမှာ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီအရာရှိကြီးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်သည်။ ဘွဲ့ရခေတ်ပညာတတ်ဖြစ်သည့်အပြင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းလှသူလည်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ လက်ထပ်ပြီးသောအခါ ရန်ဒေါ့က သူ၏ ရိုးရာ ပရိတ်တက်စတင့်ဘာသာမှ ကက်သရင်းတို့ရိုးရာ ကက်သလစ်ဘာသာတို့ ပြောင်းလိုက်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့ဇနီးမောင်နှံသည် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ရန်ဒေါ့မှာ 'အိဇွမ်းမင်းနား' သတင်းစာတွင် သတင်းထောက်အဖြစ် လုပ်ကိုင်နေပြီဖြစ်သည်။ မကြာမီ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလာသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံက စစ်မကြေညာမီ တစ်နှစ် (၁၉၄၀ ပြည့်) တွင် ရန်ဒေါ့သည် လေတပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းသည်။ လေတပ်တွင် ဗိုလ်ကြီးအဆင့်အထိ ရာထူးတက်ခဲ့ပြီး စစ်ပြီးသောအခါ တပ်မှထွက်၍ သတင်းစာလုပ်ငန်းသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် မိသားစုပိုင် သတင်းစာတိုက်အသီးသီး၌ တာဝန်အမျိုးမျိုး တိုးတက်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ထုတ် 'အိဇွမ်းမင်းနား' သတင်းစာ၏ ထုတ်ဝေသူနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌရာထူးနှစ်ရပ်လုံးကို ပူးတွဲထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်မှာ ယနေ့တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။

ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်သည် လူရိုးလူအေးကြီး ဖြစ်သည်။ ရှေးဆန်သော နေရာတွင် စံဝင်သောသူလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူမှုရေးကိစ္စများတွင်မူ တတ်နိုင်သမျှ ပါဝင်ဆောင်ရွက်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် စပိန်စကားပြောသော ကလေးများ ပညာရေးရုံပုံငွေရရှိရေးအတွက် ဟတ်စ်ဖောင်းဒေးရှင်းအဖွဲ့၏ ငွေကြေးအကူအညီကို အများဆုံး ရယူပေးခဲ့သည်။ ထို့အပြင် သူသည် ဒင်ဗားမြို့ရှိ ဂျူးအမျိုးသားဆေးရုံအတွက် ရုံပုံငွေအများဆုံး လှူဒါန်းခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

သူ့ဇနီးဖြစ်သူ ကက်သရင်းဟတ်စ်ကလည်း ပညာရေးလုပ်ငန်းများတွင် တတပ်တအား ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေသည်။ သို့သော် သူမ၏ ရှေးဆန်လွန်းပြီး တိုးတက်သော ခေတ်အတွေးအခေါ်ခေါင်းပါးမှုအတွက် ခေတ်လူငယ်တို့၏ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ထိုးနှက်မှုကို ခံနေရသည်။ သူမသည် ဘာကလီတက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသူ သို့မဟုတ် လက်ဝယ်တွေ့ရှိရသူ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအား တက္ကသိုလ်မှ ထုတ်ပစ်မည်ဟူသော အဆိုကို ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် မစွက် ကက်သရင်းက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲအားပေးထောက်ခံခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအဆိုမှာ မည်သို့မျှ အရာမထင်ခဲ့။ သူ

အချို့ ကျောင်းသားများ၏ အမုန်းပွားမှုသာ အဖတ်တင်ခဲ့သည်။ ရန်သူများသာ ထိုးဖွားလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် လေယာဉ် ဖျံတွင်းမှ ကားဖြင့် ပြန်လာစဉ် အမည်မသိ သေနတ်သမားတစ်ဦးက သူမအား သေနတ်ဖြင့် ချောင်း၍ ပစ်ခတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ကံတော်၍ ကျည်ချော်သွားခြင်း ကြောင့်သာ သေဘေးမှ လွတ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် သေနတ်သမားကိုကား ယနေ့တိုင် မဖမ်းမိနိုင်ခဲ့ချေ။

ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်တို့ ဇနီးမောင်နှံတွင် သားတစ်ယောက်မျှ မထွန်းကား၊ သမီးငါးယောက်သာ မွေးဖွားသည်။ အကြီးဆုံးသမီး ကက်သရင်းမှာ ငယ်စဉ် ဇာလီ ပိုလီယိုရောဂါကြောင့် မစွမ်းမသန် ဒုက္ခတိမကလေး ဖြစ်နေရရှာသည်။ ဒုတိယသမီးကြီးကတော့ ဂျေးဘော့စ်ဝပ်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် တတိယ သမီးမှာ ပက်တီဟတ်စ်ဖြစ်၍ နောက် နှစ်ယောက်ကတော့ အန်နှင့် ဗစ်တိုး ဇီယတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဤသမီးငါးယောက်ကို ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့မှ မိုင် ၂၀ ခန့် ဝေးသော ဟစ်လ်ဘာရာအရပ်တွင် မိဘများက အထူးဂရုစိုက်၍ တယုတယ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့၏ အိမ်ကြီးမှာ ရဲတိုက်ကြီးသဖွယ် ကြီးကျယ် ခမ်းနားလှသည်။ အခန်းပေါင်း ၂၂ ခန်း ရှိသည်။ ရေကန်အသင့် ကြာအသင့် ဥယျာဉ်အသင့် ပန်းအသင့်နှင့် တင်တယ်သာယာလှသော အိမ်ကြီးရခိုင်ပင် ဖြစ်သည်။ ကျယ်ဝန်းသော အိမ်ယာခြံမြေကို ပတ်ပတ်လည် ကာရံထားသည့် သံချွန်စိုက် ခြံစည်းရိုးမှာလည်း နန်းတော်တံတိုင်းကြီးသဖွယ် ခိုင်ခန့်ထည်ဝါလှသည်။

ပက်တီမှာ အလယ်သမား ဖြစ်သည်။ သူ့အထက်က အစ်မနှစ်ယောက်၊ သူ့အောက်က ညီမနှစ်ယောက်ရှိသည်။ သို့သော် ပက်တီသည် အလယ်သမီး ဖြစ်သော်လည်း 'အလယ်လပ်' သော သမီးတော့ မဟုတ်၊ သူ့ဒက်ဒီက တဖူးဖူး နှုတ်ထားခံရသော သမီးချစ်ပင် ဖြစ်သည်။ ရွှေဝါရောင်ဆံပင်၊ ကြည့်စင်သော နှိုင်းပြာရောင်မျက်လုံးများနှင့် ဝင်းပသော အသားအရေရှိသည့် တူမချောကလေး အား သူ့ဦးကြီးဝီလျံဂျူနီယာကလည်း ငုံ့ထားမတတ် ချစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူ့ဦးကြီးက 'ပက်တီက သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကလေးပဲ၊ ရုပ်ချောသလောက် ဉာဏ်ကလည်း သွက်တယ်၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေတတ်တယ်။ နှုတ်စိတ်ကြောက်စိတ်လုံးဝမရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ထိပ်တန်းအမျိုးအစားတော့ မဟုတ်

ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးစဉ်က နန်စီလင်းပယ်ရီ

ဘူး၊ သူ့မှာ ထူးခြားတာက ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးရှိတယ်၊ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက် ရှိတယ်။ ဒါဟာ ဒီနေ့ ကလေးတွေရဲ့ လက္ခဏာပဲ။ ဘာပဲပြောပြော ပက်တီလို သမီးလေးမျိုးရရင် ကျုပ်တော့ သိပ်ဂုဏ်ယူမှာပဲ’ဟူ၍ သူ့တူမကို အမွန်းတင် ခဲ့သည်။

ဟတ်စ်ဖောင်ဒေးရှင်းအဖွဲ့တွင် ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်အမှုထမ်းခဲ့တုန်းက သူ၏ လက်ထောက်ဖြစ်သူ အိုင်ရာဝါရိုကလည်း ပက်တီအကြောင်းကို ဤသို့ ပြော ပြသည်။

“ကောင်မလေး ကြည့်ရတာ သာမန်လိုပါပဲ။ ဘာမှ မထူးခြားပါဘူး။ ထူးခြားတာကတော့ သူဟာ အားကစားကို အလွန်ဝါသနာပါတယ်။ သူ မနှစ်

သက်တဲ့ ကစားခုံစားရယ်လို့တောင် ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အထူးသဖြင့်တော့
ဆေးကူးနဲ့ မြင်းစီးကို သူ့အကြိုက်ဆုံးပဲ၊ သူဟာ အငြိမ်မနေတတ်ဘူး၊ အမြဲတမ်း
အလုပ်များနေတယ်”

နောက်ပိုင်းတွင် မွေးရာပါ ဒူးဆစ်နာရောဂါကြောင့် သူနှစ်သက်သော
အားကစားလုပ်ငန်းအားလုံးကို အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ပစ်ပယ်ထားခဲ့ရသည်။
ညာဘက်ဒူးဆစ်ကို လေးလံကျပ်တည်းစွာ ကျပ်စည်းပြီး ကုသခဲ့ရာ ဝေဒနာမှာ
သိသိသာသာကြီး သက်သာလာခဲ့သည်။ မူလအခြေအနေသို့ ပြန်ရောက်လာသော
အခါ သူနှစ်သက်သော အားကစားနည်းများကို အကန့်အသတ်ဖြင့် ကစားခွင့်
ရခဲ့သည်။ သို့သော် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ရောက်လာစဉ်တွင် နောက်ထပ်
ရောဂါတစ်ခု ဝင်လာပြန်သည်။ ယင်းရောဂါကြောင့် ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် ညာဘက်
ညှိသကျည်းရိုးကို အစားထိုး ခွဲစိတ်ကုသလိုက်ရသည်။

ပက်တီတို့အိမ်တွင် ကလေးထိန်းများ၊ ကိုယ်ပိုင်စာပြဆရာမများ၊ အိမ်စေ
များနှင့် ထမင်းချက်များ စုံလှသည်။ သူတို့အားလုံးကို ပက်တီက အလွန်ချစ်
သည်။ သူတို့အတွက်ဆိုလျှင်လည်း ပက်တီမှာ အချစ်တော်ဖြစ်နေသည်။ အထူး
သဖြင့် စာပြဆရာမဟိသာနှင့် ထမင်းချက်မကြီး အင်မီဘရူးဘက်တို့မှာ ပက်တီ
၏ အချစ်ဆုံးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ အင်မီမှာ စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်း အမျိုးသမီး
တစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း ပက်တီက နားပူနားဆာလုပ်သမျှကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်
သည်းညည်းခံ၍ လုပ်ပေးသည်။ ညီအစ်မငါးယောက်အချင်းချင်း ကတောက်
ထဆဖြစ်လျှင်လည်း အင်မီကပင် ကြားဝင် ဖြန့်ဖြေပေးရသည်။

ညီအစ်မငါးဖော်ရှိသော ပက်တီတို့အိမ်မှာ ပျော်စရာကောင်းလှသည်။
တစ်ယောက်တစ်ပေါက်၊ တောပြောတောင်ပြော၊ ဟိုလုပ် ဒီလုပ်ဖြင့် ရှုပ်ရှက်
ခတ်နေသည်။ အိမ်နီးနားချင်း သူငယ်ချင်းများ ကျောင်းနေဘက်အပေါင်းအသင်း
များ၊ အုပ်ဖွဲ့၍ ရောက်လာကြသောအခါ တစ်အိမ်လုံး ကြွက်ကြွက်ညံ့ပြီး ရယ်
ဆာသံများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပက်တီ၏ အိမ်နီးချင်း
သူငယ်ချင်းမတစ်ဦးဖြစ်သူ မစ်ချယ်က ‘သူတို့ အိမ်ကြီးက ကျယ်လည်းကျယ်၊
ခန်းလည်းခမ်းနားတော့ ကျွန်မတို့တစ်တွေ သိပ်ပျော်ကြတာပေါ့၊ သူ့အဖေကြီး
ထလည်း သိပ်သဘောကောင်းတယ်၊ ပျော်လည်းပျော်တတ်တယ်၊ သူက ရယ်
စရာတွေ ပြောလိုက် ကျွန်မတို့ကို တယုတယ ပွေ့ဖက်လိုက်နဲ့ အင်မတန် ချစ်
စရာကောင်းတာ၊ ပက်တီဆိုရင် သူ့အဖေနားကပ်ပြီး အမြဲတမ်း တာနေတာပဲ၊
သူ့အမေကလည်း မဆိုပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူ့အဖေလိုတော့ ကျွန်မတို့နဲ့ သိပ်ပြီး

မရောဘူး၊ ကျွန်မတို့အထဲမှာ ဆိုရင် ပက်တီဟာ လူကြီးအဆန်ဆုံးပါပဲ။ သူ့အသက်ထက် သူ့ရုပ်က ကြီးနေသလိုပဲ။ သူဟာ သူ့ဌေးသမီးဆိုပေမဲ့ ဓနဂုဏ်မမောက်ပါဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ သူ့ဌေးသမီးမှန်းတောင် မသိသလိုပါပဲ'ဟူ၍ မှတ်ချက်ချခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပက်တီနှင့် မစ်ချယ်တို့မှာ မူလတန်း ကျောင်းသူဘဝတွင် အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အတူတူကစားကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့ပညာသင်နေသော စိန့်မက်သယူးကျောင်းမှ သီလရှင်ဆရာမများက စေခိုင်းသောအခါ နှစ်ယောက်သား ချိုချို၊ သကြားလုံးနှင့် မုန့်ပဲသရေစာများ ရောင်းပေးကြသည်။ နောင်တွင် သူတို့အဖို့ အိမ်နီးချင်းမိတ်ဆွေတစ်ယောက် တိုးလာပြန်သည်။ ကလိုင်ရာမက်ဂီနက်ဆိုသူ ကျောင်းသူကလေး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကလိုင်ရာမှာ မစ်ချယ်နှင့်အတူ၊ မစ်ချယ်က ပက်တီကို အထင်ကြီးသည်။ သူ့လိုငါလို တန်းတူသဘောနှင့်သာ ဆက်ဆံသည်။ ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ 'ကျွန်မအဖို့တော့ ဟတ်စ်မိသားစုဟာ ဘာမှမထူးခြားပါဘူး၊ ကျွန်မ မွေးဖွားကြီးပြင်းလာတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းထဲက လူတွေလိုပါပဲ။ ကျွန်မ ဆိုလိုတာက ပက်တီဟာ သာမန်မိန်းကလေးတစ်ဦးထက် ပိုပြီး မထူးခြားဘူးလို့ ဆိုလိုတာပါ'ဟု ကလိုင်ရာက ပြောခဲ့ဖူးသည်။

သို့သော် ဟတ်စ်ဘာရာ အသိုင်းအဝိုင်းတွင် 'သာမန်'ဆိုသော စကားမှာ ခမ်းနားကြီးကျယ်လှသော ရေကူးကန်ပိုင်ဆိုင်သူများ၊ ဒေါ်လာငွေသောင်းချီ၍ ပါတီပွဲ ကျင်းပနိုင်သူများ၊ အဖိုးတန်အဝတ်အစား၊ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂနှင့် နောက်ဆုံးပေါ်ကလေးကစားစရာ မျိုးစုံဝယ်နိုင်သူများ၊ ကိုယ်ပိုင်စာကြည့်တိုက်၊ ကိုယ်ပိုင်တေးဂီတ ဖြေဖျော်ခန်းနှင့် သားသမီးတစ်ယောက်စီအတွက် တစ်ခန်းကျစီပါဝင်သော အိမ်ကြီးယာသာပိုင်ဆိုင်သူများအား ဝိသေသနပြုသော စကားဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အိမ်ခြံထဲက ကိုယ်ပိုင်ရေကူးကန်တွင် ရေသစ်လဲနေတုန်း မြို့ပြင်က အထက်တန်းစား ရေကူးကလပ်တွင် အသင်းဝင်အဖြစ် အချိန်မရွေး သွားကူးနိုင်သော လူတန်းစားကိုလည်း ဟတ်စ်ဘာရာ အသိုင်းအဝိုင်း၏ 'သာမန်' အဆင့်တွင် ထည့်သွင်းရမည် ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့သော ကလပ်မျိုးတွင်ပင် ပက်တီသည် သူမ၏ ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် အချစ်ဦးကောင်လေးကို စတင်တွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း ဘာလင်ဂိမ်း ရေကူးစခန်းသို့ အပန်းဖြေသွားရောက်နေထိုင်ခဲ့စဉ်က ဖြစ်သည်။ သို့သော် နားရက်ကုန်သောအခါ ချစ်သူနှစ်ဦးအဖို့ နွေလည်း ကြွေ၍ အချစ်လည်း ပြေသွားခဲ့ကြသည်။

နောင်နှစ်ဆောင်းဦးရာသီတွင် ပက်တီသည် ဂီတာသင်တန်း တင်းနစ် သင်တန်းနှင့် ဘဲလေးသင်တန်းများကို စတင် သင်ကြားသည်။ တစ်ချိန်တည်း တွင် သူ့မာမိ၏ အထူးအစီအမံဖြင့် ဘာသာရေးသင်တန်းကိုလည်း မလွတ် ဘမ်းတက်ရသည်။ မစ္စကက်ကသရင်းဟတ်စ်မှာ ဘာသာရေးကို အလွန်အကျူး ခိုင်းရှိုင်းသော ကက်သလစ်ဘာသာဝင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သမီး အားလုံးကို ကက်သလစ်စာသင်ကျောင်းများ၌သာ ထားသည်။ ကျောင်းစာအပြင် အဘိဘာသာအဖြစ် ကျမ်းစာသင်တန်းများတက်ခိုင်းသည်။ နေ့စဉ် ဘုရားဝတ် ဘက်ရသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဘုရားကျောင်းသို့ သွားရသည်။ နောက်ဆုံး နေ့ကြီးရက်ကြီးမှန်သမျှ တစ်နေ့မျှ မလွတ်စေရ။ ပက်တီ၏မာမိကား သည်မျှ အထိ ဘာသာတရားကို ဦးထိပ်ထားသူ ဖြစ်သည်။

ပက်တီ ၁၀ နှစ်သမီး အရွယ်ရောက်သောအခါ သူ့မာမိက သူ့ကို "ဆေးကရက်ဟတ်" သီလရှင်ကျောင်းသို့ ပို့လိုက်သည်။ ဤကျောင်း၌နေလျှင် စည်းကျပ်သော ကျောင်းစည်းကမ်းကြောင့် ပက်တီအဖို့ စာလည်းတော်လာနိုင် သော်။ ဘာသာတရားကိုလည်း ကိုင်းရှိုင်းလာမည်ဟု သူ့မာမိက ယုံကြည်သည်။ သီလရှင်ကျောင်းသည် သူတို့အိမ်နှင့် များစွာမဝေးလှ။ သို့သော်လည်း သူ့မာမိ စာ ပက်တီအား ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား အပ်နှံလိုက်သည်။ ထိုစဉ်က ပက်တီ ၏ ကျောင်းနေဘက်ဖြစ်သူ လော်နာကော်ဘက်တာ၏ ပြောပြချက်အရဆိုလျှင် ဇော်တီသည် အဆောင်နေကျောင်းသူဘဝကို လုံးဝမကြိုက်၊ အိမ်သို့ပြန်၍ နေ ကျောင်းသူအဖြစ် တက်ချင်နေသည်ဟု ဆိုသည်။ သီလရှင်ကျောင်းမှာ စည်းကမ်း ကြီးလွန်းလှသည်။ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေအဖို့ စည်းကမ်း ပို၍ တင်း ကျပ်သည်။ မနက်စာမစားမီ ၇ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် မိန်းကလေးများ ဘုရား ကျောင်း မတက်မနေရ၊ ထမင်းစားပြီးသည်မှ ညနေ ၄ နာရီအထိ အဆက် မပြတ်စာသင်ရသည်။ ထို့ပြင် ည ၇ နာရီမှ ၉ နာရီအထိ သင်ခန်းစာများကို ပြန်လည်လေ့ကျင့်ကြရသည်။ ပက်တီမကြိုက်ဆုံးကတော့ ကျောင်းသူတွေ အိပ် မုသော ခုတင်ပင် ဖြစ်သည်။ ကျောင်းက ခုတင်မှာ သူတို့အိမ်က ခုတင်ကြီး မှုန့် ထွာခြားလှသည်။ သူတို့အိမ်က ခုတင်ကြီးမှာ ကြီးလည်းကြီးသည်။ တက် ချိဆိုလျှင် ကိုယ်တစ်ဝက်လောက်နှစ်သွားသည့် ပုံမွေ ရာကြီးကလည်း အိစက် ညက်သောလှသည်။ ကျောင်းက ခုတင်ကတော့ တစ်ယောက်အိပ်ခုတင်ကလေး

ဖြစ်သည်။ မလူးသာ မလွန်သာအောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အိပ်ခန်းများမှာ လည်း အသက်ရှူကျပ်မတတ် ကျဉ်းလှသည်။ တစ်ခန်းနှင့် တစ်ခန်းကြားတွင် ခန်းဆီးများဖြင့် ခွဲခြားထားသည်။

သို့သော် ပက်တီသည် သူ့ကိုယ်သူ ကျောင်းပျော်အောင် ကြိုးစား၍နေ သည်။ သူငယ်ချင်းမများနှင့် စလိုက် နောက်လိုက်ဖြင့် သူ့အဖို့ ပျင်းစရာမရှိ အောင် ဖြစ်နေတော့သည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် သူ့သူငယ်ချင်းမ လော်နာ ကိုခေါ်၍ အိမ်သို့ ပြန်နေတတ်သည်။ တစ်ညတွင် လော်နာအိပ်နေတုန်း ကြွက် ဖြူလေးတစ်ကောင်ကို ပက်တီက စောင်ခေါင်းထဲ တိတ်တိတ်ကလေးသွင်းထား သဖြင့် လော်နာခမြာမှာ အလန့်တကြားနှင့် ငိုမတတ် ဖြစ်ရရှာသည်။

ကျောင်းသူများထဲတွင် ပက်တီမှာ တကယ့်ရဲရဲတောက်ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေသည်။ ဘတ်စကက်ဘော ကစားရာတွင် ဒိုင်လူကြီးက အချက်ပြမှားလယ်င် အခြားကစားဖော်တွေက ဘာမှမပြောဘဲ သည်းခံနေတတ်ကြသော်လည်း ပက်တီ ကတော့ မခံ၊ ဒိုင်လူကြီးကို ကက်ကက်လန်အောင် ပြန်ပြောတတ်သည်။ အဆောင်တွင် ထမင်းစားကြသောအခါ၌လည်း သူမကြိုက်သောဟင်းနှင့် ကြို လျှင် ပက်တီက ကြွက်စီကြွက်စီလုပ်တတ်သည်ဟု လော်နာက ပြန်ပြောဖူး သည်။ ‘ကျွန်မတို့ကျောင်းမှာတော့ ပက်တီဟာ ခေါင်းအမာဆုံးကျောင်းသူပါပဲ’ ဟုလည်း ဆိုသည်။

သီလရှင်ကျောင်းတွင် ပက်တီကို ကျောင်းသူတွေထက် ကျောင်းသား တွေက ပို၍ စိတ်ဝင်စားကြသည်ဟုဆိုလျှင် မမှား။ သူ့ဌေးသားတွေ၊ အရာရှိသား တွေကို မဆိုထားနှင့်၊ ဘုရားကျောင်းစေ ကောင်လေးကပင် သူ့အပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားသည်။ တစ်ခါတုန်းက ပက်တီအား ထိုကျောင်းစေကလေးက လက်ဝါး ကပ်တိုင် လက်ဆောင်တစ်ခုပေးသည်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် ကျောက်ကလေး များ စီထားသည်။ သို့သော် အစစ်တော့မဟုတ်၊ အတုများသာ ဖြစ်သည်။ ထို လက်ဆောင်ကို ကျောင်းစေကလေးက ပက်တီ၏ သူငယ်ချင်းမ တစ်ယောက်မှ တစ်ဆင့်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပက်တီက ‘ကျွန်မ မလိုချင်ပါဘူး’ဟူ၍ ပြောပြီး ပိုင်ရှင်သို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်။

မကြာမီတွင် သီလရှင်ကျောင်းမှ ပက်တီ ရှစ်တန်းအောင်သည်။ မိဘ များက ပက်တီကို စန်တာကာတာလီနာ မိန်းကလေးကျောင်းသို့ ပို့လိုက်သည်။ ထိုကျောင်းမှာ မွန်တီရီမြို့စွန်က ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေတွင်ရှိသဖြင့် ရှုခင်း သာယာလှသည်။

ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးစဉ်က ကမီလာဟော

သို့သော် စည်းကမ်းက ကြီးလွန်းသည်။ ယခင် ပက်တီတက်ခဲ့သော သီလရှင်ကျောင်းထက်ပင် စည်းကမ်းကြီးသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ပက်တီမှာ ကျောင်းဝင်စက အတော်ကလေး စိတ်ညစ်လိုက်ရသေးသည်။

ထိုကျောင်း၏ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ သီလရှင်ဆရာမ ကာလိုတာ ဖြစ်သည်။ ဆရာမကြီးသည် အပတ်စဉ် သောကြာနေ့တိုင်း ကျောင်းသူ ၃၀၀ ကျော် ကျောင်းခန်းမကြီးထဲသို့ ခေါ်ကာ သူတို့၏ ပညာအရည်အချင်း တိုးတက်မှု မတ်တမ်းများကို ဖတ်ပြလေ့ရှိသည်။ မှတ်တမ်းကပ်ပြားတွင် အကျင့်စာရိတ္တ အတွက် အမှတ် ၁၀၀ ပေးသည်။ သို့သော် ဆရာများအား နှုတ်လှန်ထိုးခြင်း၊ အိပ်ခန်းများ မသန့်ရှင်းခြင်း၊ အချိန်မတော် ကျောင်းပြင်ပသို့ထွက်ခြင်း၊ ဆေး

လိပ်သောက်ခြင်းနှင့် အရက်သောက်ခြင်း စသည်တို့ကို ကျူးလွန်လျှင် အမှတ်
လျှော့ခံရသည်။

အကျင့်စာရိတ္တနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ပက်တီကတော့ အမြဲတန်းလိုလို
အောက်ဆုံးအဆင့်မှာ ရှိနေသည်။ စာရိတ္တ အမှတ်နည်းသူများအား သီလရှင်
ဆရာမများက အထူးအစီအစဉ်ဖြင့် ဒဏ်ပေးသည်။ စာရိတ္တပြုပြင်ရေး သင်ခန်းစာ
များလည်း ပေးသည်။ ပက်တီအနေဖြင့် အများဆုံးဒဏ်ထမ်းရသော အလုပ်
များမှာ ရေအိမ်သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် အမှိုက်ပုံးသွန်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ လုပ်
ခြင်းဖြင့် ပက်တီအဖို့ စာရိတ္တအမှတ် အနည်းအကျဉ်းတော့ တိုးလာပါ၏။ သို့
သော် စိတ်ဓာတ်က တိုးမလာ။ တစ်စတစ်စနှင့် ကျောင်းစည်းကမ်းအပေါ်
ဆရာမတွေအပေါ် စိမ်း၍ စိမ်း၍သာ လာသည်။

သို့သော် ပက်တီသည် ထိုကျောင်းတွင် နှစ်နှစ်အထိ စာသင်ခဲ့သည်။
အရည်အချင်းမှတ်တမ်းတွင် အထက်တန်း 'အေ' အဆင့်ကို မရနိုင်သော်လည်း
ဒုတိယတန်း 'ဘီ' အဆင့်ကိုတော့ ချိတ်ခဲ့သည်။ အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်တွင်
ပက်တီသည် စတန်လီဒေါ်လာဆိုသူ ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် ရုပ်ချောချောကောင်လေး
တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံချစ်ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသည်။ စတန်လီမှာ စတန်လီစတီးမားမိသားစု
၏ အမွေခံ သူဌေးသားကလေး ဖြစ်သည်။ 'သူဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ အချစ်ဦး
ပါပဲ' ဟု စတန်လီက နောက်ကြောင်းပြန်သည်။ အထူးသဖြင့် စတန်လီက
ပက်တီ၏ ရွန်းပသောအပြုံးနှင့် အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အမူအရာတို့ကို အရူး
အမူးစွဲနေခဲ့သည်။ သူတို့ စတင် တွေ့ဆုံကြသည်မှာ ၁၉၆၈ ခုနှစ်က ပက်တီ၏
အစ်မကြီး ဗာဂျီနီယာအတွက် ဧည့်ခံပွဲတွင် ဖြစ်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်
ကို ဘယ်သူကမှ မိတ်ဆက်မပေးပါဘူး၊ သူ့မျက်နှာမြင်မြင်ချင်း ကျွန်တော့်
အသည်းထဲမှာ စွဲသွားမိတယ်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်က အရွယ်ကလည်း
တူ၊ အဆင့်အတန်းကလည်းတူ၊ အတွေးကလည်း ဟပ်မိတော့ ဘယ်သူမှ မိတ်
ဆက်မပေးပေမဲ့ လွယ်လွယ်နဲ့ပဲ ရင်းနှီးသွားကြတာပဲ' ဟု စတန်လီက ဆိုသည်။

နောက်တော့ စတန်လီက ပက်တီကို သူတို့မိသားစု၏ အပန်းဖြေစခန်း
သို့ ဖိတ်ခေါ်သည်။ ပက်တီကလည်း ရှော့ရှော့ရှုရှုပင် လက်ခံလိုက်သည်။
စတန်လီတို့ အပန်းဖြေစခန်းမှာ တာဟိုးရေအိုင်ကြီးအနီးတွင် ရှိသည်။ တောတောင်
ရှုခင်း သာယာ၍ ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလှသောဒေသဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်
သား စကိတ်စီးကြသည်။ ပင်ပေါင်ကစားကြသည်။ မြင်းစီးထွက်ကြသည်။
ထိုနေရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက် နှစ်ရက်မျှသာ ဆုံကြရသော်လည်း တစ်သက်
မမေ့နိုင်အောင် စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ကြရသည်။

ဆောင်းဦးပေါက်တွင် ပက်တီသည် စနစ်တာကာလီနာသီလရှင်ကျောင်းသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ စတန်လီကာလည်း ပက်ဘဲလ်ဘီချ်မှ ရောဘတ်လူးဝီစတီ ဇင်ဆင်ကျောင်းသို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။ တစ်ကျောင်းနှင့် တစ်ကျောင်းမှာ သုံးမိုင်မျှသာစားသည်။ နောက်နှစ်လအတွင်း ကျောင်းနှစ်ကျောင်းကြားတွင် ချစ်သဝဏ်လွှာတွေ အသွားအပြန် ပလူပျံနေတော့သည်။ အထူးသဖြင့် ပက်တီက အရေးဆုံးဖြစ်သည်။ ပက်တီ၏ စာများတွင် အချစ်ခံစားချက်သက်သက်ကို ဖွဲ့ထားသော ရည်းစားစာများလည်း ပါသည်။ သူတို့ကျောင်းအကြောင်း အတင်းချ ဝေဖန်ထားသော စာများလည်း ပါသည်။ ထို့အပြင် စတန်လီအား သူ့အပေါ်တွင် ချစ်သစ္စာရှိဖို့နှင့် သူ အခြားကောင်လေးတွေနှင့် တွဲတာကို ကျွဲမြီးမတိုဖို့ ရေးထားသောစာများလည်း ပါသည်။ စာတစ်စောင်တွင် ပက်တီက-

“ချစ်သောစတန်ရေ-

မင်းအပေါ်မှာ ငါသစ္စာမဖောက်ပါဘူးကွယ်၊ စိတ်ချပါ။ ငါ မင်းကိုချစ်တယ်၊ ချက်ပဲမင်းကိုလည်း မချစ်ဘူး၊ ရက်ဂရာဒီကိုလည်း မချစ်ဘူး၊ အို...ကုန်ကုန်ပြောရရင် မင်းအပြင် ငါ ဘယ်သူမှ မချစ်ပါဘူးကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညက ငါ့အမှားကို ငါ ပြန်ပြင်လို့ မရတော့တာကိုတော့ ဝမ်းအနည်းဆုံးပါပဲကွယ်၊ ဒီလိုဖြစ်ရတာက ငါ့စိတ်ထဲမှာ မကြည်လို့ ဖြစ်ရတာပါ။ အဲဒီလို မကြည်တာကလည်း သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီကလာတဲ့ စာကြောင့်ပါပဲ။ သူ့စာကြောင့် ငါအတော်လေး စိတ်ညစ်ခဲ့ရတယ်။ ငါ့စိတ်တွေဝေပြီး နေမကောင်းသလိုတောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်’ဟု ရေးထားသည်။

သို့သော် စတန်လီ၏အဆိုအရတော့ ပက်တီအဖို့ စိတ်လက်မကြည်သာသောနေ့ဟူ၍ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ‘ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ရသမျှတော့ ပက်တီဟာ အမြဲတမ်း ပျော်နေတာပဲ၊ သူ့အဖို့ စိတ်ညစ်တဲ့နေ့ရယ်လို့ မကြုံဖူးပါဘူး။ သူ့မှာ ဟန်ဆောင်မှုလဲ မရှိဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်၊ စိတ်ထဲရှိတာ ပြောင်ပြောင်ပွင့်ပွင့်ပြောပြတတ်တဲ့ မိန်းကလေးပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မပြောသင့်တဲ့ စကားကို ဘယ်တော့မှ မပြောဘူးဆိုတဲ့ သတ္တိလည်း သူ့မှာ ရှိပါတယ်’ ဟူ၍ နောင်အခါ စတန်လီက စားမြို့ပြန်သည်။ ပက်တီက ဆက်ရေးထားပြန်သည်။

“ရက်ဂရာဒီကို မနာလို မဖြစ်ပါနဲ့ကွယ်၊ သူ့ခမျာ မနာလို ဖြစ်ရလောက်အောင် တန်ဖိုးရှိတဲ့လူ မဟုတ်ရှာပါဘူး။ ငါက သူ့ကို မေတ္တာဖြူနဲ့ ရိုးရိုးခင်တာပါ။ သူက ငါ့အပေါ် ကောင်းရှာတယ်၊ ဒီတော့ ငါက သူ့ကို ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး မုန်းလို့ ရပါ့မလဲ၊ တကယ်တော့ သူ့ကို ငါမုန်းရင် ဘယ်တရားပါ့ မလဲကွယ်၊ ဘာပဲပြောပြောလေ သူက ငါ့အပေါ်ကောင်းလို့ သူ့ကို ငါက ခင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မပူပါနဲ့ စတန်ရေ၊ တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ စည်းဆိုတာ ရှိပါသေးတယ်၊ အကန့်အသတ်ဆိုတာ ရှိပါသေးတယ်။

“ပျော်ပျော်နေစမ်းပါကွယ်၊ စိတ်မညစ်စမ်းပါနဲ့၊ ဗုဒ္ဓဟူး နေ့ညက တယ်လီဖုန်းခေါ်တာကိုလည်း စိတ်ထဲမှာ စွဲမထားပါနဲ့ ငါပြောခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ အဲဒီနေ့က ငါသိပ်မကြည်ဘူးလို့။

“မင်းလက်စွပ်ကို ပြန်လိုချင်ရင် ငါအချိန်မရွေး ပြန်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တို့နှစ်ယောက်က အနာဂတ်ခရီးကို ဆက်လျှောက်ရမဲ့ လူတွေ မဟုတ်လား၊ ဒါ့ကြောင့် မင်းဆီက အမှတ်တရတစ်ခုခုကို သိမ်းထားသင့်တယ်လို့ ထင်တယ်လေ။ ကဲကွယ် တော်တော့မယ်နော်၊ အားရင်လည်း တယ်လီဖုန်းဆက်ပါဦး။ လာမယ့် စနေနေ့မှာ တို့နှစ်ယောက် ဆုံကြရအောင်။

ချစ်သောပက်တီ

ပက်တီက နောက်စာတစ်စောင်တွင် ‘ချစ်သောစတန်ရေ’ဟု ထုံးစံအတိုင်း အစချီ၍ ‘မနေ့ညက မင်း ငါ့ဆီလာရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ၊ ငါက မင်းကို မျှော်နေတာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒက်ဒီကတော့ ငါ့ကို တစ်ချိန်လုံး စောင့်ကြည့်နေတာပဲ၊ အပြင်ကိုလည်း လုံးဝမထွက်ရဘူး’ဟု ရေးထားသည်။

စင်စစ် ပက်တီနှင့် သူ့ဒက်ဒီတို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာ အလွန်ကောင်းသည်။ လူကြီးနှင့် လူငယ်ဆိုပြီး ကိန်းကြီးခန်းကြီးမနေ၊ အဖေနှင့် သမီးဆက်ဆံရေး မျိုးဖြင့် နှစ်ယောက်သား အပြန်အလှန် ကြင်နာယုယ ချစ်ခင်ကြသည်။ ဒက်ဒီက သမီး၏ အနွံအတာကိုလည်း ခံသည်။ တော်ရုံတန်ရုံအပြစ်ကိုလည်း ခွင့်လွှတ်သည်။ အဆုံးစွန်ဆိုရလျှင် ပက်တီသည် သူ့ဒက်ဒီ၏ အချစ်ဆုံးသမီးပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပက်တီနှင့် သူ့အမေတို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာကား ကောင်းလှသည်ဟု မဆိုနိုင်။ ဒက်ဒီက ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ ချစ်ခင်ယုယခြင်းတို့ဖြင့် ဆက်ဆံ

သည်။ ဒက်ဒီက သူ့မေတ္တာကို ပေါ်လွင်အောင် အပြောအဆို၊ အပြုအမူဖြင့် ပြသည်။ မာမိကတော့ ယင်းသို့မဟုတ် ထို့ကြောင့်လည်း ပက်တီသည် ဖအေ ချစ်သောသမီးဖြစ်လာရခြင်းမှာ မဆန်း။

ပက်တီက သူ့စာကို ဆက်ရေးထားပြန်သည်။

“ငါ့ဆီ စာကလေးများရေးဖို့လည်း စိတ်ဝင်စားစမ်းပါဦး စတန်ရယ်၊ မင်းစာတွေကိုတော့ ငါက သိပ်ချစ်တာပဲ။ မင်းကို ချစ်သလို ချစ်တာမျိုး၊ ဒီလို ချစ်တော့လည်း ဘဝဆိုတာ တယ်လှပါကလားနော်၊ ခင်ကြီးတစ်ပါး တရားဟော တာ ငါနာဖူးတယ်၊ သူက သစ္စာတရားနဲ့ အယူဝါဒအကြောင်းကို ဟောတယ်၊ ပြီးတော့ သောကဗျာပါဒရဲ့ ကြောက်စရာကောင်းပုံကို ဟောတယ်၊ လူတစ် ဆယ့်ကိုးဟာ တစ်ယောက်ယောက်အပေါ်မှာ ဒါမှမဟုတ် တစ်စုံတစ်ခုအပေါ် အယုံကြည်နေမယ်၊ သစ္စာရှိမယ်ဆိုရင် သူ့အတွက် တလောကလုံးဟာ အပြုံး မနီးဆင်နေမှာပဲတဲ့။ ငါလည်း မင်းအပေါ်မှာ သစ္စာရှိပါတယ်၊ မင်းကို ယုံ ကြည်လည် ယုံပါတယ်။ ငါတော့ အဲဒီ ခင်ကြီးကို သိပ်ကြည်ညိုသွားတာပဲ။ မကြည်ညိုဘဲ နေနိုင်ပါ့မလား၊ သူက ငါ့ကို စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်နိုင်တာကိုး၊ ငါ့မှာ စတန်၊ ခုတလော ငါတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်တော့ဘူး သိလား၊ ငါ့မှာ ဘဝအဖော်ရှိနေပြီ၊ ပြီးတော့ ငါ့အဖို့ ရန်သူဆိုတာလည်း မရှိဘူး၊ အဲဒါကို ငါ အကျေနပ်ဆုံးပဲ၊ ဒီတော့ ငါ့အဖို့ လုပ်စရာတစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်၊ အဲဒါက ဘာလဲ သိလား၊ ဒီထက် ဒီထက်ပိုပြီး ကြီးစားဖို့ပါပဲ”

ဤစာကို ရေးသားစဉ်က ပက်တီမှာ ၁၄ နှစ်အရွယ်သာ ရှိသေးသည်။ အရွယ်တော်ဝင်စမို့ နှလုံးသားရေးရာတွင် စိတ်တက်ကြွသလောက် အတွေး အခေါ်ဘက်တွင်လည်း ထက်မြက်သူ ဖြစ်သည်။

ပင်ကိုအားဖြင့် ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးဖြင့် ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ်ဖြင့် လွတ် လှူသိလပ်လပ်နေချင်သူပက်တီအား သူ့မိခင်က ဘာသာရေးဖြင့် ပေါင်းကွပ် သာခဲ့သည်။ သူ့မိခင်၏ လုပ်ရပ်မှာ အချည်းနှီးတော့မဖြစ်၊ ပက်တီအား ဘာသာ ရေးရာကို အလွန်အကျွံကြီး မဟုတ်သော်မှ လေးစားသက်ဝင်သောအဖြစ်ကို ဖန်တီး သာနိုင်ခဲ့သည်။ ဤအချက်ကို အောက်ပါစာက ဖော်ပြနေသည်။

“ချစ်သောစတန်ရေ...”

“မင်းဆီပေးတဲ့ ငါ့စာတွေကို ငါ့ရင်ထဲက နှလုံးသားနဲ့ ငါရေးနေ တယ်၊ အဲဒါကို မင်းကတော့ သိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ခုတော့

ငါခံစားနေရတဲ့ အချက်တစ်ချက် မင်းကို သိစေရတော့မှာပဲ။ မင်းက အမြဲလိုလိုပဲ ကျောင်းတော်ကို အပြစ်တင်ဝေဖန်နေတယ်။ အဲဒါကို ငါအမှန်းဆုံးပဲ။ မင်းဟာ ဘုရားသခင်ကို မယုံကြည်ရင် နေနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မယ်တော်မာရီကို ‘ဟေး...မာရီ’လို့ ခေါ်တာကတော့ ငါ့စိတ်ကို အထိခိုက်ဆုံးပဲ။ ကျောင်းတော်ကို အခွန်ကောက်လို့ မဖြစ်ပါဘူး အချစ်ရယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျောင်းတော်ဆိုတာ အမြတ်အစွန်းကို ရှေးရှုတဲ့ အသင်းအဖွဲ့မျိုး မဟုတ်လို့ပါပဲ။ ဟုတ်ပါတယ်။ မင်းပြောသလို ခင်ကြီးတွေ လစာငွေ ယူနေကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီငွေတွေအားလုံး ကျောင်းတော်ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စစရိတ်တွေထဲဝင်ကုန်တာပါပဲ။ ကျောင်းတော်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးနဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကို ဒီငွေတွေနဲ့ လုပ်ရတာပေါ့။ ဒါနဲ့တောင်များဒီကိစ္စအတွက် မင်းက မနာလို ဖြစ်ရက်ပလေတယ်နော်။

“မင်းစာတွေကို ငါဘယ်တော့မှ လွှင့်မပစ်ပါဘူးကွယ်။ အမြတ်တနိုးသိမ်းထားပါတယ်။ ဟိုသုံးနှစ်လောက်က ပီယားစ် ဆိုတဲ့ ငနဲဆီက ပေးတဲ့စာတွေတောင် ငါ့ဆီမှာ အခုထက်ထိ ရှိနေပါသေးတယ်။ ဟား-ဟား”

“ကဲကွယ် လက်တွေညောင်းလာပြီ။ ကိုယ်အိပ်ရာဝင် တော့မယ်။ ဒါနဲ့ ငါ မကြာခင် ကောလိပ်ထက်ရတော့မယ်။ (ထင်တာပဲ)”

“ငါ မင်းကို ချစ်ပါတယ်။ ဒီမျက်နှာကြီး သုံသုံမှုန်မှုန် လုပ်မထားစမ်းပါနဲ့။ ဟောဒီလို ပြုံးပြုံးလေး နေစမ်းပါ။ ငါ ဝမ်းအသာဆုံးကတော့ မင်း ကျောင်းမှာ အဆင့်ကောင်းရနေတယ် ဆိုတာပါပဲ။ ကဲ စာရေးပါဦးနော်။

ချစ်သောပက်တီ

P.S. “ဪ...ဒါနဲ့ ည ၁၀ နာရီ ဆက်ဆက်ဖုန်းခေါ်ပါ။ အရေးကြီးတယ် ငါ ထမင်းစားခန်းထဲက စောင့်နေတယ်”

နောက်ပိုင်း ဘာကလိတက္ကသိုလ်သို့ ပက်တီရောက်သွား သောအခါ ပက်တီ၏ အတွေးအခေါ်နှင့် လုပ်ရပ်များမှာ ပထမတွင် လုံးဝ နိုင်ငံ ရေးမဆံ့ခဲ့ဆိုသည်။ သို့သော် ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် တစ်ပြည်လုံးမှ ကျောင်းသူလူငယ်များ၏ ငြိမ်းချမ်းရေး လှုပ်ရှားမှု အရေးတော်ပုံ ပေါ်ပေါက်လာ

အခါတွင်ကား ပက်တီ၏ဘဝသည် နိုင်ငံရေးနှင့် ဆက်နွယ်လာတော့သည်။ သို့သော် သူ၏နိုင်ငံရေးမှာ သူ့မိသားစုရိုးရာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ နိုင်ငံရေးသာဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ် စဉ်းစားနိုင်သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကိုလည်း စတန်လီထံသို့ သူက စာတစ်စောင်ရေးခဲ့ဖူးသည်။ စန်တာကာ တာလီနာကျောင်းတုန်းက အဖြစ်အပျက် ဖြစ်သည်။

“တစ်နေ့ ငါတို့ အင်္ဂလိပ်စာ သင်တန်းရှေ့မှာ ကောင်မလေး တစ်ယောက် လာရပ်တယ်။ သူက ဗီယက်နမ်နိုင်ငံသွားတိုက်တဲ့ တို့စစ်သားတွေကို အပြစ်တင်တယ်။ ဒီစစ်သားတွေဟာ ငတုံးတွေတဲ့၊ မရင့်ကျက်ဘူးတဲ့၊ သူ့အကြောင်း ပြချက်ကတော့ အဲဒီစစ်သားတွေ ကိုယ့်နိုင်ငံစွန့်ပြီး သူများနိုင်ငံ သွားတိုက်လို့တဲ့၊ သူ့စကားကြားရတော့

တော်တိဟတ်စ်ဝင်စီးစဉ်က
တော်တိဟတ်စ် ဆိုလ်တိုင်စစ်...

အကုန်လုံး တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွား ကြတာပေါ့။ ဒါနဲ့ ငါက သူ့ကို ကြည့်ပြီး ဟားတိုက်ရယ်လိုက်တယ်။ တစ်ခန်းလုံးလည်း ဝါးခနဲ ခွဲကျသွားတော့တာပဲ။ သူကတော့ ငါ့ ဝေဖန်ချက်ကို တော်တော်မှန်း သွားမှာပဲ။ လူလည်း တစ်ခါတည်း ဂယောင်ဂတန်း ဖြစ်သွားတာပဲ”

တော်တိသည် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ငြိမ်းချမ်းရေး လှုပ်ရှားသီဟရတနာစာပေ

မူတွင် မသိကျိုးကျွံနေခဲ့သော်လည်း လမ်းသရဲပြဿနာတွင်ကား ရေငုံမနေတော့ချေ။

“ဒီနှစ်တော့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားစမ်းပါ အချစ်ရယ်၊ ဒါမှ အဆင့် ကောင်းကောင်းရမှာပေါ့။ မင်း လမ်းသရဲ မဖြစ်ချင်ဘူးဆိုတာ ငါနားလည်ပါတယ်။ ငါလည်း လမ်းသရဲ မဖြစ်ချင်ပါဘူး၊ သူတို့လို ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် နေရရင် ငါတော့ သေများသေမလားဘဲ၊ လည်ပင်း မှာ ပုတီးကြီးတွေ ဆွဲပြီး ဟိုဆိုင်ဝင် ဒီဆိုင်ထွက်နဲ့ သူတို့ကိုကြည့်ရ တာ သိပ်ပြီး ကိုးယိုးကားယား ကလေးကလားနိုင်တာပဲ၊ ငါက လမ်း သရဲတွေကိုသာ မဟုတ်ဘူး။ မူးယစ်ဆေးဝါးသောက်စားတာတွေ၊ ညစ်ညမ်းတဲ့ အပြုအမူတွေကိုလည်း လုံးဝမကြိုက်ဘူး။ ဒီခေတ်မှာ တော့ ငါ့အတွက် နေရာမရှိတော့ပါဘူး။ မျှော်လင့်ချက်လည်း မရှိ တော့ပါဘူး။ ရှက်စရာကောင်းလိုက်တာ။ လမ်းသရဲတွေက ပြော တယ်။ ဒီနေ့ တို့လူ့အဖွဲ့ အစည်းကြီးဟာ အဖက်ဖက်က ချွတ်ခြံ ကျနေပြီတဲ့၊ ပျက်စီးနေပြီတဲ့၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ကတော့ သူတို့ကိုယ် တိုင် ပါဝင်နေတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းကောင်းစားရေးအတွက် ဘာမှ မကြိုးစားကြဘူး။ အပြင်ထွက်ပြီး ဘေးထိုင်နေတာပဲရှိတယ်။ တချို့ သူတို့အတွေးအခေါ်တွေ အင်မတန်ကောင်းကြတယ်။ အဲဒါတွေကို ဘယ်လိုမှ အသုံးမချတော့ နှမြောစရာကြီးပေါ့။ ဩော်... ဒီအကြောင်း တွေ တော်ပါပြီလေ။ ငါ အင်္ဂလိပ်စာ ဂုဏ်ထူးတန်းတက်မလို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ ပြီးတော့ ကိုးကွယ်မှုဗေဒပညာကိုလည်း လေ့လာ မလို့ပဲ၊ ဒီပညာရပ်က မဆိုးဘူး၊ ကဲ ရွှင်လန်းပါစေလို့။

ထားရချစ်သူ
ပက်တီ”

P.S. “ကျောင်းသားတိုင်း ကျောင်းအုပ်ကြီးကို မုန်းကြတယ်၊ ဒီအချက် မင်းလည်း အတူတူ နေမှာပဲ”

သို့သော် စတန်လီ၏ ပြဿနာမှာ ကျောင်းအုပ်ကြီးအဆင့်ထက် လွန်သည်။ သူသည် သူ့မိဘများနှင့် ဆက်ဆံရေး တင်းမာလျက် ရှိသည်။ အချက်ကို ပက်တီက ကောင်းစွာသိသည်။ ထို့ကြောင့် သူက စတန်

အတံနိုင်သမျှ အားပေးသည်။ ဖျောင်းဖျသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပက်တီ၏ အကြံ
ချက်များမှာ ကျိုးကြောင်းခိုင်လုံလှသဖြင့် သူ့အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်
အောင် အတွေးအခေါ်ရင့်ကျက်နေကြောင်း အံ့ဩစဖွယ် တွေ့ရသည်။

“ဒီအပတ် ကျောင်းအားရက်တုန်းက မင်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် အချိန်ကုန်
ခဲ့မယ်လို့ ငါ မျှော်လင့်တယ်။ မင်းမိဘတွေက မင်းကို သိပ်ပြီး တွေ့ချင်နေကြ
တာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းနဲ့ ခွဲနေရတာလည်း ကြာပြီ။ မင်းဆီက
အရေးတလည်း ကြာပြီ မဟုတ်လား၊ နောက်အပတ်ဆိုရင် မင်းမိဘတွေနဲ့
ပြန်ဆုံရအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပါ။ ပျော်ပျော်နေစမ်းပါ စတန်ရယ်။ မင်း
တို့ မိဘတွေက ချစ်ကြပါတယ်။ သူတို့ မင်းကို သိပ်ပြီး ပြန်တွေ့ချင်နေကြ
တာပါပဲ”

“ငါ ‘တွန်းကတိန်’ ရုပ်ရှင်ကားကို သွားကြည့်တယ်။ ကားစပြုချင်
သလိုပဲဖြစ်ပြီးသားမှန်း သိရတော့တယ်။ တော်တော်ကောင်းတဲ့ ကားပါပဲ။ ဒါပေ
မဲ့ အချို့အခန်းတွေကတော့ တော်တော်ကို ညစ်ညမ်းတယ်။ ဒီလိုဇာတ်လမ်းမျိုး
လည်း ဖြစ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်”

ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦး၏ မေတ္တာခရီးမှာ သာယာဖြောင့်တန်းနေခဲ့ကြ
သည်။ သူတို့၏ ရင်ခုန်သံများအကြောင်း၊ မိသားစုအကြောင်း၊ ကျောင်းအကြောင်း၊
မိသားစုအကြောင်း၊ မိတ်ဆွေများအကြောင်း စသော အကြောင်းပေါင်းစုံကို
အရေးပြီး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နှစ်သိမ့်ဖြေဖျော်နေကြသည်။ တစ်ခါ
တစ်ရံ သူတို့စာများတွင် ပြောလိုရာကို တိုက်ရိုက်မပြောဘဲ လျှို့ဝှက်စကားလုံး
ဖြင့် ပြောကြသည်။

“အတန်ရေ...”

“မင်းစာထဲက ဟိုစာလုံးက တော်တော်ကြမ်းတာပဲ။ ငါတော့
ဘယ်လိုမှ အဓိပ္ပာယ်မဖော်တတ်ဘူး။ တို့နှစ်ယောက် အတူနေနိုင်
ကြတဲ့အခါမှ အဲဒီစကားအဓိပ္ပာယ်ကို သိနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ငါထင်တယ်။
အဲဒီအဓိပ္ပာယ်ကို ပြောမပြနိုင်ဘူးလားဟင်...။

“ဒီတစ်ပတ် ကျောင်းအားရက်မှာ မင်းနဲ့ငါ တွေ့ကြ ရအောင်၊
ဒါပေမဲ့ ကျိန်းသေတော့ မမှတ်လိုက်နဲ့နော်။ ဘာကိစ္စ ပေါ်လာဦး
မယ်ဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး။ ဒီအပတ် မြင်းတော့စီးနိုင် မယ် မထင်ပါဘူး။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ တယ်လီဖုန်းတော့ ဆက်ပါဦး။

“မင်းစာတွေကို ငါတကယ်ပဲ ချစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့

အဲဒီစာတွေထဲမှာ ငါ့မင်းကို မြင်ရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် မင်းကို ပိုနားလည်ရတယ်။ ငါ့စာတွေ ရှော်နေရင်တော့ ငါ့ရှော်လို့လို့သာ မှတ်လိုက်ပါတော့၊ ဒါနဲ့ မင်း ‘သူငယ်ချင်းမ’ဆိုတာကို ငါ သိပ်တွေ့ချင်တယ်၊ သူက မင်းစာတွေထဲမှာ ‘ကျွန်တော်’ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေ အပ်ကြောင်းထပ်နေတယ်လို့ ပြောတာ မဆိုးပါဘူး၊ အိုလေ ဒီအကြောင်း ဘေးချိတ်ထားလိုက်စမ်းပါ။

“ငါ့ညီမ ‘အန်’ဆီက စာတစ်စောင်ရတယ်၊ သူ့စာထဲမှာ ညစ်ညမ်းတဲ့ စကားလုံးတွေ စုံလို့ပါပဲ။ အံ့ရော...အံ့ရော၊ ငါတော့ ယုံတောင် မယုံချင်ဘူး၊ ရယ်စရာလည်း သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ သူက ပြည်သူ့နီတီသင်တန်းအကြောင်း ရေးထားတာလေ။ ငါတော့ ဒီကောင်မလေး ရူးနေပြီ (ထင်တာပဲ)”

ပက်တီ၏ ခင်ပွန်းလောင်း စတီဗင်၏ အဆိုအရ နောင်အခါတွင် ‘အန်’မှာ အခြားသူ့အစ်မတွေနှင့် လုံးဝမတူဘဲ စိတ်သဘော ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲသွားသည်ဟု ဆိုသည်။

“‘အန်’ကတော့ တကယ့်စံပါပဲ၊ မဟုတ်မခံချင်တဲ့စိတ်၊ တော်လှန် တဲ့စိတ်ကလည်း မီးတောက်လုခမန်းပါပဲ’ ဟူ၍ စတီဗင်က မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။

ယခုအချိန်တွင် ပက်တီဘက်ကကြည့်လျှင် သူ့ဘဝမှာ ကျေနပ်စရာဟုပင် ဆိုရမည်။ ပြဿနာတွေထွေးထွေးမရှိ၊ ကျောင်းစာနှင့် ရည်းစားစာကြားတွင် သူ့အဖို့ ပျင်းကွက်မရှိအောင် အလုပ်များနေသည်။ အိမ်နှင့်ခွဲပြီး အဆောင်နေ ကျောင်းသူဖြစ်၍လည်း အိမ်နှင့် ပတ်သက်၍ သူ့အဖို့ ထွေးထွေးထူးထူး ပြဿနာမပေါ်၊ အကယ်၍ ယခုအချိန်တွင် ပက်တီအဖို့ ပြဿနာရှိသည်ဆိုလျှင် ယင်းပြဿနာမှာ စတန်လီနှင့်သာ ပတ်သက်ပေလိမ့်မည်။

“ချစ်သောစတန်ရေ

“လာမယ့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ မင်း ဘောလုံးကစားမလား။ မင်းပါရင် ငါလာပြီး အားပေးမယ်လေ၊ ဒါနဲ့ ဘိုင်စကုတ်ကားကောင်းကောင်းမကြည့်ချင်ဘူးလား၊ ‘ဘော့စတွန်စထရင်းဂလား’တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ နိုဝင်ဘာ ၉ ရက်နေ့မှာ တောဘက်ကို တို့

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖွဲ့ဝင်

အင်္ဂလိပ်စာတတ်စွမ်း၏ စိတ်ဓာတ်အခြေအနေကို စိတ်ပါရလှကြီးများက စစ်ဆေးရန် စတန်ဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာစဉ်။

တစ်တွေ လမ်းလျှောက်ထွက်ဖို့ စီစဉ်ထားတယ်။ မင်းတို့ကျောင်း
နားကို ရောက်မှာပဲ။ အဲဒီမှာ ဆုံကြရအောင်နော်။ ဒါပေမဲ့ မျက်နှာ
ပုပ်ကြီးနဲ့တော့ မတွေ့ချင်ဘူး။ ကျောင်းပိတ်ရင်တော့ အိမ်ပြန်ပြီး
နားတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ပြီးတော့ ဒက်ဒီနဲ့ အမဲလိုက်ထွက်မယ်
ဆိုလည်းရတယ်။ သိပ်ပျော်စရာကောင်းတဲ့ အလုပ်ပဲ။ ငါ့ခွေးကြီး
ကလည်း အင်မတန်တော်တာ။ စကားမစပ် ပြောရဦးမယ်။ ဘုရား

ကျောင်းနဲ့တော့ ရာသက်ပန် အဆက်မပြတ်လိုက်ပါနဲ့နော်။ အဲဒီ လိုလုပ်ရင် မင်းညွှန်ရာကျလိမ့်မယ်။

“ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ တို့တွေ့ကြရအောင်။ ကျောင်းပိတ်ရင်တော့ ငါအိမ်ပြန်မှာပဲ။ အိမ်ရောက်ရင် သားရေဂျာကင် အသစ်ရမယ်၊ ခုရှိတဲ့ အဟောင်းက စုတ်ပြီနေပြီ”

စင်စစ် ပက်တီသည် အဝတ်အစားနှင့် ပတ်သက်၍ မက်မက်မောမော မရှိလှချေ။ သူ့အား ပြန်ပေးများ ဆွဲသွားပြီးနောက် သူနှင့် စတီဗင်တို့ နေသောအိမ်ကို ရဲဖက်မှ ဝင်ရောက်စစ်ဆေးသော အခါ သူ့အဝတ်ဘီရိုတွင် အဝတ်အစားများစားစား မရှိသည် ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရသည်။ တွေ့ရသမျှမှာ ဂျင်းပင်ဘောင်းဘီ တစ်စုံနှစ်စုံ၊ ရုပ်အင်္ကျီနှင့် ဘလောက်လေးငါးထည်၊ ဂျာကင်တစ်ထည် နှင့် ရိုးရိုးဂါဝန်သုံးလေးထည်မျှသာ ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ပက်တီမှာ အဝတ်အစားထက် အမူအရာကို ပို၍ ဂရုစိုက်သူဖြစ် သည်။ ပက်တီက သူ့စာကို ဆက်ရေးသည်။

စတန်ရေ မင်းကို ငါတကယ်ပဲ ချစ်ပါတယ်၊ ငါဟာ မင်းအတွက် ‘လက်နှီးစုတ်’ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရပါဘူး၊ လက် နှီးစုတ်ဖြစ်သွားရတဲ့ မိန်းကလေးတွေအတွက်လည်း ငါ အင်မတန် မှ ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ဒါပါပဲ မကြာခင် ဆုံကြတာပေါ့။

မင်းကိုချစ်သော ပက်တီ”

စတန်လီက ပက်တီအား တကယ်မေတ္တာစစ်၊ မေတ္တာမှန်နှင့် ချစ်ခြင်းဖြင့် သည်။ တဏှာချစ် ချစ်ခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ပညာစုံသောအခါ ပက်တီအား ရာသက်ပန် ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် ရွေးမည်ဟု စိတ်ကူးထားခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့စိတ်ကူးမှာ အကောင်အထည်မပေါ်မီ ပြိုကွဲ သွားခဲ့ရသည်။ စတန်လီမှာ ဘာသာတရားကိုလည်း အလေးမထား၊ ကျောင်းစာ များကိုလည်း ဂရုမစိုက်ဘဲ ဆေးခြောက်နောက်သာ တကောက်ကောက်လိုက်နေ သည်ကို တွေ့ရသောအခါ ပက်တီခမျာ ရင်ကျိုးရရှာသည်။ စတန်လီမှာလည်း ရင်ကွဲမတတ် ခံစားရရှာသည်။ စတန်လီကတော့ သူ့ချစ်သူအား ဝန်ချတောင်းဖို့ ပါသေးသည်။ သို့အတွက် ပက်တီအဖို့ ဖြေသိမ့်စရာ ရှိပါသေး၏။ သို့သော်

ဇော်တီသည် ထိုအချိန်မှစ၍ စတန်လီနှင့် တဖြည်းဖြည်း ဝေး၍ ဝေး၍သာ သွားတော့သည်။ စာလည်း တစ်စောင်မှ မရေးတော့။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ 'ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ တွန့်တော့အမှားပါ။ ဒီအမှားကို ကျွန်တော်သိရက်သားနဲ့ ထပ်ကာထပ်ကာ တျူးလွန်ခဲ့မိပါတယ်။ ဒီအကြောင်းတွေကို ပြန်တွေးလိုက်ရင် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ မချီအောင် ခံစားရပါတယ်။ သူ့ကို ပြန်ပေးမဆွဲဘဲ ကျွန်တော့်ကိုသာ ဆွဲလိုက်ပါတော့လားလို့ ကျွန်တော် အကြိမ်ကြိမ် ဆုတောင်းမိပါတယ်' ဟူ၍ စတန်လီက ဆွေးမြည့်စွာ နောက်ကြောင်းပြန်သည်။

၁၉၇၀ ပြည့်၊ ဇွန်လတွင် ပက်တီသည် ဒုတိယနှစ် ကုန်ဆုံး၍ စန်တာတာတာလီနာကျောင်းမှ ထွက်လိုက်သည်။ ကျောင်းထွက်ရခြင်းအကြောင်းမှာ ဆေးခြောက်ရှူသောကြောင့်ဟု ကောလာဟလတွေ ပြန့်လွင့်လိုက်သေးသည်။ သို့သော် စတန်လီ၊ ပက်တီ၏ မိဘများနှင့် ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးပိုင်း၏ အဆိုအရ ယင်းကောလာဟလမှာ လုံးဝမမှန်၊ လုပ်ကြံသတင်းလွင့်မှုသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ အကယ်စင်စစ် စန်တာတာတာလီနာကျောင်းမှာ စည်းကမ်းကြီးလွန်းပြီး ရှေးဆန်လွန်းသောကြောင့် ပက်တီက မကြိုက်သဖြင့် သူ့အား ခရိုက်စတယ်ပေရင်းကျောင်းသို့ ပြောင်းပေးရန် သူ့ဖခင်ထံ ပူဆာသောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ထိုကျောင်းမှာ ဟစ်လ်ဘာရာရို ပက်တီတို့အိမ်နှင့် တစ်မိုင်ခန့်သာဝေးသည်။ ဆော်အမီဆုံးကျောင်းဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း ယခင်ကျောင်းထက်တော့ တိုးတက်သည်ဟု ဖက်တီက ယူဆသည်။ ထို့အပြင် ဘာသာရေးစည်းကမ်းများကလည်း ယခင်ကျောင်းလောက် မတင်းကျပ်ချေ။ သို့ဖြင့် ပက်တီသည် ထိုနှစ်စက်တင်ဘာလတွင် ခရိုက်စတယ်ပေရင်းကျောင်း၏ ရိုးရာဝတ်စုံဖြစ်သော အဖြူနှင့် အပြာဆောင် ကျောင်းဝတ်စုံကို ဝတ်လျက် အထက်တန်းကျောင်းသူဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အသက်မှာ ၁၆ နှစ် ရှိလေပြီ။ ခရိုက်စတယ်ပေရင်းကျောင်းကား ကျောင်းလခကြီးသလောက် နာမည်ကြီးသောကျောင်းဖြစ်သည်။ ခမ်းနားသလောက် ကြီးမားကျယ်ပြောသော အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းလည်း ဖြစ်သည်။ စန်တာတီယိုဒေသ၏ တောင်ကုန်းမြေပြန့်တွင် တည်ရှိပြီး ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မြစ်ခင်းများနှင့် သစ်ပင်များမှာ မြင်ရသူအဖို့ ဘဝင်အေးဖွယ်ပင်။ ယင်းသို့

အကောင်းဆုံးနေရာတွင် အကောင်းဆုံးတည်ထောင်ထားသောကျောင်းဖြစ်၍ လည်း သူဌေးသမီးများသာ ဤကျောင်းသို့ တက်နိုင်ကြသည်။

ဤကျောင်းသို့ ရောက်လာသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းသလို ပက်တီ၏ စရိုက်ဝါသနာများလည်း ပြောင်းလာရသည်။ ပက်တီသည် အနုပညာနှင့် ပြဇာတ်လောကကို စတင်လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူ့ဘဝလမ်းကြောင်းကို ပြောင်းပစ်မည့် ကျောင်းဆရာကလေးတစ်ဦးနှင့်လည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသည်။ ပက်တီမှာ အဆိုသာမက အကပါ ဗီဇရှိသူဖြစ်၍ ကျောင်းတီးဝိုင်းများတွင် အထူးရေပန်းစားလာသည်။ သူ့အဖို့ အနုပညာတွင် အောင်မြင်မှုရသလို အချစ်ရေးတွင်လည်း အောင်မြင်ခဲ့သည်ပင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့ကျောင်းတွင် လူငယ်ဆရာကလေး သုံးယောက်သာ ရှိသည့်အနက် သင်္ချာဆရာကလေး စတီဗင်မှာ ကျောင်းသူ ၂၀၀ တို့၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို အခံရဆုံးဖြစ်သည်။ ပက်တီသည် ထိုဆရာကလေးအား ကျောင်းသူ ၂၀၀ ကြားမှ အောင်မြင်စွာ ဆွဲထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဆရာကလေးစတီဗင်မှာ အသက် ၂၂ နှစ်အရွယ် ဖြစ်သည်။ အရပ်အမောင်း မနိမ့်မမြင့်နှင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ဖန် သွယ်သွယ်နှောင်းနှောင်းရှိသည်။ မျက်နှာသွယ်၍ မေးချွန်သည်။ အပြာရောင်မျက်လုံးနှင့် ရွှေဝါရောင်ဆံပင် ရှိသည်။ ပွယောင်းယောင်း နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့် ရွှေကိုင်မျက်မှန်တို့ကြောင့် အသက်ထက်ကြီးပုံရ၍ ပညာရှင်ကိုက်ဖမ်းနေသည်။ သူ့ဇာတိမှာ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ပလိုအာတိုမြို့ဖြစ်၍ သူ့ဖခင်မှာ ပွဲစားကြီးဖြစ်သည်။ ပရင့်စတန်တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရခဲ့ပြီး တိုးတက်သော ခေတ်အမြင်ရှိသူလည်းဖြစ်သည်။ ပက်တီမှာ စတီဗင်၏ အတန်းတွင် စာသင်ရသူကား မဟုတ်။ သို့သော် မကြာခဏဆုံမိကြ၍ စကားပြောမိကြရာမှ တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ စတီဗင်က ပက်တီကို ချစ်မိသည်မှာ ရုပ်ရေကြောင့်လည်းမဟုတ်၊ ချမ်းသာသောကြောင့်လည်းမဟုတ်။ ဥစ္စာပေါ၊ ရုပ်ချော ကျောင်းသူကိုသာ ခေါင်းခေါက်ရွေးမည်ဆိုလျှင်လည်း တစ်ကျောင်းလုံးတွင် ပက်တီထက်သာသော ကျောင်းသူတွေ တပြိုင်ကြီး ရှိသည်။ စတီဗင်သည် ယင်းသို့သော အလှမယ်ကလေးများနှင့်လည်း အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တွဲခဲ့ဖူးပြီ။ သို့သော် သူက ပက်တီကိုသာ ချစ်သူအဖြစ် ရွေးခဲ့သည်။ ပက်တီ၏ အေးဆေးတည်ငြိမ်သော ဣန္ဒြေနှင့် ခိုင်မာသောစိတ်ဓာတ်တို့ကို မြတ်နိုးမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော် သူနဲ့ မတွေ့ရခင် ၁၆ နှစ်သမီးအရွယ်ကတည်းက ပက်တီ ချဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ တော်တော်ရင့်ကျက်နေပါပြီ။ အရာရာကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ သုံးသပ်တတ်နေပြီ။ သူ့မိသားစုနဲ့ ဆက်ဆံရေး၊ ကျောင်းအသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ ဆက်ဆံ ရေးတွေမှာ မပြေလည်မှုကလေးတွေ ရှိတန်သလောက်တော့ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အဖို့ ဘာမှ ပြဿနာမဖြစ်ပါဘူး၊ သူများတွေအဖို့လည်း သူဟာ ပြဿနာမဖြစ်ခဲ့ပါဘူး’ဟူ၍ သူ့ချစ်သူက မှတ်ချက်ချသည်။

ပက်တီ၏ ထူးခြားသော လက္ခဏာတစ်ခုမှာ သူများထက် နှာတစ်ဖျား တော့ ပိုချင်တတ်သော ဝါသနာဖြစ်သည်။ သူသည် သူ၏ ပြိုင်ကားကလေး ကို ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ ကျောင်းတက်လေ့ရှိသည်။ ကားမောင်းချင်သောစိတ်မှာ ၁၃ နှစ်သမီးအရွယ်မှစ၍ အရူးအမူးပေါ်ခဲ့သည်။ ကားမောင်းသင်ပေးရန် သူ့ ဒက်ဒီကို ခဏခဏ ပူဆာသည်။ ၁၆ နှစ်ပြည့်သောအခါ ကားမောင်းလိုင်စင် လည်း ရလာသည်။ ဒက်ဒီထံမှ မွေးနေ့လက်ဆောင် နှစ်ယောက်ထိုင်ကားသစ် ကလေးတစ်စီးလည်း ရသည်။ ထိုကားကလေးကို ကျောင်းဝင်းထဲ တဝီဝီ လှည့် ဖတ်မောင်းရင်း သူ့မှာ အပျော်ကြီးပျော်နေသည်။ သို့သော် ကျောင်းအသိုင်း အဝိုင်းတစ်ခုလုံးကတော့ သူ့အပေါ် မျက်စိစပါးမွှေးစူးနေကြသည်။

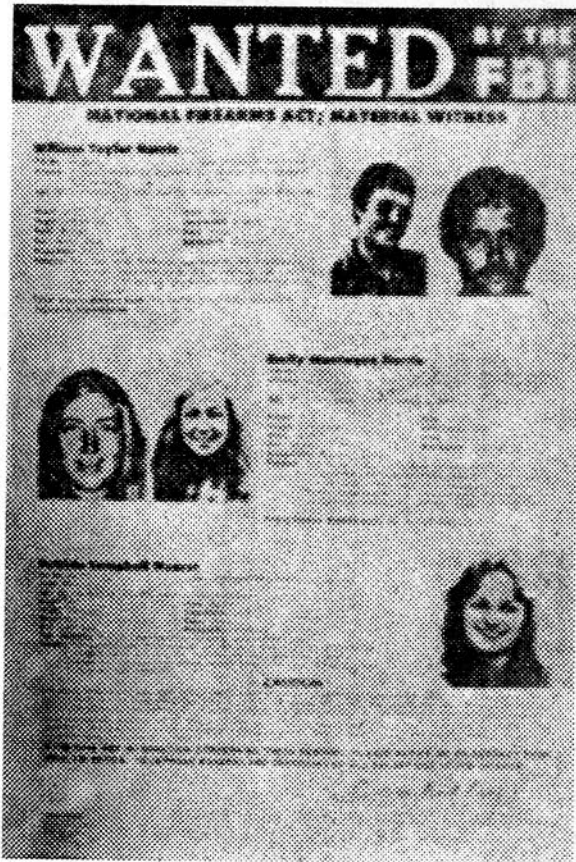
“ကျွန်တော်တို့ကျောင်းမှာ ကားမောင်းခွင့်ရတဲ့ ကျောင်းသူက မရှိ သလောက်ပဲ နည်းပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ပက်တီလည်း တစ်ယောက်ပေါ့’ဟု တော်ဗင်က နောက်ကြောင်းပြန်သည်။ ‘အထူးခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ကျောင်းဝင်းထဲ ဘယ်သူမှ ကားမောင်းခွင့်မရှိဘူး၊ ခရိုက်စတယ် စပရင်းကျောင်းဟာ အလွန် အထက်တန်းကျတဲ့ ကျောင်းဖြစ်တယ်၊ ကျောင်းသူတိုင်းဟာလည်း အထက်တန်း လွှာကချည်းပဲ၊ ဘဝတူခြင်းအတူတူ ပက်တီက အခွင့်အရေးပိုယူတော့ တခြား ကျောင်းသူတွေက သူ့အပေါ် အထင်လည်းကြီးကြတယ်။ မလိုမုန်းထားလည်း ဖြစ်ကြတယ်။ အားကျသူတွေကလည်း ဒုနဲ့ဒေးပေါ့။ အဲဒီတုန်းကဆိုရင် ကျောင်း ဝင်းထဲ ပက်တီကားစီးတာပဲ တစ်နေ့တာအတွက် အရေးကြီးဆုံး သတင်းမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ စကြိုလမ်းတစ်လျှောက်မှာ သူ့အကြောင်း အတင်းပြောနေတဲ့ ကျောင်းသူတွေ၊ ကျောင်းခန်းထဲမှာ သူ့အကြောင်း အဖျင်းပြောနေတဲ့ ဆရာတွေကို မမြင်ချင်အဆုံးပါပဲ။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ချက်လည်း ရှိသေးတယ်။ တစ်ကျောင်း လုံး ကျောင်းဝတ်စုံကိုသာ ဝတ်ရမယ်လို့ စည်းကမ်းပညတ်ထားပေမဲ့ ပက်တီ ထတော့ ဆွယ်တာအင်္ကျီရှည်ကြီးကို ဝတ်တာပဲ၊ အဲဒီအချက်ကိုတော့ အခြား ကျောင်းသူတွေရော ဆရာတွေပါ မခံချိ မခံသာ ဖြစ်ရဆုံးပါပဲ။ အဲဒီလို သူက သူများထက် ပိုပြီး အခွင့်အရေးတွေ ယူခဲ့ပါတယ်”

စတီဗင်အား စွဲမက်စေသော အခြားအရည်အချင်းတစ်ခုမှာ ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးစိတ်ပင် ဖြစ်သည်။ သူမသည် ကျောင်းတွင် မိတ်ဆွေများများ ဖွဲ့ဖို့ကို အဓိကမထား၊ အများအားဖြင့် တစ်ကိုယ်တည်း နေတတ်သည်က များသည်။ ထိုစဉ်က ပက်တီ၏ စရိုက်ကိုကြိုက်မိသော ကျောင်းနေဘက်သူငယ်ချင်းမ ဘာဘရာ ဝါရီနာက နောက်ကြောင်းပြန်ရာတွင် 'ပက်တီဟာ တော်တော်ကို တည်တယ်၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မရှိသလောက်ဘဲ၊ သူ့စိတ်ကိုလည်း သူထိန်းနိုင်တယ်၊ ကျွန်မကတော့ သူ့ခေါင်းထဲမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ထုတ်မပြောသေးတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေ၊ အတွေးအခေါ်တွေ အများကြီးရှိမှာပဲလို့ ထင်ခဲ့တာပဲ'ဟု ပြောပြသည်။

ထိုစဉ်က ပက်တီသည် ကျောင်းစာတွင်လည်း အဆင့်ကောင်းကောင်း ရခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်စာ၊ သင်္ချာဘာသာမှလွဲလျှင် ကမ္ဘာ့သမိုင်း၊ အာရှတိုက် သုတေသန ဘာသာရပ်၊ ပြင်သစ်စာနှင့် ဂီတသမိုင်း ဘာသာရပ်များတွင် ပထမဆင့်နှင့် ဒုတိယဆင့်များအထိ ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် သင်္ချာဘာသာမှာတော့ အောင်မှတ်မပြည့်သည့်အပြင် အနှုတ်လက္ခဏာပင် ထပ်ဖြည့်ခံရသေးသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပက်တီကား စာကြိုးစားသော ကျောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကျောင်းစာကို ကြိုးစားသလောက် ကျောင်းပြင်လုပ်ငန်းများ၌လည်း တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်သည်သာ ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျောင်းပြဇာတ်အသင်း တွင် ပါဝင်ပြီး ပြဇာတ်အတော်များများတွင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် တေးဂီတအသင်း၊ ခြေလျင်နှင့် တောင်တက်အသင်းတွင်လည်း ပါဝင်သည်။ ထိုမျှသာမက ကျောင်းအားရက်များတွင် ဘဲလေးအက သင်တန်းလည်း တက်လိုက်သေးသည်။ ရေခဲပြင်လျှောက်ခြင်း၊ တင်းနစ်ရိုက်ခြင်းနှင့် မြင်းစီးခြင်းတို့ကို လည်း မလွတ်တမ်း လေ့ကျင့်လိုက်သေးသည်။ အနီနှင့် အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ကလေးဝတ်ကာ သူနာပြုဆရာမကလေးအဖြစ်ဖြင့်လည်း ဆေးရုံတွင် လုပ်အားပေး လိုက်သေးသည်။

ဤသို့လျှင် ဘက်စုံတိုးတက်သော ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်သူ ပက်တီသည် အမေရိကန်ကျောင်းသားထု အများစုကြီး ပါဝင်ခဲ့သော လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်တွင် လုံးဝပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိခဲ့သည်မှာကား ထူးဆန်းလှသည်ဟု ဆိုစရာပင် ဖြစ်သည်။ ခရိုက်စတယ်စပရင်းကျောင်း၌ ပက်တီ စာသင်နေစဉ်ကာလသည် ဗီယက်နမ်တွင် အပြင်းအထန် စစ်မီးလောင်ချိန်ဖြစ်သည်။ ဗီယက်နမ်စစ်တွင် အမေရိကန်အစိုးရက ပါဝင်သည်ကို မကျေနပ်၍ ကျောင်းသားများက တစ်ပြည်လုံးတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးဆန္ဒပြပွဲများ ပြုလုပ်ကြသည်။ သို့သော် ပက်တီကား ဤအရေးတော်ပုံတွင် လုံးဝမပါဝင်ဘဲ ဘေးထိုင်နေခဲ့လေသည်။

"အလိုရှိသည်"

အင်္ဂလိပ်စာတိုက်မှ အလိုရှိနေသော ဝရမ်းပြေးသုံးဦး (ဝီလျံ ဟဲရစ်၊ အင်မီလီဟဲရစ်နှင့် အင်္ဂလိပ်)တို့အား တွေ့ရှိသူများက သတင်းပေးကြရန် အင်္ဂလိပ်စာတိုက် ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦး သတ္တရာရုပ်ခံချက်။

ခရိုက်စတယ် စပရင်း ကျောင်းသူဘဝက ပက်တီအဖို့ ထူးထူးခြားခြား နေခဲ့သော အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ကား ဂျပန်သို့ လေ့လာရေးခရီး ထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူယူသော အာရှတိုက် သုတေသနဘာသာရပ်အတွက် အထောက်

အကူရစေရန် ဖြစ်သည်။ သူနှင့်အတူ အခြားကျောင်းသူ ၁၁ ဦးတို့လည်း ပါသည်။ ကျောင်းသူတစ်ဦး၏ ပြန်လည်ပြောပြချက်အရ တစ်ညတွင် သူတို့၏ လမ်းညွှန် လုပ်သူက ပက်တီတို့လူသိုက်ကို ကပွဲတစ်ခုသို့ ခေါ်သွားသည်ဟု ဆိုသည်။ ပြပွဲလာ ပရိသတ်များမှာ အားလုံး မိန်းမသားချည်း ဖြစ်ကြသည်။ ဂျပန်ကချေ သည်များက အပေါ်ပိုင်း အဝတ်ဗလာအကဖြင့် ကကြီးမျိုးစုံ ကပြသောအခါ ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေအားလုံးလိုလို တခစ်ခစ်နှင့် ရယ်ကြသည်။ သို့သော် ‘ပက်တီ က လုံးဝမရယ်ဘူး၊ သူက ကျွန်မတို့တစ်တွေကို ကလေးဆန်တယ်လို့ ယူဆ တယ်’ဟူ၍ သူ့အဖော်တွေက ပြန်လည်ပြောပြသည်။

ပက်တီ၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုကိုလည်း အဖော်ကျောင်းသူတစ်ဦးက ပြောသေးသည်။ ဤဖြစ်ရပ်ကို ပက်တီက သူ့အဖော်အား ဂျပန်သွားတုန်းက လေယာဉ်ပျောက်မှာ ပြောပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ တစ်နေ့တွင် ပက်တီသည် မြို့ထဲ၌ တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်နေစဉ် သူ့ရှေ့မှ ဖြတ်သွားသော ကားတစ်စီးကို လက်တား၍ ရပ်ခိုင်းသည်။ ကားဆရာကလည်း သူမအား လမ်းကြို၍ တင်ခေါ်သွားသည်။ သို့သော် ကားဆရာမှာ လူကြီးလူကောင်းမဟုတ်၊ လူရှုပ်လူပွေဖြစ်၍ သူ့ဘေးတွင် ထိုင်လိုက်လာသော ပက်တီအား အပေါ်စား ကောင်မလေး ထင်ပြီး ပီတီတီဖြင့် တို့ကနန်း ဆိတ်ကနန်းလုပ်ကာ မတော်တရော် စကြည့်သည်။ သို့သော် ပက်တီက တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်၊ သူ့ စိတ်ထဲတွင် ‘ငါ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်းပဲ’ဆိုပြီး ကြောက်စိတ်လည်း လုံးဝ မဖြစ်မိ။ သို့ဖြင့် ကားဆရာမှာ လက်ရွံ့သွားပြီး နောက်ထပ် မစရဲတော့ဘဲ ပက်တီအား ခရီးဆုံးသည်အထိ လိုက်ပို့ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။

အကြောင်းစုံကို ခြုံ၍ကြည့်လျှင် ပက်တီ၏ ခရိုက်စတယ် စပရင်းကျောင်း သူဘဝသည် ကျေနပ်အားရစရာကောင်းသော ဘဝဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စာသင်နှစ်ကုန်သောအခါ ထိုကျောင်း၏ ပညာရေးရာ ဌာနမှူး နော်မာဖိုင်ဇာက ပက်တီအား ထုတ်ဖော်ချီးကျူးခဲ့သည်။ တာဝန်သိတတ်မှု၊ ကြိုးစားမှုနှင့် ခေါင်း ဆောင်စွမ်းရည်တို့တွင် ပက်တီသည် ‘အဆင့်အတန်း မြင့်ပါသည်’ဟူ၍ပညာ ဌာနမှူးက မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။

ဤသို့လျှင် ပညာရည် ထူးချွန်မှုတွင် မှတ်ချက်ကောင်းနေသောကြောင့် ပက်တီအဖို့ ၁၀ တန်းအောင်ပြီး နောက်တွင် မည်သည့်နာမည်ကြီးကောလိပ်သို့ မဆို တက်ရောက်နိုင်ရန် လမ်းပွင့်နေလေပြီ။ သို့သော် ပက်တီက နာမည်ကျော် သူဌေးကောလိပ်ကြီးများသို့မသွား များစွာ မထင်ရှားလှသော အသာတန်မြို့

မင်လိုကောလိပ်ကိုသာ ရွေးလိုက်သည်။ ‘မင်လိုကောလိပ်ကတော့ အမှတ်နည်း လို့ နာမည်ကြီး တက္ကသိုလ်တွေ တက်ခွင့်မရတဲ့ သူဌေးသားတွေအတွက် အကောင်းဆုံး ကွန်းထောက်စခန်းပဲ ဆိုပါတော့။ တချို့ကလည်း ကိုယ်သွား ချင်တဲ့ တက္ကသိုလ်ကြီးတစ်ခုခုကို မသွားခင် မင်လိုကောလိပ်တက်ပြီး ဖက်စုံ အခြေခံယူကြတယ်။ သဘောကတော့ သင်္ဘောကြီးဆီကို ကုတို့သမ္မာန်နဲ့ ကူး သလိုပေါ့’ ဟူ၍ မင်းလိုကျောင်းထွက် တစ်ဦးက ဆိုသည်။

မင်လိုကောလိပ်မှ ပက်တီ၏ ပညာရပ်အကြံပေးဆရာ လီယွန်လုဖ်ဘာ ရော၏ အဆိုအရသော် ပက်တီအဖို့ ပညာရေး ‘သင်္ဘောကြီး’မှာ ဘာကလီမြို့ မှ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်ပင် ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။ ပက်တီသည် မင်လို ကောလိပ်တွင် တစ်နှစ်တာမျှ အခြေခံယူပြီးလျှင် ဘာကလီတက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်း ရန် မဆွဲကပင် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ပက်တီအနေဖြင့် မင်လိုကောလိပ် တို့ တက်ရခြင်းအကြောင်းရင်းတစ်ခုမှာလည်း သူ့ချစ်သူ ကျောင်းဆရာကလေး ဧတီဗင်နှင့် နီးနီးကပ်ကပ် နေလို၍ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဆောင်းဦးပေါက်တွင် ပက်တီသည် မင်လို ကောလိပ်သို့ တက်ရောက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် စတီဗင်မှာ ခရိုက်စတယ်စပရင်း ကျောင်း၌ပင် စာပြနေဆဲဖြစ်သည်။ စတီဗင်သည် ပက်တီတို့ကောလိပ်အဆောင် နှင့် များစွာ မဝေးသော မင်လိုပတ်ရပ်ကွက်တွင် တစ်ယောက်အိပ်အခန်းကလေး ငှားနေသည်။ မင်လိုကောလိပ်၌ တစ်နှစ်တာ နေခဲ့ရသောကာလမှာ ပက်တီ၏ ဘဝတွင် ပျော်စရာအကောင်းဆုံးကာလဖြစ်သည်။ ပညာရေးတွင် အောင်ပန်း ဆင်ရဆုံးကာလလည်းဖြစ်သည်။ ဘာသာရပ်တိုင်းလိုလိုတွင် ပထမဆင့်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကောလိပ်၏ အမြင့်ဆုံးဂုဏ်ထူးဆောင်ဆုကို ချီးမြှင့်ရသည်။

“ပက်တီဟာ တော်တော်ကို သွက်လက်ချက်ချာတယ်။ ယဉ်ကျေးမှုရေးရာ မှာလည်း တိုးတက်တဲ့ကျောင်းသူတစ်ဦးပဲ။ သွက်ရုံတင်မကပါဘူး။ စိတ်ကူး ဉာဏ်လည်း ရှိပါတယ်။ ကောလိပ်ပညာရေးစနစ်ရဲ့ လိုအင်ကို သူ့အနေနဲ့ ကောင်းကောင်းသိတယ်။ တကယ်တော့ သူဟာ ဉာဏ်ကြီးလှသူတစ်ဦး မဟုတ် ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကောလိပ်ရဲ့ လိုအင်ကိုတော့ ကောင်းကောင်းကြီး ဖြည့်စွမ်း နိုင်တဲ့ ကျောင်းသူပါပဲ’ ဟူ၍ မင်လိုကောလိပ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌ၏ လက် ဆောင်အရာရှိ တွမ်ဘလက်က ပြောပြသည်။

ပက်တီ၏ ဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ ပါမောက္ခ ပက်ထရစ် ထိုဘင်ကမူ “ပက်တီဟာ အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်” ဟူ၍

မှတ်ချက်ချသည်။ ထို့ပြင် ဆရာလုဖိဘာရောကလည်း ‘ပက်တီဟာ စံပြကျောင်း သူတစ်ယောက်ပါပဲ၊ စာလည်း ကြီးစားတယ်၊ အတန်းလည်း ဘယ်တော့မှ မပျက်ဘူး။ ဘယ်သူနဲ့မှလည်း ပြဿနာမပေါ်ဘူး’ဟူ၍ အကဲဖြတ်သည်။

မင်လိုကောလိပ်ကျောင်းသူ ပက်တီသည် ပညာဘက်တွင် ထူးချွန်သလို ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးတွင်လည်း အမှတ်ကောင်းရခဲ့သည်။ သူ့အား ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသာမက ဆရာ ဆရာမများကပါ ခင်မင်လေးစားကြသည်။ ဤ အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာလုဖိဘာရောက ‘ကျောင်းသူတွေထဲမှာတော့ ခင်မင်စရာ အကောင်းဆုံးကျောင်းသူတစ်ယောက်ပါပဲ’ဟု ပြောခဲ့သည်။

ယခုလို သာယာကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလှသော ပတ်ဝန်းကျင်ထဲရောက် နေရလျှင် ဘယ်သူသည် မပျော်ဘဲ နေနိုင်ပါမည်နည်း။ ကျောင်းကလည်း ကောင်းသည်။ ဆရာတွေကလည်း ကောင်းသည်။ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း ကောင်းသည်။ ပညာရေးတွင်လည်း အမှတ်ကောင်းရနေသည်။

သို့ဆိုလျှင် သူဌေးသမီး ကောလိပ်ကျောင်းသူ ပက်တီအဖို့ အဘယ်မှာ လျှင် မပျော်ဘဲနေနိုင်ပါမည်နည်း။

ပက်တီအဖို့ ပျော်ရုံတွင်မက၊ အပျော်ပင် လွန်နေသေးသည်။ အပျော်လွန် စရာ အကြောင်းကလည်း ရှိနေပြီကိုး။ ပက်တီ၏ ‘လှသော’ ကျောင်းသူဘဝ ကို ‘ပို၍လှအောင်’ ခြယ်မှုန်းပေးလိုက်သူကတော့ တခြားသူမဟုတ်၊ သူ့ချစ်သူ ကျောင်းဆရာစတီဗင်ပဲပေါ့။

သူတို့နှစ်ဦးသည် စတင်တွေ့ဆုံကြပြီး ရက်သတ္တနှစ်ပတ်အကြာတွင် တစ်ဦးအကြောင်းတစ်ဦး အတွင်းကျကျ အကဲခတ်သိရှိနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဘဝချင် ဟပ်၍ စရိုက်ချင်းစပ်ကာ ဝါသနာချင်း ထပ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နှစ် ယောက်သား ရာသက်ပန်ဘဝခရီးဖော်အဖြစ် လက်တွဲချီတက်ရန် သဘောတူ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် ပျော်စရာအကောင်းဆုံး လုပ်ရပ်ကြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ပက်တီ၏ မိဘများအတွက်တော့ ထိုဆုံးဖြတ် ချက်ကြောင့် အိပ်ပျက်ခဲ့ကြရသည်။ ရတက်ပွေ့ခဲ့ကြရသည်။

ပက်တီ၏မိဘများက သူတို့သမီးအနေဖြင့် ယခုလိုအဖက်ဖက်က ထူးထူး ချွန်ချွန်မရှိလှသော သာမန်ကျောင်းဆရာလေးတစ်ဦးကို ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် ရွေးလိုက်သည်အတွက် ဘဝင်မကျနိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ပက်တီ၏ မာမိက သမီးလုပ်ရပ်ကို မကြိုက်နိုင်ခဲ့။ ပက်တီ၏မာမိမှာ ဘာသာတရားကို

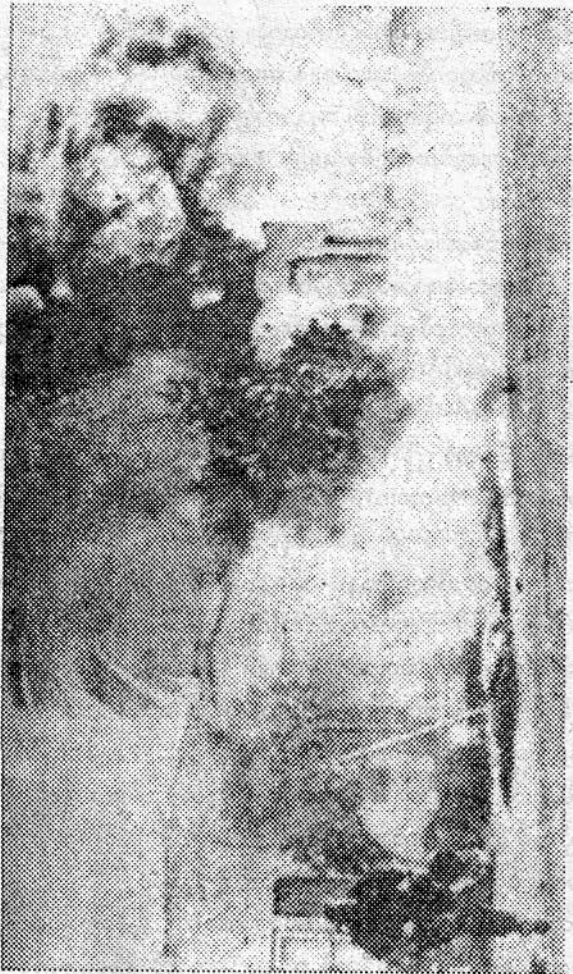
သော ရှေးရိုးအမျိုးသမီးကြီး ဖြစ်သည်။ ယခု ပက်တီ၏ ခင်ပွန်းလောင်းက
ခေတ်သစ်လူငယ်၊ ခေတ်သစ်အတွေးအခေါ်ဖြင့် ရှေးရိုးအယူအဆကို
ကျင့်တော်လှန်သော လူငယ်၊ အထူးသဖြင့် သစ်ဆန်းတိုးတက်သည်ဆိုသော
အတွေးအခေါ်များတွင်သာ ရစ်မှူးနေပြီး စီးပွားရေးကို ဂရုမထားသော လူငယ်
ဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

အရင်းရှင်စနစ်ဖြင့် လူဖြစ်၍ ကြီးပွားတိုးတက်လာသော ဟတ်စ်မိသားစု
အတွက် အတွေးသမား၊ သဘောတရားသမားကို မလိုချင်၊ အရင်းငွေကို
အခြေခံ၍ စီးပွားရှာတတ်သော စီးပွားရေးသမားကိုသာ လိုချင်သည်။ ထို့ကြောင့်
ပက်တီ၏ မာမိအနေဖြင့် တတ်နိုင်လျှင် စတီဗင်ကို သားမက်မတော်ချင်၊ သမီး
စံ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ခဲ့သည်။ ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။
ပက်တီသည် သို့သော် ဤ ၂၀ ရာစုခေတ်ကား သားသမီးခေတ်သာ ဖြစ်သည်။
ခေတ်မဟုတ်တော့ သားသမီးလုပ်တာကို မိဘက နောက်ကလိုက်၍ ဖေးဖေး
လုပ်ပေးရုံအပြင် ဘာမျှ မတတ်နိုင်သော ခေတ်ဖြစ်သည်။

သို့တမူ ခေတ်သဘောနှင့် ယနေ့လူငယ်တို့၏ စရိုက်ကို အကဲခတ်မိ
ပက်တီ၏ ဒက်ဒီ သတင်းစာတိုက်ပိုင်ရှင်ကြီးကတော့ သမီးဖြစ်သူ၏ ဆန္ဒ
အကြောက်အကန် မတားဆီးခဲ့ချေ။ 'မရတော့ပါဘူး' ဟူ၍ သိသည်နှင့်
အပြစ်ပိုင်နက် ဤကိစ္စတွင် ဘာမျှ ထွေထွေထူးထူး ဝင်မပြောတော့ဘဲ နှုတ်ပိတ်
ထားနေခဲ့သည်။ 'သမီးစိတ်ချမ်းသာရင်ပြီးရော' ဟူ၍သာ သဘောပိုက်နေခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ပက်တီ၏ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စအတွက် အစတွင် မှန်တိုင်းဆင်
တော့ညီဟန် ဖြစ်လိုက်သေးသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင်ကား တဖြည်းဖြည်း
မီး ခိုးလေငြိမ်၍ ရာသီဥတု ကြည်လင်လာခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က သူတို့၏ ချစ်ခရီးဘဝအစကို ပြန်ပြောင်းပြောပြရာတွင်
အထူးတလေး စတီဗင်က 'အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ဘဝကတော့
အပြစ်လဲ ဘဝပါပဲ။ တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်ယောက် နားလည်ပြီး
အထက်ပန်ခရီးဆက်ဖို့ အားမာန်အပြည့်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားကြပြီး ဖြစ်ပါ
တယ်။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အဲဒီတုန်းကလောက် ပျော်စရာကောင်းတဲ့ အချိန်ကာလ
လည်း မရှိခဲ့ဖူးလို့တောင် အောက်မေ့မိပါတယ်။ ကုန်ကုန်ပြောရရင် ကျွန်တော်
တို့ ဘယ်လောက် ပျော်နေကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် မခန့်မှန်းနိုင်
အောက်အောင်ပါပဲ' ဟု ပြောခဲ့သည်။

သေနတ်သံကြားမှ မီးလျှံများ
 မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေသော လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်
 ဖြူလယ်ခေါင်တိုက်ပွဲ

သူတို့နှစ်ဦး မည်မျှ ပျော်နေကြသည်ကို စတီဗင်က မသိသော်လည်း
 ပတ်တိကတော့ သိခဲ့သည်ဟု သူ့သူငယ်ချင်းမ ရောဟနီက ပြောပြသည်။
 ရောဟနီမှာ အီရန်နိုင်ငံ တီဟီရန်မြို့မှ လာရောက်ပညာဆည်းပူးနေသူ ဖြစ်သည်။
 ရောဟနီ၏အဆိုအရ ထိုစဉ်က ပက်တီ၏ ဘဝတွင် ကျောင်းစာနှင့် စတီဗင်၊
 ညီဗင်နှင့် ကျောင်းစာမှ တစ်ပါး တခြား ဘယ်ကိစ္စ၊ ဘယ်အရေးမျှ အဓိက
 မဟုတ်တော့ဟု ဆိုသည်။ ပက်တီသည် သူ့အလွန်ဝါသနာပါသော အားကစား
 ဝတ်စုံများနှင့် အဆိုအကလုပ်ငန်းများအားလုံးကိုလည်း လုံးဝ ဘေးချိတ်ထား
 ချိတ်သည်။ သူ့အဖို့ စတီဗင်ကလွဲလျှင် အားလုံး ဖွဲ့နှင့်ဆန်ကွဲချည်း ဖြစ်နေသည်။
 သူ၏ အလှူဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်ကြောင့် အာရပ်နိုင်ငံများမှ ရေနံသူဌေးကြီးများ၏
 အားများက ပြောင်ပြောင်တစ်မျိုး၊ တိတ်တိတ်တစ်ဖုံ လာ၍ ‘ချိတ်’ကြသေး
 သော်လည်း ပက်တီကတော့ ဖုတ်လေတဲ့ငါးပိ ရှိတယ်လို့ပင် မထင်ခဲ့။ ထိုစဉ်က
 ပတ်တီတို့ ကောလိပ်တွင် ငွေကိုရေလိုသုံးနေသော အာရပ်ကျောင်းသူကျောင်းသား
 ၂ ခန့်ရှိသည်။

‘ပက်တီဟာ သူဌေးသမီးဖြစ်ပေမဲ့ ငွေမက်တဲ့မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်
 အများအားဖြင့် သူနေပုံထိုင်ပုံကို ကြည့်ပြောမယ်ဆိုရင် ချမ်းသာတဲ့ မိန်း
 ကလေးလို့တောင် မထင်ရဘူး။ သူဟာ ဟတ်စ်မိသားစုရဲ့ အမွေစား အမွေခံ
 သူဌေးသမီးလို့ လူသိမှာကိုတောင် ရှက်နေပုံပါပဲ။ သူ့ကို သာမန်မိန်းကလေးလို့
 အများတကာက ဆက်ဆံစေချင်တယ်’ဟု ပက်တီ၏ ဇီဝဗေဒဆရာ စတူဝပ်
 အာလ်ဆင်က ဆိုသည်။

အီရန်ကျောင်းသူ ရောဟနီကလည်း...

“ပက်တီဟာ သူ့ဒက်ဒီကို ချစ်ပေမဲ့ သူ့ဒက်ဒီရဲ့ အရှိန်အဝါကို ဘယ်
 ထုတ်ဖော်မကြွားတတ်ပါဘူး။ သူဟာ သူ့ရဲ့ဆွေဂုဏ်မျိုးဂုဏ်နဲ့ ပတ်သက်
 ရင် အထူးပဲ လျှို့ဝှက်သိုသိပ်လေ့ ရှိပါတယ်’ဟု ပြောသည်။ ဤအဆိုကို
 သူ့ချစ်သူစတီဗင်ကပါ ‘ကျွန်တော် သိရသလောက်ဆိုရင် ပက်တီဟာ ညီအစ်မ
 သောက်ထဲမှာ ဂုဏ်မာနအနည်းဆုံးမိန်းကလေးပါပဲ’ဟု ဝင်၍ ထောက်ခံသည်။

ပက်တီ၏ ဦးကြီးဖြစ်သူ ဝီလျံ (ဟတ်စ်)ဂျူနီယာကလည်း သူ့တူမ
 အိမ်ဆောင်တတ်ပုံ၊ ပွင့်လင်းပုံတို့ကို ထောက်ခံပြောပြသည်။ သူက ‘ပက်တီဟာ
 ကြောင်ကြောင်အအ အမျိုးအစား လုံးဝ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကြွားကြွားဝါဝါ
 ကြီးကြီးခန်းကြီးလည်း မနေတတ်ပါဘူး။ သူဟာ ဒီနေ့ ကလေးတွေနဲ့တောင်
 သူ့သလိုပါပဲ၊ ဒီနေ့ လူငယ်တွေက အများအားဖြင့် ကြွားကြွားဝါဝါနေချင်ကြ
 သေး။ အခြေအနေအရ ခြိုးခြိုးခြံခြံနေဖို့ကို သည်းမခံနိုင်ကြဘူး’ဟု ဆိုသည်။

သို့သော် သူဌေးသမီး ခြိုးခြံသည်ဆိုခြင်းမှာ သူလိုငါလို သာမန်လူအဖို့ တစ်သက်လုံး ကျွန်ခံရမလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိဘများက ကောလိပ်ကျောင်းသူ ပက်တီအား ကျောင်းစရိတ်၊ အဝတ်အစားစရိတ် မပါဘဲ တစ်လလျှင် အသုံးစရိတ် ဒေါ်လာ ၁၀၀ (ကျပ်ငွေခြောက်ရာခန့်) ထောက်ပံ့သည်။ ထို့ပြင် သူကြိုက်သောပစ္စည်းများကို ကုန်ပဒေသာတိုက်ကြီးများတွင် အချိန်မရွေး အကြွေးဝယ်ယူနိုင်သေးသည်။ ကုန်ကျငွေကို မိဘများက ရှင်းပေးမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန်...သူ၏ မွေးနေ့များတွင်လည်း သူ့မိဘများထံမှ အထူးလက်ဆောင်များ တနင့်တပိုး ရတတ်သေးသည်။

“တစ်ခါကများ မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် သူ့ဒက်ဒီဆီက ချက်လက်မှတ်တစ်စောင် ပို့လိုက်ပါသေးတယ်။ ချက်လက်မှတ်ပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ ဂဏန်းက စုစုပေါင်း လေးလုံး ရှစ်ထောင်တောင်မှ’ ဟူ၍ ပက်တီနှင့် ကျောင်းနေဖက်တစ်ဦးက ပြန်ပြောပြသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ပက်တီသည် မင်လိုကောလိပ်တွင် စာသင်နှစ် ကုန်ဆုံး၍ ဘာကလီမြို့၊ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်သို့ ဝင်ရောက်သည်။ ဤတက္ကသိုလ်ကို ရွေးခြင်းအတွက် သူ့မာမိက အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ သူ့မာမိမှာ ရှေးဆန်လှသူဖြစ်သည်။ ဘာကလီတက္ကသိုလ်သည် လူငယ်ကျောင်းသားများ၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားရာဌာနအဖြစ် နာမည်ကျော်သည်။ ထို့ကြောင့် ပက်တီ၏ မာမိက သူ့သမီးကို ဘာကလီတက္ကသိုလ်သို့ မသွားစေချင်။ စတုတ္ထတက္ကသိုလ်သို့သာ တက်စေချင်သည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အမေ့သမီး အကြီးအကျယ် စကားများခဲ့ကြသည်။ မိခင်ဖြစ်သူက စတုတ္ထတက္ကသိုလ်ကို ရွေးချယ်ရန် တယ်လီဖုန်းဖြင့် အတန်တန်တောင်းပန်သည်။ သို့သော် ပက်တီက လုံးဝ လက်မခံသည့်အပြင် စကားပြောနေတုန်း တယ်လီဖုန်းကိုပင် ခိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးပါ လွှတ်ချလိုက်လေသည်။

သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အဆိုအရ ပက်တီသည် ဘာကလီတက္ကသိုလ်မှ ရွေးချယ်သောအကြောင်းရင်းမှာ မင်လိုကောလိပ်ရွေးစဉ်က အကြောင်းမျိုးဖြင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအကြောင်းမှာ တခြားမဟုတ်၊ သူ့ချစ်သူစတီဗင်နီအတူ နေချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘာကလီတက္ကသိုလ်သို့ ပက်တီပြောဆိုသောနှစ်တွင်ပင် စတီဗင်ကလည်း တက္ကသိုလ်၌ ပါရဂူဘွဲ့သင်တန်း ဆက်တမ်းရန် စာရင်းသွင်းလိုက်သည်။

ဆိတ်ပွဲဖြစ်ပွားနေစဉ် ကလေးတစ်အုပ်နှင့် လွတ်ရာသို့ ထွက်ပြေးရန် ဟန်ပြင်နေသူ နီဂနိုးမိခင်တစ်ဦး....

ဘာကလိတက္ကသိုလ်ကို ပက်တီ၏ မာမိက မကြိုက်သည်မှာ နိုင်ငံရေး ကျောင်းသားများကြောင့် သက်သက်ချည်းမဟုတ်၊ စတီဗင်နှင့် မတွဲစေချင်သော ကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ တချို့က ပြောကြသေးသည်။ သို့သော် ဤကိစ္စ နှင့် ပတ်သက်၍ စတီဗင်ကမူ 'ဒီအဆိုမမှန်နိုင်ပါဘူး၊ မစွက်ဟတ်စ်က သူ့သမီး ကို ဘာကလိတက္ကသိုလ်သို့ မတက်စေချင်တဲ့ အကြောင်းရင်းဟာ ကျွန်တော် မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသာ အဓိကအကြောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဘာကလိတက္ကသိုလ်က တိုးတက်တယ်။ ခေတ်မီတယ်။ သာမန်ကျောင်းသား တစ်ဦးအဖို့ အန္တရာယ်လည်း ရှိတယ်။ တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်းလည်း ရှိ နိုင်တယ်။ ဆိုးမယ် ကောင်းမယ်ဆိုတာကတော့ သူ့အပေါ်မှာ တည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စတီဗင်ကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ ရှေးဆန်ပြီး အလွန်ခေတ်နောက်ကျ တဲ့ တက္ကသိုလ်ပဲ'ဟူ၍ ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

နောက်ဆုံးတော့ မိဘများက ပက်တီ၏ အလိုသို့ လိုက်ခဲ့ရသည်သာ ဖြစ်သည်။ ပက်တီသည် မင်လိုကောလိပ်မှ ထွက်ခွာမလာမီ နှစ်ပတ်လည် ပညာရည်ချွန်ဆုနှင့်ပွဲသို့ တက်၍ ဆုယူခဲ့သေးသည်။ ထိုနေ့ညတွင်ပင် မိဘ နှစ်ပါးအား သူမ၏ ဆန္ဒကို ဖွင့်ဟပြောခဲ့သည်။ သို့သော် ရဲရဲတင်းတင်း ပြောခြင်းကားမဟုတ်၊ မဝံ့မရဲဖြင့် တိုးတိုးသာသာ ပြောခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူ့ ဆန္ဒကတော့ စတီဗင်နှင့်အတူနေ၍ ကျောင်းတက်ရန် ဖြစ်သည်။

သမီး၏ဆန္ဒကို ဖခင်ဖြစ်သူက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လက်ခံသည်။ လက် မခံ၍လည်းမဖြစ်၊ သမီးဖြစ်သူ၏ လွတ်လပ်ပြတ်သားသော စိတ်ဓာတ်ကို သိ ထားပြီး မဟုတ်လား။ ခေါင်းမာသော သမီးအား တား၍ မရနိုင်တော့ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိထားပြီး ဖြစ်သည်။ မစွတာရန်ဒေး၊ ဟတ်စ်၏ သဘော မှာ သမီးအနေဖြင့် ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ချင်တာ လုပ်ပါစေ၊ သို့သော် သမီး ကလေး ဒုက္ခတွေ့၍ စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်ရမည်ကိုတော့ များစွာ စိုးရိမ်လေသည်။

မိခင်ဖြစ်သူ မစွက်ကကံသရင်းဟတ်စ်အဖို့တော့ သမီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ကြောင့် ငယ်ထိပ်မြေပေါက်ခံရသလို ဖြစ်သွားသည်။ သူ့မျှော်လင့်ထားသော အရာတွေအားလုံး ကြေပျက်သွားသောကြောင့် ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရသည်။ ကျောင်းသူ တစ်ဦးအဖို့ ကျောင်းစာသည် ပထမ၊ ဘွဲ့ရအောင်သင်ဖို့သည် အဓိက။ ပြီးတော့ မှ အလုပ်ကိစ္စ၊ ကြင်ယာကိစ္စများ အစဉ်အတိုင်း လာရမည်ဟု မိခင်ကြီးက ထုံးစံ အတိုင်း ယုံကြည်ထားသည်။

သမီးအတွက် ရတက်ပွေကာ အိပ်ပျက်စားပျက် ဖြစ်နေသော မိခင်ကြီး ဒုက္ခကို မြင်ရသောအခါ ဖခင်ကြီးကလည်း ဘာမှ မယ်မယ်ရရ မကူညီနိုင်ရှာ၊ တကယ်တော့ သူကိုယ်တိုင်ပင် ကြိတ်၍ မှိုင်နေရသည် မဟုတ်လား။

“စောင့်ကြည့်ပါဦးကွယ်၊ သမီးကို စဉ်းစားဖို့ အချိန်ပေးလိုက်ပါဦး၊ သွေး ဗူးတုန်းမို့ တင်းခဲနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ သိပ်ပြီး ပူမနေပါနဲ့ စောင့် ကြည့်ပါဦး”

ဇနီးသည်အား သည်မျှသာ နှစ်သိမ့်နိုင်ရှာသည်။

ထိုအချိန်တွင် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အပြောင်းအလဲတစ်ရပ် ပေါ်လာခဲ့ သည်။

မင်လိုကောလိပ်မှ ပက်တီ အကြည်ညိုဆုံး ပန်းချီအနုပညာသမိုင်းဆရာ ဧကန်ထရစ် တိုဘင်သည် အိတ်လီနှင့် ဂရိနိုင်ငံများသို့ နွေရာသီအနုပညာ လေ့လာရေးခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေသည်။ သူက ပက်တီအားလည်း သူနှင့် အတူ လိုက်ခဲ့ရန်ခေါ်သည်။ ဤခရီးမှာ ကြိုတောင့်ကြိုခဲဖြစ်၍ ပက်တီအတွက် များစွာ အကျိုးရှိမည်ဟု ဆရာတိုဘင်က အကြောင်းပြသည်။

ဤအစီအစဉ်ကို ပက်တီ၏ မိဘများကလည်း အလွန်သဘောကျသွား သည်။ သမီးအတွက် စိတ်ပြောင်းသွားရန် အကောင်းဆုံးအလုပ်ဟူ၍ ယူဆ သည်။

“လိုက်ဖြစ်အောင် လိုက်သွားပါ...သမီးရယ်၊ ဒါဟာ သမီးအတွက် ဆက်သင်ရမဲ့ ပညာရပ်မှာ အများကြီး အကျိုးပြုမဲ့အလုပ်ပဲ။ ကိုယ် မရောက်ဖူး တဲ့ နိုင်ငံတွေကိုလည်း ရောက်ဖူးမယ်၊ ပြီးတော့...အနုပညာရပ်တွေ မွေးဖွား ဆေးခဲ့တဲ့ မိခင်နိုင်ငံတွေကိုလည်း မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ လေ့လာခွင့်ရမယ်။ သွား ဖြစ်အောင်သာ သွားပါ။ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ပဲ ကုန်ကုန်၊ ကုန်ပါစေ”

မိဘနှစ်ပါးက ယင်းသို့လျှင် အားတက်သရော တိုက်တွန်းကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် စတီဗင်ကလည်း ပက်တီ၏ ခရီးစဉ်ကို လှိုက်လှဲဝမ်းသာ ထောက်ခံအားပေးသောအခါ မိဘများမှာ အံ့အားသင့်သွားကြရသည်။ သူတို့ အနေဖြင့် စတီဗင်က ဖျက်လိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပက်တီကို သွားစေချင်တာက သူ့မိဘနဲ့တော့ ရည်ရွယ်ချက်ချင်း မတူပါဘူး၊ သူတို့က ကျွန်တော်နဲ့ ရှင်ကွဲကွဲအောင် ခွဲပစ်ဖို့ ရည်ရွယ်တာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ပက်တီအတွက် သူယူမဲ့ ဘာသာရပ်မှာ ပိုပြီး ဆော်လာအောင်လို့ ရည်ရွယ်တာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူက သူ့ကိုယ်သူ

စာတွေ့သာများပြီး လက်တွေ့ လုံးဝ မရှိသေးဘူးလို့ ထင်နေလို့ပါပဲ’ ဟူ၍ စတီဗင်က ပြန်လည်ပြောပြသည်။

သို့ဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ပါမောက္ခတိုဘင်နှင့် အဖွဲ့သည် ဥရောပသို့ အနုပညာလေ့လာရေးခရီး ထွက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့အဖွဲ့တွင် ပါမောက္ခ တိုဘင်နှင့် ကျောင်းသားခြောက်ယောက် ပါဝင်ပြီး တစ်ဦးတည်းသော အမျိုးသမီး အဖွဲ့ဝင်မှာ ပက်တီ ဖြစ်သည်။

ယောက်ျားခုနစ်ယောက်နှင့်အတူ ခရီးရှည်ထွက်ရဲသော ပက်တီ၏သတ္တိ ကား ချီးကျူးဖွယ်ပင် ဖြစ်သည်။ ခရီးတစ်လျှောက်လုံးတွင် သူသည် ရှက်ကြောက် ခြင်း လုံးဝမရှိ၊ ယောက်ျားများနှင့် တန်းတူလိုက်၍ လမ်းလျှောက်သည်။ လေ့လာ သည်။ တောင်ပေါ်သို့လည်း တက်သည်။ လိုဏ်ခေါင်းသို့လည်း ဝင်သည်။ သူ့ ပခုံးပေါ်က အဝတ်အစားအိတ်ကြီးကို အဖော်ကျောင်းသားများက ကူသယ်ပေး ရန် တောင်းခံသော်လည်း သူက မပေး၊ ကိုယ်တိုင်ထမ်းသည်။

“ပက်တီဟာ ကျွန်တော်ထင်ခဲ့တာထက် အများကြီး ရင့်ကျက်နေပြီပဲ။ ကြောက်စိတ်ကင်းသလောက် ကြီးစားမှုကလည်း အားရစရာကောင်းလှပါတယ်”

ယင်းသို့လျှင် သူ့ဆရာ ပါမောက္ခ တိုဘင်က မှတ်ချက်ချလေသည်။

လေ့လာရေးအဖွဲ့သည် အီတလီနိုင်ငံ ရောမမြို့သို့လည်း ရောက်သည်။ ဖလောရင့်သို့လည်း ဝင်သည်။ ဗင်းနစ်မြို့တွင်လည်း ရပ်နားသည်။ ဂရိနိုင်ငံ ကော်ဖူးကျွန်း၌လည်း ခရီးထောက်နားသည်။ အေသင်မြို့၌လည်း လေ့လာကြ သည်။

ခရီးတစ်လျှောက်လုံး သူ့တပည့်မအပေါ် အားရကျေနပ်စိတ် အထူး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသူ ပါမောက္ခ တိုဘင်က-

“ကျွန်တော့်တပည့်အတွက် ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်မိပါတယ်။ အကြမ်းပတမ်း သွားလာ လှုပ်ရှားနိုင်တာမှာလည်း ပက်တီဟာ စံတင်လောက်ပါတယ်။ သွက် လက်ဖျတ်လတ်တာမှာလည်း သူမတူအောင်ပါပဲ။ ပန်းချီစကားနဲ့ ပြောရရင် ပက်တီဟာ မျက်နှာပုံဝန်းလျားနဲ့ တကယ့်ဂန္ထဝင်မြောက်အလှမယ်တစ်ယောက် လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ အီတလီပန်းချီကျော်ကြီး ရုပ်ဖယ် ရေးဆွဲတဲ့ ပုံတူပန်းချီ ကားတစ်ချပ်လိုပါပဲ’ ဟူ၍ ပက်တီကို အမွှန်းတင်ခဲ့သည်။

ဂျွန်စတင်ဆင်ဆိုသူ အဖွဲ့ဝင်ကျောင်းသားတစ်ဦးကလည်း-

“ပက်တီကတော့ တစ်လျှောက်လုံး ရွှင်နေတာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့တစ်သိုက် နဲ့ ပွဲကျနေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကြည့်ရတာ မကလက်ပါဘူး။ သူ့ဥပမိရုပ်နဲ့ အတွင်း-

အိမ်ပေါ်မှ ပြန်ပစ်သော ကျည်ဆန်များကို အသက်လု၍ ရှောင်နေရသော ရဲအဖွဲ့ဝင်များ...

စိတ်ဟာ ဣန္ဒြေနဲ့ တည်ကြည်မှုအပြည့်ရှိနေတယ်လို့ ထင်ရပါတယ်'ဟု ပြောပြသည်။

လေ့လာရေးခရီးစဉ်သည် အသင်မြို့တွင် ပြီးဆုံးသည်။ သို့သော် ပက်တီမှာ အိမ်သို့ မပြန်သေးဘဲ အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ခရီးဆက်ပြန်သည်။ အင်္ဂလန်တွင် တစ်ချိန်က သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ဆရာမလုပ်ခဲ့သူ ဆရာမဟီသာ ရှိသည်။ ဆရာမဟီသာနှင့် ရက်အနည်းငယ်နေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ပက်တီအဖို့ အနားမရသေး၊ ခေါင်းထဲတွင် အချက်အလက်တွေ ပူပူနွေးနွေး ရှိနေတုန်း အိတ်လိပ်ပန်းချီပန်းပုပညာရှင်ကြီး မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို အကြောင်းကို စာတန်းပြုစုရသေးသည်။ ထိုစာတန်းဖြင့် သူ၏ အရည်အသွေးကို ထူးထူးချွန်ချွန် ဖော်ထုတ်တင်ပြနိုင်သောကြောင့် ဆရာမများ၏ ချီးကျူးထောပနာ ခံရသည်သာမက ဂုဏ်ထူးပင် ရခဲ့သေးသည်။

အချုပ်ဆိုသော် ဥရောပ အနုပညာ လေ့လာရေးခရီးမှာ ပက်တီနှင့် သူ့ချစ်သူစတီဗင်တို့အတွက်တော့ တကယ်ပင် အကျိုးရှိခဲ့လေသည်။ ဤခရီးကြောင့် ပက်တီသည် စာတွေ့အပြင် လက်တွေ့ပညာရပ်များကို ဆည်းပူးနိုင်ခဲ့သည်။ ရှေ့အဖို့ တက္ကသိုလ်ပညာရပ်တွင် ထူးချွန်စွာအောင်ပန်းဆွတ်ရန် လမ်းပွင့်နေလေပြီ။

သို့သော် ပက်တီ၏ မိဘများရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင်ကား ဤခရီးသည် ထင်သလောက်မပေါက်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ဤခရီးကြောင့် ပက်တီအဖို့ ဒေသန္တရဗဟုသုတနှင့် ပညာရေးတွင် တိုးတက်ခဲ့သည်ကား မှန်ပါ၏။ သို့သော် သူ့စိတ်မှာကား လုံးဝပြောင်းမလာ၊ စတီဗင်နှင့် အတူနေမည်။ အတူကျောင်းတက်မည် ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ယခင်အတိုင်းပင် ခိုင်မာဆဲ ဖြစ်လေသည်။ ပက်တီအဖို့ ကာလဒေသပြောင်းလဲသော်လည်း စိတ်ကား မပြောင်းခဲ့ပါချေ။

နောက်ဆုံး၌ ၁၈၆၃ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူပက်တီသည် ၁၉၇၃ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် မိဘဆန္ဒကို ကျောခိုင်းကာ ဘာကလီမြို့ပြင်၌ ငါးခန်းတွဲ အိမ်ကလေးတစ်ဆောင်သို့ သူ့ချစ်သူနှင့်အတူ ပြောင်းရွှေ့သွားတော့သည်။ ။

(၃)

ကြမ္မာမုန်တိုင်း၏ ရှေ့ပြေးနိမိတ်များ

ဘင်ဗင်းနယူးရိပ်သာလမ်းသည် ဘာကလီမြို့၏ 'ဘိုဟေး
 မီးယား တောင်ပိုင်း' ရိပ်ကွက်တွင် ရှိသည်။ လမ်းတစ်ဖက်
 တစ်ချက်တွင် သစ်ပင်များ စီတန်းစိုက်ထား၍ စိမ်းစိမ်းစိုစို
 ဖြင့် သာယာလှပသောလမ်းဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းရှိ အဆောက်
 အဦများမှာလည်း ခေတ်မီပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် သေသေသပ်သပ်
 ဆောက်လုပ်ထားသော အခန်းငှားအိမ်များ ဖြစ်ကြသည်။ အိမ်တိုင်းလိုလိုပင်
 အိမ်ရှေ့တွင် နေဆာလှုံဝရန်တာများရှိပြီး အိမ်ဘေးတွင် သို့မဟုတ် အိမ်နောက်
 တွင် ဥယျာဉ်ပန်းခြံများ အသီးသီးရှိကြသည်။

အိမ်နံပါတ် ၂၆၀၃ တပ်ထားသည့် ယင်းသို့သော အိမ်တစ်ဆောင်တွင်
 ဘက်တီနှင့် သူ့ချစ်သူ ဆရာကလေး စတီဗင်တို့သည် အခန်းငှား၍ နေထိုင်ကြ
 သည်။

ထိုအချိန်က 'ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ဟာ နှစ်ဖက်သောမိဘများရှေ့
 အကြင်လင်မယားအဖြစ် မကြာခင် လက်ထပ်ကြတော့မှာမို့ အကြင်လင်
 မယားလိုပဲ နေနေကြပါတယ်' ဟု စတီဗင်က ပြန်ပြောပြသည်။

သို့သော် ထိုစဉ်က ချစ်သူနှစ်ဦးမှာ အပျော်ကြီး ပျော်နေကြသည် ဟူ၍
 သိရသော် အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငွေရေးကြေးရေး ပြဿနာက မပြေ
 ညည်ထူသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အိမ်ခန်းခမှာ တစ်လလျှင် ဒေါ်လာ ၂၅၀
 ဆောင် လေးရသည်။ ထို့ကြောင့် စတီဗင်ကျောင်းဆရာလုပ်၍ ရသော လခ

ဒေါ်လာ ၃၀၀ နှင့် မိဘများထံမှ ပက်တီရသော လစဉ်ထောက်ပံ့ကြေး ဒေါ်လာ ၁၀၀ အနက်မှ အိမ်လခ နှုတ်လိုက်လျှင် အထွေထွေသုံးစွဲရန် ဒေါ်လာ ၁၅၀ သာ ကျန်တော့သည်။ ထိုမျှသောငွေနှင့် သူတို့နှစ်ယောက် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သုံးလောက်နိုင်ပါ့မလဲ။ အထူးသဖြင့် စားသောက်ကုန်နှင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းမျိုးစုံကို တစ်နေ့တစ်မျိုး အသစ်ထွင်ထုတ်လုပ်နေသော သူတို့နိုင်ငံတွင် သူဌေးသားနှင့် သူဌေးသမီးချစ်သူနှစ်ယောက်အဖို့ (အသုံးအစွဲ လက်ဖွာသူများဆိုလျှင်) ဒေါ်လာ ၁၅၀ မျှသောငွေမှာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ စရိတ်ပင် မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် စတီဗင်က ပက်တီအား မိဘတွေထံမှ ဒေါ်လာ ၃၀၀ အထိ တိုးတောင်းရန် အကြံပေးသည်။ သို့သော် ပက်တီက ဤအဆိုကို သဘောမတူ၊ ယင်းသို့ မတူခြင်းမှာလည်း သူ့အဖို့ ခိုင်လုံသော အကြောင်းရှိသည်။ သူသည် ယခုအခါ ကျောင်းသူသက်သက်မဟုတ်တော့၊ မကြာမီ လက်ထပ်ကြတော့မည် ခင်ပွန်းလောင်းနှင့်အတူ နေထိုင်သဖြင့် သူ့ဘဝမှာ ကျောင်းသူလိုလို အိမ်ထောင်သည်လိုလိုဖြင့် မရေမရာ ဘဝမျိုးဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် သူမ၏ ဒက်ဒီမှာ စည်းစနစ်ကြီးသူ ဖြစ်သောကြောင့် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဒေါ်လာ ၁၀၀ ထက် ပို၍ ထောက်ပံ့မည် မဟုတ်ကြောင်း သူက ယုံကြည်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စအတွက် သူတို့နှစ်ယောက် အပြန်ပြန်အလှန်လှန် အဖြေရှာကြသည် အကျိတ်အနယ် ဆွေးနွေးကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဝင်ငွေတိုးလာရန် ပက်တီအနေဖြင့် အလုပ်တစ်ခုခုကို အချိန်ပိုင်းဝင်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

သို့ဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဆောင်းဦးပေါက်တွင် ပက်တီသည် အုတ်ကလေးမြို့မှ ကက်ဝဲလ် ကုန်ပဒေသာတိုက်၌ စာရေးမအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သည်။ လခမှာ တစ်နာရီလျှင် နှစ်ဒေါ်လာ နှစ်ဆယ့်ငါးဆင့်ရသည်။ သူမသည် စာရေးကိရိယာဌာနတွင် တာဝန်ကျသည်။ ပို့စကတ်များ ရောင်းချခြင်း၊ ဝယ်သူများ၏ စုံစမ်းမေးမြန်းချက်များကို ရှင်းလင်းဖြေကြားခြင်းနှင့် ကုန်တိုက်အတွင်း တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ သတင်းပို့ခြင်း စသော အလုပ်များကို လုပ်ရသည်။

ပက်တီသည် ထင်ရှားသော သတင်းစာပိုင်ရှင် သူဌေးသမီးဖြစ်ကြောင်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အရောင်းစာရေးမများက သိကြသော်လည်း သူမအပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားမှု၊ အထင်ကြီးမှုကား ထူးထူးခြားခြား မပြကြပေ။ ယင်းသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာလည်း ထိုအချိန်က သူဌေးသမီး ကျောင်းသူတိုင်းလိုလိုပင် ကျောင်းတက်ရန် အချိန်ပိုင်းအလုပ် ဝင်လုပ်လေ့ ရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပက်တီအဖို့ အခြားစာရေးမများနှင့် မတူသောအချက်မှာ အဝတ်အစားများ တစ်မျိုးတစ်မျိုး ထည်လဲဝယ်ဝတ်ပြီး အလှပြင်ပစ္စည်းများ အလှပွယ်ဝယ် သုံးနိုင်ခြင်း

ဖြစ်သည်။ ထိုကုန်တိုက်တွင် ပက်တီအဖို့ သုံးလမျှသာ လုပ်သက်ရခဲ့သည်။
လုပ်ချင်တော့ဆိုပြီး သူ့စိတ်နှင့်သူ အလုပ်ထွက်လာခဲ့သည်။

ကက်ဝဲလ် ကုန်ပဒေသာတိုက်တွင် အချိန်ပိုင်း အရောင်းစာရေးမ လုပ်
ခဲ့ဘဲ ပက်တီအဖို့ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး စိတ်ဓာတ်နှင့် လွတ်လပ်မှုတို့ကို
ရရှိခဲ့သည်။ ငွေကြေးအခက်အခဲကိုလည်း ယာယီအားဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သည်။
သို့သော် ထိုအရာများထက် သူမအတွက် ထူးထူးခြားခြားခံစားခဲ့ရသော အကျိုး
ကျေးဇူးမှာမူ အောက်တန်းလွှာမှ ဆင်းရဲသားတို့၏ ဘဝကို ပထမဦးဆုံး အနီး
ကပ်မြင်တွေ့ခဲ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူမသည် နေ့စဉ်ကုန်ပဒေသာတိုက်သို့
အလုပ်ဆင်းသောအခါ အုတ်ကလန်မြို့၏ ညစ်ပတ်ရှုပ်ပွေဆုံးသော ဆင်းရဲသား
ရပ်ကွက်များကို ဖြတ်သွားရသည်။ ရပ်ကွက်အတွင်းမှ အိမ်များမှာ မှောင်မည်းရှုပ်
ပျက်ပြီး အထူးပင် ညစ်ပတ်ကြသည်။ ဆင်းရဲသား ကပ္ပလီများမှာ ကလေးလူကြီး
အားလုံးလိုလိုပင် ဝတ်ကောင်းခြင်း၊ မဝတ်ရ၊ စားကောင်းခြင်း မစားရသည့်ပုံမျိုး
ပေါ်နေကြသည်။ အများစုမှာ သူတို့ဘဝ၌ လုပ်စရာ အလုပ်ဟူ၍ ဘာမျှမရှိသလို
သန့်သောထိုင်ပြီး မှိုင်နေကြသည်။ တချို့မှာလည်း ဘဝကို အရှုံးပေးထားဟန်ဖြင့်
သန့်သောထိုင်တွင် နုံးချိန္တမ်းခွေစွာ မလျှောက်ချင် လျှောက်ချင် လျှောက်နေကြသည်။
သင့်သို့သော အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီး၌ လူမှုရေးနိမ့်ကျလှသော လူမည်းတို့၏ အနိဋ္ဌာ
ရပ်ခြင်းကို မြင်ရသောအခါ ခြေမွေးမီးမလောင် လက်မွေးမီးမလောင် နေထိုင်
သောသူ သူဌေးသမီးပက်တီအဖို့ ခေါင်းနပန်းကြီးအောင် မချောက်ချားနိုင်ခဲ့သော်
လည်း သူ့စိတ်အာရုံတွင်ကား အမှတ်ထင်ထင် စွဲကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ပက်တီသည် ဘာကလီတက္ကသိုလ်
အခိက ကျောင်းသူဖြစ်လာခဲ့သည်။ မင်လိုကောလိပ်တန်းက သူသည်
ဘာသာရပ်တွင် ထူးချွန်ခဲ့သည်။ သို့သော် ယခု ဘာကလီတက္ကသိုလ်
အခိက အခါ သူ့အဖို့ အခက်ကြုံရတော့သည်။ သူ ယခင်က အမြဲရှောင်
ဘာသာများကို အပိုဘာသာအဖြစ် ယူရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အထူး
သဖြင့် သင်္ချာ၊ ဓာတုဗေဒနှင့် ရူပဗေဒ ဘာသာရပ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ထို
အခါအခါကို မကြာခင် ကျော်လွန်သွားနိုင်မည်ဟု ယူဆပြီး အစွမ်းကုန်ကြိုးစား
သွားသည်။ ကြိုးစားသော်လည်း အချည်းနီးသာ ဖြစ်သည်။ သူ့ချစ်သူ
အရာလေး စတီဗင်ကလည်း ကူညီ၍ သင်ပြသည်။ သို့သော် သိပ္ပံနှင့်
ဘာသာရပ်များမှာ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ခက်သည်ထက် ခက်လာသော

ကြောင့် သူ့အဖို့ တတိယအဆင့်ကိုပင် အပြည့်အဝ မချိတ်နိုင်ခဲ့။ ဆရာ၏ မှတ်ချက်တွင် အနှုတ်လက္ခဏာပင် အဆစ်ပါလိုက်သေးသည်။

သို့ဖြင့် နောက်ဆုံး၌ ပင်ကိုအားဖြင့် သူ့ဝါသနာထုံခဲ့သော အနုပညာ လိုင်းကို ပြောင်းလိုက်ရတော့သည်။ သူမ ယခုပြောင်းယူသော ဘာသာရပ်မှာ အနုပညာသမိုင်းအဓိကဖြစ်၍ သူ့ဝါသနာနှင့် တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အစမ်းစာမေးပွဲတိုင်းတွင် ပထမအဆင့်ချည်း ချိတ်လာနိုင်ခဲ့သည်။

ပက်တီ၏ ဘာကလီတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူဘဝကို သူမ၏ ဆရာတင်ဦး ဖြစ်သူ မစ္စဂျိန်းအိုင်က ပြန်လည်ပြောပြရာတွင် ‘ပက်တီဟာ အလွန်ပဲ စကားပြော သိမ်မွေ့တယ်။ အင်မတန် ယဉ်ကျေးတဲ့ မိန်းကလေးပါပဲ။ တစ်ခါတုန်းက အတန်းမစခင် သူ့ကို ကျွန်မ တွေ့တယ်။ ဆရာအလာကို စောင့်ရင်း ခုံတန်းမှာထိုင်ပြီး စာဖတ်နေတယ်။ သူ့နဲ့ကျွန်မနဲ့ စကားစမြည် ပြောကြတော့လည်း အတန်းအကြောင်း ဘာသာရပ်အကြောင်းပဲ ပြောကြတယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ အေးဆေးတည်ငြိမ်တဲ့ အသွင်မျိုးပါပဲ’ဟူ၍ မှတ်ချက်ချသည်။

ထို့အပြင် ပက်တီ၏ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းမတစ်ဦးဖြစ်သူ မစ္စဂျိန်းဆာခိုကလည်း ‘ပက်တီဟာ အရာရာကို ‘သိချင်စိတ်ရှိတဲ့ ကျောင်းသူမျိုးပါပဲ။ သူ့ကိုကြည့်ရတာ ဗဟုသုတအများကြီးရှိသလို ထင်ရပါတယ်’ဟု ပြောခဲ့သည်။ မစ္စဆာခို၏ အဆိုအရ တစ်ခါက ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ဆရာမလာသဖြင့် လူထုဝင်လာသော ဆရာအား ပီသကအနုပညာ ပုံစံတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ ပက်တီက ပြန်လည် မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဆရာက အတန်တန် ရှင်းသော်လည်း ပက်တီက လက်မခံနိုင်ဘဲ ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုင်ရာမှ ခုခံခနဲ ထလိုက်ပြီး အတန်းထဲမှ ထွက်သွားသဖြင့် တစ်တန်းလုံး အံ့ဩခဲ့ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤအဆိုကို အခြားဆရာတစ်ယောက်ကလည်း ထောက်ခံသည်။ ‘အတန်းထဲရောက်သွားရင် ပက်တီကတော့ မေးခွန်းထုတ်တော့မှာပဲ ဆိုတာ ကျွန်တော်က အမြဲမျှော်လင့်ထားတာပဲ။ သူ့အတွေးအခေါ်နဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေဟာ မခိုင်လုံ၊ မပြည့်စုံပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဆင့်အတန်းတော့ တော်တော် မြင့်ပါတယ်’ဟူ၍ ထိုဆရာက ပြောသည်။

ထို့အပြင် ထိုဆရာ၏ ပြောပြချက်အရ ပက်တီသည် စာမေးပွဲများတွင် သူ့ဖြေနိုင်ခဲ့သည်ထက် အမှတ်ပိုရလိုသောစိတ် အမြဲတမ်းရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ‘ပက်တီဟာ သူ့မျှော်လင့်တာထက် အမှတ်နည်းနေရရင် ဆိုင်ရာ ဆရာ

အင်္ဂလိပ်စာတိုက်က သမီးထံသို့ အသံလွှင့်၍ မေတ္တာရပ်ခံနေစဉ်
အင်္ဂလိပ်စာတိုက်မှာ မျက်ရည်မဆည်နိုင်ရှာ

အင်္ဂလိပ်စာတိုက်က သမီးထံသို့ အသံလွှင့်၍ မေတ္တာရပ်ခံနေစဉ်
အင်္ဂလိပ်စာတိုက်မှာ မျက်ရည်မဆည်နိုင်ရှာ

သို့သော် ခြံ၍ကြည့်လျှင် ပက်တီသည် စာတော်သော ကျောင်းသူတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလကုန်တွင် ပက်တီသည် ၁၆ ရာစု
အင်္ဂလိပ်စာတိုက် ရှာဖွေအကြောင်းကို စာတန်းတစ်စောင်ပြုစုရသည်။ သို့သော် ထို
အခါမှတ်ကိုကား သူမသိခဲ့ရတော့ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာတန်းတင်ပြီး
နောက် တစ်ပတ်မပြည့်မီမှာပင် သူ့အား ပြန်ပေးများက ဖမ်းဆီးသွားသောကြောင့်
ဖြစ်သည်။ ဇွန်လတွင် ကျောင်းပိတ်သောအခါ သူ့ဆရာက ထိုစာတန်းကို စားပွဲ

အံ့ဆွဲထဲတွင် သိမ်းထားလိုက်သည်။ ထိုစာတန်း၏ ရမှတ်ကား ပထမဆင့် အမှတ်ပြည့်ရလုနီးနီးပင် ဖြစ်သည်။

ပက်တီသည် ယင်းသို့ ကျောင်းစာတွင် ကြိုးစားမှုရှိသလောက် သူ့ခင်ပွန်း လောင်းနှင့် အိမ်မှုကိစ္စအဝဝကိုလည်း မလစ်ဟင်းအောင် ဆောင်ရွက်သည်။ အားလပ်ချိန်များတွင် နှစ်ယောက်သားအိမ်ခန်းကို အလှဆင်ကြသည်။ ခြံထဲတွင် ပန်းပင်စိုက်ကြသည်။ အချိန်ရလျှင် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများအား ဖိတ်၍ ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြသည်။ ပက်တီသည် အချက်အပြုတ်ကိုလည်း အလွန်ဝါသနာပါ သည်။ နှစ်ယောက်သား ဈေးသို့ သွား၍ ချက်ပြုတ်စရာများကို နှစ်ဦးသဘောတူ ဝယ်ခြမ်းကြသည်။ သို့သော် ဈေးကြီးသောဆိုင်ကြီးများကို အမြဲရှောင်ကြသည်။ အများအားဖြင့် အိမ်နီးနားမှ ကုန်စုံဆိုင်ကလေးများမှာသာ သက်သောင့်သက်သာ ဖြင့် ဝယ်ယူလေ့ ရှိကြသည်။

ညစာစားပြီးသောအခါ ကျောင်းစာများ ဖတ်စရာမှတ်စရာရှိလျှင် ဖတ် ကြမှတ်ကြပြီး၊ မရှိလျှင် နှစ်ယောက်သားရောက်တတ်ရာရာ ပြောလိုက်၊ ကက်ဆတ် ဖွင့်၍ သီချင်းနားထောင်လိုက်၊ ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်လိုက်ဖြင့် အချိန်ဖြုန်းကြ သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း ညစာစားပြီးနောက် ကမ်းခြေဘက်သို့ လမ်း လျှောက်ထွက်ကြသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ဘာကလီမြို့ထဲမှ ကော်ဖီဆိုင်များသို့ သွား၍ ရိုးရာတေးသီချင်းများကို နားထောင်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တိုးတက်လှပါသည်ဆိုသော ဘာကလီပါတီ များသို့ လုံးဝသွားလေ့မရှိကြ။ သို့သော် ရင်းနှီးသော အပေါင်းအသင်းများဖိတ်၍ အိမ်တွင် 'ကြိတ်ဝိုင်း' တွေတော့ လုပ်လေ့ရှိသည်။ သူတို့၏ 'ကြိတ်ဝိုင်း' မှာ ဖဲဝိုင်းမဟုတ်၊ ညစာစားပွဲသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သာမန်ညစာစားပွဲမျိုးကား မဟုတ်။ ထိုပွဲတွင် ဝိုင်အရက်အကောင်းစားပါသည်။ ပြီးတော့ 'ဆရာကြီး'လည်း ပါသည်။ ယနေ့ အနောက်နိုင်ငံများမှ လူငယ်ထုအများစုကြီးအား ဖမ်းစားထား သော မူးယစ်ဆေးဝါးရောဂါကို သူတို့နှစ်ယောက်လည်း အနည်းနှင့်အများ ခံစား နေကြရပြီ ဖြစ်သည်။

စတီဗင်ဆိုလျှင် ဤရောဂါကို တစ်နှစ်လောက် အတော်ကလေးခံစား လိုက်ရသည်။ နောင်အခါ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် သတိနှင့် ထိန်း၍ ဆင်ခြင်ခဲ့သဖြင့် အလွန်အကျွံ မဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုလည်း လုံးဝ ပြတ်ကင်း သေးသည်ကားမဟုတ်။ အပေါင်းအသင်းကောင်းလျှင် တချိတမောင်းတော့ 'ဆရာ ကြီးပင့်' လိုက်သေးသည်။

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ဟာ ဒီကိစ္စမှာ အပျော်သဘောထက်
ဘောင် အဆင့်နိမ့်ပါသေးတယ်။ ဒီတက္ကသိုလ်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်
က ဒီအလုပ်မှာ ‘ချာတီတ်’ အဆင့်ပဲ ရှိပါတယ်။

ယင်းသို့ပင် စတီဗင်က ဆင်ခြေပေးသည်။ သူ့ဆင်ခြေမှာ လုံးဝလက်ခံ
နိုင်ဖွယ်မရှိသော်လည်း မှန်သောဆင်ခြေပင် ဖြစ်သည်။

ဘာကလီတက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းသူကျောင်းသား ၃၀,၀၀၀ (သုံးသောင်း
နှစ်)ရှိသည်။ အားလုံးပင် ‘ဆရာကြီးပင့်’ကြသည်။ အများစုမှာ နေ့တိုင်း ‘ပင့်’
သည်။ သို့သော် စတီဗင်နှင့် ပက်တီတို့ကတော့ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်လောက်သာ
“ပင့်”ကြသည်။ နေ့တိုင်း ‘ပင့်’သော ကျောင်းသားဆိုလျှင်လည်း တစ်နေ့ထက်
တစ်နေ့ ခက်၍ ခက်၍လာသော တက္ကသိုလ်သင်ခန်းစာများကို မလိုက်နိုင်သဖြင့်
စောစောစီးစီး သေတ္တာထမ်း၍ အိမ်သို့ ပြန်ရုံသာ ရှိတော့သည်။

ထိုစဉ်က ပက်တီ၏ မိတ်ဆွေများမှာလည်း စတီဗင်၏ ကျောင်းနေဖက်
မိတ်ဆွေများသာ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အားလုံး ၂၀ ကျော် ၃၀ ဝန်းကျင် အရွယ်
မျှသာ ဖြစ်ကြသည်။ ပက်တီမှာ ၁၈ နှစ်သမီးမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း သူ့ရုပ်
ရေက သူ့အသက်ထက် ရင့်နေသလို ထင်ရသည်။

“အဲဒီတုန်းက သူတို့နှစ်ယောက် မြင်ရတာ ကိန္နရီ၊ ကိန္နရာမောင်နံကျ
နေတာပဲ၊ ကျွန်တော်တွေ့ရတဲ့ နှစ်နှစ်အတွင်းမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
ဘယ်သွားသွား ဘာလုပ်လုပ် တပူးတွဲတွဲချည်းပါပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက် နှစ်ကိုယ်
တစ်စိတ် ဖြစ်နေကြတယ်။ ပက်တီဆိုရင် အမြဲတမ်း တည်ငြိမ်အေးဆေးတဲ့
အမူအရာကို ဆောင်နေတယ်။ အမြဲတမ်း အတွေးနက်နေတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့
ခေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးမှာတော့ ဖော်ရွေပါတယ်’ ဟူ၍ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သူ
ဗိုလ်ဗော်ဂယ်ဆိုသူက ပြောခဲ့သည်။

သူတို့သည် အားလပ်ရက်များတွင် အပေါင်းအသင်းများနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး
သဘောတရား ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။ ထိုအခါများတွင် ပက်တီက
ဦးဆောင်ဆွေးနွေးခြင်း မရှိ၊ များသောအားဖြင့် နားထောင်၍သာ နေတတ်သည်။
သို့သော် သူစိတ်ဝင်စားလာပြီဆိုလျှင် အကြောင်းရပ်မရွေး စိတ်ပါလက်ပါ
ဝင်ဆွေးနွေးတတ်သည်။ ‘သူ တကယ် စိတ်ပါလာပြီဆိုရင် သိုသိပ်မထားဘဲ
စိတ်ထဲရှိတာ အကုန်လုံး ဖွင့်ချတတ်တယ်’ဟူ၍ မိတ်ဆွေဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ
အဘတ်က ဆိုသည်။ ထိုကာလသည် ပက်တီ၏ ဘဝတွင် စိတ်ဓာတ်ရေး
အရရာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးအရပါ တဖြစ်လဲခဲ့သော ကာလပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က ပက်တီနှင့် စတီဗင်တို့၏ ဆက်ဆံရေးတွင် ‘လျှာနဲ့သွား’ လို တစ်ခါတစ်ရံ ကတောက်ကဆဖြစ်မှုများ ရှိခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် ခဏတာမျှသာ ဖြစ်သည်။ နာရီပိုင်းအတွင်း နှစ်ဦးသား ပြေလည်ပြုံးရွှင်နိုင်ခဲ့ကြသည်ပင်။

သို့သော် တစ်ကြိမ်ကတော့ ပက်တီက စတီဗင် အပေါ်မှာ အတော်ကလေး စိတ်ခုမိခဲ့ရသည်။ ပက်တီ ဥရောပလေ့လာရေးခရီးမှ ပြန်ရောက်သောနေ့က ဖြစ်သည်။

ထိုကိစ္စကို စတီဗင်က နောက်ကြောင်းပြန်ရာတွင် ‘သူပြန်လာတော့ ချီကာဂိုကနေပြီး ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းနဲ့ လှမ်းခေါ်တယ်။ သူ့ကို လာကြိုဖို့ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော့်ကို သိပ်ပြီး ပြန်တွေ့ချင်နေပုံရတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း သူ့လိုပါပဲ။ ကိုယ့်ချစ်သူကို ပြန်တွေ့ရမှာမို့ အတော်ကလေး စိတ်ထဲမှာ လှုပ်ရှားနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူနဲ့ ကျွန်တော် မတူတာကတော့ သူက သူ့ရဲ့မေတ္တာကို ကျွန်တော့်ထက် ပိုပြီးပြတတ်တာပါပဲ။ အဲဒီနေ့က သူ့ကို လေဆိပ်မှာ နောက်ကျသွားတယ်။ သူတို့အဖွဲ့က လူတွေက လာကြိုသူတွေနဲ့ အသက အသက လိုက်သွားကြပြီ။ သူ့ခမျာမှာတော့ ကြိုမဲ့သူ မရောက်သေးလို့ တစ်ထောင့်မှာ ထိုင်ပြီး ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နဲ့ နေရရှာတယ်။ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံးမှာလည်း မျက်ရည်တွေက ရွဲလို့ ဟူ၍ ပြောပြသည်။

သို့သော် စတီဗင်က ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်သောအခါ ပက်တီက ကြည်ကြည်သာသာပင် ခွင့်လွှတ်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ စိတ်တူကိုယ်တူဖြင့် သူတို့၏ အိမ်ကလေးကို အိမ်ထောင် ပရိဘောဂ ဖြည့်တင်းခြင်းနှင့် အလှဆင်မွမ်းမံခြင်းဖြင့်သာ အချိန်ကုန်ကြသည်။ အားလပ်ရက်များတွင် နှစ်ယောက်သား ဈေးဆိုင်တကာလျှောက်၍ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ၊ အနုပညာပစ္စည်းများ၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များနှင့် အခြား အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ ဝယ်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ မိစုံဖစုံ ချမ်းသာသူများ ဖြစ်သော်လည်း ငွေကို ရေလိုမသုံးကြ။ စစ်စစ်စိစိနှင့် ချွေချွေတာတာ သုံးကြသည်။ သို့တိုင်အောင် သူတို့အိမ်ခန်းကလေးအတွက် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂဖိုး ကုန်ကျစရိတ် စုစုပေါင်းမှာ ဒေါ်လာ ၄၀၀၀ (ကျပ်ငွေ နှစ်သောင်းခွဲနီးပါး) ကုန်ကျခဲ့သည်ဟု စတီဗင်က ပြောသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး အနုပညာ ဝါသနာပါသူများ ဖြစ်ကြ၍ အလှအပပစ္စည်းဟူသမျှကို နှစ်သက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် လှပသော ရောင်စုံပန်းပင်များ၊ ပန်းချီကားများ၊ ပန်းကွက်ဖော် အရှေ့တိုင်းထွက် ကော်ဇောကြီးများကို

လည်း ဝယ်ကြသည်။ တစ်ခါကလည်း ဆယ်ရာစုနှစ် ပါရှင်း လက်ရေးစာမူ တစ်ခု၊ ကာလီဖိုးနီးယားထွက် ရှေးလက်ရာ ဝိုင်အရက်ခွက်တစ်စုံနှင့် အီတလီ အာဏာရှင် မူဆိုလီနီ အရုပ်ပါသော ကြွေပန်းကန်တစ်လုံးတို့ကိုပင် အစစအရာရာ ချွေတာနေရသည့်ကြားက ဈေးကြီးပေး၍ ဝယ်ခဲ့ကြသေးသည်။ ထမင်းစားခန်းကို အလှပြင်ရာတွင် အခြားပရိဘောဂများအပြင် ပက်တီ၏ ဓာတ်ပုံမျိုးစုံနှင့် သူ့ဆရာ ဗျား၏ ရုပ်ပုံများကိုပါ တရိုတသေချိတ်ဆွဲထားသေးသည်။ သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်းများအနက် အဖိုးတန်ပစ္စည်းနှစ်ခုကတော့ ပက်တီပိုင် ပြိုင်ကားကလေးနှင့် တော်ဗင်ပိုင် ဇောက်စ်ဝက်ဂွန်းကားကလေးတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ သူတို့ နှစ်ယောက် လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့မှ မိတ်ဆွေများထံ အလည်အပတ်သွားတတ် ကြသည်။ အပျော်ခရီးလည်း ထွက်ကြသည်။ တစ်ခါကဆိုလျှင် နွေရာသီ ညကြီး မင်းကြီးအချိန်တွင် 'သေမင်းချိုင့်ဝှမ်း' သဲကန္တာရသို့ နှစ်ယောက်သား ကားလေး ဖြင့် သွားခဲ့သေးသည်။ ဤအကြောင်းကို စတီဗင်က 'သဲကန္တာရတွေဟာ ည အချိန်မှာ အေးမြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်က သိထားတယ်၊ ဒါနဲ့ ည ၁၂ နာရီ လောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ပြိုင်ကားလေးစီးပြီး ထွက်သွားခဲ့ကြတယ်။ မနက် ၄ နာရီလောက်ကျတော့ အပူချိန်ဟာ ၉၀ ဒီဂရီလောက် ရှိတယ်။ ဝေလီ ဝေလင်းရောက်တော့ ဒီဂရီ ၁၀၀ လောက်၊ မနက် ၈ နာရီလောက်ကျတော့ ဒီဂရီ ၁၁၀ လောက် တက်လာတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပြန်လစ် ခဲ့ကြရတာပေါ့' ဟူ၍ ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ကာလီဖိုးနီးယားရှိ ဟတ်စ်မွေးမြူရေးခြံကြီးသို့လည်း မကြာခဏ သွားလည်တတ်ကြသည်။ ထိုခြံကြီးမှာ ပက်တီ၏ အဘိုးလက်ထက်ကတည်းက စတင်တည်ထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအခါ မိသားစုတစ်ဦး တည်းပိုင် မဟုတ်တော့ဘဲ ဟတ်စ်ကော်ပိုရေးရှင်းပိုင် ဖြစ်နေပြီ။

'ဒါပေမဲ့ ပက်တီတို့ မိသားစုကတော့ အဲဒီမှာ အထူးအခွင့်အရေးရတာ မှာ ခြံကြီးကလည်းကျယ်၊ သစ်ပင် ပန်းမာလ်တွေကလည်း ဝေဝေဆာဆာနဲ့ အင်မတန်လှတဲ့ နေရာတစ်ခုပါပဲ။ လျှိုမြောင်တွေကြားက တသွင်သွင်စီးဆင်းနေ တဲ့ စမ်းရေတွေကလည်း ကြည်လင်အေးမြနေတယ်။ အဲဒီမှာ ရှေးပုံစံအိမ်ကြီး ငါးဆောင်ကိုလည်း ခမ်းခမ်းနားနား ဆောက်ထားတယ်။ လေတိုက်ရင် တရဲ့ ချိုမြည်နေတဲ့ ထင်းရူးတောကြီးကို မြင်ရတာဟာလည်း အင်မတန် စိတ်ရွှင်လန်း စရာကောင်းပါတယ်။ ၁၉၄၀ ပြည့်မှာ ပက်တီတို့အဘိုး ထွက်လာကတည်းက အဲဒီခြံကြီးကို လက်ရာမပျက် ထိန်းသိမ်းထားကြတယ်။ အဲဒီမှာ ပက်တီတို့ အဘိုး

နေခဲ့တဲ့ အိမ်ကြီးထဲက စားပွဲပေါ်မှာ သူရေးခဲ့တဲ့ လက်ရေးစာမူတွေ ခုထက်ထိ တွေ့နိုင်သေးတယ်။ ခြံကြီးရဲ့ ရှုခင်းတစ်ခွင်တပြင်ကတော့ ကြည့်လို့ မဝအောင် လှပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီကို လေးခေါက်အထိ သွားခဲ့ပြီးပြီ။ ခန်းမ ကျယ်ကြီးတွေထဲမှာ နှစ်ယောက်သား ပြေးတန်းလိုက်တန်းကစားရတာ အပျော် ဆုံးပါပဲ'ဟူ၍ စတီဗင်က ပြောပြသည်။

စတီဗင်အဖို့ ဟတ်စ်မိသားစုနှင့် ယှက်နွယ်နီးစပ်လာသောကြောင့် အခြား အခွင့်အရေးများစွာကိုလည်း ရရှိခဲ့သည်။ ပမာအားဖြင့် ဟိုနိုလူးလူးနှင့် ဆီးရားစ် တို့လို သဘာဝရှုခင်းသာယာလှသော ဒေသများသို့ အပန်းဖြေခရီးထွက်ခြင်း၊ တက်ဒီကနေဒါ၊ အီရန်ရှားဘုရင်၊ ဇာတ်လိုက်မင်းသား လေသူရဲ သန်းကြွယ် ကြီး ဟောဝပ်ကျူဂျက်စ်၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ အိမ်ရှေ့စံချားမင်းသားတို့လို ကမ္ဘာသိ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့နှင့်လည်း တွေ့ဆုံ သိကျွမ်းခွင့်ရခဲ့သည်။ စတီဗင်၏ မိဘများ မှာ ပက်တီ၏မိဘများလောက် မချမ်းသာသော်လည်း ဟတ်စ်မိသားစုနှင့် ဆက် သွယ်ပေါင်းသင်းရာတွင် စတီဗင်အဖို့ မည်သည့် အခက်အခဲမျှမရှိ၊ မည်သို့မျှ ရှိုးတိုးရှုန့်တန့်မဖြစ်။ သို့သော် စတီဗင်အနေဖြင့် ပက်တီနှင့် ပတ်သက်၍ ထူး ခြားချက်တစ်ခုကိုတော့ တွေ့ခဲ့ရသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ မိမိ၏မျိုးရိုး ဖိနပ်နှင့် အရှိန်အဝါကို မသုံးဘဲ သိုသိုသိပ်သိပ်နေတတ်သော ပက်တီ၏ဝါသနာ ပင် ဖြစ်သည်။ ဘာကလိတက္ကသိုလ်တွင် ပက်တီအား ဟတ်စ်သတင်းစာတိုက် ပိုင်ရှင် သူဌေးသမီးတစ်ယောက်ဟူ၍ သိသူမှာ လက်ချိုးရေတွက်၍ပင် ရသည်။ သူတို့စုံတွဲနှင့် မကြာခဏဆိုသလို အတူစားသောက်နေလေ့ရှိသော မိတ်ဆွေ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကဆိုလျှင် ပက်တီသည် ဟတ်စ်မိသားစုဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း ရှစ်လကြာမှ သိခဲ့ရသည်ဟူ၍ပင် ဆိုသည်။

“ပက်တီဟာ တစ်ခါတလေတော့ သူ့မိသားစုရာဇဝင်ကို ဂုဏ်ယူဝင့် ကြွားစွာနဲ့ ပြောလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူတိုင်းကိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အင် မတန် ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို အကြောင်းတိုက်ဆိုင်တဲ့အခါမှ တစ်ခါတလေ ပြောတာပါ။ သူ့အနေနဲ့ ဥပေက္ခာပြုလွန်းတဲ့ အချက်ကတော့ သူ့မိသားစု ဒါမှ မဟုတ် ဟတ်စ်ကော်ပိုရေးရှင်းတစ်ခုလုံးရဲ့ စီးပွားရေးကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စား တဲ့အချက်ပါပဲ။ သူ့မိဘတွေဟာ နိုင်ငံကျော်အောင် ချမ်းသာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကလွဲပြီး ဘယ်လောက်ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ သူ လုံးဝမသိဘူး။ သူဘယ်လောက်အမွေရနိုင်တယ်ဆိုတာလည်း လုံးဝ စိတ်မဝင်စားဘူး။ ဟတ်စ် မိသားစုဝင်တစ်ဦးအနေနဲ့ သူဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုကတော့ ဒဿနဗေဒပါမောက္ခ

တစ်ယောက်ရဲ့ ဇနီးဖြစ်ဖို့ပါပဲ။ ဒီအချက်ဟာ သူ့အနေနဲ့ ငွေထက်ပညာကို တန်ဖိုးထားကြောင်း ပြတာပါပဲ'ဟူ၍ စတီဗင်က နောက်ကြောင်းပြန်သည်။

သို့သော် ယင်းအချက်များမှာ ပက်တီ၏ မိခင်ဖြစ်သူမစ္စကက်ကက်သရင်း ဘတ်စ်က သူ့သမီးအတွက် မျှော်မှန်းသော အချက်များကားမဟုတ်။ မစ္စကက် ဘတ်စ်က သမီးဖြစ်သူ၏ အိမ်ထောင်ရေးကို စံပြအိမ်ထောင်ရေးမျိုး ဖြစ်စေချင် သည်။ သူတို့၏ အထက်တန်းလွှာအသိုင်းအသိုင်းတွင်သာမက တတ်နိုင်လျှင် နိုင်ငံတလွှားတွင် ကျော်ကြားသော လင်ယောက်ျားမျိုးနှင့်သာ ပေးစားချင်သည်။ သို့သော် သူ့သမီးမှာ သူ့မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာဘဲ အပျိုဖော်ဝင်စ အချိန် လောက်မှစ၍ သမီးအပေါ်တွင် မိခင်ဩဇာမညောင်းတော့။ ပက်တီအနေဖြင့် အမေထက် အဖေကိုသာ ပို၍ အချစ်ပိုသည်။ ထို့အပြင် ပက်တီသည် သူ၏ အစ်မ၊ ညီမများနှင့်လည်း သိသိသာသာကြီး ချစ်ခင်ယုယမှု ရှိလှသည်မဟုတ်။ အဝတ်အစားပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ ညီအစ်မငါးယောက် နေ့စဉ်လိုလို အချင်းများတတ်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချက်စက်သော ရန်သူများကား မဟုတ်။ ညီအစ်မချင်း တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး မနာ ထို သဝန်တိုဖြစ်တတ်သော သာမန်ကိစ္စမျိုးသာဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပက်တီ နှင့် မတည့်ဆုံးသူမှာ သူ့ထက် လေးနှစ်ကြီးသော ဗာဂျီနီယာ (ဂျီနာ) ပင်ဖြစ်သည်။

'ပက်တီနဲ့ ဂျီနာတို့ကတော့ အမြဲတမ်း တကျက်ကျက်ပဲ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အမြဲတမ်း ပြိုင်နေကြတာပဲ။ ဂျီနာက ချောလည်းချောတယ်၊ ဒါ ကြောင့်မို့ သူ့ကို ယောက်ျားမိတ်ဆွေတွေ ဒါဇင်လိုက်ဝိုင်းနေကြတာပဲ။ သူက ချစ်ချောသလောက် ဣန္ဒြေမရှိဘူး၊ ခပ်ပျံ့ပျံ့နေချင်တယ်၊ အဲဒါကို ပက်တီက အမုန်းဆုံးပဲ။ ပက်တီနဲ့ အောက်ကထက် ညီမ အန်ကတော့ တစ်ဘာသာထူး ခြားသူလို့ ဆိုရမယ်။ ဒီနေရာမှာ ပက်တီထက်တောင် သာသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအတွက်တော့ ပက်တီက မနာလိုမဖြစ်ပါဘူး၊ အန်ရဲ့ ချို့ယွင်းချက်က ပေါ့ပေါ့ အန်တန် ပြောဆိုပြုမူတတ်တဲ့ အကျင့်ပဲ ဖြစ်တယ်။ ညီမထွေး ဗစ်တိုးရီယ (ဗစ်ကီ) ကိုတော့ အထွေးဆုံးမို့လို့ ထင်ပါရဲ့။ ပက်တီက အစစအရာရာမှာ အနှံ့အတာ ခံတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်လည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သိသိ သာသာကြီး မကြင်နာကြပါဘူး။ အကြီးဆုံးအစ်မကက်သရင်းကတော့ ငယ်ငယ် ကတည်းက ပိုလီယိုရောဂါစွဲခဲ့လို့ ဒုက္ခိတမို့ တခြားညီမတွေနဲ့ ပြဿနာမရှိ ပါဘူး။ ပြီးတော့ သူက ဟတ်လ်ဘာရာမှာလည်း မနေဘူး။ လော့အိန်ဂျယ်လိစ် ကနေတယ်။ အခုတော့ သူ့အခြေအနေ တော်တော်ကောင်းပါတယ်။ လျှောက်

နိုင်ပြန်ရိလောပါပြီ။ အစ်မကြီးကိုတော့ ပက်တီက အချစ်ကြီးတယ်လို့ ဆိုရလိမ့်မယ်။ သူတို့ဆီကို အစ်မကြီးလာလည်ရင် ပက်တီက သိပ်ဝမ်းသာတယ်။ အဲဒီလိုအခါမျိုးမှာ ကက်သရင်းကို တစ်အိမ်လုံးက သံတီမေ့ပြီး ပစ်ထားကြရင်လည်း ပက်တီက အကြီးအကျယ် ပွက်တော့တာပဲ ဟူ၍ ပက်တီတို့၏ မိသားစုဆက်ဆံရေးဘဝကို စတီဗင်က စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောပြခဲ့သည်။

စတီဗင်၏ ယူဆချက်အရဆိုသော် ပက်တီ၏ မိသားစုဆက်ဆံရေးတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကျေနပ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် အပေးအယူ မရှိခဲ့ကြ။ ညီအစ်မငါးယောက်စလုံးမှာ အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်ထိ မိဘများနှင့် ခွဲမရအောင် အပြန်အလှန် ချစ်ခင်ကြင်နာမှု အပြည့်အဝ မရရှိခဲ့ကြ။ အရွယ်ရောက်လာပြန်တော့လည်း တစ်နယ်ပြောင်း၍ တစ်ယောက်တခြားစီ ကျောင်းတက်ကြသောကြောင့် မိဘများနှင့် သမီးများ သံယောဇဉ်မှာ တဖြည်းဖြည်းအားလျော့သွားခဲ့ကြသည်။

အဆိုးဆုံးကတော့ ပက်တီနှင့် သူ့မိဘများ၏ ဆက်ဆံရေးပင် ဖြစ်သည်။ ပက်တီက လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဖြင့် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးလိုစိတ် ရှိသူဖြစ်သည်။ မိခင်ကြီးက ဘာသာရေးဖြင့် တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ကွပ်ညှပ်သည်။ ထို့ကြောင့် သမီးနှင့် အမေကြားတွင် ပဋိပက္ခဖြစ်လာကြရသည်။ သို့ဖြင့် မိခင်ကြီးမှာ သမီးဖြစ်သူအား ပြန်ပေးဆွဲခံရသော ကာလအထိ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဩဇာမညောင်ခဲ့။ တစ်လျှောက်လုံး မီးခဲပြာဖုံးဖြစ်နေခဲ့သော သမီးနှင့်အမေ ဆက်ဆံရေး အခြေအနေမှာ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ပက်တီနှင့် စတီဗင်တို့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းကြောင်းအခါ ပေါက်ကွဲတော့သည်။ သို့သော် မိခင်ကြီးမှာ ခေါင်မာသော သမီးဖြစ်သူကို ဘယ်လိုမှ မတားဆီးနိုင်သောကြောင့် မနိုင်၍ အလျှော့ပေးခဲ့ရသည်။

“ဒါပေမဲ့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်း သတင်းကြေညာပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ မစ္စက်ဟတ်စ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ အားလုံးပဲ အဆင်ပြေလာခဲ့ပါတယ်။ မစ္စက်ဟတ်စ်ဟာ စိတ်လက်ရွှင်ပျလာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စကိုလည်း အထူးတလည် စိတ်ဝင်စားနေပါတယ်။ သူက မင်္ဂလာဆောင်ပွဲလမ်းသဘင်ဆိုရင် သိပ်သဘောကျတာ။ နောက်ဆုံးတော့ မင်္ဂလာဆောင်အတွက် ဘာပစ္စည်းတွေ ဝယ်မယ်၊ ဘယ်လိုဆောင်မယ် ဆိုတာတွေကိုတောင် သူ့ခေါင်သူကြီးလုပ်ပြီး စီမံကိန်းဆွဲခဲ့တာပါပဲ”

စတီဗင်က သူ၏ ယောက္ခမလောင်းအကြောင်းကို ယင်းသို့ ပြောပြသည်။

တကယ်တော့ မင်္ဂလာဆောင်မည့်နေ့ရက် လက်ချိုးရေတွက်ပြီး ပျော်ရွှင်စိတ်လှုပ်ရှားနေဆုံးသူမှာ ပက်တီပင် ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို ပက်တီ၏ သူငယ်ချင်းမတစ်ဦးကလည်း နောက်ကြောင်းပြန်သည်။

“သူတို့ ဇွန်လထဲမှာ လက်ထပ်မှာ လက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက် ဥရောပနိုင်ငံများသို့ ပျားရည်ဆမ်းခရီးထွက်ဖို့ စီစဉ်ထားကြတယ်။ စတီဗင်က ဘာကလီတက္ကသိုလ်မှာ ပါရဂူဘွဲ့သင်တန်းတက်နေတော့ အနည်းဆုံးနိုင်ငံခြား ဘာသာစကားနှစ်မျိုး ကျွမ်းကျင်ဖို့ လိုတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက် ပထမဆုံး ပြင်သစ်သွားမယ်။ အဲဒီမှာ တစ်နှစ်နေပြီး ဂျာမန်စာသင်မယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားကြတယ်။ အဲဒီမှာ သွားနေတုန်း သူတို့နှစ်ယောက် အလုပ်လုပ်စရာ မလိုပါဘူး။ ပက်တီရဲ့ မိဘများက မင်္ဂလာဆောင်လက်ဖွဲ့တဲ့ ပိုက်ဆံက နည်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဆယ်နှစ်တောင် ထိုင်စားနိုင်ပါရဲ့။”

ထိုအချိန်တွင် မစ္စက်ဟတ်စ်နှင့် သမက်လောင်းစတီဗင်တို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြေလည်လာခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အတွင်းသဘောချင်း မဟပ်မိကြသော်လည်း အပြင်ပန်းဆက်ဆံရေးတွင် ယခင်ကထက် နီးစပ်မှု ရှိလာသည်။

“ပက်တီ သူ့မာမိနဲ့ ပိုပြီး အဆင်ပြေလာတာကိုပဲ ကျွန်တော် ဝမ်းသာဆုံး ဖြစ်နေမိတယ်။ မာမိအပေါ်မှာ သည်းခံဖို့၊ ချစ်ဖို့ကို ကျွန်တော်က အမြဲထမ်း တိုက်တွန်းတယ်။ ပက်တီနဲ့ သူ့မာမိကြားမှာ ကျွန်တော်က ဖျန်ဖြေရေးသမား ဖြစ်နေတယ်။ ခက်တာက သူ့မာမိကို ကျွန်တော့်ထက် သူက ပိုပြီး သဘောမကျတာပဲ။ ပက်တီက သူ့မာမိရဲ့ ၁၉ ရာစု အတွေးအခေါ်ကို အမြဲသရော်လေ့ရှိတယ်’ ဟူ၍ စတီဗင်က ဆိုသည်။

ထို့ပြင် ပက်တီသည် သူနှင့် အတူနေ၍ ကျောင်းတက်သော နှစ်နှစ်တာတာလအတွင်း သိသိသာသာကြီး စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်လာခဲ့သည်ဟု စတီဗင်က ခြောက်ပြသည်။ ထိုအချိန်အတွင်း ပက်တီသည် မိသားစုနှင့်လည်း ပိုမိုနီးစပ်လာခဲ့သည်။ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးလည်း ကျယ်ပြန့်လာသည်။ အထူးသဖြင့် မိမိ၏ အနာဂတ်ဘဝရည်မှန်းချက် ပီပီပြင်ပြင် ဦးတည်ဆောင်ရွက်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ပက်တီတို့နှင့် ခန်းခွဲနေ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ မစ္စက်ရုသ်ရိုဂန်ကလည်း-

“သူတို့စုံတွဲကတော့ တကယ်ပဲ လိုက်ဖက်ပါတယ်။ တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက် ကြင်နာယုယကြပါတယ်။ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတဲ့ စုံတွဲပါပဲ”

မစ္စက်ရီဂန်ကား ပက်တီပြန်ပေးဆွဲမခံရမီ စောစောပိုင်းကာလအရေးအခင်း သုံးခု အမှတ်မထင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့်အနက် ပထမဆုံးအရေးအခင်းတွင် အမှတ်မထင်ပင် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ပက်တီတို့အိမ်သို့ သူခိုးကပ်သည်။ သူခိုးက အိမ်ခန်းထဲ သို့ ဖောက်ဝင်ပြီး စတီရီယိုကက်ဆက်ကို ယူနေစဉ် အခြားအိမ်နီးချင်းတစ်ဦး က မြင်သဖြင့် ‘သူခိုး...သူခိုး’ ဟူ၍ လှမ်းအော်လိုက်သည်။ ဤတွင် သူခိုးက ပစ္စည်းပြန်ချပြီး လက်လွတ်ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ပက်တီက မစ္စက်ရီဂန်၏ အခန်းသို့ သွား၍ မိတ်ဆက်ပြီးနောက် သူနှင့် စတီဗင်တို့ အိမ်တွင် မရှိသည့်အခါတွင် သူတို့အခန်းကိုပါ ကြည့်ရှုပေးရန် အကူအညီတောင်းခဲ့ရာမှ စတင်ရင်းနှီးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအရေးအခင်းမှာ ပြန်ပေးဆွဲမခံရမီ ရက်သတ္တသုံးပတ်အတွင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ပက်တီ၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦး ပြောပြ၍ သိရသည်။

ထိုနေ့က ပက်တီတို့အခန်းတွင် မိတ်ဆွေကျောင်းသူကျောင်းသားများ အား ညှဉ်းကျွေးမွေးနေစဉ် ဘာမပြောညာမပြောနှင့် လူစိမ်းသုံးယောက် ရောက်လာပြီး ခပ်တည်တည်ဖြင့် တစ်နာရီနီးပါး ဝင်ရောသွားခဲ့သည်။

“အဲဒီလူတွေကို ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ သူတို့ လုံးဝမသိဘူးလို့ နောက်တော့ ပက်တီက ပြန်ပြောပြပါတယ်။ သူတို့ကို ကြည့်ရတာ လူကြမ်းရုပ်တွေ လို့ပဲ။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားရုပ်နဲ့ လုံးဝမတူဘူးတဲ့။ တွေးကြည့်ရင် အံ့စရာပဲ။ ကြောက်စရာလည်းကောင်းတယ်။ ဒါနဲ့ ပက်တီက အဲဒီလူတွေကို သူကြည့်မရပေမဲ့ ထွက်သွားပါလို့လည်း မပြောရဲဘူး။ ဖိတ်ထားတဲ့ လူတွေထဲက တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ သိလို့ဖြစ်မှာပဲဆိုပြီး အမှတ်မထင်ဘဲ နေလိုက်မိတယ်တဲ့။ တက္ကသိုလ် ပါတီပွဲတွေဆိုတာက သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ စည်းကမ်းရှိတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဝင်ချင်သူ ဝင်၊ ထွက်ချင်သူထွက်ပေမဲ့လည်း ဘယ်သူကမှ ဂရုမစိုက်ကြဘူး၊ စတုဒိသာလို့ ကြိုရာလူဝင် ‘ဆွဲ’တတ်တာပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း ပက်တီက ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်မိတာပေါ့”

တတိယအရေးအခင်းကား ပြန်ပေးမဆွဲမီရက်အတော်ကြာက ပက်တီတို့အခန်းသို့ လူစိမ်းနှစ်ယောက် လာရောက်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

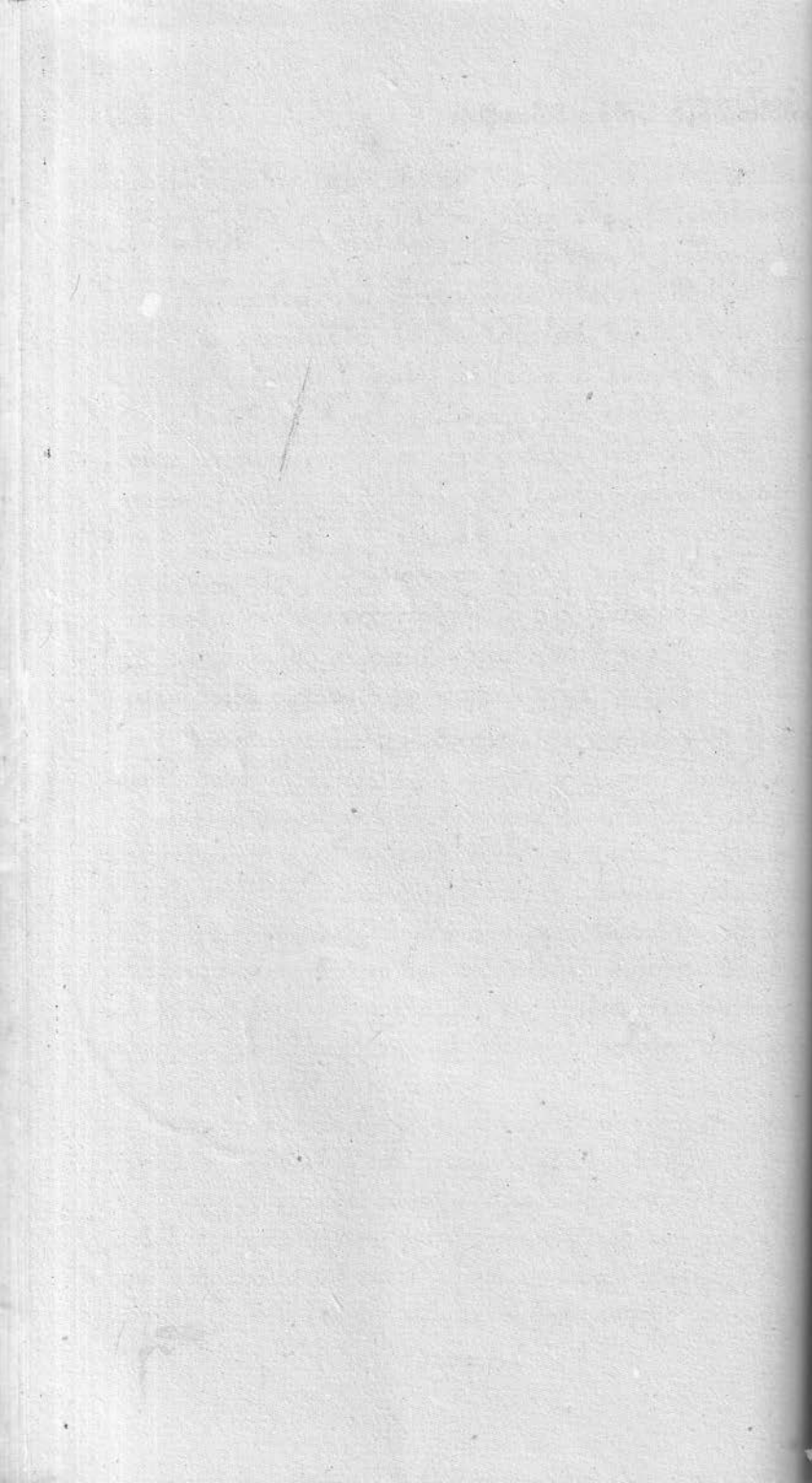
ထိုလူနှစ်ယောက်က အိမ်ရှေ့မှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်သည်။ စတီဗင် ထွက်လာသောအခါ ‘ဒီအခန်းငှားမလားဗျ’ဟူ၍ မေးကြသည်။ ထိုအခါ စတီဗင်မှာ အတော်ကလေး ‘ကြောင်’သွားမိသည်။ အိမ်ရှေ့တွင် ‘အိမ်ငှားရန်’ဟူ၍ စာတန်းလည်း ချိပ်မထားပါဘဲနှင့် ယခုလိုလာမေးသည်မှာ

အောက်ထူးဆန်းနေသည်။ သို့သော် 'မငှားပါဘူး' ဟူ၍ စတီဗင်က ပြန်ပြော
သွားသောအခါ ထိုလူနှစ်ယောက်က 'ဆောရီး၊ ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ' ဟု ပြောပြီး
ဆီတည်တည်ဖြင့် ပြန်ထွက်သွားကြသည်။

နောက်ပိုင်း စတီဗင်က ဆက်စပ်တွေးကြည့်သောအခါ ထိုလူနှစ်ယောက်
သည် အက်စ် အယ်လ် အေ သူလျှိုများဖြစ်ပြီး အိမ်အနေအထားနှင့် အဝင်
အထွက်ကို လေ့လာရန် လာရောက်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။

အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်သုံးခုကို ဆက်စပ်၍ဖြစ်စေ၊ တစ်ခုစီဖြစ်စေ ပြန်လည်
ဆန်းစစ်ကြည့်သောအခါ မဝေးတော့သော အနာဂတ်ကာလအတွင်း ပက်တီ
အတ်စ်အေပေါ် ကျရောက်လာမည့် ကြမ္မာမှန်တိုင်းကြီး၏ ရှေ့ပြေးနိမိတ်တွေများ
ဖြစ်လာသလားဟု စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မကြာမီ ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့ညတွင်ကား
အကယ်ပင် သူစိမ်းလေးယောက် ဝင်ရောက်လာကာ စတီဗင်အား ကန်ကျောက်
နီကန်နက်ထားခဲ့ပြီးနောက် ပက်တီဟတ်စ်ကို ကားတင် ဖမ်းဆီးသွားသည်မှာ
အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံး ချောက်ချားအောင် ဖန်တီးခဲ့သော သမိုင်းဝင် ပြန်ပေး
မှုကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။ ။

စစ်သံလွမ်းသော ဝရမ်းစာ

ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲမှုသည် ရိုးရိုးပြန်ပေးဆွဲမှု မဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံရေး ပြန်ပေးဆွဲမှုဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ဒေသခံ ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်-ဘီ-အိုင်တို့က စကတည်းကပင် ယူဆခဲ့ကြ သည်။ သို့သော် ပြန်ပေးများ ရိုက်သွား၍ ခေါင်းကွဲကျန်ရစ်သော စတီဗင်အား အခင်းဖြစ်ပွားသည့်နေ့က တစ်နာရီနီးပါး စစ်ဆေး

ရာတွင် ပြန်ပေးများက ငွေတောင်းရုံသာမဟုတ်၊ သူတို့နှစ်ယောက်၏ ပိုက်ဆံ နှိပ်များကိုလည်း လုယူသွားကြောင်း သိရှိရသည်။ ထို့အပြင် အခြားမျက်မြင် သက်သေများအား စစ်ဆေးရာတွင်လည်း ဤပြန်ပေးမှုမှာ ငွေရလိုသော သာမန် ပြန်ပေးမှုမျိုးထက် ထူးခြားသော အချက်များကို မတွေ့ရချေ။

သို့သော် အလေးထား၍ စဉ်းစားစရာ တစ်ချက်ကား ရှိသည်။ အလေး ထားရမည့်အချက်မှာ အခြားမဟုတ် ပြန်ပေးဆွဲမှုဖြစ်ပွားရာဒေသဖြစ်သည်။ ပြန် ပေးဆွဲမှုသည် ဘာကလီမြို့တွင် ဖြစ်ပွားသည်။ ဘာကလီမြို့ဆိုလျှင် နိုင်ငံရေး ဆူပူရှားမှု အပြင်းထန်ဆုံးဒေသဖြစ်ကြောင်း ကလေးလူကြီးမကျန် သိကြသည်။ မည်မျှ ပြင်းထန်သနည်းဆိုလျှင် အမျိုးသမီး လွတ်မြောက်ရေး အသင်းအဖွဲ့များ၊ နှိုလိုပေါက်နေသည့်အထဲ လမ်းပေါ်လျှောက်ပြီး အော်လန်ကြီး တကိုင်ကိုင်ဖြင့် နိုင်ငံရေးတရားဟောနေသော တစ်ကိုယ်တော် 'မျိုးချစ်' တွေကလည်း ဒုနှင့်ဒေး။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤမှုခင်းကို ရဲဘက်မှ အပြန်အလှန် ဆက်စပ်ကြည့်သောအခါ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြေနှစ်ခု ပေါ်ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပထမအဖြေမှာ

ဤမူခင်းသည် သာမန်ပြန်ပေးမှုမျိုး မဟုတ်ဟူသော အချက်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ယူဆနိုင်အောင်လည်း ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်များ တွေ့ရှိထားသည်။

ဒုတိယအဖြေကား ဤလုပ်ရပ်မှာ သာမန်ပြန်ပေးမှုမျိုးသာ ဖြစ်သည်ဟူ သော အချက်ဖြစ်သည်။ ဤပြန်ပေးမှုသည် အာကာလ ညအချိန်တွင် ဖြစ်ပွား ခဲ့သည်။ သို့သော် ပြန်ပေးများအား လူအတော်များများပင် မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ကြရသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ရာဇဝတ်မှုခင်းများသည် လူသူမသိနိုင် သော အကာလညအချိန်မျိုး၊ တစ်ပါးသူ မမြင်မတွေ့နိုင်သော ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်မျိုးတို့၌သာ ဖြစ်ပွားတတ်ကြသည်။ သို့သော် ယခု ပက်တီဟတ်စ် ပြန် ပေးမှုတွင်ကား အကာလ ညအချိန်တွင် ဖြစ်လင့်ကစား ပြန်ပေးများအနေဖြင့် သူတို့အား လူသူမမြင်အောင် လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက် ဆောင်ရွက်ခြင်းမျိုး မရှိသည် ကို တွေ့ရသည်။ သေနတ်တစ်ချက်မှ မဖောက်ရဘဲ ကိစ္စပြီးနိုင်ပါလျက် တစ်မြို့ လုံး လန့်ဖျန်သွားအောင် ကျည်ဆန်မိုးရွာချသွားခဲ့ကြသည်။ ထို့အပြင် ဓာတ် ခွဲရုံလက်ထောက် ပီတာဘင် နင်ဆင်ကိုလည်း ခေတ္တဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ပြီး သူ ကားကို လုယူသွားကြသေးသည်။ သို့သော် အခင်းဖြစ်ပွားသော နေရာနှင့် ရှင် လမ်းကျော်လောက်တွင် ဘင်နင်ဆင်ကို သူ့ကားနောက်ပိုင်းတွင် လက်ပြန်ကြီး တုတ်လျက်သား ထားပစ်ခဲ့ကြသည်။ ဤအချက်ကို ထောက်၍ ပြန်ပေးများ သည် လုပ်သက်နသေးကြောင်း ကောက်ချက်ချနိုင်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နောက်ပိုင်းတွင် ရဲဘက်မှ အပူတပြင်း လိုက်လံထောက် လှမ်းချက်များကြောင့် ပြန်ပေးများ၏ ရုပ်ပုံလွှာမှာ တဖြည်းဖြည်း ပီပြင်လာခဲ့ သည်။ ထောင်ထွက်များ၊ ထောင်ပြေးများနှင့် ရာဇဝင် လူဆိုးများ စာရင်းကို အသေးစိတ် ပြန်လှန်လေ့လာကြည့်သောအခါ ဤအမှုတွင် ပါဝင်သူများမှာ တစ်ယောက်ကောင်း၊ တစ်စုကောင်း ထလုပ်သော သာမန်လူများမဟုတ်ဘဲ ‘အကျိုးတူလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်’ (အက်စ်အယ်လ်အေ) ဟူ၍ တစ်ဆောင် တယောင်ဂိုဏ်းဖွဲ့ကာ လှုပ်ရှားနေသူများ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလာကြသည်။

စင်စစ် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို ယခင်က မည်သူမျှ မသိခဲ့ကြချေ ယခုကဲ့သို့ တိုင်းသိပြည်သိ ဖြစ်လာခဲ့သည်မှာ သုံးလခန့်သာ ရှိသေးသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့က နီဂရိုးပညာဝန် မားကပ်ဖော်စတာ အ ချောင်းမြောင်းသတ်ဖြတ်ပြီးနောက် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ ကြေညာချက် တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ယင်းကြေငြာချက်တွင် ရဲရဲတောက် နိုင်ငံရေးစကား လုံးများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ သူတို့ဂိုဏ်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အဖိနှိပ်

"ခင်းကို တို့ချစ်ပါတယ် 'တန်နီယာ'ရယ်"ဟူ၍ ပတ်တီကို ဖိတ်ခေါ်ထားသော အာကလီဖြိုတွင်း တစ်နေရာမှ ပိုစတာကြော်ငြာများ၊ [အောက်ဘက်မှပုံမှာ နီဂရိုး အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင် အင်ဂျီလာဒေးဗစ် ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီး လွတ်မြောက်ရေး ဘုရားဖူး တရားဟောပွဲ၌ အင်ဂျီလာဒေးဗစ်က ဟောပြောမည့်အကြောင်း ကြေညာ ထားသည်။]

နီဂရိုးများ၊ အရှေ့တိုင်းသားများနှင့် အခြားလူမျိုးစုများ၏ နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေး အဆင့်အတန်း တိုးတက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ရန် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ကြေညာချက် တွင် ဖော်ပြထားသည်။ အုတ်ကလန်မြို့ရှိ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်း များတွင် ကျောင်းသားများ၏ ဆူပူလှုပ်ရှားမှုများကို တားဆီးနိုင်ရန် ကျောင်း များ၌ လက်နက်ကိုင် အစောင့်တပ်များ ချထားရေးနှင့် ယင်းတပ်ဖွဲ့များအတွက် ရံပုံငွေကောက်ခံရေးအတွက် ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ဥပဒေပြဋ္ဌာန်း၍ စီစဉ်ခဲ့သည်။ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက ယင်းဥပဒေကို 'ဖက်ဆစ်လုပ်ရပ်'ဟူ၍ စွပ်စွဲခဲ့သည်။ ဤဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ခဲ့သောကြောင့် မားကပ်ဖော်စတာအား သုတ်သင်ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ကြေငြာခဲ့သည်။ ကျောင်းများ၌ အစောင့်တပ်ချထားရေး စီစဉ်ခဲ့စဉ်က အုတ်ကလန်မြို့တွင် အကြီးအကျယ် ဂယက်ရိုက်ခတ်သွားခဲ့သည်။ လက်ဝဲအုပ်စုများကသာမက လက်ယာဂိုဏ်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များကပါ အပြင်းအထန် ဆန့်ကျင်ဝေဖန်ခဲ့ကြသည်။ လက်ဝဲခေါင်းဆောင်များအနက် နီဂရိုးတို့၏ 'ကျားသစ်နက်' အသင်းဥက္ကဋ္ဌဟောင်း နှင့် အုတ်ကလန်မြို့တော်ဝန် ရွေးကောက်ပွဲတွင် မကြာမီက ရုံးနိမ့်ခဲ့သူ ဘော် ဘီဆီးလ်လည်း ပါဝင်သည်။ ယင်းသို့ ကျောင်းစောင့်တပ်ဖွဲ့ ထားရှိရေး အစီ စဉ်ကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာမှ အပြင်းအထန် ဆန့်ကျင်ထိုးနှက်ကြသောအခါ ပညာဝန်မားကပ်က သူ့လုပ်ရပ်အချို့ကို ပြန်၍ ရုပ်သိမ်းခဲ့သည်။ မားကပ်ဖော် စတာသည် ဉာဏ်အမြော်အမြင်နှင့် စေတနာရှိသူ တစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် ကိုင် တွယ်ဖြေရှင်းရန် ခက်ခဲသော ကျောင်းသားရေးရာ ပြဿနာများကို ပြေပြေ လည်လည် ဖြေရှင်းနိုင်သူ ဖြစ်သောကြောင့် လုပ်ကြံခံရချိန်တွင် ဆန့်ကျင်သူများ ကရေး၊ ထောက်ခံသူများကပါ သူ့အား နီဂရိုးငြိမ်းချမ်းရေးခေါင်းဆောင်ကြီး ဒေါက်တာ မာတင်လူသာကင်း (လုပ်ကြံခံရပြီး) နှင့်ပင် တစ်ဂိုဏ်းတည်းထား၍ နှိုင်းယှဉ်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ပထမတွင် ဤလုပ်ကြံမှုကို အစွန်းရောက် လက်ျာဝါဒီများ၏ လက် ချက်ဟူ၍ ယူဆခဲ့ကြသည်။ သို့သော် နောက်နှစ်ရက်အကြာတွင် အက်စ်အယ်လ် အေဂိုဏ်းမှ ကြေညာချက်အမှတ် (၁) ပေါ်ထွက်လာသောအခါမှသာ သူတို့၏ လုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း သိကြရသည်။ ထိုကြေညာချက်ကို အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း ၏ 'အနောက်ပိုင်း ဒေသဆိုင်ရာ လူငယ်တပ်ဖွဲ့'မှ ထုတ်ပြန်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မားကပ်ဖော်စတာအား ပစ်သောကျည်ဆန်မှာ ရိုးရိုးကျည်ဆန်မဟုတ်ဘဲ အဆိပ် လူးကျည်ဆန်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ထိုကြေညာချက်တွင် အတိအလင်း ဖော်ပြ ထားသည်။

မားကပ်ဖော်စတာ လုပ်ကြံခံရပြီးနောက် ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင် နဲ့ထောက်များက အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို ပိုက်စိပ်တိုက်၍ အပူတပြင်း ထောက်လှမ်းရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဤဂိုဏ်းမှာ ဖွဲ့စည်းခါစဖြစ်သည့်အပြင် ယိုပေါက်မရှိအောင် ပီပီရီရီ ဖွဲ့စည်းထားသော မြေအောက်ဂိုဏ်း ဖြစ်သောကြောင့် ရဲအဖွဲ့နှင့် မှုခင်းသတင်းပေးသူများအဖို့ သဲလွန်စပင် ရှာမရအောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် နောက်နှစ်လအကြာတွင်မူ ဤအဖွဲ့၏ 'ယိုပေါက်'ကို ထထမဆုံး တွေ့ရှိရတော့သည်။ တွေ့ရှိရပုံမှာလည်း မှုခင်းအများဆုံး၌ ဖြစ်လေ့ ဖြစ်ထ ရှိသကဲ့သို့ပင် အမှတ်မထင် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့သည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ အချိန်မှာ သန်းခေါင်ကျော် တစ်နာရီခွဲ။

ထိုအချိန်တွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ပြင်ရှိ ကွန်ကော့ဒ်အရပ်တွင် ရဲတပ်သား နှစ်ဦးသည် ကားဖြင့် ပတ္တရောင်လှည့်နေစဉ် အသေးစားကုန်ကားတစ်စီးမောင်း သာသည်ကို တွေ့ရသည်။ အချိန်မတော်တွင် သံသယဖြစ်စရာ အခြေအနေ မျိုးဖြစ်၍ ရဲသားနှစ်ဦးက ထိုကားကို ရပ်ခိုင်းသည်။ ကားထဲတွင် လူနှစ်ယောက် ပါလာသည်။ ရဲများက စစ်ဆေးမေးမြန်းသောအခါ ကားမောင်းသူက သူတို့ သည် ဆူသာလန်လမ်းမပေါ်မှ ဒီဗီဆီသို့ရောက် အိမ်ကို ရှာဖွေနေကြောင်း ပြန်ပြော သည်။ ထို့နောက် ကားမောင်းသူထံမှ လိုင်စင်ကို တောင်းကြည့်သောအခါ လိုင်စင်တူ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကားထဲတွင် လူဖြူနှစ်ယောက်ပါလာ သည်။ သူတို့၏ မူမမှန်သော အခြေအနေကို ရဲများသိရှိသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း မိမိမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကုန်ကားဒရိုင်ဘာက အသင့်ပါလာသောသေနတ် ကို ဆွဲထုတ်၍ ဒလစပ်ပစ်ခတ်တော့သည်။ ရဲသားများကလည်း ကြိုတင် မျှော် ဆင့်ထားသည်ဖြစ်၍ လျှပ်တပျက်အတွင်း အကာအကွယ်ယူလိုက်နိုင်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဌာနချုပ်သို့ ရေဒီယိုသတင်းပို့၍ အကူအညီတောင်းလိုက် ကြသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်အလှန်ပစ်ခတ်ကြရာ ဝတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပွက်ပွက်ညှပ်သွားတော့သည်။ ရဲသားများဘက်မှ သတိရှိ သည့်အပြင် လက်နက်အင်အားလည်း သာသောကြောင့် မသင်္ကာသူနှစ်ဦးအား နှိမ်နင်းအတွင်းမှာပင် လက်ရဖမ်းဆီးလိုက်နိုင်ကြသည်။ ထိုနှစ်ဦးအနက်

တစ်ဦးမှာ ဂျိုးဇက်ရီမီရီ (၂၇ နှစ်) ဆိုသူဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဦးမှာ ရုပ်ဆဲလစ်တယ် (၂၆ နှစ်) ဆိုသူ ဖြစ်သည်။ သူတို့မောင်းလာသော ကားကို ရှာဖွေရာတွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ ကြော်ငြာစာတန်းများနှင့် မှတ်တမ်းအများအပြားကိုပါ တွေ့ရှိကြရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ထိုသူနှစ်ဦးထံမှ ဖမ်းဆီးရမိသော လက်နက်များကို ဓာတ်ခွဲစစ်ဆေးကြည့်သောအခါ သေနတ်တစ်လက်မှာ ပညာဝန် မားကပ်ဖော်စတာအား ပစ်ခတ်ခဲ့သော လက်နက်နှင့် တူညီနေကြောင်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေ့ရှိရသည်။

ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်တို့အား ဖမ်းဆီးလိုက်နိုင်ခြင်းအတွက် ရဲဖက်အာဏာပိုင်တို့အနေဖြင့် အထူးပင် ကျေနပ်မိကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့နှင့်အတူ ဖမ်းဆီးရမိသော စာရွက်စာတန်းများတွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ လုပ်ရပ်များကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားရာ ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးမှုအတွက် အဓိက သဲလွန်စကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဖော်စတာအား လုပ်ကြံမှုနှင့် ပတ်သက်၍လည်း အပြည့်အစုံ မဟုတ်သည့် တိုင်အောင် အရေးကြီးသော အစိတ်အပိုင်းကို ရရှိလိုက်နိုင်သည်။ သို့သော် ရဲဖက်မှ သတိလွတ်သွားသော အချက်တစ်ချက်တော့ ရှိသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ ဆူသာလန်လမ်းမကြီးပေါ်မှ ဒီဗီတို၏ အိမ်ကို အချိန်မဆိုင်းဘဲ သွားရောက်စစ်ဆေးမှု မပြုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဇန်နဝါရီ ၁၀ ရက်နေ့ နံနက်တွင် ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်တို့အား ဖမ်းမိကြောင်း ရေဒီယိုမှ သတင်းကြေညာချက် ထွက်ပေါ်လာသောအခါ မစွက်ဗိုတိုသည် အိမ်မှ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့သည်။ ထွက်ပြေးသွားရုံသာမဟုတ်၊ အိမ်ကိုလည်း မီးတင်ရှို့သွားခဲ့သေးသည်။ လေးဘက်လေးတန် ပြုတင်းပေါက်များမှ မီးလုံးကြီးများ လိမ့်ထွက်လာသည်ကို အိမ်နီးချင်းတစ်ယောက်က မြင်လျှင်မြင်ခြင်း မီးသတ်တပ်ဖွဲ့သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ မီးသတ်တပ်ဖွဲ့အချိန်မီ ရောက်လာသောကြောင့် အခြားသို့ မီးမကူးခင် ငြိမ်းသတ်လိုက်နိုင်ကြသည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း၌ပင် ရဲအဖွဲ့အနေဖြင့် ယမန်နေ့ညကတည်းက အချိန်မဆိုင်းဘဲ ဤအိမ်ကို ဝင်ရောက်ရှာဖွေခဲ့ပါက အက်စ်-အယ်လ်-အေဂိုဏ်း ဝင်အတော်များကို လက်ရဖမ်းဆီးလိုက်နိုင်မည်မှာ သေချာသည်။ ဤအချက်ကို သိရသောအခါ ရဲအရာရှိများမှာ မိမိတို့၏ သတိလစ်ဟင်းမှုကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်မိကြရသည်။

သို့သော် တစ်ဝက်တစ်ပျက် မီးလောင်ထားသော ထိုအိမ်ကို ဝင်ရောက်
 နေထိုင်သောအခါ အရေးကြီးသော စာရွက်စာတမ်း အမျိုးအစားပေါင်း ၁၅၀၀
 ကျော်မျှ သိမ်းဆီးရမိလိုက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် တရားခံများကို မမိလိုက်
 နိုင်သော်မှ အဆိုပါ ပစ္စည်းများကို ရရှိလိုက်နိုင်သောကြောင့် တစ်ဖက်ကတွေး
 သွင် ကျေနပ်စရာပင် ဖြစ်သည်။ သိမ်းဆည်းရမိသော စာရွက်စာတမ်းများမှာ
 အင်္ဂလိပ်-အယ်လ်-အေဂိုဏ်း၏ ဝါဒရေးရာ ကြေညာချက်များ၊ နိုင်ငံရေးစီမံကိန်း
 များ၊ ပြင်းထန်သော စွပ်စွဲချက်များနှင့် ရဲရဲတောက် နိုင်ငံရေးစကားလုံးများ
 ပါဝင်သော ကြေညာချက်များ၊ သတင်းစာ မဂ္ဂဇင်း ဖြတ်ပိုင်းများ၊ မြေပုံများ
 နှင့် ဖမ်းဆီးရန် လျာထားသူများ၏ ရုပ်ပုံ၊ ဓာတ်ပုံ စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ဒီဗီတိုအိမ်ကို မီးရှို့ခံရပြီးနောက် ပထမဆုံးရောက်သွားသော သတင်း
 ဆောက်မှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့မှ 'ကေကျူအီးဒီ' ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းထောက်
 ဧဇာရီလင်ဘောကာ ဖြစ်သည်။ မစ္စဘောကာ၏ အဆိုအရ ထိုအိမ်တွင် ခြောက်
 ဆုံးပြုသောနတ်များ၊ လှံစွပ်များနှင့် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ၊ အများအပြား
 တွေ့ရှိရသည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့အပြင် တဇောက်ကန်း အကြမ်းဖက် နိုင်ငံရေး
 သူပျံရှားသူများ ဝတ်လေ့ဝတ်ထမရှိသော ပွဲနေပွဲထိုင်ဝတ်စုံအကောင်းစားများကို
 သည်း အများအပြား တွေ့ရှိရသည်။ ပို၍ထူးဆန်းသည်မှာ ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်
 ဆုံး မိတ်ကပ်ဘူး အများအပြားကို တွေ့ရှိရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤသည်တို့ကို
 ဆောက်ချင့်ခြင်းဖြင့် ယင်းဂိုဏ်းသားများသည် အခြေအနေအရ လိုအပ်လျှင်
 ခိတ်ကပ်အကူအညီဖြင့် လူဖြူကို လူမည်းအသွင် ရုပ်ဖျက်၍ လှုပ်ရှားကြကြောင်း
 ဆင်ရှားသည်။ နောက် ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ သူတို့ရေးသားထားသော ကြေညာ
 ချက်လက်ရေးစာမူများတွင် မိန်းမများကို ထူးထူးခြားခြား ဦးစားပေးထားကြောင့်
 တွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဥပမာ မူလ စာမူတွင် 'ယောကျ်ားနှင့် မိန်းမ'ဟူ၍
 ရေးသားထားသော စာကြောင်းများကို 'မိန်းမနှင့် ယောကျ်ား'ဟူ၍ နေရာများ
 ဖြင့် ပြန်လည်၍ ပြင်ဆင်ရေးသားထားသည်။ ဤအချက်ကို ထောက်၍ အင်္ဂ
 လိပ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသည် မိန်းမဦးဆောင်သောဂိုဏ်း၊ သို့မဟုတ် မိန်းမများကို
 နှစ်စားတင်သောဂိုဏ်းဖြစ်ရမည်ဟူ၍ မစ္စဘောကာက မှတ်ချက်ချသည်။

စင်စစ် မစ္စဘောကာမှာ ရဲအဖွဲ့မှ ရှေ့ဆက်၍ ဘာလုပ်ရမည်ကို ညွှန်ပြ
 ခဲ့ပင် ဖြစ်သည်။ ရဲအဖွဲ့မှ အေးစက်စက်လုပ်နေချိန်တွင် မစ္စဘောကာက
 သတင်းထောက်ပီပီ ခြေသွက်လက်သွက်ဖြင့် အမှုကို ဆက်လက်ထောက်လှမ်း
 ဆောင်ရွက်သည်။ ရိုမီရိုနှင့် လစ်တယ်တို့ကို ဖမ်းဆီးစဉ်က ဒီဗီတိုအိမ်ကို လိုက်ရှာနေ

ကြောင်း အစစ်ခံခဲ့ရသည်။ တကယ်တော့ သူတို့ပြောသော ဒီဗိုဆိုသည်မှာ အစစ် မဟုတ်။ လုပ်ဇာတ်သာ ဖြစ်သည်။ မစ္စဘောကာမှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတစ်ဝိုက်တွင် နာမည်ကျော် မှုခင်းသတင်းထောက်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် တကယ်မစ္စကဒီဗိုတို့အစစ်ကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုဒေသတစ်ဝိုက် ရှိ အိမ်ငှားကို ကိုယ်စားလှယ်ဌာနများမှတစ်ဆင့် မစ္စကဒီဗိုတို့အစစ်ကို ဆက် သွယ်သိရှိခဲ့ရသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ထိုမစ္စကဒီဗိုတို့အစစ်မှာလည်း တစ်ချိန်က ယခု မီးရှို့ခံရသောအိမ်တွင် ငှားရမ်းနေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းသို့ သိရလျှင် သိရခြင်း မစ္စဘောကာက မစ္စကဒီဗိုတို့အစစ်ထံ တယ်လီဖုန်း လှမ်းဆက်လိုက်သည်။

‘အခု အိမ်ကို မီးရှို့သွားတဲ့ မစ္စကဒီဗိုတို့ အတုက သေးသေးသွယ်သွယ် ပါပဲ။ အရပ်ကလည်း ၄ ပေ ၁၁ လက်မလောက်ပဲ ရှိမယ်။ သူ့ဆံပင်ကတော့ အနက်ရောင်ပဲ’ဟူ၍ မစ္စဘောကာက ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ တစ်ဖက်မှ တယ်လီဖုန်းကိုင်၍ နားထောင်နေသော မစ္စကဒီဗိုတို့အစစ်က ချက်ချင်းစကား မပြန်။ စဉ်းစားနေဟန်ဖြင့် အတန်ကြာ ငြိမ်နေသည်။ ပြီးတော့မှ ‘ဧကန္တတော့ အဲဒါနန်စီလင်း ဖြစ်မှာပဲ။ ကျွန်မ သူနဲ့ ကျောင်းအတူတူနေခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါကြောင့် သူက ကျွန်မနာမည်ကို အလွဲသုံးစားလုပ်လိုက်တာပဲ’ဟု ပြန်ပြောသည်။

ဤတွင်မှ မှုခင်းသဲလွန်စမှာ ပို၍ ပီပြင်လာတော့သည်။ နန်စီလင်းဆိုတာ ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ထင်ထင်ရှားရှား သိရတော့သည်။ စင်စစ် နန်စီလင်းမှာ သာမန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးမဟုတ်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုကမ်းခြေ တစ်ဝိုက်တွင် လူတိုင်းသိသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မြေပေါ်မြေအောက် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်နေသော ရှေ့တန်းခေါင်းဆောင် တစ်ဦးဖြစ်သည်။ မစ္စဘောကာက ဆက်လက်စုံစမ်းသောအခါ နန်စီလင်းသည် ဂိလ်ဘတ်ပယ်ရီဆိုသူ နီဂရိုး စန္ဒယားဆရာတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ယခုအခါ သူ့ကို နန်စီလင်းပယ်ရီအမည်ဖြင့် လူတိုင်းသိနေကြသည်။ ဤသို့ သိလိုက်ခြင်းမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်၍ အရေးကြီးသော သဲလွန်စကို ရရှိလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မစ္စဘောကာ၏ ထောက်လှမ်းချက် မှန်ကန်ကြောင်းကို မကြာမီ အခိုင်အမာ သိရှိတော့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဇန်နဝါရီလ ၁၇ ရက်

တွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ ကြေညာချက်တစ်စောင် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုကြေညာချက်ကို 'ပြည်သူ့သို့တင်ပြချက်' ဟူ၍ ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည်။ နိုင်ငံရေးစကားလုံးများကို ဖန်တစ်ရာတေ သုံးထားသော အဆိုပါ စာတန်းရှည်ကြီးတွင် နန်စီလင်းပယ်ရီက သူမသည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း ကြေညာထားသည်။ ထို့အပြင် အိမ်ကို မီးတင်ရှို့ခဲ့သူမှာ သူပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအိမ်မှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ 'ပြန်ကြားရေးနှင့် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်' ဖြစ်သောကြောင့် ခြေရာလက်ရာကျန်ရစ်အောင် မိမိက မီးရှို့ပစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့အဖွဲ့သည် 'ဖက်စစ်ရောဂါပိုးများ' ကို အမြစ်ပါမကျန် သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် သိန္နီဌာနချထားကြောင်း စသည်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ရေးသားထားသည်။

နန်စီလင်း၏ ကြေညာချက်ကြောင့် ရဲအဖွဲ့အတွက် ဤအမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ရှေ့ဆက်လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းများကို လမ်းကြောင်းပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ ရီမိုရီနှင့် လစ်တယ်တို့ အဖမ်းခံရသော ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့နှင့် နောက်နေ့များတွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုကမ်းခြေဒေသမှ နိုင်ငံရေးတစ်ဖက်စွန်းသမားများ အလျှိုအလျှို ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားခဲ့ကြသည်။ ဤတွင် ရဲအဖွဲ့မှ ထောက်လှမ်းချက်များအရ ထိုသူအားလုံးမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ဆက်စပ်နေသူများ ဖြစ်ကြောင်း အထင်းသားသိရတော့သည်။ ထိုသူများမှာ သူတို့ဂိုဏ်းဝင်နှစ်ဦးအား ရဲအဖွဲ့က ဖမ်းမိသွားပြီးဖြစ်၍ မိမိတို့အားလည်း အနှေးနှင့် အမြန် ဖမ်းဆီးတော့မည်ဟု တထစ်ချယုံကြည်သောကြောင့် ကိုယ်ယောင်ပျောက်သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့က ဖမ်းဆီးမိသော စာရွက်စာတန်းများမှာ ရဲအဖွဲ့အတွက် အထူးပင် အသုံးဝင်ခဲ့သည်။ ယင်းစာရွက်စာတန်းများတွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဖမ်းဆီးရန် သို့မဟုတ် သတ်ဖြတ်ရန် လျာထားသော နာမည်ကြီး စီးပွားရေးသမား ၁၄ ဦး၏ အမည်စာရင်း တစ်ခုလည်း ပါဝင်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုပင်လယ်အော်ဒေသ၌ ဆင်ပေါ်ကျော်ကြားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို 'ပြည်သူ့ရေးသူများ' ဟူ၍ ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည်။ ယင်းတို့တွင် ဘဏ်သူဌေးကြီး ဘောက်ဦး၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကြီးလေးဦး၊ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ် ဓါပကအဖွဲ့ဝင် သူကြီးတစ်ဦး စသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်ကြသည်။

အဆိုပါ စာရွက်စာတန်းများအနက် ထူးခြားသော ကြေညာချက်တစ်ခုမှာ ပက်တီဟတ်စ် နာမည်ပါသော ကြေညာချက်ဖြစ်သည်။ ယင်းကြေညာချက်ကို တရားဝင်လက်မှတ် ထိုးထားခြင်း တစ်စုံတစ်ရာမရှိသော်လည်း ပက်တီအား ပြန်ပေးဆွဲရန် ရည်ရွယ်ရေးဆွဲထားသော စီမံကိန်းစာတန်းဟူ၍ ယူဆရသည်။ ထိုစာတန်းတွင် ဘဏ်တိုက်အားလုံးကို 'အရင်းရှင်စနစ်၏ ဘီလူးကြီးများ'ဟူ၍ စွပ်စွဲထားသည့်အပြင် 'အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဗဟိုဘဏ်တိုက်ကြီး၏ နိုင်ငံတကာ ရာဇဝတ်မှုများကို သုတ်သင်ဖယ်ရှားရန်' စီမံကိန်းကြီးတစ်ခုကိုလည်း ပုံကြမ်းရေးထားသည်။ ထို့အပြင် ပြန်ပေးဆွဲရန် အစီအစဉ်တွင်လည်း 'ပက်ထရီရှာဟတ်စ်၊ ဇန်နဝါရီ ၇ ရက်နေ့ည၊ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ၊ ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်၏သမီး'ဟူသော ရေးသားချက်များအပြင် 'ဗဟိုဘဏ်တိုက်ကို ဝင်စီး၊ ပက်တီကို ဖမ်းဆီး' စသော ရေးသားချက်များကိုပါ တွေ့ရှိရသည်။

ပြည်ထောင်စုမူခင်း ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (အက်ဖ်ဘီအိုင်) ၏ အဆိုအရ ယင်းမှတ်စုများမှာ တယ်လီဖုန်းမှတစ်ဆင့် ရရှိသော မှတ်စုများဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ သို့သော် ယင်းစာရွက်စာတန်းများကို ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲခံရသည့်နေ့အထိ အုတ်ကလန်ရဲဌာနမှ အက်ဖ်ဘီအိုင်သို့ လုံးဝ မပို့ခဲ့ဟု ဆိုသည်။ ဤကား ပြုရိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားများ၌ မကြာခဏကြိုရတတ်သော အစဉ်အလာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြုရိုကရေစီ ယန္တရားကြီး၏ ဝက်အူတစ်ချောင်း ပြုတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု၊ တစ်ဌာနနှင့် တစ်ဌာန သံကွင်းဆက်၍ လည်ပတ်သော လုပ်ငန်းမျိုး ဖြစ်သည်။ တစ်နေရာက တစ်ခုခု ချို့ယွင်းသွားပြီဆိုလျှင် ယန္တရားတစ်ခုလုံး လည်ပတ်မှုရပ်ပြီး ဘာမှမလုပ်နိုင်တော့သည့် အဖြစ်မျိုး ဖြစ်ကြိုရမည်မှာ မူချဖြစ်သည်။

ယခုကိစ္စမှာလည်း အုတ်ကလန်ရဲအဖွဲ့မှ စာရေး၊ စာချို၊ အမှုထမ်းများက စာရင်းအင်းများ၊ ပုံစံများ၊ ကွန်ပျူတာစက်များနှင့် လုံးလားထွေးလား အလုပ်ရှုပ်နေရသောကြောင့် လိုအပ်သောဌာနသို့ အချိန်မီထပ်ဆင့် သတင်းပို့ရမည့် လုပ်ငန်းကို ပျက်ကွက်သွားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အမှုထမ်းများ၏ လုပ်ငန်း အချိန်ဆွဲမှု၊ အရေးပေါ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အမြန်ဆုံးအကောင်အထည်ဖော်နိုင်မှုနှင့် ရုံးဆင်းချိန်တွင် အလုပ်ကို အေးချိတ်၍ အိမ်သို့သာ ပြန်ရန် စိတ်စောနေမှု စသော 'ဝက်အူပြုတ်မှုများ'ကို တွေ့ရသည်။ ရဲအရာရှိတစ်ယောက်

အဆိုလျှင် အဆိုပါ စာရွက်စာတန်းများကို သိမ်းဆည်းရမိပြီးနောက် ရက်သတ္တပတ် ခြောက်ပတ်ခန့်အထိ ထိုစာများကို သူ့အနေဖြင့် အေးအေးဆေးဆေးပင် လေ့လာ နေခဲ့မိပါသည်ဟု ဖွင့်ဟ ဝန်ခံသည်။ နောက်တစ်ဦးကလည်း ရက်သတ္တပတ် ခုတ်ပတ်ကြာသည့်တိုင်အောင် ထိုစာရွက်စာတန်းများကို မိမိအနေဖြင့် လုံးဝ မမြင်ခဲ့ရပါဟု ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့သည်။

ဤအချက်ကို ထောက်ခြင်းဖြင့် အုတ်ကလန်ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင် တို့ အဆက်ပြတ်ခဲ့သည်မှာ အထင်အရှား ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ သတိတစ်ချက် သစ်သွားခဲ့မှုကြောင့် နောက်ပေါ်ပေါက်လာမည့် မှုခင်းများကို ကြိုတင်မတား နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သဘောကား မြင်းခွာတွင် သံမှိုတစ်ချောင်းပြုတ်နေသည်ကို ရုမပြုမိသောကြောင့် မြင်းရောလူပါ ဆုံးရှုံးရသော သဘောပင် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဆိုခဲ့သော စာရွက်စာတန်းများကို ဖမ်းဆီးရမိသည့် အချိန်မှစ၍ ပင်လယ်အော်ဒေသတွင် အန္တရာယ်မသေးသည့် အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်း သစ်တစ်ခုတော့ ပေါ်ပေါက်လာပြီဟူသော အချက်ကိုမူ ရဲဖက်နှင့် တရားဥပဒေ ဧကန်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်တို့က သတိပြုခဲ့မိပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲမှုမှာ သာမန် 'ဆွဲပြေး-ငွေယူ-ပြန်လွှတ်' ပြန်ပေးမှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံရေး ပြန်ပေးမှုသာ ဖြစ်ရမည်ဟူသော ယူဆချက်မှာ လွဲမှားစရာမရှိနိုင်။

ပက်တီဟတ်စ်ကို ပြန်ပေးဆွဲသွားသည်မှာ ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့ည ဖြစ်သည်။ နောက်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင်မှ အစိုးရက ထိုသတင်းကို တိုင်းပြည် ညီ ထုတ်ပြန်သည်။ ပက်တီ၏ မိဘများကိုလည်း ချက်ချင်းပင် အကြောင်း ကြားခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် နယ်မြေဆိုင်ရာ ရဲအရာရှိများကလည်း သတိမိသားစုနေထိုင်ရာ ဟစ်လ်ဘာရာအိမ်သို့ သွားရောက်ပြီး မိုးမလင်းမီ ဆလီဝေလင်းအချိန်တွင် ဤကိစ္စကို မိသားစုနှင့် ခေါင်းချင်းရိုက်၍ တိုင်ပင် ပြောသည်။ သမီး၏အဖြစ်ဆိုးကို အမှတ်မထင် ဖြန့်စားကြီး ကြားသိလိုက်ရသော အခါ မိဘနှစ်ပါးမှာ ငယ်ထိပ်မြေပေါက်ခဲလိုက်ရသလို သွေးရူးသွေးတန်း ဖြစ် သွားမိကြသည်။ ဖြစ်မည်ဆိုကလည်း ဖြစ်စရာပင်၊ အများအားဖြင့် ပြန်ပေးမှု ဆိုင်းတွင် ငွေယူပြီး ဓားစာခံကို သတ်ပစ်သည်က များသည်မဟုတ်လား။

ထို့ကြောင့် မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်နှင့် မစ္စက ကက်သရင်းဟတ်စ်တို့က ဤကိစ္စကို စိတ်လိုက်မာန်ပါမလုပ်ဖို့ စဉ်းစဉ်းစားစားနှင့် အချိန်ယူလုပ်ဖို့ကို ရဲ အရာရှိများအား အထူးတလည် မေတ္တာရပ်ခံကြသည်။

“ကျွန်တော် စိုးရိမ်တာကတော့ ရဲအဖွဲ့နဲ့ ပြန်ပေးဂိုဏ်းသားတွေ အမှတ်မထင်ဆုံမိကြမှာကိုပဲ ဖြစ်တယ်။ ရဲသားတွေက ဒေါသထွက်ပြီး သေနတ်မောင်းဖြုတ်ဖို့ လက်တပြင်ပြင် ဖြစ်နေကြတော့ မထိမ်းနိုင်ဘဲ ခြေလွန်လက်လွန် ဖြစ်ကုန်ကြမှာကို စိုးရတယ်။ အဲဒီလိုသာ ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ ကျွန်တော့်သမီးလေး ရေတိမ်နစ်တော့မှာ သေချာပါတယ်”

မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်က ယင်းသို့လျှင် စိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့် ရဲအရာရှိများကို တောင်းပန်သည်။ ရဲအရာရှိများကလည်း သမီးအတွက် ရင်ကျိုးမတတ် ဒုက္ခရောက်နေသော မိဘနှစ်ပါးကို နှစ်သိမ့်ကြသည်။

“မပူပါနဲ့ စိတ်ချပါ။ အားလုံးအတွက် အဆင်ပြေအောင် ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ပါ့မယ်။ အခုချက်ချင်း ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ မလုပ်သေးဘူး။ စောင့်ကြည့်နေမယ်။ စောင့်နားထောင်နေမယ်။ ပြန်ပေးဂိုဏ်းက ဘာပြောလာမလဲ၊ သူတို့ဆီက စကားလာတော့မှ ကျွန်တော်တို့ဆီက မီးစင်ကြည့်ကသွားမှာပါ”

ယင်းသို့ မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကြောင့်ပင် ပြန်ပေးသတင်းကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က ချက်ချင်းမထုတ်ပြန်သေးဘဲ နောက်တစ်ရက် နေ့လယ်အထိ ဆိုင်းထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်၏ သတင်းကြေညာချက်တွင် ‘ပက်တီကို ပြန်လွှတ်လျှင် ဟတ်စ်မိသားစုအနေဖြင့် ပြန်ပေးမှုအား တရားစွဲဆိုခြင်း လုံးဝ မပြုပါ’ဟူသော စာပိုဒ်ကိုပါ ထည့်သွင်းကြေညာပေးရသည်။ ဤသည်ကား ဤမျှကြီးလေးသော မှုခင်းကြီးတစ်ရပ်တွင် တစ်ခါတစ်ရံမှ မကြားစဖူးသော ‘စွက်ဖက်မှု’ပင် ဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်းဆိုလျှင် တရားဥပဒေသည် တရားဥပဒေသာဖြစ်၍ မည်သူမျှ ဝင်စွက်နိုင်ခွင့် မရှိချေ။ အဆိုးစွန်ဆိုးသော် နိုင်ငံတော် သမ္မတသည်ပင်လျှင် တရားဥပဒေ၏ အဆုံးအဖြတ်ကို တသွေမတိမ်း နှာခံရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ယခုမူ ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးမှု၌ အပြစ်ရှိသော တရားခံကိုပင် အပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်ပါမည်ဟု ဥပဒေကို ကိုယ်စားပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်များကပင် အတိအလင်း ကြေညာနေပါပကော။

ဘယ်လိုလဲ၊ ဥပဒေချိန်ခွင်ညာက တစ်ဖက်စောင်းနင်း ဖြစ်သွားပြီလား။ ဥပဒေကို ဒီလိုလုပ်လို့ ရစတမ်းလား၊ ကြက်ပေါင်စေး ဥပဒေဆိုတာ ဒါမျိုးဆိုလိုတာလား၊ ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲမှုသည် သာမန်ပြန်ပေးဆွဲမှုမျိုးမဟုတ်နိုင်ငံရေး ပြန်ပေးဆွဲမှုမျိုး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အပြစ်ကျူးလွန်သော တရားပြန်ပေးများအား တရားလို မိသားစုက ခွင့်လွှတ်နိုင်သည့် တိုင်အောင် အခွင့်အနေဖြင့် ခွင့်လွှတ်၍ ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။

အင်္ဂလိပ်တပ် ကက်သလိန်း

အင်္ဂလိပ်တပ်တစ်ခုခုတွင် တစ်ကိုယ်တော် နိုင်ငံရေးတရားဟောနေသော ကက်သလိန်း
 သောတာပန်တို့သည်။ [နောက်မှ တောင်းဘိက္ခုန်ကျားဖြင့် လက်ပိုက်ရပ်နေသူမှာ ယခုနှစ် စက်
 သော ၂၂ ရက်နေ့က သမ္မတဖို့အား သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့သူ ဆရာ
 တစ်ပါး ဖြစ်သည်။

ဤသို့လျှင် အမျိုးအမျိုး စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ သို့သော်
 အင်္ဂလိပ်တပ်၏ စဉ်းစားနေစရာမလို၊ လူချင်းတူသော်လည်း အသက်ရှူခြင်း
 မတူသော ဆိုရိုးရှိသည် မဟုတ်လား။

သီဟရတနာစာပေ

ပက်တီဟတ်စ်မိဘများက နယ်နယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်၊ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်တစ်ခွင်တွင် ထိပ်ထိပ်ကြို သြဇာတိက္ကမ ကြီးမားသူများပင် ဖြစ်သည်။ သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးများ ဖြစ်၍ သြဇာကြီးသည်။ အထူးသဖြင့် တိုင်းပြည်၏ 'စတုတ္ထမဏ္ဍိုင်'ဖြစ်သော သတင်းစာ၊ မဂ္ဂဇင်း ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားကုမ္ပဏီများစွာကို ချုပ်ကိုင်ထားသူများ ဖြစ်သောကြောင့် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် တစ်ခုတည်းတွင် သာမက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်းလုံးအထိ သြဇာအာဏာစူးရှသူများ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဟတ်စ်မိသားစု၏ ဆန္ဒကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က အလေးအနက်ထား၍ လိုက်လျောခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြန်ပေးများအပေါ်တွင် ဟတ်စ်မိသားစု၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးခြင်းမှာ မည်မျှ အောင်မြင်မည် မအောင်မြင်မည်ကိုကား ကြိုတင်၍ ပြောနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ သို့သော် မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်ကမူ သူ၏တိုင်းပြည်သို့ ကြေညာချက်တွင် 'ကျွန်တော်နဲ့တကွ ကျွန်တော်ဇနီးတို့က ဘုရားသခင်ထံမှာ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းနေကြပါတယ်။ ပြန်ပေးတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ သမီးလေးအပေါ်မှာ မေတ္တာကရုဏာထားပြီး ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ အမြန်ဆုံး ပြန်လွတ်ကြပါစေလို့ ဘုရားသခင်က တစ်ဆင့် မေတ္တာပို့နေကြပါတယ်။ အခုတော့ သမီးလေးကို ဖမ်းသွားသူတွေရဲ့ ပြစ်မှုက မကြီးကျယ်လှပါဘူး။ ဖမ်းသွားတဲ့ အမှုတစ်ခုတည်းပါပဲ'ဟူက ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲမှု သတင်းကို တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ သတင်းစာများက သာမက ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားဌာနများကပါ လွင့်ထုတ်ကြေညာကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသတင်းကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တစ်ဝန်းလုံးပြည်သူများ ကြားသိကြရသည်။ ယင်းပြည်သူများအထဲတွင် ဤအမှုအတွက် အရေးပါသော ဖော်ကောင်တစ်ဦး ဖြစ်လာမည့် ဖရက်ဒရစ်ရှပ်ဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးလည်း ပါဝင်သည်။ မစ္စတာ ရှပ်မှာ ပိုက်ဆံချမ်းသာသော အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် အီလီနွိုက်ပြည်နယ် ကလာရင်ဒန် ဟစ်လ်ဒေသကျေးရွာခေါင်းဆောင်လည်း ဖြစ်သည်။ သူ့တွင် အင်မီလီရှပ်ဟူသော သမီးတစ်ယောက်ရှိသည်။ အင်မီလီသည် အင်ဒီယားနားတက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်နေစဉ်က ဝီလျံဟတ်စ် ဆိုသူနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူတို့လင်မယားသည် ကာလီဖိုးနီးယားသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။

မစ္စတာရှပ်သည် ပတ်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲမှုမတိုင်မီ ရက်အတော်ကြာကပင် သူ့သမီးထံမှ စာတစ်စောင် ရရှိခဲ့သည်။ စာပါအကြောင်းအရာအားလုံးကိုကား မစ္စတာ ရှပ်က ထုတ်ဖော်ပြောကြားခြင်း မရှိ၊ သို့သော် သူသည် ထိုစာကြောင့် မဟုတ်၊ သူ့သမီးမှာ သူနှင့် အတူနေခဲ့စဉ်က စိတ်နေစိတ်ထားမျိုး မရှိတော့ဘဲ လုံးဝ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီဟူသော အချက်ကို ထိုစာအရ သိရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မစ္စတာရှပ်အဖို့ ပို၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်မှာ ပတ်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲမှုသတင်းကို ကြားလျှင်ကြားခြင်း ဤအမှု၌ သူ့သမီးအင်မလီပါ တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း ပတ်သက်နေပြီဟု သူ့စိတ်ထဲ၌ တွေးမိလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မစ္စတာရှပ်က သူ၏ အတွေးကို အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြခြင်းကား မဟုတ်။ သို့သော် သူသည် သူ၏ခံစားချက်ကို မြို့မထားဘဲ တာဝန်သိသော ပြည်သူတစ်ယောက်အနေဖြင့် အချိန်မီဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့ (ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက်တစ်နေ့) တွင် မစ္စတာရှပ်သည် ချီကာဂိုမြို့ အက်ဖ်ဘီအိုင်စခန်းရုံးသို့ သွားရောက်ပြီး မှုခင်းဌာနမှူး ဗင်းစင့်အန်ဆေရာနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ အန်ဆေရာမှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ ထိပ်တန်းမှုခင်း စုံထောက် တစ်ယောက်အဖြစ် ကျော်ကြားသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာရှပ်က မိမိ၏ သံသယစိတ်ကိုလည်း ဖြေဖျောက်နိုင်အောင်၊ သမီးအတွက်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါက အချိန်မီကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်အောင် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မှုခင်းဌာနမှူးအင်ဆေရာနှင့် ယခုကဲ့သို့ လာရောက်တိုင်ပင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မစ္စတာရှပ်၏ ပြောကြားချက်များကို အသေးစိတ် မှတ်တမ်းယူပြီးနောက် အန်ဆေရာက ထိုအမှုကို ချီကာဂိုမြို့ အက်ဖ်ဘီအိုင် ပြန်ပေးမှုဌာနစိတ်မှူး ကင်းနက်ဂရန်သို့ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်သည်။ တစ်ဖန် ဂရန်က ဤကိစ္စကို ချီကာဂိုမြို့ အက်ဖ်ဘီအိုင်တာဝန်ခံ ရစ်ချက်ဟဲလ်ဒ်ထံ အစီရင်ခံလိုက်သည်။ ချက်ချင်းပင် ဟဲလ်ဒ်က ထိုအမှုကို ဆန်ဖရန်စစ္စကိုဌာနခွဲ အပါအဝင် တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ အက်ဖ်ဘီအိုင်ဌာနခွဲများသို့ အမြန်ဆုံး သတင်းပို့လိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်က အက်စ်-အယ်လ်-အေဂိုဏ်းကို မျက်ခြေမပြတ် ခြေရာလိုက်နိုင်အောင် ဆွဲပေးလိုက်သော အရာမှာ မစ္စတာရှပ်၏ တိုင်ကြားချက်ပင် ဖြစ်သည်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်ကလည်း အချိန်မဆိုင်ဘဲ အင်မိလီဟဲလ်ဒ်နောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်၍ ထောက်လှမ်းရတော့သည်။ ထောက်လှမ်းချက်အရ အင်မိလီ၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထပ်မံသိရှိလာရသည်။ ထိုသူ

မှာ အင်ဂျီလာ အတ်ဂုဒ်ဆိုသူ အမျိုးသမီးကလေး ဖြစ်သည်။ အင်ဂျီလာသည် အင်ဒီယားနားတက္ကသိုလ်တွင် အင်မီလီနှင့်အတူ စာသင်ဘက်ဖြစ်သည်။ ထိုအပြင် ထိုစဉ်က ဘာကလီမြို့ဝန်းကျင်တွင် အများအပြားပေါ်ပေါက်ခဲ့သော လက်ဝဲအစွန်းထွက်သမားများ၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိရှိရသည်။ ဆက်လက်၍ သိရှိရသည်မှာ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် အုတ်ကလန်ရဲအဖွဲ့က ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်တို့အား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် နေ့ခြင်းအတွင်း မစ္စအင်ဂျီလာမှာလည်း မြေအောက်သို့ ပုန်းရှောင်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် မစ္စအင်မီလီသည်လည်း ဘာကလီတက္ကသိုလ်တွင် လက်နှိပ်စက်စာရေးမလုပ်နေရာမှ အလုပ်ထွက်ပြီးနောက် သူ့ယောက်ျားဖြစ်သူ ဝီလျံဟဲရစ်နှင့်အတူ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ဤကား ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့အဖို့ သတိတစ်ချက် လစ်သွား၍ အငိုက်မိခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် အကောင်းဘက်က လှည့်ထွက်လျှင်ကား အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း 'ဇာတ်လမ်း'ကို ကန့်လန့်ကာဖွင့်လိုက်နိုင်ပြီဟု ဆိုရပေမည်။

မစ္စတာရှပ်၏ လုပ်ရပ်မှာ အပေါ်ယံအားဖြင့် ကြည့်လျှင် 'ကိုယ့်ပေါင်ကိုယ်လှန်ထောင်း' သော လုပ်ရပ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ တိုင်းကျော်ပြည်ကျော် ရာဇဝတ်မှုခင်းကြီးတစ်ခုတွင် မိမိ၏သမီးအနေဖြင့် တကယ်ပါဝင် ပတ်သက်နေခြင်း ငှိုမရှိကို တပ်အပ်သေချာ မသိရသေးမီအချိန်ကပင် အဖေဖြစ်သူကိုယ်တိုင်က သမီးကို 'ချောက်တွန်း' သလို ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သူ၏အတွင်းခံစိတ်ဓာတ်ကား ထိုသို့မဟုတ်။ သမီးကောင်းကျိုးအတွက် ကြိုတင်ကာကွယ်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် တရားဥပဒေ အကူအညီဖြင့် သူ့သမီးအား အချိန်မီ တားဆီးထိန်းသိမ်းရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ပေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်နေ့။

ထိုနေ့သည် ပြန်ပေးမှုဖြစ်ပွားပြီးနောက် တတိယမြောက်နေ့ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့တွင် ဘာကလီမြို့ ကေပီအက်ဖ်အေအသံလွှင့်ရုံက ပစ်စာတစ်စောင် ရရှိခဲ့သည်။ ထိုစာကား-

“အကြောင်းအရာ။ ။ ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းခြင်း၊ လိုအပ်လျှင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းခြင်း။

“ပစ်မှတ်။ ။ ပြည်သူ့ရန်သူ သူဌေးကြီး ရန်ဒေါ့ဟတ်စ်၏ သမီး ပက်တီဟတ်စ်ကင်းဘဲလ်ဟတ်စ်။

“ဤဝရမ်းကို ပြည်သူ့ခုံရုံးမှ ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

အက်စ် အယ်လ် အေ”

ဤပစ်စာမှာ ပက်တီဟတ်စ်အား ဖမ်းဆီးထားသော အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ တရားဝင်ထုတ်ပြန်သော စာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် မစ္စတာရန်ဒေါ့၏ ဓာတ်ဆီအကြွေးဝယ်ယူခွင့် လက်မှတ်ကတ်ပြားကိုပါ ထိုစာနှင့် တစ်ပါတည်း ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုကတ်မှာ မိုဘိုင်းလ်ဓာတ်ဆီကုမ္ပဏီမှ အကြွေးဝယ်ယူခွင့်ကတ်ပြား ဖြစ်သည်။

ဤတွင် အာဏာပိုင်တို့၏ သံသယမှာ တခါတည်း ရှင်းလင်းသွားတော့သည်။ ပက်တီဟတ်စ်ကို ဖမ်းဆီးသွားသူများမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများ ဖြစ်ကြောင်း တရားဝင် သက်သေပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်းကို ကြားလျှင်ကြားခြင်း မစ္စတာဟတ်စ်သည် အသံလွှင့်ရုံသို့ ကမန်းကတန်းလိုက်သွားသည်။ ဓာတ်ဆီအကြွေးဝယ်ကတ်ပြားမှာ မိမိ၏ကတ်ပြား အစစ်အမှန် ဖြစ်ကြောင်း မစ္စတာဟတ်စ်က အတည်ပြုထွက်ဆိုသည်။ သူသည် သမီးဖြစ်သူ ပက်တီအား ထိုကတ်ပြားနှင့်တကွ အခြားကုန်ဝယ်ကတ်ပြား အများအပြားကိုလည်း လိုရာသုံးနိုင်ရန် ထုတ်ပေးထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စရှင်းလင်းသွားပြီးနောက် မစ္စတာဟတ်စ်သည် ပြန်ပေးဂိုဏ်းပစ်စာကို ယူ၍ အိမ်သို့ ပြန်လာသည်။

ထိုစာမှာ ရှည်ရှည်လျားလျားမဟုတ်၊ ခပ်တိုတိုသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် မည်သူမည်ဝါတို့က ရေးသားထုတ်ပြန်ခြင်း ဟူ၍ကား အမည်နာမဖော်ထုတ်၍ အတိအကျရေးသားထားခြင်း မရှိ။ ထိုစာသည်တပ်ဖွဲ့က ထုတ်ပြန်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပက်တီဟတ်စ်အား ပြန်ပေးဆွဲရန် လုပ်ငန်းကို ‘ပြည်ထောင်စု တပ်မောင်းစု’မှ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့အနေဖြင့် အပြစ်မရှိသော အရပ်သားများကို ဒုက္ခပေးရန် လုံးဝ မရည်ရွယ်ကြောင်း၊ သို့သော် ပြည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်က အစိုးရအာဏာပိုင်တို့အား အကူအညီပေးရန် ကြိုးစားခြင်း သို့မဟုတ် မှီမိတို့၏ ဤအမိန့်စာကို ပျက်ပြယ်အောင် တစ်နည်းတစ်ဖုံ နှောင့်ယှက်ချက်ဆီးခြင်းပြုလုပ်လျှင်ကား ထိုသူအား အချိန်မဆိုင်းဘဲ ချက်ချင်းသုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်မည် ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ရေးသားထားသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့ကိုလည်း ‘ပက်တီဟတ်စ် အား ကယ်ဆယ်ရန် ကြိုးစားခြင်း၊ အက်စ်အယ်လ်အေအဖွဲ့ဝင်တို့အား ဖမ်းဆီးခြင်း၊ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်ပြုခြင်းများ တွေ့ရှိရလျှင် ဓားစာခံအား သတ်ပစ်မည်’ ဟူ၍ သတိပေးထားသည်။ ထို့အပြင် ပက်တီဟတ်စ်အား ‘ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာစွာဖြင့် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားကြောင်း အစောင့်အရှောက်များထား၍ ထိန်းသိမ်းထားသော်လည်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း လုံးဝ မပြုကြောင်း၊ လိုအပ်သောအဝတ်အစားနှင့် ဆေးဝါးများ ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ စီစဉ်ထားကြောင်း’ ဟူ၍လည်း ဆက်လက်ဖော်ပြထားသည်။ သို့သော် ပက်တီဟတ်စ် ပြန်လွတ်ရေးအတွက် ငွေကြေး မည်မျှမည်မျှပေးရမည်ဟူသော တောင်းဆိုမှုကို လုံးဝမပြု။ ‘အခြားလိုအပ်သော ညွှန်ကြားချက်များကို ဆက်လက်ထုတ်ပြန်မည်’ ဟူ၍သာ မရေမရာ မက်လုံးပေး၍ ဖော်ပြထားသည်။

ပြန်ပေးတို့၏စာမှာ ‘စစ်’ သံလွမ်းနေသည်။ တော်လှန်ရေးလေသံပြုမ်းနေသည်။ ရင့်သီးသော ရဲရဲတောက်စကားများကို ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် သုံးစွဲထားသည်။ ‘တိုက်ခိုက်ရေးတပ်စု’၊ ‘ပြည်ထောင်စုတပ်ပေါင်းစု’ စသော စကားလုံးများကို မြင်ရသောအခါ ပက်တီ၏ မိဘနှစ်ပါးမှာ အကြောက်လွန်ကာ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤကိစ္စကို စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ကြဘဲ အချိန်ယူ၍ စဉ်းစဉ်းစားစားကိုင်တွယ်ကြရန် ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့အား အထူးတလည် မေတ္တာရပ်ခံကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ ပေးစာနှင့် ပတ်သက်၍ အက်ဖ်ဘီအိုင်၏ ကြေညာချက်မှာ တရားဥပဒေအာဏာပိုင်တို့၏ ကြေညာချက်မျိုးမဆန်ဘဲ သိသိသာသာကြီး လေသံပျော့နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို အက်ဖ်ဘီအိုင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုဌာနခွဲမှူး ချားလ်စ်ဘိတ်ကတော့ ကောင်းစွာ သိသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အား သတင်းစာဆရာများက ဝိုင်းအုံ၍ မေးခွန်းထုတ်ကြသော အခါ ချားလ်စ်ဘိတ်က...

“တကယ်တော့ ဒီအမှုကို ကျွန်တော်တို့က ဆိုင်သာဆိုင်တာပါ မပိုင်ပါဘူး။ တကယ် ဆိုင်လည်းဆိုင် ပိုင်လည်းပိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်’ ဟူ၍ ဝန်ခံပြောကြားခဲ့သည်။ တကယ်မူ ဥပဒေရေးရာကိစ္စတစ်ရပ်တွင် တရားလို၏ သြဇာကအာဏာပိုင်တို့၏ သြဇာထက် ကြီးမားနေခြင်းမှာ မကြားဖူးသော ဖြစ်ရပ်မျိုး ဖြစ်သည်။ သို့သော် အက်ဖ်ဘီအိုင်ဌာနခွဲမှူး ဘိတ်အနေဖြင့် ဘယ်လိုမျှမတတ်နိုင်၊ သူ့ထက် အဆင့်မြင့်သော အထက်

အာဏာပိုင်တို့ကပင် လက်လျှော့ထားရသောကိစ္စတွင် သူက ဘယ်လိုလုပ် တင်းခံနိုင်ပါအံ့နည်း။

“အခြေအနေတစ်ခုလုံးကို မစွတာရန်ဒေါ့ကပဲ ချုပ်ကိုင်ထားပါတယ်။ သူကလုပ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က လုပ်ရမှာပဲ။ မလုပ်နဲ့ဆိုရင်လည်း မလုပ်ဘဲ နေရမှာပဲ။ ဒီလိုဖြစ်ရတာကလည်း ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ မိန်းကလေးရဲ့အသက် အန္တရာယ်လှုံ့ခြုံရေးကို အဓိကထားလို့ပါပဲ’ဟူ၍သာ သူက ပြောနိုင်ရှာသည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် အက်ဖ်ဘီအိုင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဆယ်သောအားဖြင့် ‘မိန်းကလေး ပြန်လွတ်လာပြီးရင်တော့ ကျွန်တော်တို့က ဒီလူတွေကို အပြတ် ဆော်ရမှာပဲ’ဟူ၍လည်း ပြောလိုက်သေးသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အက်ဖ်ဘီအိုင်အနေဖြင့် ဤအမှုကို ကြီးစားပမ်းစား ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟူသောအချက်ကိုတော့ မငြင်းနိုင်ချေ။ အထူးသဖြင့် အက်ဖ်ဘီ အိုင်၏ အဓိက ဦးစားပေးထောက်လှမ်းချက်မှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသား များ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိရှိရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ သိရှိနိုင်ရန်လည်း အက်ဖ်ဘီအိုင်က သဲလွန်စများ ခိုင်လုံစွာ ရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ဦးစွာ ပညာဝန်ဖော်စတာ အသတ်ခံရမှုနှင့် ပတ်သက်၍ နီမီရီနှင့် လစ်တယ်တို့ကို လွန်ခဲ့သောလက ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ အပြင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်း အမြောက် အမြားကိုလည်း သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ ထိုစာရွက်စာတမ်းများကို ဆန်ဖရန်စစ္စကို ဌာနခွဲမှူး ဘိတ်နှင့်တကွ သူ၏လက်ထောက်အရာရှိများက အသေးစိတ် လေ့လာ စစ်ဆေးနေကြသည်။ ယင်းစာရွက်စာတမ်းများတွင် မြေပုံများ အများအပြား ပါရှိရာ ထိုမြေပုံများမှာ ပင်လယ်အော်ဒေသတစ်ဝိုက်ရှိ တောင်ကုန်းဒေသများ ထို ရေးဆွဲထားသော မြေပုံများဖြစ်ကြသည်။ မြေပုံများတွင် သီးသန့်အမှတ် အသား ပြသထားသောနေရာများ ပါရှိပြီး ယင်းတို့မှာ ကျောက်ဂူများ လှိုဏ် ခေါင်းများ ဖြစ်ကြောင်း အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်များက သိရှိကြရသည်။ ယင်းမြေအောက် လှိုဏ်ခေါင်းများသည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများ၏ ချွေဝှက်စခန်းများဖြစ်မည်မှာ သေချာသည်။ ထို့ကြောင့် အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက် များက မြေပုံအတိုင်း ထိုစခန်းများကို တပ်ကြီးချီ၍ လျှပ်တပျက် ဝင်စီးကြ သည်။ သို့သော် လှိုဏ်ခေါင်းများကို ဗလာဟောင်းလောင်းသာ တွေ့ကြရသည်။ စုံထောက်များမှာ အမောသာ အဖတ်တင်ပြီး တပ်ခေါက်ပြန်ခဲ့ကြရသည်။

သို့တစေ အက်ဖ်ဘီအိုင်သည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ခြင်းကား လုံးဝ မရှိ၊ အင်မီလီဟဲရစ်၏ ဖခင်ထံမှရရှိသော သတင်းများနှင့် သတင်းစာအသီးသီးမှ သတင်းထောက်တို့၏ စုံစမ်းရရှိချက်တို့ကို အခြေခံ၍ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်စရာ တွေ အများပင် ရှိနေသေးသည်။ ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းထောက် မစ္စဘောကာ ၏ ဆက်လက်စုံစမ်းမှုများကလည်း အက်ဖ်ဘီအိုင်အတွက် အထောက်အကူ များစွာ ရရှိခဲ့သည်။ ပက်တီဟတ်စ်အား သူတို့က ဖမ်းဆီးထားကြောင်း အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ ကြေညာစာထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် မစ္စဘောကာသည် ဤအမှုနှင့် ပတ်သက်၍ နေ့မအား ညမအား စုံစမ်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထို ဒေသတစ်ဝိုက်ရှိ လူပေါင်းများစွာတို့ထံ တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက် သွား ရောက်ပြီး မနားမနေ မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့သည်။ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ ကြေညာချက်ကို ရရှိပြီးနောက် လေးရက်မြောက်သောနေ့ နံနက် ၆ နာရီ ၁၀ မိနစ် အချိန်တွင် အမည်မဖော်လိုသူတစ်ဦးက မစ္စဘောကာ၏ အိမ်သို့ တယ်လီဖုန်း ဆက်သည်။

ထိုသူက ‘အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှာ ထောင်ပြေး နီဂရိုးနှစ်ယောက်ပါ တယ်’ဟူ၍ သတင်းပေးပြီး ထိုနှစ်ဦး၏ နာမည်များကိုလည်း ကမန်းကတန်း ပြောပြသွားသည်။ သို့သော် သူ၏အသံမှာ တိုးလွန်းသလောက် မြန်လည်း မြန် သောကြောင့် ထိုအမည်နှစ်ခုကို မစ္စဘောကာက ကွဲကွဲပြားပြားမကြားလိုက်ရချေ။ သူမက ထပ်မေးရန် ပါးစပ်မဟာမိမှာပင် တစ်ဖက်မှ သတင်းပေးသူက တယ် လီဖုန်းကို ချသွားလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

‘ကျွန်မ အတိအကျကြားလိုက်ရသလောက်တော့ တစ်ယောက်နာမည် က သီရိဂိုဏ်းလားဆိုတာပဲ၊ နောက်တစ်ယောက်ကိုတော့ အသေအချာမကြားလိုက် ရဘူး။ ဒီဖျူးဆိုလား၊ ဒီဖီးဆိုလားပဲ’ဟူ၍ မစ္စဘောကာက ပြန်လည်ပြောပြသည်။

သီရိဂိုဏ်းလား

ထိုနောက်တွင် မစ္စဘောကာသည် အချိန်မဆိုင်းဘဲ လွန်စရာ ရှိသည်များကို ဆက်လုပ်သည်။ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်တစ်ဝန်းရှိထောင်အာဏာပိုင်များနှင့် တွေ့ဆုံပြီးနောက် ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားသော အကျဉ်းသားများစာရင်းကို တောင်းယူစစ်ဆေးကြည့်သည်။ ဗေကာဗီးလ် အကျဉ်းထောင် ထောင်ပြေးစာရင်းတွင် သီရိဂိုဏ်းလားဆိုသူ၏ အမည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဝိုးလားသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဩဂုတ်လက ထောင်မှ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားခဲ့သူဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ဆိုးလ်ဒက်အကျဉ်းထောင်၌ ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးဆိုသူ၏အမည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအမည်ကို တွေ့ရတော့မှပင် အမည်မဖော်လိုသူက ပြောပြသော အမည် ခုန်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည်သတိရတော့သည်။ ဒီဖရီးသည် လွန်ခဲ့သောမတ်လက ထောင်မှထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြောင်း ထောင်ပိုင်ထံမှ သိရှိရသည်။ သူသည် အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ကျခံနေရသူဖြစ်ရာ ထိုနေ့က ထောင်ပြင်ဘက်တွင် ဘွိုင်လာအိုးတစ်ခုကို အကျဉ်းသားများ ပြင်ဆင်နေစဉ် အလစ်တွင် ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

“ဒါနဲ့ ထောင်ထဲမှာ သူ့မှာ အခြားနာမည်များ ရှိပါသေးသလား။”

မစ္စဘောကာက ထောင်ပိုင်ကို မေးကြည့်သည်။

“ရှိသေးတယ်၊ ရှိသေးတယ်၊ ဘာတဲ့ သူ့နာမည်က အေး သူ့နာမည်က စင်ကျူးတဲ့၊ စင်ကျူး။”

ဤမျှသိရသောအခါ မစ္စဘောကာမှာ သူမ၏ ထောက်လှမ်းမှုအတွက် အကြီးအကျယ် ဝမ်းသာသွားမိသည်။ မိမိ၏ ထောက်လှမ်းချက် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း ချ အောင်မြင်ခဲ့ပြီဟုလည်း ယူဆလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် ဆက်လက်၍ ထောက်လှမ်းသောအခါ ဒီဖရီးနှင့် ဝှီးလားတို့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဆက်သွယ်မှုရှိကြောင်း သိလွန်စများ ရရှိခဲ့သည်။ သူမ၏ ထောက်လှမ်းသိရှိချက်ကို မစ္စဘောကာက အက်ဖ်ဘီအိုင်အာဏာပိုင်များသို့ ချက်ချင်းပင် သတင်းပို့လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်များကလည်း ရဲဌာနများနှင့် ငင်းတို့၏ လျှို့ဝှက်သတင်းပေးများ၏ အကူအညီဖြင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း အကြောင်းကို အတော်အတန် သတင်းရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်းများအရ ဝီလျံရစ်နှင့် အင်မီလီဟဲရစ်တို့လင်မယား၊ အင်ဂျီလာအတ်ဂုဒ်၊ နန်စီလင်းပယ်ရီ (၂၆ နှစ်)၊ ဝီလျံဂုလ်ဖ် (၂၂ နှစ်)၊ ပက်ထရီရှာ ဆိုလ်တိုင်စစ် (၂၄ နှစ်) နှင့် ဆိုလ်ထိုင်စစ်၏ မိန်းမချင်းချစ်သူ ကမီလာဟောတို့မှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင်များ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလာရသည်။ ထိုသူအားလုံးမှာ လူဖြူများဖြစ်ပြီး အလယ်အလတ်တန်းစားမိဘများမှ ပေါက်ဖွားလာသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သီရိဝှီးလားလည်း ပက်တီဟတ်စ်အား ပြန်ပေးဆွဲစဉ်က ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးနှင့်အတူပါလာခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း အက်ဖ်ဘီအိုင်ကထောက်လှမ်း သိရှိခဲ့ရသည်။ သူသည် မိုးမှု၊ ဆိုက်မှု စသော အမှုမျိုးစုံဖြင့် ထောင်ပေါင်းစုံခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်က အကာဗီးလ်ထောင်သို့ရောက်ရာမှ ဒီဖရီးနှင့် စတင်ရင်းနှီးခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ အကိုင်းအခက်တစ်ခု သို့မဟုတ် အရေးပါ

ဝရမ်းပြေးလက်ခံသူ

ပက်တီတို့လူစုအား အက်မ်ဘီအိုင်တို့က မဖမ်းမိအောင် ကူညီနေသည်ဟု ယူဆရသော
ဂျက်စကော့နှင့် ဇနီးမစ်ကီ

သော သဲလွန်စကြီးတစ်ခုကို အက်မ်ဘီအိုင်က ရရှိလိုက်လေသည်။ စင်စစ်
 သဲလွန်စသည်ပင်လျှင် တစ်နေ့သောအခါ အက်မ်ဘီအိုင်က အက်စ်အယ်
 အေဂိုဏ်း၏ အုတ်မြစ်ကြီးကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် လမ်းကြောင်းပေးလိုက်သော သဲ
 စကြီး ဖြစ်တော့သည်။ ။

(၅)

တိပိဋေထံမှ အသံများ

“မာမိနဲ့ ဒက်ဒီတို့ရှင် သမီးအတွက် ဘာမှ မပူပါနဲ့။ သမီးကျန်းမာစွာ ရှိနေပါတယ်။ သူတို့အားလုံး သမီးအပေါ်မှာ ကောင်းကြပါတယ်။ အစာငတ်လည်း မထားကြပါဘူး။ ရိုက်လည်း မရိုက်ကြပါဘူး။ သမီးမှာ ပွန်းရှတဲ့ ဒဏ်ရာနည်းနည်း ပါးပါးရတာကိုလည်း သူတို့က ဂရုတစိုက် ဆေးကုပေးကြပါတယ်။ ဒီမှာ သမီးအတွက် ဘာမှ ကြောက်စရာမရှိပါဘူး။”

တိပိဋေသွင်းထားသော ပက်တီ၏ အသံသည် လေလှိုင်းစီး၍ ကြည်လင်စွာ ပေါ်ထွက်လာသည်။ သူ့အသံမှာ အေးအေးမှန်မှန်ပင် ဖြစ်သည်။ တုန်ယင်ထုတ်ရှားမှု လုံးဝမရှိ။ သမီးဖြစ်သူ၏ အသံကို နှလုံးခုန် ရင်တုန်စွာဖြင့် နားထောင်နေသူကတော့ မစွက်ကက်သရင်း ဟတ်စ်သာဖြစ်သည်။ ထိုတိပိဋေကို ပြန်ပေးများက ဘာကလီ ‘ကေပီအက်ဖ်အေ’ အသံလွှင့်ရုံအနီးတွင် လာရောက် နားထားခဲ့ပြီး ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ရဲဋ္ဌာနမှ ရရှိခဲ့သည်။

ဟတ်စ်မိသားစုအားလုံးသည် တိပိဋေမှ ပေါ်ထွက်လာသောအသံကို နားထူးတလည် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် နားထောင်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ထိုအသံမှာ ပက်တီ၏ အသံအစစ်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အတည်ပြုလိုက်ကြသည်။ ပက်တီ ပြန်မလွတ်သေးသော်လည်း အသက်ကား မသေသေးဆိုသည်ကို အတိအကျ သိလိုက်ကြရသောကြောင့် မိသားစုအားလုံးပင် ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်မိကြ

သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မစ္စတာဟတ်စ်က ထိုနေ့တွင်ပင် သတင်းစာဆရာများအား ‘သမီးအသက်ထင်ရှား ရှိသေးတယ်ဆိုတာကိုပဲ ကျွန်တော့်အဖို့ ဝမ်းသာမဆုံးတော့ပါဘူး’ ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။ ‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးပြန်လွတ်ဖို့အတွက် ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားမှာပဲ’ ဟူ၍လည်း တုန်ယင်သောအသံဖြင့် ပြောခဲ့သည်။

ပက်တီ၏ အသံသွင်းတိပ်ခွေနှင့်အတူ ပြန်ပေးဂိုဏ်းမှ စာတစ်စောင်လည်း ပူးတွဲပါလာခဲ့သည်။ ထိုစကား အခြားမဟုတ် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ရှိ ဆင်းရဲသားများအား ရိက္ခာအခမဲ့ဝေငှရန် ဟတ်စ်မိသားစုသို့ တောင်းဆိုလိုက်သော ရာဇဝံပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အခြားတိပ်ခွေတစ်ခုလည်း ပါရှိသေးသည်။ ထိုတိပ်ခွေမှ အသံရှင်မှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း အစတွင် မသိခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်း၌ ထိုသူမှာ ‘ဖီးလ်မာရှယ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စင်ကျူး’ အမည်ခံ ထောင်ပြေး ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးပင် ဖြစ်သည်ဟု အာဏာပိုင်တို့က အတည်ပြုခဲ့ကြသည်။ သူက တိပ်ခွေမှ အသံလွှင့်ပြောကြားရာတွင်-

“စင်စစ် အစားအစာ ငတ်မွတ်နေကြတဲ့ လူမျိုးစုံ ဆင်းရဲသားအပေါင်းနဲ့ ကလေးသူငယ်တွေ အသက်ရှင်ရေးအတွက် လိုအပ်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ပက်တီဟတ်စ်ကို သတ်ပစ်ဖို့ တစ်စက်ကလေးမျှ နောက်ဆံမတင်းပါဘူး’ ဟူ၍ ဒေါ်မာန်ပါပါနှင့် ပြောသည်။

ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ပက်တီ၏ တိပ်ခွေကို နားထောင်ကြည့်သောအခါ သူမသည် ကြိုတင်ရေးသားထားသော စာကို ဖတ်၍ ပြောခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူ့ပါးစပ်က လက်တန်းပြောချနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် သူ့အား ပြန်ပေးများက အတင်းအဓမ္မ ပြောခိုင်း၍ ပြောနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူ့စိတ်ထဲရှိသမျှကို သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ပြောနေခြင်း ဖြစ်မည်ဟု မှန်းရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူ့အသံမှာ တစ်ခါတစ်ခါ တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေသလို ထင်မှတ်ရသည်။ တစ်ခါတစ်ခါတွင်လည်း ပြောနေရင်း ဝှက်ရုပ်သွားသည်။

“သတင်းစာတွေကို ကျွန်မဖတ်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် စတီဗင်နဲ့ အိန်နီးချင်းအားလုံးကို ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိကြောင်းကို သိရှိရတယ်။ ကျွန်မအနေနဲ့လည်း အားလုံး အဆင်ပြေပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်မမျက်လုံးကို အဝဲစည်းထားတာမျိုးတော့ ရှိပါတယ်။ နေရာဒေသတွေ၊ လူတွေကို ကျွန်မ မမှီမိအောင် လုပ်တာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ လက်နှစ်ဖက်ကို ကြိုးတုပ်ထား

သူ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အများအားဖြင့် မတုပ်ပါဘူး။ ကျွန်မပါးစပ်ကို စကား ပြောနိုင်အောင် ပိတ်ထားတာမျိုးလည်း မရှိပါဘူး။ ဆိုလိုတာကတော့ ကျွန်မ သူတို့နဲ့ နေရတာ ဘာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဒုက္ခမရောက်ပါဘူး။ အစစအရာရာ ဆက်သောင့်သက်သာ ရှိပါတယ်”

ပက်တီအနေဖြင့် ပြန်ပေးများ၏ အန္တရာယ်ထက် ရဲအဖွဲ့၏ အန္တရာယ် ထို့ ပို၍ ကြောက်နေကြောင်း သူ့စကားက ဖော်ပြနေသည်။ ရဲအဖွဲ့က ပြန်ပေး များ ရှိမည်ထင်သော နေရာများကို ပိုက်စိပ်တိုက်လိုက်နေကြသည်။ ယင်းသို့ ထိုက်ရင်း ပြန်ပေးများနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားမည်ကို ပက်တီက အထူး ဝင် စိုးရိမ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ရက်အတော်ကြာက ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် အက်စ် အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ လျှို့ဝှက်စခန်းကို တပ်ချီ၍ ဝိုင်းခဲ့သည်။ သို့သော် ပြန် ပေးဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ကိုမျှ မတွေ့ရဘဲ အချည်းအနီးသာ ပြန်လာခဲ့ကြရ သည်။ ဤဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပက်တီ၏ အသံသွင်းတံပိခွေတွင် အသေး ဇီတ် ဖော်ပြထားသည်။

“အုတ်ကလန်မြို့က အိမ်ကို ရဲအဖွဲ့ဝင်တွေ ဝင်စီးကြောင်း ကြားရလို့ ကျွန်မ အထူးပဲ ဝမ်းနည်းမိပါတယ်။ ကျွန်မ အဲဒီအချိန် အဲဒီမှာ မရှိခဲ့တာကို စည်း အထူးပဲ ဝမ်းသာမိပါတယ်။ ကျွန်မ အလေးအနက် တောင်းပန်ပါရစေ၊ ကျွန်မကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘယ်သူမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မဖြစ်ကြပါနဲ့ သူတို့ ဘယ်သူတွေ ဘယ်ဝါတွေဆိုတာ သိဖို့လည်း မကြိုးစားကြပါနဲ့ သူတို့ ဘယ် သူတွေ ဘယ်ဝါတွေဆိုတာ သိဖို့လည်း မစုံစမ်းကြပါနဲ့ အဲဒီလိုလုပ်ခြင်းဖြင့် ကျွန်မအတွက် အများကြီး အန္တရာယ်ကြီးလာနိုင်ပါတယ်။ အခြားလူတွေအတွက် စည်း သက်သာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

“အခုအချိန်မှာ ကျွန်မကို တိုက်ခိုက် ရေးတပ်ဖွဲ့တစ်ခုက ထိန်းသိမ်းထားပါတယ်။ သူတို့လက်နက်တွေဟာ ခေတ်မီလက်နက်

ထောက်ထားချသူ ရေးမ်းပြေးပက်တီအား မိမိ၏ညီဖြစ်သူက ကူညီ နေပါသည်ဟု ရဲဌာနသို့ လာရောက်၍ လက် ထောက်ချသူ ဝေါလတာစကော့။

တွေချည်းပါပဲ။ ပြီးတော့ ဆေးတပ်ဖွဲ့ကလည်း ပစ္စည်းကိရိယာ အစုံအလင်နဲ့ ရှိနေပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ ကျွန်မကို သူတို့ မလွတ် မချင်း ကျွန်မအနေနဲ့ ဘယ်လိုမှ ပြေးပေါက် မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီကိုလာပြီး ကျွန်မကို အဓမ္မ လုယူဖို့ ဘယ်သူမှ မကြိုးစားစေချင်ပါဘူး။ ကြိုးစားလို့လည်း အောင်မြင်မှာ မဟုတ် ပါဘူး။ အကျိုးထက် အပြစ်သာ များပါလိမ့်မယ်။ တကယ်တော့ ဒီလူတွေဟာ အများထင်သလို လူ့တိရစ္ဆာန်တွေ မဟုတ်ကြပါဘူး။ ကျွန်မအပေါ်မှာ သူတို့ အားလုံးသစ္စာရှိကြပါတယ်။ ရိုးသားကြပါတယ်။ ကြင်နာကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ကြပ်ကြပ် သတိထားကြပါ။ အခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလူတွေဟာ သူတို့လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းအတွက် အသက်ကို စွန့်လွှတ်ဖို့ လုံးဝ ဝန်လေးတဲ့လူ တွေ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပါပဲ။ ကျွန်မ ဒီနေရာက ထွက်ပြေးချင်ပါတယ်။ ဒါပေ မဲ့ ထွက်ပေါက် က တစ်ခုပဲရှိတယ်။ အဲဒီထွက်ပေါက်ကတော့ သူတို့လုပ်သလို လုပ်လိုက်ဖို့ပါပဲ။

“ဒက်ဒီနဲ့ မာမိတို့ကို သမီး အထူးတောင်းပန်ချင်တာကတော့ သူတို့ ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ဖို့ပါပဲ။ မြန်မြန်လုပ်နိုင်လေ ကောင်းလေပဲ။ အခု ကျွန်မပြော နေတဲ့ စကားတွေဟာ ကျွန်မရဲ့ဆန္ဒအတိုင်း ပြောနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ တိပ်ခွေကို ဖွင့်တာလည်း ကျွန်မပဲ၊ ပြန်ပိတ်တာလည်း ကျွန်မပဲ၊ ကျွန်မကို ဘယ်သူမှ အတင်းအဓမ္မခိုင်းလို့ ပြောရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ဂိုဏ်းသား တွေကို လုံးဝမဖမ်းဖို့ သူတို့က မေတ္တာရပ်ခံတယ်။ သူတို့စာပါအတိုင်း တသွေ မတိမ်း ဆောင်ရွက်ဖို့ မေတ္တာရပ်ခံတယ်။ ဒီအချက်ကို ပေါ့ပေါ့မတွေးကြပါ နဲ့။ အရေးကြီးတဲ့ အချက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လေးလေးနက်နက်ထားပြီး အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ကြပါ။ ကျွန်မ ဒီနေရာက လွတ်ချင်လှပါပြီ။ အထူးသဖြင့် စတီဗင်ကို အောက်မေ့လှပါပြီ”

“ဒက်ဒီကို အထူးမှာကြားပါရစေ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဒက်ဒီနဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်တွေကို အက်စ်အယ်လ်အေတပ်က အထူးပဲ စိတ်ဝင်စားနေပါ တယ်။ ဒက်ဒီလုပ်ရပ်တွေကို မျက်လုံးဒေါက်ထောက်ကြည့်နေကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို ဒက်ဒီအနေနဲ့ အလေးထားမထား အကဲခပ်နေကြ ပါတယ်။ အဆုံးစွန်ပြောရရင် ဒီကိစ္စမှာ ရဲအဖွဲ့နဲ့ အက်စ်ဘီအိုင်တို့ရဲ့ လုပ်ရပ် ထက် ဒက်ဒီရဲ့ လုပ်ရပ်ကိုပဲ သူတို့က အလေးထားနေကြတယ်။

“ဒါ့ကြောင့် သမီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် ဒက်ဒီ အစွမ်း ကုန် ဆောင်ရွက်ပါ။ သူတစ်ပါး ပြောတာတွေ နားယောင်ပြီး လျှောက်လှမ်း

နေပါနဲ့။ အဲဒီလို လုပ်ခဲ့ရင် သမီးအတွက် ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးကသာ များလိမ့်မယ်ဆိုတာကို ဒက်ဒီ သဘောပေါက်စေချင်ပါတယ်။

“အင်္ဂါအယ်လ်အေ တပ်မတော်သားတွေဟာ ကျွန်မအပေါ်မှာ ရိုးသား ဩပါတယ်။ သူတို့ပြောသလိုလုပ်ရင် ကျွန်မကို ပြန်လွတ်မယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်မ ယုံကြည်ပါတယ်။ သမီးအတွက် မာမိနဲ့ တစ်ကွ တစ်အိမ်သားလုံး မျက် ရွှေနှံ့ မျက်ခွက်ဖြစ်နေရတယ်ဆိုတာ သမီးကြားရပါတယ်။ သမီးအတွက် ဘာမှ မပူကြပါနဲ့။ သမီး ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ ရှိနေပါတယ်။ မကြာခင် ပြန်လွတ်လာ ပြီး အကုန်လုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဆုံကြလိမ့်မယ်လို့လည်း မျှော်လင့်နေပါတယ်။

‘အင်္ဂါအယ်လ်အေ တပ်မတော်ဟာ သာမန်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမဟုတ် မိဘူး။ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ အိုင်ရစ်သမ္မတနိုင်ငံ တော်လှန်ရေးတပ်မတော်နဲ့လည်း အဆက်အသွယ်ရှိတယ်။ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံက ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှား နှုတ်အဖွဲ့နဲ့လည်း ဆက်သွယ်ထားတယ်။ ပြီးတော့ ပြုတိုရီနိုင်ငံက ဆိုရှယ်လစ် ချုပ်ရှားမှုနဲ့လည်း မဟာမိတ်လုပ်ထားတယ်။ သူတို့ဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ သူခိုး၊ ဓားပြတွေလို သဘောမထားကြဘူး။ လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင် နေကြတဲ့ ပြည်လူတွေရဲ့ ရဲဘော်တွေလို ခံယူထားကြတယ်။

“အခုအခါမှာ ကျွန်မဟာ အင်္ဂါအယ်လ်အေ တပ်မတော်ရဲ့ စစ်သုံ့ နန်းသဘောလို ဖြစ်နေတယ်။ ဆန်ကွင်တင်ထောင်မှာ ရောက်နေကြတဲ့ အယ်လ်အေ အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦး (ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်) တို့လိုပါပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ လွန်ခဲ့ ခဲ့ နိုင်ငံဘာလထဲက အုတ်ကလန်ပညာဝန် ဖော်စတာကို သတ်မှုနှင့် (ဇန်နဝါ ခီလ ၁၀ ရက်နေ့မှာ) ဖမ်းဆီးတရားစွဲခံခဲ့ကြရတယ်။ အခုအထိ စီရင်ချက်မချ သေးဘူး။

“ကျွန်မကို သူတို့က ဂျနီဗာသဘောတူညီချက်အတိုင်း ဆက်ဆံထိန်း သိမ်းထားပါတယ်။ အဲဒီသဘောတူညီချက်အရ ကျွန်မ မကျူးလွန်တဲ့ ပြစ်မှု အတွက် ကျွန်မကို သူတို့က အပြစ်ပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မ အခု ဒီကို ဆက်နေရတာက ကျွန်မကို အုပ်ချုပ်သူလူတန်းစား မိသားစုအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် အနေနဲ့ ထိန်းသိမ်းထားလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလောက်ဆိုရင် ကျွန်မပြောတာကို ဆက်စပ် အကဲခပ်မိလိမ့်မယ်လို့ ယူဆပါတယ်။ ကျွန်မ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း ခုအချိန်မှာ ဆန်ကွင်တင်ထောင်ထဲမှာ လူနှစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးထားပါ တယ်။ သူတို့ကို မကြာမီ စစ်ဆေးပြီး အပြစ်ပေးကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုလုပ်တာဟာ သူတို့ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ အင်္ဂါအယ်လ်အေ တပ်မတော်

သားတွေဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖော်စတာသတ်မှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ မျက်မြင်သက်သေတွေက ဖော်စတာကို သတ်တာဟာ လူဖြူတွေမဟုတ်၊ လူမည်းတွေသာ ဖြစ်တယ်လို့ ထွက်ဆိုခဲ့ကြတယ်။ အခုတော့ လူဖြူနှစ်ယောက်ကို အဲဒီအမှုအတွက် ဖမ်းဆီးထားကြပြီ။

“ကျွန်မ ဒီအကြောင်းပြောနေတာဟာ ကျွန်မ ဘာဖြစ်လို့ ဖမ်းဆီးခံရတယ်ဆိုတာကို သိစေချင်လို့ပဲ။ ဆန်ကွင်တင်ထောင်ထဲက အဖမ်းခံနှစ်ယောက်အပေါ် ကျရောက်လာမဲ့ အပြစ်ဒဏ်အတိုင်း ကျွန်မလည်း ထပ်တူထပ်မျှ ခံရလိမ့်မယ်ဆိုတာကို သိစေချင်လို့ပါပဲ။ ကျွန်မမှာ ဘာအပြစ်မှမရှိဘူးဆိုတာ လူတိုင်းသိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ကျွန်မ အဖမ်းခံနေရပြီ။ ကျွန်မလိုပဲ ဟိုလူနှစ်ယောက်မှာလည်း ဘာအပြစ်မှမရှိဘဲနဲ့ ထောင်ထဲရောက်နေကြရပြီ။ စကားအဖြစ်ပြောရမယ်ဆိုရင် သူတို့ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော အပြစ်ကတော့ အက်စ်အယ်လ်အေ တပ်မတော်အဖွဲ့ဝင်တွေဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အပြစ်ပါပဲ။

“သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အက်စ်အယ်လ်အေတပ်မတော်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးတပ်သားတွေဖြစ်တာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူတစ်ဦးတင် ယောက်ကိုမှ သူတို့အနေနဲ့ ကိုယ်ထိလက်ရောက်မပြုခဲ့ဖူးကြဘူး။ အက်စ်အယ်လ်အေတပ်မတော်က အစိုးရကို အတိအလင်းစစ်ကြေညာခဲ့တယ်။ ဒီအချက်ဟာ အင်မတန်အရေးကြီးတယ်။ သူတို့ ဘယ်လိုခံယူထားတယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်နေကြတယ်ဆိုတာကို အားလုံးနားလည်စေချင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ ကျွန်မကိစ္စကို ပြန်ပေးမှုသက်သက်လို့ သဘောမထားဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီကောင်တွေ စိတ်ရှူးပေါက်ပြီး ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေမှန်း မသိပါဘူးလို့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မယူဆဘဲ အရင်းအမြစ်ကို သိအောင် ကြိုးစားကြဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

“ဒါတွေကို ကျွန်မ အရှည်ကြီးလျှောက်ပြောနေတာဟာ အလကားမဟုတ်ဘူး။ ဒက်ဒီ၊ မာမီတို့နဲ့တကွ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ လမ်းခင်းပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မကို ဘယ်လိုကယ်နိုင်မယ်ဆိုတာကို နည်းလမ်းရှာနိုင်အောင် ထွက်ပေါက်ပြနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒက်ဒီတို့အဖေ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့မတိုင်မီ ရိုက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်း စတင်နိုင်ဆီ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ရိုက္ခာဝေငှရေးမြန်ဆန်လေ ကျွန်မရဲ့ လွတ်မြောက်ရက်လည်း မြန်လေဖြစ်မှာပဲ။

“ဒီနေ့ဟာ ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက်၊ သောကြာနေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေ့မှာပဲ ကူဝိတ်နိုင်ငံမှာ ကွန်မင်ဒိုတွေက သူတို့ဖမ်းဆီးထားတဲ့ ဓားစာခံတွေကို

ပြန်လွတ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးသဘောတူခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မပြောလိုတာကတော့ ဒါပါပဲ။ အားလုံးကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်”

အထက်ပါ အသံသွင်းတိပ်ခွေများကို နားထောင်ပြီးနောက် အမျိုးမျိုး ကောက်ချက်ချကြသည်။ ကောက်ချတစ်ခုမှာ အုတ်ကလန်မြို့မှအိမ်ကို ရဲဖက်က ဝင်စီးချိန်တွင် ပက်တီသည် ပင်လယ်အော်ဒေသတစ်နေရာတွင် ရှိနေရမည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုဒေသထုတ် နေ့စဉ်သတင်းစာများကို ဖတ်ရှုရသောကြောင့် အုတ်ကလန်အရေးအခင်းကို သူ့အနေဖြင့် သိရှိရခြင်း ဖြစ်မည်ဟုလည်း ယူဆကြသည်။ အရေးပါဆုံးကောက်ချက်တစ်ခုကား ပက်တီက အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို အထင်ကြီးနေပြီဟူသောအချက်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို အသံသွင်းတိပ်ခွေပါ သူ့စကားများက အထင်အရှား သက်သေခံနေသည်။

သို့သော် ပက်တီက အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို အထင်ကြီးမိသည့်တိုင် အောင် ထိုဂိုဏ်း၏ လက်မှ လွတ်မြောက်လိုသောဆန္ဒကိုလည်း သူ့စကားကပင် အထင်အရှားဖော်ပြနေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့ဘဝကား မလွယ်သော ဘဝပင်ဖြစ်သည်။ ‘ဆုပ်လည်းစူး စားလည်းရူး’ ဘဝမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ သူပြောသည့်အတိုင်း သူ၏ လွတ်မြောက်ရေးထွက်ပေါက်မှာ နှစ်ပေါက်သာရှိသည်။ တစ်ပေါက်က အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းထဲ ဝင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၍ နောက်တစ်ပေါက်မှာ သူတို့တောင်းဆိုသည့် အတိုင်း ရိက္ခာဝေငှဖို့ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းအချက်နှစ်ချက်စလုံးမှာ အကောင်အထည်ဖော်ရန် မလွယ်သော အချက်များချည်းပင် ဖြစ်သည်။ အယူးသဖြင့် အလွယ်ဆုံးဟုထင်ရသော ရိက္ခာဝေငှရေးကိစ္စမှာ မလွယ်ဆုံးကိစ္စဖြစ်နေသည်။ မလွယ်ပုံကို တိပ်ခွေနှင့် ပူးတွဲပါလာသော သူတို့၏စာက အထင်အရှား ဖော်ပြနေသည်။ ထိုစာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

“မစ္စတာဟတ်စ်က မိမိသမီးကို ကယ်ဆယ်လိုကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိရသည်။ ထို့အတူ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ဒုက္ခရောက်နေသော ကလေးသူငယ်များနှင့် ပြည်သူတွေကို ကယ်ဆယ်လိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲသားအများပြည်သူတို့အတွက် အခြေခံလိုအပ်ချက်တစ်ရပ်ကို စေတနာမေတ္တာထား၍ စံပြုလုပ်ရပ်အဖြစ် ဟတ်စ်မိသားစုက ကူညီပါရန် ကျွန်ုပ်တို့က တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤတောင်းဆိုချက်အရ လူတစ်ဦးလျှင် ဒေါ်လာ ၇၀ တန်ဖိုးရှိ အကောင်းစား အမဲသားငါး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် နို့ထွက်ပစ္စည်းများကို အခမဲ့ ခေငှရန်ဖြစ်သည်။ ရိက္ခာပစ္စည်းများလာရောက်ထုတ်ယူသူများသည် သာရေးနာရေး

မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားများ၊ လူမှုဖူလုံရေးကတ်များ၊ ရိက္ခာထုတ်အသင်းများ၊ စစ်မှုထမ်းဟောင်းကတ်များ၊ တရားသေလွတ်လက်မှတ်များ၊ တရားရှင်လွတ် လက်မှတ်များနှင့် ထောင်လွတ်လက်မှတ်များဖြင့် ရိက္ခာများ ထုတ်ယူကြရမည်။ ရိက္ခာထုတ်ယူရာတွင် မလောက်မငှဖြစ်ခြင်း၊ တန်းစီတိုးငွေထုတ်ယူခြင်းမျိုး မရှိစေရန် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့မှစ၍ ရိက္ခာဝေငှရေးကာလကို ရက်သတ္တပတ်လေးပတ်တိတိ သတ်မှတ်ရမည်။ သို့သော် ရိက္ခာများကို အပတ်စဉ် အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေးနှင့် စနေနေ့များ၌သာ ထုတ်ယူကြရမည်။ အထက်ဖော်ပြပါ အသိအမှတ်ပြုကတ်ပြားများ လက်ဝယ်ရှိသူတိုင်း သတ်မှတ်ထားသော ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီးများသို့ သွားရောက်၍ ရိက္ခာများ ထုတ်ယူကြရမည်။

“၁။ ။ ရိက္ခာထုတ်ရမည့်ဆိုင်များကို လူတိုင်းသိရှိနိုင်အောင် အမှတ်အသားပြု၍ ကြေညာရမည်။ ထိုဆိုင်များသို့ သက်ဆိုင်ရာ နယ်မြေအသီးသီးမှ လူအများ အလယ်တကူသွားရောက်ထုတ်ယူနိုင်အောင်လည်း စီစဉ်ထားရမည်။ နယ်မြေတစ်ခုတွင် ရိက္ခာဝေငှရေးဆိုင်ကြီး အနည်းဆုံး ငါးဆိုင်ခန့် ရှိရမည်။ ထိုနယ်မြေအတွင်း အကြီးဆုံးဆိုင်ကြီးများကိုသာ ရွေးချယ်ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ဆေ့ဖ်ဝေးနှင့် မေဖဲယားစသော ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီးများကို အကြံပေးလိုသည်။

“၂။ ။ ရိက္ခာဝေငှရာတွင် အကောင်းဆုံး အမဲသားငါး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် နို့ထွက်ပစ္စည်းများကိုသာ ဦးစားပေး၍ ဝေငှရမည်။ ဆိုင်ဖွင့်ချိန်အတွင်း အလုံအလောက် ရှိစေရမည်။

“၃။ ။ **ပြည်သူများသို့ မေတ္တာရပ်ခံချက်။** ။ အဆွေတော်တို့အတွက် အချိုးကျဝေငှသော ရိက္ခာများကို အပြည့်အဝသော် လည်းကောင်း၊ လုံးဝသော်လည်းကောင်း မရရှိခဲ့လျှင် လမ်းဆုံလမ်းခွများ၌ဖြစ်စေ၊ ကားဂိတ်များ၌ဖြစ်စေ ရပ်ရင်ရံများ၌ဖြစ်စေ အဆွေတော်တို့၏ ဆန္ဒကို ရင်ဖွင့်ကြစေလိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အမြဲတမ်း နားစွင့်နေပါမည်။ အကယ်၍ ဤလုပ်ရပ်ကို ရဲအဖွဲ့မှ တစ်စုံတစ်ရာ အနှောင့်အယှက်ပြုလာလျှင်လည်း ဖော်ပြပါနည်းအတိုင်း ဖွင့်ဟဖော်ထုတ်ကြစေလိုပါသည်။ ရိက္ခာဝေငှရာတွင် ပြည်သူများ အထူးသဖြင့် အိုမင်းမစွမ်းသူများ၊ ဒုက္ခိတများအနေဖြင့် လော့က်လောက်ငှ ရရှိနိုင်အောင် စောင့်ကြည့်ကြီးကြပ်နိုင်ရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြည်သူ့တပ်မတော်က ဒေသဆိုင်ရာ အသင်းအဖွဲ့ပေါင်းစုံသို့ အကူအညီတောင်းခံထားပါသည်။ ထိုအသင်းအဖွဲ့များမှာ ပလိုအာတို့အရှေ့ပိုင်းမှ နိုင်ရီဘီကောလိပ်၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမှ ဂလိုက်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း

လူ မည်းကျောင်းဆရာများအသင်း၊ အမျိုးသားအခွင့်အရေး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအသင်း၊ ပြည်ထောင်စု လယ်ယာလုပ်သားများအသင်းချုပ်၊ အမေရိကန် အင်ဒီးယန်းလှုပ်ရှားမှုအသင်း။ တတိယကမ္ဘာ အမျိုးသမီးမဟာမိတ်အဖွဲ့ချုပ်နှင့် အကျဉ်းသားများသမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်တို့အပြင် ပြည်သူ့သတင်း ဖြန့်ချိရေးဌာနများစွာ တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုအသင်းအဖွဲ့များသည် ဤကိစ္စ၌ လေ့လာသူများ၊ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်သူများနှင့် ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် တာဝန်ယူကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဗီအိုင်အမှုထမ်းများက ယူနီဖောင်းဝတ်စုံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အရပ်သားဝတ်စုံဖြင့် ဖြစ်စေ ဝင်ရောက်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်း၊ ပြည်သူများအား တစ်စုံတစ်ရာ အနှောင့်အယှက်ပြုခြင်းမျိုး မရှိစေရန်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကပင် တာဝန်ယူကြီးကြပ်ကြပါလိမ့်မည်။

“၄။ ။ ရိက္ခာဖြန့်ဖြူးရေးဆိုင်ကြီးများကို အောက်ပါမြို့ကြီးများနှင့် နယ်မြေများ၌ ဖွင့်လှစ်ရမည်။

“ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ (မစ်ရှင်ဒီစတြိတ်၊ ချိုင်းနားတောင်း၊ ဟန်းတားပွိုင့်၊ ဇစ်လ်မိုး)၊ အုတ်ကလန်မြို့ (အရှေ့ပိုင်းနှင့် အနောက်ပိုင်း)၊ ရစ်ချမွန်၊ ပလိုအာ ဆိုအရှေ့ပိုင်း၊ ဒယ်လာနို၊ စန်တာရီဇာ၊ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ (ဝတ်၊ ကွန် ဆာန်၊ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ် အရှေ့ပိုင်း)။

“ဤလုပ်ငန်းကို အချိန်မီ မဆောင်ရွက်ပါက ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အောက်ထပ်တစ်စုံတစ်ရာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးမည်မဟုတ်သည့်အပြင် စစ်သုံးပန်အဖြစ် နှီးဆီးထားသော ဓားစာခံ၏ အသက်ရှင်ရေးကိုလည်း လုံးဝတာဝန်ယူ မဟုတ်ကြောင်း လေးနက်စွာ သတိပေးအပ်ပါသည်”

ပြန်ပေးတို့၏ ရာဇသံမှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသလောက် အသံထိတ် အကောင်းလှတော့သည်။ စင်စစ် ဤစီမံကိန်းမှာ မကြာမီနှစ်များက အာဂျင် တီးနားပြည်သူ့တော်လှန်ရေး တပ်မတော်အဖွဲ့ဝင်များ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ပုံစံကို ယူ၍ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ထိုစဉ်က အာဂျင်တီးနား တော်လှန်ရေးသမားများက အစိုးရအရာရှိကြီးများကို ပြန်ပေးဆွဲပြီးနောက် ခုခံရေးများကို စားနပ်ရိက္ခာ၊ အဝတ်အထည်နှင့် ဆေးဝါးများ ဝေငှမှ ပြန် ပြန်မည်ဟု တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ယခု အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ တောင်းဆိုချက်မှာကား မစ္စတာဟတ်စ် ပြောသလို 'လွန်လွန်းလှ'သည်။ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်တွင် အမှန်တကယ် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေသူပေါင်း နှစ်သန်းခန့်ရှိရာ ပြန်ပေးများ တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း တစ်ဦးလျှင် ဒေါ်လာ ၇၀ ဖိုး ရိက္ခာဝေငှပါက ထိုသူ အားလုံးအတွက် စုစုပေါင်း ကုန်ကျမည့်ငွေမှာ ဒေါ်လာ ၁၃၃ သန်းပင် ရှိပေ လိမ့်မည်။ သို့သော် အာဏာပိုင်တို့၏ အသေးစိတ်တွက်ချက်မှုအရဆိုသော် လူ ပေါင်းခြောက်သန်းခန့်အထိ ရိက္ခာဝေငှရမည်ဖြစ်၍ အများဆုံး ဒေါ်လာသန်း ၄၀၀ အထိ ကုန်ကျမည်ဖြစ်သည်။ ဤငွေမှာ ဟတ်စ်မိသားစုအနေဖြင့် မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ကုန်ကျနိုင်မည့် အတိုင်းအတာမဟုတ်ပေ။ ဤတောင်းဆိုချက်ကြောင့် မစ္စတာဟတ်စ်များမှာ အရူးမီးပိုင်း ဖြစ်သွားရသည်။ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင် မိ ဖြစ်သွားရသည်။ မကြံသာသည့် နောက်ဆုံး၌ ဥပဒေအရာရှိများထံ ချဉ်းကပ် ၍ အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံသည်။ သူ၏အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ညှိနှိုင်း နှိုင်းနှိုင်း ခေါင်အထိ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်သည်။ သို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် သူ၏ အိမ်ခြံဝင်းအတွင်း၌ ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ ပြုလုပ်ပြီးနောက် သူ့သမီးပက်တီထံသို့ ရုပ်မြင်သံကြားမှတစ်ဆင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြား လိုက်သည်။

“သမီး၊ အခု ဒက်ဒီ ပြောနေတာကို သမီး နားထောင်နေလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ သမီးကျန်းကျန်းမာမာရှိကြောင်း သိရလို့ ဒက်ဒီတို့ အားလုံး ဝမ်းသာနေကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးရဲ့အသံကို ကြားရတုန်းက သမီးဟာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နည်းနည်းတော့ နွမ်းနယ်နေသလို ထင်ရတယ်။ သမီးရဲ့အသံကို အကဲခတ်ရတာ ဆေးမိနေတဲ့ လူတစ်ယောက်လို ဖြစ်နေတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီး ကျန်းကျန်းမာမာရှိကြောင်း၊ သမီးကို ဂျနီဗာသဘောတူ ညီချက်အတိုင်း သူတို့က ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းထားကြောင်း သိရတဲ့ အတွက် ဒက်ဒီတို့အနေနဲ့ ဖြေသိမ့်နိုင်ခဲ့ကြတယ်။ သမီးလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဒက်ဒီအစွမ်းကုန် ကြိုးစားနေတယ်ဆိုတာကို သမီးယုံစေချင်တယ်။

“ဒက်ဒီ စိုးရိမ်မိဆုံးအချက်ကတော့ သူတို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ပဲ ဖြစ် တယ်။ ဒီတောင်းဆိုချက်ဟာ ဒက်ဒီအနေနဲ့ ဘယ်လိုမှ မစွမ်းဆောင်နိုင်လောက် အောင် ပြင်းထန်ခက်ခဲလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီး စိတ်ပျက်မသွားပါနဲ့။ နောက် ၂၄ နာရီ သို့မဟုတ် ၄၈ နာရီအတွင်းမှာ သူတို့လက်ခံနိုင်လောက် တုံ့ပြန်မှုကို ဒက်ဒီဘက်က ပေးနိုင်အောင် ဒက်ဒီ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား ပါတယ်။

“အဆိုဆုံးကတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒက်ဒီတို့နဲ့ နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ၊ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမဲ့ သူမရှိဘဲ စာနဲ့သာတစ်ဆင့် ဆွေးနွေးနေရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးမာမိနဲ့ ဒက်ဒီ အပါအဝင် မိသားစုအားလုံးက သမီးလွတ်မြောက်ရေးအတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားနေတယ်ဆိုတာတော့ သမီး စိတ်ချယုံပါ။ သူတို့ကိုလည်း ဘာမှမစိုးရိမ်ဖို့ ပြောပြပါ။ ဘယ်သူကမှလာပြီး ခမ်းဆီးတိုက်ခိုက်ဖို့ မကြိုးစားပါဘူးလို့ ဒက်ဒီ ကတိပေးပါတယ်။

“သမီး စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာအောင်လည်း အထူးဂရုစိုက်ပါ။ သမီးကောင်းကျိုးအတွက် တစ်တိုင်းပြည်လုံးက ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းနေကြပါတယ်။ သမီး လွတ်မြောက်ရေးအတွက် လူတိုင်း လူတိုင်းက စေတနာနဲ့ အားပေးကူညီနေကြတယ်ဆိုတာကို သမီး သိရရင် သမီးဝမ်းသာမှာပဲလို့ ဒက်ဒီ ထုံကြည်ပါတယ်။ သမီး ကျန်းမာရွှင်လန်းပါစေ”

ဖခင်ကြီးက ယင်းသို့လျှင် မရွှင်သော မျက်နှာဖြင့် ရပ်မြင်သံကြားမှ အသံလွှင့်ပြောကြားပြီးနောက် လေးလံထိုင်းမှိုင်းစွာဖြင့် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် မိခင်ကြီးမစွက်ကက်သရင်းဟတ်စ်က ထိုင်ရာမှထ၍ ကောင်းပြောခွက်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။

“သမီးရေ...ပက်တီရေ၊ သမီးကို မာမိတို့အားလုံးပဲ ငုံထားမတတ် ချစ်ကြပါတယ်”

မစွက်ဟတ်စ်၏အသံမှာ တုန်ယင်အက်ကွဲနေသည်။ သူမသည် ခေတ္တရပ်နားပြီးနောက် မျက်လုံးအစုံမှ ဒလဟော စီးကျလာသော မျက်ရည်ပေါက်ကြီးများကို လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် တို့ကာ တို့ကာ သုတ်နေသည်။ အတန်ကြာမှ ကောင်းကို ပြန်ဆက်နိုင်သည်။

“...သမီးအတွက် မာမိတို့အားလုံးကပဲ ဆုမွန်တောင်းနေကြပါတယ်။ ခေတ္တပိုနေကြပါတယ်။ အခုလို မာမိ ငိုနေတာကို မာမိစိတ်မကောင်းပါဘူး။ မာမိကို ခွင့်လွှတ်ပါ သမီး၊ သမီးအတွက် သောကဖိစီးလွန်းအားကြီးလို့ မာမိ ငိုမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီး ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိကြောင်း သိရလို့ ဝမ်းသာလှပါတယ်။ ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သမီးလေး ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ အိမ်ထဲ ပြန်ရောက်လာမယ်ဆိုတာ မာမိ ယုံကြည်နေပါတယ်။

“ဒီလူတွေမှာ ကောင်းတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာ မာမိလက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကောင်းတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေကို မကောင်းတဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ အကောင်အထည်ဖော်နေတာကတော့ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းလှပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မာမိတို့ ကျူးလွန်တယ်ဆိုတဲ့ အပြစ်ကြောင့် ဘာအပြစ်မှမရှိ တဲ့ သမီးကို သူတို့တစ်တွေက ဒုက္ခပေးကြမှာ မဟုတ်ဘူးလို့တော့ မာမိ ယုံကြည်ပါတယ်။

“သမီးကို ဘုရားသခင် စောင့်ရှောက် ကယ်မပါစေ။ ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာအောင် အထူးဂရုစိုက်ပါ သမီးရယ်”

ထို့နောက် ဟတ်စ်မောင်နှံတို့သည် တည်ငြိမ်အေးစက်သော မျက်နှာပေးဖြင့် အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ အိမ်ထဲရောက်၍ ကုလားထိုင်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်ပြီးမှ မစ္စတာဟတ်စ်သည် စောစောက သတင်းစာ ကွန်ဖရင့်၌ ရုပ်မြင်သံကြားမှ သူပြောခဲ့သော စကားများကို ပြန်လည် စဉ်းစားနေမိသည်။ သူ့သမီးလွတ်မြောက်ရေးအတွက် သူပြောခဲ့သောစကားများမှာ စေတနာမှန်သော်လည်း ထိရောက်မှုရှိပါ့မလား၊ အေးစက်စက်နိုင်နေမည်လား ဟူ၍ စဉ်းစားမိသည်။ ထို့ကြောင့် နောက် ၅ နာရီအကြာတွင် ဒုတိယအကြိမ် သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲတစ်ရပ် ထပ်မံပြုလုပ်ပြန်သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်က သတင်းစာဆရာများအား အောက်ပါအတိုင်း ထပ်မံရှင်းပြသည်။

“မနက်ပိုင်းက ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့စကားနဲ့ ပတ်သက်လို့ ထပ်ပြီး အတည်ပြုပြောကြားလိုပါတယ်။ စောစောပိုင်းက ကျွန်တော့်ဆီကို လူတစ်ယောက်က ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောတယ်။ ကျွန်တော့်စကားတွေဟာ ပျော့လွန်းအားကြီးတယ်လို့ သူက အပြစ်တင်တယ်။ ‘ပြန်ပေးတွေနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲလုပ်ခဲ့ကြိုးစားနေတာလား’ လို့လည်း သူက မေးခွန်းထုတ်တယ်။

“အစကတည်းက ကျွန်တော်ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကျွန်တော့်သမီး ပြန်လွတ်ဖို့အတွက် ကျွန်တော် တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ကြိုးစားမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် အတိအလင်း ကြေညာပြီးပါပြီ။ နောက် ၂၄ နာရီအတွင်းမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ၄၈ နာရီအတွင်းမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လောက်ပဲ အချိန်ကြာကြာ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ လုပ်နိုင်တာတွေ အကုန်လုံး ဆက်လုပ်သွားဖို့ စီစဉ်နေပါတယ်။ ရိက္ခာဝေငှရေးကိစ္စကိုလည်း အများပြည်သူတွေရဲ့ အကူအညီနဲ့ ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ကိုင်သွားပါ့မယ်။

“တကယ်တော့ ဒေါ်လာသန်း ၄၀၀ ဖိုး ရိက္ခာဝေရမယ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်ကတော့ သတင်းစာဆရာတွေ သိကြတဲ့အတိုင်း တကယ်ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စကြီးပါ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ လိုလားတဲ့ ပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် ကျွန်တော် တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားမယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် ထပ်မံပြီး ပြောလိုပါတယ်။ တကယ်လို့

ကျွန်တော့် ကြိုးပမ်းချက်ကို သူတို့က မကျေနပ်ရင်လည်း အဲဒါဟာ ကျွန်တော် မလုပ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။”

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ ပေးစာသည် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် မစ္စတာဟတ်စ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ရိက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်းကို ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ ရက်တွင် စတင်ရမည်ဟု ထိုစာက တောင်းဆိုထားသည်။ လုပ်ငန်းစတင် ရန်အချိန်ရက်သတ္တတစ်ပတ်သာ ရှိသည်။ ထိုကာလအတွင်း ဤမျှ ကျယ်ပြန့် သော လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်မှာ မလွယ်သော ကိစ္စဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်က မစ္စဟတ်စ်အား ‘ဒီကိစ္စ ဖြစ်နိုင်မယ်လို့ ထင်ပါသလား’ ဟူ၍ မေးသည်။ ထိုအခါ မစ္စတာဟတ်စ် က အခုပြောလို့ မရသေးပါဘူး။ အချိန်စောနေပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ ဖြန့်ဖြူးရေးဌာနအဖြစ် တာဝန်ယူ ကူညီမဲ့လူတွေ အဆင်သင့် ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စက စဉ်းစဉ်းစားစားလုပ်ရမဲ့ ကိစ္စပါ။ ဘယ်လောက်လုပ်နိုင်မလဲ၊ ဘယ်လောက်ကုန်နိုင်မလဲဆိုတဲ့အပေါ်မှာ တည်နေပါတယ်။ သို့သော်လည်း သူတို့ကျေနပ်အောင် ကျွန်တော် အစွမ်းကုန်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။ ဒါ ဟာ လောလောဆယ် ကျွန်တော်ရဲ့ အဓိကဆန္ဒပါပဲ’ ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

အားလုံးကို ခြုံကြည့်လျှင် ပြန်ပေးတို့ဘက်မှ တရားလက်လွတ်နိုင် သလောက် မစ္စတာဟတ်စ်ဘက်မှ အတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်လျောထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့သော် အခြေအနေမှာ ‘တရားတစ်ဖက် ဓားတစ်လက်’ ကိန်း မျိုးဆိုက်နေသောကြောင့် မည်သို့မျှ မဖြေရှင်းသာအောင် ဖြစ်နေရသည်။ ဟတ်စ် နိသားစုအဖို့ ‘ကျားသနားမှ နွားချမ်းသာ’ မည့် ကိန်းမျိုးကြုံနေရသည်။ ပက်တီ ဟတ်စ်၏ အသံသွင်းတိပ်ခွေနှင့် အတူပါလာသောစာတွင် အက်စ်အယ်လ်အေ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဖီးလ်မာရှယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူးကလည်း-

‘ပက်တီဟတ်စ်အား ဖမ်းဆီးခြင်းမှာ သူကျူးလွန်သော အပြစ်ကြောင့် မဟုတ်၊ သူ့မိဘများ ကျူးလွန်သော အပြစ်ကြောင့် ဖမ်းဆီးခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့မိဘများသည် အမေရိကန်ပြည်သူများကိုသာ ဖိနှိပ်ခဲ့သူများမဟုတ်၊ ကမ္ဘာ့ ပြည်သူများကိုပါ ဖိနှိပ်ခဲ့သူများ ဖြစ်သည်’ ဟု ပြင်းပြင်းထန်ထန် စွဲချက်တင် ထားသည်။ ထို့အပြင် မစ္စတာဟတ်စ်အားလည်း ‘လက်ျာအစွန်းထွက် ဖက်ဆစ် သတင်းစာဆရာကြီး’ ဟူ၍ သမုတ်လိုက်သည်။ မစ္စကီ ကုကီသရင်းဟတ်စ်

ကိုမူ 'တက္ကသိုလ် ရန်ပုံငွေများကို အလွဲသုံးစားပြုသူ၊ ထိုငွေများဖြင့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများတွင် အရင်းမြှုပ်နှံပြီး အတိုးကြီးစားသူ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ ဖက်ဆစ် နှင့် လူမျိုးရေးအစိုးရတို့၏ ဖိနှိပ်မှု၊ ခိုးဝှက်မှု၊ ရက်စက်မှုများကို ခေါင်းပုံဖြတ်၍ အမြတ်ထုတ်နေသူ' ဟူ၍ စွပ်စွဲလိုက်သည်။

ဟတ်စ် မိသားစုအား ပြင်းပြင်းထန်ထန် စွပ်စွဲထားသော ထိုစာတွင် စာလုံးပေါင်း ၂၀၀၀ တိတိ ပါဝင်ပြီး ရဲရဲတောက် နိုင်ငံရေးစကားလုံးများဖြင့် ပြုတ်သိပ်နေသည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များ၊ စီမံကိန်းများနှင့် ကြွေးကြော်သံများကို ထပ်တလဲလဲ ဖော်ပြထားသည်။ ကြွေးကြော်သံတစ်ခုမှာ 'လူမျိုးကွယ်ပျောက်၊ နိုင်ငံရောက်၊ မုချ တို့လွတ်မြောက်' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုမျှသာမက အနာဂတ်တွင် သူတို့ တည်ဆောက်မည့် နိုင်ငံတော်ကို လည်း ပုံဖော်ထားလိုက်သေးသည်။ ထိုနိုင်ငံသည် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ရမည်။ နိုင်ငံသားတိုင်း လက်နက်စွဲကိုင်ကြရမည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို လေးစားရိသေကြရမည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်ဆံရေးတွင် အလိုဆန္ဒမတူဘဲ ပေါင်းသင်းလုပ်ကိုင်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းမျိုး လုံးဝမရှိစေရ၊ လူတိုင်း လူတိုင်း ဘုံရိပ်သာများတွင်သာ နေထိုင်ကြရမည်။ အကျဉ်းထောင်ဟူသမျှကို ဖျက်သိမ်းပစ်ရမည်။ အမေရိကန် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် လယ်ယာမြေမှန်သမျှကို ပြည်သူ့သို့ ပြန်ပေးရမည်။ သူတို့တည်ဆောက်မည့် နိုင်ငံသစ်တွင် အိမ်ငှားစနစ်၊ အတိုးကြီးစားစနစ်များဖြင့် လူလူချင်း ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်းကို ကျူးပင်ခုတ်ကျူးငုတ်ပါမကျန်အောင် သုတ်သင်ပစ်မည်။ အရင်းရှင်စနစ်လုပ်ရပ်မှန်သမျှကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ပစ်မည်။ ထိုနိုင်ငံတွင် လူ့ဘဝအခြေခံ လိုအင်ကြီးငါးရပ်ကို လူတိုင်း လွယ်ကူစွာဖြင့် အခမဲ့ ရရှိစေရမည်။ ယင်းလိုအင်ကြီးငါးရပ်မှာ အစားအစာ အိမ်ယာ၊ ပညာ၊ ဆေးဝါးနှင့် အဝတ်အစားတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့အပြင် အက်စ်အယ်လ်အေအဖွဲ့သည် လူသားတို့၏ အခွင့်အရေးကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်လျက် အပြစ်မဲ့သောပြည်သူနှင့် ကလေးသူငယ်များအား သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ဖိနှိပ်ခြင်း၊ ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်း လုံးဝ ပြုမည်မဟုတ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ လွတ်လပ်ရေး ကြေညာစာတမ်းပါ ဥပဒေများအတိုင်း လူ့အခွင့်အရေးကို လေးစားစွာ ဆောင်ရွက်သွားမည် ဖြစ်သည်။ အပြစ်ကင်းသော ကမ္ဘာပြည်သူများ၏ လူ့အခွင့်အရေး အပြည့်အဝရရှိနိုင်ရန် အရင်းရှင် ဖက်ဆစ်လူတန်းစားနှင့် ဖင်းတို့၏ လက်ကိုင်တုတ်များကို တော်လှန်သောစစ်ပွဲများဖြင့်

အမြစ်ပြုတ်အောင် သုတ်သင်ပစ်မည် စသည်ဖြင့်လည်း လက်သံပြောင်ပြောင် ဖြင့် ကြေညာထားလိုက်သေးသည်။ ဆက်လက်၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူးက 'ကျွန်ုပ်တို့ စစ်ပွဲကား တကယ့်တရားသော စစ်ပွဲကြီးပင်တည်း'ဟူ၍ ကြွေးကြော်ပြီးနောက် ကြေညာချက်နိဂုံးချုပ်တွင် 'ကျွန်ုပ်တို့ပြည်သူများ၏ အနာဂတ် ကောင်းစားရေးကို လိုလားသူများအတွက် သူတို့၏ သေနတ်သံများသည် သွတ်လုပ်ရေး ကြွေးကြော်သံများပင် ဖြစ်ပါစေသတည်း'ဟူ၍ အဆုံးသတ်ထား သည်။

ဤသို့လျှင် မစ္စတာဟတ်စ်အဖို့ စေ့စပ်၍ မရနိုင်သော ကမ္ဘာ့ရန်သူကြီး တစ်ဦးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီ ဖြစ်သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်အနေဖြင့် ဒေါ်လာသန်း ၃၀၀ ဖိုး ရိက္ခာမဝေနိုင်သောကြောင့် အမျိုးမျိုးသောကရောက်ပြီး တွေးကြောက် နေရသည့်အထဲတွင် မိမိရင်ဆိုင်နေရသော ရန်သူကြီးမှာ မတွေ့ဝံ့အောင် ကြောက် ရာကောင်းသော ရန်သူကြီးဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသောအခါ ရေနစ်သူဝါးကူ ထီးခံလိုက်ရသလို ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို သိလျှင်ကား အလွန်အမင်း ကြောက်စရာမလို၊ တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် တစ်ဖက်ရန်သူ ၏ ရည်မှန်းချက် မည်မျှပင် ကြီးမားစေကာမူ၊ အင်အားမည်မျှပင် တောင့်တင်းစေ ကာမူ ထိုရန်သူအကြောင်းကို မိမိတို့က အတွင်းကျကျ ကြိုတင် သိရှိထားပါက အခန်းနှင့်အမြန် အောင်ပွဲခံနိုင်မည်သာ ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း တစ်ဖက်ရန်သူဖြစ်သော အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ အင်အား နှင့် ရည်မှန်းချက်ကို အနီးကပ်လေ့လာသိရှိခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလား။ ။

Faint, illegible text in the upper section of the page.

Main body of faint, illegible text, possibly containing a list or detailed notes.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

(၆)

ဦးခေါင်းခုနစ်လုံး မြွေဟောက်ဂိုဏ်း

“ဆင်ဘိုင်အိုစစ် (ဇီဝဗေဒ) ဒြပ်ဝတ္ထုဖွဲ့စည်း ဖြစ်တည်မှု သဘာဝချင်း မတူသော အရာဝတ္ထုနှစ်ခုတို့၏ အတူတကွ ပေါင်းစပ်တည်ရှိနေခြင်း”

-ဝက်ဘ်စတားကောလိပ်အဘိဓာန်

စင်စစ် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို ‘ဂိုဏ်း’ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ‘အဖွဲ့’ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ခြင်းမှာ မှန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုအဖွဲ့ကို သာမန်အဖွဲ့အစည်းမျိုး ဖွဲ့စည်းထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ လက်နက် ကိုင်တပ်ဖွဲ့တစ်ခု အသွင်ဖွဲ့စည်းထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဘစ်နည်းဆိုသော် လောလောဆယ်တွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသနိုင်ငံများမှ ကွန်မင်ဒို ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များကဲ့သို့ ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လည်း ‘ဇာတ်မတူသူတို့၏ အကျိုးတူ လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်’ (ဆင်ဘိုင် အိုစစ် လစ်ဘရေးရှင်း အာမီ) တွင် ‘တပ်မတော်’ဟူသော ဝေါဟာရကို သုံးစွဲ ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသည်ကိုထောက်၍ ဤအဖွဲ့ဝင်တို့သည် သူတို့အဖွဲ့ကို လူဆိုးသူခိုး ဝိုဏ်းတစ်ခုကဲ့သို့ သဘောမထားဘဲ နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေး ရည်မှန်းချက်ရှိသော လူထုလူတန်းစားတပ်ဖွဲ့ကြီးတစ်ခုပမာ သဘောထားကြောင်း သိသာနိုင်သည်။

သီဟရတနာစာပေ

စာဖတ်သူသိရှိပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဤအဖွဲ့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မည်သူမျှ စောဒကမတက်သာအောင် မွန်မြတ်လှသည်ဟု ဆိုနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ပက်တီ၏ မာမီ မစွက်ဟတ်စ်က 'ဒီလူတွေမှာ ကောင်းတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာ မာမီလက်ခံပါတယ်'ဟု ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်ရပ် မဟပ်စပ်သောကြောင့် အများအမြင်တွင် အထင်သေးစရာဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ အဖွဲ့ဝင်အများစုမှာ ထောင်ပြေးနှင့် ထောင်ထွက်များ ဖြစ်နေသည်။ သူတို့၏ လုပ်ရပ်မှာလည်း တရားမဝင်သော အကြမ်းဖက် မြေအောက်လုပ်ရပ်များသာ ဖြစ်နေသည်။ လူယက်၊ တိုက်ခိုက်၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းလုပ်ငန်းများသာ ဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ၎င်းတို့အား အမေရိကန်ပြည်သူအများက လေးစားယုံကြည်မှု မရှိခဲ့ကြ။ လေးစားယုံကြည်မှု မရှိရုံသာမက ရွံ့မုန်း၍ပင် နေကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ၎င်းတို့၏ နိုင်ငံရေးဆန်သော အကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်များကြောင့် စိုးရိမ်ကြောက်လန့်၍ပင် နေကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကား အမေရိကန်နိုင်ငံကို မသေးသော အတိုင်းအတာဖြင့် အန္တရာယ်ပြုနိုင်သော မြေအောက်ဂိုဏ်းတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း မည်သူမျှ မငြင်းနိုင်။ ထို့ကြောင့် ဤဂိုဏ်း၏ နောက်ခံသမိုင်းနှင့် ဤဂိုဏ်းဝင်တို့၏ အကြောင်းကို သိထားသင့်သည်။

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသည် ဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ်တွင် စတင်သန္ဓေတည်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထိုစာအုပ်မှာ 'တံခါးဝမှ တစ္ဆေ' ဖြစ်သည်။ ယင်းစာအုပ်ကို စာရေးဆရာ ဆမ်ဂရင်းလီ ရေးသား၍ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ချီကာဂိုမြို့မှ နီဂရိုးဆင်းရဲသားရပ်ကွက်များ၌ လူမှုရေးအဆင့်အတန်း နိမ့်ကျမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဆူပူလှုပ်ရှားမှု ဖြစ်ပွားခြင်းကို ဇာတ်လမ်းဖွဲ့ထားသည်။ ယင်းဝတ္ထု၏ အဓိဇာတ်ဆောင်မှာ လက်နက်ကိုင် ကွန်မင်ဒို တပ်ဖွဲ့ကလေးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်၌ 'ဆင်ဘိုင်အိုလိုဂျီ'ဟူသော ဝေါဟာရကို သုံးစွဲထားသည်။ ထိုဝေါဟာရမှာလည်း 'ဆင်ဘိုင်အိုစစ်'ဟူသော စကားမှ ဆင်းသက်လာသော ဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက အဆိုပါ ဝေါဟာရကို အခြေခံ၍ သူတို့၏ ဂိုဏ်းကိုလည်း 'ဆင်ဘိုင်အိုနီးစ် လစ်ဘရေးရှင်း အာမီ' ဟူ၍ မှည့်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှာ လူမျိုးဘာသာ၊ လူမှုရေးအဆင့်အတန်း စသည် မတူကွဲပြားသောသူများ၊ သဟဇာတ

ဖြစ်၍ အတူတကွ စုပေါင်းလှုပ်ရှားသော အုပ်စုတစ်စုပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤဂိုဏ်းတွင် လူဖြူလူမည်းမျိုးစုံ ပါဝင်သည်။ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေးပါဝင်သည်။ အဆုံးစွန်ဆီရီလျှင် ထောင်ပြေးမှ စ၍ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရပညာတတ်များအထိ ပါဝင်ကြသည်။ ဤအဖွဲ့၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေးတွင် အနိမ့်ခံရသည်ဟု ယုံကြည်သော လူနည်းစုများ စည်းလုံးရေးနှင့် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးနေသော အရင်းရှင်စနစ်ကို အပြတ်တိုက်ရေး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ အကျဉ်းထောင်စနစ်၊ လူမျိုးရေးစနစ်၊ လိင်ခွဲခြားရေးစနစ်၊ အသက်အရွယ်ခွဲခြားရေးစနစ်၊ ဖက်ဆစ်စနစ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပြိုင်ဆိုင်မှုစနစ်အားလုံးကို တော်လှန်ဖျက်သိမ်းပစ်မည်ဟု ကြွေးကြော်သည်။

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် 'တံခါးဝမှ တစ္ဆေ' စာအုပ်တို့၏ အခြား ဘုညီမှုတစ်ခု ရှိသေးသည်။ ထိုစာအုပ်ပါ ကွန်မင်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကို 'မြွေဟောက်တပ်ဖွဲ့' ဟု၍ အမည်ပေးထားသလို အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ တံဆိပ်မှာလည်း မြွေ ညောက်တံဆိပ်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ မြွေဟောက် နာ သာမန်မြွေဟောက်မျိုးမဟုတ်။ ဦးခေါင်းခုနစ်လုံးပါရှိသော မြွေဟောက်ဖြစ် သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုတည်းမှ ဦးခေါင်းခုနစ်လုံး ဖြာထွက်၍ ပါးပျဉ်းကြီးများ ဆောင်ဖြန့်ထားပုံမှာ တွေ့ရာလူကို အချိန်မဆိုင်းဘဲ နေရာတွင် ဗိုင်းဗိုင်းလဲ အောင် ပေါက်သတ်တော့မည့် ပုံမျိုးဖြစ်သည်။

မြွေဟောက်တွင် ဦးခေါင်းခုနစ်လုံး ထပ်ထားသည်မှာလည်း အကြောင်း မဲ့မဟုတ်။ လေးနက်သော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် တမင်တပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ ဦးခေါင်း၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် အခြေခံဥပဒေ ခုနစ် ခုက်ကို ရည်ညွှန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းဥပဒေ ခုနစ်ချက်မှာ (၁) စည်းလုံး ညီညွတ်မှု၊ (၂) ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်နိုင်မှု၊ (၃) စုပေါင်းလုပ်ကိုင်မှု၊ စုပေါင်းတာဝန် ချမှု၊ (၄) ပူးပေါင်းစွမ်းဆောင်မှု၊ (၅) ရည်မှန်းချက်ခိုင်မာမှု၊ (၆) တီထွင်နိုင် စွမ်းရှိမှုနှင့် (၇) ယုံကြည်ချက် ပြည့်ဝမှုတို့ ဖြစ်ကြသည်။

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ အဆိုအရသော် ဤမြွေဟောက်တံဆိပ်မှာ နယ်နယ်ရရ တံဆိပ်မဟုတ်။ ဟိန္ဒူနတ်ဘုရားများနှင့် ဆက်စပ်နေသည်။ ထို မြွေဟောက်၏ သက်တမ်းမှာ နှစ်ပေါင်း ၁၇၀၀၀၀ (တစ်သိန်းခုနစ်သောင်း) နှင့် ဟိန္ဒူဘာသာ၌ ဘုရားသခင်နှင့် လူသားတို့၏ အသက်ဇီဝတို့ ဆက်နွယ်မှု ကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု ဆိုသည်။

ဒေါ်နယ်ဒီဖရီး

ယင်းသို့လျှင် သမိုင်းနှင့် ချီ၍ စတင်ခဲ့သော အက်စ် အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို လူသိရှင်သိဖြစ်လာအောင် မွေးထုတ် ပေးလိုက်သူကား ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးဆိုသူ နီဂရိုးထောင်ထွက် တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်တွင် အကျဉ်းထောင်များ သာယာဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် နီဂရိုး

အကျဉ်းသားများက အသင်းဖွဲ့၍ ပြုပြင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က အသင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သူ ဒီဖရီးသည် အသင်း လုပ်ငန်းများ၌ တက်ကြွစွာ ဦးဆောင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ထိုမှစ၍ သူသည် တဖြည်းဖြည်း နာမည်ထွက်လာပြီး သူ့အား အထင်ကြီးသော နောက်လိုက်အင်အား မှာလည်း တိုးပွားလာခဲ့သည်။ ဤတွင် သူသည် နိုင်ငံရေးအသွင်ဆောင်သော အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို တည်ထောင်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ 'ဖီးမာရှယ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူး' ဟူသော အမည်ကို ခံယူလိုက်သည်။

စင်ကျူးဟူသောအမည်မှာ နယ်နယ်ရရ အမည်မဟုတ်၊ သမိုင်းဝင်နာမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအမည်သည် အမေရိကတိုက်၌ လူမဲတို့၏ ငွေဝယ်ကျွန်ဘဝလွတ် မြောက်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတင်စံခဲ့ရသော အမည်ဖြစ်သည်။ ၁၈ ရာစုအလယ် ခေတ်က စင်ကျူးဆိုသူ နီဂရိုး ငွေဝယ်ကျွန်တစ်ဦးသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ငွေဝယ်ကျွန်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေးကို ဦးဆောင်တော်လှန်၍ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုခေါင်းဆောင်ကြီးကို အားကျဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ဒေါ်နယ် ဒီဖရီးကလည်း သူ့ကိုယ်သူ 'စင်ကျူး' ဟူ၍ ပြောင်းလဲမည်ခေါ်လိုက်သည်။

ဒီဖရီးကား ဘဝကို အရုံးနှင့် စတင်ခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ နီဂရိုးရပ်ကွက်၌ မွေးဖွား ခဲ့သည်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမရှစ်ယောက် ရှိသည်။ သူ့ဖခင်မှာ စူးဆောက်တန်ဆာ ပလာ လုပ်ကိုင်ရောင်းချသူဖြစ်သည်။ မိခင်မှာ စောင့်ရှောက်ရေးရိပ်သာတစ်ခု၌ သူနာပြုအဖြစ် လုပ်ကိုင်သည်။ မိဘများမှာ ဆင်းရဲသည့်အလျောက် ဒီဖရီးကို ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ကြ။ ထို့ကြောင့် သူသည် 'ဆိုးပေ' ကလေးအဖြစ်ဖြင့် လမ်းပေါ်တွင်သာ ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ သူ့ရုပ်ရည် မှာ ပုပုညက်ညက်ကလေးသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒေါသကြီးပြီး ရန်လိုတတ် သူဖြစ်သည်။ မဟုတ်မခံစိတ် လွန်ကဲသည်။ မိဘကို ကလန်ကဆန် လုပ်သဖြင့် အိမ်မှ မကြာခဏ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ အသက် ၁၄ နှစ် အရွယ်တွင် ကိုးတန်း မှ ကျောင်းထုတ်ခံခဲ့ရသည်။ ဘတ်ဖဲလိုးမြို့သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရာ လမ်းတွင် ရဲက

ဖမ်းဆီးပြီး လူငယ်ရိပ်သာတစ်ခုသို့ ပို့လိုက်သည်။ မကြာခင်တွင် လမ်းသူရဲ
 ဂိုဏ်းတစ်ခုနှင့် ဆက်သွယ်မိပြီးနောက် ရပ်ထားသော အငှားကားတစ်စီးမှ
 ပိုက်ဆံခိုးမှုဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။ သို့သော် ပညာပေးပြီး ပြန်လွတ်လိုက်သည်။
 နောက်တစ်လအကြာတွင် ကားခိုးမှုဖြင့် ထပ်မံ အဖမ်းခံရပြန်သည်။ ဤတစ်ကြိမ်
 တွင် သူ့ကို အယ်လ်မီရာမြို့ရှိ ပြည်နယ် စာရိတ္တပြုပြင်ရေးကျောင်းသို့ ပို့လိုက်
 သည်။ ထိုကျောင်းတွင် လအနည်းငယ် နေထိုင်ပြီးနောက် လူငယ်ရိပ်သာသို့
 ပြန်ရောက်လာသည်။ မကြာမီ နယူးအတ်မြို့သို့ ထွက်ပြေးလာခဲ့ပြန်သည်။ ထို
 နောက်ပိုင်းတွင်ကား သူ့အကြောင်းကို မသိရတော့ချေ။

သို့သော် ၁၉၆၃ ခုနှစ် အသက် ၂၀ အရွယ်တွင် ဂလိုရီယာသောမတ်ဆို
 သူ ကလေးသုံးယောက်အမေ မုဆိုးမနှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။ သူတို့အိမ်ထောင်
 ရေးမှာ စကတည်းက အဆင်မပြေဘဲ လင်နှင့် မယား တကျက်ကျက် ဖြစ်နေခဲ့
 သည်။ အလုပ်ကလည်း မယ်မယ်ရရမရှိ၊ ထမင်းချက်၊ ကူလီ စသည်ဖြင့် ကျားနား
 အလုပ်များကို ဝင်လုပ်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် သူ့သို့ မိသားစု ကာလီဖိုး
 နီးယားပြည်နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ ပြောင်းရွှေ့လာပြီး မကြာမီပင်
 အကြောင့်မဲ့သက်သက် သေနတ်ပစ်မှုဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။ သို့သော် ထောင်
 ကားမကျ၊ ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

တစ်ဖန် မတ်လတွင် ထပ်မံ အဖမ်းခံရပြန်သည်။ သူလမ်းလျှောက်လာစဉ်
 ရဲဘက်မှ မသင်္ကာ၍ စစ်ဆေးရာ သူ့လက်ဆွဲအိတ်ထဲ၌ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း
 ချက်ရည်ယိုဗုံးတစ်လုံးနှင့် ပြောင်းတိုသေနတ်တစ်လက် တွေ့ရှိရသောကြောင့်
 ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင်လည်း ချုပ်ရက်မျှသာ ခံခဲ့ရပြီး ပြန်လွတ်လာခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင်ကား ဒီဖရီးမှာ အသက်မွေးမှုအတွက် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့
 အခက်ကြုံလာရတော့သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူ့မိန်းမပါ ကလေးသုံးယောက်
 အပြင် သူနှင့်ရသော ကလေးသုံးယောက်ပါ တိုးလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့
 ခိုစဉ် ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့၌ ဒီဖရီးသည် မြို့ထဲတွင် စက်ဘီးစီးလာ
 စဉ် မီးနီကို ဖြတ်ပြေးသောကြောင့် ရဲက ဖမ်းပြန်သည်။ သူ့ကို စစ်ဆေးရာ
 ဓမ္မသောအခါ လက်ပစ်ဗုံးနှစ်လုံးနှင့် ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက် တွေ့ရပြန်သည်။
 သူက မိသားစု ထမင်းစားစရာမရှိ၍ ထိုပစ္စည်းများကို ရောင်းရန်လာပါသည်ဟု
 အဝစ်ခံသည်။ သို့သော် ရဲက ဖမ်း၍ သုံးနှစ်အတွင်း ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်ရန်
 ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပြန်လွတ်လိုက်သည်။

ထိုအမှု မပြီးသေးမီပင် ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့၌ ပြည့်တန်ဆာတစ်ဦး ထံမှ ငွေညစ်မှုဖြင့် အဖမ်းခံရပြန်သည်။ ပြည့်တန်ဆာ၏ ကြိုတင် သတင်းပေးချက် အရ သူ့အား ရဲအဖွဲ့က ထောင်ဖမ်းသည်။ သူ့အိမ်ကို ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာတွင် လည်း ခိုးယူဖွက်ထားသော ဓားလှံ စသော လက်နက်ငယ် ၂၀၀ ကျော်ခန့် တွေ့ရှိရသည်။ ရဲအဖွဲ့က လက်နက်များကို ရှာဖွေစစ်ဆေးနေစဉ် ဒီဖရီးသည် အိမ်ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားသည်။ သို့သော် လေးရက် အကြာတွင် ပြန်မိ၍ သူ့အပြစ်ကို ဖြောင့်ချက်ပေးသည်။ ထို့အပြင် သူနှင့်အပေါင်း ပါ လက်နက်ခိုးသူတစ်ဦးကိုလည်း ဖွင့်ပြောသည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် အကျဉ်း ထောင်အာဏာပိုင်များက ဒီဖရီးအား စိတ်ဖောက်ပြန်စ ပြုနေသူဟူ၍ မှတ်ချက် ချပြီး အကျဉ်းထောင် စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်ဆီသို့ ပို့လိုက်သည်။ ဆရာဝန်က သူ့အား ပုံမှန်စိတ်မျိုး ရှိသူမဟုတ်၊ စိတ်ဖောက်ပြန်စပြုနေသူဖြစ်သည်။ အရာရာ ကို မကျေနပ်ချက်တွေ များပြီး အတွင်းစိတ်ချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်နေသည်။ ထို့ ကြောင့် အပြင်တွင် လွတ်ထားခြင်းထက် ထောင်ထဲတွင် ချုပ်ထားခြင်းက ပို၍ အန္တရာယ်ကင်းသည်ဟု မှတ်ချက်ချသည်။ သို့သော် ဒီဖရီးကားထောင်နှင့် ဖူးစာ ဖက်ရန် ကံဇာတာ မပါလာ၍လားမသိ၊ ဤအကြိမ်တွင်လည်း ထောင်ချမခံရဘဲ ငါးနှစ်ခံဝန်ချုပ်နှင့် ပြန်လွတ်လာခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် လမ်းပေါ်ပြန် ရောက်လာပြီး ရဲအဖွဲ့အတွက် သတင်းပေးပင် လုပ်လိုက်သေးသည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုမှနောက်ပိုင်းတွင်ကား ဒီဖရီးသည် ရာဇဝတ်မှုများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျူးလွန်လာခဲ့တော့သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် ဖောက်ထွင်းမှုနှင့် အဖမ်းခံရသည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် လက်နက်မှုဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပြန်ပေးမှုဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးရန် ကြံစည်မှုဖြင့် လည်းကောင်း အသီးသီး အဖမ်းခံရပြန်သည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးအမှုတွင် ဒေါ်လာ ၅၀၀၀ အာမခံဖြင့် ပြန်လွတ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် နောက်ထပ် အမှုတစ်ခု ကျူးလွန်ပြန်ရာ ထိုအမှု ကြောင့် အသက်မသေဘဲ သီသီကလေးသာ လွတ်ခဲ့ရသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ဒီဖရီး သည် ခိုးလာသော ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ တန်ချက်လက်မှတ်ကို လော့စ်အိန်ဂျယ် လိစ်ဘဏ်တိုက်သို့ ဝင်၍ ငွေသားနှင့် လဲလှယ်သည်။ ငွေကိုငံက သံသယဖြစ်၍ လဲမပေးဘဲ နေသည်။ ထိုအခါ ဒီဖရီးက သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ဘဏ်တံခါး ကို သွား၍ ပိတ်လိုက်သည်။ ဤတွင် ဘဏ်တိုက်စောင့်က သူ့အား ဖမ်းဆီး ရန် ကြိုးစားရာ သူက ခြောက်လုံးပြူးဖြင့် ပစ်ခတ်ပြီး လမ်းမပေါ်သို့ ထွက်ပြေး သည်။ မကြာမီပင် ပုလိပ်များ ရောက်လာပြီး သူ့အား လိုက်လံပစ်ခတ်ရာ ခြေထောက်နှင့် လက်တို့တွင် အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရရှိသွားသည်။

သို့နှင့် ဒီဖရီးမှာ ဓားပြမှု၊ သေနတ်ပစ်မှုတို့ဖြင့် ထောင်ထဲသို့ တစ်ဖန် ရောက်ရှိခဲ့ရပြန်သည်။

သူ့အမှုကို ရုံတင်စစ်ဆေးသောအခါ ဒီဖရီးက ထွက်ဆိုချက်များကို ရှေ့နောက်မညီ ကသောက်ရောက် ထွက်ဆိုသည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ သူသည် စိတ္တဇဝေဒနာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့်ဟု သူက အကြောင်းပြသည်။ သူ၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ထောင်အာဏာပိုင်များနှင့် တရားသူကြီးများကလည်း လက်ခံ သောကြောင့် သူ့အား ဗေကာဗီးလ်ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်သည်။ ထိုဆေးရုံမှာ ဆေးရုံ သက်သက်မဟုတ်၊ ထောင်တစ်ပိုင်း ဆေးရုံမျိုးဖြစ်သည်။ သို့သော် ရုပ်ပိုင်းဆိုင် ရာ ဝေဒနာများကို မကုသဘဲ စိတ်ဖောက်ပြန်နေသော အကျဉ်းသားများနှင့် စိတ်ဓာတ်မူမမှန်သော အကျဉ်းသားတို့ကိုသာ လက်ခံကုသသည်။

ဒီဖရီးသည် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်လတွင် ဗေကာဗီးလ်ထောင်ဆေးရုံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်သည် သူ့ဘဝကို စာမျက်နှာအသစ်ဖွင့်လိုက်သော ကာလဟု ဆိုနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုထောင်၌ ဖွင့်လှစ်ထားသော 'လူမည်းယဉ်ကျေးမှုအသင်း'နှင့် ဒီဖရီးတို့ ပထမဆုံး စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ရသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုကာလသည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဖြစ် သာမည့် ဒီဖရီးအဖို့ အနာဂတ်လုပ်ရပ်များအတွက် အုတ်မြစ်ချသည့် ကာလပင် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါအသင်းကို ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် စိတ္တဇဝေဒနာရှင် ထောင်သား ၁၂၀ ခန့်က စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ မူလတွင် အကျဉ်းသားတို့၏ ပညာရေး တိုးတက်မှုကိုသာ အဓိကထားခဲ့သည်။ သို့သော် နောင်အခါ အကျဉ်းသား များ၏ အကျင့်စာရိတ္တ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးနှင့် မိသားစုကောင်းကျိုး၊ တိုင်းပြည် ကောင်းကျိုးတို့တွက် တစ်တပ်တအား ပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြင်ပမှ ဧည့်သည် ဆော်များ ကတိကဆရာများကို ဖိတ်ကြား၍ သင်တန်းပေးခြင်း၊ ဟောပြောခြင်း တို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ကြသည်။

အသင်းဝင်တို့သည် သောကြာနေ့တိုင်း အစည်းအဝေးပြုလုပ်၍ အကျဉ်း သားတို့၏ လူမှုရေးပြဿနာ အဝဝကို ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲများ တွင် ဒီဖရီးမှာ အတက်ကြွဆုံး၊ စကားအပြောဆုံး အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ဖြစ် ထာသည်။ သူသည် ဖျတ်လတ်သွက်လက်သည်။ စကားပြောကောင်းသည်။ ဆုများထက်အသာဆုံး အရည်အချင်းကား စာဖတ်ရည် ဝခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဆုံးကြောင့် ဗဟုသုတစုံ၍ သူများထက် ဖက်စုံအောင် တင်ပြဆွေးနွေးနိုင်သည်။

ရန်သူနံပါတ်-၁

လူမည်းယဉ်ကျေးမှု အသင်းခေါင်းဆောင် ကထိက
ကော်စတန်ဝက်စ်ဘရက်

နောက်ဆုံးတွင် သူသည် 'လူမည်းယဉ်ကျေးမှုအသင်း'၏ ဥက္ကဋ္ဌရာထူးကိုပင် တက်၍ အရေးခံသည်။ သို့သော် ထောင်အာဏာပိုင်တို့က မကြိုက်၍ အပယ်ခံရသည်။ ဤတွင် သူက မကျေနပ်သဖြင့် သူ့ဖက်တော်သားများနှင့် အုပ်စုဖွဲ့၍ တစ်စင်ထောင်သည်။ သူ့အဖွဲ့ကို 'အမြင်တူ' အသင်းဟု၍ အမည်ပေးသည်။ ဤအဖွဲ့သည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ 'အမြဲတေ'ပင် ဖြစ်သည်။ ဒီဖရိုးသည် သီးခြားအသင်းဖွဲ့၍ တစ်စင်ထောင်သော်လည်း ယဉ်ကျေးမှုအသင်းနှင့်ကား အဆက်မပြတ်ချေ။

ယဉ်ကျေးမှုအသင်း၏ ပထမဆုံးခေါင်းဆောင်မှာ ကော်စတန်ဝက်စ်ဘရက် ဆိုသူဖြစ်သည်။ သူသည် ဘာကလီတက္ကသိုလ်မှ နီဂရိုးသမိုင်းဆိုင်ရာ လက်ထောက် ကထိက တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ကော်စတန်၏ စည်းရုံးမှုကြောင့် ဘာကလီတက္ကသိုလ် မှ လူမှုရေးစိတ်ဓာတ် ထက်သန်သော ကျောင်းသားများနှင့် ထိုဒေသဝန်းကျင်မှ သက်ဝဲဝါဒီ အများအပြားပင် ယဉ်ကျေးမှုအသင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဤအသင်းသည် ပညာရေးနှင့် လူမှုရေးအသင်း မဟုတ်တော့ဘဲ လက်ဝဲဆန်သော နိုင်ငံရေးအသင်းအဖြစ်သို့ လုံးဝ ကူးပြောင်းလာသောအခါ ကော်စတန်သည် အသင်းမှ နှုတ်ထွက်သွားခဲ့သည်။ နောင်အခါ ဒီဖရီးက ကော်စတန်အား သစ္စာဖောက်စာရင်းသွင်းကာ တွေ့ရာသချိုင်း ဓားမဆိုင်းဘဲ သုတ်သင် ခစ်မည်ဟု ကြုံးဝါးခဲ့သည်။

ဒီဖရီးသည် ယဉ်ကျေးမှုအသင်းတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရင်း ဝီလျံဂုလ်ဖ်၊ ရပ်ဆဲလစ်တယ်၊ အင်ဂျီလာအတ်ဂုဒ်၊ နန်စီလင်းပယ်ရီ၊ ဝီလျံဟဲရစ်၊ အင်မီလီ ဟဲရစ်၊ ကမီလာဟော၊ ဂျိုးဇက်ရီမီရီ၊ ပက်ထရီရှာ ဆိုလ်တိုင်စစ် စသူတို့နှင့် သိကျွမ်းရင်းနှီးခဲ့ရသည်။ ထိုလူသိုက်မှာ ဘာကလီမြို့တွင် အိမ်ခန်း အတူငှား၍ နေထိုင်ကြသော လက်ဝဲဝါဒီများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ယဉ်ကျေးမှုအသင်း တွင် ပါဝင်၍ ကာလီမိုးနီးယားပြည်နယ် အကျဉ်းထောင်များ၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ရေးလုပ်ငန်းများကို တက်ကြွစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် တစ်ဦး နှင့် တစ်ဦး ရင်းနှီးလာပြီး ခံယူချက်ခြင်း ဖလှယ်ကြရာမှ နိုင်ငံရေးလုပ်ရပ်များ ဘက်သို့ လုံးဝ ဦးတည် လှုပ်ရှားလာခဲ့ကြသည်။

သူတို့လူသိုက် အတူနေသောအိမ်ကို 'ပီကင်းရိပ်သာ'ဟူ၍ အမည်ပေး ထားသည်။ ထိုအိမ်သည် ဘာကလီမြို့၊ ချားတို့လမ်းတွင်ရှိ၍ ဒေးဗစ်ဂန်းနဲလ်ဆိုသူ သက်ဝဲဝါဒီတစ်ဦးက ဘဝတူလက်ဝဲဝါဒီများအတွက် အချိန်မရွေး တည်းခိုနေ ထိုင်နိုင်ရန် ဖွင့်လှစ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဂန်းနဲလ်၏ အမျိုးသမီး မိတ်ဆွေတစ်ဦးကလည်း တရုတ်အစားအသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို ဖွင့်ထားပေး သည်။ ထိုနေရာတွင် ဝါသနာနှင့် ခံယူချက်တူညီသော ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန် သမားဝါဒီ ဘာကလီလူငယ်ပေါင်းစုံတို့ ဆုံစည်းကြသည်။ ကဗျာဆရာများ၊ ဂီတ ဆရာများ လမ်းမပေါ်၌ တစ်ကိုယ်တော် နိုင်ငံရေးတရားဟောသူများနှင့် စာရေး ဆရာများ စသည်ဖြင့် အလွှာစုံ တွေ့ဆုံကြပြီး စုပေါင်းစာဖတ်ကြ၊ စုပေါင်း ရေးဆွဲကြဖြင့် အဖွဲ့ကျနေကြသည်။

ထိုအချိန်က အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် ပလဲနံပအသင့်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ယောက်ရှိသေးသည်။ သူတို့မှာ ခရစ်သော်မဆင်နှင့် ရော်ဘင်စတိုင်းနားတို့ ဖြစ်ကြသည်။ သော်မဆင်သည် နန်စီလင်းနှင့် မကြာခဏ တွဲခုတ်လေ့ရှိသော နီဂရိုးအမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့ကို အကြောင်းပြု၍ပင်လျှင် နန်စီသည် အက်စ် အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် ဆက်သွယ်မိခဲ့သည်။ မစ္စစတိုင်းနားကား ဖလော်ရီဒါကောလိပ် တွင် ရပ်ဆဲလစ်တယ်နှင့် သိက္ခမိန်းခဲရသူဖြစ်သည်။ နောင်တွင် ဘာကလီသို့ ရောက်သောအခါ လစ်တယ်နှင့် ရည်ငံမိကြသည်။

ကော်စတန်၊ သော်မဆင်နှင့် စတိုင်းနားတို့မှာ အက်စ်အယ်လ်အေလုပ်ရပ် များကို ထောက်ခံသူများ မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့သုံးဦးအား ဒီဖရီး က နံပါတ်(၁) ရန်သူစာရင်း၌ သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အက်စ်အယ်လ် အေဂိုဏ်းသားတို့၏ ရာဇဝင်ကို အတွင်းအပြင် သိသူများဖြစ်၍ တစ်နေ့တွင် ရဲအဖွဲ့အတွက် ဖော်ကောင်များ ဖြစ်လာနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဝီလျံဂုလ်ဖ်သည် ကော်စတန်၏စည်းရုံးမှုကြောင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ယဉ်ကျေးမှုအသင်းဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ် က သူသည် ဘာကလီတက္ကသိုလ်တွင် နီဂရိုးသမိုင်းဘာသာ ရပ်ကွဲ သင်ကြားနေသည်။

“ကျွန်တော်တို့အသင်းရဲ့ လုပ်ပုံကိုပုံ မြင်ရတော့ သူ အတော်အထင်ကြီး သွားတယ်၊ ကြီးလည်း ကြီးစရာပဲ။ ကျွန်တော်တို့အသင်းက အသင်းမည်ကာမတ္တမှ မဟုတ် အောင်ဘဲ၊ ကိုယ်ပိုင်အလံနဲ့၊ ကိုယ်ပိုင်အမျိုးသားသီချင်း

ဝီလျံဂုလ်ဖ် နဲ့ ပြီးတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ဆုံရင်လည်း လက်သီးဆုပ်အပေါ်မြောက်ပြီး နှုတ်ဆက်ကြတယ်။ ဒီတော့ တကယ့်ကြီးကျယ်တဲ့ တက်တဲ့ အဖွဲ့ကြီးတစ်ခုလို့ ထင်စရာပေါ့”

ယဉ်ကျေးမှုအသင်းသို့ ရောက်စက အသင်းအပေါ်တွင် ဝီလျံဂုလ်ဖ်၏ အထင်ကြီးပုံကို အသင်းဝင်တစ်ဦးက ယင်းသို့လျှင် ပြောပြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဂုလ်ဖ်မှာ အမာခံအသင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နောင် အခါ သူသည် အသင်းဝင်လူမည်းအကျဉ်းသားများနှင့် အပြင်လောကမှ လက်ထဲ ဝါဒီလူဖြူများအကြားတွင် ပေါင်းကူးတံတားသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ၏ စည်း ရုံးမှုကြောင့် လူမည်းနှင့် လူဖြူတို့ ပေါင်းစပ်မိကြပြီး ‘ဇာတ်မတူသူတို့၏ အကျိုး တူ လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်’ (အက်စ်အယ်လ်အေ) ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် အုတ်မြစ်ချခဲ့ကြသည်။

ဝီလျံဂုလ်ဖ်သည် ပင်ဆီဗေးနီးယားပြည်နယ်၊ အော်လင်တောင်းမြို့ဇာတိ ဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင်မှာ ဒေသန္တာရဆေးရုံတစ်ခုမှ မေ့ဆေးပါရဂူ ဒေါက်တာ အယ်လ်၊ အက်စ်၊ ဂုလ်ဖ် ဖြစ်သည်။ သူ့တွင် အစ်မတစ်ယောက်နှင့် ညီမတစ် ယောက်ရှိသည်။ သူ့မိခင်မှာ ပထမအိမ်ထောင်နှင့် သားနှစ်ယောက်ပါလာသည်။

ဝီလျံ ၁၅ နှစ်သားအရွယ်တွင် သူ့မိဘများ အိမ်ထောင်ကွဲကြသည်။ ဝီလျံသည် မိခင်နှင့်အတူ ကွန်နက်တိကတ်ပြည်နယ်၊ လစ်ချ်ဖီးလ်မြို့သို့ လိုက် နေသည်။ သို့သော် ဖခင်နှင့်လည်း အဆက်မဖြတ်ဘဲ ဖခင်ထံ မကြာခဏသွား လည်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည့်တိုင်အောင် ဖခင်ထံသို့ အသွား အလာမပျက်ခဲ့။ သူတို့သားအဖသည် အချင်းချင်း သံယောဇဉ်ကြီးလှသည်။ သူ့သား ဉာဏ်ထက်မြက်ကြောင်းကို ဒေါက်တာဂုလ်ဖ်က အမြဲတမ်းဂုဏ်ယူပြော ဆွဲတတ်သည်။ သို့သော် ဝီလျံသည် ဉာဏ်ထက်သော်လည်း ကျောင်းစာတွင် ကား မထူးချွန်၊ ထို့ကြောင့် သူ့ဖခင်က စိတ်ပျက်မိသည်။

သို့ရာတွင် သားဖြစ်သူ၏ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော အမူအရာ၊ အစဉ် ငြီးရွှင်နေသောမျက်နှာနှင့် ကိုယ်ချင်းစာတရားပြည့်ဝသော စိတ်ဓာတ်တို့ကို ဖခင်ဖြစ်သူက အလွန်ကျေနပ်မိသည်။

အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝ (၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်) က ဝီလျံသည် ဥရောပ နိုင်ငံများသို့ ကိုးလကြာမျှ လေ့လာရေးခရီးထွက်ခဲ့သည်။ ထိုခရီးအတွေ့အကြို သည် သူ၏ဘဝအမြင်ကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ ထိုနိုင်ငံများ၌ ဆင်းရဲသားများစွာ ကို သူမြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ဆင်းရဲခြင်း၏ ဒုက္ခကြီးမားလှပုံကို ကိုယ်ချင်းစာတရား ဖြင့် ဆင်ခြင်မိခဲ့သည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် သူသည် ဘာကလီတက္ကသိုလ်သို့ ဝင်ရောက်သည်။ သူ့ယုရသော ဘာသာရပ်တစ်ခုမှာ ဆရာကော်စတန်၏ နီဂရိုးသမိုင်း သုတေသန ဘာသာရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုဘာသာရပ်ကို ယူလျှင် သင်ရိုးအရ ကွင်းဆင်းလေ့လာ နေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဗေကာလီးလ် အကျဉ်းထောင်နှင့် လည်းကောင်း၊ သူမည်းယဉ်ကျေးမှုအသင်းနှင့် လည်းကောင်း အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် လည်းကောင်း ဖူးစာဆုံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဥရောပခရီးအတွေ့အကြိုနှင့် နယူးယောက်မြို့တော်မှ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက် များ၏ အနိဋ္ဌာရုံတို့ကြောင့် ဝီလျံ၏ အတွေ့အခေါ်များသည် နိုင်ငံရေးဘက် သို့ ဦးတည်လာခဲ့သည်။ ကျောင်းသင်ဘာသာရပ်အရ ဗေကာလီးလ်ထောင်သို့ သွားရောက်၍ ဆင်းရဲသား လူမည်းအကျဉ်းသားတို့၏ ရင်နှင့်ဖွယ်ဘဝကို မြင်ရ သောအခါ သူ၏ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်မှာ ပို၍ ခိုင်မာလာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းမှထွက်ပစ်ပြီး စက်ရုံလုပ်သားအဖြစ် ဝင်လုပ်သည်။ အလုပ်အားရက်တွင် လမ်းပေါ် လျှောက်၍ ပေါင်မုန့်ရောင်းသည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ သူသည် ထောင်သားတို့၏ ဘဝတိုးတက်ရေးကိုသာ ဇောက်ချလုပ်ကိုင်တော့သည်။ ယဉ်ကျေးမှုအသင်းလုပ်ငန်းများကို တက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဘာကလီမြို့ရှိ 'ပီကင်းရိပ်သာ'အဖွဲ့ဝင် လက်ဝဲအုပ်စုများနှင့် ပေါင်းမိပြီး နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများကို လုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်။

ဝီလျံသည် ခရစ်စမတ်ပွဲတော်တွင် မိသားစုနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်နိုင်ရန် ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် မိဘများထံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် သူသည် ဆွီဒင်သူကလေး တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ရန် ရည်ရွယ်ထားကြောင်း၊ ထိုမိန်းကလေးမှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့၌ ပညာသင်ကြားနေသူ ဖြစ်ကြောင်း ရုပ်ရည်ချောမောသူကလေး ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ထိုမိန်းကလေးက မိမိ၏ နိုင်ငံရေးလုပ်ရပ်များကို သဘောမတူကြောင်းဖြင့် ပြောပြပြီး ဖခင်ဖြစ်သူထံ အကြံဉာဏ်တောင်းခံသည်။

သို့ဖြင့် ဤကိစ္စကို နောက်နေ့ညနေတွင်မှ ပျော်ပွဲစားရုံတစ်ခုခု၌ သားအဖနှစ်ယောက် စာရင်းသောက်ရင်း အေးအေးဆေးဆေး တိုင်ပင်ကြရန် ဖခင်ဖြစ်သူက အကြံပြုသည်။ သို့သော် သူတို့သားအဖ ဆွေးနွေးပွဲကား ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့တော့ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုနေ့သည် ရီမိရီနှင့် လစ်တယ်တို့ အဖမ်းခံရသော ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့တွင် ဝီလျံထံသို့ နယ်ဝေးတယ်လီဖုန်း သုံးကြိမ်တိတိလာသည်။ တယ်လီဖုန်းနားထောင်ပြီးသောအခါ ဝီလျံက ဖခင်နှင့် မိထွေးဖြစ်သူတို့အား သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် အသဲအသန် ဖြစ်နေသလိုလိုဖြင့် မရေမရာ အကြောင်းပြပြီး အိမ်မှ ထွက်သွားသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ဝီလျံကို လုံးဝမမြင်ရတော့ချေ။

ဝီလျံထံမှ နောက်ဆုံး ရရှိခဲ့သော စာကား ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်စိန့်ဗာလင်တိုင်နေ့တွင် သူ့မိထွေးထံသို့ ပို့စကတ်ဖြင့် နှုတ်ဆက်လွှာပို့သော စာပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက ဖော်စတာသတ်မှုနဲ့ ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးမှုတို့ကို သူတို့ပြုလုပ်ကြောင်း အတိအလင်း ကြေညာပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်များကလည်း ဝီလျံ၏ မိဘများထံ လာရောက်၍ ဝီလျံအကြောင်း စစ်ဆေးမေးမြန်းကြသည်။

'ကျုပ်သားဟာ ဒီလောက်ထိ မိုက်လိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ ကျွန်မထင်ခဲ့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ် အတတ်နိုင်ပြောပါ့မလဲလေ၊ လူ့စိတ်ဆိုတာ

ကခက်သားကလား၊ ဒီနေ့တစ်မျိုး နောက်နေ့တစ်မျိုး၊ ကိုယ်လုပ်နေကြတာပဲ’ ဟူ၍ ဒေါက်တာဂုလ်ဖ်က စုံထောက်များအား ပြောလိုက်သည်။

ဝီလျံသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် မေလတွင် လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲ၌ အခြားအက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသား ငါးဦးနှင့်အတူ ကျဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

သူ့သားသေဆုံးရပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဒေါက်တာဂုလ်ဖ်က နောက်ကြောင်း ပြန်ရာတွင်-

‘အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက ကျုပ်အိမ်ကို ဘယ်နှစ်ခေါက်လာတယ် ဆိုတာတော့ ကျုပ်မသိတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ ဘာပြောသွားတယ်ဆိုတာ တော့ ကျုပ်ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိသေးတယ်။ သူတို့က ‘ဘာမှ မပူပါနဲ့ ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဌာနဟာ ဝါတားဂိတ်ပြဿနာကြောင့် တစ်ခါအရှက် ကွဲခဲ့ရပြီ။ ဒီတော့ တစ်ခါသာ အရှက်ကွဲခံမယ်၊ နှစ်ခါတော့ မခံနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်တို့ကို ယုံပါခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ သူတို့ကို သွေးထွက်သံယို လုံးဝမလုပ်ပါဘူး’ ဆိုပြီး ပြောသွားကြတယ်။ ဒီစကားပြော သွားပြီး ၂ နာရီအတွင်းမှာပဲ ကျုပ်သားကလေးကို သူတို့ မီးလောင်တိုက်သွင်း လိုက်ကြတော့တာပါပဲဗျာ’ဟူ၍ မျက်ရည်စမ်းစမ်းနှင့် ပြောပြသည်။

ဝီလျံဂုလ်ဖ်ကဲ့သို့ပင် အက်စ်အယ်အေဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦးဖြစ် ပြီး အထက်တန်းလွှာ ပညာတတ် မိသားစုမှ မွေးဖွားလာ သူတစ်ဦးမှာ ကမ္ဘာလောကရစ်စတင်းဟောဆိုသူ အမျိုးသမီး ကလေး ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာလောကသည် ရုပ်သွင် သိမ်မွေ့ပြီး စိတ်ထားနူးညံ့သူဖြစ်သည်။

ကမီလာဟော

“ကျုပ်သမီးကတော့ ရုပ်ရေနေ့လိုက်အောင် စိတ်နေစိတ် ထား အင်မတန်နူးညံ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ စာဖတ်လည်း အလွန်ဝါသနာပါတယ်။ တစ်ခါတုန်းက ကျုပ် မှတ်မိပါသေးတယ်၊ သူ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်နေတယ်၊ အဲဒီဝတ္ထုကတော့ ‘လော့ဒ်အော့ဖ်သည် ဖလိုင်စ်’ တဲ့။ ဝတ္ထုထဲက ဆိုင်မွန်ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကောင်တစ်ဦး သေတဲ့အခန်းလည်းရောက်ရော သူဟာ တစ်ခါတည်း ရိုက် ကြီးတင်င် ငိုတော့တာပါပဲ၊ အဲဒီတုန်းက တစ်ဖက်ခန်းက သူ့ငိုသံကို အခုထိ ကျုပ်ကြားယောင်နေပါသေးတယ်’ဟူ၍ သူ့ဖခင်က ပြောပြသည်။

ကမိလာ၏ဖခင်မှာ အီလီနွိုက်စ်ပြည်နယ် လင်ကွန်းဝုဒ်မြို့ရှိ လူသာရန်
 ဂိုဏ်းစိန်ဂျွန်းကျောင်းမှ သင်းအုပ်ခင်ကြီး ဖြစ်သည်။ ကမိလာသည် မင်နီဆိုတာ
 ပြည်နယ်၊ စိန်ပီတာမြို့တွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ အဝါဖျော့ရောင်ဆံပင်နှင့် ၀၀
 ဖိုင့်ဖိုင့် ကိုယ်ဟန်ရှိသည်။ ဒီဂရီများသော မျက်မှန်ထူကြီးကြောင့် သူ့မျက်လုံး
 များမှာ မို့အစ်နေသည်။ သူမသည် ပင်ကိုအားဖြင့် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နေတတ်သူဖြစ်
 သော်လည်း သူမ၏ မိသားစု ရာဇဝင်မှာကား ကြေကွဲဖွယ် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်
 ဖြစ်သည်။ သူငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် သူမ၏ မောင်နှစ်ယောက် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။
 ထို့နောက် တစ်ဦးတည်းသော ညီမလေးနှင့် မိခင်ကြီးတို့မှာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်
 ကွယ်လွန်သွားကြသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကမိလာနှင့် သူ့ဖခင်တို့သည် ဇာတိမြို့ကို စွန့်ခွာ၍
 အာဖရိကတိုက်နှင့် တောင်အမေရိကတိုက်များတွင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းဖြင့်
 နှစ်ပေါင်းများစွာ လှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့ နိုင်ငံအနှံ့အပြား ခရီး
 သွားခဲ့ရာမှ ရရှိခဲ့သော အတွေ့အကြုံသည် ဝီလျံဂရမ်နည်းတူပင် ကမိလာကို
 လည်း ဘဝအမြင် ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ ယင်းနိုင်ငံများတွင် ပြည်သူအများစု
 မှာ ဆင်းရဲခြင်း၊ ရောဂါဘယ ထူပြောခြင်းနှင့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းတို့ ဖိစီး
 ၍ လူဖြစ်ကျိုးမနပ်အောင် ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေကြရသည်ကို မြင်ရသောအခါ
 ကမိလာမှာ အရွယ်ပင် ငယ်သော်လည်း အသိကြွယ်သူဖြစ်၍ ရင်နှင့်အောင်
 ခံစားခဲ့ရသည်။ ဤခံစားချက်ကြောင့်ပင် လောက၌ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း
 ကောင်းနေ၍ မကောင်း၊ အားလုံးကောင်းမှ ကောင်းမည်ဟူသော အသိတရား
 ဝင်လာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အများအကျိုးကို သယ်ပိုးလိုသော စိတ်
 ထားလည်း သူ့နှလုံးသားတွင် ကိန်းဝပ်လာခဲ့သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ကမိလာသည် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ပြန်လာပြီးနောက်
 မင်နီဆိုတာ တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ပညာသင်ကြားသည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင်
 လူမှုရေးဘာသာရပ်ဖြင့် ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ကြားနေစဉ်
 ကာလ၌ပင် သူမသည် လိင်စိတ်ပြောင်းကာ ယောက်ျားစိတ်ဝင်လာခဲ့သည်။
 ဘွဲ့ရပြီးနောက် လူမှုဝန်ထမ်း အရာရှိအဖြစ် ဒုလ္လတ်မြို့တွင် တစ်နှစ်ခန့် လုပ်
 ကိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် မင်နီယာပိုလစ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး အဖေမပေါ်
 သော ကလေးမိခင်များအား ကူညီအကြံပေးသော အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးခဲ့သည်။
 ၁၉၇၀ ပြည့်တွင် ဘာကလီမြို့သို့ ပြောင်းခဲ့သည်။ ဘာကလီတွင် အခန်းထူ
 အိမ်ငှားတစ်ဦးဖြစ်သူ ပက်ထရီရှာဆိုလ်တိုင်စစ်နှင့် ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးကြပြီး မိန်းမ

ချင်း ချစ်သူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကမိလာသည် ဥယျာဉ်ပန်းမာန်ပြုပြင် မွမ်းမံခြင်း၊ ပန်းချီဆွဲခြင်းနှင့် ကဗျာစပ်ခြင်းတို့ဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ အချိန်အားရလျှင် သူ့အချစ်တော် ယိုးဒယားကြောင်ကလေးနှင့် ချောမြူကစားနေလေ့ရှိသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းကို စွန့်လွှတ်ပြီးနောက် ဘာကလီဥယျာဉ်တစ်ခုတွင် တစ်နာရီလျှင် လေးဒေါ်လာ ဆယ်ရှစ်ဆင့်ဖြင့် ဥယျာဉ် ပြုပြင်မွမ်းမံသူအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်။ သူသည် ပန်းချီဘက်တွင် အစွမ်းအစရှိသလို ကဗျာတွင်လည်း အောင်မြင်သူဖြစ်သည်။ ပန်းချီကားရောင်း၍ရသော ပိုက်ဆံအပြင် ကဗျာစာမူလည်း မကြာခဏရသောကြောင့် သူ့အဖို့ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေခဲ့သည်။

ကမိလာသည် ပက်ထရီရှာဆိုလ်တိုင်စစ်ကို ချစ်မိပြီး ပက်ထရီရှာအတွက် ရည်ညွှန်းသော ချစ်ကဗျာ အများအပြား ဖွဲ့ဆိုခဲ့သည်။ သူ၏ကဗျာတစ်ပုဒ်မှာ-

“မင်းကို ချောသိပ်ပါ့မယ်။
ငါ့ရဲ့ ဣတ္ထိယ ရင်ခွင်ထဲမှာကွယ်။
မင်းကို မွှေးနမ်းပါ့မယ်
ငါ့ရဲ့ ဣတ္ထိယ နှုတ်ခမ်းလွှာနဲ့ကွယ်။
မင်းကို ငါ့ရင်မှာ နင်း၍
သီချင်းဆိုပါ့မယ်။

ချစ်သော ဣတ္ထိယ ညီမငယ်
မင်းဟာ ငါ့အတွက် ချမ်းမြေ့စရာပါပဲကွယ်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

နောက်ကဗျာတစ်ပုဒ်တွင်မူ ပက်ထရီရှာကို လမင်းနှင့် နှိုင်း၍ ‘မသော်တာ’ ဟု တင်စားဖွဲ့ဆိုခဲ့သည်။ နောင်အခါ ပက်ထရီရှာက သူ့နာမည်ကို ‘မဇ္ဇမုန်း’ (မသော်တာ) ဟူ၍ တရားဝင်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ သုံးနှစ်ခန့်အထိ နှိုင်းမောင်နှံသဖွယ် ခင်တွယ်ပေါင်းသင်းခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်လည်း သူ့နာမည်ချင်းလို ရင်းနှီးချစ်ခင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ပထမတွင် ကမိလာသည် ဘာကလီမြို့၏ နိုင်ငံရေး အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် မရောနှောဘဲ လူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့များ၌သာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် ‘မုသော်တာ’၏ ဆွဲဆောင်မှုကြောင့် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင်လာခဲ့သည်သာမက အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားတစ်ဦးပင် ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ သူ့ဖခင်ကမူ သူ့သမီးသည် ဤသို့သော အကြမ်းဖက်နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် ဘယ်တော့မှ ပါဝင်လှုပ်ရှားလိမ့်မည်ဟု လုံးဝ မထင်ခဲ့ချေ။

‘ကျွန်တော့်သမီးဟာ ရုပ်ရည်နဲ့လိုက်အောင် အေးဆေးသူ ဖြစ်ပါတယ်။ အမြဲလိုလို ရယ်ရယ်မောမော ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေတတ်ပြီး အရာရာကို အကောင်း မြင်စိတ်ထားနဲ့ သည်းခံတတ်တဲ့ မိန်းကလေးပါ’ ဟူ၍ သူ့ဖခင်က ပြောပြသည်။

သို့သော် ပက်တီဟတ်စ်အား ပြန်ပေးများ ဖမ်းဆီးသွားပြီးနောက်တွင် ကား ကမီလာမှာလည်း သူ့အခန်းမှ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွား တော့သည်။ သူနှင့်အတူ သူ၏အချစ်တော် ကြောင်ကလေးပါ ပါသွားပြီး သူ့ အခန်းတွင် သူရေးစပ်ထားသော ကဗျာများနှင့် ပန်းချီကားများသာ အတိုင်းသာ ကျန်နေရစ်ခဲ့သည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ လော့စ်အန်ဂျယ်လိစ် လျှို့ဝှက်စခန်းကို ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့က မီးလောင် တိုက်သွင်းသောအခါ သူနှင့် သူ့အချစ်တော် ကြောင်ကလေးတို့ကို ပြာပုံထဲတွင် မီးသွေးတုံးအဖြစ်သာ တွေ့ရတော့သည်။

ပက်ထရီရှာဆိုလ်တိုင်စစ်

‘မဇ္ဇမုန်း’ ခေါ် ပက်ထရီရှာဆိုလ်တိုင်စစ်မှာ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ဂိုလက်တာပင်လယ်ကမ်းခြေမြို့ကလေး၌ မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့သည်။ ညီအစ်ကို မောင်နှမခုနစ်ယောက် ရှိ သည့်အနက် အသွက်လက်ဆုံး အထက်မြက်ဆုံး ဖြစ် သည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့ဖခင် လူစီသည် ဘယဆေးဆရာ ဖြစ်သည်။ သူတို့မိသားစုတွင် မောင်နှမသားချင်း များပြား သည့် အလျောက် အရာရာတွင် အချင်းချင်း အပြိုင်အဆိုင်

လည်း များခဲ့သည်။ သူ့မိဘများမှာ များစွာချောင်လည်လှသူများ မဟုတ်ကြသော ကြောင့် အဝတ်အစားတွင်လည်း မောင်နှမအချင်းချင်း လှကြရသည်။ မိဘမေတ္တာ ကိုလည်း လှကြရသည်။ သို့သော် ပက်ထရီရှာမှာ ပင်ကိုအားဖြင့် ထက်မြက် သလောက် ဝီရိယရှိသူ၊ ရည်မှန်းချက်ကြီးသူဖြစ်သောကြောင့် အဖက်ဖက်တွင် အသာရခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူမ၏ပြင်းငါန်သော ဇွဲစိတ်မှာ အထူးခြားဆုံးစွမ်းရည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ‘သူ့ကိုတွေ့ ဘယ်သူမှ အနိုင် ယူလို့ မရနိုင်ပါဘူး’ ဟူ၍ ဆရာတစ်ဦးက မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။

ပက်ထရီရှာသည် စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သည်နှင့်အမျှ ကျောင်းစာတွင်လည်း ထူးချွန်ခဲ့သည်။ အထက်တန်းကျောင်းသူဘဝက ဂုဏ်ထူးတွေ အကြိမ်ကြိမ် ရခဲ့ သည်။ ကျောင်းကောင်စီတွင်လည်း ဘဏ္ဍာရေးမှူးဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင်

အထက်တန်းပညာကို ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်သောကြောင့် ဘာကလီမြို့၊ ကာလီဒါးနီးယားတက္ကသိုလ်တွင် ထောက်ပံ့ကြေးရကျောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သူ့အထက်တန်းကျောင်းသူဘဝတွင် သူ့မိဘများမှာ ကွာရှင်းလိုက်ကြသည်။ ဤဖြစ်ရပ်သည် ပက်ထရီရှာ၏ ဘဝတွင် ကြေကွဲစရာအကောင်းဆုံးဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပင်ကိုက ရင့်ကျက်သူ၊ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာသူ ဖြစ်သောကြောင့် သူ့အဖို့ အထူးတလည် ထိခိုက်မှုမရှိဘဲ အနာဂတ်ခရီးကို အဆင်ပြေပြေ လျှောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူဘဝ ရောက်လာသောအခါ ပက်ထရီရှာမှာ တည်ငြိမ်အေးမြသော ဂိုလက်တာ 'ရေအိုင်'မှ ပူလောင်လှုပ်ရှားသော ဘာကလီ 'သမုဒ္ဒရာ'ထဲသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်နှင့် တူသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်တွင် ဗီယက်နမ်စစ်နှင့် အခြားသော နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး အရေးအခင်းများကို အကြောင်းပြု၍ အမေရိကန်ကျောင်းသားတို့၏ ဆူပူလှုပ်ရှားမှုများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

'ဘာကလီကို ရောက်လာရင် ဒီမြို့ရဲ့ အထွေထွေလှုပ်ရှားမှု ဝဲဂယက်ထဲမှာ မြုပ်မသွားတဲ့လူက နည်းပါတယ်။ ပက်ထရီရှာဆိုရင်လည်း ရောက်ရောက်ခြင်း ဘစ်ခါတည်း စုပ်စုပ်မြုပ်သွားတော့တာပါပဲ။ နတ်ရေကန်ထဲချ ချလိုက်သလို သူ့ဘဝဟာ နေ့ချင်းညချင်း ပြောင်းလဲသွားတော့တာပဲ။ ချက်ချင်းပဲ တယူသန် နိုင်ငံရေးဝါဒီဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အမှန်ကတော့ သူ့ဗီအေတိုင်း စိတ်ကြမ်းဝင်လာပြီး သူ့ဖြစ်ရပ်မှန်ကို မျက်ခြေပြတ်သွားတော့တာပါပဲ'ဟူ၍ သူ့အစ်ကို ဒရက်ဒရစ်က မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူဘဝတွင် ပက်ထရီရှာသည် လိင်စိတ်ပြောင်း၍ သောကျားလျာဖြစ်လာပြီး ကမီလာဟောနှင့် ချစ်ကြီးသွယ်ခဲ့ကြသည်။ သူသည် တတိယနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်မှ နှုတ်ထွက်လိုက်ပြီးနောက် အမျိုးသမီးအခွင့်အရေး လှုပ်ရှားမှုနှင့် နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းများတွင် ဇောက်ချ၍ လုပ်တော့သည်။ နိုင်ငံရေး လှုပ်လျှင် အလုပ်သမားလူတန်းစားနှင့် တသားတည်း ရှိရမည်ဟူသော ခံယူချက်ဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဘာကလီ ပြည်သူ့စာကြည့်တိုက်၌ သန့်ရှင်းရေး အလုပ်သမားအဖြစ်ပင် ဝင်ရောက်လုပ်လိုက်သေးသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် လူမည်း ဆင်ကျေးမှုအသင်း၌ နည်းပြဆရာဘဝ ရောက်လာခဲ့ပြီး ထိုမှတစ်ဖန် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့တော့သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် သူ့ချစ်သူ ကမီလာဟောနှင့် ချစ်ခန်းပြတ်စဲသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် ယောက်ျားစိတ်ပျောက်၍ မိန်းကလေးစိတ် ပြန်ပေါ်လာသောအခါ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စင်ကျူး’ နှင့် ဖူးစာဖက်မိကြပြန်သည်။ သို့သော် သူတို့၏ ဖူးစာမှာ တစ်နှစ်တာမပြည့်သေးမီပင် ပြိုကွဲသွားခဲ့ရသည်။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲတွင် သူနှင့် သူ့ချစ်သူ ‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီး’ တို့ အပါအဝင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသား ခြောက်ဦးတို့ကို ရဲတို့၏ ကျည်ဆန်များက သေမင်းနိုင်ငံသို့ ပို့လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ကား သူမ၏ ၂၄ နှစ်မြောက် မွေးနေ့ပင်တည်း။

နန်စီလင်းပယ်ရီ

အစတုန်းကတော့ သူ့နာမည်မှာ ‘နန်စီလင်း’ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က သူ့အား ‘သိပ်ရိုးတာပဲ’၊ ‘ရုပ်ချောသလောက် စိတ်ကောင်းရှိတယ်’၊ ‘အင်မတန်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး’ စသည်ဖြင့် လူတွေက မှတ်ချက်ချခဲ့ကြသည်။ နောက်တော့ သူသည် ဂီလ်ဘတ်ပယ်ရီဆိုသူ နီဂရိုးဂီတပညာသည်ကလေးနှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ သူ့နာမည်မှာလည်း ‘နန်စီလင်းပယ်ရီ’ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်က နှုတ်ခမ်းရွဲ့ မေးငေါ့ပြီး ‘ဟာ...တကယ့် ဗရတ်မလေးပဲ’၊ ‘ရူးများရူးနေသလားမသိ’ စသည်ဖြင့် သူ့ကို အတင်းပြောလာကြသည်။ ရဲအဖွဲ့ကမူ သူ့အား ‘ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အန္တရာယ်ကောင်မလေး’ ဟု၍ ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့သည်။

သို့သော် သူက ဂရုမစိုက်၊ မူလသူ့နာမည် နှစ်မျိုးလုံးကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီးနောက် ‘ဖာဟီဇာ’ ဟူသော နာမည်သစ်ကိုပင် ပြောင်းလဲလိုက်သေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ‘ဖာဟီဇာ’ ဟူသော နာမည်ကိုလည်း လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ် ရဲအဖွဲ့က ‘ကျည်ဆန်’ ဖြင့် အပြီးအပိုင် ချေပျက်ပစ်ခဲ့လေသည်။

နန်စီလင်းသည် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် စတန်ရီဇာမြို့ပြင်မှ မောင်နီမာရီရွာကြီးတွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ သူ့ဖခင်ဟားလ်လင်းမှာ ငွေကြေးချောင်လည်သော အိမ်ထောင် ပရိဘောဂဆိုင်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ နန်စီတွင် အစ်ဇီ နှစ်ယောက်ရှိသည်။ ငယ်စဉ်က နန်စီလင်းသည် အေးဆေးတည်ငြိမ်၍ စာတတ်သော မိန်းကလေးဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကာယသေးသွယ်သလောက် စိတ်ဓာတ်လေးရာတွင် ပြင်းထန်သူ ဖြစ်သည်။ ကျောင်းစာတွင် အမြဲတမ်း ပထမအဆင့်ချည်းချိတ်ခဲ့သည်။

သမ္မတကနေဒါလက်ထက် ၁၉၆၀ ပြည့်တစ်ဝိုက်တွင် အမေရိကန်လူငယ် လောက၌ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများမှာ 'ဖက်ရှင်' သဖွယ် ဖြစ်လာသောအခါ နန်စီ လင်းမှာလည်း ယင်းရေစီးကြောင်းထဲ ဝင်ပါလာခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ကွန်ဆာဗေးတစ် သမ္မတလောင်း ဘယ်ရီဂိုးလ်ဝါတာ အောင်နိုင်ရေးအတွက် စိတ်ရောကိုယ်ပါ အားပေးကူညီခဲ့သည်။

အထက်တန်းကျောင်းသူဘဝတုန်းက နန်စီလင်းကို သိသူများ၏အဆိုအရ သူသည် တိုးတက်သော အတွေးအခေါ်ရှိသည့် ကျောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း နိုင်ငံရေးကိစ္စများတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင်ခြင်း မရှိဘဲ ပိတ်အေးအေးပင် နေခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် နောင်တွင် နိုင်ငံရေးလှုပ်ကြွသတ်ဖြတ်မှုများ မကြာခဏ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ နန်စီလင်း၏စိတ်ကို အကြီးအကျယ်ထိခိုက်ခဲ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် သမ္မတကနေဒါလုပ်ကြံခံရခြင်းကြောင့် သူ့အနေဖြင့် များစွာ စိတ်ထိခိုက်မိခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူက စာတစ်စောင်တွင် 'ကနေဒါကို ဘာကြောင့် သတ်ကြတာလဲ၊ ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ သတ်ကြတာလဲ။ ဒီကိစ္စကို ရှင်းပြပါလို့ ကျွန်မက ဆရာတွေကို မေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့အဖြေကို ကျွန်မ နားမလည်ဘူး။ တချို့များအမှန်ကို မပြောဘဲ လိမ်ညာပြီးတောင် ဖြေလိုက်သေးတယ်' ဟူ၍ ရေးခဲ့ဖူးသည်။

နန်စီလင်းသည် အထက်တန်းအောင်ပြီးနောက် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်တီးယားမြို့ရှိ ဝှစ်တီးယားကောလိပ်သို့ ရောက်လာသည်။ ထိုကောလိပ်တွင် ဘစ်နစ်သာ နေခဲ့ပြီးနောက် ဘာကလီတက္ကသိုလ်သို့ အင်္ဂလိပ်စာပေ အဓိကကျောင်းသူအဖြစ် ပြောင်းရွှေ့သင်ကြားရာ ၁၉၇၀ ပြည့်တွင် ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ထိုနှစ်တွင်ပင် နီဂရိုးစန္ဒရားဆရာ ဂီလဘတ်ပယ်ရီနှင့် အိမ်ထောင်ပြုသည်။ လူမည်းနှင့် လက်ထပ်ခြင်းကို မကျေနပ်၍ နန်စီလင်းအား သူ့ရပ်ရွာမှ မိဘဆွေမျိုးက ဝိုင်းပယ်ခဲ့ကြသည်။

ပယ်ရီနှင့် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်သောကြောင့် နန်စီလင်း၏ဘဝတွင် အတွေ့အကြုံ အမျိုးမျိုးတိုးခဲ့သည်။ ဖြစ်သလိုနေ၊ ဖြစ်သလိုစား၊ ထင်ရာလုပ် အကျင့် ခဲ့သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးစွဲခဲ့သည်။ သို့သော် လူမည်းနီဂရိုးတို့၏ လူမှုရေးအဆင့်အတန်း နိမ့်ကျပြီး ဆင်းရဲမွဲတေနေကြပုံကိုကား မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ရင်နှင့်စဖွယ် ခံစားခဲ့ရသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဘာကလီမြို့ သစ်သီးစုံဖျော်ရည်ဆိုင်တစ်ခုမှ အရောင်းဆောင်လုပ်သည်။ နန်စီလင်းသည် နိုင်ငံရေးစကားများကို အကြီးအကျယ်ပြောလာသည်။ အထူးသဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်ကို ဝေဖန်တိုက်ခိုက်လာသည်။

မကြာမီတွင် ဖျော်ရည်ဆိုင်ရှင်နှင့် ချစ်ကြိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် လင်ကြီးဖြစ်သူ ပယ်ရီနှင့်ကွဲသည်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ 'နော်သ်ဘီချ်' ညကလပ် တွင် အပေါ်ပိုင်းအဝတ်မပါသော ကလပ်မယ်အဖြစ် ခေတ္တလုပ်လိုက်သေးသည်။ ဒီအကြောင်းကို သူ့မိထွေးဖြစ်သူ သိရသောအခါ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်လိုက် ပြီးနောက် 'အံ့ပါရဲ့တော် သူလို ရင်မရှိ တင်မရှိတဲ့ မပိန်သေးကများ ကလပ် မယ်လုပ်ရသေးသတဲ့' ဟူ၍ သရော်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် နန်စီလင်းသည် လူမည်းယဉ်ကျေးမှုအသင်းနှင့် ဆက် သွယ်မိသည်။ ဤတွင် စင်ကျူး၊ ဝုလ်ဖ် စသော အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် များနှင့် တွေ့ရှိပြီး 'ဖာတီဇာ' ဟူသော နာမည်ဖြင့် အသင်းဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ရပ်ဆဲလစ်တယ်နှင့်လည်း ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်တို့အား ရဲအဖွဲ့က ဖမ်းဆီးသောအခါ နန်စီလင်းသည် 'မြေအောက်' သို့ လျှိုးသွားခဲ့တော့ သည်။

မေလ ၁၇ ရက်တွင် အက်စ်အယ်လ်အေစခန်းကို ရဲအဖွဲ့က ဝိုင်းတိုက် သောအခါ နန်စီလင်း၏ ခင်ပွန်းဟောင်းဖြစ်သူ ဂီလ်ဘတ်ပယ်ရီသည် ထိုတိုက် ပွဲကို ရပ်မြင်သံကြားမှတစ်ဆင့် သဲထိတ်ရင်ဖို မြင်နေရသည်။

'အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်ဟာ စန္ဒရားခုံမှာ ထိုင်ပြီး တစ်ချိန်လုံး စောင့် ကြည့်နေတယ်။ တစ်ချိန်က ကိုယ်နဲ့ ရွှေလည်တွဲပြီး ချစ်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမသား တစ်ယောက် အသေဆိုးနဲ့ သေရပုံကို ရပ်မြင်သံကြားစက်မှ အတိုင်းသားမြင်ခဲ့ တော့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားရမလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့သာ စဉ်းစား ကြည့်ပါတော့' ဟူ၍ ပယ်ရီက တကယ်ပင် ရင်ကွဲသံဖြင့် ပြန်ပြောခဲ့သည်။

သို့သော် နန်စီလင်း၏ မိဘများက လက်နက်ကိုင် အကြမ်းဖက်သမား 'ဖာတီဇာ' မှာ သူတို့သမီးမဟုတ်၊ လွန်ခဲ့သော ခရစ္စမတ်အခါတော်နေ့တုန်းက 'ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ကို သမီး ထာဝစဉ် ချစ်မြတ်နိုးလျက်ပါ။ အားလုံးပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့ပါစေကြောင်း ဆုမွန်တောင်းလိုက်ပါတယ် ချစ်သမီးနန်စီ' ဟူသော ခရစ္စမတ်မေတ္တာသဝဏ်ရေးပို့ခဲသူမဟုတ် ဟူ၍ လုံးဝ ငြင်းဆိုခဲ့ကြလေသည်။ သို့ မိခင်၏ နောက်ဆုံးစကားမှာ 'ခုသေသွားတဲ့ နန်စီဟာ ကျွန်မတို့သိတဲ့ နန်စီ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုတုန်းက နန်စီနဲ့ အခု လူတိုင်းပါစပ်ဖျားရောက်နေတဲ့ နန်စီ အပေါ်မှာ ကျွန်မတို့ရဲ့ အချစ်ဟာလည်း မတူကြပါဘူး' ဟူ၏။

ဝီလျဟဲရစ်

ဝီလျဟဲရစ်နှင့် အင်မီလီရှပ်တို့သည် အင်ဒီယားနား တက္ကသိုလ်တွင် စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က အင်မီလီက အသက် ၂၀၊ ဟဲရစ်က ၂၂ နှစ် အရွယ် ဖြစ်သည်။

နှစ်ဦးစလုံးပင် အထက်တန်းလွှာ မိဘများမှ မွေးဖွားလာသူများ ဖြစ်ကြသည်။ အိမ်မိလီသည် ချီကာဂိုမြို့၊ စွန်ရှို ကလာရင်ဒန်ဟစ်လစ်အရပ်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ သူ့ဖခင် ဖရက်ဒရစ်ရှပ်မှာ အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရပ်ကွက်ဂေါပလူကြီးသည်ဖြစ်သည်။ အင်မီလီသည် ရုပ်ချောသလောက် ဉာဏ်ကောင်းသူဖြစ်သည်။ အထက်တန်းကျောင်းတွင် ပထမဆင့်ရကျောင်းသူဖြစ်ခဲ့သည်။ 'အတန်းထဲမှာ ဆရာ အတော်ဆုံးပါပဲ၊ ဆရာတွေကလည်း သူ့ကို အင်မတန်ချစ်ကြတာ' ဟူ၍ သူ့သူငယ်ချင်းများက ပြောကြသည်။ ကောလိပ်ကျောင်းသူ ဖြစ်လာတော့လည်း ပထမဆင့်မှ တစ်ကြိမ်မျှ မလျော့ကျခဲ့ပေ။ ကျောင်းသူများ လူမှုရေးအသင်းတွင်လည်း ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘွဲ့ရပြီးနောက် အင်ဒီးယားနားပြည်နယ် ဘလူးမင်တန်မြို့တွင် အထက်တန်းပြဆရာအဖြစ် ခေတ္တလုပ်ကိုင်ခဲ့သေးသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဟဲရစ်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။

ဟဲရစ်မှာ အင်ဒီယားနားပြည်နယ် ကာမယ်မြို့တွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ သူ့ဖခင်မှာ အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းအရောင်းကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်ပြီး ငွေကြေးချောင်သည်သူ ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၆-ခုနှစ်တွင် ဖခင်ကွယ်လွန်၍ နောင်အခါ သူ့မိခင်မှာ ဒုတိယအိမ်ထောင် ပြုခဲ့သည်။ "ကျွန်မသားကတော့ မိဘကို ဘယ်တုန်းကမှ နှုတ်လှန်ထိုးဖူးတဲ့ သား မဟုတ်ပါဘူး" ဟု သူ့မိခင်က ဆိုသည်။

ဟဲရစ်မှာ ငယ်စဉ်ကပင် ဂေါက်သီးရိုက်ဝါသနာပါခဲ့သောကြောင့် အထက်တန်းရောက်သောအခါတွင်လည်း ဂေါက်သီးရိုက်ထူးချွန်သူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် မြို့နယ်သတင်းစာများ၌ အပျော်တမ်းလုပ်ခဲ့ရာ သတင်းစာဆုများကို ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အင်ဒီးယားနား တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ အောက်တစ်နှစ်တွင် မရိန်းတပ်၌ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းသည်။ ဗီယက်နမ်စစ်တွင် နေထိုင်မှု ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် တပ်မှ ထွက်ခွင့်ပြုသောကြောင့် အင်ဒီးယားနားတက္ကသိုလ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ၏ အဖေအမြင်မှာ လုံးဝပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

‘ဗီယက်နမ်စစ်ရဲ့ အနိဋ္ဌာရုံတွေကို မြင်ခဲ့ရတော့ သူ့အဖို့ နိုင်ငံရေး လုပ်ရပ်တွေအပေါ်မှာ အတော်လေး သံသယဝင်လာခဲ့ရတာပါပဲ’ ဟူ၍ သူ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဆိုသည်။ သူ့မိခင်ကလည်း ‘အဲဒီကတည်းက သူဟာ အရာရာမှာ ဝေဖန်သုံးသပ်ချင်တဲ့ စိတ်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ အချို့လုပ်ရပ်တွေရဲ့ မှားယွင်းမှုနဲ့ အသုံးမကျဖြစ်မှုတွေကြောင့် သူ့အဖို့ ဘာကို ယုံကြည်ရမှန်းမသိ ဖြစ်ခဲ့ရတာပါပဲ’ ဟူ၍ ပြောပြသည်။

ထို့ကြောင့် သူတက္ကသိုလ်ပြန်ဝင်သော နှစ်တွင်ပင် ကျောင်းတွင်း နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများ၌ ပါဝင်လာခဲ့တော့သည်။ ဗီယက်နမ် ငြိမ်းချမ်းရေး ဆန္ဒပြပွဲတွင် လည်း တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်လာခဲ့သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ချီကာဂိုဆန္ဒပြပွဲတွင် လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ ယင်းအရေးအခင်းများတွင် အာဏာပိုင်တို့၏ နှိပ်ကွပ်မှုများကြောင့် ဟဲရ်စ်အဖို့ နာကျည်းစိတ်များ ရင့်သန်ကြီးထွားလာခဲ့ရသည်။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် အင်မီလီနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်တွင်ပင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို ရရှိသည်။ နောက်နှစ်တွင် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို ထပ်မံရရှိသည်။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက် အုတ်ကလန်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် ပင်လယ်အော်ဒေသတစ်ဝိုက်ရှိ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် ဆက်သွယ်မိခဲ့ကြသည်။

အင်မီလီဟဲရ်စ်

အင်မီလီသည် ဘာကလီတက္ကသိုလ်တွင် လက်နှိပ်စာစာရေးမအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သည်။ သို့သော် အများဖြင့် အမျိုးသမီးအသင်းဖွဲ့များတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရင်းသာ အချိန်ကုန်သည်။ ဟဲရ်စ်ကလည်း စာပိုဒ်အရိုင်းဒရိုင်ဘာအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သည်။ နှစ်ယောက်ပေါင်းလခမှာ ဒေါ်လာ ၁၂၀၀ ဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် လူမည်းယဉ်ကျေးမှုအသင်း၊ ထိုတစ်ဆင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းတို့နှင့် ဆက်သွယ်လာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် လင်မယားနှစ်ယောက် သေနတ်ပစ်သင်တန်းတက်ကြသည်။ သူတို့အိမ်ခန်းတွင် ဂျူဒိုသင်တန်းလည်း ဖွင့်သေးသည်။ ဤသို့လုပ်ခြင်းမှာ သူတို့၏ အနာဂတ်လုပ်ငန်းအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် အုတ်ကလန်မြို့၌ပင် အခြားအိမ်ထောင်တစ်ဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ ထိုနေ့သည် ဒီဇင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။

သည်။ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဟဲရ်စ်၏ မိခင်နှင့် ပထွေးတို့အလည်
ရောက်လာသည်။ သူ့မိခင်၏ အဆိုအရ ထိုအိမ်ခန်းမှာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့် နေ
ခြင်းစဖွယ် ရှိသည်ဟု သိရသည်။ အိမ်ထောင်သက်နုသေးသော်လည်း သူတို့မှာ
အိမ်သုံးပစ္စည်းနှင့် ပရိဘောဂများ စုံလင်လှသည်။ နောင်အခါ သူ့မိခင်က
အိမ်ထောင်အိမ်တန်းက ကျွန်မမြင်ရတာတော့ ဘာမှ ရှုပ်ရှုပ်ရှက်ရှက် တူးထူးဆန်းဆန်းမရှိ
ဘူး၊ သာမန်လင်မယားလိုပဲ တင့်တင့်တယ်တယ်နေထိုင်ကြတာပါပဲ' ဟု
ပြောသည်။

သို့သော် ရဲအဖွဲ့အနေနှင့်တော့ ထူးဆန်းခဲ့သည်။ သူတို့အိမ်မှာ အက်စ်
အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ 'လုံခြုံခန်း' ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုစဉ်က သူတို့ဖွက်
ထား၍ မိခင်ဖြစ်သူ မမြင်ခဲ့ရသော ပစ္စည်းများကား လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်
များ၊ ကိုလုံးစွပ်မွေ့ရာများ၊ နိုင်ငံရေးပိုစတာများနှင့် နိုင်ငံရေးစာအုပ်မျိုးစုံတို့
လည်း ဖြစ်သည်။ ယင်းစာအုပ်များထဲတွင် နိုင်ငံရေးပြန်ပေးဆွဲခြင်း သဘောတရား
အကြောင်းကို ရေးသားထားသော စာအုပ်များလည်း ပါသည်ဟု ဆိုသည်။

ဟဲရ်စ်၏မိခင်မသိခဲ့ရသော အခြားအချက်တစ်ခုလည်း ရှိသေးသည်။
ယင်းအချက်မှာ သူ့သားနှင့် ချွေးမတို့၏ ဆက်ဆံရေးတွင် ပြဿနာတစ်ရပ်
ပေါက်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းပြဿနာကို ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင်
သူတိုင်းသိခဲ့ကြရသည်။ ထိုနေ့တွင် အင်မီလီက သူ့မိခင်ထံသို့ စာတစ်စောင်
ရေးခဲ့သည်။ ထိုစာမှာ 'ကျွန်မဟာ ရုပ်ရည်ချောမောတဲ့ နီဂရိုးအမျိုးသားတစ်
ယောက်ကို ချစ်နေမိပြီ။ သူဟာ ဒီနိုင်ငံမှာ လူမည်းတွေ ခံစားရတဲ့ ဒုက္ခကို
ကောင်းကောင်းသိတဲ့လူ ဖြစ်ပါတယ်' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ယင်းစာပါ 'ရုပ်ရည်
ချောမောသော နီဂရိုးအမျိုးသား' ကား အခြားသူမဟုတ်၊ ရဲအဖွဲ့၏ ထောက်လှမ်း
ချက်အရ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးပင် ဖြစ်သည်ဟု
ဆိုသည်။

ဟဲရ်စ်၏ မိဘများသည် ဇန်နဝါရီလ ၇ ရက်နေ့တွင် အုတ်ကလန်မြို့
ပြန်သွားခဲ့ကြသည်။ နောက်သုံးရက်အကြာတွင် ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်တို့
အဖမ်းခံကြရသည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် ဟဲရ်စ်တို့ လင်မယားလည်း ကိုယ်ယောင်
ချောက်သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူတို့လင်မယားမှာ ပက်တီဟတ်စ်နှင့်
အတူ ဝမ်းပြေးဘဝသို့ ရောက်သွားကြတော့သည်။

အင်ဂျီလာအတ်ဂုဒ်

အင်းဒီးဟားနားတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့စဉ်က ဟဲရစ်တို့လင်မယား၏ အရင်းနှီးဆုံး အပေါင်းအသင်း တစ်ဦးမှာ အင်ဂျီလာဒီအင်ဂျယ်လိစ်ဆိုသူ အမျိုးသမီး ကလေးဖြစ်သည်။ အင်ဂျီလာမှာ ရုပ်ရည်ချောမောသူ ဖြစ်သည်။ သူမအား ချစ်စနိုးဖြင့် ‘အင်ဂျယ်’ ဟူ၍ အများက ခေါ်ကြသည်။ နယူးဂျာစီပြည်နယ် ပက်ကာ ဆင်မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ့ဖခင်မှာ ကုန်တင်ကား လုပ်သားသမဂ္ဂအရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် နယူး

ဂျာစီပြည်နယ် နေ့သ်ဟယ်လ်ဒန်မြို့၊ မန်ချက်စတာ အထက်တန်းကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သူမသည် ရုပ်ရည်ချောမောသလောက် ကျောင်းစာတွင် ထူးချွန်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ယောက်ျားကလေးများ၏ စိတ်ဝင် စားမှုကိုလည်း အများဆုံး ရရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။ ကျောင်းသားအသင်းအဖွဲ့များတွင် ဦးဆောင်ပါဝင်ခဲ့သည်။

သူမ၏ ဘဝရည်မှန်းချက်မှာ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်ရန် ဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့်လည်း အင်းဒီးယားနားတက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သောအခါ သရုပ်ဆောင် မှုအတတ်ပညာကို လေ့လာခဲ့သည်။ ‘ဟေမန္တဇာတ်လမ်း’ကို ကျောင်းပြဇာတ် ကသောအခါ မင်းသမီးပါ ဒီဒါအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ဂယ်ရီအတ် ဝုဒ်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ် မေလတွင် သူတို့ လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းနေစဉ်ပင် သူတို့ဇနီးမောင်နှံသည် ဟဲရစ်တို့လင်မယားနှင့် ခင်မင် ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။ သူတို့အိမ်ထောင်သက်မှာ တစ်နှစ်သာ ကြာခဲ့သည်။ အိမ် ထောင်ပျက်သောကြောင့် အင်ဂျီလာမှာ ဗျာပါကြွယ်ခဲ့ရသည်။ စိတ်ပြေလက် ပျောက်သဘောဖြင့် အမျိုးသမီးအသင်းအဖွဲ့များတွင် ဝင်လုပ်ရာမှ အက်စ်အယ်လ် အေဂိုဏ်းနှင့် ဆက်မိခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရီမီရီနှင့် ချစ်ကြိုသွယ်မိကြသည် ဟု ဆိုသည်။

‘အမှန်ကတော့ ဂယ်ရီအက်ဝုဒ်နဲ့ ညားကတည်းက သူတို့အိမ်ထောင် ရေးဟာ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ တင်းမာလာခဲ့ကြပါတယ်။ အင်ဂျီလာအနေနဲ့ သူလိုချင်တဲ့အချစ်ကို မရဘူးလို့ ထင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ရီမီရီကလည်း အချစ် ကို တောင့်တနေတဲ့လူဆိုတော့ သူတို့နှစ်ယောက်တွေ့ကြတဲ့အခါမှာ ပုလင်းထူ ဘူးဆို့ ဖြစ်သွားကြတာပေါ့’ဟူ၍ သူတို့၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ပြောပြ သည်။ စင်စစ် အင်ဂျယ်အနေဖြင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်လာရသည့်

မှာ ရီမီရီ၏ စည်းရုံးမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူမသည် 'ဗိုလ်ချုပ် ဂျီလီနော်' ဟူသော အမည်ဖြင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ ရဲရဲတောက် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

လူ့ကံတရားကား ဆန်းကြယ်လှသည်။ ဖြစ်ချင်တာလည်း ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်ရသည်။ မဖြစ်ချင်ဘဲနဲ့လည်း ဖြစ်ရတတ်သည်။ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဖြစ်ချင်သော အင်ဂျီလာအက်ဒုဒ်ကတော့ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမလား၊ ကံဆိုးသည်ဟု ဆိုရမလား မသိ။ သူ့ရုပ်သွင်ကို ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်တွင် လူအများက ချီးမွမ်းခွင့်မရသော်လည်း ရုပ်မြင်သံကြား၊ ပိတ်ကားပေါ်တွင်တော့ နောက်ဆုံး အကြိမ် မြင်လိုက်ကြရသည်။ ထိုအကြိမ်ကား လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲဖြစ်၍ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ လျှို့ဝှက်စခန်းကို မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်ချိန်ပင်တည်း။

လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားချိန်တွင် ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်တို့မှာ မားကပ်ဖော်စတာသတ်မှုဖြင့် ထောင်ထဲသို့ ရောက်နေကြပြီး ဖြစ်သည်။ နှစ်ဦးလုံးကပင် သူတို့ မသတ်ကြောင်း ထွက်ဆိုကြသည်။ သို့သော် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင်တော့ ပါဝင်ပါသည်ဟု ဝန်ခံကြသည်။

လစ်တယ်မှာ အမေရိကန်တောင်ပိုင်းသား ဇာတိဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင်သည် ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်၊ ပင်ဆာကိုလာရေတပ်စခန်း လေယာဉ်ကင်း၌ စက်ပြင်ဆရာလုပ်သည်။ သူသည် ငယ်စဉ်က လူဖြူလုပ်သား လူတန်းစားများ မိမိကွက်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် ဖလော်ရီဒါတက္ကသိုလ်၌ အင်ဂျင်နီယာကျောင်းသားအဖြစ် ဝင်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ် နိုးကြားလာခဲ့သည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ဒဿနဗေဒသဘောကျရောက်သင်တန်းလည်း တက်လိုက်သေးသည်။ လီနင်၊ မော်စီတုန်း၊ အယ်လ်ဒရိတ်ဂျီ၊ ဗလီဗာနှင့် မာလ်ကွမ်အိကွမ်တို့၏ သဘောထားများကို စူးစိုက်လေ့လာသည်။ သို့ဖြင့်

လစ်တယ်

သူ၏ဘဝမှာ တဖြစ်လဲခဲ့ပြီး တော်လှန်ရေးဝါဒီ တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ နီဂရိုးစာရေးဆရာ ဂျော့ဂျက်ဆင်အား ထောင်မှဖောက်ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်သည်ဟုဆိုကာ အာဏာပိုင်တို့က ပစ်သတ်လိုက်သောအချိန်တွင် လစ်တယ်သည် ဘာကလီသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအခါ သူ၏ တော်လှန်ရေးစိတ်မှာ ပိုမိုပြင်းထန်လာပြီး ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးစာအုပ်များကိုပင် သဲသဲမဲမဲ ဖတ်လာတော့သည်။ နောင်အခါ အုတ်လကန်အရှေ့ပိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ရာမှ လူမည်းယဉ်ကျေးမှုအသင်းနှင့် ဆက်သွယ်မိခဲ့သည်။

ထိုအသင်းတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရင်း ရင်းနှီးခဲ့သော လစ်တယ်၏ အပေါင်းအသင်းတစ်ဦးမှာ ရီမီရိုဖြစ်သည်။ ရီမီရိုသည် အရွယ်ရောက်သည်အထိ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်က ကက်သလစ်ဘာသာရေး ကျောင်းများတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ အဖမ်းခံရပြီးနောက် ရီမီရိုက 'ကျွန်တော်ဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးသမား မဟုတ်ဘူး။ တော်လှန်ရေးသမား ဖြစ်တယ်။ သူတို့က ဘာသာရေး ဆန့်ကျင်သူများကို မုန်းဖို့ ကျွန်တော့်ကို သင်ပြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က သင်တာမတတ်ဘဲ မသင်တာတတ်လာခဲ့တယ်' ဟူ၍ ပြောပြခဲ့သည်။

ရီမီရို

၁၈ နှစ်သားတွင် စစ်တပ်သို့ ဝင်ရောက်၍ ဗီယက်နမ်သို့ ပို့လွှတ်ခံခဲ့ရသည်။ ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲတွင် စစ်သားများနှင့် ပြည်သူများ အတူ အရန်း မရှုမလှ သေကြေကြသည်ကို မြင်သောအခါ သူ့အဖို့အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိခဲ့သည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် စစ်တပ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့စိတ်ထဲတွင် စွဲနေသော စစ်ပွဲ၏ အနိဗ္ဗာန် မြင်ကွင်းများမှာ သူ့အား အမြဲတန်း ခြေထောက်လှန်နေခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ 'ကျွန်တော့် ကိုယ်ကျွန်တော် ရာဇဝတ်ကောင်တစ်ယောက်ထိုင်မိခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ စားမဝင် အိပ်မပျော်။ အထိ စိတ်တွေ ချောက်ချားလာတယ်။ ခုနစ် ဖြစ်ဖြစ်၊ စိတ်သက်သာရာ ရပါစေတော့မို့ မူးယစ်ဆေးဝါးတွေ သောက်စားလာမိသေးတာပဲ။'

တယ်။ အဲဒီလိုလုပ်တော့ လူလည်း အရူးတစ်ပိုင်းလို ဖြစ်လာတော့တာပါပဲ။ ကျွန်တော်အခြေအနေဟာ ဘယ်လောက်တောင် ဆိုးသလဲဆိုရင် မူးယစ်ဆေးဝါး မမှီဝဲဘဲနဲ့ အိမ်ထဲက အိမ်ပြင် မထွက်ရဲတဲ့ အထိတောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချိန်မနှောင်း မီ တစ်နှစ်အတွင်းမှာ ကျွန်တော်ဘဝကို ကျွန်တော် ပြန်ပြီး အဖတ်ဆယ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်' ဟူ၍ သူက သတင်းစာဆရာများအား ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် သူသည် ငြိမ်းချမ်းရေးအန္တရာယ်များတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဗီယက်နမ်စစ်ပြန်များ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးလှုပ်ရှားမှုတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် 'ဗင်စီရီမိုစ်' အသင်း၊ 'ပီကင်းရိပ်သာ' တို့နှင့် ဆက်သွယ်မိကာ တဖြည်းဖြည်း နယ်ကျွံလာပြီး နောက်ဆုံး၌ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် ဖူးစာဆုံခဲ့ရသည်။

လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့၌ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသောနေ့တွင် ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်ဘိုနစ်ဦးသည် ထောင်ထဲရှိ အကျဉ်းသားရိပ်သာတွင် အပျင်းပြေဖဲကစားနေကြသည်။ တိုက်ပွဲတွင် သူတို့ရဲဘော်ခြောက်ဦး ကျဆုံးသွားကြောင်း သိရသောအခါ လစ်တယ်သည် လက်ထဲမှ ဖဲချပ်ကို ပစ်ချပြီး ချုံးပွဲချင်လေတော့သည်။ သို့သော် ရီမီရီကား မငိုသည့်အပြင် 'ဟေ့...ဒီမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဆိုတာ လူမဟုတ်ဘူးကွ။ အရေးကြီးတာက တော်လှန်ရေးပဲ၊ တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မသေးဘူး' ဟူ၍ပင် ပြောလိုက်သေးသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤကား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'စင်ကျူး' ခေါ် ဒေါ်နယ်ဒီဖရီး အပါအဝင် ထင်ရှားသော အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသား အချို့၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင် ဖြစ်သည်။ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဒီပရီးကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ဗေကာဗီးလ်ထောင်သို့ ထိုမှတစ်ဆင့် ဆိုးလ်ဒက်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။ ဗေကာဗီးလ်ထောင်တုန်းက ငြိမ်ငြိမ်ကုပ်ကုပ်နေခဲ့သောကြောင့် နာမည်ကောင်းရခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း လုပ်ငန်းကိုလည်း တတ်မြောက်ခဲ့သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၅ ရက်နေ့ညတွင် ဆိုးလ်ဒက်ထောင် အပြင်

* ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် တော်လှန်ရေးဝါဒီတစ်စုက တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဘာကလီမြို့နယ်တစ်စိုက်၌ အင်အားမသေးသော တော်လှန်ရေးအသင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ကျူးဘားနိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီး ဘက်စထရီ၏ ကြွေးကြော်သံကို ယူ၍ မှည့်ထားသောအမည်ဖြစ်ရာ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'အောင်ပွဲခံရမည်' ဟူ၏။

ဘက်၌ ဘွိုင်လာတစ်ခုကို ပြင်ဆင်နေစဉ် အစောင့်များအလစ်တွင် ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ ထောင်နံရံအပြင်ဘက်ရောက်သောအခါ 'မဇ္ဇမ္ဗန်း' (မသော်တာ) တို့အုပ်စုနှင့် ပြန်ပေါင်းထုတ်မိခဲ့သည်။ ထိုမှ နောက်ပိုင်းတွင်ကား အမေရိကန်တစ်နိုင်ငံလုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်စေမည့် အကြမ်းဖက်လှုပ်ရှားမှုများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်တိုက် ပြုလုပ်ခဲ့တော့သည်။

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးထောင်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ခြင်းမှာ ဟတ်စ်မိသားစုအဖို့ ကြမ္မာဂြိုဟ်ဆိုးဝင်ရန် ဖန်တီးပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူထောင်မှ လွတ်ပြီးနောက် တစ်နှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ပက်တီဟတ်စ်ကို ပြန်ပေးဆွဲခဲ့သည်။ ယခုမူ ဟတ်စ်မိသားစုအဖို့ ပက်တီဟတ်စ်အသက်နှင့် ကိုယ်အိုးစားမကွဲဘဲ ပြန်လည် လွတ်မြောက်လာရေးအတွက် ဒေါ်လာသန်း ၄၀၀ ပြဿနာကို အရူးမီးပိုင်း ရင်ဆိုင်နေရလေပြီ။ ။

(၇)

မသေရင် အောင်ပွဲခံမယ်

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ ရိက္ခာဝေငှရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တောင်းဆိုချက်ကို ပက်တီ၏ ဖခင်မစ္စတာ ဟတ်စ်က ၄၈ နာရီအတွင်း အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက် ပါမည်ဟု ပြန်ကြားခဲ့သည်။ သို့သော် ယင်းကိစ္စကို မဆောင် ရွက်မီမှာပင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ နောက်ထပ် အသံ သွင်း တိပ်ခွေတစ်ခု ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

တိပ်ခွေကို ဖွင့်ဖွင့်ခြင်း ‘သင်တို့ဘက်က စိတ်စေတနာမှန်နဲ့ တုန့်ပြန်မှု ကျုပ်တို့က လက်ခံရန် အသင့်ရှိပါတယ်’ဟူသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘စင်ကျူး’၏ အောင်မြင်စွာ စတင်ပေါ်ထွက်လာသည်။ ကြားရသူတိုင်း ဝမ်းသာရ ကာမလို ဖြစ်မိကြသည်။ သူတို့ဘက်မှ တောင်းဆိုချက် တရားမျှတမှု မရှိ ကြောင်းကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူးကိုယ်တိုင် သဘောပေါက်သွားပါပြီလော။ သို့ သော် အပိုင်ဆုံးဖြတ်၍ကား မဖြစ်သေး၊ ဆက်လက်ပေါ်ထွက်လာသော ပက်တီ၏ သံကို ဆုံးအောင် နားထောင်ကြည့်ကြပါဦး။

“ဒက်ဒီနဲ့ မာမီတို့ရှင် သမီး ကျန်မာ ရွှင်လန်းစွာ ရှိကြောင်း သိပါစေ အခု သမီးပြောကြားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကြိုကြိုက်တုန်း အခြားကိစ္စကလေး ကိုလည်း သမီး နည်းနည်းလောက် ရှင်းပြပါရစေ”

သူ့အသံမှာ အနည်းငယ် မာနေသယောင် ထင်ရသည်။ ပြီးတော့ လေက လည်း အတော်ကလေး မြန်သည်။ သူက ဆက်လက်၍-

“ပထမဆုံး ပြောချင်တာက ရိက္ခာဝေငှရေးကိစ္စပါပဲ။ ဒီကိစ္စမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နည်းနည်းကလေး နားလည်မှု လွဲနေကြတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒက်ဒီတို့အနေနဲ့ အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်မယ်လို့ သူတို့က ယုံကြည်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ မဖြစ်နိုင်တဲ့ တောင်းဆိုချက်မျိုး မဖြစ်ရအောင်လည်း ကြိုးစားနေကြတယ်။ ကာလီဖိုးနီးယား တစ်နယ်လုံးကို ဒက်ဒီတို့ လှူဒါန်းကျွေးမွေးဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စပါပဲ။

“ဘာပဲပြောပြော ဒက်ဒီတို့ရဲ့ အခြေခံဆောင်ရွက်ချက်ဟာ မှန်ကန်ပါတယ်။ အမြန်ဆုံး အကောင်အထည်ဖော်ဖို့သာ ကြိုးစားကြပါ။ အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်။ အက်စ်အယ်လ်အေတပ်မတော်အနေနဲ့ တရားသည်ဖြစ်စေ မတရားသည်ဖြစ်စေ ရိက္ခာဝေငှရေးကိစ္စကို အမြန်ဆုံးပြီးပြတ်သွားဖို့ အထူးပဲ အာရုံပြုနေကြပါတယ်။

“ကျွန်မကို သတ်ပစ်လိုက်ကြပြီဆိုတဲ့ သတင်းကို လူတွေက လွှင့်နေကြတယ်။ ဒါဟာ အင်မတန် ဆိုးဝါးတဲ့ ကောလာဟလဖြစ်တယ်။ ကျွန်မတကယ်မသေသေးတောင်မှ ဒီသတင်းကြောင့် သွေးလန်ပြီး အက်ဖ်ဘီအိုင်က အက်စ်အယ်လ်အေ တပ်မတော်ကို ဝင်စီးအောင် လှုံ့ဆော်ပေးသလို ဖြစ်နိုင်တယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် သူတို့က တပ်ချီပြီး ဝင်စီးကြလိမ့်မယ်။ တွေ့ရာလူကို ပစ်သတ်ကြလိမ့်မယ်။

“ကျွန်မအကြောင်း စာနယ်ဇင်းပေါင်းစုံမှာ လူပေါင်းစုံက သတင်းတွေ ဆောင်းပါးတွေ ရေးပြီး ဟိုလေးတကျော် ဖော်ပြနေတာကို ကျွန်မ သိရပါတယ်။ ကျွန်မနဲ့တကွ ဒက်ဒီတို့အပေါ်မှာ စေတနာထားပြီး အခုလို ရေးသားကြတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်မအတွက် လုံးဝ မစိုးရိမ်ကြပါနဲ့။ အားလုံး အဆင်ပြေပါတယ်။ အက်စ်အယ်လ်အေ တပ်မတော်ရဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေကို ဂရုတစိုက် လိုက်နာမယ်ဆိုရင် ဆန်ကွင်တင် ထောင်ထဲက အပြစ်မဲ့တဲ့ အကျဉ်းသား နှစ်ယောက် (ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်) တို့ အဆင်ပြေနေမယ်ဆိုရင် ပြီးတော့ အက်ဖ်ဘီအိုင်က လာမတိုက်ဘူးဆိုရင် ကျွန်မရဲ့ အခြေအနေအားလုံးလည်း အဆင်ပြေနေမှာပါပဲ။

‘စတီဗင်ကို ဂရုစိုက်ကြပါ။ ပစ်မထားကြပါနဲ့၊ ပြီးတော့ ဆက်လုပ်နေတဲ့ ကိုလည်း မြန်မြန်လုပ်ကြဦး၊ ဒါပါပဲ’

ပက်တီ၏အသံပျောက်သွားသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူး၏အသံ
သွက်ပေါ်လာသည်။

‘သင်တို့ရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်ကို ပြည်သူတွေက အထူးအာရုံစိုက်နေပါ
ဘယ်’ဟူ၍ သူက နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသည် တစ်လျှောက်လုံးတွင် ပြင်းထန်သော
ရာဇသံကိုသာ ပေးနေခဲ့သည်။ ယခုမူ သူတို့၏ လေသံမှာ အတော်အတန် ပျော့
လာသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ရိက္ခာဝေငှရာတွင် ဒေါ်လာသန်း ၄၀၀ ဖိုး မပြည့်
သော်မှ လက်ခံနိုင်မည့် လေသံများပါလာသည်။ ဤသို့ ဘာကြောင့် ဖြစ်လာ
သနည်း။ တစ်လျှောက်လုံး အလျော့မပေးဘဲ တင်းခံနေရာမှ ယခု ဘာကြောင့်
ပျော့သံပါလာရသနည်း။

ယင်းမေးခွန်းများအတွက် တိကျသောအဖြေကိုကား သတင်းစာဆရာ
များကလည်း မပေးနိုင်ခဲ့။ ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့ကလည်း မပေးနိုင်ခဲ့။
သို့သော် အများ၏ ခန့်မှန်းချက် အရသော်ကား ယင်းကဲ့သို့ လေသံပျော့လာ
ခြင်းမှာ နိုင်ငံတစ်ဝန်းမှ ထင်ရှားသော လက်ဝဲနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ၏
သဘောထားကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ထိုခေါင်းဆောင်များက
အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ လုပ်ရပ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှုံ့ချခဲ့ကြသည်။
တစ်ဖန် ပက်တီဟတ်စ်အား ပြန်ပေးဆွဲခြင်းမှာ ရီမိရီနှင့် လစ်တယ်တို့အား
ပြန်လွှတ်နိုင်အောင် ဓားစာခံအဖြစ် ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း အများ
က ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဤသို့ တစ်ဖက်သတ် တင်စီး၍ နိုင်ငံရေး
အနိုင်ကျင့်မှုကို ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရိနယ်ရီဂန်* က ပြင်းပြင်း
ထန်ထန် ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ဤတွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက ထိုအစီအစဉ်
ကို လက်လျှော့လိုက်ပြီးနောက် လက်ဝဲဝါဒီများအား လိုလားသော ပြည်သူအများ
၏ ထောက်ခံချက်ကို ရရှိအောင် တစ်နည်းတစ်လမ်းဖြင့် ဖန်တီးလာခဲ့ကြသည်
ဟုလည်း ထင်စရာဖြစ်သည်။ ယင်းဖန်တီးချက်မှာ အခြားမဟုတ်။ ဆင်းရဲသား
များအား ရိက္ခာဝေငှရေး အစီအစဉ်ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် တဇောက်ကန်း လက်ဝဲဝါဒီ အနည်းငယ်မှ တစ်ပါး လက်ဝဲ
ခေါင်းဆောင် အများအပြားကပင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ လုပ်ရန်ကို

* ယခု အထက်လွှတ်တော်အမတ်၊ ယခုနှစ် သမ္မတရွေးကောက်ပွဲတွင် လက်ရှိသမ္မတက
အယ်ဖိုးဒ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံမည်။

ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည်။ ဆီဇာချဗက် လိုထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်အများအပြားပင် ဟတ်စ်မိသားစုကို ဂရုဏာသက်ခဲ့ကြသည်။ ဆီဇာချဗက်က မစ္စတာဟတ်စ်ထံ သို့ 'သင်တို့၏ ကောင်းကျိုးအတွက် ကျွန်ုပ်က ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ပါ သည်' ဟူ၍ပင် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ထို့အပြင် နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဂျိန်းဖွန်ဒါနှင့် 'ကျားသစ်နက်' အသင်းခေါင်းဆောင် ဟွေးနယူတန် စသော လက်ဝဲဝါဒီ ခေါင်းဆောင် အများကလည်း အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ အကြံကို ကိုင်မှုကို ရှုတ်ချခဲ့ကြသည်။ သူတို့က ဤသို့ အကြမ်းဖက်မှုကြောင့် လက်ဝဲ နိုင်ငံရေးဝါဒီတို့၏ မွန်မြတ်သော နိုင်ငံရေးပန်းတိုင်ကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်သည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။

ကမ္ဘာကျော် နီဂရိုးအမျိုးသမီးခေါင်းဆောင် အင်ဂျီလာဒေးဗစ်ကမူ အက်စ် အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ တောင်းဆိုချက်ကို 'သနားညာတာစိတ်ကင်းမဲ့ဆုံးနဲ့ အဓိပ္ပာယ် မရှိဆုံး တောင်းဆိုချက်' ဟူ၍ပင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ခဲ့သည်။

သူမက 'သင်တို့ဟာ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှု၊ ဆင်းရဲတွင်းနက်မှုနဲ့ နယ်ချဲ့စနစ် တို့ကို ဆန့်ကျင်တဲ့ ပြည်သူ့တော်လှန်ရေးကို တကယ်တည်ဆောက်ချင်ရင် ခုလို ပြည်သူနဲ့ ကင်းကွာနေတဲ့ လုပ်ရပ်မျိုးကို အထူးရှောင်ကျဉ်သင့်တယ်' ဟူ၍ ကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

တစ်ဖန် လက်ဝဲဝါဒီ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျယ်ရီရူဘင်ကလည်း အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက ပက်တီဟတ်စ်ကို အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ ပြုခဲ့လျှင် အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံးရှိ လက်ယာဝါဒီတို့အား ဆွပေးသလို ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သတိပေးခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ပက်တီမှာ ဗီယက်နမ်ပြဿနာ၊ လူမည်းတို့ ဆင်းရဲတွင်းနက်မှု ပြဿနာနှင့် သူမ၏ ဖခင်အထောက်အပံ့ပြုနေသော အကူ ထောင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပေါ်ပေါက်လာသော အပြစ်မဲ့ ဓားစာခံပင် ဖြစ် သည်ဟု ရူဘင်က ဆိုသည်။ သူက ဆက်လက်၍ 'အခုဆိုရင် မစ္စတာရန်ဒေါ့စ် လူတိုင်းက စာနာသနားမေတ္တာပွားနေရတဲ့ အဖြစ်မျိုးတောင် ရောက်နေပြီ။ ပက်စ် ကို သင်တို့သတ်ခဲ့ရင် သင်တို့ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ ပြည်သူတွေက အော့နလဲမ ကြလိမ့်မယ်၊ လက်ယာသမားတွေ အုံကြွပြီး သင်တို့ကို ထိုးနှက်ကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် ပြည်သူတွေအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေပါတယ်လို့ ကြွေးကြော်နေ သင်တို့ကပဲ ပြည်သူတွေကို ပြန်ပြီး အန္တရာယ်ပြုသလို ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ပြီးဆဲ လက်ဝဲဝါဒီတို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း ချိုးဖျက်ရာရောက်လိမ့်မယ်။ သင်တို့တို့ ကို ပြည်သူတွေအတွက်ဆိုရင် ဆက်သာတိုက်ကြပါ။ ဒါပေမဲ့ ပက်တီကို

ခဲ့တစ်ပေါက်မစွန်းစေဘဲ ပြန်လွှတ်လိုက်ပါ။ သူ့ကို မေတ္တာစေတနာ ကိုယ်ချင်းစာ တရားနဲ့ ဆက်ဆံကြပါ။ သင်တို့အပေါ်မှာ သူက ယုံကြည်လာအောင်၊ လေးစားလာအောင် ကြိုးစားကြပါ။ သူ့ကို သင်တို့ရဲ့ မဟာမိတ်ဖြစ်လာအောင် စည်းရုံးကြပါ။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လိုအခြေအနေပဲ ကြုံကြုံ ပက်တီကို အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ မပြုကြပါနဲ့။ အဲဒီလိုလုပ်ရင်တော့ သင်တို့ဟာ မှန်ကန်တဲ့ တော်လှန်ရေးသမားတွေ မဖြစ်တော့ဘဲ ရာဇဝတ်ကောင်တွေ၊ တရားခံတွေသာ ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်' ဟူ၍ တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

ပက်တီ၏ဖခင် မစ္စတာဟတ်စ်ကလည်း လက်ဝဲခေါင်းဆောင်တို့၏ သဘောထားနှင့် ထောက်ခံချက်များကို ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ သူ့သမီး လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်ခဲ့သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်က အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို သူ့ခိုးဗျဉ်းဂိုဏ်းတစ်ခုဟူ၍သာ သဘောထားခဲ့သည်။ သို့သော် တစ်ချိန်တည်းတွင် သူတို့နှင့် ရန်ဖြစ်ခြင်းထက် မိတ်ဆွေဖြစ်ခြင်းကသာ ပို၍ အကျိုးရှိမည်ဟူသော အချက်ကိုလည်း သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် လက်ဝဲဝါဒီခေါင်းဆောင်အများအပြားနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ ဆောင်းဆိုချက်ကို တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် လျော့ပေါ့နိုင်မည်ဟု သူက မျှော်မှန်းခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့မျှော်မှန်းခဲ့သလို မဖြစ်ခဲ့ချေ။ အဆိုပါ ခေါင်းဆောင်များက မစ္စတာဟတ်စ်အား အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းများပေးခြင်းထက် အပြစ်တင်ခြင်းသာ အများအားဖြင့် ပြုခဲ့ကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မစ္စတာဟတ်စ်က ယင်းသို့ အကြံဉာဏ်တောင်းခံခဲ့ခြင်းဖြင့် သူ့အပေါ်တွင် လက်ဝဲခေါင်းဆောင်များ၏ နားလည်မှုကို ပိုမို ရရှိခဲ့သည်။ ဤသည်ပင် သူ့အဖို့ အမြတ်ကျ၍ ယူဆနိုင်သည်။

မစ္စတာဟတ်စ် ရှာဖွေနေသော နည်းလမ်းတစ်ရပ်ကို တိတိကျကျညွှန်ပြနိုင်ခဲ့သူမှာ ဝါရှင်တန်ပြည်နယ် ပြည်နယ်ဥပဒေအရာရှိ လုဒ်လိုးဂရမ်မာဖြစ်သည်။ ဂရမ်မာက ဝါရှင်တန်ပြည်နယ်တွင် ဆောင်ရွက်နေသော 'ဆင်းရဲသားထောက်ပံ့ရေးလုပ်ငန်း' အတိုင်း ရိက္ခာဝေငှရေး အစီအစဉ်ကို ပြုလုပ်ရန် အကြံပေးခဲ့သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်ကလည်း ယင်းအကြံပေးချက်ကို အခြေခံကာ ဥပဒေဉာဏ်များနှင့် ဟတ်စ်မိသားစုပိုင် ကုမ္ပဏီများမှ အကြီးအကဲများကို ခေါ်ယူကာ ဆွဲဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် သူ့အနေဖြင့် ဆင်းရဲသားများအတွက် ရိက္ခာဝေငှရေးကို ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်ကြောင်းကို ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈၅၆ နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်သည်။

ထိုနေ့တွင်ပင် သတင်းစာဆရာများအား ဖိတ်ခေါ်ပြီးနောက် ရိက္ခာဝေငှ
ရေးအစီအစဉ်ကို ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့သည်။

‘ဆင်းရဲသားတွေကို ဒေါ်လာနှစ်သန်းဖိုးထိ ရိက္ခာဝေငှဖို့ ကျွန်တော်တို့
စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ။ ဒီအစီအစဉ်အရ အဲဒီငွေကို အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်ရတဲ့ ကုသိုလ်
တော်အသင်းအဖွဲ့တစ်ခုသို့ လွှဲအပ်ပါမယ်။ အဲဒီအသင်းကိုတော့ ကာလီဖိုးနီး
ယားပြည်နယ် ရှေ့နေချုပ်ကြီးက ရွေးချယ်ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရိက္ခာဝေငှရေး
လုပ်ငန်းအဝဝကိုလည်း ဒီအဖွဲ့က ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားပါမယ်’ဟူ၍
မစ္စတာဟတ်စ်က တင်ပြခဲ့သည်။

အဆိုပါ ဒေါ်လာ နှစ်သန်းအနက် တစ်သန်းခွဲကို ‘ဝီလျံရန်ဒေါ့ဟတ်စ်
ဖောင်ဒေးရှင်း’က ကူညီ၍ ကျန်ငါးသိန်းကို မစ္စတာဟတ်စ်၏ ကိုယ်ပိုင်ငွေထဲမှ
ထုတ်သုံးခြင်း ဖြစ်သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်က မိမိ ချမ်းသာကြွယ်ဝသမျှမှာ ဒေါ်လာ
နှစ်သန်းထက် မပိုကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤထက်များသောငွေကို သူ့အနေဖြင့်
ဖြစ်စေ၊ ဖောင်ဒေးရှင်းအနေဖြင့် ဖြစ်စေ အကုန်အကျခံနိုင်ရန် မလွယ်ကြောင်း
သတင်းစာဆရာများအား ပြောကြားခဲ့သည်။ သို့သော် ယခုအစီအစဉ်မှာ ပထမ
သုတ် ဆောင်ရွက်ချက်သာ ဖြစ်သည်။ ပက်တီကို ပြန်လွတ်လျှင် အက်စ်အယ်လ်
အေဂိုဏ်းက ကျေနပ်လောက်အောင် ဆက်လက်၍ ရိက္ခာများဝေငှသွားရန် သူ
က ရည်ရွယ်ထားသည်။ ရိက္ခာဝေငှရေးကို တာဝန်ယူမည့် အသင်းအဖွဲ့ကို ရွေး
ချယ်ရဦးမည်ဖြစ်၍ ရိက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်းမှာ ချက်ချင်းစနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်
သေးဟုလည်း မစ္စတာဟတ်စ်က ပြောပြသည်။

“အခုဆောင်ရွက်ချက်ဟာ ကျွန်တော့်ဘက်က စိတ်စေတနာအဖြူပေါ်
ဆုံးနဲ့ အတတ်နိုင်ဆုံး ဆောင်ရွက်ချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော် တစ်
နိုင်တာ အကုန်လုံးပါပဲ။ သူတို့အနေနဲ့ လက်ခံလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်
ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ပက်တီလည်းပဲ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိလိမ့်မယ်လို့ အထူး
ယုံကြည်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က သူတို့ကို ယုံကြည်သလို ကျွန်တော့်ကိုလည်း
ယုံကြည်လိမ့်မယ်လို့ အထူးမျှော်လင့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ဘက်က
အတတ်နိုင်ဆုံး ဆောင်ရွက်တဲ့အနေနဲ့ ရှေ့နေတစ်ယောက်ကိုလည်း ငှားထား
ပါတယ်။ အဖမ်းခံနေရတဲ့ ရီမီရီနှင့် လစ်တယ်တို့ဟာ မှန်ကန်တဲ့ တရားစီရင်
မှုကို ရရှိမရရှိ စစ်ဆေးကြည့်ရှုဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီရှေ့နေက တရားစီရင်ရေးထု
ငန်းအဆင့်ဆင့်မှာ မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ဖြစ်အောင်လည်း ကူညီထိ
မယ်’ဟူ၍ မစ္စတာဟတ်စ်က သတင်းစာဆရာများအား အကျယ်တဝင့်ရှင်းပြသည်။

ယင်းသို့ သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ၇ ရက်မပြည့်မီတွင်
ပင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ တုံ့ပြန်ချက်ရောက်လာစေ့သည်။ ထုံးစံအတိုင်း
အသံသွင်းတိပ်ခွေပင် ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်းကျူး၏ ဒေါသအမျက်
ချောင်းချောင်းထွက်နေသော အသံက ပြတ်သားစွာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ဒါဟာ ပြည်သူတွေကို စော်ကားလိုက်တာပဲ၊ ဟတ်စ်မိသားစုအင်ပိုင်
သားကြီးက ပြည်သူတွေကို လက်တစ်လုံးခြား လှည့်လိုက်တာပဲ၊ ဆင့်ပါးစပ်နှမ်း
ပက်သလို ဒေါ်လာနှစ်သန်းသာသုံးမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တာဟာ ပြည်သူတွေကို
သက်သက်ညာတာပဲ၊ ပျားရည်နဲ့ ဝမ်းချတာပဲ၊ ဒါဟာ စေတနာမှန်တဲ့ ပေး
ကမ်းခြင်းမဟုတ်ဘူး၊ ခွေးအုပ်ထဲ အမဲရိုးပစ်ကျွေးသလို ပြည်သူတွေထဲကို စား
ကြွင်းစားကျန် ပစ်ကျွေးလိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲ၊ ဟတ်စ်အင်ပိုင်ယာမှာ သုံးမကုန်
ပစ္စည်းမကုန်နိုင်အောင် ဒေါ်လာတွေ တောင်ပုံရာပုံရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိပါ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က မတရား မလုပ်ပါဘူး။ မူလတောင်းဆိုချက်ဖြစ်တဲ့
ဒေါ်လာသန်း ၄၀၀ သုံးစွဲဖို့ကို ကျုပ်တို့က ပြန်ရပ်သိမ်းလိုက်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့
အခုကိစ္စမှာတော့ နောက်ထပ် ဒေါ်လာလေးသန်း ထပ်ဖြည့်ပေးဖို့ ကျုပ်တို့က
အပြင်းအထန်တောင်းဆိုလိုတယ်”

ယခုအချိန်တွင် ‘စင်ကျူး’ နှင့်တကွ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားအားလုံး
ကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က နောက်ကြောင်းရာဇဝင်နှင့်တကွ အသေးစိတ် ထောက်လှမ်း
သိရှိခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းသို့ သိရှိကြောင်းကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က
ကြေညာ၊ လုံးဝ နှုတ်ပိတ်နေခဲ့သည်။ ယင်းသို့ နှုတ်ပိတ်နေခဲ့ခြင်းမှာလည်း
အခြားကြောင့်မဟုတ်၊ သူတို့ မည်သူမည်ဝါတွေ ဖြစ်သည်ကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က
သတင်းစုံရရှိထားပြီးဖြစ်ကြောင်း အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက သိသွားလျှင် သွေး
သွေးတန်းဖြစ်ပြီး ပက်တီကို သတ်ပစ်နိုင်သည်။ ထို့ပြင် သူတို့တစ်ဖွဲ့လုံးလည်း
အင်ပိုင်က ခြေရာဖျောက်ကာ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ ထွက်ပြေးသွားနိုင်သည်ဟု အက်ဖ်ဘီ
အိုင်က ယူဆသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ နောက်ဆုံးရရှိသော အသံသွင်းတိပ်ခွေ
အဆိုလျှင် စင်ကျူးက သူ့ကို လူတိုင်းသိပါသည်ဟု ဝန်ခံထားသည်။

“တကယ်တော့ ကျုပ်ဘယ်သူဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိပါတယ်။ ကျုပ်
ဘာ ခင်ဗျားတို့က အမဲကို မုဆိုးလိုက်သလို အလိုက်ခံနေရတဲ့ ကပ္ပလီကလေး
ပါ။ ခင်ဗျားတို့က နေ့လည်းကြောက်နေရ ညလည်းကြောက်နေရတဲ့ လူဟာ
ကျုပ်ပေါ့။ ကျုပ်ကို တလိုက်တည်းလိုက်ရင်း ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်လူမျိုးတွေကို

သတ်ပစ်ခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီအထိဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးတဲ့ ကပ္ပလီ ကောင်ဟာ ကျုပ်ပဲပေါ့။ ဟိုတုန်းကတော့ ခင်ဗျားတို့က အဲဒီကပ္ပလီကို နေ့ရော ညပါ တလိုက်တည်းလိုက်နေခဲ့တယ်။ အခုတော့ အဲဒီကပ္ပလီက ခင်ဗျားတို့ကို ပြန်လိုက်နေပြီ။

“ကျုပ်ဟာ အိမ်ခြေယာခြေမရှိတဲ့ အလုပ်သမားတစ်ယောက်ပါ။ ပြည်သူ တွေရဲ့ အလုပ်အကျွေးတစ်ယောက်ပါ။ ကျုပ်ကို ခင်ဗျားတို့ သိပါတယ်။ ခင်ဗျား တို့ကိုလည်း ကျုပ်က သိတာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ဟာ လူသတ်သမားတွေ၊ ဓားပြတွေ၊ ဖိနှိပ်သူတွေ။ ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျုပ်တို့အားလုံးကို ခွေးအမဲလိုက်သလို လိုက်ခဲ့ကြပြီ။ ကျုပ်တို့ကို ဓားပြတိုက်ခဲ့ကြပြီ။ ကျုပ်တို့အားလုံးကို ခေါင်းပုံဖြတ်ခဲ့ကြပြီ။ အခုတော့ ကျုပ်တို့က မုဆိုးဖြစ်လာပြီ။ ခင်ဗျားတို့က သားကောင်ဖြစ်သွားပြီ။ ဖဝါးနဲ့ တင်ပါး တသားတည်းနေအောင် ပြေးဖို့သာပြင်ကြပေရော၊ ကျုပ်တို့က တော့ ဘယ်တော့မှ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးလုပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။”

စင်ကျူး၏ အသံတိတ်သွားပြီးနောက် ပက်တီ၏ အသံက ဆက်လက် ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ဒီနေ့ဟာ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့၊ မနေ့က အာရုံတက်အချိန် မှာ အိမ်ရန်နိုင်ငံ ရှားဘုရင်က လူနှစ်ယောက်ကို ကွပ်မျက်ခဲ့တယ်။”

သူ့စကားမှာ တိုတောင်းသည်။ အသံမှာလည်း တုန်ယင်နေသည်။ ဤ စကားကို ဘာရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပြောရသနည်း။ ပြန်ပေးများက သူ့ကို သတ်ကြ တော့မည်ဟု ကြိုတင်သတိပေးတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ယင်းသို့ပြောလျှင် သူ့မိဘ တွေက ကြောက်လန့်ပြီး ပြန်ပေးများ တောင်းဆိုချက်ကို အမြန်ဆုံး အကောင် အထည်ဖော်လိမ့်မည်ဟု ယူဆသောကြောင့်လား။

ယင်းအသံသွင်းတိပ်ခွေသည် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ရောက်လာ ခဲ့သည်။ ပက်တီသည် ၂၀ ရက်နေ့တွင် အသက် ၂၀ တင်းတင်းပြည့်ခဲ့ပြီ။ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ရိက္ခာဝေငှရေး လုပ်ငန်းကို စတင်သည်။ သို့သော် ရည်မှန်းသည့် အတိုင်း မအောင်မြင်။ ဝေငှရေးတွင် စနစ်မကျသောကြောင့် ဝရန်းသုံးကား ဖြစ်ပြီး အဓိကရုဏ်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်လုနီးပါးကြုံခဲ့ရသည်။

ပထမတွင် မစ္စတာဟတ်စ်နှင့် အာဏာပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ရိက္ခာဝေငှရေး နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်မျိုးထင်ခဲ့ကြသည်။ အကဲခတ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို သပိတ် မှောက်သောအနေဖြင့် လူများစုက ရိက္ခာများကို လာမယူဘဲ နေကြလိမ့်မည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အထင်နှင့်အမြင် ပါစင်အောင်လွဲနေသည်။ ထောင်

ပေါင်းများစွာသော လူအုပ်ကြီးသည် သန်းကောင်ယံကတည်းက ရိက္ခာဝေငှ
ရေးစခန်းသို့ စုပြုံရောက်ရှိလာကြသည်။ ရိက္ခာထည့်စရာအိတ်များ၊ ခြင်းများ
အသီးသီးယူလာကြသော လူထုပရိသတ်ကြီးမှာ စစ်ရေးပြတပ်မဟာကြီးတစ်ခု
ပမာ တစ်တန်းပြီးတစ်တန်း တန်းစီနေကြသည်။ ဤလူအုပ်ကိုမြင်ရသောအခါ
လူနှင့် ရိက္ခာ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မလုံလောက်ကြောင်း တာဝန်ခံများက ချက်ချင်း
သိလိုက်ကြတော့သည်။

တစ်ညလုံး အိပ်ရေးပျက်ထားသော လူအုပ်ကြီးမှာ မိုးလင်းသည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် ထိန်းမရတော့ဘဲ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်လိုက်ဟစ်လိုက်ဖြင့်
အဝီစိပွက်သလို ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်နေကြသည်။ ရိက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်း စလျှင်
စခြင်း နီးနားဝန်းကျင်မှ လူငယ်လူရွတ်ကလေးများသည် ရိက္ခာဖြန့်ကားများကို
ဝိုင်းအုံလာကြပြီး ဒရိုင်ဘာအား ရန်ပြုလာကြသည်။ အုတ်ကလန်မြို့တွင်
ရိက္ခာဖြန့်ကားပေါ်မှ လူများက အသားများ သူထက်ငါ အလှအယက် တိုးဝေ
တောင်းခံနေသော လူအုပ်ကြီးထဲသို့ ပစ်ပေးကြသည်။

သို့သော် အစီအစဉ်ဖြင့် စနစ်တကျပေးခြင်း မဟုတ်သောကြောင့် ရသူရ၊
မရသူမရ ဖြစ်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် အချင်းချင်း၊ တိုးဝေတက်နင်းပြီး အတင်း
ထွက်ကြတော့သည်။ တချို့လည်း သူ့ဟာ ငါ့ဟာနှင့် လုကြရင်း ထိုးကြိတ်
နှိပ်နှက်ကြသည့် အထိပင် ဖြစ်သည်။ ဤတွင် အခြေအနေမှာ လုံးဝ စည်း
မျဉ်းကန့်သွားပြီး ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရဖြစ်ကာ အဓိကရုဏ်းတစ်ခုပမာ ဖြစ်ခဲ့ရ
တော့သည်။ အချို့ရိက္ခာဝေစခန်းများတွင် လူအုပ်ကြီးမှာ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ
ရိက္ခာများကို အတင်းဆွဲယူလုယက်ကြသည် အထိပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

တစ်နေရာတွင်ကား နီးနားဝန်းကျင်မှ ရှိသူရော မရှိသူရော အားလုံး
စုပြုံ ရောက်ရှိလာကြပြီး ရိက္ခာထားရှိရာ စတိုးဆိုင်များ၏ မှန်တံခါးများကို
အတင်းဖောက်ခွဲဝင်ရောက်ကာ လုယူထွက်ပြေးသွားကြသည်။ အချို့လည်း
ရိက္ခာထုပ်ကို သူတစ်ဖက် ငါတစ်ဖက် အလှအယက် ဝင်ဆွဲကြရာ မြင်ကွင်း
အဆိုးဆုံးမှာ ခွေးသေတစ်ကောင်ကို လဒတစ်ထောင် ဝိုင်းဆွဲသည်နှင့်ပင် တူ
တော့သည်။ နောက်ဆုံး ရဲအဖွဲ့က အချိန်မီ တားဆီးလိုက်နိုင်သောကြောင့်
အသေအပျောက်မရှိ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရိက္ခာဝေငှရေး အစီအစဉ်မှာ တစ်စုံတစ်ခုသော
အစီအစဉ်အတောအထိတော့ အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ရိက္ခာ
ဝေငှသော ဆင်းရဲသားများမှာ ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

‘ကျွန်မ ဘာမှမစားရတာ သုံးလေးရက်ရှိပြီ၊ အခုလို ကျွန်မတို့ကို ကျွေးမွေးကူညီတာ ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးပါဘူး။ အဲဒီကလေးမလေးလည်း ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ၊ အသတ်မခံရပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းပါတယ်’ ဟူ၍ နီဂရို အဘွားအိုတစ်ယောက်က တုံ့တုံယင်ယင်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောပြသည်။ ထိုအဘွားအိုကြီးကဲ့သို့ ဝမ်းသာလှိုက်လှဲဖြစ်ရသူတွေမနည်းပါ။ သို့သော် မတိုးနိုင်လို့ ဘာမှမရဘဲ လက်ချည်း ပြန်လာခဲ့ရသော လူပေါင်းလည်း ထောင်သောင်းမက။

အခြေအနေများ ယင်းသို့ ရှိနေစဉ် နောက်ထပ် ဒေါ်လာလေးသန်းဖိုး ဝေးရဦးမည်ဟူ၍ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ ထပ်ဆင့် ရာဇသံရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ဤတွင် မစ္စတာဟတ်စ်မှာ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ဒေါသထွက်မိသည် အထိ ဖြစ်ရတော့သည်။

‘ဒါကတော့ ကျုပ်ကို သက်သက်နှိပ်စက်တာပဲ၊ ကျုပ်ကို ခွက်လက်စွဲ တောင်းစားရတဲ့ အဖြစ်မျိုးရောက်အောင် တမင်လုပ်တာပဲ’ ဟူ၍ သူက ရင်ထုမနာ ဖြစ်မိရသည်။ ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် သတင်းစာ ဆရာများအား ဖိတ်ခေါ်၍ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်သည်။ သည်တစ်ကြိမ် သူ၏ ပြန်ကြားချက်မှာ အေးစက်စက်နိုင်လှသည်။ နောက်ဆုံးပြန်ကြားချက်ပင် ဖြစ်နိုင်သည်။ သူသည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် ဆက်သွယ်ရာတွင် တတ်နိုင်သမျှ ထိန်းထိန်းချုပ်ချုပ် ပြောခဲ့သည်။ သူတို့၏ လုပ်ရပ်မှာ တဇောက်ကန်း စိတ်ကူးယဉ်လုပ်ရပ်မျိုးဖြစ်၍ မစ္စတာဟတ်စ်အနေဖြင့် ပစ်ပစ်ခါခါကြီး ရှုတ်ချဝေဖန်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် သမီးကလေး၏ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့်သာ မိမိ၏ စကားလုံးများကို သတိထားပြီး ရွေးချယ်ပြောကြားနေခဲ့သည်။

သို့သော် ယခုအချိန်တွင်မူ သူ့မှာ စိတ်မရှည်တော့ဘဲ စကားကို တိုတိုနှင့် ပြတ်ပြတ်ပင် ပြောလိုက်မိတော့သည်။

“အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းရဲ့ နောက်ဆုံးတောင်းဆိုချက်ဟာ ကျွန်တော် တတ်နိုင်တဲ့ ငွေအင်အားထက် ကျော်လွန်သွားခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။”

မစ္စတာဟတ်စ်၏ ယင်းသို့သော စိတ်ပျက်လက်လျော့သံကို ကြားရသော အခါ သတင်းစာဆရာများမှာ ဘယ်လိုမှ မတွေးတတ်အောင်ပင် ဖြစ်သွားကြ

သည်။ မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ်အနေဖြင့် တကယ်ပဲ လက်လျော့လိုက်ပြီလား။ သမီးကလေးရဲ့ အသက်ကို ပြန်ပေးတွေ့လက်ထဲ ဝကွက်အပ်လိုက်ပြီလား။

ယင်းသို့ပင် သတင်းစာဆရာများ အပါအဝင် လူတိုင်းအဖို့ ဇေဝဇေဝါ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ နောက်နှစ်ရက်အကြာတွင် ‘ဟတ်စ်ဖောင်းဒေးရှင်း’ အဖွဲ့မှ ကြေညာချက်တစ်ရပ် ထွက်လာသောအခါတွင်မှ ပြဿနာရှင်းသွား၍ ဟင်းချနိုင်ကြ တော့သည်။

‘တောင်းဆိုချက်အတိုင်း ဒေါ်လာလေးသန်းဖိုး ထပ်မံဝေငှပါမည်။ သို့ သော် ယခုချက်ချင်းတော့ မဝေနိုင်သေး။ ပက်တီကို ပြန်လွှတ်မှသာ ဆက်လက် ဝေနိုင်မည်။ ယခုမူ ထိုငွေကို အာမခံသဘောဖြင့် သတ်မှတ်ထားရှိမည်’ဟူ၍ အဆိုပါကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြလိုက်သည်။ သို့သော် စောစောပိုင်းက မစ္စတာ ရန်ဒေါ့၏ အေးစက်စက်နှင့် လက်လျော့သံပါသော ပြန်ကြားချက်ကြောင့် သမီး ဖြစ်သူအဖို့ စိတ်ထိခိုက်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ် အသံသွင်းတိပ်ခွေ တစ်ခုဖြင့် သူ့ဖခင်ကို ပက်တီက ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ထိုးနှက်လိုက်သည်။

“ဒက်ဒီ လုပ်နိုင်သလောက်၊ ဒက်ဒီ လုပ်ပိုင်သလောက် ဒက်ဒီလုပ်နေ တယ်လို့ ကျွန်မ လုံးဝ မယုံကြည်ဘူး။ ဒက်ဒီ လုပ်သင့်သမျှကို အဆုံးစွန်အထိ လုပ်ပြီးပြီလို့လည်း ကျွန်မ လုံးဝ မယုံကြည်ဘူး။ ဒက်ဒီက ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူးလို့ ပြောတယ်၊ တကယ်တော့ ဒီကိစ္စကို ဒက်ဒီ ဘာမှ ဆက် လုပ်တော့ဘူးလို့ ပြောလိုက်ရင် တစ်ခါတည်း ကိစ္စပြတ်သွားတာပေါ့”

ဤတွင် အခြေအနေမှာ ကောင်းတော့မလို့နှင့် အဆိုးဖက်သို့သာ ဦးတည် သာခဲ့တော့သည်။ သည်ကြားထဲ နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ်ကြီး ဝီလျံဆက်စ်ဘီ၏ ကောင်းကြောင့် မီးလောင်ရာ လေပင့်သလို ဖြစ်လိုက်ရသေးသည်။ ရှေ့နေချုပ် ကြီးက ဝါရှင်တန်မြို့တွင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတစ်ခု၌ ‘အမှန်က ဒီကိစ္စမှာ ပြန်ပေးတွေ့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို လိုက်လုပ်နေတာ လုံးဝမှားတာပဲ၊ အကောင်း ဆုံးကတော့ ပက်တီဘယ်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာကို အက်ဖ်ဘီအိုင်အေက သိရင် ဒီဒီကိုလိုက်သွားပြီး အတင်းကယ်ယူဖို့ပဲ’ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။

ထိုစကားကို မစ္စတာရန်ဒေါ့ ကြားရသောအခါ အကြီးအကျယ် တုန် ထုပ်သွားမိသည်။ ရှေ့နေချုပ်ကြီး၏ စကားမှာ အကျိုးထက် အပြစ်သာများဖို့ နှိုင်းသည်ဟု မစ္စတာရန်ဒေါ့က ယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် သူက ချက်ချင်း တုံ့ပြန် ပြောကြားလိုက်သည်။

သူ့စကားက တော်တော် တာဝန်မဲ့တဲ့စကားပဲ၊ တရားဥပဒေကို ကိုယ် စားပြုတဲ့ ရှေ့နေချုပ်ကြီးတစ်ယောက် ပြောသင့်တဲ့စကားမျိုး လုံးဝ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ သူဟာ ပက်တီရဲ့ အဖေလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒါ့ကြောင့်မို့ သူက ဒီစကား မျိုး ပြောတာပေါ့။ ပထမအချက်အနေနဲ့ ပက်တီဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာကို ကျုပ်တို့ မသိဘူး၊ ဒုတိယအချက်က ကျုပ်တို့ ကြိုးစားနေတဲ့ စေ့စပ်ဆွေးနွေး ရေးလုပ်ငန်းကို ရှေ့နေချုပ်ကြီးက လုံးဝ ပြုခွဲလိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်' ဟူ၍ မစ္စတာဟတ်စ်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်လိုက်သည်။

ဤတွင် အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူတစ်ဦးက ရှေ့နေချုပ်ကြီး ကို ကာကွယ်သောအားဖြင့် 'ကျွန်တော်တို့က မိန်းကလေးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကို ထိခိုက်စေဖို့ တစ်စုံတစ်ရာ မရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူး' ဟူ၍ ပြောလာသည်။ တစ်ချိန် တည်းတွင် ရှေ့နေချုပ်ကြီးကလည်း 'အင်မတန် သိမ်မွေ့ခက်ခဲတဲ့ ဒီအမှုကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က သတိကြီးစွာနဲ့ ကိုင်တွယ်ထောက်လှမ်းနေတဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ကျုပ်ကလည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပါဝင်ကူညီနေပါတယ်' ဟူ၍ သူ့စကားကို ပြန်ပြင်ပြောဆိုခဲ့သည်။

ရိက္ခာဝေငှရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မီးလောင်ရာ ဓာတ်ဆီထပ်လောင်းသလို ဖြစ်သွားရသော အခြားဝေဖန်ချက်တစ်ရပ်မှာလည်း ကာလီဖိုးနီးယားပြည် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ရိုနယ်ရိုဂန်ထံမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဝါရှင်တန်မြို့၌ နေ့လယ်စာ စားပွဲတစ်ခုတွင် စကားစပ်မိကြရာမှ မစ္စတာရိုဂန်က 'လူထုကို ဝေပေးတဲ့အစား အစာတွေ မသန့်ရှင်းလို့ လူတွေ အဆိပ်ဖြစ်ပြီး ဒုက္ခရောက်ကုန်မှာ စိုးရတယ်' ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်တစ်နေ့တွင် မစ္စတာရိုဂန်၏ လက်ထောက် အရာရှိတစ်ဦးက ထိုစကားနှင့် ပတ်သက်၍ ပြန်လည်ဖြေရှင်းခဲ့သည်။ သူက မစ္စတာရိုဂန်သည် ထိုစကားကို အလေးအနက်ထား၍ ပြောခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း အမှတ်မထင် ပြောခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ မစ္စတာရိုဂန်က တကယ်ပြောခဲ့သော စကားမှာ 'လူတွေက အစားအစာတွေ အဆိပ်ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ထင်မှာစိုးရတယ်' ဟူ၍ ပြောခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြန်လည်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။

သို့သော် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏ စကားနှင့် ပတ်သက်၍ မစ္စတာဟတ်စ် က မည်သို့မျှ ပြန်လည်ဖြေရှင်းခြင်း မပြုခဲ့ချေ။ ဟတ်စ်မိသားစုအဖို့ ယခုအခါ တွင် အစိုးရိမ်ဆုံးကိစ္စမှာ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့က အသံသွင်းတိပ်ခွေ ပြီးနောက် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ မည်သည့်အသံမှ ထွက်မလာဘဲ တိတ်တိတ်သား ငြိမ်ဆိတ်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ပက်တီထံမှ လည်းကောင်း၊

ပေးများထံမှ လည်းကောင်း နောက်ထပ် မည်သည့် အဆက်အသွယ်မျှ မရရှိသောကြောင့် လူတိုင်းအဖို့ စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ပက်တီကို ပြန်ပေးတွေ့စာ သတ်များ သတ်ပစ်လိုက်ပြီလားဟူသော သံသယမှာ တစ်နေ့တခြား ကြီးထွားလာခဲ့သည်။

ထိုသံသယမျိုး ပထမဆုံးဝင်လာခဲ့သူမှာ နောက်တစ်ကြိမ် ရိုက္ခာဝေငှ နေ့ သတ်မှတ်ထားသော ဒေါ်လာ လေးသန်း ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သူ ရှေ့နေကြီးဗင်းဆင့်ဟော်လီနန် (၇၇ နှစ်) ဖြစ်သည်။

‘ပက်တီကို သတ်များ သတ်ပစ်လိုက်ကြပြီလားလို့ ကျွန်တော်တော့ သံသယဝင်မိတယ်’ ဟူ၍ ရှေ့နေကြီးက ပြောခဲ့သည်။ ပက်တီပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက် မကြာမီအတွင်း မှာပင် သတ်ပစ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်နိုင်သည် ဟူ၍ပင် သူက ထုဆခဲ့သည်။ ‘သူ့ကို မသတ်ခင်က အမျိုးမျိုး အသံ သွင်းထားလိုက်ရင် လည်း ရတာပဲ။ ပက်တီ မရှိတော့ ဆဲ အဲဒီတိပ်ခွေတွေကို အခြေအနေ အလိုက်သင့်သလို အသုံးချ သွားရင် လည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ’ ဟူ၍ ဆိုကာ ပြောသည်။

ပက်တီ၏ ခင်ပွန်းလောင်း ဆရာ ဣလေးစတီဗင်ကလည်း ရှေ့နေကြီးလိုပင် သံသယဝင်မိသည်။ သို့သော် သူသည် ဤအရေးအခင်းတွင် ဧကတည်းက မထင်မရှားသာ ခါဝင်ခဲ့ရသည်။ ပက်တီ၏ ချစ်သူ ဣစ်ယောက်၊ မကြာမီ လက်ထပ်

အိမ်ငှားပေးသူ
ပက်တီတို့ နေထိုင်ရန် လျှို့ဝှက်
အိမ်ငှားပေးခဲ့သူ စတီဗင်
ဆိုလိမ္မာအား ဖမ်းဆီး
ပြီးနောက်

တော့မည့် ခင်ပွန်းလောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း သူ့အခြေအနေမှာ ဆိုင်သာဆိုင်မပိုင်သော အခြေအနေမျိုးသာ ဖြစ်နေသည်။ ထို့ပြင် သူနှင့် ပက်တီ တို့ လက်ထပ်မည့်ကိစ္စကို ပက်တီ၏မိဘများကလည်း ဝမ်းပန်းတသာ လက်ခံ ခဲ့သည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ပက်တီပြန်ပေးမှုတွင် စတီဗင်က စိတ်ရှိသလောက် အားတက်သရော့ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ချင်လှပါသော်လည်း အခြေအနေက မပေးသော ကြောင့် သူ့မှာ မီးစဉ်ကြည့်၍သာ ကနေရသည်။

အရေးအခင်းပေါ်ပေါက်စတွင် စတီဗင်နှင့် ဟတ်စ်မိသားစုတို့မှာ ဒုက္ခ တူ ဘဝတူအချင်းချင်း ဖြစ်၍ အတူတကွ ပူးပေါင်းမိကြပြီး သောကအထွေထွေကို အချင်းချင်း မျှဝေခံစားခဲ့ကြပါ၏။ သို့သော် သူတို့အဖို့ အချင်းချင်း နားလည်မှုကား ကျေနပ်စရာကောင်းလောက်အောင် မရရှိခဲ့ကြ။ သူတို့ကြားတွင် ကွာဟချက် ချောက်ကမ်းပါးကြီးက နက်ရှိုင်းစွာ ပိုင်းခြားထားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မကြာမီတွင်ပင် သူတို့မှာ တစ်ယောက်အပေါ် တစ် ယောက် ယုံကြည်စိတ်ကင်းစပြုလာတော့သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်အနေဖြင့် သူ သမီးလွတ်မြောက်ရေးအတွက် လုပ်သင့်သမျှကို ကျေနပ်လောက်အောင် မလုပ် သေးဟူ၍ စတီဗင်က ယူဆသည်။ မစ္စတာဟတ်စ်ကလည်း စတီဗင်အနေဖြင့် ဤကိစ္စကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် အရည်အချင်းမရှိဟူ၍ သားမက် လောင်းကို အထင်သေးမိခဲ့သည်။ စင်စစ် စတီဗင်သည် အခင်းဖြစ်ပွားသည့် နေ့မှစ၍ တစ်ချက်မှ အငြိမ်မနေဘဲ သူ၏ လက်ဝဲဝါဒီသူငယ်ချင်းများထံ ချဉ်း ကပ်ပြီး ပက်တီလွတ်မြောက်ရေးအတွက် အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံခဲ့သည်။ သို့ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ညလုံးပေါက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေး၍ အဖြေရှာခဲ့သည်မှာလည်း အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်တော့။ သို့သော် ယင်းသို့ သူ၏ မအိပ်မဆီ ဆောင်ရွက်ချက်မှာ မည်သည့်အဖြေမျှ ထွက်မလာခဲ့ချေ။

စင်စစ် ဤကိစ္စအတွက် လိုအပ်သော အခြေခံအချက်များမှာ ပြန်သော် တို့နှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု နည်းပရိယာယ်၊ ဦးဆောင်စွမ်းရည်၊ စိတ်ဓာတ်ခိုင်ခံ့မှုနှင့် ရင့်ကျက်သော အတွေးအခေါ်များသာ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် စတီဗင်နှင့် ဟတ်စ်မိသားစုမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အစေးမတူ ဖြစ်လာပြီး ပက်တီလွတ်မြောက်ရေးကို ကိုယ့်နည်းကိုယ်ဟန်ဖြင့်သာ တစ် ဘက်တစ်ဘက် ကြိုးစားနေကြတော့သည်။

တစ်ကြိမ်တွင် စတီဗင်သည် မက်ဆီကိုစီးတီးသို့ လေယာဉ်ဖြင့် ကမန်းကတန်း သွားရောက်ခဲ့သည်။ လက်ဝဲဝါဒီတို့၏ သဘောတရား

ဆရာတစ်ဆူ ဟူ၍ ကမ္ဘာတစ်ခွင်တွင် ကျော်ကြားသော ပြင်သစ်အမျိုးသား လက်ဝဲခေါင်းဆောင် ရီဂျစ်ဒီဘရေး* နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းအနေဖြင့် ပက်တီအပေါ်တွင် လူချင်းစာတရားထား၍ သက်ညှာသနားကြရန် ဒီဘရေးက မေတ္တာရပ်ခံပေးဖို့ တိုးလျှိုးတောင်းပန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဒီဘရေးက အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသို့ စာရေး၍ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ပက်တီကိုလည်း ‘မင်းဟာ တော်လှန်ရေးရဲမေ တန်နီယာဆိုတဲ့ နာမည် ကို ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ရွေးလိုက်တာလား၊ တန်နီယာလမ်းစဉ်ကိုလည်း ခိတ်ထဲက တကယ်နှစ်သက်လက်ခံလို့ လိုက်နေတာလား၊ ဒီအချက်ရဲ့ အဖြေ မှန်ကို ငါသိချင်တယ်’ဟူ၍ စာဖြင့် မေးခဲ့သည်။

သို့သော် ပက်တီထံမှ ဘာအဖြေမှ ပြန်မလာခဲ့ချေ။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်မူ စတီဗင်က စံဖရန်စစ္စကိုမြို့၊ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်တစ်ရပ်မှနေ၍ အာဏာပိုင်များနှင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းတို့အား မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။

ပြန်ပေးများက ပက်တီကို ပြန်လွှတ်ပါက သူတို့အား လုံးဝအန္တရာယ် မပြုဘဲ တိုင်းပြည်မှ ထွက်ခွာသွားခွင့်ပေးရန် စတီဗင်က အာဏာပိုင်တို့အား တောင်းပန်သည်။

“ယခုအချိန်မှာ ပက်တီဟာ အသက်ထင်ရှားရှိနေသေးတောင်မှ မိန်းမ သားကလေးတစ်ယောက်အဖို့ လက်နက်ကိုင် ပြန်ပေးတွေနဲ့ အတူနေရတာ မတွေ့ဝံ့အောင် ကြောက်စရာကောင်းလှပါတယ်”ဟူ၍ စတီဗင်က သူ၏ စိုးရိမ် ချက်ကို တင်ပြသည်။

တစ်ဆက်တည်းတွင်လည်း-

“အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းအနေနဲ့ လုပ်သင့်တဲ့ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း ကတော့ လေယာဉ်ပျံတစ်စင်းတောင်းဆိုပြီး တိုင်းပြည်က ထွက်သွားကြဖို့ပါပဲ။ သို့ရာသုံးစွဲနိုင်အောင် ပိုက်ဆံလည်း အထိုက်အလျောက် ယူသွားနိုင်ပါတယ်။ သင့်တော်မယ့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး ဒီနိုင်ငံက ထွက်သွားကြတာဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဒီကိစ္စဟာ မဖြစ်နိုင်စရာ လုံးဝ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် ရက် ခေါင်းများစွာ လေ့လာထားပြီးပါပြီ။ အစိုးရနဲ့ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းတို့ နှစ်ဦး နှစ်ဝသဘောတူရင် ဒီကိစ္စဖြစ်မြောက်နိုင်ပါတယ်”ဟူ၍ စတီဗင်က ထူးခြားသော ငံမဲကိန်းတစ်ရပ်ကို အဆိုပြုခဲ့သည်။

* ဒီဘရေးသည် တော်လှန်ရေးရဲမေ တန်နီယာ၏ မိတ်ရင်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ၏ စီမံကိန်းမှာ ထူးခြားသော်လည်း အကျိုးကား မရှိခဲ့ချေ။ အစိုးရနှင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းတို့မှ တုံ့ပြန်ချက် ဘာမျှ မရခဲ့ချေ။

ယင်းသို့ ပက်တီ၏ချစ်သူက သူစိတ်ကူးရရာနည်းလမ်းများဖြင့် ကြိုးစားနေချိန်တွင် ဖခင်ဖြစ်သူမှာလည်း သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့် သင့်လျော်ရာနည်းလမ်းကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု စမ်းသပ်ဆောင်ရွက်နေသည်။ ရိက္ခာဝေငှရေးအစီအစဉ် ချောမောအောင်မြင်ရေးအတွက် ဤလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ကူညီသူများအား ငွေကြေးများ ပေးကမ်းထောက်ပံ့သည်။*

သူတို့၏ အကြွေးများကိုလည်း သူ့အိတ်ထဲမှ စိုက်ထုတ်ပေးဆပ်ခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ရိက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်း နှေးကွေးနေသော ဒေသများတွင်လည်း အမြန်ဆုံး ဝေငှနိုင်ရေးအတွက် ဖြန့်ဖြူးရေးတာဝန်ခံများကို အလေးသုံးဆယ် ဆော်ဩတိုက်တွန်းသည်။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များအား ညကြီးသန်းခေါင် အိပ်ရာထဲမှ နှိုး၍ပင် လိုအပ်သော လုပ်ငန်းများကို ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးသည်။ ထို့အပြင် ရိက္ခာဝေငှရေးစခန်းတိုင်း၌ လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှု လုံးဝ မရှိစေရန် တိတိကျကျ ညွှန်ကြားချက်များကိုလည်း ပေးခဲ့သည်။ အချို့ဒေသများ၌ ရိက္ခာပစ္စည်းများကို မင်္ဂလာသို့များက ဖြတ်စာလပ်စား ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသူများအား ဥပဒေအတိုင်း တင်းကြပ်ကြပ် အရေးယူရန်နှင့် နောင်တွင် ဤကိစ္စမျိုးများ မပေါ်ပေါက်စေရန် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရန်ကိုလည်း ဆိုင်ရာနယ်မြေမှ ရဲအရာရှိများအား အထူးမေတ္တာ ရပ်ခံခဲ့သည်။

သို့သော် ပက်တီ၏ချစ်သူနှင့် ဖခင်တို့၏ ကြိုးပမ်းမှုအားလုံးမှာ တစ်ကွက်မှ အရာမထင်ခဲ့။ သဲထဲရေသွန်သလိုသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

* ၁၉၇၅ ခုနှစ်စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့က သမ္မတဖွဲ့ခံအား ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ဖရန်စစ္စကိုမြို့တွင် ဆေနတ်ဖြင့် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သူ မစ္စက်ဆာရာဂျိန် (၄၅ နှစ်)သည်ပင် ရိက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်းတွင် တစ်ပတ်လျှင် ဒေါ်လာ ၂၀၀ ဖြင့် စာရင်းထုတ် အဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က တက်တက်ကြွကြွဖြင့် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ခဲ့သောကြောင့် ပက်တီ၏ ဖခင်မစ္စတာဟတ်စ်က သူ့ကို သဘောကျခဲ့သည်။ သို့သော် သမ္မတအလုပ်ကြံအားထုတ်မှုသတင်း သတင်းစာများတွင် ပါလာသောအခါ မစ္စတာဟတ်စ်က 'ဟင်ဒါ ဘယ်ဆာရာလဲ၊ ကျုပ်တို့ ဆာရာဘဲလား' ဟူ၍ပင် တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။

မတ်လ ၉ ရက်နေ့။

ဤနေ့သည် ပက်တီပြန်ပေးဆွဲခံရသည့်နေ့မှစ၍ ၁၆ ရက်မြောက်နေ့ ဖြစ်သည်။ ဤနေ့တွင် အချိန်အတန်ကြာ အသံတိတ်နေခဲ့သော အကံစံအယ်လ် အေဂိုဏ်းမှ အသံပြန်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ဤတစ်ကြိမ်တွင် တိပ်ခွေမှ ဆါထွက်လာသောအသံမှာ ယခင်အသံများနှင့် လုံးဝမတူ၊ တစ်ခါမှ မကြားခဲ့ နူးသော 'ဗိုလ်ချုပ် ဂျီလီနာ'* ဆိုသူ၏ အသံဖြစ်သည်။ တိပ်ခွေမှ အသံထွက် ဆါလာလျှင်လာခြင်း ဗိုလ်ချုပ်မကြီး ဂျီလီနာက မစ္စတာဟတ်စံကို သဲသဲမဲမဲ ဘိုက်ခိုက်တော့သည်။ 'လူညာကြီး'၊ 'ကတိမတည်သူကြီး' ဟူ၍ မစ္စတာဟတ်စံ အား ကင်ပွန်းတပ်လိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်မကြီး၏ အသံမှာ ဒေါသသံများ မိုး နှစ်နေသည်။ သို့သော် သူက ဘယ်ကိစ္စ ဘယ်အချက်အတွက် မစ္စတာဟတ်စံ ကို မကျေနပ်ဟူ၍ တိတိကျကျမပြော၊ မစ္စတာဟတ်စံလုပ်နေသမျှ လုပ်ငန်း အားလုံးကို သူတို့က လုံးဝမကြိုက်ဟူ၍သာ အခြေအနေတစ်ခုလုံးကို ခြံ၍ ပြောသည်။

“ကျုပ်တို့ မဟာဗျူဟာကတော့ ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုဆောင်ရွက်နိုင်မယ် ဆိုတာကို သာဓကပြဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရန်သူဟာ ပြည်သူတွေကို ဆတနာ တစ်ပြားသားမှ မထားဘူးဆိုတာကို ပြည်သူတွေက နားလည်စေဖို့ ပဲ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရန်သူဟာ ဆင်းရဲသားပြည်သူတွေကို မသဒ္ဓါရေစာ နည်းနည်းပါးပါးသာ ကျွေးပြီးတော့ ပြည်သူတွေကို တိုးဝှေ့တန်းစီပြီး ဒုက္ခရောက် အောင် ဖန်တီးခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ဟတ်စံမိသားစုရဲ့ မဟာစီးပွားရေး အင်ပါယာ ကြီးက ပြည်သူတွေရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံရေးလုပ်ရပ်ကို လူသိရှင် ကြား အရှက်ခွဲလိုက်တာပဲဖြစ်တယ်” ဟူ၍ ဗိုလ်ချုပ်မကြီး ဂျီလီနာက ရဲရဲတောက် ပြောကြားသွားသည်။

သို့သော် ဤစွပ်စွဲချက်ကို ဟတ်စံမိသားစုက ဂရုမစိုက်ဘဲ လျစ်လျူ နှမည်ဆိုက ရှုနိုင်စရာရှိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုအချိန်တွင် ဆင်းရဲ သားပြည်သူများသည် အကောင်းစားရိက္ခာပစ္စည်းပေါင်း သုံးသောင်းကျော်ကို ရှိခံစားခဲ့ကြရပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဆက်လက်၍လည်း ရိက္ခာများ ဝေငှ နေ စီစဉ်ရင်း မတ်တတ်ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်က မည်မျှပင် စွပ်စွဲ နေစေကာမူ မိမိတို့ဘက်မှ အထိုက်အလျောက် တာဝန်ကြေးခဲ့ပြီဟု ဖြေသိမ့်နိုင် ရှိသည်။

* ထိုသူမှာ မစ္စကံအင်ဂျီလာအတ်ဂုဒ်ဖြစ်ကြောင်း နောင်အခါ သိရှိသည်။
သီတရတနာစာပေ

သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်မကြီး ဂျီလီနာ၏ စွပ်စွဲချက်ကို လျစ်လျူရှုနိုင်သည့် တိုင်အောင် မစွတာဟတ်စ်အဖို့ သမီးဖြစ်သူ၏ ရက်ရက်စက်စက် စွပ်စွဲချက်ကိုကား ရင်ကွဲမတတ် ခံစားခဲ့ရသည်။ ပက်တီက သူ့မိဘနှစ်ပါးအား မညာမတာ ပုတ်ခတ်စွပ်စွဲချက်မှာ ဗိုလ်ချုပ်မကြီး ဂျီလီနာ၏ အသံနှင့် တစ်ဆက်တည်းပင် တိပ်ခွေမှ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

“မာမိနဲ့ ဒက်ဒီတို့ရှင့်... ကျွန်မကို တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်မပြုဘဲ ဖြစ်လွတ်ဖို့အတွက် တစ်နိုင်ငံလုံးက အကဲခတ်အယ်လ်အေတပ်မတော်ကို မေတ္တာရပ်ခံနေကြကြောင်း သိရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကို အန္တရာယ်ပြုခဲ့လျက် အကဲခတ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း မဟုတ်ဘူး၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်သာ ဖြစ်တယ်။ ဆင်းရဲသားပြည်သူတွေနဲ့ အကဲခတ်အယ်လ်အေတပ်မတော်အပေါ်မှာ လှည့်စားနေကြတဲ့ ဒက်ဒီနဲ့ မာမိတို့လည်း အပြစ်မကင်းကြဘူး။ ဒက်ဒီနဲ့ မာမိတို့က လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာထက် အစွမ်းကုန်လုပ်နေတယ်လို့ ကျွန်မ လုံးဝ မယုံကြည်ဘူး။

“အခု ကျွန်မ ခံစားနေရတဲ့ ပြစ်မှုဟာ ကျွန်မ ကျူးလွန်တဲ့ ပြစ်မှုမဟုတ်ဘူး၊ ဒက်ဒီနဲ့ မာမိတို့ ကျူးလွန်တဲ့ ပြစ်မှုကြောင့် ကျွန်မ ခုလို ဒုက္ခရောက်နေရတာ ဖြစ်တယ်။ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေး ဂေါပဏအဖွဲ့ရဲ့ ပြစ်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအဖွဲ့မှာ မာမိလုပ်ခဲ့တုန်းက မဲဆန္ဒပေးရာမှာ မာမိ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုကြောင့် ဖြစ်တယ်။ ဟတ်စ်စီးပွားရေး အင်ပိုင်ယာကြီးက ကျူးလွန်ခဲ့သမျှ ပြစ်မှုတွေကြောင့်သာ ဖြစ်တယ်။ ဒက်ဒီဟာ ဟတ်စ်ကော်ပိုရေးရှင်းကြီးရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးဖြစ်တယ်။ ဦးကြီးဝိလျံဟတ်စ်ဟာ ဟတ်စ်ဒက်ပိုရေးရှင်းကြီးရဲ့ နာယကကြီး ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်မအထံမှာ အပြစ်တွေ ပုံမချသင့်ပါဘူး။ ကျွန်မ တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်ဖြစ်ခဲ့ရင် ကျွန်မ အပြစ်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ဟတ်စ်ကော်ပိုရေးရှင်း အကြံပေးအရာရှိကြီးတွေက အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့က ကျွန်မအကျိုးထက် သူတို့ကိုယ်ကျိုးကို ဆောင်ရွက်နေကြတာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်။ ကျွန်မကို ကာကွယ်ဖို့ထက် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ကာကွယ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြလို့ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်။

“ရိက္ခာဝေငှရေးကိစ္စကို ဘယ်သူတွေက ချယ်လှယ်နေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်မ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ အကဲခတ်အယ်လ်အေ တပ်မတော်က ခိုင်းတာကို ဒက်ဒီ လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်။ ဒက်ဒီမှာ ပိုက်ဆံ လုံလုံလောက်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာကို ကျွန်မ သိတယ်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ကျွန်မ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် ဦးထိပ်ထားပြီး ဆောင်ရွက်နေတယ်လို့ အသံကောင်းဟာ

ဘယ်၊ ကျွန်မ သိရသလောက်တော့ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဘယ်ဓားစာခံအတွက်မှ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ကျိုးစွန့်ပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့ရိုးထုံးစံမရှိဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်မအတွက် သည်း သူတို့ ဘာမှ စေတနာထားပြီး ဆောင်ရွက်မှာ မဟုတ်ဘူး။

“သတင်းစာ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေနဲ့ ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြားတွေက သိရက် သားနဲ့ တမင်သက်သက်ပဲ လုပ်တာလား၊ မသိလို့ဘဲ လုပ်ကြတာလား၊ အက်စ် အီအိုင်နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး သူတို့ လုပ်နေကြပုံဟာ ကျွန်မကို ချစ်ရာမရောက်ဘဲ ချစ်ရာရောက်နေတယ်။ သူတို့လုပ်နေတာနဲ့ပဲ ကျွန်မ အသတ်ခံရတော့မယ်၊ သူတို့က နည်းလမ်းနှစ်မျိုးနဲ့ လုပ်နေကြတယ်။ ပထမနည်းလမ်းကတော့ ကျွန်မ ဒင်္ဂါဟာ သူ့သမီးအသက်ရှင်ရေးအတွက် ပြန်ပေးတွေ တောင်းဆိုသမျှကို ကော်ရက်ရောရောလိုက်လျောနေတဲ့ တကယ့်ကိုယ်ကျိုးစွန့် ဖခင်ကောင်းတစ် နောက်လို ပြည်သူတွေက ထင်မြင်လာအောင် သူတို့က ဝါဒဖြန့်ရေးသားနေ ကြတယ်။ ပြန်ပေးတွေ တောင်းသမျှကို အကုန်လိုက်လျောပြီး ဖြစ်ပေမဲ့ ကျွန်မ ကို အခုထိ ပြန်မလွှတ်ကြသေးတာကြောင့် ကျွန်မ မိဘတွေမှာ ရင်တမမနဲ့ ပြစ်နေကြရတယ်လို့ ပြည်သူတွေက ထင်လာအောင် သတင်းလွှင့်နေကြတယ်။ ဘကယ်တော့ အက်စ်အယ်လ်အေ တပ်မတော်ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို ခုအချိန် သိ ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် မဆောင်ရွက်သေးပါဘူး။ ရိက္ခာဝေငှရေးကို ကျေနပ် လောက်အောင် မလုပ်မချင်း ကျွန်မ ပြန်လွှတ်ရေးကိစ္စကို လုံးဝ မဆွေးနွေး ဘူးလို့ အက်စ်အယ်လ်အေ တပ်မတော်က ကြေညာထားတာကို တိုင်းသိပြည်သိ နဲ့ဖြစ်တယ်။ စာနယ်ဇင်းတွေနဲ့ ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြားတွေက လုပ်နေတဲ့ ဒီတိယလုပ်ရပ်ကတော့ ကျွန်မဟာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အကြမ်းဖက်သမား လူမည်းထောင်ပြေးနှစ်ဦးက အဖမ်းခံထားရပြီး ကျားအုပ်ထဲရောက်နေတဲ့ ဂျီ သုငယ်လို သနားစရာဒုက္ခိတသတ္တဝါမလေးတစ်ဦး ဖြစ်နေရတာတယ်လို့ ပြည်သူ ဆွဲက ထင်မြင်လာအောင် ကျွန်မမိဘတွေရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဝါဒဖြန့်နေကြတယ်။

“ရိက္ခာဝေငှရေး သတင်းတွေကို ကျွန်မ နားလျှံအောင် ကြားနေရတယ်။ အခုထိတော့ ဒက်ဒီရဲ့ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ လုပ်သမျှဟာ ဘာတစ်ခုမှ အရာမထင်ဘူး။ အရာမထင်တဲ့အပြင် ပြည်သူအများ အသေဆိုးနဲ့ သေရမယ့် ကပ်ကြီး ဆိုက်လုနီးနီးတောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ပထမနှစ်ပတ်အတွင်းမှာ ရိက္ခာရရှိ သူပေါင်း ၁၅၀၀၀ သာရှိပြီး တစ်ဦးကို ရှစ်စောင်လားဖိုးသာ ရတယ်လို့ သိရ တယ်။ ပြီးတော့လည်း လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် သားငါးသီးနဲ့တွေ့ မဟုတ်ဘူး။ အမဲသားနဲ့ သိုးသားလည်း ဘယ်သူမှ မရဘူးလို့ သတင်းကြားရတယ်။ ခု ဝေ

ပေးတဲ့ ရိက္ခာတွေဟာ ကျွန်မတို့မိသားစု နေ့တိုင်း စားနေတဲ့ ရိက္ခာတွေနဲ့ ဘယ်လိုမှမတူတဲ့ အညံ့စားရိက္ခာတွေ ဖြစ်တယ်လို့လည်း သတင်းထွက်နေတယ်။

“အက်စ်အယ်လ်အေတပ်မတော်ရဲ့ သဘောထားက ရိက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်း တစ်လအတွင်း ပြီးပြတ်စေချင်တယ်။ လူတစ်ယောက်ကို အကောင်းစား ရိက္ခာပစ္စည်း ဒေါ်လာ ၇၀ ဖိုးစီ ရအောင်ပေးရမယ်လို့လည်း သူတို့က ကြေညာထားတယ်။ အက်စ်အယ်လ်အေတပ်မတော်က ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း တစ်လအတွင်း ရိက္ခာဝေငှရေး ပြီးပြတ်သွားရင် ကျွန်မ ဒီနေရာက ထွက်လာဖို့ အသင့်ပါပဲ။

“ဒက်ဒီအနေနဲ့ ရိက္ခာအလုံအလောက်ဝေနိုင်ပေမဲ့ ပိုက်ဆံကုန်မှာကို သိပ်စိုးရိမ်နေတယ်။ မာမီအနေနဲ့လည်း ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ကိုယ့်စကားကိုယ်ပြောပါ။ သူများခိုင်းတာတွေ လျှောက်လုပ်မနေပါနဲ့။ သူများပြောတာတွေ လျှောက်ပြောမနေပါနဲ့။ မာမီပြောတဲ့ စကားတွေက သမီးကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က အမြန်ဆုံးသတ်ဖြစ်အောင် မြှောက်ပေးနေသလို ဖြစ်နေတယ်။ မာမီနှလုံးသားမှာ ဘုရားသခင်ကိန်းအောင်းပြီးတော့ သမီးကို မှန်ကန်ထိရောက်တဲ့နည်းနဲ့ အမြန်ဆုံး ကူညီနိုင်ပါစေလို့ သမီး ဆုတောင်းပါတယ်။

“ကျွန်မတော့ ကျွန်မကို ကူညီမဲ့လူ ဘယ်သူမှမရှိတော့ပါဘူးလို့တောင် သဘောထားချင်လာပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မရဲ့ အစ်မညီမတွေရဲ့ စကားကိုတော့ ကြားချင်ပါသေးတယ်။ ရိက္ခာဝေငှရေးမှာ ဒက်ဒီလုပ်ပုံမဟန်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့ သဘောထားကို ကျွန်မ သိချင်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ စတီဗင်ကတော့ ကျွန်မကို တကယ်ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ လူတွေ ဘယ်ရောက်နေကြသလဲ။ အခု ကျွန်မအသံကို ကြားရတဲ့လူတိုင်း ကျွန်မကို ယုံကြည်ကြလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ကျွန်မဟာ ဝါဒမှိုင်းသွင်းခံရလို့ ဒီစကားတွေကို ကိုယ့်သဘောနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မကို ဘယ်သူမှ အနိုင်ကျင့်အကြမ်းဖက်ပြီး အဓမ္မခိုင်းကြဘူး။ ကျွန်မ ပြောတာကို ကျေးဇူးပြုပြီး ဂရုစိုက်နားထောင်ကြပါ။ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ရှိတာကို ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားထဲက ပေါက်ဖွားလာတဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ကျွန်မ ရိုးသားစွာ ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

“သူတို့အဖွဲ့ (အက်စ်အယ်လ်အေ) က ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကျွန်မကို အရေးကြီးတဲ့ စာအုပ်တွေ ဖတ်ခိုင်းကြပါတယ်။ နာမည်ကျော် လူမည်းစာရေးဆရာကြီး ဂျော့ဂျက်ဆင်ရဲ့ ‘ကျုပ်မျက်လုံးထဲက သွေး’ ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို ကျွန်မ အဖတ်နေတယ်။ အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာ စာရေးဆရာက အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ဖက်ဆစ်စနစ်အကြောင်း ရေးထားတယ်။ သူ ဘာကိုဆိုလိုကြောင်း အခု ကျွန်မ တဖြည်း

ဖြည်း နားလည်လာပြီ။ ဂျိုးဇက်ရီမီရိုနဲ့ ရပ်ဆဲလစ်တယ်တို့ နှစ်ယောက်ကို အခု ထိ ရုံးတင်စစ်ဆေးခြင်း မလုပ်ကြသေးဘူး။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အခန်းကျဉ်း ကလေးထဲမှာ တိုက်ပိတ်ခံနေကြရတယ်။ ဒီလူတွေဟာ တရားတဲ့ ဥပဒေအဆုံး အဖြတ်ကို ရလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူယုံနိုင်ပါ့မလဲ”

“ဒီလူနှစ်ယောက်အပေါ် ကျရောက်လာမဲ့ တရားဥပဒေ အဆုံးအဖြတ် ကို ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက သံသယဝင်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် အဖွဲ့ချုပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အက်ဖ်ဘီအိုင်ရဲ့ လုပ်ရပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထောက်လှမ်းရရှိချက် တွေကို အသေးစိတ် လေ့လာနေကြတယ်။ ဒက်ဒီရဲ့ လုပ်ရပ်တွေအပေါ်မှာ အဖွဲ့ချုပ်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ကျွန်မတို့ ဆွေးနွေးချက်နဲ့ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လေ့လာ ချက်နှစ်ရပ်ပေါင်းကြောင့် ကျွန်မအဖို့ ကြောစိမ့်သွားရတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဒက်ဒီရဲ့လွဲမှားတဲ့ လုပ်ရပ်တွေကြောင့် ခုအချိန်မှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်နဲ့ ရှေ့နေချုပ်ကြီးတို့က ဆန်ကွင်တင်ထောင်ထဲက အပြစ်မဲ့ အကျဉ်းသားနှစ်ဦး ကို ကွက်မျက်ဖို့ အစီအစဉ်တွေ ရေးဆွဲနေကြပြီဆိုတာ ကြားသိရလို့ ဖြစ်ပါတယ်”

“အဲဒီလူနှစ်ယောက်ကို သတ်ပစ်ရင်တော့ ကျွန်မအနေနဲ့ အိမ်ပြန်လမ်းမရှိ တော့ပါဘူး။ အခု ကျွန်မကို ထိန်းသိမ်းထားတဲ့နေရာကို လာစီးကြမယ်ဆိုရင် လည်း ကျွန်မရဲ့ အန္တရာယ်အတွက် လုံးဝ အာမခံချက် မရှိတော့ပါဘူး။

“ဒါကြောင့်မို့လို့ ခုအခါ ကျွန်မကို အက်စ်အယ်လ်အေတိုက်ခိုက်ရေး တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေရှိတဲ့ အထူးလုံခြုံရေးတပ်စုတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်မကို လုံလုံခြုံခြုံနဲ့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထိန်းသိမ်းထား ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မကို မောင်းပြန်သေနတ်တစ်လက်လည်း ပေးထား တယ်။ ပစ်ပုံပစ်နည်းလည်း သင်ပြကြတယ်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ဋ္ဌာနချုပ်ကို လာတိုက်ရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ ချမ်းသာမပေးဘူးဆိုတာ ကျွန်မတို့အားလုံးက ယုံ ကြည်ထားကြတယ်။ ကျွန်မမိဘတွေရဲ့ မျက်နှာကိုလည်း ထောက်မှာမဟုတ် ဘူး။ ကျွန်မအသက်ကိုလည်း ငဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး။ တကယ်တော့ သူတို့က အဲဒီလိုသာ လာတိုက်ရင်တော့ ကျွန်မကို သတ်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

နိုင်ငံတကာ စစ်ဥပဒေအရ ကျွန်မကို မိသားစုများနဲ့ အဆက်အသွယ် လုပ်နိုင်ခွင့်ပေးထားတယ်။ အရေးအခင်းက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကျယ်ပြန့်လာတာ ကြောင့် ကျွန်မမိသားစုကိုပါမက အခြားပြည်သူတွေကိုလည်း အဆက်အသွယ် လုပ်နိုင်ခွင့် ပေးထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆန်ကွင်တင်ထောင်ထဲက လူနှစ်ယောက်

ရဲ့ ရင်ဖွင့်သံကို အက်စ်အယ်လ်အေက မကြားရမခြင်း ကျွန်မကို မိသားစုနဲ့ နောက်ထပ် အဆက်သွယ်လုပ်ခွင့်မပြုဘူးလို့ အမိန့်ထုတ်ထားတယ်။ ဒီလူနှစ်ယောက်ပြောချင်တာတွေကို ရုပ်မြင်သံကြားက ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပြောခွင့်ပြုဖို့ သူတို့က တောင်းဆိုနေကြတယ်။ ဒါမှ သူတို့အမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘယ်လောက်တရားသဖြင့် ဆောင်ရွက်နေတယ်ဆိုတာကို သိကြရမယ်။

“ဒီနေရာက ကျွန်မ တကယ်ပဲ ထွက်ချင်လှပါပြီ။ တကယ်ပဲ ကျွန်မ အသက်မသေဘဲ အိမ်ကို ပြန်ရောက်ချင်လှပါပြီ။ ပြည်သူလူထုကို ကျွန်မ အထူးတောင်းပန်လိုပါတယ်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွေမှာ လုံးဝ မကူညီကြပါနဲ့လို့ အလေးအနက် တောင်းပန်လိုပါတယ်။ ပြည်သူတွေက သူတို့ကို ကူညီခဲ့ရင်တော့ အဲဒီလိုကူညီတာဟာ သူတို့က ကျွန်မအတွက် သေတွင်းတူးတဲ့ နေရာမှာ ဝင်တူးပေးသလို ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အခု ကျွန်မဟာ အက်စ်အယ်လ်အေကို ကြောက်စရာမလိုတော့ဘူး။ ဘာကြောင့်ဆို သူတို့ဟာ ကျွန်မကို သေစေချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဟုတ်ကြဘူး။ အက်စ်အယ်လ်အေက ဆင်းရဲသားပြည်သူတွေကို ထမင်းကျွေးချင်တယ်။ ဆန်ကွင့်တင်ထောင်ထဲက လူနှစ်ယောက်ကို တရားဥပဒေအတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန် စီရင်စေချင်တယ်။

“ကျွန်မကို တကယ် သတ်ချင်သူဟာ အက်ဖ်ဘီအိုင်သာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မ အခု သိရပါပြီ။ အက်ဖ်ဘီအိုင်နဲ့ အာဏာပိုင်အချို့ဟာ ကျွန်မရဲ့ အလောင်းကို အကြောင်းပြုပြီး သူတို့ကိုယ်ကျိုးအတွက် အမြတ်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိရပါပြီ”

ဤတွင် ပက်တီ၏ အသံရပ်သွားသည်။ အသံရပ်သွားသော်လည်း အတွေးမရပ်ကြ။ သူ့အသံကို ကြားရပြီးနောက် လူများစွာတို့က အမျိုးမျိုး ထင်မြင်ချက်တွေ ပေးခဲ့ကြသည်။ ပက်တီသည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားခဲ့ကြပြီဟု အများက မှတ်ချက်ချကြသည်။ ပက်တီက ‘အက်စ်အယ်လ်အေဟာ ကျွန်မကို သေစေချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမဟုတ်ဘူး’ ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ပက်တီနှင့်တကွ အက်စ်အယ်အေ တစ်ဂိုဏ်းလုံးက အက်ဖ်ဘီအိုင်ကို အပြစ်ပုံချလာသည်။ သူ့ကို တကယ်သေစေချင်သူမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမဟုတ်၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်သာ ဖြစ်သည်ဟု ပက်တီက ဆိုလာသည်။ ဤပြစ်မှုအတွက် အဓိကတရားခံမှာ မစ္စတာဟတ်စ် ဇနီးမောင်နှံ သို့မဟုတ် ဟတ်စ်စီးပွားရေးကော်ပိုရေးရှင်းကြီးတစ်ခုလုံးသာ ဖြစ်သည်ဟု အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ လေသံကို လိုက်၍ ပက်တီက စွပ်စွဲလာသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင်လည်း သူ့ဖခင်က သူ့ကို သောင်ပြင်မှာ လွှတ်ပစ်ခဲ့ပြီ။ ဘာမှ ဆက်၍ ကူညီတော့မည်မဟုတ်ဟု ပက်တီက အထင်ရောက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့် သူ့မိခင်ကို လှည့်၍ တောင်းပန်သည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် ပက်တီသည် သူ့မိခင်ကို များစွာအလေးထားသူမဟုတ်။ အမေနှင့် သမီးဆက်ဆံရေးမှာလည်း ခပ်တန်းတန်းသာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သို့သော် ယခုမူ တစ်ကြိမ်က သူ့အလေးမထားသော မိခင်ကြီးအား ပက်တီက ပြန်၍ အကူအညီတောင်းခဲ့လေပြီ။ တစ်ဆက်တည်းတွင် သူ၏ အစ်မညီမများနှင့် သူ့ ချစ်သူ စတီဗင်တို့အားလည်း သူ့သတိရသည်။ သူတို့အားလုံးက ဘာမှထိထိရောက်ရောက် မကူညီနိုင်သောအခါ 'ငါတော့ သောင်ပြင်မှာလွှတ်တဲ့ ခွေးဖြစ်ခဲ့ရပြီ၊ ငါ့ကို ဘယ်သူမှ မကူညီနိုင်ကြတော့ဘူး' ဟူသော အတွေးက သူ့ဦးနှောက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ပက်တီက ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်ပြီး သူ့ကို ဖမ်းထားသူများနှင့် ဆွေးနွေးလာသည်။ သူတို့က သူ့ကို ဖတ်စရာစာအုပ်တွေ ထုတ်ပေးလာသည်။ ထို့နောက်တွင် 'ဖက်ဆစ်စနစ်' အကြောင်းကို သူနားလည်ရသည်ဟု ဆိုသည်။ သူ၏ အသံသွင်းတိပ်ခွေတွင် 'ပြန်ပေးဆွဲခံရပါသည်' ဟူသော စကားကို ပက်တီက တစ်ကြိမ်သာ သုံးစွဲခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် 'လုံခြုံစွာ ထိန်းသိမ်းထားပါသည်' ဟူသော စကားမျိုးကိုသာ သုံးလာသည်။ သည့်နောက်တွင် သူမအား 'အဖွဲ့ချုပ်' က ကျည်ဆန်မပါသော သေနတ်တစ်လက် ထုတ်ပေးပြီး ပစ်နည်း ခတ်နည်းများကိုပင် သင်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသေနတ်မှာ သူ့ကို လာသတ်မည့် အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်များအား ပြန်လည်ခံခံရန် ဖြစ်သည်ဟု ပက်တီက ဆိုသည်။

တစ်ဆက်တည်းတွင် သူသည် ဝါဒမှိုင်းသွင်းခြင်း လုံးဝ မခံရပါဟူ၍လည်း ပက်တီက ပြောခဲ့သည်။ သို့သော် ဤအချိန်မှစ၍ ပက်တီကဖြင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းအကြောင်းကို အကောင်းပြောလာသည်ဟူသော အချက်ကား ထင်ရှားနေပြီ။

ဤသည်မှာ ပက်တီထံမှ နောက်ဆုံးရရှိသော အသံသွင်းတိပ်ခွေကို ခြေရာခံ၍ သုံးသပ်ချက်များပင် ဖြစ်သည်။ ဤတိပ်ခွေကြောင့် ပက်တီ၏ မိဘများနှင့်တကွ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားခဲ့ကြရသည်။ ပက်တီသည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းထံ တကယ်ဝင်သွားပြီးလားဟူသော မေးခွန်းက လူတိုင်း၏အတွေးကို ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှ အလုပ်ပေးလျက် ရှိသည်။ သို့သော်

‘ဒီနေရာက ကျွန်မ တကယ်ပဲ ထွက်ချင်လှပါပြီ’ဟူသော ပက်တီ၏ စကားကြောင့် သူတို့မှာ ဘာကို ယုံရမှန်းမသိဘဲ ဇေဝေဝါဖြစ်နေကြရသည်။

ပက်တီ၏ နောက်ဆုံးတိပ်ခွေကို ပထမဆုံး တုံ့ပြန်ပြောကြားသူမှာ စတီဗင်ဖြစ်သည်။ စတီဗင်သည် အသံလွင့်ဌာနမှတစ်ဆင့် တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ လွင့်ထုတ်ပြောကြားခဲ့သည်။ သူသည် ပက်တီကို မေတ္တာမပျက် ချစ်မြတ်နိုးလျက်ပင် ရှိနေပါသည်ဟု သူက လူသိရှင်ကြား ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ပက်တီအား တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်မပြုဘဲ ပြန်လွှတ်ခဲ့လျှင် မိမိအနေဖြင့် ပြန်ပေးများအား ဆန့်ကျင်သောလုပ်ရပ်များကို ကာယကံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စဝီကံအားဖြင့်လည်းကောင်း လုံးဝ ပြုလုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း ကတိပြုလိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် မစ္စတာဟတ်စ်ဘက်မှလည်း ဆောင်ရွက်စရာများကို အပူတပြင်း ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ရိက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်းများကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရန် အစီအစဉ်များ စနစ်တကျ ချမှတ်သည်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်၏ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကိုလည်း ဆုတ်ဆုတ်ဆိုင်ဆိုင် ပြုလုပ်ကြရန် အာဏာပိုင်တို့နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေး၍ ကြပ်မတ်ထိန်းချုပ်ခဲ့သည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် ပြန်ပေးများစခန်းကို သတင်းပေးနိုင်သူများအား ဆုငွေချီးမြှင့်မည်ဟူသော အက်ဖ်ဘီအိုင်၏ ကြေညာချက်ကိုလည်း မစ္စတာဟတ်စ်က အပြင်းအထန် ပိတ်ပင်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဆုငွေထုတ်လိုက်လျှင် လောဘကြီးသော ဖော်ကောင်တစ်ယောက်ယောက်က ရဲအဖွဲ့သို့ မဆင်မခြင် သတင်းပေးလိုက်ပါက တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြီး အကုန်လုံး ငါးပါးမှောက်ကုန်မည်ကို မစ္စတာဟတ်စ်က အထူးစိုးရိမ်သည်။ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် အချိန်ယူ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ပက်တီ၏ လွတ်လမ်းကို ရှာဖွေနိုင်သည်ဟု သူက ယုံကြည်နေဆဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာဟတ်စ်က အရေးပေါ် ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတစ်ရပ် ကျင်းပ၍ သူ၏ သဘောထားကို တင်ပြသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်းက အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ ပြန်ကြားချက်တွင် ပါဝင်သည့် ဂျနီဗာသဘောတူညီချက်ကို ရည်ညွှန်းပြီးနောက်...

‘အဲဒီ သဘောတူညီချက်အရ သမီးကို အခြားသူတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ စာပေးစာယူလုပ်ဖို့ သူတို့က ခွင့်ပြုထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် သမီးဆီက စာလေးတစ်စောင်ဖြစ်ဖြစ် ဒက်ဒီတို့ရပါရစေ။ သမီး ဒီနေ့အထိ

Franklin Savings AND LOAN ASSOCIATION
 1211
 1101 MARKET ST. AT EIGHTH - SAN FRANCISCO CALIF. 94103

PAY TO THE ORDER OF M. J. Piel

DATE Sept 12 1975 No. 405444893

FRANKLIN SAVINGS & 78 **180dnl's 00cts**

FEDERAL HOME LOAN BANK OF SAN FRANCISCO

Mrs. Charles G. Gorman
625 Market St.
 SAN FRANCISCO

⑆1211⑆0860⑆ ⑆05444893⑆ ⑆L779

ဝက်တီနှင့် ဝင်ဒီတို့ နောက်ဆုံးနေ့ရက်သော အိမ်ခန်းအတွက် အိမ်လစ ငွေလွှာ

ကျန်းကျန်းမာမာ ချမ်းချမ်းသာသာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို ဒက်ဒီတို့ သိပါရစေဟူ၍ မစ္စတာဟတ်စ်က ပြောကြားလိုက်သည်။

တကယ်ဆိုသော် ဖခင်ကြီး မစ္စတာဟတ်စ်မှာ ဘယ်နည်းနှင့်မဆို သူ့သမီး ပက်တီသည် အိမ်သို့ မကြာမီ ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ သူ့သမီးအသက် ၂၀ ပြည့်သော ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့ကတည်းက ပြန်လွတ်လာလိမ့်မည်ဟု မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်နှင့် သူက မျှော်လင့်နေခဲ့သေးသည်။ သို့သော် ထိုနေ့က သူ့သမီးကားအိမ်သို့ ပြန်ရောက်မလာ။

ထို့ကြောင့် သူက ရုပ်မြင်သံကြားဖြင့်...

‘သမီးပက်တီ သမီးရဲ့ မွေးနေ့ပွဲကို ဒက်ဒီတို့အားလုံး အလွဲကြီးလွဲခဲ့ကြရတယ်။ အဲဒီနေ့က သမီး ဆက်ဆက်ပြန်လာလိမ့်မယ်လို့ ဒက်ဒီတို့အားလုံး အမျှော်ကြီး မျှော်ခဲ့ကြရတယ်။ သမီးကို ဝမ်းပန်းတသာနဲ့ နှုတ်ဆက်ဖို့ လာရောက်ကြတဲ့ သတင်းစာဆရာတွေကဆိုရင် ‘ပက်တီကို ကြိုဆိုပါ၏’ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကို ကိုင်ပြီးတောင် အသင့်စောင့်နေခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆိုင်းဘုတ်ကို ဘယ်လိုမှ အသုံးမချနိုင်လို့ ဒက်ဒီတို့အားလုံး ယူကျုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ကြရတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မကြာမီ သမီး ပြန်လာလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ သမီး ကျန်းမာရွှင်လန်းပါစေလို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်’ဟူ၍ တုန်ယင်အက်ကွဲသောအသံဖြင့် ဆိုဆိုနစ်နစ်ပြောကြားလိုက်သည်။

ဖခင်ပြီးလျှင် မိခင်ကြီးကလည်း ညှိုးလျနွမ်းနယ်နေသော မျက်နှာဖြင့် စကားပြောခွက်ရှေ့မှာ လာရပ်သည်။

“သမီးပက်တီ သမီးရဲ့ ဒက်ဒီဟာ သူတတ်နိုင်သမျှ သမီးအတွက် ရက်ရက်ရောရော ဆောင်ရွက်နေပါတယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးက သန်းပေါင်းများစွာသော မိတ်ဆွေ ပြည်သူတွေကလည်း သမီးအတွက် ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းနေကြပါတယ်။ သမီးနဲ့ မာမီတို့ ကွဲကွာခဲ့ရတာ ကြာလှပါပြီ သမီးရယ်။ ဒါပေမဲ့ မကြောက်ပါနဲ့သမီး၊ အခက်အခဲကို ရဲရဲရင့်ရင့် ရင်ဆိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်ထံ တော်မှာ နေ့စဉ် ဆုမွန်တောင်းပါ။ မာမီသမီးကလေးဟာ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ နစ်နာအောင် အကျိုးယုတ်အောင် မလုပ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ ဒီကုသိုလ်ကြောင့် သမီးကလေးကို ဘုရားသခင် စောင်မတော်မူပါလိမ့်မယ်။ သူတို့က သမီးကို မကြာခင် ပြန်လွတ်ကြပါလိမ့်မယ်”

ထို့နောက်တွင် ပက်တီ၏ ဆန္ဒအတိုင်း ညီမထွေးဖြစ်သူ ဗစ်တိုးရီထ (ဗစ်ကီ) ကလည်း သူ့အစ်မဖြစ်သူထံသို့ ဟတ်စ်မိသားစုပိုင် ‘အိန္ဒိမ်းမင်းနား’

သတင်းစာမှတစ်ဆင့် အောက်ပါအတိုင်း စာတစ်စောင်ရေးသားလိုက်သည်။

“ချစ်မမ ပက်တီ...”

“မမကို ညီမတို့မတွေ့ရတာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ မမတစ်ယောက် ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ မကြာမီ ပြန်ရောက်လာပါစေလို့ ဆုတောင်းနေ ကြပါတယ်။ မမကို ဖမ်းထားသူတွေက ဒီစာကို မမကို ဖတ်ခွင့်ပြု လိမ့်မယ်လို့လည်း ယုံကြည်ပါတယ်။ မမအနေနဲ့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ရဲ့ ထင်မြင်ချက်တွေကို နားထောင်ခွင့်ရအောင် သူတို့က ဆောင်ရွက် မှ တရားလိမ့်မယ်လို့ ညီမ ယူဆပါတယ်။ မမ လွတ်မြောက်ရေး အတွက် ဒက်ဒီအနေနဲ့ ရှိသမျှ စွမ်းအားကို သုံးပြီး ဆောင်ရွက်နေ တယ်ဆိုတာ မမ ယုံချင်စေချင်ပါတယ်။ မမကို ဒက်ဒီဟာ လက် လွတ်စပယ်ထားဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ မစဉ်းစားခဲ့ပါဘူး။ တကယ်တော့ မမသိတဲ့အတိုင်း ဒက်ဒီဟာ မမကို အထူးပဲ ချစ်ပါတယ်။ ညီမတို့ အားလုံးကလည်း မမအပေါ်မှာ ချစ်လျက်ပါပဲ”

“သူတို့တစ်တွေဟာ ချို့တဲ့ဆင်းရဲနေတဲ့ ပြည်သူတွေအတွက် ဆောင်ရွက်နေပါတယ်လို့ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက ဆိုပါတယ်။ အင်မတန် မွန်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားပါပဲ။ ကောင်းပါပြီ ဒီလိုဆိုရင် ညီမလည်း ပြည်သူတွေထဲက ပြည်သူတစ်ယောက်ပဲ မဟုတ်ပါလား။ တခြားပြည်သူတွေလိုပဲ ညီမမှာလည်း လောလောဆယ်မှာ ကြီးမား လှတဲ့ ချို့တဲ့ဆင်းရဲမှု ဒုက္ခကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။ ညီမမှာ အချစ်ဆုံးအစ်မတစ်ယောက် ‘ချို့တဲ့’နေရပါတယ်။ တကယ်တော့ ညီမရဲ့ ပက်ထရီရှာဟတ်စ်ဆိုတဲ့ မမဟာ သူတို့ပြောသလို ဖက်ဆစ် အရင်းရှင်လူတန်းစား’ရဲ့ပြယုဂ်တစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ လူသား စင်စစ်တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့လို့ သူလည်းပဲ အခြား လူသားတွေလို လူ့ဘဝမှာ သက်ဆုံးတိုင် အသက်ရှင်လှုပ်ရှား နေထိုင် သွားဖို့ အခွင့်အရေး အခွင့်အရေးရှိပါတယ်။ ဒါဟာ လူသားတိုင်းရဲ့ မွေးရာပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ပါပဲ။ တကယ်တော့ ဒီအခွင့်အရေးကို အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက ပိတ်ပင်ခဲ့ရင် သူတို့ဟာ လူသား တစ် ယောက်နဲ့ အဲဒီလူသားရဲ့ မိသားစုတစ်စုကိုသာမကဘဲ ကမ္ဘာလူသား ထုကြီးတစ်ရပ်လုံး ခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့ ရာဇဝတ်မှုကြီးကို ကျူးလွန်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ”

“မမပက်တီ မကြာခင် မမပြန်လာလိမ့်မယ်လို့ ညီမတို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ မမပြန်လွှတ်ရေးအတွက် ဒက်ဒီတို့ဘက်က အချိန်ယူပြီး အများကြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးပြီလို့ ညီမ ယူဆပါတယ်။ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကလည်း သူတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို သဘောရှိ တင်ပြခဲ့ပြီးပြီလို့ ညီမ ယူဆပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့လို့ အခုချိန်ဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အပြေအလည် စေ့စပ်ဆွေးနွေးပြီး လိုအပ်ချက်များကို အမြန်ဆုံး အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အချိန်ရောက် နေပြီလို့ ညီမ ယူဆပါတယ်။ မမ ပြန်လွှတ်မဲ့နေ့ရက်ကို သည်းခံ ပြီးသာ စောင့်ပေတော့။ ညီမတို့ကတော့ မမကို ထာဝရ အချစ် မပျက်ဘဲ ပြန်လာမဲ့ရက်ကိုသာ အချိန်တိုင်း လက်ချိုး ရေတွက် နေကြရပါတယ်”

မမကို အချစ်ဆုံးညီမ
ဗစ်ကီ”

မစ္စတာဟတ်စ်၏ တောင်းပန်ချက်အရ ရီမီရီနှင့် လစ်ဇာယ်တို့ကလည်း ပက်တီအား ပြန်လွှတ်ရန် မေတ္တာရပ်ခံစာတစ်စောင်ကို ရေးသား၍ သတင်းစာ နှင့် ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် ဖော်ပြလိုက်ကြသည်။ လက်ရေးဖြင့် ရေးသားထားသော ထိုစာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်က-

‘ပက်တီကို အက်စ်အယ်လ်အေတပ်မတော်က အမြန်ဆုံး ပြန်လွှတ်လာ တဲ့အထိ ထောင်ထဲက ကျွန်တော်တို့ အကျဉ်းသားနှစ်ယောက်ကို လာပြီ နှုတ်ဆက်စေလိုပါတယ်။ ဘာပဲပြောပြော ပက်တီအနေနဲ့ အဖိုးတန်တဲ့ ဘဝ အတွေ့အကြုံကို ရရှိနိုင်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ဒီနိုင်ငံကို အုပ်စိုးနေကြတဲ့ စီးပွားရေးသမား အရင်းရှင် အင်အားစုကြီးတွေရဲ့ လူမဆန်တဲ့ ရက်စက်မှုတွေကို ပက်တီ အပါအဝင် ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး ခံစားနေရတာ ဖြစ်ပါတယ်’ဟူ၍ ရေး သားလိုက်သည်။

သို့သော် စေ့စပ်ဆွေးနွေးချက်များ၊ ရိက္ခာဝေငှရေး အစီအစဉ်များ မေတ္တာရပ်ခံစာများနှင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းအား တောင်းပန်လွှာများဖြင့် အမျိုးမျိုး ကြိုးစားသော်လည်း ပက်တီ၏ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဘာတစ်ခုမျှ အရာမထင်ခဲ့ကြ။ ယခုအချိန်တွင် ပက်တီကိုယ်၌က အက်စ်အယ်လ်အေ

ဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သွားပြီလားဟုပင် သံသယများဝင်ခဲ့ကြရသည်။ ယင်းသို့ သံသယဝင်စရာအကြောင်းအချက်များကလည်း အခိုင်အမာ ရှိနေခဲ့သည်။

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် ပက်တီတို့သည် ဘာကလီနယ်မြေမှ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ ဆင်းရဲသား နီဂရိုးရပ်ကွက်အိမ်ကလေးတစ်ဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအချိန်တွင် ပက်တီမှာ ဓားစာခံဘဝမှ တရားခံဘဝသို့ လုံးဝ ရောက်ရှိသွားပြီဟု ဆိုကောင်းဆိုနိုင်သည်။ သူ့နာမည်ကိုလည်း 'တန်နီယာ' ဟူ၍ ပြောင်းလဲထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က အဆိုပါ သုံးခန်းတွဲအိမ်တွင် အနည်းဆုံး လူငါးယောက် နေထိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် ဘယ်သူတွေ ပါဝင်ပြီး ဘာတွေလုပ်နေသည် ဆိုသည်ကိုကား အတိအကျမသိကြရ။ အိမ်ခန်း နံရံများတွင် တော်လှန်ရေး ကြွေးကြော်သံများ၊ ကဗျာများနှင့် ဦးခေါင်းခုနစ်လုံး မြွေဟောက်ပုံများကို ရေးဆွဲထားပြီး 'တန်နီယာ'ဟူသော လက်မှတ်ကိုလည်း ရေးထိုးထားသည်ဟု ဆိုသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အထောက်အထားအရ သိရသလောက်ဆိုလျှင် ထိုအချိန်က ပက်တီမှာ အကျဉ်းသားတစ်ယောက်လုံးဝ မဟုတ်တော့ချေ။ မျက်မြင်သက်သေများ၏ အဆိုအရ ပက်တီသည် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်အဖြစ် အခန်းထဲတွင် အချုပ်နှောင်ခံနေရခြင်းမျိုး ရှိပုံလုံးဝမပေါ်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပက်တီဟု ယူဆရသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် မတ်လအတွင်းက လမ်းပေါ်တွင် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း သွားလာနေသည်ကိုပင် မြင်သူများက မြင်လိုက်ကြရသည်ဟု အဆိုရှိသည်။

ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဟတ်စ်ကော်ပိုရေးရှင်းမှ ကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ တစ်လအတွင်း ပက်တီကို ပြန်မလွှတ်လျှင် နောက်ထပ် ရိုက္ခာဖြန့်ဝေရန် သတ်မှတ်ထားသော ဒေါ်လာလေးသန်းကိုလည်း ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းမည် ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်သည်။ ပက်တီကို ပြန်လွှတ်ရမည့် နောက်ဆုံးရက်အဖြစ် မေလ ၃ ရက်နေ့ကို သတ်မှတ်လိုက်သည်။ ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ "ဒါဟာ အကြပ်ကိုင်တာမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် အပြန်အလှန်လိုက်နာရမယ့် စည်းကမ်းအရ သတ်မှတ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အမှန်က အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းအနေနဲ့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ ရက် ၆၀ အထိ ကျွန်တော်တို့က ပေးနိုင်ပါတယ်။ သူတို့ဘက်က ဆောင်ရွက်ရမယ့် တာဝန်က ထွေထွေ

ထူးထူး မဟုတ်ပါဘူး၊ 'လွတ်မယ်၊ မလွတ်ဘူး' ဆိုတဲ့ တစ်ခွန်းသာ ပြောလိုက်ရုံပဲ ဟူ၍ မစ္စတာဟတ်စ်က ရှင်းပြသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်ကား မစ္စတာဟတ်စ်၏ ရာသေပဲဆိုဆို၊ တောင်းပန်ချက်ပဲ ခေါ်ခေါ် ဤနောက်ဆုံးလုပ်ရပ်ကြောင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ ချက်ချင်းပင် တုံ့ပြန်မှု ရရှိခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် ကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်၍ ၇၂ နာရီအတွင်း ပက်တီကို ပြန်လွတ်မည်ဟု ကြေညာလိုက်သည်။ ထိုကြေညာချက်တွင် ဆက်လက်၍ 'လိုအပ်သည်များကို နောက်ထပ် ထုတ်ပြန်ဦးမည်။ မည်သည့်ပြည်နယ်၊ မည်သည့်မြို့၌ မည်သည့်အချိန်တွင် ပြန်လွတ်မည် စသည်တို့ကို ဆက်လက် ထုတ်ပြန်မည်' ဟုလည်း ဖော်ပြထားသည်။

ဤတွင် ဟတ်စ်မိသားစုနှင့်တကွ ကြားရသူတိုင်း ထခုန်ရမိတော့မတတ်ဝမ်းသာသွားမိတော့သည်။ 'ဒီအဆို တကယ်သာ မှန်ရင်တော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဝမ်းသာလို့ ဆုံးတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး' ဟူ၍ မစ္စတာဟတ်စ်ကလည်း တကယ်ပင် ဝမ်းသာလို့က်လဲ့ထုတ်ဖော်ပြောကြားလိုက်သည်။

သို့သော် သူ၏ ဝမ်းသာမှုမှာ ခဏတာမျှသာ ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ လှည့်ဖျားမှုကို လှလှကြီးခံလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်တွင် ပက်တီဟတ်စ်မှာ မစ္စတာဟတ်စ်၏သမီး 'ပက်တီဟတ်စ်' မဟုတ်တော့ဘဲ ပြန်ပေးဂိုဏ်းဝင်၊ တော်လှန်ရေးဂိုဏ်းဝင် ရဲမေ 'တန်နီယာ' ဘဝသို့ပင် ရောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

နောက်တစ်နေ့ (ဧပြီလ ၃ ရက်နေ့) တွင် ပြန်ပေးဂိုဏ်းမှ အသံသွင်းတိပ်ခွေတစ်ခု ထပ်မံရောက်ရှိလာသည်။ ထိုတိပ်ခွေနှင့်အတူ ပက်တီ၏ ဆေးရောင်စုံဓာတ်ပုံတစ်ပုံလည်း ပူးတွဲပါလာသည်။ ဓာတ်ပုံထဲတွင် ပက်တီသည် စက်သေနတ်ကြီးကို မာန်ပါပါကိုင်၍ ရပ်နေသည်။ သူ့ရှေ့မှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ အလံ၊ သူ့နောက်မှာကား ဂိုဏ်းတံဆိပ် ဦးခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ရွှေဟောက်ပုံ။

ပက်တီ၏ ကြေညာချက်မှာ သူ၏ ဘဝဟောင်းကို ကြောခိုင်းပြီးနောက် ယခင်က သူတပ်မက်ခဲ့၊ မြတ်နိုးခဲ့၊ လေးစားခဲ့သမျှသော သက်ရှိသက်မဲ့ အရာခပ်သိမ်းတို့ကို လုံးဝ စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာသို့ ထုတ်ပြန်လိုက်သည့် ကြွေးကြော်သံပင် ဖြစ်တော့သည်။ တိပ်ခွေမှ ပေါ်ထွက်လာသော ပက်တီအသံမှာ တစ်ခါတစ်ရံ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ဒေါသသံပါလာသည်။ ရံဖန်ရံခါ ကျယ်လောင်စူးရှစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ပက်တီက သူ့ကြွေးကြော်သံကို 'ပြည်သူများရဲ့ အနာဂတ်ဘဝ သာယာရေးကို လိုလားသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် သူတို့ရဲ့ သေနတ်သံများက လွတ်လပ်ရေး ကြွေးကြော်သံကို ဖော်ကြားနိုင်ပါစေ'ဟု နိဒါန်းချီလိုက်ပြီးနောက် ဆက်လက်၍ ခရားရေလွတ် ပြောကြားသွားသည်။

“ဒီကြေညာစာတန်းဟာ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ရှိတာကို ကျွန်မဆန္ဒအတိုင်း ကျွန်မကိုယ်တိုင် ရေးသားတာ ဖြစ်ကြောင်း ပထမဆုံးပြောကြားလိုပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်မရဲ့ ခံစားချက် အမှန်ပါပဲ။ ကျွန်မကို ဘယ်သူကမှ ဘယ်တုန်းကမှ အတင်းအကြပ်ပြုပြီး အသံလွှင့် မခိုင်းခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မကို ဝါဒမှိုင်းလည်း မသွင်းဘူး။ မူးယစ်ဆေးဝါးလည်း မတိုက်ဘူး၊ နှိပ်စက်ကလုလည်း မပြုဘူး။ အိပ်မေ့ချခြင်း၊ စိတ်ညှို့ခြင်းလည်း မလုပ်ဘူး၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင် ကျွန်မဆန္ဒနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး ဘယ်လိုအကြမ်းဖက်နည်းကိုမှ မလုပ်ခဲ့ကြဘူး။ ကွယ်လွန်သူ နီဂရိုးစာရေးဆရာကြီး ဂျော့ဂျက်ဆင်ရေးသားခဲ့သလို ပြောရရင် ဒါဟာ ကျုပ်ပဲ၊ ဒါဟာ ကျုပ် လိုချင်တာပဲ၊ ဒါဟာ ကျုပ်မြင်တာပဲ”

“ကျွန်မ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဒက်ဒီနဲ့ မာမီတို့ရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်တွေကို ကျွန်မ နည်းနည်းဝေဖန်ပါရစေ၊ ရိက္ခာဝေငှရေးဟာ ပြည်သူတွေကို တမင်ညာတာပဲ၊ တမင်အရှက်ကွဲတာပဲ၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ကျွန်မနဲ့တကွ ကျွန်မကို စောင့်ရှောက်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ နည်းလမ်းရှာရာမှာ လှည့်ကွက်ရအောင် အချိန်ရအောင် ဒက်ဒီတို့က တမင်အချိန်ဆွဲထားတာနဲ့ အတူတူပဲ၊ ကျွန်မ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဒက်ဒီတို့က ဖြစ်နိုင်သမျှ နည်းလမ်းတွေနဲ့ ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်လို့ ထပ်ကာထပ်ကာ ပြောခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဒက်ဒီတို့ဘက်က အရာရာမှာ ပျက်ကွက်ခဲ့ကြတယ်။ ရီမီရိုနဲ့ လစ်တယ်တို့ အာမခံရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ကိစ္စကိုလည်း စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်ခဲ့ကြဘူး။ ကျွန်မရဲ့ အခြေအနေဟာ အကျဉ်းခံရဘော်နှစ်ယောက်ရဲ့ အခြေအနေနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်လို့ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ပြောခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူနှစ်ယောက်ရဲ့ အခြေအနေကောင်းမွန်တိုးတက်ရေးကို ဒက်ဒီတို့ တစ်စက်ကလေးမှ မလုပ်ပေးခဲ့ကြဘူး၊ ဒက်ဒီတို့ ငှားရမ်းထားတဲ့ရှေ့နေက ထောင်ထဲသွားရောက်စစ်ဆေးတဲ့အခါ ထောင်သားနှစ်ယောက်ရဲ့ အခြေအနေကို ရင်နှင့်ဖွယ် ဆိုးဆိုးဝါးဝါးတွေ ရှိခဲ့ရတယ်မဟုတ်လား၊ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဒုတိယအကြိမ် ခန့်အပ်လွှာကို မာမီအနေနဲ့ လက်ခံလိုက်တာဟာ ကျွန်မကို ချက်ချင်း အသက်ထွက်

သွားစေနိုင်တဲ့ လုပ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်တယ်။ အကဲခတ်အယ်လ်အေတပ်ဟာ သူတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်အတိုင်း ‘အကျိုးတူ လွတ်မြောက်ရေး’အတွက်သာ မရှေးရှုခဲ့ရင် ကျွန်မကို သတ်ပစ်ကြမှာ အမှန်ပဲ။ ဒက်ဒီနဲ့ မာမီတို့ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ကျွန်မကို သင်ခန်းစာ အများကြီးပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ဆန်းပြားတဲ့ တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် ဒက်ဒီနဲ့ မာမီတို့ကို ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးပါဘူး။

“စတီဗင်ကို ပြောရဦးမယ်။ စစ်ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ကြားနေရေးဆိုတာ လုံးဝမရှိဘူး။ အဲဒါကို မင်း နားလည်စပြုနေပြီလို့ ငါ ယူဆတယ်။ ပြီးတော့ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးဆိုတာလည်း မရှိနိုင်တော့ဘူး။ ဒီအချက်ကို အကဲခတ်အယ်လ်အေနဲ့ ဆက်သွယ်ရာမှာ ရခဲ့တဲ့ မင်းရဲ့ အတွေ့အကြုံက သက်သေခံနေတယ်။ အကဲခတ်အယ်လ်အေကြောင့် မင်း အများကြီး စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်ခဲ့ရတယ် ဆိုတာ ငါသိပါတယ်။ အဲဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲ၊ မင်းဟာ လက်ဝဲဝါဒီတွေနဲ့ အဆက်အသွယ်လုပ်တယ်လို့ သူတို့က ယူဆလို့ပဲ။ အချို့လူတွေကများ ပြောလိုက်သေးတယ်။ ငါ အဖမ်းခံရတာမှာ ငါကိုယ်တိုင် ကြံရာပါ တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်လို့ သတင်းလွင့်ကြတယ်။ တကယ်တော့ အဲဒီနေ့က ဘာဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာ တို့နှစ်ယောက်စလုံး အသိပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်ကစပြီး နောက်ပိုင်း ဘာဖြစ်လာခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတော့ မင်း မသိပါဘူး။

“ငါဟာ ပြောင်းလဲလာခဲ့ပြီ၊ တိုးတက်လာခဲ့ပြီ၊ ငါ့မှာ အသိတရားဝင် လာခဲ့ပြီ၊ ငါဟာ ဘဝဟောင်းကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မသွားတော့ဘူး။ အခု ငါ ပြောနေတာတွေဟာ မင်းအဖို့ရော အခြား ငါ့မိတ်ဆွေများအဖို့ရော အေးစက်စက်ကြီး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဟိုတုန်းက ငါ သိခဲ့တဲ့ အချစ်ဆိုတာဟာ အခု ငါသိရတဲ့ အချစ်ဆိုတာနဲ့ လုံးဝမတူတော့ဘူး။ ဒါကို မင်းတို့ သိစေချင်တယ်။ ငါ့အချစ်ဟာ အတွေ့အကြုံပေါ် အခြေခံပြီး ကျယ်ပြန့်သွားခဲ့ပြီ၊ ပြည်သူတွေဆီကို ရောက်သွားခဲ့ပြီ၊ ငါ့အချစ်ဟာ အခု ဒီမှာရှိနေထိုင်ရဲဘော်တွေ၊ ထောင်ထဲက ရဲဘော်တွေနဲ့ လမ်းပေါ်က ရဲဘော်တွေအတွက်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ‘တို့အားလုံး မလွတ်လပ်သမျှ ဘယ်သူမှ မလွတ်လပ်ဘူး’ ဆိုတဲ့ အသိတရားက ပေါက်ဖွားလာတဲ့ အချစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ မင်းကိုလည်း ငါ့လိုပဲ ရဲဘော်ရဲဘော်တစ်ယောက်ဖြစ်စေချင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ငါ လုံးဝ မမျှော်လင့်ဘူး။ ငါမျှော်လင့်တာကတော့ ငါ့ဘဝဟာ လုံးဝဥသည့် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီဆိုတာကို မင်းနားလည်ဖို့ပါပဲ။

“ငါ့ကို သူတို့က ရွေးချယ်ဖို့ နည်းလမ်းနှစ်သွယ်ပေးခဲ့ကြတယ်။ ပထမနည်းလမ်းက ငါဆန္ဒရှိတဲ့နေရာ၊ ငါ့ကို လွတ်ပေးစေချင်တဲ့ နေရာကို ရွေးဖို့ပဲ။

နောက်တစ်ခုကတော့ သူတို့နဲ့အတူ ပေါင်းပြီး အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတွေရဲ့ လွတ်မြောက်ရေးနဲ့ ငါ့ရဲ့လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ပဲ။

“ငါက သူတို့နဲ့နေပြီး တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ ရွေးချယ်လိုက်တယ်။ ငါနားလည်ရတဲ့အချက်တစ်ရပ်ကတော့ အုပ်ချုပ်သူ အရင်းရှင်လူတန်းစားဟာ ပြည်သူတွေကို ချုပ်ချယ်လွှမ်းမိုးနိုင်ဖို့အတွက် သူတို့စွမ်းအားရှိသမျှ ကြိုးပမ်းကြလိမ့်မယ်ဆိုတာပဲဖြစ်တယ်။ သူတို့ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မယ်ဆိုရင် သူတို့ရဲ့ ရင်သွေးကိုတောင် စတေးမဲ့လူစားမျိုး ဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်ရင်သွေးကိုတောင်မှ မချစ်တဲ့ လူတန်းစားဟာ တခြားလူတွေရဲ့ ရင်သွေးကို ချစ်ဖို့ဆိုတာကတော့ ဝေလာဝေးပဲ။ သူတို့အဖို့ ဘဝမှာ တန်ဖိုးအရှိဆုံးပစ္စည်းကတော့ ငွေနဲ့ အာဏာပဲ အဲဒီနှစ်ခုကို သူတို့ ဘယ်တော့မှ လက်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

“ဒက်ဒီက ပြောတယ်။ ဒက်ဒီဟာ ကျွန်မရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် ကြိုးစားနေပါတယ်လို့။ အလားတူပဲ ဒက်ဒီက ဆိုတယ်။ ဒီနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူအားလုံးရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် ဒက်ဒီဆောင်ရွက်နေပါတယ်လို့ ဒါပေမဲ့ ဒက်ဒီပြောတာ တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး။ ဒက်ဒီဟာ လူညာကြီးပဲ။ ဒက်ဒီတို့ဟာ အုပ်ချုပ်သူ လူတန်းစားဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒက်ဒီနဲ့ မာမီတို့ရဲ့ ကောင်းကျိုးဟာ ပြည်သူတွေရဲ့ ကောင်းကျိုး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပြည်သူတွေ အလုပ်များများရနိုင်အောင် ဒက်ဒီက လုပ်ပေးမယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရနေတဲ့ အလုပ်ကလေး နည်းနည်းပါးပါးတောင်မှ ပြုတ်ပြုတ်သွားကြတာကို ဒက်ဒီက ဘာလုပ်ပေးနိုင်လို့လဲ။

“တကယ်တော့ ဒက်ဒီဟာ စီးပွားရေးသမား လူလိမ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်မ အခုပြောနေတာကို ဘာမှ နားမလည်ဘူးလို့ ဒက်ဒီကပြောလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင်းရှင်နိုင်ငံဆိုတာ ဘာလဲဆိုတာကို ဒီနိုင်ငံက ဆင်းရဲသားတွေ၊ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတွေကို ဒက်ဒီ ပြောပြစေချင်တယ်။ ဆင်းရဲသား လူမည်းတွေ ဒုက္ခရောက်နေတာ သေပွဲဝင်နေတာကို ဒက်ဒီက ရှင်းပြစေချင်တယ်။ ဒက်ဒီက ပြည်သူတွေကို စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် စွမ်းအင် အကျပ်အတည်းဟာ ဘာလဲဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့ သူတို့ကို ရှင်းမပြတာလဲ။ စွမ်းအင်အကျပ်အတည်းဆိုတာ အရင်းရှင်တွေရဲ့ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုနည်းဗျူဟာတစ်ရပ်၊ ပြီးတော့ စက်မှုစီးပွားရေးပိုင်ရှင်ကြီးတွေရဲ့ အတွင်းခံစိတ်ဓာတ်ကို ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ မျက်နှာဖုံးတစ်ခုဆိုတာကို ပြည်သူတွေကို ပြောပြပါ။

“အရင်းရှင်နိုင်ငံဆိုတာ အဲဒီကြီးမားလှတဲ့ စွမ်းအင်အကူအညီနဲ့ တိုင်းပြည်ရဲ့ စက်မှုစီးပွားရေးတစ်ခုလုံးကို ချုပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ နိုင်ငံဆိုတာကို

ပြောပြပါ။ နောက် ငါးနှစ်ဆိုရင် တိုင်းပြည်က လိုအပ်တဲ့ လူတန်းစားဟာ လက်တစ်ဆုပ်စာ စက်မှုအရင်းရှင်ကြီးတွေသာ ဖြစ်လာမယ်ဆိုတာကို ပြောပြပါ။ နောက်သုံးနှစ်အတွင်းမှာ အောက်တန်းစား အားလုံးနဲ့ အနည်းဆုံး လူလတ် တန်းစားတစ်ဝက်တို့ဟာ အလုပ်လက်မဲ့တွေ ဖြစ်ကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ ပြည်သူတွေ ကို ပြောပြပါ။ ပြည်သူတွေကို ဒက်ဒီက အမှန်တရားကို ပြောပြစေချင်ပါတယ်။ ဥပဒေနဲ့ အမိန့်ဆိုတာ ဟစ်တလာက ဂျူးတွေကို ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့သလို အဖိနှိပ်ခံ လူတန်းစားတွေကို ဖယ်ရှားပစ်ဖို့ ပြုလုပ်ထားတဲ့ နည်းဗျူဟာဖြစ်ကြောင်း ပြည်သူတွေကို ပြောပြပါ။

ဒက်ဒီနဲ့ အခြားဘဝတူ အားလုံးဟာ အာဏာနဲ့ အသပြာတည်တံ့ တိုးပွားရေးအတွက် သန်းပေါင်းများစွာသော ပြည်သူတွေကိုတောင် သတ်ခဲ့လို့ ရှိရင် ကျွန်မကိုလည်း လိုအပ်တဲ့ အခါ မလွဲမသွေ သတ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိပါပြီ။ ဒီနေ့ ဒီနိုင်ငံမှာ လူမည်းကလေးငယ်တစ်ယောက် တွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဒုက္ခကို လူဖြူကလေးတစ်ယောက် တွေ့ကြုံရဖို့ ဘယ်လောက်များ အချိန်ကာလ ကြာဦးမှာလဲ။

ကျွန်မကို သူတို့က တန်နီယာလို့ နာမည်သစ်ပေးထားတယ်။ အဲဒီ နာမည်ဟာ ဘိုလီးဗီယားပြည်သူတွေအတွက် ချေဖျော့ဗျာဒါနဲ့အတူ တိုက်ပွဲဝင် ခဲ့တဲ့ ရဲမေတန်နီယာရဲ့ နာမည်ကို မှည့်ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်တယ်။ သူ့စိတ်ဓာတ် သူ့ခံစားချက်မျိုးနှင့်အတူ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်ဖို့အတွက် အဲဒီနာမည်ကို ကျွန်မ အမြတ်တနိုးခံယူခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ တန်နီယာဟာ သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပြည်သူ အတွက် ရည်ညွှန်းခဲ့တယ်။ ပြည်သူကို ချစ်မြတ်နိုးတဲ့စိတ်၊ အသိပညာတို့ မပြတ်ရှာဖွေလိုတဲ့စိတ်နဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မလည်း ဖိနှိပ်ခံ အမေရိကန် ပြည်သူတွေရဲ့ တော်လှန်ရေးမှာ အဲဒီစိတ်နဲ့ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်မယ်၊ ခုအချိန် မှာ အသားရောင်မရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ လူသားတိုင်းက လွတ်လပ်ရေးကို တောင် တနေကြတယ်။

လစ်တယ်နဲ့ ရိုမီရိုတို့လိုလည်း နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ သင်တို့တို့ ကျွန်မ မမြင်ဖူးပေမဲ့ ကျွန်မ မြင်ဖူးသလိုပဲ ခံစားမိပါတယ်။ မကြာခင် သင်တို့ နဲ့ တွေ့ရတော့မှာပါ။ သင်တို့နဲ့တကွ အားလုံးသော ဘဝတွေအတွက် ကျွန်မ တိုက်ပွဲဝင်နေပါတယ်။ ဘဝရဲ့ အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ရာမှာ သင်တို့ဟာ ကျွန်မ အတွက် စံတင်စရာ အားမာန်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မ စိတ်ဓာတ်ကျတဲ့အခါ မှာ သင်တို့ကို တွေးကြည့်မိပါတယ်။ သင်တို့ ဘယ်မှာရှိနေကြသလဲ၊ ဘာဖြစ်

လို့ အဲဒီမှာ ရှိနေရသလဲလို့ တွေးကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ကျွန်မ စိတ်ဓာတ်တွေ ပြန်လည် တက်ကြွလာပါတယ်။ ဆိုးဝါးလှတဲ့ အခြေအနေမှာ ရောက်နေကြပေမဲ့ သင်တို့စိတ်ဓာတ်တွေ လုံးဝ ကျမသွားတာဟာ အလွန်အားကျစရာကောင်းလှ ပါတယ်။ သင်တို့ဟာ ဒီမှာမရှိကြပေမဲ့ သင်တို့အနားမှာ အခြားရဲရင့်ကြန့်ခိုင် တဲ့ ရဲဘော်တွေ ရှိနေကြပါတယ်။ ကျွန်မတို့ သုံးယောက်ဟာ ကံတူအကျိုးပေး တွေအနေနဲ့ အဖိုးတန်တဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို လေ့လာရရှိနေကြပါတယ်။ ဒါ ပေမဲ့ လေ့လာတဲ့ နေရာချင်းကတော့ မတူဘူး။ ကျွန်မက မေတ္တာစေတနာ ဝန်းရံထားတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှာ သင်တို့နှစ်ယောက်ကတော့ အမှန်းစဉ်ရံထားတဲ့ ဖက်ဆစ်သားရဲတွေရဲ့ ဗိုက်ထဲမှာ၊ ကျွန်မတို့ဟာ ပြည်သူတွေနဲ့ တဖြည်းဖြည်း နီးစပ်လာခဲ့ပြီ။ ကျွန်မတို့ရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေလည်း တဖြည်းဖြည်း ရင့်ကျက် လာခဲ့ပြီ။ အရင်းရှင်ဝက်ကြီးတွေဟာ ဘယ်အထိ ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိရပြီ။ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာ ပြည်သူတွေက အောင်ပွဲခံရမယ်ဆိုတဲ့ အသိတရားနဲ့ ဘယ်လောက်ကြီးမားတဲ့ အန္တရာယ်ကို ဖြစ်ဖြစ် တိုက်ခိုက်နိုင်တဲ့ ပညာတွေကို ကျွန်မ ရဲဘော်တွေက ကျွန်မကို သင်ပေးကြတယ်။

“ကျွန်မတို့ဟာ ‘ရဲဘော်ကြီးဂျော့ဂျက်ဆင် ဘယ်တော့မှ မသေ’ဆိုတဲ့ အသိတရားကို လက်ကိုင်ထားပြီး တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့ ဘဝတူတော်လှန်ရေးသမား တွေ ဖြစ်တယ်”

“ဒီစကားကို ကျွန်မပြောတာဟာ ‘သေရင်သေ မသေရင် အောင်ပွဲခံရ မယ်’ဆိုတဲ့ တန်နီယာရဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်တယ်”

ပက်တီ၏ အသံဆုံးသွားပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စင်ကျူး၏ အသံက တစ်ဆက်တည်း ပေါ်ထွက်လာသည်။

“အကျဉ်းသားကို ကျွန်တော်တို့ လွတ်လိုက်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူက အိမ်ကို မပြန်တော့ပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ ဆက်လက် ဆွေးနွေးစရာမရှိတော့ပါဘူး။ သူဟာ အခု ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဖွဲ့ဝင်ရဲဘော်တစ် ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့တပ်မတော်မှာ တိုက်ပွဲဝင်တပ်သား တစ်ယောက်အဖြစ် လက်ခံလိုက်ပါပြီ”

ဤအသံသွင်းတိပ်ခွေကို တိုင်းပြည်သို့ ကြေညာပြီးနောက်တွင် မစ္စတာ ဟတ်စ်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် နာရီပေါင်းများစွာ အိမ်ထဲမှ လုံးဝ မထွက်ဘဲ နေခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အိမ်ပတ်ပတ်လည်၌ သတင်းစာဆရာနှင့် ရုပ်မြင် သံကြားဌာနမှ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်တို့က ဟတ်စ်မောင်နှံတို့အား တွေ့

ဆုံဆွေးနွေးရန် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ ညနေ နေဝင်ခါနီး အချိန်မှ မစွတာဟတ်စ်တို့ ဇနီးမောင်နှံအိမ်ထဲမှ ထွက်လာပြီးနောက် သတင်းစာဆရာများအား အိမ်ရှေ့ရှိ ကျောက်စရစ်ကားပတ်လမ်းပေါ်တွင် လက်ခံတွေ့ဆုံကြသည်။

မစွတာဟတ်စ်က လေးလံ နွေးကွေးသော လေသံဖြင့်-

“အခု လူတွေ အများဆုံး သိချင်နေတဲ့ အချက်ဟာ ပက်တီ သူတို့ ဂိုဏ်းထဲ ဝင်သွားတာကို ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ ဆိုတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်” ဟု သတင်းစာဆရာတွေ မမေးခင်ပင် ကြိုတင် ပြောကြားလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူက ဆက်လက်၍-

“ကျွန်တော်အနေနဲ့တော့ ပက်တီ သူတို့ဂိုဏ်းထဲ ဝင်သွားတယ်ဆိုတာ လုံးဝ မယုံဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ပက်တီနဲ့ ပေါင်းလာတာ နှစ်ပေါင်း ၂၀ တောင်ရှိပြီ။ သူတို့ပေါင်းတာက နှစ်လပဲ ရှိသေးတယ်။ ဒီလောက်တိုတောင်းတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ သူ့ရဲ့အတွေးအခေါ်တွေဟာ ဒီလောက်မြန်မြန်ကြီး ပြောင်းသွားလိမ့်မယ်သို့ ကျွန်တော် လုံးဝ မယုံဘူး။ ပက်တီအနေနဲ့ ကျွန်တော့်ကိုဖြစ်ဖြစ်၊ သူမာမိကိုဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့ညီမတွေကိုဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူ့ပယောဂမှ မပါဘဲ တိုက်ရိုက် စကားမပြောဘဲနဲ့တော့ ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော်က လုံးဝ မယုံနိုင်သေးဘူး။

“တကယ်တော့ သူ့ဆန္ဒအရ ပြန်ပေးဂိုဏ်းထဲ ဝင်သွားတယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို ချစ်နေဦးမှာပဲ။ သူလုပ်ချင်တာကို လုပ်ခွင့်ပြုမှာပဲ။ အဆုံးစွန်ပြောရရင် အက်ဖ်ဘီအိုင်ကလည်း ပက်တီနောက်ကို မလိုက်ဘူး။ သူလုပ်ချင်တာကို လုပ်ပါစေ၊ လွတ်ထားမှာပဲ။ ပြန်ပေးတွေက ပက်တီကို အိမ်သို့ ခဏပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြန်ခွင့်ပြုပါစေ။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ စကားပြောပြီးရင် သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ပြန်သွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သဘောထားပါပဲ။

မစွတာဟတ်စ် ပြောပြီးနောက် မစွက်ဟတ်စ်က ဆက်၍ ပြောသည်။ ထစ်နေကုန်ငိုထားသောကြောင့် သူမ၏ မျက်လုံးများမှာ မိုးအစ်နီရဲနေကြသည်။

“ကျွန်မ ခင်ပွန်းပြောတာဟာ အားလုံးမှန်ပါတယ်။ ကျွန်မသမီးက ကျွန်မ အသိဆုံးပါပဲ။ သူဟာ အကြမ်းဖက်စည်းရုံးမှု မပါဘဲနဲ့ ဘယ်အသိအဖွဲ့ကိုမှ မဝင်နိုင်ပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကို ကျွန်မတို့က အမြဲတမ်းချစ်မှာပဲ။ သူ မကြာခင် ပြန်လာလိမ့်မယ်လို့လည်း ယုံကြည်ပါတယ်”

ထို့နောက်တွင် မစွတာဟတ်စ်တို့ လင်မယားသည် အိမ်ထဲသို့ ပြန်သွားကြသည်။ သူတို့က စတီဗင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဘာမျှမပြောခဲ့ကြ။ စတီဗင်

ရောက်လာသည်ကိုလည်း မြင်ဟန်မတူ။ စတီဗင်သည် သတင်းစာဆရာများ၏ အမေးကို မခံဘဲ ရှောင်ထွက်လာပြီးနောက် နောက်ဘေးတံခါးမှ ပတ်ကာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားခဲ့သည်။

နောက်နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် စတီဗင် ပြန်ထွက်လာသည်။ စကားပြောခွက်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာမှာ သိသိသာသာကြီး ညှိုးရော်နှမ်းလျနေသည်။ ပက်တီက သူ့အား ရာသက်ပန် အဆက်ဖြတ်လိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလား။ ပက်တီ၏ ရက်စက်သောအသံကို သူ့နားထဲတွင် ပူပူနွေးနွေးပင်ကြားယောင်နေသေးသည်။

“ဟိုတုန်းက ငါ့အချစ်ဟာ အခု ငါ့အချစ်နဲ့ လုံးဝ မတူတော့ဘူး။ ငါ့အချစ်ဟာ အတွေ့အကြုံပေါ် အခြေခံပြီး ကျယ်ပြန့်သွားခဲ့ပြီ၊ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ”

ပက်တီက ဤစကားကို တော်လှန်ရေးရဲမေ တန်နီယာအဖြစ်ဖြင့် ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤစကားသည် စတီဗင်၏ နားထဲတွင် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်နေတုန်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ်ဖြစ်လာသလို ထင်ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် သတင်းစာဆရာများက သူတပေါက် ငါတပေါက် မေးကြမြန်းကြရင်း စကားပြောခွက်များကို စတီဗင်၏ မျက်နှာရှေ့သို့ အလှူအယက်တိုးကပ်လာကြသည်။ ပထမတွင် စတီဗင်က ဘာကို စပြောရမှန်းပင် မသိ၊ သူ့ရင်ထဲမှာ ဆိုနေသည်။ စကားလုံးတွေ လျှာဖျားမှာ တစ်နေကြသည်။ အတန်ကြာအောင် ငြိမ်နေပြီးမှ သူက စကားပြောသည်။

“တကယ်တော့ ခုအချိန်မှာ ကျွန်တော့်စိတ်ဟာ စကားမှန်ပြောနိုင်လောက်အောင် ပုံမှန်အခြေအနေမှာ မရှိပါဘူး။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းကပဲ တိပ်ခွေထဲက အသံကို ကျွန်တော် နားထောင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီစကားတွေဟာ ကျွန်တော့်အတွက် အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီစကားတွေကို ကျွန်တော် ခုနေခါမှာ ဘာမှ နားမလည်သလို ဖြစ်နေပါတယ်။ တကယ် ကျွန်တော် နားမလည်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ရင်နှင့်အောင် ခံစားရပါတယ်။

“လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လအတွင်းမှာ ပက်တီဟာ အကြီးအကျယ် ရင့်ကျက်သွားပြီဆိုတဲ့ အချက်ကို ကျွန်တော်တို့ လက်ခံသင့်ရင် လက်ခံရမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းရဲ့ လုပ်ပုံလုပ်နည်းကိုတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။ ပက်တီဟာ သူ့ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ငြင်းပယ်တယ်။ ဒါတင် မကသေးဘဲ ကျွန်တော်နဲ့ စကားပြောဖို့ကိုတောင် ငြင်းပယ်လိုက်တယ်။ ဒါဟာ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အချက်ပဲ။ သူ့က ကျွန်တော့်ကို ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ ပြောပြမှ ကျွန်တော် ယုံနိုင်ပါမယ်။

“အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက အမှန်တရားကို တကယ်ဖော်ထုတ်ချင်ရင် (ဒီလိုပြောတာ သူတို့က ဖုံးကွယ်ထားတယ်လို့ စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ပါဘူး) အမှန်အတိုင်း ဖြစ်စေချင်ရင် ပက်တီကို ခဏဖြစ်ဖြစ် ပြန်လွှတ်ပြီး သူ့ဆန္ဒကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောခွင့် ပြုသင့်ပါတယ်။ သူ့ဆန္ဒကို ကျွန်တော့်ကိုပဲ ပြောပြပါ။ ဒါဆိုရင် လုံလောက်ပါပြီ။”

“ကျွန်တော် ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ပါဘူး၊ ပက်တီကို ကျွန်တော် ချစ်နေတုန်းပါပဲ၊ အဲဒါကိုပဲ ပြောချင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ဘာပဲလုပ်လုပ် ကျွန်တော် လက်ခံနိုင်တယ်ဆိုတာ သူ့သိပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဖို့ ဘယ်လောက်ပဲ ဒုက္ခဖြစ်ရ ဖြစ်ရ သူ့ကျေနပ်ရင် ကျွန်တော် ကျေနပ်ပါပြီ။ ကျွန်တော် လက်ခံနိုင်ပါတယ်။ ဒါကို သူ့သိတယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒါလောက်ပဲ ပြောပါရစေတော့ခင်ဗျာ”

“ထို့နောက် စတီဗင်သည် ကြေကွဲဝမ်းနည်းလှဟန်ဖြင့် လေးတွဲရွာ လျှောက်ရင်း အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားတော့သည်။ ။

(၈)

ဝါဒပိုင်း အသွင်းခံရသလော

အများသိကြသည့်အတိုင်း ပက်တီဟတ်စ် အသက်နှင့်ကိုယ် အိုးစားမကွဲဘဲ ပြန်လွတ်လာရေးအတွက် မိဘနှစ်ပါးက ငွေအား လူအားဖြင့် နေ့ရောညပါ မအိပ်မနေ ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ သူ့ချစ်သူ စတီဗင်ကလည်း ပူဆွေးစိတ်ကို မျိုးသိပ်ကာ သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့် အနည်းနည်း အဖုံဖုံ ကြိုးစားခဲ့သည်။ အသင်း

အဖွဲ့များ၊ အစိုးရဌာနများနှင့် များစွာသော ပြည်သူ့တွေ့ကလည်း တစ်တပ်တအား ဝိုင်းဝန်းကူညီခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ယင်းကြိုးပမ်းချက်အားလုံးမှာ 'သုည'သာ ပြခဲ့သည်။ အလဟဿသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဘာတစ်ခုမျှ အရာမထင်။

ထို့ကြောင့် ဟတ်စ်မိသားစုအဖို့ ငွေတွေ ပုံအော့၍ကုန်၊ မေတ္တာစေတနာတွေ စုပုံ၍ ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် 'ဓားမလည်းဆုံး ဖွတ်လည်းဆုံး' ကိန်းနှင့်သာ ကြုံခဲ့ရသည်။ ပက်တီ၏ ပြဿနာကို မိဘသားချင်းတွေ ဘက်မှ ကြည့်လိုက်လျှင် စုတ်တသတ်သတ်နှင့် ရင်ကွဲမတတ် ခံစားကြရသည်။ ပက်တီ၏ ချစ်သူ ကျောင်းဆရာလေး စတီဗင်ဘက်မှ ကြည့်လိုက်ပြန်လျှင်လည်း ရွှေလည်တွဲ၍ ချစ်ပွဲဝင်ကြရတော့မည့်ဆဲဆဲ ရှင်ကွဲ ကွဲခဲ့ရသောကြောင့် ရင်ထုမနာ ဗျာပါကြွယ်ခဲ့ရသည်။ အာဏာပိုင် အစိုးရဘက်မှ ကြည့်ပြန်သော်ကား လောက်လောက်စားစား မရှိသော ပြန်ပေးဂိုဏ်းသားတစ်စု၏ ကလူကမြူလုပ်ရပ်ကြောင့် အောင်သက်သက်နှင့် မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြရသည်။ ဤ

အရေးအခင်းတွင် ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးမှာကား ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့အားလုံးလည်း သက်ဆိုင်ရာ ကာယကံရှင်တွေနှင့် ထပ်ထူထပ်မျှခံစားခဲ့ရသည်ပင် ဖြစ်သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်ကို ဇနီးမောင်နှံကိုပဲ သနားတော့မှာလား။ ပက်တီနှင့် သူ့ချစ်သူစတီဗင်ကိုပဲ မေတ္တာပွားရတော့မှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့ကိုပဲ ဖိထောင်းရတော့မှာလား။ ယင်းသို့လျှင် ပွဲကြည့်ပရိသတ်ပြည်သူတွေမှာ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဇေဝေဝါဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ မရေမရာခံစားခဲ့ကြရသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ရေရာသော လူတိုင်းစိတ်ဝင်စားသော အချက်တစ်ရပ်ကတော့ ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် ပေါ်လွင်ခဲ့သည်။ ယင်းအချက်သည် ပြန်ပေးမှု၌ အခရာလည်း ဖြစ်သည်။ အဓိကလည်း ကျသည်။ ထိုအချက်ကား အခြားမဟုတ်၊ ပက်တီဟတ်စ် ဘာကြောင့် ပြန်ပေးရိုဏ်းထဲ ဝင်သွားသလဲ၊ သူ့သဘောအတိုင်း ဝင်သွားတာလား။ ဒါမှမဟုတ် ပြန်ပေးတွေက အဓမ္မအကြမ်းဖက်နည်းဖြင့် ဝါဒမှိုင်းသိမ်းသွင်းခံရ၍ ဝင်သွားတာလား။ ဒါမှမဟုတ် အခြား တစ်နည်းနည်းဖြင့် စည်းရုံးခံရလို့ ပြန်ပေးတွေနှင့် သစ္စာနှံသွားတာလားဟူသော ပြဿနာပင် ဖြစ်သည်။

ဤမှုခင်းကို တစ်လျှောက်လုံး စိတ်ဝင်စားစွာ လေ့လာသုံးသပ်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ဝါဒမှိုင်းအသွင်းခံရလို့ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့ရသည်ဟု အလေးအနက် ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ပက်တီ၏ဖခင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သဘောထားကို လက်ခံခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပက်တီက သူ့အား ‘အရင်းရှင်လူလိမ်ကြီး’ ဟူ၍ ရက်ရက်စက်စက် စွပ်စွဲလိုက်သောအခါ မစ္စတာဟတ်စ်က ‘သူပြောတဲ့စကားတွေထဲမှာ တချို့စကားတွေကိုတော့ သူတကယ်ယုံကြည်လို့ ပြောနေတယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆချင်တယ်။ အထူးသဖြင့် ခုနေခါ မယုံတော့တောင်မှ သူပြောနေတဲ့အချိန်မှာတော့ သူတကယ်ယုံကြည်လို့ ပြောနေတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ တကယ်လို့သာ သူဟာ ဝါဒမှိုင်းအသွင်းခံရရင်တော့ အဲဒါ တကယ်သေချာတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ နှိပ်စက်ခံရမယ်လို့တော့ မထင်ဘူး။ ကျားလေးအိမ်ထဲ ထည့်ပြီး ချောက်လှန့်သိမ်းသွင်းတဲ့ အဖြစ်မျိုးတော့ သူခံရလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်မထင်ဘူး။ အနီးစပ်ဆုံးဖြစ်နိုင်တာကတော့ သူ့ကို စိတ်ဓာတ်စစ်ဆေးရေးနဲ့ သိမ်းသွင်းကြတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ အချိန်ကလည်း အတော်ကြာခဲ့ပြီ။ အနေနဲ့ စိတ်ပြောင်းကိုယ်ပြောင်း ဖြစ်နိုင်လောက်တဲ့ အချိန်ပါပဲ’ ဟူ၍ ပြောသည်။

မစ္စတာဟတ်စ်၏ အစ်ကို ဝီလျံဟတ်စ် (ပက်တီ၏ ဦးကြီး)ကလည်း သင်းအဆိုကို ထောက်ခံခဲ့သည်။

“ပက်တီဟာ အကြမ်းဖက်နည်း တစ်နည်းနည်းနဲ့ ဒါမှမဟုတ် စိတ်ညှို့ နည်းတစ်ခုခုနဲ့ ဒါမှမဟုတ် မူးယစ်ဆေးဝါးတစ်ခုခုနဲ့ သိမ်းသွင်းခံရတာ ဖြစ်မယ်။ ဒီလိုမှ မလုပ်ရင် ဒီစကားမျိုး ဘယ်တော့မှ ပြောမဲ့ မိန်းကလေးမဟုတ်ဘူး။ သူဟာ မိဘစကားကို နားမထောင်ရင်သာနေမယ်။ အခုအခြေအနေမျိုးထိ ဖော်ကားမော်ကားတော်လှန်မဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူဟာ ချစ်စရာကောင်းသလောက် အသိဉာဏ်တိုးတက်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်။ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးက သူ့အဖေကို အခုလို မကြားဝံ့မနာသာ ပြန်ပြောတယ်ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး’ ဟူ၍ မစ္စတာဝီလျံဟတ်စ်က မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။”

ထို့အပြင် မစ္စတာဟတ်စ်ကိုယ်တိုင် အယ်ဒီတာချုပ်နှင့် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသော ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ထုတ် “အိဇွမ်းမင်းနား”သတင်းစာ၏ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ၊ ဟတ်စ်မိသားစု၏ မိတ်ဆွေရင်း ချားလ်စ်ဂိုးကလည်း သူ၏ သင်မြင်ချက်ကို ပြောပြသည်။

“မိဘကို အင်မတန်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က အခုလို မိဘကို ကဏ္ဍကောဇလုပ်တာကတော့ လုံးဝ မယုံနိုင်စရာပဲ”

သို့သော် ပက်တီ၏ချစ်သူ စတီဗင်ကမူ ပက်တီနှင့် ပတ်သက်၍ အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခွထွက်သော စကားကို ဆိုသည်။ ပက်တီ အကြမ်းဖက်နည်း တစ်နည်းနည်းဖြင့် သိမ်းသွင်းမှုကို ခံကောင်းခံရလိမ့်မည်။ သို့သော် မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်နိုင်သည်ကိုမူ အတိအကျ မဝေဖန်နိုင်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပက်တီဟာ ဒီအေးဖြင့် လွတ်လပ်သော၊ တိုးတက်သော စိတ်ထားရှိကြောင်းကိုတော့ စတီဗင်က လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံသည်။

“ဒါပေမဲ့ သူဟာ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိတယ်။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာတယ်။ မိသားစုကို ချစ်စာယ်။ အိုးအိမ်ကို ခင်တွယ်တယ်။ သူ့ရှေ့မှာ ဆရာဆယ်ယောက် ဆိုင်ပြီး တစ်နေ့ ၁၀ နာရီနှုန်းနဲ့ ကျုံးသွင်းတဲ့တိုင်အောင် သူ့ခံယူချက်ဟာ အခုပြောင်းသွားသလို ပြောင်းလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ဘူး။ တကယ်တော့ သူ့ကိစ္စဟာ နိုင်ငံရေးအပြောင်းအလဲတော့ ဖြစ်နိုင်စရာ မရှိဘူး။ စိတ်အပြောင်းအလဲပဲ ဖြစ်နိုင်စရာရှိတယ်။ မိဘကိုစွန့်၊ ချစ်သူကိုပစ်၊ အပေါင်းအသင်းကို သပိတ်မှောက်ပြီး လူကြမ်းစိတ်ကြမ်းဖြစ်သွားရတာ တော်တော်တော့ ဆန်းတာပဲ။

တရားရုံးတွင် စွဲချက်တင်ခံရပြီးနောက် အပြေးမပျက် တွေ့မြင်ရသော အင်မီလီဟ်ရစ်
ပက်တီ (စီးကရက်လက်ကြားညှပ်၍ ပက်တီဘေးမှ ထိုင်နေသူမှာ အမျိုးသမီးရဲ
သည်။)

ကျွန်တော်တော့ ဘယ်လိုမှ မစဉ်းစားတတ်တော့ပါဘူးဟူ၍ စတီဗင်
စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြောပြသည်။

သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင်မူ ပက်တီသည် အကြမ်းဖက်နည်းဖြင့် ဦးနှောက်
ဆေးဝါဒမိုင်း အသွင်းခံရသောကြောင့်သာ ဤသို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရသည်

စတီဗင်က အခိုင်အမာ ယုံကြည်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ယခင်က သူနားမလည်နိုင်ခဲ့သော သိမ်မွေ့ လှသည့် အခြေအနေတစ်ရပ်ကို သူ ယခု နားလည်စပြုလာသည်။ ထိုအခြေအနေမှာ စိတ်ပညာသဘောနှင့် ဆက်စပ်နေသောကြောင့် သူ့အနေဖြင့် လူအများ သဘောပေါက်အောင် မရှင်းပြတတ်ဟု သူက ဆိုပြန်သည်။ ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက် တစ်ပတ်ခန့်က စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်တစ်ဦးက စတီဗင်နှင့် ဟတ်စ်မိသားစုတို့အား အကြံဉာဏ်အချို့ပေးခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ပက်တီဟတ်စ်သည် ပြန်ပေးများလက်ထဲတွင် စိတ်ပညာသဘောအရ 'အိုင်ဒင်တီဖီကေးရှင်း' (ထပ်တူစွဲခြင်း) သဘောမျိုးဖြင့် စိတ်ပြောင်းလဲသွားနိုင်ကြောင်း ယင်းဆရာဝန်က ကြိုတင်သတိပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ဤသည်မှအစပြု၍ ပက်တီဟတ်စ် ပြန်ပေးဆွဲမှုသည် လူ့အပြုအမူလေ့လာမှုဆိုင်ရာ စိတ်ပညာနယ်ပယ်အထိ ထိုးဖောက်ကျယ်ပြန့်သွားခဲ့သည်။ သာမန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဘဝမှ လက်နက်ကိုင် အကြမ်းဖက် တော်လှန်ရေးရဲမေဘဝသို့ ပြောင်းလဲသွားရသော ပက်တီဟတ်စ်၏ ပြဿနာမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံတစ်ဝန်းမှ အကျော်အမော် စိတ်ပညာရှင်ကြီးများ၏ ဓာတ်ခွဲခန်းသို့ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။ သူ၏ စိတ်ပြောင်းလဲမှုကို အခြေပြု၍ စိတ်ပညာရှင်ကြီးများက သူတို့၏ မူလစိတ်ပညာ သဘောတရားများကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်သုံးသပ်ခဲ့ရသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ယင်းစိတ်ပညာရှင်အားလုံးကပင် ပြန်ပေးရိုက်နှင့် ပက်တီဟတ်စ် ပူးပေါင်းသွားရခြင်း မူလဘူတ အကြောင်းရင်းမှာ သူမ၏ အတွေးအခေါ် ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ချက်ချခဲ့ကြသည်။

တောင်ရိုင်း ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်မှ စိတ်ရောဂါကုပညာရှင် ဒေါက်တာဝါနာမင်ဒယ်က ပက်တီဟတ်စ်ပြဿနာမှာ အများသိနေသော သာမန်ဝါဒမှိုင်းသွင်းခြင်းမျိုးမဟုတ်၊ စိတ်ပညာသဘောအရ 'ထပ်တူစွဲခြင်း' သာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ဒေါက်တာမင်ဒယ်က ဆက်လက်၍ 'အခုလို ရက်သတ္တငါးပတ်အထိ မိမိရဲ့ မူလပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လုံးဝ အဆက်ပြတ်ပြီး တစ်ခါမှ မတွေ့မကြုံဖူးတဲ့ စိတ်ကြမ်းရုပ်ကြမ်း ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးထဲရောက်သွားတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို စိတ်ပြောင်းအောင် လွယ်လွယ်နဲ့ လုပ်နိုင်တယ်။ အဲဒီလူဟာ သူ့ကို ချုပ်ချယ် ဖိနှိပ်ထားတဲ့ လူတွေနဲ့ သူ့ကိုယ်တိုင် တသားတည်းတွေးပြီး သူလည်းမဲအဲဒီလူတွေလို ထပ်တူဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်' ဟူ၍ ရှင်းပြသည်။

'ယင်း' ကော်ဖီရေးရှင်းမှ ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဘရိုင်ယင်ဂျင်းကင်း

ကလည်း အထက်ပါ 'ထပ်တူစွဲခြင်း သဘောတရား' ကို လက်ခံသည်။ ဂျင်းကင်း
 မှာ လုပ်ကြံမှုများ၊ အာဏာသိမ်းမှုများနှင့် အကြမ်းဖက်မှုများဆိုင်ရာ စိတ်ပညာ
 သဘောတရားများကို လေ့လာနေသူ ပါရဂူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ၏ အဆိုအရ
 ဓားစာခံတစ်ဦးအား အကြမ်းဖက်အနိုင်ကျင့်ခြင်းမှာ အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ
 တဖြည်းဖြည်း ခံနိုင်ရည်ရှိလာတတ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဓားစာခံမှာ စိတ်
 ဓာတ်ငယ်မူပြန်ကာ သူ့အား ဖမ်းဆီးထားသူများကိုပင် မိဘများသဖွယ်၊ အာဏာ
 ပိုင်များသဖွယ် အထင်အမြင်ရောက်လာတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထဲတွင်ပင် အတ်လန်တာမြို့မှ
 ရီဂျင်နယ်မာဖီဆိုသူ သတင်းစာဆရာတစ်ဦးအား ပက်တီနှင့် ရှေ့ဆင့်နောက်
 ဆင့် ပြန်ပေးဆွဲခံခဲ့ရရာ ထိုစဉ်က မာဖီမှာ ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက် ရက်ပိုင်း
 အတွင်း စိတ်ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ ဤသည်မှာလည်း စိတ်ပညာသဘောအရ
 'စိတ်တူစွဲခြင်း' (ဝါ) 'ထပ်တူစွဲခြင်း' (ကိုယ်တူထင်ခြင်း) ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်
 ဟု ဆိုသည်။

'စင်စစ် ပြန်ပေးဓားစာခံဘဝဟာ လူတစ်ယောက်အဖို့ အခံရအခက်ဆုံး
 အတွေ့အကြုံ ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်တရားခံနဲ့ ကြီးမိန့်တရားခံဆိုရင် ပိုတောင်ဆိုး
 သေးတယ်။ သူတို့ဘဝဟာ ရှင်ဖို့ထက် သေဖို့ဘက်ကသာ ပိုများနေတယ်။
 ဒါကြောင့် ခံနိုင်ရည်ကာလဟာ အင်မတန် တိုတောင်းတယ်။ အလွန်ဆုံး
 တောင့်ခံနိုင်လှရင် တစ်လ နှစ်လပါပဲ။ ဓားစာခံအနေနဲ့ လုံးဝ အကာအကွယ်မဲ့
 နေတယ်။ ဘာမှ အားကိုးစရာ မရှိသလို ထင်နေတယ်။ အဆိုးဆုံးတော့
 ခံနိုင်ရည်လွန်သွားပြီးတဲ့ အချိန်ပဲ။ အင်မတန် စိတ်ဓာတ်ကျသွားပြီး အကြမ်းဖက်
 သမားက ခိုင်းရာကို လုပ်ရတော့တယ်။ သူဟာ စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ်ဖြစ်ပြီး
 မထိန်းနိုင်တော့ရင်လည်း အသတ်ခံရဖို့လမ်းနဲ့ သတ်သေဖို့လမ်းပဲ ကျန်တော့
 တယ်' ဟူ၍ မစ္စတာဂျင်းကင်းက ပြောသည်။

မစ္စတာဂျင်းကင်း၏ အဆိုအရ အကြမ်းဖက်နှိပ်စက်ခံရသူများအဖို့
 ထပ်တူစွဲ၍ စိတ်ပြောင်းလဲသွားရာတွင် နှစ်မျိုးရှိသည်။ တစ်မျိုးမှာ ဓားစာခံသည်
 မနိုင်၍ သည်းခံရခြင်းမျိုးဖြင့် အကြမ်းဖက်သမားများနှင့် ပူးပေါင်းသွားခြင်း
 မျိုးဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စမျိုးတွင် ဓားစာခံက မိမိ၏ အသက်အန္တရာယ်အတွက်
 စိုးရိမ်ကြောက်လန့်ပြီး မိမိကိုယ်တိုင်ပင် အကြမ်းဖက်သမားနှင့် ထပ်တူထပ်စွဲ
 ဖြစ်သွားတတ်သည်။ တချို့မှာမူ အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်ခြင်းအောက် ခံရပြီးသောအခါ
 တွင် အဆုံးစွန်အထိ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွားပြီး မိမိကိုယ်ကို တလေးငယ်တစ်

ယောက်ပမာသာ သဘောထားတော့သည်။ ထိုအခါ အကြမ်းဖက်သူကိုလည်း မိဘသဖွယ် ယူမှတ်သွားတတ်ကြသည်။

သို့သော် ၁၉၆၉ ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဘာခဲအယ်ဘရစ်စ် ပြန်ပေးမှု တွင်ကား ပြဿနာမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ အယ်ဘရစ်စ် (၆၀ နှစ်) သည် ဘရာဇီး နိုင်ငံတွင် တော်လှန်ရေးသမားများက ဖမ်းဆီးသွားခဲ့သည်။ အဖမ်းခံရပြီး သုံးရက် တမွန်းတည့်အချိန်မှာပင် သူ့စိတ်ထားမှာ တော်လှန်ရေးသမားတို့နှင့် တသား တည်းဖြစ်သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့အတွေ့အကြုံကို မစ္စတာအယ်ဘရစ်စ်က အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည် ပြောပြခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်ကို ဖမ်းသွားတဲ့လူတွေက စာက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေချည်း ပဲ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကျောင်းထုတ်ခံရသူတွေ ဖြစ်တယ်။ များသော အားဖြင့်ကတော့ နိုင်ငံရေးကိစ္စကြောင့်ပေါ့။ ကျုပ်ကတော့ သူတို့ကို ပညာတတ် မိုက်ရူးရဲကလေးတွေလို့ပဲ သဘောထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ပြောတဲ့စကားတွေ ကတော့ တော်တော်ကို စဉ်းစားစရာကောင်းတယ်။ သူတို့က ကျုပ်ကိုပြောတယ်၊ ‘သံအမတ်ကြီးပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ကျွန်တော်တို့အဖို့ ဘာမှထွက်ပေါက်မရှိ တော့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ သတင်းစာလွတ်လပ်ခွင့်လည်း မရှိဘူး၊ ပြော ချင်ရာကို ပြောပိုင်ခွင့်လည်းမရှိဘူး။ ပြည်သူ့အများစုကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ လုပ်သား သမဂ္ဂတွေလည်း မရှိဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်တို့က ဘရာဇီးအစိုးရကို စစ် ကြေညာတာပေါ့။ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကြာရင် ကြာမယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော် တို့ပဲ အောင်ပွဲခံရမှာပဲ’။ သူတို့က အဲဒီလို သူတို့ ပြဿနာကို တင်ပြကြတယ်။ ဘရာဇီးအစိုးရကို စစ်ကြေညာတာကိုတော့ ကျွန်တော်က လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ တိုင်းပြည်အကျိုး မျှော်ကိုးတဲ့ မွန်မြတ်တဲ့ ရည်မှန်းချက်ကိုတော့ အုလှိုက်သဲလှိုက် ကြိုက်သွားမိတယ်”

မစ္စတာဂျင်းကင်းက နောက်ထပ် ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ပြောပြ သေးတယ်။ ထိုဖြစ်ရပ်မှာ ၁၉၇၃ ခုနှစ်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ဆွီဒင်နိုင်ငံ၊ စတော့ဟုမ်းမြို့ဘဏ်တိုက် ဝင်စီးမှု ဖြစ်သည်။

“အဲဒီတုန်းက ဓားပြတွေကို ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးနေတုန်း ရဲဘက်က လက်ပူးလက်ကြပ် ဝိုင်းမိတယ်။ ဓားပြတွေက မြေအောက်ခန်းဆင်းပြေးပြီး အခိုင်အလုံ ပိတ်နေကြတယ်။ ဘဏ်တိုက်အမှုထမ်း ဓားစာခံတွေကိုလည်း သူတို့နဲ့အတူ မြေအောက်ခန်းထဲမှာ ဖမ်းဆီးထားတယ်။ ရက်အတော်ကြာပြီးတဲ့ နောက် ရဲအဖွဲ့က ကြံဖန်ပြီး အခန်းထဲကို မျက်ရည်မှုံးပစ်သွင်းတယ်။ အဲဒီအခါ

မှာ ဘက်တိုက်အမှုထမ်း မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ပထမဆုံးထွက်လာတယ်။ မကြာခင်ဘဲ မြေအောက်ခန်းထဲက ရှိသမျှလူတွေ တန်းစီထွက်လာကြပြန်တယ်။ ရှေ့ဆုံးက ဓားစာခံမိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဝိုင်းကြည့်နေတဲ့ လူအုပ်ဘက်လှည့်ပြီး 'ကဲ...နောက်မှ တွေ့ကြသေးတာပေါ့' လို့တောင် လက်ထိပ်တန်းလန်းနဲ့ နှုတ်ဆက်သွားသေးတယ်။ သိရသလောက်ဆိုရင် ဓားစာခံမိန်းမတစ်ယောက်က ဓားပြနဲ့ လက်ထပ်ဖို့အတွက် ထောင်က ပြန်ထွက်လာတဲ့အထိတောင် စောင့်နေသေးတယ်လို့ ဆိုတယ်။"

ထို့အပြင် မိမိတို့ရင်ဝကို သေနတ်နှင့် တော့ပြီး လေယာဉ်အပိုင်စီးခဲ့သော အကြမ်းဖက်သမားများနှင့် ရည်းစားဖြစ်သွားကြသည့် လေယာဉ်မယ်ပေါင်း တော်တော်များများ ရှိကြောင်းကိုလည်း မစွတာဂျင်းကင်းက ပြောပြခဲ့သည်။

တောင်ပိုင်း ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်မှ စိတ်ရောဂါကုပညာရှင် ဒေါက်တာဖရက်ဒရစ်ဟက်ကားကမူ ပက်တီဟတ်စ်သည် အလုံးစုံ ဝါဒမှိုင်းအသွင်းခံရခြင်းမဟုတ်ဘဲ တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာ အသွင်းခံရခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ ပြန်ပေးတို့က သူ့အား ပြန်လွှတ်ခဲ့ခြင်းက ပျံ့အချက်ကို ထင်ရှားစေသည်ဟု သူက ဆိုသည်။ ပထမတွင် ပက်တီ၏ စိတ်ထားအပြောင်းအလဲနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အပြောင်းအလဲတို့ကြောင့် ဝါဒမှိုင်းသွင်းခြင်းခံရသည်ဟု ယူဆစရာဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ယင်းအချက်အတွက် ခိုင်လုံသော အထောက်အထားမရှိ။ နောက်ဆုံးဖြစ်နိုင်သည်မှာ ပြန်ပေးများက သူ့အား အရေးတယူ ကြင်ကြင်နာနာဆက်ဆံကြသောကြောင့်သာ သူတို့အား ရာဇဝတ်ကောင်များဟူ၍ မထင်တော့ဘဲ ကျေးဇူးရှင်များလို သဘောထားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟုလည်း ဒေါက်တာဟက်ကားက အဆိုပြုသည်။

ယင်းအဆိုကို လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့၊ အောလစ်ဖ်ပျူးဆေးရုံမှ စိတ်ပညာဌာနမှူး ဒေါက်တာဝီလျံအိဗန်က ဖြည့်စွက်ချက်ဖြင့် ထောက်ခံခဲ့သည်။ ဒေါက်တာအိဗန်က 'ဓားစာခံနဲ့ ပြန်ပေးတွေ စိတ်တူကိုယ်မျှဖြစ်သွားကြပြီ' အခုလို ပူးပေါင်းသွားတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ပက်တီဟာ တမူထူးခြားတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အသိုင်းအဝိုင်းထဲ ရောက်သွားတဲ့အခါ အချိန်တန်တော့ သူလည်း ဒီပုထိုးထဲက ဒီပဲဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'ဟူ၍ ပြောပြသည်။

ပြန်ပေးများအပေါ် ပက်တီက လုံးဝအားထားယုံကြည်သွားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဒေါက်တာအိဗန်ကလည်း မစွတာဂျင်းကင်း၏ အဆိုကို ထောက်ခံသည်။ 'အခြေအနေအရ သူ့ဘဝဟာ အစစအရာရာမှာ ပြန်ပေးတွေကို

အားထားနေရတော့ နောက်ဆုံး သူ ဒီအခြေအနေကို ရောက်လာခဲ့ရတာပေါ့ ဟူ၍ ဒေါက်တာအီဗန်က ဆက်လက်ပြောပြသည်။

တိပ်ခွေထဲမှ ပက်တီ၏ အသံအလေးအပေါ့ကို စကားသံဆိုင်ရာ ပါရဂူ များ လေ့လာရာတွင်လည်း ပက်တီသည် များသောအားဖြင့် တိပ်ခွေမှ စကား များကို စိတ်ပါလက်ပါ ပြောခဲ့ကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိကြရသည်။ သို့သော် ယင်းသို့ ပြောရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကိုမူ သူတို့အနေဖြင့် မသိနိုင်ဟု ဝန်ခံ ခဲ့ကြသည်။

ဘာကလီမြို့၊ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်မှ စိတ်ပညာပါမောက္ခ ရစ်ချတ် လာဇာရပ်ကမူ ပက်တီ၏ ပြဿနာမှာ မိသားစုဆက်ဆံရေးအပေါ်တွင်လည်း ရင်းမြစ်ခံသည်ဟု ဆိုသည်။

ပက်တီ ပြန်ပေးဆွဲခံရသောကြောင့် မိဘများမှာ သောကရောက်ကြရသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ရှက်ကြောက်စိတ်လည်း ဖြစ်ကြရသည်။ မစ္စတာဟတ်စ်မှာ တိုင်းသိပြည်သိသတင်းစာဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ရာ သူ၏ ရှက်ကြောက်စိတ်မှာ ပို၍ ကြီးထွားခဲ့ရသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ပက်တီကလည်း သူ့ကြောင့် မိဘ ဆွေမျိုးများ ဒုက္ခရောက်၊ သောကပွေကြရသည်ဟု တွေးကာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေရသည်။ ဤသို့ဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်၏ သောကကို အခြေခံပြီး ပြန်ပေး များ၏ သိမ်းသွင်းမှုကြောင့် ပက်တီသည် စိတ်ပြောင်းသွားရခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဤကား ပါမောက္ခလာဇာရပ်၏ အယူအဆဖြစ်သည်။

ပါမောက္ခလာဇာရပ်က စိတ်ပညာသဘောအရ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အသေးစိတ် ဆက်လက်ရှင်းပြသေးသည်။ ပထမအချက်အားဖြင့် ပက်တီသည် လုံးဝဥသံစိတ်ပြောင်းလဲသွားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ စိတ်ပညာသဘော အရ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းမှာ မူလ အခြေအနေဟောင်းနေရာ၌ အခြေအနေသစ် များ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းလာခြင်းသဘောပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့စိတ်ပြောင်းလဲ ခြင်းသည် ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသော်လည်း ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်ရန် အများအားဖြင့် အချိန်ယူရသည်။ ချက်ချင်းဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်။ 'ရီဖော်လူးရှင်း' (တော် လှန်ရေးဖြစ်စဉ်) မျိုးဖြင့် ရုတ်ချည်းဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်။ 'အီဖော်လူးရှင်း' (တရွေ့ရွေ့ဖြစ်စဉ်) သဘောဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအချက်မှာ ပြန်ပေးဆွဲခံနေရစဉ်အတွင်း ပက်တီသည် အသက် အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။ သူ့အသက်မှာ ပြန်ပေးတို့၏ လက်ထဲ၌ရှိနေ သည်။ သူ့ဘဝမှာ ပြန်ပေးတို့ ပြုသလို ခံရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်နေသည်။

ပြန်ပေးတို့က ယင်းအချက်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ အဓမ္မခိုင်းသောကြောင့် ပက်တီက သူတို့ပြောတိုင်း လိုက်လုပ်ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

တတိယအချက်မှာ ပက်တီသည် ပြန်ပေးများနှင့် ထပ်တူစွဲ၍ ပြောင်းလဲ သွားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ထပ်တူစွဲခြင်းမှာ သဘောတူပြောင်းလဲခြင်းနှင့် သဘော မတူဘဲ ပြောင်းလဲခြင်းတို့၏ကြားတွင် ရှိသော မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ပြောင်းလဲခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ပက်တီတွင် မိမိ၏ မူလအခြေအနေများနှင့် ပတ်သက်၍ လိုဘမပြည့် စိတ်၊ အားမလို အားမရစိတ်၊ ကရုဏာဒေါသောစိတ်များ ရှိနေသည်။ တစ်ချိန် တည်းတွင် ပြန်ပေးတို့၏ အခြေအနေကို နှစ်သက်စွဲလမ်းမိသောစိတ်ကလည်း ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ယင်းသို့ ထပ်တူစိတ် သို့မဟုတ် ဒွိစွဲစိတ်ရှိနေခြင်းကြောင့် သူမ၏ မူလ အခြေအနေကို မည်သို့မျှ မပြောင်းလဲသော်လည်း တစ်ချိန်တည်း တွင် သူမ၏ မူလအခြေအနေများက ပြန်ပေးတို့၏ အခြေအနေများနှင့် တူညီ ပြီး သဟဇာတ်ဖြစ်သွားကာ ပူးပေါင်းမိသွားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

နောက်ဆုံးအချက်မှာ ပက်တီသည် မူလကတည်းက စိတ်မမှန်သူဖြစ် ကောင်း ဖြစ်နေမည်။ ထို့ကြောင့် သောကစိတ်ဖိစီးလာသောအခါ ခံနိုင်ရည်မရှိ တော့ဘဲ သူ၏ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးမှာ လုံးဝ ပျက်စီးသွားရသည်။ သို့ဖြင့် စိတ် ကစဉ်ကလျားရောဂါနှင့် တခြား ပြင်းထန်သော စိတ်လှုပ်ရှား ဖောက်ပြန်မှုတစ်ခုခု ကို ခံစားရခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် ယခု ပက်တီ၏ပြဿနာမှာ ဤအဆင့် အထိ မရောက်နိုင်ဟု ပါမောက္ခလာဇာရပ်က ယူဆသည်။

မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ် ကလပ်ခံတက္ကသိုလ်မှ လူမှုရေးစိတ်ပညာ ရှင် အမျိုးသမီး ဒေါက်တာ ရိုနာဖီးလ်ကလည်း အခြေအနေသစ်များ ဝင်ရောက် လာမှုကြောင့် စိတ်ပြောင်းလာခြင်း သဘောတရားကို လက်ခံသည်။ ဒေါက်တာ ရိုနာသည် မြောက်ပိုင်းအိုင်ယာလန်နိုင်ငံ၌ ဗြိတိသျှတို့ဖမ်းဆီးထားသော တိုက် ပိတ်ခံ အကျဉ်းသားများ၏ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ အခြေအနေများကို လေ့လာခဲ့ သည်။ ယင်းသို့ လေ့လာရာတွင် အကျဉ်းသားအများအပြားမှာ ဦးနှောက် လုံးဝ ပျက်စီးသွားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ သူတို့သည် မှတ်ဉာဏ်ကင်းမဲ့ပြီး မိမိတို့၏ အခြေအနေကိုပင် မသိအောင် ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။

ဒေါက်တာရိုနာ၏ အဆိုအရ အကျဉ်းသားတစ်ယောက်အား အခန်းကျဉ်း ကလေးထံတွင် တိုက်ပိတ်ထားခြင်း၊ လက်နှင့်ခြေများကို တုပ်နှောင်ထားခြင်း မျက်စိကို ပိတ်စည်းထားခြင်းတို့ဖြင့် စိတ်ပြောင်းအောင် လုပ်နိုင်သည်။ နောက် တစ်နည်းမှာ အကျဉ်းသားအား မခံမရပ်နိုင်အောင် အသံပလံများပြုခြင်း၊ လျှောက်

ကဲသောအလင်းရောင်ပေးခြင်း စသော နည်းများဖြင့်လည်း စိတ်ပြောင်းစေနိုင်သည်။ ယင်းသို့ မခံမရပ်နိုင်အောင် နှိပ်စက်သောအခါ အကျဉ်းသားမှာ အတိတ်က မိတ်ဆွေဟောင်းများ၊ မိဘဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် သာမက မိမိ၏ အတ္တစိတ်နှင့်ပင် လုံးဝ ကင်းကွာသွားနိုင်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကင်းကွာသွားသော မူလအခြေအနေဟောင်းများနေရာ၌ အကြမ်းဖက်သမားတို့ သွတ်သွင်းပေးသည့် အခြေအနေသစ်များ ဝင်ရောက်လာခြင်းဖြင့် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်ရသည်။

ယခု ပက်တီ၏ ပြဿနာတွင် သူ့အား မိသားစုက ပစ်ပယ်သွားပြီဟု ယုံကြည်လိုက်သော အချိန်မှစ၍ သူ၏ပင်ကိုမူမမှန်စိတ်မှာ မိသားစုနှင့် ကင်းကွာသွားခဲ့ရသည်။ ပြန်ပေးများနှင့် ရိက္ခာဝေငှရေးပြဿနာကို ဆက်လက် မဆွေးနွေးနိုင်တော့ပါဟု သူ့ဖခင်က ကြေညာလိုက်သောအခါတွင်လည်း ပက်တီ၏ မိမိဖခင်အပေါ် အားကိုးစိတ်၊ ချစ်ခင်စိတ်များမှာ ကုန်ခမ်းသွားခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဖခင်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပုတ်ခတ်ဝေဖန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ ပူပန်သောကကင်းပြီး ခြေမွေးမီးမလောင် လက်မွေးမီးမလောင်နေကြရသော လူချမ်းသာသားသမီးများ၌ ဖြစ်ပေါ်တတ်သော စိတ်တားမျိုး ဖြစ်သည်။ ထိုသူများသည် လူစဉ်မမီအောင် ဆင်းရဲတွင်းနက်နေသူများနှင့် လူမှုရေးအဆင့်အတန်း နိမ့်ကျလှသော လူတန်းစားများလို မြင်ရသောအခါ မိမိကိုယ်ကို 'အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစား'ဟု မြင်လာတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် လူမှုရေးစိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သူဖြစ်လျှင် မိမိကိုယ်ကို 'တရားခံ'ဟူ၍ပင် မြင်လာတတ်သည်။ ထိုအခါ မိမိတို့၏ မူလအခြေအနေ အဆင့်အတန်း အားလုံးကို ပစ်ပယ်စွန့်လွှတ်လိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ ဤအဆိုကား တိုးတက်သော လက်ဝဲဝါဒီအမျိုးသမီးအခွင့်အရေးတိုက်ပွဲဝင် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏ အဆိုဖြစ်သည်။

ဝါရှင်တန်မြို့မှ ဝါဒမှိုင်းသွင်းခြင်းဆိုင်ရာ သုတေသန ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သူ ဒေါက်တာဂျွန် နာဒီနီကမူ ရုတ်တရက် စိတ်ပြောင်းအောင် လုပ်ခြင်းကို အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများကဲ့သို့သော အတွေ့အကြုံနုသူများက ထိရောက်စွာ ပြုလုပ်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်သည်။ သူ့အဆိုအရ စိတ်ပြောင်းအောင် လုပ်ခြင်း ပညာရပ်မှာ အလွန်ရှုပ်ထွေးသည်။ သိပ္ပံပညာတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်များစွာလိုသည်။ သူက ထူးခြားချက်တစ်ရပ်ကို တင်ပြသေးသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ ဝါဒမှိုင်းသွင်းခြင်းခံရသူတစ်ဦးသည် မိမိ၏ မူလကိုယ်ကျင့်တရားကို ဖောက်ဖျက်၍ မည်သည့်အရာကိုမှ မလုပ်ဟူသော

အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူများအား သူတို့၏ မူလစိတ်ဓာတ်များကို ပြောင်းလဲအောင် ဩဇာပေး၍ ရနိုင်သည်ဟူသော အချက်ကိုမူ ဒေါက်တာနာဒိနီက လက်ခံသည်။ ပညာဗဟုသုတနည်းသူများနှင့် အလွန်တရာ စိတ်ချောက်ချား ကြောက်လန့်နေသူများအား စိတ်ပြောင်းအောင် လုပ်ရန်မှာ စိတ်ညှို့နည်းထ ပို၍ ထိရောက်သည်ဟု သူက ပြောသည်။

ဘာကလီတက္ကသိုလ်မှ အမည်မဖော်လိုသူ လူမှုရေးစိတ်ပညာရှင် ပါမောက္ခ တစ်ဦးကမူ ပက်တီ၏ ပြဿနာမှာ သူမစိတ်ထဲ၌ မူလကပင် အမြစ်တွယ်နေခဲ့ သော မိဘများအပေါ် ကိုယ်ပေါင်းစိတ်ခွာ အခြေအနေကြောင့် ဖြစ်ရသည်ဟု ယူဆသည်။ အထက်တန်းလွှာ သားသမီးများ၌ တစ်ခါတစ်ရံ အကောင်းနှင့် အဆိုး၊ အကျိုးနှင့် အပြစ်၊ အချစ်နှင့် အမုန်း စသော ဆန့်ကျင်ဘက်စိတ်များ အားပြိုင်ပေါ်လာသောအခါ တစ်စောက်ကန်းစိတ်လွန်ကဲ၍ ထင်ရာကို ဇွတ်လုပ် တတ်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် စိတ်ကူးယဉ်စိတ်ကလည်း လွန်ကဲလာပြီး မူလအခြေအနေဟောင်းများကို စွန့်လွှတ်၍ အခြေအနေသစ်များကို မဆင်မခြင် လက်ခံမိတတ်ကြသည်။ ယခု ပက်တီ၏ ပြဿနာမှာလည်း ဤသဘောမျိုး ပင် ဖြစ်နိုင်သည်။ သူမအနေဖြင့် သည်းမခံနိုင်လောက်သော အခြေအနေတစ်ရပ် ပေါက်ကွဲသွားခြင်းကြောင့် စိတ်ပြောင်းလဲသွားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု အဆိုပါ အမည်မဖော်လိုသူ စိတ်ပညာရှင်က မှတ်ချက်ချသည်။

ဘာကလီတက္ကသိုလ်မှ ပက်တီနှင့် ဘာသာရပ်တူ ကျောင်းသူမိတ်ဆွေ တစ်ဦးကလည်း အထက်ပါ အမည်မဖော်လိုသူ ပါမောက္ခ၏ 'စိတ်ကူးယဉ်၍ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း သဘောတရား'ကို ထောက်ခံသည်။ 'တော်လှန်ရေး သဘော တရားဆိုတာ အင်မတန် နက်နဲတယ်၊ သိမ်မွေ့တယ်၊ ညှို့ဓာတ်ရှိတယ်။ နေ့ နံ့ဝယ်လို့ မရနိုင်တဲ့အရာလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ပက်တီလို ပိုက်ဆံချမ်းသာ သလောက် ရည်မှန်းချက် ကြီးမားပြီး အလိုမပြည့်ဖြစ်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ် ယောက်ကို တော်လှန်ရေး စွန့်စားမှုထက် ဘယ်အရာကများ ပိုပြီး ဆွဲဆောင် နိုင်ဦးမှာလဲ'ဟူ၍ သူက ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

ပက်တီနှင့် စတီဗင်တို့၏ ကျောင်းသူတစ်ဦး၏ အဆိုအရမူ ပက်တီ၏ လုပ်ရပ်မှာ မိဘများအား ဆန့်ကျင်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်သာမက စတီဗင်နှင့် နေခဲ့ရသော သူမ၏ ဘဝကို မကျေနပ်၍ 'ပေါက်ကွဲခြင်း'လည်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

'ပက်တီဟာ လုံးဝ စိတ်ပြောင်းသွားတယ်လို့ ကျွန်မ ထင်ပါတယ်' ဟု ထိုကျောင်းသူက ပြောသည်။ 'ကျွန်မဟာ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးကို နှစ်နှစ်လော

နီးနီးကပ်ကပ် သိကျွမ်းရင်းနှီးခဲ့ရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သူတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို လည်း မြင်ခဲ့ရတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ ပုံမှန် အမေရိကန်ယောက်ျား တစ်ယောက်နဲ့ လွတ်လပ်မှုမရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးမျိုးပဲ။ စတီဗင်က အမြဲတမ်း အိမ်ဦးနတ်ဖြစ်နေတယ်။ သူ့အတွက် ဘာမဆို ပက်တီ က ဆောင်ရွက်ပေးနေရတာချည်းပဲ။ စတီဗင်က အရာရာမှာ တပန်းသာနေတယ်။ သူက ပက်တီထက် အသက်ခြောက်နှစ်ကြီးတယ်။ ပညာအရည်အချင်းသာတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အရာရာမှာ ပက်တီက အလျာပေးရတာချည်းပဲ။ ဒါဟာ ပက်တီ လိုချင်တဲ့ ဘဝမျိုး လုံးဝ မဟုတ်ဘူး။”

ဘယ်သူတွေက ဘယ်လိုပဲပြောပြော၊ ဘယ်လိုပဲ ယုံကြည် ယုံကြည် ပက်တီ၏ မာမိ မစွက်ကက်သရင်းဟတ်စ်ကတော့ တစ်ခုတည်းကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်ထားသည်။ ယင်းမှာ တခြားမဟုတ်၊ ပက်တီသည် သူ့အလိုအလျောက် စိတ်ပြောင်း၍ ပြန်ပေးဂိုဏ်းထဲ ဝင်သွားခြင်းမဟုတ်၊ ပြန်ပေးများက အကြမ်း ဖက်နည်းဖြင့် ဝါဒမှိုင်း သွင်းသောကြောင့်သာ အလိုမတူဘဲ ဝင်ရောက်သွားရ ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။

“ကျွန်မတို့မိသားစုဟာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အလွန်ချစ်တဲ့ မိသားစုဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်မသမီးပက်တီက ကျွန်မတို့ကို မုန်းစရာလည်း အကြောင်းမရှိဘူး။ ပြန်ပေးဂိုဏ်းထဲကို သူ့သဘောအတိုင်း ဝင်သွားဖို့လည်း အကြောင်းမရှိဘူး’ ဟူ၍ မစွက်ဟတ်စ်က ပြောပြသည်။ ‘မကြာခင်ကလေးကပဲ ပက်တီဟာ သူတို့မင်္ဂလာဆောင်အတွက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ စီစဉ်လုပ်ကိုင်နေ သေးတယ်။ ကျောင်းကိုလည်း မပျက်မကွက် မှန်မှန်တက်နေခဲ့သေးတယ်။ ခရစ္စမတ်မတိုင်ခင်က သူနဲ့ ကျွန်မတို့ ဈေးကို သွားပြီး သူ့အိမ်အတွက် ပစ္စည်း ပစ္စယတွေ ဝယ်ခဲ့ကြတယ်။ ခရစ္စမတ်မှာလည်း တစ်အိမ်သားလုံး ပျော်ပျော် ပါးပါး ဆုံခဲ့ကြတယ်။ တကယ်တော့ ပက်တီဟာ ပြန်ပေးဆွဲခံရတဲ့ နေ့အထိ သူ့ဘဝခရီးအတွက် ကျေကျေနပ်နပ် စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ မပူမပင် ရှိနေခဲ့ပါ တယ်။ အခုလို သူ့ဘဝမှာ ဘာတစ်ခုမှ လိုလေသေးမရှိ ပြည့်စုံနေတဲ့ မိန်း ကလေးတစ်ယောက်က ပြန်ပေးတွေနဲ့ ပေါင်းသွားတယ်ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင် ပါဘူး။ ကျွန်မအနေနဲ့လည်း လုံးဝ မယုံနိုင်ပါဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင်လာရောက်ပြီး အပြစ်မှန်ကို မရှင်းပြသမျှတော့ ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ မယုံကြည်နိုင်ပါဘူး။” ။

(၉)

ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး ကောလာဟလ

ဧပြီ ၃ ရက် 'တန်နီယာတိပ်ခွေ'ဖြင့် ပက်တီက မကြားဝံ့ မနာသာအောင် ဇော်ကားလိုက်သောအခါ မိဘနှစ်ပါးမှာ အလွန် ပင် စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်သွားကြရသည်။

သည်ကြားထဲ စာနယ်ဇင်းဆရာများကလည်း သတင်းဦးလျှင် ပြီးစတမ်း၊ သတင်းထူးလျှင်ပြီး စတမ်းဝါဒဖြင့် မိမိတို့ စာနယ်ဇင်းများ ရောင်းကောင်းရေး အတွက် အမျိုးမျိုးအပုံပုံ ထွင်လုံးဆင်၍ ပက်တီသတင်းကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထင်ရာ လျှောက်ရေးနေကြပြန်ရာ မစ္စတာဟတ်စ်တို့ ဇနီးမောင်နှံတို့မှာ 'ရေနစ်သူ ဝါးကူထိုး'အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံရ ကြပြန်သည်။

အမှန်စင်စစ် ပြန်ပေးဆွဲခံရသူသည် မိမိသမီးပက်တီသာမဟုတ်ခဲ့လျှင် မစ္စတာဟတ်စ်အဖို့လည်း ဤအရေးအခင်းမှာ 'စားကွက်'ကြီးပင် ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။ မစ္စတာဟတ်စ်မှာ သတင်းစာမဂ္ဂဇင်းနှစ်ဒါဇင်နီးပါး ပိုင်ထားသော သတင်းစာတိုက်ပိုင်ရှင်နှင့် သတင်းစာဆရာကြီးတစ်ဦး မဟုတ်ပါလား။

ဤသတင်းသည် မိမိသမီးပက်တီ၏ သတင်းသာမဟုတ်ခဲ့လျှင် ဟတ်စ် မိသားစုပိုင် စာနယ်ဇင်းပေါင်းစုံတွင် ခေါင်းစည်းစာလုံးမဲကြီးများဖြင့် မျက်နှာဖုံး မှ အားရပါးရ ဖော်ပြလိုက်ရသော် ဘယ်လောက်များ 'မြိုင်'လိုက်မလဲ။

မိမိ၏သတင်းထောက်များအား ဒေသအနှံ့ တပ်ဖြန့်စေလွှတ်ပြီး ရလာသော သတင်းစုံကို သတင်းသက်သက်တစ်မျိုး၊ သတင်းဇာတ်လမ်းလိုတစ်စုံ၊ သတင်းဆောင်းပါးလို တစ်သွယ်၊ သတင်းဝေဖန်ချက်လိုတစ်နည်း၊ ခေါင်းကြီးလိုတစ်ဝဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ တင်ပြလိုက်ရလျှင် မိမိ၏ စာနယ်ဇင်းများကို လူတွေက အလှအယက်ဝယ်ယူကြမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ။

သို့သော် ယခုသော်ကား မစ္စတာဟတ်စ်ခများမှာ ယင်းသို့သော အတွေ့မျိုးကို ယောင်လို့ပင် မတွေ့ရဲရှာ။ မိမိ၏ လက်ထောက်အယ်ဒီတာများနှင့် သတင်းထောက်များအား ဤသတင်းကို ကလောင်ဇက်လွှတ် မရေးကြဘဲ ထိန်းထိန်းချုပ်ချုပ်ဖြင့် မယုတ်မလွန်သာ ရေးသားဖော်ပြကြရန်ကိုပင် တောင်းတောင်းပန်ပန်ဖြင့် ညွှန်ကြားနေရသည်။

သို့သော်...အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံးမှ အခြားထောင်ပေါင်းများစွာသော စာနယ်ဇင်းများက ဤသတင်းကို 'ပွဲတော်ကြီး'ပမာ သဘောထားပြီး အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပုံကြီးချဲ့ ရေးသားနေကြသည်ကိုကား မစ္စတာဟတ်စ်မှာ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်ရှာပါချေ။

သတင်းစာလုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွားတိုးတက်လာခဲ့သော ဟတ်စ်မိသားစုမှာ မနက်မိုးလင်းလာလျှင် သတင်းစာများကို ကောက်မကိုင်ရဲသည်အထိပင် စိတ်သောကရောက်ခဲ့ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ပြေလက်ပျောက်သဘောဖြင့် မစ္စတာဟတ်စ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ ဧပြီလ ပထမပတ်တွင် ကိုယ်ပိုင်ဂျက်လေယာဉ်ဖြင့် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် တောင်ပိုင်းအစွန်ရှိ တံငါရွာကလေးတစ်ရွာသို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်။ ပက်တီ၏ အစ်မဖြစ်သူ 'ဗာဂျီနီယာ'နှင့် ညီမဖြစ်သူ 'အန်'တို့လည်း မိဘများနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြသည်။

မကြာမီရက်အတွင်းက မစ္စတာဟတ်စ်သည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုထပ် အပေါ် ဩဇာညောင်းသော လက်ဝဲဝါဒီများကို အောင်သွယ်လုပ်၍ ပက်တီနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သေးသည်။ သို့သော် ပက်တီထံမှ ဘယ်လိုမှ တုံ့ပြန်ချက်မရသောအခါ မစ္စတာဟတ်စ်မှာ စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်သွားမိသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ရေးချင်ရာ ရေးနေကြသော သတင်းစာဆရာများက အိမ်သို့ မကြာခဏ လာရောက်ပြီး ဟိုမေးသည်မေး အမေးခံနေရသည့် ဘဝမှလည်း ခေတ္တရှောင်ပြေးရင်း၊ တစ်ဖက်မှလည်း ပက်တီကြောင့် ခံစားရသော စိတ်သောကကို ယာယီဖြစ်စေ ဖြေဖျောက်နိုင်အောင် ရည်ရွယ်၍ ယခုလို သို့ ၁၀ ရက်ကြာ 'စိတ်ဖြေ' ခရီးထွက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘အန်ကယ်က လောလောဆယ် သူ အိမ်မှာ မနေချင်ဘူးလို့ ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်။ သူက တစ်နေရာကို စိတ်ပြေလက်ပျောက်သွားပြီး ခေါင်းအေးအေးနဲ့ စဉ်းစားနေချင်တယ်’ ဟု မစ္စတာဟတ်စ်၏ တူဖြစ်သူ ဝီလျံရန်ဒေါ့ဟတ်စ် (ဝီလျံဟတ်စ်၏သား)က ပြောပြသည်။ သို့သော် မစ္စတာဟတ်စ်မှာ အဝေးသို့ ရှောင်ပြေးသော်လည်း မလွတ်ပါ။ အမျိုးမျိုး ကြံဖန်လာရောက်ကြသော သတင်းစာဆရာတို့၏ မေးခွန်းမျိုးစုံကို မဖြေချင်သော်လည်း ဖြေနေရသေးသည်။

“ကျွန်တော်ဘက်ကတော့ ရိက္ခာဝေငှရေးကို တတ်နိုင်သမျှ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဆက်လုပ်သွားဦးမှာပဲ။ သူတို့က ပက်တီကို ဝါဒမှိုင်းသွင်းထားတာ သေချာပါတယ်။ တစ်နေ့ကျတော့ သူစိတ်ပြန်လည်လာတဲ့အခါ အခြေအနေကောင်းလာနိုင်ပါသေးတယ်”

မစ္စတာဟတ်စ်က သတင်းစာဆရာများအား သူ့သဘောထားကို တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် ပြောပြခဲ့သည်။

ဟတ်စ်မိသားစုဘက်က အခြေအနေ ယင်းသို့ရှိနေချိန်တွင် အစိုးရအာဏာပိုင်တို့ဘက်မှလည်း တစ်မျိုးတစ်ဖုံ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းရင်းကား ဟတ်စ်မိသားစုတို့ စိတ်ပြေလက်ပျောက် ခရီးထွက်သွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မစ္စတာဟတ်စ် ဤသို့ထွက်သွားခြင်းမှာ ပက်တီအနေဖြင့် ‘ပြန်လမ်းမရှိတော့ဘူး’ ဟူ၍ မစ္စတာဟတ်စ်က လက်လျှော့လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်မည်ဟု ရဲဘက်အာဏာပိုင်တို့က ယူဆစရာ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ်ကြီးဝီလျံဆက်စ်ဆီက ဝါရှင်တန်မြို့တွင် ထုတ်ဖော်ပြောကြားရာ၌ ‘ပက်တီဟာ ပြန်ပေးတွေနဲ့ ပူးပေါင်းသွားပြီဖြစ်လို့ ခုနေအခါ ကျွန်တော်တို့အတွက် လမ်းပွင့်သွားပါပြီ။ ဒီကိစ္စမှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်က စိတ်ရှိသလောက် စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း မလုပ်ခဲ့သေးပါဘူး။ ဒါကလည်း ပက်တီရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ အခုတော့ သူပြန်လာဦးမယ် ဆိုတာကို မိသားစုကလည်း တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ မစဉ်းစားချင်တော့တဲ့ အခြေအနေရောက်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်က တရားဥပဒေအရ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသလောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်နိုင်ပါပြီ’ ဟူ၍ ပြောကြားခဲ့သည်။

သို့သော် အက်ဖ်ဘီအိုင်ညွှန်ကြားရေးမှူး ကလဲရင့်ကယ်လီကမူ ‘ကျွန်တော်တို့ဘက်ကတော့ မိန်းကလေးကို အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ အိမ်ပြန်ရောက်အောင် ဆက်လက်ကြိုးစားနေဦးမှာပဲ။ နည်းဗျူဟာ လုံးဝမပြောင်းလဲပါဘူး’ ဟူ၍

တစ်မျိုးဆိုပြန်သည်။ တစ်ဖန် ဆန်ဖရန်စစ္စကို ဒေသဆိုင်ရာ အက်ဖ်ဘီဆိုင်ဌာန ခွဲမှူးချားလ်စ်ဘီတ်က 'မစ္စတာဟတ်စ်က ဘာချုပ်ချယ်မှုမှ မလုပ်တော့ပါဘူး။ ဒီအမှုထောက်လှမ်းရေးမှာ အက်ဖ်ဘီဆိုင်သာ 'ဆရာ' ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ လုပ်သင့်တာတွေကို ဆက်လုပ်သွားမှာပါပဲ' ဟူ၍ ပြောသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ဆိုင်ရာ ရှေ့နေချုပ်ကြီး အီဗယ်ယန်းဂါးကလည်း သူ၏ သဘောထားကို ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

“ပက်တီဟတ်စ်အမှုမှာ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်နိုင်သေးဘူး။ ဒီလိုသာ အီးယောအီးယောနဲ့ အချိန်ကုန်နေမယ်ဆိုရင်တော့ နောင်တစ်နေ့မှာ ဒီလိုအမှုတွေ အများကြီးပေါ်ပေါက်လာဖို့ လမ်းဖွင့်ပေးသလို ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေး ပြန်ပေးမှုတွေ ပြန်ပွားအောင် လုပ် သလို ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ အစဉ်အလာအားဖြင့် ငွေလိုချင်လို့ ဆွဲတဲ့ပြန်ပေးမှု တွေမှာ ဓားစာခံရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို ငဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့ အစိုးရဘက်က ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် ဝင်မစွက်ဘဲ လက်ပိုက်ကြည့်နေခဲ့တာ များပါတယ်။ ကာယကံရှင်နှစ်ဦးနှစ်ဝ အပေးအယူမျှသွားရင် ပြီးသွားတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ခုလို နိုင်ငံရေး ပြန်ပေးမှုမျိုးကျတော့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က လက်ပိုက်ကြည့်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ပြန်ပေးတွေက ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံးကို အကြမ်းဖက်နည်းနဲ့ အန္တရာယ်ပြုလာတာကို ဥပဒေက ခွင့်မပြုနိုင်တော့ဘူး။ တရားဥပဒေဆိုတာ ပြည်သူလူထုအားလုံးရဲ့ အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ဖို့အတွက် ပြဋ္ဌာန်း ထားတဲ့အရာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က လူတစ်ယောက်အကျိုး အတွက် အများကောင်းကျိုးကို မဖျက်ဆီးနိုင်ဘူး။ ပြည်သူလူထုအကျိုးအတွက် ဆိုတဲ့ ဟန်ဆောင်အသံလွှင့်ပြီး ပြည်သူလူထုအကျိုးကို ဖျက်ဆီးနေတဲ့ အကြမ်း ဖက်နိုင်ငံရေး ပြန်ပေးမှုမျိုးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ခွင့်မပြုနိုင်တော့ဘူး' ဟူ၍ မစ္စတာယန်းဂါးက ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောကြားခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ 'တန်နီယာ တိပ်ခွေ'ကို ရရှိပြီးသည့် နောက်ပိုင်း ကာလအထိ အက်ဖ်ဘီဆိုင်က မစ္စတာဟတ်စ်၏ ဆန္ဒကို လိုက်လျောနေဆဲ ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ကိုကား သံသယဖြစ်စရာ မရှိချေ။ ပက်တီကို အထို မတူဘဲ သိမ်းသွင်းခံရသူဟူ၍ အက်ဖ်ဘီဆိုင်က သဘောထားကာ တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်မဖြစ်စေဘဲ အိမ်ပြန်လာနိုင်ရေးကို စဉ်းစဉ်းစားစား ဆောင်ရွက်ကြ ဆဲပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ပြန်ပေးမှုတွင် ပက်တီကိုယ်တိုင် အလိုတူ အလိုပါ ဖြစ်သည်။ သူပင်လျှင် ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟူသော အတွေးမျိုးကိုလည်း အရေအတွက် မနည်းသော လူများစုက တွေးနေကြသည်။ ထိုအထဲတွင် စာနယ် ဇင်းဆရာတော်တော်များများလည်း ပါသည်။ ဤသို့ တွေးစေအောင် ဖန်တီး သောအရာမှာ 'တန်နီယာတိပ်ခွေ'ဖြစ်သည်။ ထိုတိပ်ခွေမှ ပေါ်ထွက်လာသော ပက်တီ၏အသံမှာ လေသံပြင်းသလောက် စကားလုံးများလည်း ရဲရဲတောက် နေသည်။ သူကိုယ်တိုင်က အလိုတူအလိုပါ ဖြစ်လိုသာ ပက်တီသည် ထိုစကားများ ကို ဒေါနှင့် မောနှင့် ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍ ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ယင်းအချက်အတွက် အထောက်အထား ရရှိနိုင်ရန် အက်ဖ်ဘီအိုင်က စတိပ်ကိုခေါ်ကာ စစ်ဆေးခြင်းမျိုးသာမက လိမ်ညာ ထွက်ဆို ခြင်း ဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးသော 'အလိမ်ဖော်စက်'ဖြင့်ပင် အစစ်ခံခဲ့ရသေးသည်။

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စတီဗင်က 'ဒီအမှုမှာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘယ် အတိုင်းအတာအထိ ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာ သူတို့က ပြတ်ပြတ်သားသား သိချင်ကြတယ်။ အဓိက အချက်ကတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ပက်တီတို့မှာ လုံးဝ တာဝန်မရှိကြောင်း အခိုင်အမာ သိချင်ကြလို့ပါပဲ'ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် စတီဗင်သည် စစ်ဆေးခံရန် ဘာကလိမ့်၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်စခန်း သို့ ရှော့ရှော့ရှူရှူပင် သွားရောက်ခဲ့သည်။ သာမန်မေးရီးမေးစဉ် မေးခွန်းများကို သာ စတင် မေးမြန်းသည်။

“အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

“ဘယ်မှာ မွေးသလဲ”

“ဘယ်မှာ နေသလဲ”

စတီဗင်က မေးခွန်းအားလုံးကို ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက်ဖြင့် အမှန်အတိုင်း ဖြေလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ဆေးစက်အုပ်မှာ နေရာမရွေ့ဘဲ သူ့နေရာတွင် မူလအတိုင်းပင် ရှိနေသည်။ ထို့နောက် စုံထောက်က အရေးကြီးသော မေးခွန်း များကို ဆက်၍ မေးသည်။

“အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနဲ့ ပတ်သက်နေသူတွေကို သိသလား”

“မသိဘူး”

စက်အုပ်သည် လှုပ်ပင် မလှုပ်၊ မူလနေရာတွင်ပင် ရှိနေသည်။

ဤမေးခွန်းကို မေးခြင်းမှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ နန်စီလင်းပယ်ရီ၏ လိပ်စာမှတ်စုထဲတွင် စတီဗင်၏ လိပ်စာကို တွေ့ရှိရစဉ်က စတီဗင်သည် နန်စီ

လင်းထံမှ မူးယစ်ဆေးဝါးများ ဝယ်ယူခဲ့ဖူးသည်ဟူ၍ သတင်းထွက်ခဲ့သော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် စတီဗင်က ဤအချက်ကို လုံးဝ ငြင်းဆိုသည်။

‘ကျွန်တော်တို့က နန်စီလင်းဆီမှာ ဆေးဝယ်တယ်ဆိုတာ လုံးဝ မဖြစ် နိုင်ဘူး။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ အဆက်အသွယ်မလုပ်ခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော် နဲ့ ပက်တီတို့ဟာ ဒီလူတွေနဲ့ ပေါင်းမိဖို့ အခွင့်အရေးလည်း လုံးဝမရှိဘူး။ သွယ်ဝိုက်တဲ့ တစ်ဆင့်ခံနည်းနဲ့ ပေါင်းမိဖို့တောင် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ဆိုတာက အင်မတန်ရင်းနှီးတဲ့ အပေါင်းအသင်း ဆယ့်ကိုး ယောက်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့နဲ့မှ အပေါင်းအသင်းမလုပ်လို့ပါပဲ’ ဟူ၍ စတီဗင်က အကြောင်းပြသည်။

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားလိပ်စာ နန်စီလင်းစာအုပ်ထဲ ဘာကြောင့် ရောက်နေ သလဲ”

အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်က ‘ထောက်’ လိုက်ပြန်သည်။

“ဒါတော့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုသိနိုင်ပါ့မလဲ။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ပက်တီတို့ လွန်ခဲ့တဲ့ ဒီဇင်ဘာလ* ထဲမှာ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခဲ့ဖူး တယ်။ အဲဒီသတင်း သတင်းစာထဲမှာပါ ပါတယ်။ ဒါကို အကြောင်းပြုပြီး ကျွန်တော့် လိပ်စာကို တယ်လီဖုန်းလမ်းညွှန်စာအုပ်ထဲက ယူရင်ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။”

ပက်တီ ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက် သတင်းစာများက ဖော်ပြရာတွင် စတီ ဗင်သည်။ ပရင့်စတန် တက္ကသိုလ်၊ ‘ဒီမိုကရက်တစ်ကျောင်းသားများအဖွဲ့’ ၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ဤအချက်ကို စုံထောက် က သတိရသဖြင့်မစွတာဟတ်စ်

“ခင်ဗျား ဒီမိုကရက်တစ် ကျောင်းသားများအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်တယ်ဆိုတာကော ဟုတ်သလား

“ဘယ်တုန်းကမှ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။”

“ဒီလိုဆို ခင်ဗျား အဲဒီအဖွဲ့ထဲက ဘယ်သူတွေနဲ့ သိသလဲ။ ဒီလိုပေး ရတာက ပက်တီကို ဖမ်းသွားတဲ့ လူတွေထဲမှာ ခင်ဗျားနဲ့သိတဲ့ လူတွေ ပါနေ မလားလို့ တွေးမိလို့ပါ။”

‘ဒါလည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် အဲဒီအဖွဲ့ထဲမှာ ကျွန်တော်သိတာဆိုလို့ အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက်ရယ်၊ နောက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်

* ၁၉၇၃ - ဒီဇင်ဘာလ။

ထောင်ပြင်ဘက်တွင် လက်ထိပ်တန်းလန်းဖြင့် အပြုံးမပျက်
ရုပ်နေသော အင်မီလီဟဲရစ်

ရယ်ပဲ ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဖွဲ့ဝင်ဆိုရင်လည်း အဲဒီကတည်းက ဖီလာဒဲလ်ဖီးယားက 'လူမဲမွတ်စလင်အဖွဲ့' မှာ ပြန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်သွားပါပြီ။ အဲဒီနှစ်ယောက်ကလွဲပြီး ကျွန်တော့်အာသီတွေထဲမှာ လက်ဝဲဝါဒီ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက်မှ မရှိတော့ပါဘူး။ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုလည်း ပရင့်စတန်တက္ကသိုလ်မှာ တွေ့ခဲ့ရတာပါ။ သူတို့နဲ့ မတွေ့တာ သုံးနှစ်လောက်တောင် ရှိသွားပါပြီ။ ခုဆိုရင် ဒီလူတွေ ဘာဖြစ်နေမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့နှစ် ယောက် ဘာကလိမှာ နေတုန်းက သတင်းစာတောင် မဖတ်ရပါဘူး။ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုတွေမှာလည်း ဘယ်လိုမှ မပါဝင်ခဲ့ကြဘူး။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ရွေးကောက် ပွဲမှာတောင် ပက်တီက တိုက်တွန်းလို့သာ မဲထည့်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်သဘောနဲ့ဆိုရင် ထည့်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး မက်ဂိုဗန်ကို မဲထည့်

သီဟရတနာစာပေ

ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဟာကလွဲရင် တခြား ဘာကလီနိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ ခပ်အေးအေးပဲ နေခဲ့ကြတယ်။

“ကျောင်းသားရွေးကောက်ပွဲတွေမှာလည်း ကျွန်တော်တို့က လက်ခံ ကျောင်းသားတွေကို မဲမပေးခဲ့ကြဘူး။ အဲဒီလို မပေးရင် သူတို့ သန်းခေါင်လောင် လည်း အိမ်ကို ပြန်ရောက်လာတတ်ပြီး ‘ဟေ့လူ ခင်ဗျားတို့ ဒီလူ့မဲပေးခဲ့သလား’ ဘာလား ညာလားနဲ့ လာမေးတတ်ကြသေးတယ်။ ‘ဟင့်အင်း မပေးခဲ့ဘူး’လို့ ပြန်ဖြေတဲ့အခါမှာလည်း ‘ဟာ...သေတာပဲ၊ ဘာလို့ မပေးခဲ့တာလဲ’ ဆိုပြီး ဒေါနဲ့မောနဲ့ ဟောက်တတ်ကြသေးတယ်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာ ပက်တီကလည်း ဒေါနဲ့ မောနဲ့ ပြန်ဟောက်လွှတ်လိုက်တာချည်းပဲ။ အမှန်က ဘာကလီနိုင်ငံ ရေး လှုပ်ရှားသူတွေရဲ့ပုံစံကို ပက်တီ လုံးဝမကြိုက်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဘာ အစည်းအဝေး၊ ညာအစည်းအဝေး ဆိုတာတွေလည်း ကျွန်တော်တို့ လုံးဝ မတက်ပါဘူး။ အဲဒီအစည်းအဝေးတွေကို လူပေါင်းစုံတက်တာပဲ။ အဲဒီထဲမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားတွေလည်း ပါမှာ သေချားတယ်”

“ဒါဖြင့် ဒီအမှုမှာ ခင်ဗျားနဲ့ ပက်တီ လုံးဝ မပါဝင်ဘူးလို့ ခင်ဗျား ငြင်းရဲသလား”

အက်စ်အယ်အေဂိုဏ်းက အသံမာမာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“သိပ်ငြင်းရဲတာပေါ့”

စတီဗင်ကလည်း အသံမာမာဖြင့်ပင် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ကို တစ်ယောက်ယောက်က ငွေလာညှစ်တာကော မဖြစ်နိုင် ဘူးလား”

“လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ပြန်ပေးဆွဲပြီးတဲ့နောက် ခင်ဗျား ပက်တီနဲ့ တစ်ခါမှ အဆက် အသွယ်မလုပ်ခဲ့ဘူးလား”

ဤတွင် စတီဗင်က ချက်ချင်းမဖြေ၊ ခပ်ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေသည်။ ငြိ တော့မှ-

“ဟုတ်ကဲ့ လုပ်တော့လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားကပါ”

ဤအချိန်အထိ အက်စ်အယ်အေဂိုဏ်းနဲ့ စတီဗင်တို့ အပြန်အလှန် အမေးအဖြေလုပ်ခဲ့သမျှကို စစ်ဆေးသောစက်က ဘာတစ်ခုမျှ အမှတ်အသားမရှိဘဲ ပကတိအတိုင်းပင် ရှိနေခဲ့သည်။ ထို့နောက် စုံထောက်က ဆက်လက်မေး ပြန်သည်။

“စိတ်တော့ မရှိပါနဲ့နော်၊ လိုအပ်လို့ မေးတာပါ။ ပက်တီ ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးတဲ့နောက် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီပြင် မိန်းမတစ်ယောက်ယောက်နဲ့များ အတွေ့အထိ ရှိခဲ့သေးသလား”

“ဟာ...ဒါကတော့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို စော်ကားတဲ့ မေးခွန်းပဲ၊ လုံးဝ မရှိဘူး”

သည်တစ်ခါတွင်မူ စစ်ဆေးသောစက်မှာ အငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘဲ ဇော်ခနဲ မှတ်တမ်းတင်လိုက်တော့သည်။ စတီဗင်က မုသာဝါဒ ထွက်ဆိုကြောင်း သက်သေထူလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“ဒေါသကြီးလှချည်လားဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ဒေါသကြီးရတာလဲ” စုံထောက်က စတီဗင်ကို စလိုက်ပြန်သည်။

“ဒါတော့ ဘယ်သိမလဲဗျ၊ ခင်ဗျားမေးခွန်းထုတ်ပုံ မဟုတ်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့။ တကယ်တော့ ခင်ဗျားမေးခွန်းကြောင့် ကျွန်တော် တော်တော် အံ့အားသင့်သွားတယ်။ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ ဒီမေးခွန်းမျိုး မမေးသင့်ဘူးလို့ ထင်တယ်”

စတီဗင်က ‘မမေးသင့်ဘူး’ဟု ထင်သော်လည်း စုံထောက်ကတော့ သူမေးချင်တာတွေ တစ်ဝကြီး မေးသွားခဲ့ပြီ။ ယင်းသို့ မေးသည်ကို စတီဗင်က ကျေနပ်ဟန်မတူသော်လည်း စုံထောက်ကတော့ စတီဗင်ပြန်ဖြေသမျှကို ကျေနပ်သွားခဲ့လေပြီ။

အချိန်တွေ တရွေ့ရွေ့ကုန်လွန်သွားခဲ့သည်။ အချိန်လွန်လာသည်နှင့်အမျှ ကောလာဟလ သတင်းမျိုးစုံကလည်း ဘာကိုယုံရမှန်းမသိအောင်ပင် တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပေါ်ထွက်လာကြသည်။ ယင်းကောလာဟလတွေအနက် အများပြည်သူ စိတ်ဝင်စားစရာအကောင်းဆုံး၊ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ကောလာဟလတစ်ခုကတော့ ‘မကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်း ရာဇဝတ်မှုခင်း တစ်ခုပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ယင်းမှုခင်းကို အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက ကျူးလွန်မည်။ သူတို့ဂိုဏ်းထဲ ပက်တီ တကယ်ဝင်ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း အများသိအောင် သက်သေထူးရန် ဤမှုခင်းကို ကျူးလွန်မည်’ဟူသော သတင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

“ပေါ်လာမဲ့ မှုခင်းက တခြားမှုခင်းမဟုတ်ဘူး၊ လူသတ်မှုတဲ့”

“အင်း...တော်ရက်စက်တဲ့လူတွေပဲ၊ ကြံရက်ကြပလေတယ်”

“ကြံမှာပေါ့၊ သူတို့က အပိုင်ကြိတာကိုး။ မကြံလို့လည်း မဖြစ်ဘူးလေ။ ဒါမှလည်း ပက်တီအနေနဲ့ သူတို့အသင်းဝင် တင်းပြည့်ဖြစ်လာနိုင်မှာပေါ့”

“အကြံကတော့ ပိုင်ပါဗျာ။ သူတို့က ပက်တီကို ထွက်မပြေးနိုင်အောင် တစ်ခါတည်း အသေချုပ်လိုက်တဲ့နည်းပဲ”

ဤသည်တို့ကား ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့သူမြို့သားများ ညဉ့်နက်သန်းကောင် ဝိုင်းဖွဲ့ပြောဆိုနေကြသော စကားများပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့အနေဖြင့် ပြောမည်ဆို လျှင်လည်း ပြောစရာပင်။ ပက်တီ ပြန်ပေးမှုမှာ နိုင်ငံကျော် ပြန်ပေးမှုတစ်ခု မဟုတ်လား။ ယခုအခါ ပြန်ပေးမှုမှာ သုံးလနီးပါးပင် အချိန်ကြာခဲ့ပြီ။ သို့သော် စုံထောက်မှုအတတ်ပညာတွင် ကမ္ဘာက ဆရာတင်ရသော အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက် များပင် ဤအမှုကို ပေါ်အောင် မဖော်နိုင်သေး။ ထို့ကြောင့်လည်း လူအများက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အမျိုးမျိုး ဝေဖန်စရာ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ထို့အပြင် ယခုအချိန်တွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကို နယ်မြေတစ်ဝန်း၌ ချောင်းမြောင်း သတ်ဖြတ်မှုများ ကလည်း တစ်မှုပြီးတစ်မှု ပေါ်ပေါက်နေသည်။ ပက်တီ၏ ‘တန်နီယာတိပ်ခွေ’ ကို ရရှိပြီးသည့် အချိန်အထိ လပိုင်းအတွင်းတွင်ပင် လူပေါင်း ၁၂ ယောက် အသတ်ခံခဲ့ရသည်။ ယင်းလူသတ်မှုများမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားတို့၏ လက်ချက်ပင် ဖြစ်မည်ဟု ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့သားတွေက ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မကြာမီကာလတွင် ပက်တီဟတ်စ်အပါအဝင် အက်စ်အယ်လ်အေ ဂိုဏ်းသားတို့က ကျူးလွန်လိမ့်မည်ဟု ကောလာဟလ ထွက်လာသော မှုခင်း မှာလည်း မလွဲမသွေ လူသတ်မှုပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူတို့က ထင်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း ပေါ်ပေါက်နေသော လူသတ်မှုများမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် မည်သို့မျှ မပတ်သက်ကြောင်း နောင်အခါ စုံစမ်း သိရှိခဲ့ရသည်။ သတင်းစာများကမူ ယင်းလူသတ်မှုများကို ‘ဇီဘရာမှုခင်း’ သို့ မဟုတ် ‘ဇီဘရာလူသတ်မှု’ များဟူ၍ သမုတ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့ သမုတ်ခဲ့ခြင်း အကြောင်းမှာ ထိုမှုခင်းအားလုံးကို ရဲအဖွဲ့၏ ‘ဇက် (Z) ရေဒီယိုအသံလွှင့်လိုင်း မှ ဆက်သွယ်သတင်းပို့ခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ လူသတ်မှုများ ထပ်တလဲလဲ ကျူးလွန်နေကြခြင်းမှာ အက်စ်အယ်လ် အေဂိုဏ်းမှ အသင်းဝင်သစ်များ သိမ်းသွင်းခြင်း နည်းဗျူဟာတစ်ရပ်ဖြစ်သည် ဟူ၍ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့သားတို့က ယူဆကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ရဲအဖွဲ့ မှ လျှို့ဝှက်စုံထောက်များ၏ အန္တရာယ်ကို တားဆီးခြင်းနည်းလမ်းတစ်ရပ်ဖြစ် မည်ဟုလည်း မှန်းဆကြသည်။ ထိုအချိန်က လျှို့ဝှက်စုံထောက်များသည် ရာဇဝတ် မှု ကျူးလွန်ရန် ကြံစည်နေသူများနှင့် ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် ပူးပေါင်းကာ မူးယစ် ဆေးဝါးများ သောက်စားခြင်းနှင့် ခိုးဝှက်တိုက်ခိုက်မှုများတွင် အတူတကွ

ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း စသည်တို့ကိုပင် ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်။ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရာဇဝတ်ကောင်များ၏ လျှို့ဝှက်ဂိုဏ်းများကို အတွင်းကျကျ သိရှိဖော်ထုတ်နိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် တကယ်ပြစ်မှုကျူးလွန်တော့မည့် ကာလသို့ ရောက်သောအခါတွင်ကား လျှို့ဝှက်စုံထောက်များက ပါဝင်ကျူးလွန်ခြင်းမပြုဘဲ တကယ့် ရာဇဝတ်ကောင်များကို အချိန်မီဖမ်းဆီးကြမည် ဖြစ်သည်။

ဤသို့သော 'ရာဇဝတ်ကောင် ဟန်ဆောင်' လျှို့ဝှက်စုံထောက်များထဲတွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တော်ဝန် ဂျိုးဇက်အလီယိုတို့ပင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤနည်းဖြင့် မြို့တော်ဝန်သည် ဇီဘရာ လူသတ်မှုများနှင့် ပက်တီပြန်ပေးဆွဲမှုတို့ကို ရုပ်ဖျက်၍ ထောက်လှမ်းခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ ထိုစဉ်က မြို့တော်ဝန်မှာ နောက်တစ်ကြိမ် အရွေးခံရရေးအတွက် မဲဆွယ်နေ ချိန်ဖြစ်ရာ သူ၏ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းမှုများ အောင်မြင်ပါက မြို့တော်ဝန်အဖြစ် အရွေးခံရဖို့ သေချာလေသည်။

ထိုစဉ်က သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတစ်ခုတွင် မြို့တော်ဝန်က ဇီဘရာလူသတ်မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့အနေဖြင့် အရေးပါသော အချက်အလက်များကို ထုတ်ပြန်နိုင်စရာ ရှိသည်ဟုပင် ဖြေကြားခဲ့သည်။ ထို့အပြင် သူက 'ဒီအမှုနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး တခြားမူခင်းတွေလည်း ပေါ်လာနိုင်စရာ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကတော့ ပက်တီဟတ်စ်မူခင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် တည်နေပါတယ်' ဟူ၍လည်း ဖြေကြားခဲ့သည်။

မကြာမီ အချိန်တွင် ဇီဘရာလူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မသင်္ကာသူများ စွာကို ဆက်တိုက်ဖမ်းဆီးခဲ့တော့သည်။ ထိုသူများမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် နီးကပ်စွာ ဆက်သွယ်မှု မရှိသော်လည်း ထင်ထင်ရှားရှားဖြစ်စေ၊ မထင်မရှားဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်သောအားဖြင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေသူများ ဖြစ်ကြောင်း ထောက်လှမ်းသိရှိခဲ့ရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မကြာမီရက်ပိုင်းအတွင်း ပက်တီတို့ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက အရမ်းဆုံး အကြမ်းဆုံး လူသတ်မှုကြီးတစ်ခုကို ကျူးလွန်တော့မည်ဟူသော ကောလာဟလသတင်းမှာကား 'ကောလာဟလသတင်း' သာ မဟုတ်တော့ဘဲ တစ်နိုင်ငံလုံး ပြောလာရသော 'တကယ့်သတင်းစာသတင်း' ကြီး၊ 'တကယ့်သတင်းစာမူခင်းကြီး' ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။ ထိုမူခင်းကြီးသည် ဧပြီလလယ်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ သို့သော် အများပြောခဲ့သလို လူသတ်မှုတော့မဟုတ်၊ မိုးစင်စင်လင်းချိန်တွင် အတင့်ရဲလွန်းသော ဘဏ်တိုက်အနုကြမ်းစီးမှုကြီး ဖြစ်သည်။ ။

(၁၀)

ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးပြီ

၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဇပြီလ ၁၅ ရက်။
နံနက် ၉ နာရီ၊ ၄၀ မိနစ်။

ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့၊ ဆန်းဆက်နယ်မြေရှိ၊ နော်ရီဂါလမ်းမှ
ဈေးဆိုင်ကနွား များမှာ ဆိုင်တံခါးများဖွင့်ပြီးခါစ ရှိသေးသည်။
နော်ရီဂါလမ်းနှင့် ၂၂ အဲဗင်းနယူး လမ်းထောင့်ရှိ ဟိဘားနီး

ယားဘဏ်တိုက်တွင် အမှုထမ်းများမှတစ်ပါး ငွေသွင်းငွေထုတ်လာသူ တစ်
ယောက်စ နှစ်ယောက်စသာ လာရောက်ကြသေးသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘဏ်
တိုက်ရှေ့ လမ်းမတစ်နေရာသို့ ကားကလေးနှစ်စီး ထိုးဆိုက်လာသည်။ ပထမ
ကားမှာ အနီရောင်ဟွန်းနက် ပြိုင်ကားကလေးဖြစ်ပြီး ကားထဲတွင် လူလေးယောက်
ပါလာသည်။ ထိုကားကလေးသည် ဘဏ်တိုက်ရှေ့ လမ်းမကြီးတစ်ဖက်တွင်
ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် တံခါးပေါက်မှန်များကို အောက်သို့ချလိုက်ကြသည်။
သို့သော် ကားထဲမှမူ မည်သူမျှ ထွက်မလာသေး။ နောက်တစ်စီးမှာ အစိမ်းရောင်
ဖိုဒ်စတေရှင်ဝက်ဂွန်း ကားကလေးဖြစ်သည်။ ထိုကားတွင် လူငါးယောက်ပါလာပြီး
ပထမကားနှင့် အတန်ငယ်ကွာသော ၂၂ အဲဗင်းနယူးလမ်းထောင့်တွင် ရပ်လိုက်
သည်။

အကယ်၍သာ လမ်းသွားလမ်းလာများက မျက်စိရှင်၍ စပ်စပ်စုစု လှေ
လာတတ်လျှင် စတေရှင်ဝက်ဂွန်းကားနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားချက်နှစ်ရပ်ကို

သီဟရတနာစာပေ

သတိထားမိကြမည် ဖြစ်သည်။ ပထမထူးခြားချက်မှာ လမ်းထဲတွင် ကားရပ်ရန် သီးခြားနေရာများ ရှိသော်လည်း စတေရှင်ဝက်ဂွန်းကားကလေးကို လမ်းထောင့် ဘတ်စ်ကား နယ်မြေတွင် စည်းကျော်ရပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယထူးခြား ချက်ကား နေခြည်နွေး၍ များစွာ မအေးလှသော သည်အချိန်တွင် ယင်းကား ထဲမှ လူအားလုံး (လူဖြူအမျိုးသမီးလေးဦးနှင့် လူမည်းအမျိုးသားတစ်ဦး) တို့မှာ အလွန်ထူထဲသော အနက်ရောင် ကုတ်အင်္ကျီရှည်ကြီးများကို ရာသီနှင့် မလိုက် အောင် ဝတ်လာကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းအချက်ကို မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ သတိမပြုလိုက်မိခင်မှာပင် အဆိုပါ လူစိမ်းငါးယောက်သည် ဘဏ်တိုက်တံခါးဝသို့ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ချဉ်းကပ်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

နံနက် ၉ နာရီ၊ ၅၀ မိနစ်။

ဘဏ်တိုက်အတွင်း၌ ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ငွေပေးငွေယူလုပ်ငန်းများကို အေးအေးဆေးဆေး ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ဘဏ်တိုက်ထဲတွင် အမှုထမ်း ၂၀ နှင့် ငွေသွင်းငွေထုတ်ရောက်လာသူ ခြောက်ဦးသာ ရှိသည်။ ဘဏ်တိုက် လုံခြုံရေးဝန်ထမ်း အက်ဒွပ်ရီးယား (၆၆ နှစ်)သည် ဘဏ်ဝင်တံခါးတွင် ရပ် လျက် စောင့်ကြပ်နေသည်။ လူစိမ်းငါးဦးဝင်လာသည်ကို ပထမဦးဆုံး မြင်ရသူ မှာလည်း အက်ဒွပ်ရီးယားပင် ဖြစ်သည်။ လူစိမ်းများသည် တံခါးဝသို့ ရောက် လျှင်ရောက်ခြင်း ကုတ်အင်္ကျီထဲတွင် ဝက်ယူလာသော မောင်းပြန်ပြောင်းတို ကာဘိုင်သေနတ်များကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကြသည်။

အစောင့်အတိုးကြီး ရှီးယားမှာ ရုတ်တရက်မို့ အံ့အားသင့်ပြီး ကြက်သေ သေနတ်ချိန်တွင် နားရွက်အုပ်လုနီးပါး အနားကျယ် ဦးထုပ်ပျော့ကြီး ဆောင်း ထားသော မုတ်ဆိပ်မွေး မတိုမရှည်နှင့် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ လူမည်းက အတိုး ကြီးခါးမှ သေနတ်ကို ဇတ်ခနဲ လှူလိုက်သည်။ ထို့နောက် အတိုးကြီးအား နောက်ကျောမှ သေနတ်ထောက်ကာ ဘဏ်တိုက်အတွင်းသို့ တွန်းခေါ်လာသည်။

“ဟေ့...ဘယ်သူမှ မထနဲ့ အားလုံးမှောက်လိုက်ကြ”

ခေါင်းဆောင်လူမည်းက အော်၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်နက်ကိုင်ငါးယောက်စလုံးသည် ကြိုတင် စီစဉ်ထားသကဲ့သို့ပင် စနစ်တကျ နေရာယူလိုက်ကြသည်။

“ကျုပ်တို့အင်္ဂါအယ်လ်အေတပ်ကပဲ”

“ဒါ ဘဏ်တိုက်လာစီးတာ၊ အလည်လာတာ မဟုတ်ဘူး”

“တန်နီယာလည်း ပါတယ်”

ကြမ်းပြင်တွင် ဝမ်းလျှားမှောက်နေသူများအား သေနတ်များဖြင့် ချိန်ထားရင်း လက်နက်ကိုင်များက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဟိန်းဟောက်လိုက်ကြသည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင်ပင် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်က ငွေကိုင်စာရင်းအခန်းသို့ ဝင်သွားပြီး သော့ကို တောင်းကာ အံ့ဆွဲများကို ကမန်းကတန်းဖွင့်ကြသည်။ ထို့နောက် တွေ့သမျှ ငွေစက္ကူများကို စက္ကူအိတ်ကြီးများထဲသို့ ထိုးသိပ်ထည့်လိုက်ကြသည်။

ယင်းသို့ လုပ်ကိုင်နေစဉ်အတွင်း သူတို့အချင်းချင်း လုံးဝစကားမပြောဘဲ အချက်ပြ အမှတ်အသားဖြင့်သာ ဆက်သွယ်ကြသည်။ သို့သော် ကြမ်းပြင်တွင် ဝမ်းလျှားမှောက်နေသူများကိုမူ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားများဖြင့် ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းကြသည်။ အထူးသဖြင့် ပက်တီဟတ်စ်က ယုတ်ယုတ်မာမာ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းသွားကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် ဘဏ်စောင့်အဘိုးကြီး ပြောပြချက်အရ သိရသည်။

“ကောင်မလေးဟာ ရုပ်ရည်သနားကမား ရှိသလောက် အပြောကတော့ တကယ်ရိုင်းတာပဲ။ ‘မအေ...ကတွေ၊ ဘယ်သူမှ မလှုပ်နဲ့ လှုပ်တဲ့ကောင်ခေါင်းပြုတ်သွားအောင် ဆော်ထည့်လိုက်မယ် သိရဲ့လား’ ဆိုပြီး ကြိမ်းသွားလိုက်တာ တကယ်ကြောက်စရာကြီးပဲ’ ဟူ၍ အဘိုးကြီးက ပြန်လည်ပြောပြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤဘဏ်တိုက်စီးမှုမှာ တိုတောင်းလှသော အချိန်ပိုင်းအတွင်း ပိပိယိယိနှင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန်လုပ်ကိုင်သွားနိုင်ခြင်းကိုထောက်လျှင် စနစ်တကျ ကြိုတင်စီမံ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ နံနက် ၉ နာရီ ၅၅ မိနစ်တွင် အနုကြမ်းသမားများ အောင်မြင်စွာ ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဘဏ်တိုက်မှ အထွက်တွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက အကြောင်းမဲ့သက်သက် သေနတ်ခလုတ်တစ်ချက် ဖြုတ်လိုက်သောကြောင့် ဘဏ်တိုက် မှန်တံခါးများ ကွဲကုန်ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ထိုရပ်ကွက်မှ အရက်ကုန်သည်တစ်ဦးဖြစ်သူ ပီတာမာကော့ဖ် (၅၉ နှစ်) သည် ဘဏ်တိုက်ထဲသို့ အမှတ်တမဲ့ ဝင်လာချိန်နှင့် ကြိုကြိုက်သောကြောင့် သူ့ဝမ်းဗိုက်အောက်ပိုင်းကို ကျည်ဆန်နှစ်ချက်ထိမှန်သွားပြီး လမ်းဘေးသို့ လဲကျသွားသည်။ ထို့နောက် လူဆိုးများက ကားဆီသို့ ထွက်ပြေးရင်း ထပ်မံပစ်ခတ်ကြသောကြောင့် အနီးအနားမှ နောက်ထပ် လမ်းသွားလမ်းလာနှစ်ယောက်ကိုလည်း ကျည်ဆန်များရှပ်၍ ထိမှန်သွားသေးသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘဏ်တိုက်အနီးရှိ အရက်ဆိုင်၌ ထိုင်နေသူ ဘယဆေးဆရာ ကက်နက် အုတ်တလန် (၆၂နှစ်)က ပစ်ခတ်သံများ ဆူဆူညံညံကြား၍ လမ်းမပေါ်သို့ ကမန်းကတန်း ထွက်ကြည့်သည်။

“သေနတ်သမားက ကျွန်တော် ပြေးထွက်လာသံကို ကြားတယ် ထင်ပါရဲ့။ ကျွန်တော့်ဆီ တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် စွတ်ပစ်တော့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ဘဏ်တိုက်နဲ့ကွယ်ပြီး ရှောင်လိုက်နိုင်လို့ တစ်ချက်မှ မထိဘူး’ဟု သူက ပြောပြသည်။ ‘ဒီကောင်တွေ လုပ်ပုံကိုင်ပုံကတော့ တကယ့်ကို စစ်ရည်ဝနေတဲ့ လူတွေကျနေတာပဲ။ သေနတ်ပစ်တာ ဘဏ်တိုက်ထဲက ထွက်ပြေးတာ အားလုံးတော်တော်ကို ပိပိယိယိနဲ့ စနစ်ကျတာပဲ”

ဤသို့ဖြင့် နံနက် ၁၀ နာရီမထိုးမီ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အနုကြမ်းသမားများသည် ကားနှစ်စီးဖြင့် အောင်မြင်စွာ ထွက်ခွာသွားကြသည်။ နံနက် ၁၀ နာရီ ၁၀ မိနစ်အချိန်တွင်မူ ဘဏ်တိုက်ဝန်းကျင်တွင် ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် လူအုပ်ကြီးမှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြင့် ရှုပ်ရှက်ခတ်နေတော့သည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များက အပူတပြင်းစစ်ဆေးကြသောအခါ အနုကြမ်းသမားများ စီးသွားသော ကားနှစ်စီးမှာ ဂျင်းနက်ကူးပါးဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ နာမည်ဖြင့် ငှားထားသော ကားများဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ ထိုအမျိုးသမီးကလည်း မိမိ၏ ကားလိုင်စင်ကို လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကပင် လူခိုးခံခဲ့ရသည်ဟု ထွက်ဆိုသည်။

ဤအနုကြမ်းစီးမှုကြောင့် ဘဏ်တိုက်အတွင်းရှိ လူများမှာ ဖာဖာတစ်ရာထိခိုက်မှု မရှိသော်လည်း ဘဏ်တိုက်ပိုင် ငွေဒေါ်လာ ၁၀,၉၆၀ (တစ်သောင်းကျော်)ကိုမူ အနုကြမ်းသမားများ ရရှိသွားကြောင်း စစ်ဆေး တွေ့ရှိရသည်။ ထိုနေ့ နေ့ခြင်းပင် ဘဏ်အနုကြမ်းစီးမှုဖြင့် နန်စီလင်း ပယ်ရီ၊ ပက်ထရီရှာဆိုလ် တိုင်စစ်၊ ကမီလာဟော၊ ပက်တီဟတ်စ်၊ အင်မီလီဟဲရစ်၊ ဝီလျံဟဲရစ်၊ ဝီလျံဂုလ်ဖ်နှင့် အင်ဂျီလာအတ်ဂုဒ်တို့အား ဖမ်းဆီးရန် အက်ဖ်ဘီအိုင်က ဝရမ်းထုတ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးအားလည်း ဖမ်းဆီးရန် ဝရမ်းဆက်ထုတ်သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူတို့အား ဖမ်းမိသောအခါ အာမခံအဖြစ် ဒေါ်လာ ၅၀၀,၀၀၀ (ငါးသိန်း)စီ သတ်မှတ်ရန်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဤအနုကြမ်းစီးမှုတွင် ဘဏ်တိုက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသူများမှာ နန်စီလင်းပယ်ရီ၊ ပက်ထရီရှာဆိုလ်တိုင်စစ်၊ ကမီလာဟော၊ ပက်တီဟတ်စ်နှင့် ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးတို့ဖြစ်သည်ဟု အက်ဖ်ဘီအိုင်က အတည်ပြုသည်။ အနုကြမ်းခေါင်းဆောင် လူမည်းအမျိုးသားမှာ ဒေါ်နယ်ဒီဖရီးပင် ဖြစ်ကြောင်း အခိုင်အလုံ သိရှိရသည်။

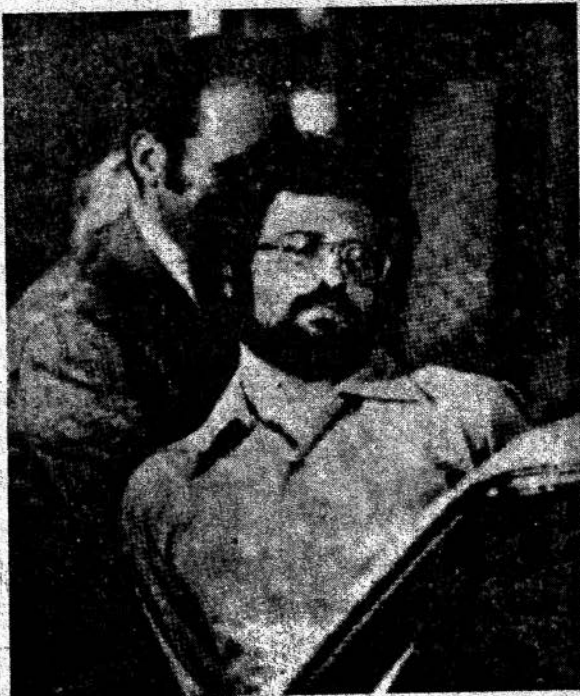
ကျွန်လူများမှာ ဘဏ်တိုက်အပြင်ဘက်မှ စောင့်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ငွေရလို၍ စီးခြင်းသက်သက်မဟုတ်ဘဲ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသို့ ပက်တီဟတ်စ် အနေဖြင့် တကယ်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြရန်သာ အဓိကဖြစ် သည်ဟု အာဏာပိုင်တို့က ယူဆကြသည်။ ယင်းသို့ ယူဆနိုင်ရန် အထောက် အထားလည်းရှိသည်။ ဘဏ်တိုက်ရုံးခန်းတံခါးဝတွင် လျှို့ဝှက်တပ်ဆင်ထားသော ကင်မရာများကို သူတို့က မည်သို့မျှ မျက်ဆီးခြင်းမပြုခဲ့သည့်အပြင် သူတို့ကိုယ် သူတို့ မည်သူမည်ဝါတွေ ဖြစ်ကြောင်းကိုပင် အများသိအောင် ကြေညာသွား ကြသေးသည်။ ထိုကင်မရာများက သူတို့အား ပုံပေါင်း ၁၂၀၀ အထိ လျှို့ဝှက် ရိုက်ယူထားလိုက်သည်။

ဤဘဏ်တိုက်စီးမှုတွင် တစ်နိုင်ငံလုံး စိတ်ဝင်စားဆုံးအချက်မှာ လမ်း သွားလမ်းလာများအား သေနတ် ထိမှန်ခြင်းလည်းမဟုတ်၊ အနုကြမ်းသမားများ လက်ထဲသို့ ပါသွားသော ဒေါ်လာတစ်သောင်းကျော်လည်း မဟုတ်၊ ပက်တီဟတ်စ် ပါဝင်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများက သူ့အား သေနတ်တော့၍ ခြိမ်းခြောက်သောကြောင့် ကြောက်၍ လုပ်ရခြင်းလား။ ဤမေးခွန်းနှစ်ခု၏ အဖြေမှန်ကိုသာ လူတိုင်းစိတ်ဝင်စားနေကြသည်။ သို့သော် ယခုအချိန်တွင် လူတိုင်းပင် အဖြေမှန်ကို မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်ကြရသည်။

အထူးသဖြင့် အစိုးရရှေ့နေကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျိမ်းစ်ဘရောင်းနင်းအဖို့ ပို၍ ဦးနှောက်ခြောက်ရသည်။ ဤအမှုတွင် ပက်တီဟတ်စ်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်နေသည်ကို မျက်မြင်သက်သေများ ထွက်ဆိုချက်အရ လည်းကောင်း၊ လျှို့ဝှက်ကင်မရာများက ရိုက်ထားလိုက်သော ဓာတ်ပုံများအရ လည်းကောင်း၊ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ သိရှိရသည်။ သို့သော် ပက်တီဟတ်စ်သည် မိမိဆန္ဒအရ ပါဝင် ခြင်းလား၊ အဓမ္မခိုင်း၍ လုပ်ရခြင်းလားဟူသော ပြဿနာမှာ လိပ်ခဲတင်းလင်း ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အနုကြမ်းသမားများအား ဝရမ်းထုတ်ရာတွင် ပက်တီဟတ်စ်အား တရားခံအဖြစ် အပိုင်မဆုံးဖြတ်ဘဲ အဓိကသက်သေအဖြစ်သာ သီးခြားဝရမ်းထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ မရေမရာ ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့်ပင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီးဘရောင်း နင်းက 'ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံ အရဆိုရင်တော့ ပြန်ပေးဓားစာခံတစ်ယောက် က အခုလို အနုကြမ်းစီးမှု တရားခံဖြစ်လာရတဲ့ အမှုမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေး ပါဘူး'ဟူ၍ ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓာတ်ပုံများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရာတွင်လည်း ပြည်သူများသာမက အစိုးရအာဏာပိုင်များကပင် မရေမရာ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ ဘဏ်တိုက်အတွင်း အနုကြမ်းစီးနေစဉ် ပက်တီဟတ်စ်အား အခြားအနုကြမ်းသမားနှစ်ယောက်က သေနတ်နှင့် ချိန်ရွယ်ထားဟန်မျိုး တွေ့ရှိရသည်ဟု အက်ဖ်ဘီအိုင်ကိုယ်တိုင်က ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။ ဤအချက်ကို ရှေ့နေကြီး ဘရောင်းနင်းကလည်း သဘောတူသည်။ သဘောတူရုံသာမက သူက 'ဒီဓာတ်ပုံတွေအရဆိုရင် ပက်တီဟတ်စ်ကို ဒီလူတွေက အကြပ်ကိုင်ပြီး လုပ်ခိုင်းတာ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်' ဟူ၍ပင် ထပ်ဆင့်ထောက်ခံလိုက်သည်။ ထို့ပြင် ဆန်ဖရန်စစ္စကို နယ်မြေဆိုင်ရာ အက်ဖ်ဘီအိုင်လက်ထောက်ဌာနခွဲမှူး ဂျွန်ကယ်လီကလည်း 'သူတို့က သူတို့ခိုင်းတာ မလုပ်ရင် သတ်ပစ်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ပက်တီရဲ့ မိသားစုထဲက တစ်ယောက်ယောက်

ထောင်နန်းဆီသို့ - ဝီလျံဟဲရစ်အား
လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်ထောင်သို့ မပို့မီ

သီဟရတနာစာပေ

ကို ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်အိမ်လုံးကိုဖြစ်ဖြစ် သတ်ပစ်မယ်ဆိုပြီး စည်းရုံးနိုင်တယ်။ ဒီ အချက်ဟာ စဉ်းစားစရာပဲ။ သူတို့ ဘယ်လိုပြောတယ်ဆိုတာကိုတော့ အတိအကျ ဘယ်သူသိနိုင်ပါ့မလဲ' ဟူ၍ပြောသည်။

သို့သော် ဆန်ဖရန်စစ္စကို ရဲမှူးမော်တီမာမက်အင်နာနီကမူ ပက်တီသည် ဤအမှုတွင် သဘောတူပါဝင်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု မှတ်ချက်ချသည်။ 'ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ မှာ သူဟာ ကုတ်အင်္ကျီကို ရင်ဘတ်ဖွင့်ပြီး သေနတ်ကို ပခုံးမှာ လွယ်ရက် ချိန် ထားတယ်။ ဘယ်လက်က သေနတ်ကို တင်းတင်းကိုင်ထားပြီး ညှာလက်က သေနတ်မောင်းဖြုတ်တော့မလို့ ရှိနေတယ်။ နောက်တစ်ပုံမှာကျတော့ သူ့ပါးစပ် ဟနေတယ်။ ဒါဟာ သူက အော်ဟစ်ပြီး ကြိမ်းမောင်းပြောဆိုနေတာ ဖြစ်နိုင် တယ်လို့ ယူဆစရာပဲ' ဟူ၍ သူက အကြောင်းပြသည်။ 'ဓာတ်ပုံကတော့ ပက်တီ နဲ့ သိပ်တူတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူနဲ့တူအောင် တစ်ယောက်ယောက်ကို ရုပ်ဖျက်လုပ် ထားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်'

တစ်ချိန်တည်းတွင် ထိုဓာတ်ပုံမှာ ပက်တီ၏ပုံအစစ်ဖြစ်ရုံသာမက အနု ကြမ်းစီးနေစဉ်အတွင်း သူပြောသွားသော စကားများမှာလည်း သူ့ဆန္ဒအစစ်အမှန် များ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်သူများလည်း ရှိသေးသည်။ ယင်းသို့ ယုံကြည် သူများအနက် ဘဏ်စောင့်အဘိုးကြီးရှီးယားလည်း တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ 'တကယ်လို့ သူ့ဟာသူ ဆန္ဒမပါဘဲ ကြောက်လှုပ်ရတယ်ဆိုရင် ဒါဟာ တော်တော်ကို အံ့စရာပဲ' ဟု ဘဏ်စောင့်ကြီးက ပြောသည်။

ဘဏ်စောင့်ကြီး၏ စကားကို ကြားရသောအခါ စတီဗင်က အကြီးအကျယ် ဒေါက်နံသည်။ 'ဒီကိစ္စမှာ တချို့လူတွေပြောတဲ့ စကားဟာ တော်တော်ကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့တယ်။ ဘဏ်စောင့်အဘိုးကြီးပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ပက်တီက သူ့ ကိုပဲ သေနတ်ပစ်တော့မလို့လို ပုံမျိုးပြောတယ်။ ဘာကြောင့် သူဒီလိုပြောနိုင်ရ တာလဲ။ တကယ်တော့ ပက်တီဟာ ပြန်ပေးတွေလက်ထဲမှာ နှစ်လကျော်ကျော် ရှိနေပြီ။ ဒီအချိန်အတွင်းမှာ သူ့ကို အမျိုးမျိုး အကြပ်ကိုင်ပြီး လိုရာခိုင်းလို့ ရနိုင်တာပဲ။ ပြီးတော့ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဟာ သာမန်ကလေးကချေဂိုဏ်း မျိုး မဟုတ်ဘူး။ တပ်ဖွဲ့တစ်ခုလို လှုပ်ရှားနေတဲ့ဂိုဏ်းဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူ တို့အနေနဲ့ ဒီဘဏ်တိုက်စီးမှုကို ကျကျနန ကြိုတင်စီစဉ်ပြီးမှ လုပ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် သူ့ကို သေနတ်နဲ့ ချိန်ထားဖို့တောင် မလိုပါဘူး။ သူ့အနေနဲ့ ခိုင်းတာလုပ်ရမှာ သေချာပါတယ်' ဟု စတီဗင်လ သူ့ချစ်သူဘဏ်က ကာကွယ်ပြီး ပြောကြားခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ဘဏ်တိုက်ကို ဝင်စီးနေစဉ် ပက်တီက အလစ်တွင် ထွက်ပြေးရန်မှာလည်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းသို့ ထွက်ပြေးလျှင် သူ့ကို အတွင်းမှလူများက မပစ်သတ်နိုင်တောင်မှ အပြင်တွင် စောင့်ကျန်ရစ်သောလူများက ပစ်သတ်မည်မှာ သေချာသည်ဟူ၍ စတီဗင်က အကြောင်းပြသည်။ သူက ဆက်လက်၍ 'ဘဏ်စောင့်အဘိုးကြီးကကော ဘာလို့ ထွက်မပြေးတစလဲ၊ အခြားဘဏ်အမှုထမ်းတွေကကော ဘာလို့ မပြေးကြတာလည်း သူတို့ထွက်ပြေးနိုင်ရင် ပက်တီလည်း ထွက်ပြေးနိုင်မှာပေါ့' ဟူ၍ပင် စတီဗင်က စိတ်ဆိုးဆိုးဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သေးသည်။ စင်စစ် ဤအနုကြမ်းစီမံမှုမှာ ပြန်ပေးများက ပက်တီကို လူသိအောင် ပွဲထုတ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ပက်တီသည် သူတို့ဂိုဏ်းသို့ မိမိဆန္ဒအတိုင်း ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လူအများ ယုံကြည်အောင် မတရားသောနည်းဖြင့် ဝါဒဖြန့်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ စတီဗင်က အခိုင်အမာ ပြောကြားခဲ့သည်။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင် စတီဗင်အား ပက်တီ၏ ဓာတ်ပုံတစ်ခုကို ထပ်မံ ပြုပြန်သည်။ ထိုပုံတွင် ပက်တီအား အခြားတစ်ယောက်က တစ်ထောင့်မှနေ၍ သေနတ်နှင့် ချိန်ထားသည်။ စတီဗင်သည် ထိုပုံကို အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်ပြီးနောက် သူ၏ခေါင်းကို တွင်တွင်ကြီးခါယမ်းရင်း 'အင်း...ပက်တီအခြေအနေက အကြီးအကျယ်ဆိုးတာပဲ၊ သူ အများကြီး ပိန်သွားတယ်၊ သူ့မြင်ရတာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ပုံပဲ၊ သူ့ကို ဘယ်တော့မှ အရင်မလွတ်ဘူးဆိုပြီး ဖမ်းထားတဲ့လူတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ အနှိပ်စက်ခံနေရတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်' ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။

သို့သော် နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ်ကြီး ဝီလျံဆက်စ်ဘီကမူ ပက်တီအား အနှိပ်စက်ခံနေရသော ဓားစာခံတစ်ဦးအဖြစ် မမြင်ချေ။ သူက အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများကို 'ဘုံရာဇဝတ်ကောင်များ' ဟူ၍ သတ်မှတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပက်တီကိုလည်း သူတို့နှင့် အလိုတူအလို့ပါဟူ၍ ယုံကြည်သည်။ ဘဏ်စောင့်အဘိုးကြီးရှိုးယားနှင့် အခြားမျက်မြင်သက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ကြားနာပြီးနောက် ရှေ့နေချုပ်ကြီးက 'ပက်တီဟာ ဒီအမှုကို စိတ်မပါဘဲ ပြုလုပ်ရတယ်လို့ ကျုပ်က လုံးဝ မယူဆနိုင်ဘူး' ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။

ယင်းသို့လျှင် ဘဏ်တိုက်စီးမှု ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ပက်တီ၏ အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ဘဏ်တိုက်စီးမှုတွင် ပက်တီသည် အကြပ်ကိုင်လုပ်ခိုင်းသောကြောင့်သာ ပါဝင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသူ

များက ဆိုကြသည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း သူကိုယ်တိုင် သဘောတူညီ၍ ပါဝင် လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဝေဖန်သူများကလည်း ဝေဖန်ကြသည်။ ယင်းသို့ တစ် ယောက်တစ်ပေါက် အမျိုးမျိုး ထင်မြင်ချက်ပေးကြရာတွင် ပက်တီအား ဆန့် ကျင်ဝေဖန်သူများက အများစုဖြစ်သည်။ ထိုအများစုထဲတွင် နိုင်ငံတော်ရှေ့နေ ချုပ်ကြီး ဆက်စ်ဘီကလည်း ပါဝင်သည်။

အကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်များဆိုင်ရာ သုတေသနပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ တောင် ပိုင်း ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဖရက်ဒရစ်ဟက်ကားက ပက်တီအပေါ် အပြစ်တင် ဝေဖန်ချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်ဆင့်ဝေဖန်ရာ တွင် 'ပက်တီရဲ့လုပ်ရပ်ကြောင့် လူတွေ မခံချိမခံသာဖြစ်ကုန်ကြတယ်၊ ကရုဏာ ဒေါသောဖြစ်ကြရတယ်၊ သားသမီးဆိုးက မိဘကို စော်ကားသလို ခံစားကြရတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် သူတို့က ယူဆလာကြတယ်၊ ပက်တီနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လူတွေ စိတ် သောကရောက်ခဲ့ရတာ ကြာလှပြီ။ သူတို့ကို နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဖိစူးနေတဲ့ ဒီသောက ကြီးကို ဖြေဖျောက်ပစ်ဖို့နည်းက တခြားနည်းလမ်းမရှိဘူး။ သူ့ကို ရာဇဝတ်ကောင် အဖြစ် တစ်ခါတည်း အပြစ်ကြေညာလိုက်တာ အကောင်းဆုံးနည်းပဲလို့ သူတို့ စိတ်ထဲမှာ ထင်လာကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခုနေအခါမှာ ပက်တီရဲ့ ပြစ်မှုကို ဘယ် သူမှ တရားသေ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့် မရှိသေးပါဘူး'ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။

ဘဏ်တိုက်စီးမှု ဖြစ်ပွားပြီးနောက် တစ်ရက်တွင် မစ္စတာဟတ်စ်တို့ မိသားစုသည် အပန်းဖြေစခန်းမှ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့အားလုံး ဒေါသလည်း ထွက် စိတ်လည်းပျက်နေကြသည်။ သို့သော် ပက်တီ၏ ဓာတ်ပုံကို မြင်ရသော အခါ မိခင်ဖြစ်သူက 'ကျွန်မသမီးလေး တော်တော်ကို ပိန်သွားရှာတယ်။ တော် တော်ကို ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ပုံပါပဲ'ဟု သမီးဘက်က ကာ၍သာ ပြောသည်။ ဖခင် ဖြစ်သူကမူ "တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်ပဲ။ ကျုပ်ဘဝမှာ အဆိုးဝါးဆုံး တွေ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်ပဲ။" လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လလောက်ကဆိုရင် သူဟာ အင်မတန် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ ခုတော့ လက်ထဲမှာ သေနတ်ကြီးကိုင်ပြီး ကြောက်စရာ ပုံမျိုးဖြစ်နေပြီ'ဟူ၍ စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ပြောခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် မစ္စတာဟတ်စ်က ပက်တီအပေါ် ပြစ်တင်ဝေဖန်ကြ သူများအား ခါးခါးသီးသီးပင် ပြန်လည်ဝေဖန်လိုက်သည်။ သူ့အနေဖြင့် ပက်တီ သည် ဝါဒမှိုင်းသွင်းခြင်းခံရသည် ဟူ၍ ယုံကြည်နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံ တော်ရှေ့နေချုပ်ကြီး၏ ဝေဖန်ချက်ကိုလည်း 'အလကား အဓိပ္ပာယ်မရှိ ပြော

နေတာ။ စဉ်းစားဉာဏ် လုံးဝ မပါဘူး' ဟူ၍ စွပ်စွဲလိုက်သည်။ သူက ဆက်လက်၍ 'ပက်တီကို ဘုံရာဇာဝတ်ကောင်လို့ ပြောတာဟာ တာဝန်မဲ့စကားဖြစ်သည်။ ပက်တီသာ သူ့သမီးဆိုရင် သူက ဒီစကားမျိုး ပြောရဲမလား။ ဒီစကားကို ရှေ့နေချုပ်ကြီးက ပြောနိုင်အောင် ဘယ်လိုအထောက်အထားတွေ တွေ့ရတယ်ဆိုတာကို ကျုပ်တော့ လုံးဝ စဉ်းစားလို့မရဘူး။ သူ့ကို အကြမ်းဖက်သမားတွေက နှိမ်လလုံးလုံး အဓမ္မဖမ်းဆီးထားတယ်ဆိုတာကို လူတိုင်း သိပါတယ်။ ဘဏ်တိုက်စီးမှုမှာ သူ့ဆန္ဒအရ ပါဝင်တာ ဟုတ်မဟုတ်ကို စိတ်ပညာရှင်တွေက ကောင်းကောင်းကြီး ရှင်းပြနိုင်ပါတယ်'ဟုလည်း စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ပြောခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော် ရှေ့နေချုပ်ကြီး၏ ဝေဖန်ချက်ကြောင့် မစ္စတာဟတ်စ်မှာလည်း အကြီးအကျယ် စိတ်ထိခိုက်ရသည်။ သူမက ရှေ့နေချုပ်ကြီးကို အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်သည်။ 'ကျွန်မသမီးဟာ တစ်သက်လုံး ဘယ်ပြစ်မှုမှ မကျူးလွန်ခဲ့ဖူးဘူး။ ကျွန်မ သိသလောက်ဆိုရင် လူတစ်ယောက်ကို ပြစ်မှုမထင်ရှားသေးသမျှ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေအရ ဘာအပြစ်မှ မပေးနိုင်ပါဘူး။' သူ့အနေနဲ့ လုံးဝ အပြစ်ကင်းစင်သူပဲ ဖြစ်တယ်”

နောက်ဆုံးတွင် မစ္စတာဟတ်စ်က 'ရှေ့နေချုပ်ကြီးက သူထင်တာကို သူပြောနိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်ထင်တာကို ပြောနိုင်ခွင့် ရှိတာပဲ'ဟူ၍ ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် မည်သူတွေက မည်သို့ပင် ပြောကြစေကာမူ ယင်းတို့ကို မစ္စတာဟတ်စ်က ဂရုစိုက်မည်မဟုတ်၊ သူလုပ်ချင်တာကို လုပ်နိုင်သော ဩဇာအာဏာ သူ့မှာ အလုံအလောက် ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စဉ်းစားစရာတွေ အများကြီးပေါ်လာသည်။ ဘဏ်တိုက်စီးစဉ်က သူ့အဖော်များနှင့်အတူ လက်နက်ကိုင်၍ ရပ်စောင့်နေသော ပက်တီ၏ ဓာတ်ပုံများကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဘာကြောင့် ထုတ်ပြန်ကြောင်းကိုမူ မည်သူမျှ မသိကြရ။ ထိုနေ့က ဘဏ်တိုက်တွင် တပ်ဆင်ထားသော လျှို့ဝှက်ကင်မရာများက အနုကြမ်းသမားများအား ငါးမိနစ်ခန့်အတွင်း ဓာတ်ပုံပေါင်း ၁၂၀၀ ခန့်ရိုက်ယူထားလိုက်သည်။ သို့သော် ပက်တီအား ပြန်ပေးများက အကြမ်းဖက်စေခိုင်း၍သာ ယခုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရခြင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍ ထင်စေနိုင်သည့် ဓာတ်ပုံများကိုသာ ယခုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရခြင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍ ထင်စေနိုင်သည့် ဓာတ်ပုံများကိုသာ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ပြည်သူသို့ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ဤအချက်

ကို ထောက်၍ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းအပေါ်တွင် မစ္စတာဟတ်စ်၏ သြဇာသက်ရောက် နေဆဲဖြစ်သည်ဟု အများကပင် ယုံကြည်ကြသည်။ အဆိုပါ ဓာတ်ပုံများကိုသာ ထုတ်ပြန်ခြင်းမှာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် မစ္စတာဟတ်စ်တို့ ပူးပေါင်းညှိနှိုင်းပြီးမှ ထုတ်ပြန်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆကြသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပက်တီသည် လုံးဝ အပြစ်မဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ပြည်သူအများက ယုံကြည်လာစေရန်နှင့် စေတနာထား လာစေရန်ဖြစ်မည်ဟုလည်း ထင်ကြေးပေးကြသည်။

သို့သော် ယင်းတို့မှာ မှန်းဆချက်များသာဖြစ်သည့်။ တကယ်ဖြစ်လာ သော အရာများမှာကား မှန်းဆချက်နှင့် တခြားစီ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဘဏ်တိုက်စီးမှု ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ကိုးရက်မြောက်သောနေ့ (ဧပြီလ ၂၄ ရက်နေ့) တွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းမှ အသံသွင်းတိပ်ခွေတစ်ခု ထပ်မံ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုတိပ်ခွေတွင် ပက်တီနှင့် အခြားနှစ်ဦးတို့၏ အသံများ ကို သွင်းပေးလိုက်ရာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြသော မှန်းဆ ချက်များကို တရားဝင် ဖြေရှင်းပေးလိုက်သည်နှင့် တူတော့သည်။

ဦးစွာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စင်ကျူး (ဒေါ်နယ်ဒီဖရီး) ၏ အသံထွက်ပေါ်လာ သည်။

သူက လမ်းသွားလမ်းလာများအား မလွဲမရှောင်သာဘဲ သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မိမိတို့၏ အမိန့်ကို ဖီဆန်၍ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘဏ်တိုက်မှ မိမိတို့ ထွက်ပြေးရာတွင် အဟန့်အတားပြုကြသောကြောင့် ယင်းသို့ ပစ်ခတ်ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြပြီးနောက် ‘ရန်သူကို ကူညီတဲ့လူတွေကို တွေ့ရသလိုပဲ ပစ်သတ်ရမှာပဲ။ စစ်ပွဲမှာ ကြားနယ်မြေဆိုတာ မရှိဘူး’ ဟူ၍ သတိပေးလိုက်သည်။

ဒုတိယထွက်ပေါ်လာသော အသံမှာ ‘တီကို’ ဆိုသူ၏ အသံဖြစ်သည်။ (ထိုသူမှာ ဝီလျံဟတ်စ်ပင် ဖြစ်ကြောင်း နောင်အခါ စစ်ဆေး သိရှိရသည်။) သူက ဘဏ်တိုက်စီးမှုကို ဘာမျှ မပြော၊ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ သဘောတရား နှင့် ရည်ရွယ်ချက်များကိုသာ ပြောကြားသွားသည်။

နောက်ဆုံးထွက်ပေါ်လာသောအသံကား အများကြားချင်နေသော ‘တန်နီ ယာ’ ပက်တီဟတ်စ်၏ အသံပင် ဖြစ်သည်။ ပက်တီက သူ့ကိုယ်သူ ‘တန်နီယာ စကားပြောနေတယ်’ ဟု ကြေညာလိုက်သည်။ သူ့အသံမှာ တည်ငြိမ်သည်။ သို့ သော် ဒေါသရိပ်များပါနေသည်။

“ဧပြီလ ၁၅ ရက်နေ့က ကျုပ်တို့တစ်တွေ ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးရာမှာ ဒေါ်လာငွေ ၁၀၉၆၀ ရရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီနေ့က ဘဏ်တိုက်အမှုထမ်းတွေနဲ့ ငွေ

လာထုတ်သူတွေကို စောင့်ကြပ်ဖို့ ကျုပ်ကို တာဝန်ပေးတယ်။ ကျုပ် ကိုင်ထားတဲ့ သေနတ်မှာ ကျည်ဆန်တွေ အပြည့်ရှိတယ်။ ကျုပ် ရဲဘော်တွေက ကျုပ်ကို ဘယ်သူမှ တမင်တကာ သေနတ်နဲ့ ချိန်မထားဘူး။ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ထုတ်ပြန်တဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို သေသေချာချာကြည့်ရင် ဒီအချက်ကို ထင်ထင်ရှားရှား သိနိုင်တယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဧပြီ ၁၅ ရက် လှုပ်ရှားမှုဟာ အရင်းရှင်နိုင်ငံကို အကြပ်ကိုင်တာဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ 'တော်လှန်ရေး'အတွက် ရန်ပုံငွေရှာခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်ကို ကိုမ္ဘီတိုင်ကိုယ်ကျ မြင်ချင်တွေ့ချင်ကြတဲ့ ဗင်းစင့်ဟော်လီမန်* စတီဗင်နဲ့ ဟတ်စ်မိသားစု 'ဝက်မျိုးတွေ'ကို ပေးမဲ့ အခွင့်အရေးကို အဲဒီနေ့က ဘဏ်တိုက်ထဲမှာရှိတဲ့ လူတွေကို ကျုပ် ပေးခဲ့ပြီးပြီ။ ရန်သူက ကျုပ်ကို သတ်ချင်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကတော့ အသက်ရှင်နေတုန်းပါပဲ။ ကျုပ်ကို ဝါဒမှိုင်းသွင်းခံနေတယ်လို့ ပြောနေကြတယ်။ တော်တော် ရယ်စရာကောင်းတဲ့ အချက်ပဲ။ အစတုန်းက ကျုပ်ကို ရုပ်ချောတယ်၊ ဉာဏ်ထက်တယ်၊ လွတ်လပ်တဲ့ စိတ်ရှိတယ်ဆိုပြီး ပြောခဲ့ကြတယ်။ နောက်ပိုင်းတော့ ဝါဒမှိုင်းသွင်းခံရတာတွေ သနားစရာ မိန်းကလေးလို့ ဆိုကြပြန်တယ်။ အလကား ဝေဖန်ချက်တွေ၊ ဘာမှ အဆက်အစပ်မရှိဘူး။ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ ကျုပ် အသတ်ခံရတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဝါဒမှိုင်းသွင်းခံနေရတယ်လို့ ဝေဖန်သူတွေကို ကျုပ် ဘာမှ မပြောလိုတော့ဘူး။ ပြောချင်တာကတော့ ကျုပ်ဟာ 'ပြည်သူ့တပ်မတော်'က စစ်သမီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီဆိုတာပဲ။

“ကျုပ်ရဲ့ ရည်းစားဟောင်းစတီဗင်ကို ပြောချင်တယ်။ ကျုပ် လွတ်လာရင် လွတ်လာချင်း မင်းရင်ခွင်တဲ တန်းပြေးလာမယ်လို့ မင်းက ယူဆနေတယ်။ တော်တော် 'ကြောင်'တဲ့ အယူအဆပဲ။ မမျှော်လင့်နဲ့တော့ ကျုပ်ကို လုံးဝမျှော်မနေနဲ့တော့ မင်းကို ငါ ဒီဘဝ ဒီမျှနဲ့ပဲ 'သေခန်းရှင်ခန်း'ဖြတ်လိုက်ပြီ။ မင်းမျက်နှာကိုလည်း ဘယ်တော့မှ ပြန်မကြည့်ချင်တော့ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လနှစ်လအတွင်းက မင်းကိုယ်မင်း ထင်ရာတွေ လျှောက်ပြောပြီး ထင်ရာတွေ လျှောက်လုပ်ခဲ့တယ်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဝါဒမှိုင်းသွင်းခံရတာက မင်းပဲဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါပဲ”

ဤသို့ ပက်တီက သူမ၏ ခင်ပွန်းလောင်းအား ရက်ရက်စက်စက်ပြောကြားလိုက်ခြင်းမှာ ကြားရသူတိုင်းအဖို့ ကိုယ်ချင်းစာ၍ ရင်ထုမနာ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

* ရိက္ခာဝေငှရေး လုပ်ငန်းကို ကြီးကြပ်ရန် မစ္စတာဟတ်စ်က ငှားရမ်းတာဝန်ပေးခံရသူ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုရှေ့နေကြီး။

သို့သော် စတီဗင်အဖို့တော့ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြားမခံစားမိတော့၊ တစ်နေ့တွင် ဤဖြစ်ရပ်မျိုးကြုံလာရတော့မည်ကို သူက ကြိုတင် မျှော်လင့်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

“အခုလို ပက်တီက ကျွန်တော့်ကို တိုက်ခိုက်လာတာ အကြောင်းရှိပါတယ်။ ဟိုတုန်းက အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ခဲ့တာတွေ၊ ပြီးတော့ သူတို့ဂိုဏ်းသားတွေကို အယုတ်တမာကောင်တွေလို့ ကျွန်တော်က ပြောခဲ့တာတွေကို သူက ပြန်ဆော်တာပါ။ တကယ်တော့ သူ့ဘဝ ပျက်စီးရတာနဲ့စာရင် ကျွန်တော့်အဖြစ်က အသေးအဖွဲပါ။ ဒါပေမဲ့ သူ ဒီလိုပြောတာဟာ ပြောခိုင်းလို့ ပြောရတယ်ဆိုရင်တော့ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ဆန္ဒအလျောက် ပြောတာဆိုရင်တော့ ဒါဟာ သူ့အတွက် တကယ့်ကြောက်စရာကြီးပါပဲ၊ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော့်ကို သူက စွန့်ပယ်လိုက်တာဟာ အကြောင်းကိစ္စကြီးတစ်ရပ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဖြေနိုင်ပါတယ်”ဟု စတီဗင်က ပြောသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤဧပြီလ ၂၄ ရက် တိပ်ခွေမှာ ဟတ်စ်မိသားစု၏ သောကကို မဖြေဖျောက်နိုင်သည်သာမက ပို၍ပင် တိုးပွားဖိစီးခဲ့သည်။ သို့သော် ပက်တီ အသက်မသေဘဲ ရှိနေသေးသည်ဟူ၍ မျှော်လင့်ရခြင်းသည်ပင် ဟတ်စ်မိသားစုအတွက် ဖြေစရာတစ်ကွက်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်သည် ဘယ်အချက်ကိုမျှ သံသယရှင်းရှင်းဖြင့် လက်မခံနိုင်သေးသည်ကတော့ အမှန်ပင်။ သို့သော် ပက်တီသည် တကယ်ပင် ဝဒမိုင်းသွင်းခံရသည်ဟူသော အတွေးကတော့ ဟတ်စ်မိသားစု၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် အမြဲတန်း ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ တိပ်ခွေကို နားထောင်ကြရပြီးနောက် သတင်းဆရာများ လာရောက်၍ မစ္စတာဟတ်စ်၏ သဘောထားကို မေးမြန်းကြသည်။ သို့သော် သူက ရှည်ရှည်ဝေးဝေးမပြော၊ တိုတိုပင် ပြောလိုက်သည်။

“ပက်တီက ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော်တို့ကတော့ သူ့ကို မေတ္တာမပျက်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့သမီးဟာ ကျွန်တော်တို့သမီးပါပဲ၊ သားသမီးဆိုးဆိုတာ တောင်းဆိုပလုံးဆိုမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဘယ်နှယ်လုပ်မှန်းလို့ရပါ့မလဲ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့သမီးလေးဟာ ဒီလိုစကားမျိုးကို သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ဘယ်နည်းနဲ့မှ မပြောနိုင်ဘူး။”

မစ္စတာဟတ်စ်၏ ဤစကားသည် သားသမီးအပေါ် ဘယ်တော့မှ မမှန်းနိုင်သော ဖခင်တစ်ဦး၏ နှလုံးသားမှ ယိုစီးလာသည့် သစ္စာစကားပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ။

(၁၁)

သေနတ်သံကြားမှ မီးလျံများ

ဧပြီလကုန်၍ မေလထဲသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ပက်တီ ပြန်လာဦးမည် ဟူသော မျှော်လင့်ချက်မှာ ဟတ်စ်မိသားစုအဖို့ ခိုင်ခိုင်မာမာမကြီး မရှိကြတော့ လုံးဝ မပျောက်ရုံတမယ် တဲတဲသာ ကျန်တော့သည်။

ယင်းသို့ တဲတဲမျှ ကျန်ရှိနေသေးခြင်းမှာလည်း ပက်တီကို ပြန်လွှတ်လျှင် နောက်ထပ် ဒေါ်လာလေးသန်းဖိုး ရိက္ခာဝေငှဦးမည်ဟု ပြန်ပေး များထံ ကမ်းလှမ်းထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မေလ ၃ ရက်နေ့ည သန်းခေါင် အချိန်တွင် ပက်တီ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာလျှင် ရိက္ခာဝေငှရေးကို ချက်ချင်း ပြုလုပ်မည် ဟူ၍ စကားလှမ်းခဲ့သည်။ အကယ်၍ ပက်တီအပါအဝင် အက်စ် အယ်လ်အေ ဂိုဏ်းသားတို့က ဆင်းရဲသားများအား တကယ်ကူညီလိုပါက ဤ အစီအစဉ်ကို မလွဲမသွေ လက်ခံလိမ့်မည်ဟု မစ္စတာဟတ်စ်က ယုံကြည်သည်။

သည်းကြားတဲတွင် မစ္စတာဟတ်စ်သည် ကလစ်ဖို့ဒ်ဂျက်ဖာဆင် (၄၈ နှစ်) ဆိုသူ လူမည်းအကျဉ်းသားခေါင်းဆောင်တစ်ဦးနှင့် ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သေးသည်။ ထိုစဉ်က ဂျက်ဖာဆင်သည် လူသတ်မှုဖြင့် ဗေကာဗီးလ် ထောင်တွင် အကျဉ်းကျနေသည်။ ဂျက်ဖာဆင်မှာ ကာလီဖိုးနီးယား လူမည်း အကျဉ်းသားလောကတွင် ထင်ရှားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အမှု ပေါင်းစုံဖြင့် ထောင်ပေါင်းစုံသို့ ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ သူသည် လူမည်းယဉ်ကျေးမှု

အသင်းကို တည်ထောင်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ ထောင်ကျခံခဲ့စဉ်အတွင်း အကျဉ်းသားတို့၏ သက်သာချောင်ချိရေးနှင့် အခွင့်အရေးလုပ်ငန်းများကို ဦးစီး ခေါင်းဆောင်လုပ်ကိုင်သူဖြစ်သောကြောင့် လူမည်းအကျဉ်းသားများနှင့် ထောင် ထွက်၊ ထောင်ပြေးများအပေါ်တွင် အလွန်ဩဇာရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

မစ္စတာဟတ်စ်၏ တောင်းပန်ချက်ကြောင့် ဂျက်ဖာဆင်က အက်စ် အယ်လ်အေဂိုဏ်းသို့ ပက်တီအား တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်မပြုရန် မေတ္တာရပ်ခံ စာနှစ်စောင် ပေးပို့ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ယခု မေလဆန်းတွင် တစ်ဖန် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် 'စင်ကျူး'ထံ ဂျက်ဖာဆင်က မေတ္တာ ရပ်ခံစာတစ်စောင် ထပ်မံပို့လိုက်သည်။ ထိုစာတွင် ဂျက်ဖာဆင်က ပက်တီအား အမြန်ဆုံး ပြန်လွှတ်ပေးဖို့ တောင်းပန်လိုက်သည်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့မှ လက်ဝဲ ဝါဒီအချို့၏ အဆိုအရ ဂျက်ဖာဆင်က ယင်းသို့ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း မှာ ဤလုပ်ငန်းအောင်မြင်လျှင် မိမိ ကျခံနေရသော အပြစ်ဒဏ်ကို အာဏာပိုင် တို့က လျော့ပေါ့ကြလိမ့်မည်ဟု ယူဆသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ ထို့ ကြောင့်လည်း ဂျက်ဖာဆင်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှ အကြောင်းမပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် မေလ ၃ ရက်နေ့သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် မေလ ၃ ရက်နေ့လွန်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ပြန်ပေးတို့ထံမှ ဘာသံမှ မကြားရ။ ထို အချိန်တွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများမှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုနယ်မြေမှ လော့စ် အိန်ဂျယ်လိစ်နယ်မြေသို့ပင် ပြောင်းရွှေ့သွားပြီ ဟူ၍ သတင်းထွက်လာ ခဲ့သည်။

မေလ ၁၄ ရက်၊ သို့မဟုတ် ၁၅ ရက်ခန့်တွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း သားသုံးဦး (ဝီလျံဟဲရစ်တို့ လင်မယားနှင့် အခြားမိန်းမတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်သည် ဟူ၍ ရဲဖက်မှ ထင်ကြေးပေးသည်) တို့သည် လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ ပက်ပါဒင် တက္ကသိုလ်အပြင်ဘက်ရှိ အနောက် ၈၄ လမ်းမှ အိမ်ကလေးတစ်ဆောင်ကို ငှား ရမ်းခဲ့ကြသည်ဟု ရဲဖက်မှ သတင်းရသည်။ သူတို့က ထိုအိမ်ကို အက်စ်အယ်လ် အေဂိုဏ်း၏ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်ဌာနချုပ်အဖြစ် ဖွင့်ရန် ရည်ရွယ်ဟန်တူသည်။ သို့သော် မေလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ကြောင့် သူတို့က ထိုအိမ်ကို လက်လွှတ်ခဲ့ကြရသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်မှာ ပက်တီ ဟတ်စ် ပြန်ပေးမှုကို အာဏာပိုင်တို့အနေဖြင့် ထိထိရောက်ရောက် လိုက်နိုင်အောင် လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်သော အဓိက သဲလွန်စကြီးပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ညနေ ၄ နာရီခန့်တွင် ဝီလျံဟဲရစ်တို့ လင်မယားသည် လော့စ် အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ အင်ဂဲလ်ဝုဒ်ရပ်ကွက်မှ 'မဲလ်' အားကစားပစ္စည်းကုန်တိုက်သို့ လာရောက်၍ အဝတ်အစားများ ဝယ်ယူကြသည်။ သူတို့လင်မယားသည် ရှပ် လက်တိုများ၊ ခြေအိတ်များနှင့် အခြားအဝတ်အထည်များကို ၃၁ ဒေါ်လာခွဲ ဖိုးမျှ လက်ငင်းဝယ်ယူကြသည်။

ဆိုင်မှ ပြန်အထွက်တွင် ဝီလျံဟဲရစ်က ခြေအိတ်တစ်စုံကို အလစ်သုတ် သွားသည်။ သို့သော် ဆိုင်စာရေး တိုနီရှက်ပက်က မြင်လိုက်သောကြောင့် ဆိုင် ပြင်ထွက်၍ လိုက်သွားသည်။ ဤတွင် ဝီလျံဟဲရစ်နှင့် တစ်ယောက်တပေါက် ပြောရင်း လုံးလား ထွေးလား ဖြစ်ကြရာ ဟဲရစ်၏ခါးမှ ခြောက်လုံးပြုး ပြုတ် ကျသွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် အခြားဆိုင်စာရေးများ လမ်းမသို့ ပြိုထွက်လာကြ သည်။ ဟဲရစ်ကိုလည်း ကမန်းကတန်းလက်ထိပ်ခတ်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့လင်မယားသည် လူအုပ်ကြားမှ အတင်းရုန်းထွက်ပြီး လမ်းကို ဖြတ်ပြေးသည်။ ထိုစဉ်တွင် လမ်းတစ်ဖက်ရှိ ကားထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက လူအုပ်ကြီးထဲသို့ မောင်းပြန်ရိုင်းဖယ်သေနတ်ဖြင့် ရှေ့ယမ်းပစ်ခတ်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးမှာ ပက်တီ ဟတ်စ်ပင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ နောက်ပိုင်းတွင် စာရေးများက ပြောပြသည်။ ပက်တီ ဟတ်စ်သည် ထိုနေ့က အချက်ပေါင်း ၃၀ ခန့် ပစ်ခတ်ပြီးနောက်မှ ဟဲရစ်တို့ လင်မယားကို သူ့ကားဖြင့် တင်ဆောင်၍ ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။ သို့သော် ဆိုင်စာရေးများနှင့်တကွ လမ်းသွားလမ်းလာမည်သူကိုမျှ ကျည်ဆန်ထိမှန်ခြင်း မရှိခဲ့။

သူတို့သုံးဦးသည် ကားကို အတန်ကြာ မောင်းပြေးပြီးနောက် မူလကား မှ ဆင်းပြီး လမ်းတွင် တွေ့သော အခြားကားတစ်စီးကို သေနတ်တော့၍ လူယူ ကြသည်။ နောက်တစ်ဖန် သောမတ်ပေတင် (၆၅ နှစ်) ဆိုသူ စီးလာသော ချက် ဗလက်ကားကို လူယူမောင်းပြေးကြပြန်သည်။ တစ်ဖန် သောမတ်မက်သယူး (၁၈ နှစ်) မောင်းလာသော ဖိုးဒ်ကားကလေးကို လူယူကြပြန်သည်။ ထိုနောက် တစ်လမ်းဝင်တစ်လမ်းထွက်မောင်းပြီး ဆိုင်အနံ့ သံဖြတ်လွှလိုက်ရှာကြသည်။ သံဖြတ်လွှရသောအခါ ရုပ်ရှင်ရုံကားရပ်ရန် နေရာတွင် ဝင်၍ ဟဲရစ်လက်မှ လက်ထိပ်ကို လွှဖြင့် ဖြတ်လိုက်ကြသည်။

နောင်အခါ မက်သယူးက သူ့အတွေ့အကြုံကို အက်စ်ဘီအိုင်အရာရှိ များအား ပြောပြခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်ဟာ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းရဲ့ အကျဉ်းသား ဖြစ်သွားပြီလို့ သူတို့က ပြောတယ်။ သူတို့ကိုကူညီရင် ကျွန်တော့်ကို အန္တရာယ်မပြုဘူးလို့လည်း ဆိုတယ်။ ၁၂ နာရီလုံးလုံး ဖမ်းထားတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ ကျွန်တော့်ကို ကြိုးနဲ့လည်း မတုပ်ဘူး၊ ပါးစပ်ကိုလည်း ပိတ်မထားဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကား နောင်ခန်းမှာ စောင်ကြီး ခြုံပြီး အိပ်နေရတယ်။ အတော်လေးကြာတော့ ကျွန်တော့်ကို နောက်ခုံမှာ ထိုင်ခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ ဝီလျံဟဲရစ်လို့ ထင်ရတဲ့ လူက ပိန်ပိန် သွယ်သွယ် မိန်းကလေးကို ညွှန်ပြရင်း ‘မင်း သူ့ကို သိသလားလို့ မေးတယ်။ အဲဒီ မိန်းကလေးက ဆွယ်တာလက်ရှည်နဲ့ ဂျင်းပင်ဝတ်ထားတယ်။ ဖိနပ်ကလည်း ဘွတ်ဖိနပ်အရှည်ကြီး။ ကျွန်တော်က ပြန်မဖြေခင်မှာဘဲ ဟဲရစ်က ‘အဲဒါ တန်နီယာပေါ့ကွ၊ မင်း ကောင်းကောင်းသိပါတယ်’ လို့ ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့အားလုံး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီး ပြီးနေကြတယ်။ အမှန်က ပက်တီကို မြင်မြင်ချင်း ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ်။ သူကတော့ ခပ်တိုတိုဆံပင်တုနဲ့ ရုပ်ဖျက်ထားတာပေါ့”

ထိုနေ့က သူတို့တွင် အနည်းဆုံး မောင်းပြန်ရိုက်ဖယ်နှစ်လက်နှင့် ပစ္စုတိုနှစ်လက်ပါလာသည်ဟု ဆိုသည်။ ပက်တီ၏ ခါးပတ်တွင် ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းလည်း ချိတ်ထားသည်။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ကို ကားဖြင့် ပတ်၍ ပြေးနေစဉ် ပက်တီက သေနတ်ကျည်ဆန်များကို ထပ်ဖြည့်သေးသည်ဟု မော်သယူးက ဆိုသည်။ ထို့အပြင် သူ့ပြန်ပေးမှုတွင် သူ့ကိုယ်တိုင် မပါဝင်ကြောင်း သို့သော် သူ့ဖခင်၏ လုပ်ပုံမဟန်သောကြောင့် ယခုအခါ သူ့အနေဖြင့် အက်စ်အယ်လ်ဂိုဏ်းကို သံယောဇဉ်တွယ်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပက်တီက မက်သယူးကို ပြောပြသေးသည်။

တစ်ဖန် သူ့ဖခင်က သူ့ပြန်လွတ်ရေးအတွက် ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ မဖြစ်စလောက်ရှိကွာဝေငှရာမှာလည်း အကျိုးထက် အပြစ်သာ များခဲ့ကြောင်းတို့ကိုလည်း ပက်တီက မက်သယူးအား ပြောပြပြီး ဖခင်ဖြစ်သူကို အပြစ်တင်သွားခဲ့သေးသည်ဟု ဆိုသည်။

‘ပြီးတော့ ဟီဘားနီးယားဘဏ်ဝင်စီးမှုမှာ သူ့ဆန္ဒအလျောက် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်လို့လည်း သူက ပြောတယ်။ သူတို့ ငွေလိုနေချိန်တိုက်တာတဲ့။ ဘဏ်ကို မတိုက်ခင် အခြေအနေကို သေသေချာချာ လေ့လာတယ်လို့လည်း သူက ပြောပါတယ်’ ဟူ၍ မက်သယူးက ပြန်လည်ပြောပြသည်။

ထိုနေ့တစ်ညလုံး ကားကို ဦးတည်ရာ လျှောက်မောင်းပြီးနောက် နောက် တစ်နေ့ နံနက်တွင် မက်သယူးနှင့် သူ့ကားကို ဟောလီးဝုဒ်ကုန်း၌ ထားပစ် ခဲ့ပြီး သူတို့သုံးယောက်သား ထွက်ပြေးသွားကြသည်။

ရဲအဖွဲ့က အပူတပြင်း လိုက်လံရှာဖွေသောအခါ မူလက ပက်တီစီးလာ သောကားကို တွေ့ကြရသည်။ ကားထဲတွင် ကားရပ်ခွင့်လက်မှတ်တစ်စောင်ကို လည်း တွေ့ရသည်။ ထိုလက်မှတ်အရ အနောက် ၈၄ လမ်း၊ အိမ်နံပါတ် ၈၃၃ အပြင်ဘက်တွင် သေနတ်ပစ်မှုဖြစ်ပွားကြောင်း သိရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ချက် ချင်းပင် အဆိုပါအိမ်ကို တက်ရောက်ရှာဖွေကြသည်။ သို့သော် အိမ်ထဲတွင် မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့ရတော့၊ သေတ္တာသုံးလုံး၊ ဆေးပစ္စည်းအိတ်ကြီးတစ်လုံး၊ မိန်းမဆံပင်တုနှစ်ခု၊ မိန်းမလက်ကိုင်အိတ်သုံးခုနှင့် ယမ်းတောင့်အချို့ကိုသာ သိမ်းဆည်းရမိသည်။ ထို့နောက် ကုန်တိုက်ရှေ့တွင် ကျကျန်ခဲ့သော ဟဲရစ်၏ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို စစ်ဆေးသောအခါ ထိုသေနတ်ကို လွန်ခဲ့သော အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်နေ့က အင်မီလီဟဲရစ် ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဤကား အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများက လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ် နယ်မြေသို့ ပထမဆုံး ခြေချလာပြီး ဖြစ်ကြောင်း အာဏာပိုင်တို့ သိရှိရသော အချက်များပင် ဖြစ်သည်။

ဤမှနောက်ပိုင်းတွင်မူ ဖြစ်ရပ်များမှာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လျင်မြန်စွာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တော့သည်။

မေလ ၁၇ ရက်နေ့ နံနက် ၁၀ နာရီခန့်အချိန်။

ခါတိုင်းနေ့များကဲ့သို့ပင် ဆန်ဖရန်စစ္စကို ရဲစခန်း၌ လူဝင်လူထွက် ရှုပ် ယှက်ခတ်၍ အလုပ်များနေချိန်ဖြစ်သည်။

“ကလင်...ကလင်”

“ကလင်...ကလင်”

ရဲအရာရှိစားပွဲမှ တယ်လီဖုန်းသံ ဆက်တိုက်မြည်လာသည်။ ရဲအရာရှိ က တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ဟဲလို...ဂွတ်မောနင်း၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကို ရဲစခန်းကပါလားရှင်” တစ်ဖက်မှ မိန်းမသံက မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဘာအကူအညီပေးရမှာလဲ ခင်ဗျာ” ရဲအရာရှိက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“အို...ဒီလိုပါရှင်၊ အခု မနက်ပဲ ကျွန်မ သမီးတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်သွား
လည်တော့ သမင်္ကာစရာလူတွေ တွေ့ခဲ့ရလို့ပါ။ လူမည်းတစ်ယောက်၊ လူဖြူ
တစ်ယောက်နဲ့ လူဖြူအမျိုးသမီး သုံးယောက်၊ အားလုံး ငါးယောက်ပါ။ သူတို့
အားလုံး လက်နက်တွေအပြည့်နဲ့ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်”

အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့် အမေရိကန်ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ ပထမဆုံး
နှင့် နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲကြီးသည် ဤသို့လျှင် နေရောင်ထွ် သင်းသော မင်္ဂလာ
နံနက်ခင်းအချိန်တွင် အစပျိုးခဲ့သည်။

ရဲစခန်းသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်သူ အမျိုးသမီးမှာ မစွက်မေရီကားဆိုသူ
ဖြစ်သည်။ သူမသည် ထိုနေ့နံနက်က သမီးဖြစ်သူ မစွက်မင်နီလိဝစ်အိမ်သို့
သွားလည်ရာတွင် ယမန်နေ့ညက အဆိုပါလူစိမ်းငါးယောက် ရောက်လာပြီး
မစွက်မင်နီ၏ အိမ်တွင် တစ်ညတာတည်းခိုခွင့်အတွက် ဒေါ်လာ ၁၀၀ ပေး
ကြောင်း သိရှိရသည်။ ထိုအိမ်မှာ အရှေ့ ၅၄ လမ်းမှ တိုက်ခံတစ်ထပ်အိမ်
ကလေး ဖြစ်သည်။ အိမ်နံပါတ်က ၁၄၆၆။

ထိုအိမ်သို့ မစွက်မေရီကား ရောက်သွားသောအခါ ခါးတွင် ပစ္စတိုချိတ်
ထားသော လူဖြူအမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ ထိုအမျိုးသမီးက သေနတ်
ကို လက်ဖြင့် ပုတ်၍ မစွက်မေရီကားကို ပြီးပြသည်။

ထို့နောက် မစွက်မေရီကားသည် ထိုအိမ်မှ ဖြန်ထွက်လာပြီး ရဲစခန်းသို့
တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရဲစခန်းမှ ဤသတင်းကို ရရှိချိန်တွင် အခြားရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များကလည်း
မြောက်ပိုင်း ကာလီဖိုးနီးယားလိုင်စင်နှင့် ကားတစ်စီးကို မသင်္ကာဖွယ်ရာတွေ့
ရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုကားကို ၅၄ လမ်းအိမ်နှင့် တစ်လမ်းကျော်တွင် ရပ်ထားသည်။
မစွက်မေရီကားထံမှ တယ်လီဖုန်း သတင်းပေးချက်ကို ရရှိသောအခါ အလျှင်
အမြန် သတင်းပို့ ဆက်သွယ်ကြပြီးနောက် ၅၄ လမ်းအိမ်ကို လေးဖက်လေးတန်
ပိတ်၍ တိတ်တဆိတ် ဝိုင်းထားလိုက်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အက်စ်ဘီအိုင်
သို့လည်း သတင်းပို့လိုက်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်စ်ဘီအိုင်တို့
မှ လက်နက်ကိုင်တပ်များ တစ်ထပ်ပြီးတစ်ထပ် ရောက်ရှိလာကြသည်။ သူတို့
အနေဖြင့် မကြာမီအတွင်း တကယ့်တိုက်ပွဲကြီးတစ်ခုကို နင်လား ငါလား ရင်ဆိုင်
တိုက်ခိုက်ရတော့မည်ကို သိရှိပြီး ဖြစ်၍ တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို လိုအပ်သည်ထက်
အဆများစွာ ပိုမို၍ အားဖြည့်ထားသည်။ ယူလာသော လက်နက်များမှာလည်း
၁၀ ရက်ကြာ တိုက်ပွဲကြီးတစ်ပွဲကို တိုက်ရတော့မည်ကိုသို့ပင် အကြီးအသေး
အမျိုးအစားစုံလင်လှသည်။

သို့သော် သူတို့သည် တိုက်ပွဲကို ချက်ချင်းမစသေး။ ရန်သူကို မတိုက်ခင် ရန်သူအင်အားကို အတိအကျ သိချင်ကြသေးသည်။ ထို့ကြောင့် နီးနားဝင်းကျင်မှ လမ်းသွားလမ်းလာ တွေ့ရှိသမျှ လူများကို ခေါ်ယူမေးမြန်းကြသည်။ လက်နက်ကိုင် လူစီမံများ ရောက်ရှိနေသော ၅၄ လမ်းအိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်မှ စတီဗင်နီရို (၁၈၅၆) ဆိုသူ မိန်းကလေးက အဆိုပါ အိမ်ပေါ်တွင် လူဖြူအမျိုးသမီးလေးယောက်ကို မြင်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြသည်။

“သူတို့သေနတ်တွေကလည်း အတိုအရှည်စုံလို့ပါပဲ။ ဓားမြှောင်တွေလည်း ပါတယ်။ ကျွန်မက သူတို့ ဘာလုပ်နေသလဲလို့ မေးကြည့်တော့ ‘တို့တော်လှန်ရေးလုပ်မလို့ အရင်းရှင်ဝက်တွေကို အကုန်လုံးသတ်ပစ်မယ်၊ လူမည်းပြည်သူတွေက တို့ကို ကူညီစေချင်တယ်’လို့ သူတို့က ပြောတယ်” ဟူ၍ စတီဗင်နီက ရဲအရာရှိများအား ပြောပြသည်။

ထို့နောက် အစိုးရတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ထိုအိမ်ကို မျက်ခြေမပြတ် ဆက်လက်စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းတွင် တိုက်ပွဲအတွက် အကောင်းဆုံးနေရာများကို ရွေးချယ်၍ တပ်များကို ဖြန့်ချထားသည်။

ညနေစောင်းအချိန်တွင် အဆိုပါ အိမ်ထဲမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ သူမသည် လမ်းမကို ဖြတ်လျှောက်လာသည်။ ပထမတွင် အစိုးရတပ်များက မည်သို့မျှ မတားဆီးဘဲ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ အတန်ကြာ လျှောက်လာပြီးသောအခါမှ ထိုမိန်းကလေးကို ရှေ့မှ ဖမ်းတားလိုက်ကြသည်။

“မင်း... ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်သွားမလို့လဲ။ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ရဲအရာရှိတစ်ဦးက မေးခွန်းများ ဆက်တိုက်မေးလိုက်သည်။ မိန်းကလေးမှာ ရုတ်တရက်ဖြစ်၍ အံ့အားသင့်နေသည်။ အနည်းငယ် ကြောက်နေပုံလည်း ရသည်။

“ကျွန်မနာမည်က ဘရင်ဒါဒင်နီယယ်ပါ။ မင်နီလီဝစ်ရဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒီအိမ်ပေါ်မှာ ဘယ်သူတွေ ရှိသလဲ။ ဘာလုပ်နေကြသလဲ”

“အဲဒါတော့ ကျွန်မလည်း အတိအကျမပြောတတ်ဘူး။ မနေ့ညက ကျွန်မ အစောကြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်။ မနက်မိုးလင်းတော့မှ အိမ်ပေါ်မှာ လူတွေပြည့်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ဒီလူတွေကိုလည်း တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ အားလုံးပေါင်း ခြောက်ယောက်တောင်မှ လူမည်းယောက်ျားတစ်ယောက်၊ လူဖြူယောက်ျားတစ်ယောက်၊ ပြီးတော့ လူဖြူမိန်းမလေးယောက်ပါတယ်။ သေနတ်တွေကလည်း တစ်ပုံကြီးပဲ။ ဒီလောက်များတာ ကျွန်မ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး”

‘ဒါနဲ့ ဒီလူတွေ အိမ်ထဲမှာ ဘာလုပ်နေကြသလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး’ ရဲ အရာရှိက သိချင်စေဖြင့် ဖြတ်မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်မလည်း အကုန်လုံးတော့ မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ၁၀ နာရီကျော် ကျော်လောက်ကတော့ ပြတင်းပေါက်မှာ သေနတ်နှစ်လက် ထောင်ထားတာကို တွေ့ရတယ်။ ခုနကတော့ ကျွန်မကို ခေါ်ပြီး သူတို့အတွက် စားစရာဝယ်ခိုင်း လို့ အခု ကျွန်မ အပြင်ထွက်လာခဲ့တာ”

ယခုမူ ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့အဖို့ လုံးဝ သံသယဖြစ်ရာ မရှိ တော့ အိမ်ထဲတွင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများ ရောက်ရှိ၍ အခိုင်အမာ ခံကတုတ်ပြုလုပ်နေပြီ ဆိုသည်ကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ကြတော့သည်။

- မွန်းလွဲ ၃ နာရီ။
- ညနေ ၄ နာရီ။
- ညနေ ၅ နာရီ။
- ထို့နောက် ညနေ ၅ နာရီ ၄၅ မိနစ်။

ဤအချိန်တွင်မူ ရဲအဖွဲ့ဝင်များမှာ စိတ်မရှည်နိုင်ကြတော့ပြီ။ ပုန်းလိုက်၊ ကွယ်လိုက်၊ ရပ်လိုက်၊ ထိုင်လိုက်ဖြင့် တစ်မနက်လုံး စောင့်ကြည့်နေခဲ့ရသော ကြောင့် သူတို့အဖို့ အတက်ကလေး အညောင်းမိနေကြပြီ။ သို့သော် ဤသည် မှာ အရေးမဟုတ်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ရတော့မည့် တိုက်ပွဲကို စောင့်မျှော်ရင်း ရင်တမမ ဖြစ်နေရသည်က ပို၍ အခံရခက်လှသည်။

ထို့ကြောင့် ရဲအရာရှိတစ်ဦးက အော်လန်ဖြင့် အော်၍ အချက်ပေးလိုက် သည်။

“ဟေ့လူတွေ၊ အကုန်လုံး လက်နက်ချလိုက်ကြ၊ အိမ်ကို ကျုပ်တို့ ဝိုင်း ထားပြီ ထွက်ပေါက်မရှိတော့ဘူး”

သို့သော် အိမ်ပေါ်မှ ဘာသံမျှ ထွက်မလာ၊ လုံးဝ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ရဲအရာရှိက ဒုတိယအကြိမ် အော်လိုက်ပြန်သည်။

“ဟေ့လူတွေ ပြောနေတာ မကြားဘူးလား၊ လက်နက်မချရင် အကုန် လုံး သေကုန်မယ်”

သို့သော် ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း ငြိမ်နေဆဲပင် ဘာသံမျှ တုံ့ပြန်မလာ။

ဤတွင် ကျည်ကာအင်္ကျီဝတ်ထားသော ရဲတပ်သားတစ်ဦးက လမ်းကို ဖြတ်ကူးပြေးသွားသည်။ အဆိုပါအိမ်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်သောအခါ ရပ်လိုက်ပြီးနောက် မြေကြီးတွင် ဒူးတစ်ဖက်ကို ထောက်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက်

မျက်ရည်မှပစ်သေနတ်ကို သေသေချာချာ ချိန်၍ အိမ်ထဲသို့ ပစ်သွင်းလိုက်သည်။ ချက်ချင်းပင် သူသည် နောက်ကြောင်းပြန်၍ ပြေးလာခဲ့သည်။ အဆိုပါ ရဲသားအဖွဲ့ ရာယ်ကင်းလောက်သည့် နေရာသို့ အရောက်တွင် အသင့်ပြင်ထားကြသော ရဲသားများနှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်များက အိမ်ဆီသို့ တစ်ပြိုင်တည်း ကျည်မိုးရွာချကြတော့သည်။ သေနတ်သံများက နားပွင့်လှမတတ် ရှည်သွားတော့သည်။

တစ်ပြိုင်တည်းတွင် ရန်သူများဘက်မှလည်း စက်သေနတ်များဖြင့် ပြန်လည်ပစ်ခတ်ကြသည်။ စက်သေနတ်ကျည်ဆန်များမှာ လမ်းတစ်ဖက်၌ ရပ်ထားသော ကားများကို ထိမှန်ကြသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင် အိမ်ခန်းများ၏ နံရံများနှင့် ပြတင်းပေါက်များကိုလည်း ထိမှန်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် တိုက်ပွဲမှာ တကယ့်စစ်ပွဲကြီးတစ်ခုပမာ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မီးကုန်ယမ်းကုန် ပစ်ခတ်ကြရာ စုစုပေါင်း မိနစ် ၇၀ အထိပင် ကြာခဲ့သည်။ ဤတိုက်ပွဲတွင် အစိုးရဘက်မှ ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက် စုစုပေါင်း ၄၀၀ ကျော်မျှ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ကျည်ဆန်နှင့် မျက်ရည်ယိုမှ အမြောက်အများ သုံးစွဲခဲ့ရသည်။

တိုက်ပွဲတစ်ဝက်ခန့်အချိန်တွင် အိမ်ကို မီးစွဲလောင်တော့သည်။ မဲနက်သော မီးခိုးလုံးကြီးများ တလိပ်လိပ် ပေါ်ထွက်လာရာ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မဲမှောင်သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် အစိုးရတပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ ပစ်ကွင်းရွေးရင်း တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ လူးလာခပ်၍ မရပ်မနား ပြေးလွှားနေကြသည်။ မှောင်မဲသော မိုးကောင်းကင်တွင် ရဲဖက်မှ ရဟတ်ယာဉ်များကလည်း တဝီဝီ အော်မြည်ရင်း ဒလမ်စ် ဝဲပျံစောင့်ကြပ်လျက် ရှိသည်။

‘ဒီတိုက်ပွဲကတော့ သာမန်တိုက်ပွဲမျိုးမဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ တကယ့်စစ်ပွဲကြီးလို့ ခေါ်မှ မှန်လိမ့်မယ်’ ဟူ၍ ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ပီတာဟောဂင်က နောင်အခါ ပြန်ပြောပြသည်။

သို့သော် ပီတာဟောဂင်ပြောသော ‘စစ်ပွဲ’ မှာလည်း သာမန်စစ်ပွဲမျိုးမဟုတ်ပါ။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အသေအလဲ တိုက်ခိုက်နေပုံကို ဆေးရောင်စုံ ရုပ်မြင်သံကြားမှ တစ်နိုင်ငံလုံး မျက်ဝါးထင်ထင် ကြည့်ခွင့်ရသော စစ်ပွဲကြီးဖြစ်သည်။

တိုက်ပွဲပြင်းထန်နေဆဲတွင် ရာပေါင်းများစွာသော အရပ်သားများမှာ အစိုးရတပ်ဖွဲ့များ ကြားမှပင် ပြေးလိုက်၊ လွှားလိုက်၊ အော်လိုက်၊ ဟစ်လိုက်ဖြင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေကြသည်။ အချို့မှာ နှစ်ဖက်ကျည်ဆန်များကို ရှောင်နိုင်ရန်

ကားများ၊ သစ်ပင်များ၊ ဓာတ်တိုင်များနှင့် ပုန်းကွယ်၍ ရနိုင်သမျှ နေရာများတွင် သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ပြေးလွှားပုန်းကွယ်ကြရသည်။ အချို့လည်း သည်မျှကျည်မိုးရွာချနေရသည့် ကြားကပင် အတင့်ရဲကာ အကာအကွယ်မရှိဘဲ လမ်းပေါ်ထွက်ကြည့်ကြသေးသည်။

ဤတွင် အာဏာပိုင်များမှာ လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘဲ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ရဲများကို ချက်ချင်းဆင့်ခေါ်ပြီး လူအုပ်ကို ထိန်းခိုင်းရတော့သည်။ သည်ကြားထဲတွင် ရဲတို့က လူအုပ်ကို ရုတ်တရက်နှိပ်ခွဲမရသဖြင့် တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် အကြမ်းဖက် တားဆီးရတော့မတတ် ကြုံရသေးသည်။ နောက်တစ်ကြိမ်တွင်မူ မီးလောင်နေသောအိမ်မှ မျက်ရည်ယိုဓာတ်ငွေ့များ ထွက်လာသောကြောင့် လူထုပရိသတ် ၃၀၀ ခန့်တို့က ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်ပြီး ဦးတည်ရာသို့ စွတ်ပြေးကြသဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တိုက်ခိုက်တိုးဝှေ့မိပြီး လဲသူလဲ၊ ကွဲသူကွဲ ဖြစ်လိုက်သေးသည်။ ယင်းတို့ အခြေအနေတစ်ရပ်လုံး ဝရုန်းသုံးကားဖြစ်နေစဉ် တွင်ပင် ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်များနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားဆရာတို့မှာ လူအုပ်ထဲတွင် တိုးရင်း ဝှေ့ရင်း ရိုက်ကွင်းများကို သက်စွန့်ဆံဖျား ရွေးချယ်ရိုက်ကူးကြရသည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြီးနောက် ၄၅ မိနစ်ခန့်အကြာတွင် အိမ်ထဲမှ အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ဒယီးဒယိုင်နှင့် ထွက်လာသည်။ သူ့ကြောကုန်းတွင် ကျည်ဆန် ရှုပ်မှန်ထားသည့်အပြင် ညာဘက်လက်မောင်းကိုလည်း မီးလောင်ထားသည်။ ထိုအမျိုးသမီးက 'ကျွန်မကို သူတို့ဖမ်းထားတယ်၊ ကျွန်မကို သူတို့ဖမ်းထားတယ်' ဟု ကယောင်ကတမ်းအော်ရင်း ထွက်ပြေးလာရာ ကျည်ကာအင်္ကျီဝတ်ထားသော ရဲများက ကမန်းကတန်း ပြေးသွားပြီး သူမအား တိုက်ပွဲပစ်ကွင်းနေရာမှ ကယ်တင်လိုက်ရသည်။ သူမသည် မစွက်မင်နီလူဝစ်နှင့် ညီမဝမ်းကွဲတော်စပ် ပြီး သူ့နာမည်မှာ ခရစ်စတင်း ဂျွန်ဆင် (၃၅ နှစ်) ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ သူမအား ကာလီဖိုးနီးယားဆေးရုံသို့ ချက်ချင်း တင်ပို့လိုက်ကြသည်။ နောင် အခါ လက်နက်ကိုင်ဝရမ်းပြေးများအား အိမ်ခန်းငှားပေးမှုဖြင့် သူ့ကို ဖမ်းဆီး လိုက်သည်။

နောက်မကြာမီပင် ကလေးတစ်ယောက် ဝရဲတာသို့ ထွက်လာပြီး လက်ယမ်းပြသည်။ ချက်ချင်းပင် ရဲသားများက အပြစ်အခတ်ရပ်လိုက်ပြီးနောက် ကလေးကို အချိန်မီ ကယ်တင်လိုက်ကြသည်။ ထိုကလေးမှာ မစွက်မင်နီလူဝစ်၏ သားကလေးဖြစ်သည်။

တဖြည်းဖြည်းဖြင့် တိုက်ပွဲမှာ ပိုမိုပြင်းထန်လာသည်။ တစ်အိမ်လုံး လေးဘက်လေးတန် မီးစွဲလောင်ကုန်ပြီ။ မီးသတ်ကားများ တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ရောက်လာပြီး မီးကို ငြိမ်းသတ်ရန် အပြင်းအထန်ကြိုးစားကြသည်။ သို့သော် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပစ်အခတ် ပြင်းထန်ဆဲဖြစ်၍ မီးသတ်သမားများ မတိုးနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ဤတွင် ဘေးချင်းကပ်အိမ်နှစ်ဆောင်သို့ မီးကူးတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အိမ်ထဲမှ လက်နက်ကိုင်များ အပစ်အခတ်ရပ်၍ လက်နက်ချကြလိမ့်မည်ဟု ရဲဖက်များမှ မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ သို့သော် လက်နက်မချသည့်အပြင် အိမ်ထဲမှ လှမ်း၍ပင် ပစ်ခတ်နေကြသေးသည်။ စင်စစ် အိမ်ပေါ်ရှိ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားများသည် လက်နက်ချရန်ထက် မီးလောင်၍ အသေခံရန်သာ ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်ဟန်တူသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြီး မိနစ် ၇၀ အကြာ၌ အပစ်အခတ်များ လုံးဝ ရပ်စဲသွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ည ၇ နာရီရှိလေပြီ။ ဤတွင် ရဲသားတစ်ယောက်က အသံချဲ့စက်ဖြင့် 'ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်း အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးပါပြီ'ဟူ၍ ကြေညာလိုက်သည်။ ဤတိုက်ပွဲကား လော့အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ သမိုင်းတွင် အကြီးကျယ်ဆုံးသော ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။

သေနတ်သံစဲ၍ တိုက်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ မီးသတ်ရဲဘော်များက အတင်းဝင်ရောက်ပြီး မီးကို ငြိမ်းသတ်ကြသည်။ လူအားနှင့် ရေအားကောင်းသောကြောင့် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ လုံးဝ မီးငြိမ်းသွားခဲ့သည်။ မီးငြိမ်းသွားပြီးနောက် ရဲတပ်ဖွဲ့က အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ ဂျာဗွေသောအခါ ကြမ်းပြင်တွင် မီးလောင်ထားသော အမျိုးသမီးအလောင်းနှစ်လောင်းကို တွေ့ကြရသည်။ မီးသွေးပုံကြားတွင် ဆက်လက်၍ ထိုးဆွဲ ဂျာဗွေသောအခါ နောက်ထပ် အလောင်းသုံးလောင်း ထပ်မံ တွေ့ရှိရပြန်သည်။ သို့သော် ထိုအလောင်းများမှာ တစ်ကိုယ်လုံး မဲတူးတွန့်လိမ်ပြီး ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသောကြောင့် ယောက်ျား မိန်းမ မခွဲခြားနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာတို့က ပက်တီဟတ်စ် အပါအဝင် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားအားလုံး၏ ဆေးမှတ်တမ်းများကို စစ်ဆေးရန် အပူတပြင်း စီစဉ်ကြသည်။

သို့သော် အဆိုပါအလောင်းများမှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ရန် အနည်းဆုံးတစ်ရက်၊ သို့မဟုတ် နှစ်ရက်ခန့် ကြာဦးမည် ဖြစ်သည်။ ထိုစပဲကြားတွင် ဘယ်သူတွေ သေကုန်ကြသလဲ၊ အိမ်ထဲမှာ အကုန်လုံး ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ၊ သေသူများထဲတွင် ပက်တီ ဟိသွားသလားဟူသော သိချင်စိတ်ကား ၊ ရိုသတ်အတွင်း မအောင့်အည်းနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြပြီ။

ထိုအချိန်တွင် စတီဗင်မှာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာ အရပ်နှင့် မိုင် ၁၁၀ ကွာဝေးသော စန်ဒိုင်ဂိုမြို့တွင် ရှိနေသည်။ သူသည် အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံးမှ သန်းပေါင်းများစွာသော အခြားပြည်သူများနည်းတူပင် ဆေးရောင်စုံ ရုပ်မြင်သံကြားမှ မီးလောင်တိုက်သွင်း တိုက်ပွဲကြီးကို အသက်ပင် မရှုနိုင်အောင် ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် ကြည့်နေသည်။ သေနတ်သံတဒိုင်းဒိုင်း၊ ဗုံးကွဲသံတဝှမ်းတဝှမ်းမှ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ စတီဗင်မှာ သူကိုယ်တိုင် မီးမြှိုက်ခံရသလိုပင် မခံမရပ်နိုင်အောင် ပူလောင်လာမိသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် လည်း 'ဒီတစ်ခါတော့ ပက်တီတော့ ကိစ္စချောပါပြီ'ဟု ယတိပြက် ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည်။ သို့ဖြင့် သူ၏ ဗောက်စ်ဝက်ဂွန်းကားကလေးကို ကမန်းကတန်း ထုတ်ပြီး မိုင်ကုန်မောင်းလာခဲ့သည်။

အခင်းဖြစ်ပွားရာသို့ သန်းခေါင်လောက်တွင် ရောက်ရှိလာသောအခါ အငွေ့တလူလူထွက်နေသော မီးလောင်ပြင်ကိုသာ တွေ့ရတော့သည်။ သူသည် အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။

"ဒီလို ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ၊ စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲလို ဘာကြောင့် တိုက်ရတာလဲ၊ ရဲဘက်က ရန်သူကို လက်နက်ချအောင် လုပ်နိုင်ရက်သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ အခုလို မီးလောင်တိုက်သွင်းပစ်ရတာလဲ"

စတီဗင်သည် တွေးရင်းက မျက်ရည်များပင် လည်လာမိသည်။ သူသည် ဝမ်းလည်းနည်းမိသည်။ ဒေါသလည်း ထွက်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ဝမ်းနည်းစိတ်နှင့် ဒေါသစိတ်တို့ကို တစ်ပြိုင်တည်း စုပေါင်းခံစား၍ အံကြိတ်လိုက်မိသည်။

ထိုအချိန်တွင် မီးလောင်ပြင်၌ ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်ကြည့်နေကြသော လူအုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်က သူ့အနားရောက်လာပြီး-

"ဟေး...မင်း...ပက်တီရဲ့ သူငယ်ချင်း မဟုတ်လား"

"ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်"

"အေး...ဒီလိုဆိုရင်တော့ မင်း...ပက်တီရဲ့ အလောင်းတွေ့ရပို့တောင် မလွယ်ဘူးကွ၊ အလောင်းတွေက ပုံဖမ်းမရအောင်ကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် မီးလောင်ကုန်တယ်ဆိုပဲ"

စတီဗင်သည် နောက်ထပ် ဆက်မကြားလိုတော့သဖြင့် ထိုနေရာမှ ချက်ချင်းထွက်လာမိတော့သည်။

အကဲခတ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားတို့အား အရှင်လတ်လတ် မီးလောင်တိုက်သွင်းပွဲကို စတီဗင်ထက် အဆိုးဝါးဆုံးသော ခံစားချက်မျိုးဖြင့် မကြည့်ချင်ဘဲ

ကြည့်နေရသူများကား ဟစ်လ်ဘာရာရှိ ပက်တီ၏ မိဘများနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများပင် ဖြစ်ကြသည်။ မစ္စတာဟတ်စ်ဇနီးမောင်နှံတို့မှာ သူတို့သမီး၏ ဇာတ်သိမ်းမကောင်းပုံကို တွေးမိရင်း ရင်ကွဲမတတ် တလှုပ်လှုပ် ပူဆွေးကြရသည်။ သို့သော် သူတို့၏ ဘဝပေးကိုက ဆိုးဝါးလှသည်။ မမြင်ချင်၍လည်း မနေရ၊ မကြားချင်၍လည်း မရှောင်သာ ဘဝမျိုးဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေပုံကို ရုပ်မြင်သံကြားမှ မိသားစုအားလုံး ရင်တလှုပ်လှုပ်ဖြင့် ကြည့်ရှုနေစဉ်မှာပင် သတင်းစာဆရာများနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားအဖွဲ့များ တဖွဲဖွဲ ရောက်ရှိလာကြသည်။ သူတို့သည် မစ္စတာဟတ်စ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ရယူရန် ခြိမ်းဆဲတွင် ဟိုလျှောက်သည်သွားဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် နီးနား ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများကလည်း စုပွဲရောက်ရှိလာကြသဖြင့် လူအုပ်ကြီးမှာ ပွဲကြည့်ပရိသတ်ပမာ တဖွဲဖွဲဖြစ်နေတော့သည်။

အိမ်ထဲတွင်မူ မစ္စတာဟတ်စ်တို့ လင်မယားအပြင် ပက်တီ၏ ညီမများ ဖြစ်သော 'ဗစ်ကီ'နှင့် 'အန်'တို့ ရှိနေကြသည်။ ထို့အပြင် ဟတ်စ်ဖောင်းဒေးရှင်းအဖွဲ့မှ အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သူ အိုင်ရာဝါရ်၊ မိသားစု၏ မိတ်ဆွေရင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျန်လက်စတာနှင့် ထမင်းချက် အဒေါ်ကြီး အင်မာဘရူးဘက်တို့လည်း မိသားစုနှင့် အတူ ညနေ ၅ နာရီခွဲမှစ၍ ရုပ်မြင်သံကြား တိုက်ပွဲကို ကြည့်နေကြသည်။ အင်မာ၏ ကြိတ်၍ ငိုသံကို တစ်ချက်တစ်ချက် ကြားနေရသည်။ အင်မာမှာ ပက်တီ ငယ်ငယ်ကတည်းကပင် ထမင်းချက်လုပ်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

၈ နာရီ မိနစ် ၄၀ တွင် မိသားစု ဆရာဝန်ပေါက်လာပြီး လူအုပ်ကို တိုးဝှေ့ကာ အိမ်ထဲသို့ ကမန်းကတန်း ဝင်သွားသည်။ နောက် နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် အိမ်ထဲမှ ဂျန်လက်စတာ ထွက်လာပြီး မိသားစုကိုယ်စား သတင်းစာဆရာများနှင့် တွေ့ဆုံသည်။

'ဆရာဝန်ခေါ်ရတာက လိုရမယ်ရ ခေါ်ထားတာပါ။ မစ္စက်ဟတ်စ် အခြေအနေက အင်မတန်ကောင်းပါတယ်။ သူ စိတ်ဓာတ်ဟာ ကျောက်ဆောင်ကျောက်ခဲလောက် ခိုင်မာပါတယ်။ အခြားအိမ်သားတွေလည်း အားလုံး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပါပဲ' ဂျန်လက်စတာက သတင်းစာဆရာများ၏ အမေးကို ပြန်ဖြေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ 'ဟတ်စ်မိသားစုတစ်ခုလုံးရဲ့ ခံစားချက်ကတော့ ဒီနေ့ ဒီအချိန်မှာပဲ အားလုံးကုန်ဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ'

ထို့နောက် ယနေ့ညနေပိုင်းတွင် မစ္စတာဟတ်စ်နှင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကို အက်ဖ်ဘီအိုင်ဌာနမှူး ချားလ်စ်ဘိတ်တို့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဆက်သွယ်ဆွေးနွေး ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း လက်စတာက သတင်းစာဆရာများအား ပြောပြသည်။ သူက ဆက်လက်၍-

‘တကယ်တော့ ဟတ်စ်မိသားစုအနေနဲ့ ဒီဖြစ်ရပ်ကို ဒီလို အဆုံးမသတ် စေချင်ပါဘူး’ လက်စတာက အက်သံပါပါဖြင့် ကတုံကယင် ဆက်ပြောသည်။ ‘နောက်ဆုံးတော့ ဒီနေ့ကပ်ကြီးထဲ ပက်တီတစ်ယောက် မပါပါစေနဲ့၊ လွဲပါစေ၊ ဖယ်ပါစေလို့ပဲ ဘုရားသခင်ဆီမှာ ဆုတောင်းရတော့မှာပါပဲ’

အတန်ကြာသောအခါ အိမ်နောက်ဘက် မီးဖိုခန်းတံခါးပေါက်မှ ထမင်း ချက် အဒေါ်ကြီး အင်မာ ထွက်လာသည်။ အဒေါ်ကြီးကိုမြင်တော့ သတင်း ထောက်များက ပြေးလိုက်သွားကြသည်။ အဒေါ်ကြီးမှာ ပက်တီအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးသူဖြစ်၍ ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်နေသည်။ မျက်ရည်ပေါက်များကို တားဆီးမနိုင် ဖြစ်နေသည်။

အဒေါ်ကြီးက တရုတ်ရှုတ်ငိုနေရင်း...

“ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာတော့ အဆုံးစွန်ကာလသို့ ရောက်ပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်မ ငိုတာကို သူတို့မိသားစုတွေ မမြင်စေချင်ဘူး။ ခုနက ကျွန်မ မီးဖိုခန်းထဲရှိနေတုန်းက မစ္စတာဟတ်စ် ခဏခဏလာကြည့်တယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ ‘တို့ ကိုယ်စား မင်းသတ္တိရှိစမ်းပါ’ လို့ ကျွန်မကို လာပြောသလိုပဲ ထင်ရပါတယ်”

နောက်တစ်နေ့ (မေလ ၁၈ ရက်နေ့) တွင် လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့မှ အလောင်းစစ်ဆေးရေး ပါရဂူ ဒေါက်တာသောမတ်နိုဂျီသည် မစ္စတာဟတ်စ်၏ အိမ်ရောက်လာသည်။ ဒေါက်တာကို မြင်လျှင်မြင်ခြင်း တစ်အိမ်သားလုံး စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် ဝိုင်းအုံလာကြသည်။ မီးလောင်ခံရသော အလောင်းများထဲတွင် ပက်တီ ပါမပါကို အချိန်မဆိုင်းဘဲ အငမ်းမရ မေးလိုက်ချင်ကြသော်လည်း မည်သူမျှ ပါးစပ်မဟမိကြ၊ ဒေါက်တာ၏ မျက်နှာကိုသာ ငူငူကြီး စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ဒေါက်တာ၏ ပြောကြားချက်ကိုသာ ရင်တဖိုဖို အသည်းတဒိတ်ဒိတ်ဖြင့် အသက်မရှူဘဲ နားစွင့်နေကြသည်။

ဒေါက်တာနိုဂျီမှာ မိသားစု၏ ဒုက္ခကို ကိုယ်ချင်းစာ၍ သိရှိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း ခရီးရောက်မဆိုက်ပင်-

“မီးလောင်ပြင်က တွေ့ရတဲ့ အလောင်းငါးလောင်းကို စစ်ဆေးကြည့်ပြီးပါပြီ။ ပက်တီ မပါပါဘူး။”

“ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ပါပဲ”

အားလုံးကပင် တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို ရေရွတ်လိုက်မိကြသည်။ သူတို့၏ ရင်ဝတွင် တစ်ဆို့နေသော အလုံးကြီးလည်း ‘ဟင်း’ခနဲ သက်မချသံနှင့်အတူ ဝမ်းထဲသို့ ပြန်ကျသွားသလို ထင်လိုက်မိကြသည်။

မီးလောင်ကျွမ်းထားသော အလောင်းငါးလောင်းမှာ မည်သူမည်ဝါတွေ ဖြစ်ကြောင်း နောက်တစ်နေ့တွင် ဆိုင်ရာမှ ထုတ်ပြန်ကြညာလိုက်သည်။

ဤသတင်းကို တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြီးကတည်းကပင် အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံးက လည်တဆန့်ဆန့် နားတစွင့်စွင့်ဖြင့် အထူးသိချင်ကြားချင်နေခဲ့ကြသည်။ ယခုတော့ သူတို့ အမျှော်ကြီး မျှော်ခဲ့ရသော သတင်းကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားသိကြရပြီ။

အဆိုပါအလောင်းငါးလောင်းမှာ ‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစင်ကျူး’ ခေါ် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဒေါ်နယ်ဒေးဗစ်ဒဖရီး (၃၀ နှစ်)၊ စိတ်ဓာတ်ရေးနှင့် သဘောတရားရေး ခေါင်းဆောင် ‘ဖာဟီဇာ’ ခေါ် နန်စီလင်းပယ်ရီ (၂၇ နှစ်)၊ ‘မဇွန်မွန်း’ (မသော်တာ) ခေါ် ပက်ထရီရှာဆိုလ်တိုင်စစ် (၂၄ နှစ်)၊ ‘ကျူးဂျီ’ ခေါ် ဝီလျံဂုလ်ဖ် (၂၂ နှစ်) နှင့် ‘ဂျီလီနာ’ ခေါ် အင်ဂျီလာအတ်ဂုဒ် (၂၅ နှစ်) တို့ ဖြစ်ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ မီးလောင်ပြင် ပြာပုံထဲမှ အမျိုးသမီးအလောင်းတစ်လောင်းကို ထပ်မံရှာဖွေတွေ့ရှိရကြောင်း အာဏာပိုင်တို့က ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်ပြန်သည်။ ဤတွင် ဟတ်စ်မိသားစုနှင့်တကွ တစ်နိုင်ငံလုံးကပါ ရင်တဒိတ်ဒိတ်ဖြင့် နေမထိ ထိုင်မရအောင် ဝေဒနာခံစားကြရပြန်တော့သည်။ သို့သော် ချက်ချင်းလိုပင် ဆေးစစ်တွေ့ရှိရချက်ကို ထုတ်ပြန်သောကြောင့်သာ ဒုတိယအကြိမ် သက်မကြီး ‘ဟင်း’ခနဲ ချနိုင်ခဲ့ကြရပြန်သည်။

နောက်ထပ် တွေ့ရှိရသော အလောင်းမှာ အခြားသူမဟုတ်၊ ‘ဂေါ်ဘီ’ ခေါ် ကဗျာဆရာမနှင့်ပန်းချီဆရာ ကမီလာဟော (၂၉ နှစ်) ပင် ဖြစ်သည်။

အလောင်းကောင် အားလုံးကို ဒေါက်တာ နိုဂူချီပင်လျှင် စစ်ဆေးအတည်ပြုခဲ့သည်။ ယင်းသို့ စစ်ဆေးရာတွင် အလောင်းကောင်များ၏ အပေါ်ယံ ရုပ်လက္ခဏာကိုသာ စစ်ဆေးခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ သေဆုံးသူတို့၏ သေခါနီးဆဲဆဲ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အတွင်းစိတ်သဏ္ဍာန်ကိုပါ သိရှိနိုင်သည့် ‘စိတ်ပညာနည်းဖြင့်

စစ်ဆေးခြင်းကို အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤနည်းဖြင့် စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ သေဆုံးသူအင်အားအလယ်အပိုင်းသားတို့သည် တရားသေ တရားစောက်ကန်းဆန်ဆန် ပြုမှုသွားကြပြီး လက်နက်ချရေးထက် အသေခံရေးကိုသာ အလေးထားကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်ဟု ဒေါက်တာနီဂူချီက ကောက်ချက်ချသည်။ ဒေါက်တာက သူ၏ ကောက်ချက်ကို ဆက်ရှင်းပြရာတွင် စင်ကျူးနှင့် နောက်လိုက်များသည် အိမ်ထဲ၌ရှိနေသော အင်အားအလယ်အပိုင်းသား မဟုတ်သူအားလုံးကို အိမ်ထဲမှ ထွက်သွားခွင့်ပြုခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင် ပထမဆုံး အလောင်းတွေ့ ရသူနှစ်ယောက်မှာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး မကြာမီပင် သေဆုံးသွားကြသည်။ နန်စီလင်းမှာလည်း အဆုတ်နှင့် ကြောရိုးတို့အပြင် အခြားအရေးကြီးသော နေရာများတွင် ကျည်ဆန်မှန်၍ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း၌ပင် သေဆုံးရခြင်းဖြစ်သည်။ ကမီလာဟောမှာမူ နဖူးတည့်တည့်တွင် ကျည်ဆန်ဝင်သွားပြီး နေရာတွင် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ အခြားလေးယောက် (စင်ကျူး၊ ဝုလ်ဖ်၊ ဆိုလ်တိုင်စစ်နှင့် အတ်ဝုဒ်) တို့သည် တိုက်ပွဲအချိန် အနည်းငယ် လျှော့နေဆဲတွင် အိမ်ကြမ်းပျဉ်ကို ရဲတင်းဖြင့် ဖောက်ခွဲ၍ ကြမ်းပျဉ်နှင့် ပေ ၂၀၀ ခန့်ကွာသော အိမ်အောက်မြေကြီးပေါ်သို့ ဆင်းနေခဲ့ကြသည်။

မြေအောက်သို့ ဆင်းပုန်းချိန်တွင် စင်ကျူးမှာ ခါးတစ်ပိုက်၌ ဒဏ်ရာနှစ်ချက်ရခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် သေနိုင်သော ဒဏ်ရာကားမဟုတ်။ စင်ကျူးအား တစ်ချက်တည်း အသေသတ်ခဲ့သော ဒဏ်ရာမှာ ညာဘက်နားထင်တည့်တည့်ကို ဖောက်သွားသော ဒဏ်ရာဖြစ်သည်။ ဒဏ်ရာ၏ အတိမ်အနက်နှင့် သေနတ်ကျည်ဆန်၏ စွမ်းအား စသည်တို့ကို လေ့လာစစ်ဆေးကြည့်သောအခါ စင်ကျူးသည် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားသည်ဟု ယူဆနိုင်စရာ ရှိကြောင်း ဒေါက်တာနီဂူချီက မှတ်ချက်ချသည်။ အကယ်၍ စင်ကျူးသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသွားရိုးမှန်လျှင် သူ သေချင်သောနည်းအတိုင်း သစ္စာရှိရှိ သေသွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

အခြားစတေးခံသုံးယောက်ဖြစ်သော ဝီလျံဝုလ်ဖ်၊ ပက်ထရီရှာဆိုလ်တိုင်စစ်နှင့် အင်ဂျီလာအတ်ဝုဒ်တို့မှာမူ မြေကြီးပေါ်သို့ မဆင်းမီကပင် မီးဒဏ်ရာကြောင့် အသက်ရှူကျပ်၍ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြလေပြီ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သုံးယောက်အနေဖြင့် မြေကြီးပေါ်ရောက်၍ ကြမ်းပျဉ်များ ပြိုကျသောအချိန်တွင် သေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆရသည်။ ထိုအချိန်တွင် မသေသေးသော်မှ သတိကင်းလွတ်ကာ မေ့မျောနေကြပြီဟုလည်း ယူဆနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဒေါက်တာနိုဂျီက 'အပေါ်မှာ မီးတွေ တဝန်းဝန်းလောင်နေတုန်းမှာ သူတို့တစ်တွေ အိမ်ပြင်ထွက်မပြေးဘဲ ကြမ်းပျဉ်အောက်မှာ အကြိတ်ပြီး ခံနေကြတာကို ကျုပ်ဖြင့် အံ့ဩလို့မဆုံးနိုင်ဘူး။ လူတကာ တွေးတောင်မတွေးဝံ့တဲ့ ဒီလိုသေနည်းမျိုးကို သတ္တိရှိရှိနဲ့ ရင်ဆိုင်သွားကြတဲ့ ဒီလိုလူစားမျိုးတွေကို ကျုပ်တစ်သက်မှာ ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးပါသေးတယ်' ဟူ၍ ထင်မြင်ချက်ပေးခဲ့သည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်လာဦးမလဲ၊ ဘာတွေ ပေါ်လာဦးမလဲ' ဟူ၍ အမေရိကန်တစ်နိုင်ငံလုံး တအံ့နွေးနွေး၊ တံတွေးဆဆ၊ ရင်တမမဖြင့် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြရသော ဇာတ်လမ်းကြီးတစ်ပုဒ်ကတော့ဖြင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ် အသက်ရှူကြပ်လောက်အောင် တဖျတ်ဖျတ်ဖြင့် ဇာတ်ကွက်တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း ပြောင်းလဲကပြသွားခဲ့လေပြီ။ ဇာတ်သိမ်းခန်းရောက်ရန်လည်း အချိန်များစွာမကျန်တော့။ သို့သော် ဇာတ်သိမ်းပိုင်းကောင်းခန်းရောက်ခါနီးတော့မှ 'ဇာတ်လိုက် မင်းသမီး' ပျောက်နေသောကြောင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်မှာ 'ရင်မောက်နန်း' ဆိုက်ကြရပြန်သည်။

ကမ္ဘာကျော် 'အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း ပြန်ပေးမှု' ဇာတ်လမ်းကြီးတွင် ပက်တီဟတ်စ်သည် ဇာတ်လိုက်မင်းသမီးပင် ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ပက်တီဟတ်စ်ကို ရှာမတွေ့ကြတော့။ ပက်တီဟတ်စ် ပျောက်ဆုံးသွားပြီ။ ပက်တီဟတ်စ်နှင့် အတူ ဝီလျံဟဲရစ်တို့ လင်မယားလည်း ပါသွားကြသည်။ ယခု သူတို့သုံးယောက် ဘယ်ရောက်နေကြသလဲ။ အမေရိကန်နယ်စပ်ကို ဖြတ်၍ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသို့ပင် ထွက်ပြေးသွားကြပြီလား။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့၏ သွေးသောက်ရဲဘော်များနည်းတူ တစ်နေရာရာတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် သတ်သေသွားကြပြီလား။

ယင်းသို့လျှင် လူတိုင်းက သူတို့သုံးယောက်ကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေကြသည်။ သူတို့အကြောင်းကိုသာ အမြန်ဆုံး သိချင်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရဲဖက်နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့က မနေသာတော့ဘဲ စုံထောက်တွေ တပ်ဖြန့်လွှတ်၍ ခြေရာခံ စုံစမ်းကြရတော့သည်။

လွန်ခဲ့သော မေလ ၁၆ ရက်နေ့ ညနေက ပက်တီနှင့် ဟဲရစ်တို့ လင်မယားသည် 'မဲလ်' အားကစားပစ္စည်းတိုက်ရှေ့တွင် သေနတ်များ ပစ်ဖောက်ပြီးနောက် ထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် လမ်းပေါ်တွင် တွေ့ရာကား သုံးစီးကိုလည်း တစ်စီးပြီးတစ်စီး လုယူစီးသွားခဲ့ကြသေးသည်။ နောက်ဆုံးကားနှင့် ကားပိုင်ရှင် သောမတ်မက်သယူးကို နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဟောလိဝုဒ်

ကုန်း၌ ထားပစ်ခဲ့ပြီးနောက် ဖြစ်ရပ်ကို အခြေခံ၍ သူတို့သုံးယောက် ထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြသည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကို အခြေခံ၍ ရဲအဖွဲ့က ကောက်ချက်နှစ်ရပ် ချမှတ်သည်။ သို့သော် ဤကောက်ချက်များမှာ တကယ်မှန်ကန်မည်ဟူ၍ကား တစ်ထစ်ချမယူဆ 'ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လေမလား' ဟူသော သံသယကောက်ချက်မျိုးသာ ဖြစ်သည်။

ပထမအနေဖြင့် သူတို့သုံးယောက်သည် သောမတ်မက်သယူးနှင့် သူ့ကားကို ထားပစ်ခဲ့ပြီးနောက် အနောက် ၈၄ လမ်းမှ သူတို့၏ ယာယီစခန်းသို့ ပြန်လာနိုင်သည်။ ထိုအိမ်တွင် သူတို့၏ အဝတ်သေတ္တာများ၊ ဆေးပစ္စည်းများ၊ ဆံပင်တုများနှင့် အခြားပစ္စည်းများကို ဝှက်ထားကြသည်။ ထိုအိမ်သို့ ပြန်လာလျှင် သူတို့သည် တပ်ဖြန့်ချထားသော ရဲသားများနှင့် ပက်ပင်းတိုးမည်။ ထို့ကြောင့် နောက်ကြောင်းပြန်၍ လစ်ပြေးသွားမည်မှာ သေချာသည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ သူတို့သုံးယောက် အရှေ့ ၅၄ လမ်းအိမ်သို့ လာနိုင်သည်။ ထိုအိမ်တွင် စင်ကျူးအပါအဝင် သူတို့ရဲဘော်များက စောင့်နေကြသည်။ သို့သော် ဤအချက်မှာလည်း မဖြစ်နိုင်၊ အကယ်၍ သူတို့အနေဖြင့် ဤအိမ်သို့လာသော်မှ အိမ်မရောက်ခင် လမ်းတစ်ဝက်မှ တပ်ခေါက်ပြေးရမည်သာ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအိမ်ရှိရာ အင်ဂဲလ်ဝုဒ် ရပ်ကွက်အနံ့အပြား၌ ရဲဖက်နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်များက ခြေချစရာမရှိအောင် နေရာယူထားကြပြီး ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပက်တီနှင့် ဟဲရစ်တို့လင်မယားကား မတွေ့ရက်အောင် ပင် ကြောက်စရာကောင်းလှသော အရှင်လတ်လတ် မီးလောင်သေဆုံးကြရမည့် ကပ်ကြီးမှ လွတ်မြောက်သွားကြလေပြီ။ အဆိုးထဲမှ အကောင်းရှာ၍တွေ့လျှင် ပက်တီဟတ်စ်နှင့် သူ့မိဘများအပေါ် စေတနာထားကြသူများအဖို့ တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် ဝမ်းသာစရာပင် ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ပက်တီ၏ မိဘများဖြစ်ကြသော ဟတ်စ်ဇနီးမောင်နှံတို့အဖို့ သူတကာထက်ပို၍ ဝမ်းသာစရာဖြစ်သည်။ သူတို့၏ သမီးချစ်ကလေးအသေဆိုးဖြင့် သေဆုံးသွားခြင်းထက် ဝရမ်းပြေးဖြစ်နေခြင်းက ပို၍ ဖြေသာနိုင်သေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ပက်တီ၏မိဘများနှင့် ချစ်သူစတီဗင်တို့က ပက်တီ အသက်ရှင်လျက်ပင် ရှိသေးကြောင်း သိရ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြရသည်။ သို့သော် ယင်းဝမ်းသာမှုမှာ ထာဝရကားမဟုတ်၊ ခဏတာမျှသာ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုအချိန်တွင် ပက်တီသည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားစစ်စစ်ဖြစ်သွားပြီဟူသော အချက်မှာ ထင်ရှားနေပြီဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အက်စ်ဘီအိုင်နှင့် ရဲအဖွဲ့တို့ကလည်း ပက်တီအပေါ်တွင် ယခင်ကအတိုင်း မမြင်တော့ဘဲ အမြင်သစ်ဖြင့် ဖိဖိစီးစီး အရေးယူ လှုပ်ရှားလာပြီ ဖြစ်သည်။ သူတို့က ပက်တီကို ရာဇဝတ်ကောင်တစ်ဦးအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပက်တီအား လူသတ်မှုကျူးလွန်ရန် အားထုတ်မှု၊ ကားခိုးမှု၊ ကားပိုင်ရှင်ကို ပြန်ပေးဆွဲမှုနှင့် လက်နက်မှု စသော အကြီးအသေးအမှုပေါင်း ၁၈ မှုဖြင့်ပင် ခွဲချက်တင်ခဲ့ကြသည်။

လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ - အက်စ်ဘီအိုင်ဌာနခွဲမှ အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သူ ဝီလျံဆူလီဗန်ကဆိုလျှင် 'ခုနေခါမှာ ပက်တီနဲ့ ဟဲရစ်တို့ လင်မယားဟာ သာမန်ရာဇဝတ်ကောင်တွေ မဟုတ်တော့ဘူး၊ အင်မတန် အန္တရာယ်ရှိတဲ့ လက်နက်ကိုင် ဝရမ်းပြေးတွေ ဖြစ်နေပြီ' ဟူ၍ပင် ပြောခဲ့သည်။

ဤတွင် စတီဗင်မှာ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး တန်ပြန်ကြေညာချက်တွေ ဘာတွေပင် ထုတ်လား ပြုလား လုပ်တော့သည်။ 'အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို မီးလောင်တိုက်သွင်းတာဟာ ဥပဒေဘောင်အတွင်းက ဖမ်းဆီးတဲ့ လုပ်ရပ်မျိုး မဟုတ်ဘူး၊ စစ်တိုက်တဲ့ လုပ်ရပ်မျိုးသာ ဖြစ်တယ်၊ မမှုလောက်တဲ့ လူကလေးလေးငါးယောက်ကို အခုလို တပ်ချီပြီး တိုက်ဖို့ မသင့်ပါဘူး' ဟူ၍ စတီဗင်က ဒေါကြီးမောကြီးဖြင့် ပြောသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် သူသည် လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့တွင်း၌ လူမသိအောင် လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်နေနေရာမှ လူသိရှင်ကြား ကြေညာချက်တစ်ရပ်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ထိုကြေညာချက်မှာ-

"ယခုအချိန်တွင် ပက်တီသည် မည်သည့်ပြစ်မှုကိုပင် ကျူးလွန်စေကာမူ သူ့ရောက်ရှိနေသော အခြေအနေမှာ ဘယ်သူနှင့်မျှမတူ၊ အလွန်ထူးခြားသော အခြေအနေဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ကို အာဏာပိုင်တို့အနေဖြင့် လုံးဝ မျက်ခြံပြတ်နေကြသည်။ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသားခြောက်ဦးမှာ အသေဆိုးဖြင့် သေသွားကြရရှာပြီ။ သို့သော် ပက်တီနှင့် ဟဲရစ်တို့လင်မယား မသေကြသေး

ချေ။ သူတို့အပေါ်တွင် အာဏာပိုင်တို့က ယခင်နည်းလမ်းမျိုးဖြင့်ပင် ဖြေရှင်းကြမည်ဆိုပါက ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ရှုတ်ချရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်အနည်းငယ် ပိုပေးခြင်းဖြင့် လက်နက်ချအောင် လုပ်နိုင်ပါလျက် ယင်းသို့မလုပ်ဘဲ စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲတွင် သုံးသော နည်းဗျူဟာမျိုးကို အသုံးပြုခဲ့ခြင်းမှာ လုံးဝခွင့်လွတ်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိပါ”

မစ္စတာဟတ်စ်မှာလည်း ကြောက်စရာ ပြောင်းလဲလာသော အခြေအနေများကြောင့် အကြီးအကျယ် စိတ်ဒုက္ခရောက်နေရသည်။

‘ဒီအခြေရောက်တော့မှ သူအိမ်ပြန်လာဖို့ မလွယ်တော့ပါဘူး’ မစ္စတာဟတ်စ်၏ အသံမှာ လေးလံနွေးကွေး၍ အက်သံပါနေသည်။ ဟစ်လ်ဘာရာရှိ အိမ်တွင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲပြုလုပ်ရာ၌ သူက ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်က ဆက်ပြောသည်။ ‘အခုအချိန်မှာတော့ ပက်တီဟာ သူတို့ဂိုဏ်းထဲ တကယ်ဝင်သွားပြီ ထင်ပါတယ်။ ဒီအဖြစ်မျိုးရောက်အောင် ဝါဒမှိုင်းသွင်းတယ်ဆိုတာတော့ အံ့ဩစရာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒါကို သူ တကယ် ယုံကြည်ချက်နဲ့ လုပ်တယ်ဆိုရင်တော့ တော်ပါသေးတယ်။ ထောင်ထဲမှာ အကြာကြီးနေရတာထက်တော့ ကောင်းပါသေးတယ်”

ထို့နောက် မစ္စတာဟတ်စ်က သမီးဖြစ်သူအား လက်နက်ချရန် အသံလွှင့်ဋ္ဌာနမှတစ်ဆင့် တောင်းပန်သည်။ သို့သော် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သောလုပ်ငန်းမို့သာ လုပ်ရသည်။ ပက်တီ တကယ် လက်နက်ချ အလင်းဝင်လာလိမ့်မည်ဟူ၍ကား သူ့စိတ်ထဲက လုံးဝ မယုံချေ။

မစ္စတာဟတ်စ်ပြီးလျှင် မစ္စက်ဟတ်စ်က တောင်းပန်ပြန်သည်။ ပက်တီသည် ယခုအချိန်အထိ ပြန်ပေးစားစာခံတစ်ဦး၊ အကြမ်းဖက်စည်းရုံးခံနေရသူတစ်ဦးပင် ဖြစ်နေသေးကြောင်း လူတိုင်းသိသင့်ပါသည်ဟူ၍ နိဒါန်းပျိုးပြီးနောက် မစ္စက်ဟတ်စ်က သမီးဖြစ်သူအား-

“သမီးရေ မာမိတို့အောက်မေ့လှပါပြီ၊ မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ပါတော့ သမီး၊ မာမိတို့ ဒုက္ခရောက်လှပါပြီ။ မာမိတို့ကို သနားပါဦး သမီးရယ်”ဟူ၍ ငိုသံပါပါဖြင့် တောင်းပန်လိုက်သည်။

ပြီးလျှင် ပက်တီ၏ ညီမ ဗစ်ကီနှင့် အန်တို့ကလည်း ကြားရသူ စိတ်ထိခိုက်စရာကောင်းလောက်အောင် မျက်ရည်စက်လက်နှင့် အသံလွှင့် တောင်းပန်ကြသည်။

ဗစ်ကီက တုံ့ယင်သောအသံဖြင့်-

“တကယ်မရှိတဲ့ ‘စစ်ပွဲ’မှာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ မမရဲ့အသက်ကို စတေးမခံပါနဲ့။ မမ ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာနဲ့ အသက်မသေဘဲ ပြန်လာနိုင်ပါစေ လို့ဘဲ ညီမတို့တစ်တွေ ဆုတောင်းနေကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် နီးရာရဲအဖွဲ့၊ ဒါမှမဟုတ် ရှေ့နေချုပ်၊ ဒါမှမဟုတ် အသံလွှင့်ဌာနတစ်ခုခုနဲ့ အမြန်ဆုံး ဆက် သွယ်ပြီး မမလက်နက်ချ အလင်းဝင်ခဲ့ပါတော့ အခု ညီမ ပြောနေတာဟာ တစ်အိမ်လုံးကိုယ်စား ပြောနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ညီမကို ယုံပါ။ အချိန်ဆွဲနေ ရင် ရဲအဖွဲ့နဲ့ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ကြာကြာသည်းခံနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ လိုဆိုရင် အားလုံး အကျိုးနည်းရပါလိမ့်မယ်။ သူတို့က မမတို့အကြောင်း အကုန်လုံး သိထားပြီ။ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲကို မမလည်း သိပြီပဲ။ မမ အသေဆိုးနဲ့ အကျိုးမရှိဘဲ သေရတာကို ညီမတို့ မကြည့်ရက်ပါဘူး။”

ဗစ်ကီပြောပြီးသောအခါ ညီမငယ် ‘အန်’က ဆက်ပြောသည်။

“မမ သဘောအလျောက် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းကို ဝင်ချင်ရင်ဝင် နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းမဲ့ အသေခံဖို့တော့ မသင့်ဘူးလို့ ညီမထင်ပါ တယ်။ လူတိုင်းက မမကို တွေ့ချင်နေကြတယ်။ မမပြောတာကို ကြားချင်နေ ကြတယ်။ အသေခံတာဟာ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူး။ တဇောက်ကန်း မိုက် ရူးရဲလုပ်ငန်းသာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ မမကို ညီမတို့အားလုံး ချစ်ကြပါတယ်။ ညီမ က မမကို တွေ့ချင်လှပါပြီ။ မြင်ချင်လှပါပြီ။ မြန်မြန်သာ ပြန်ခဲ့ပါတော့ မမ ရယ်။ မာမီနဲ့ ဒက်ဒီတို့ဟာ သူတို့ တတ်နိုင်သလောက် အစွမ်းကုန် မလုပ်ဘူး လို့ မမက ထင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ညီမ ဒီမှာ တစ်ချိန်လုံး ရှိနေပါတယ်။ သူ တို့လုပ်တာ နည်းလမ်းမဟုတ်ရင် ညီမက ဒီအတိုင်း ဘယ်နေမလဲ။ မမအတွက် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားဖို့ မရအရ ပြောမှာပဲ။ ခုတော့ မမသိတဲ့အတိုင်း ဒက်ဒီနဲ့ မာမီတို့ လုပ်တာဟာ ကျေနပ်စရာကောင်းပါတယ်။ ညီမကို မမ ယုံစေချင်ပါ တယ်”

တစ်ချိန်တည်းတွင် အင်မီလီဟဲရစ်၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ဖရက်ဒရစ်ရှပ်က လည်း သူ့သမီး၊ သူ့သားမက်နှင့် ပက်တီတို့ထံသို့ မေတ္တာရပ်ခံချက်တစ်ရပ် ကို အသံလွှင့်၍ ပြောကြားလိုက်သည်။

“အခု ငါပြောနေတာဟာ ပေါ့ပေါ့တန်တန်ကိစ္စမဟုတ်ဘူး၊ သေရေး ရှင်ရေးကိစ္စ ဖြစ်တယ်။ မင်းတို့သုံးယောက် အလင်းဝင်လာရင် မင်းတို့နဲ့ အတူ ငါလည်းပဲ ရဲစခန်းကို လိုက်ချင်တယ်။ ဒီအစီအစဉ်ကို မင်းတို့ လက်ခံရင် အားလုံး စိတ်ချမ်းသာကြလိမ့်မယ်၊ ဘယ်သူမှ ဒုက္ခရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး။”

လောလောဆယ် မင်းတို့အနေနဲ့ ရွေးစရာ လမ်းနှစ်သွယ်ပဲ ရှိတယ်။ သေမလား၊ နေမလားဆိုတဲ့ လမ်းနှစ်သွယ်ပဲ။ သေမယ်ဆိုရင် မင်းတို့ရဲဘော်တွေအတိုင်း အသေဆိုးနဲ့ သေကြရလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်အတွက်ရော သူများအတွက်ရော ဘာမှ အကျိုးမရှိတဲ့ သေခြင်းမျိုးပဲ။ မင်းတို့သာမကဘဲ အပြစ်မရှိတဲ့ ပြည်သူတွေလည်း သေကြရလိမ့်မယ်။ မသေချင်ရင်တော့ အမြန်ဆုံး လက်နက်ချဖို့ပါပဲ။ မင်းတို့ လက်နက်ချဝင်လာရင် လူတိုင်းက ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုကြလိမ့်မယ်”

ယင်းသို့ သက်ဆိုင်ရာ မိသားစုများက ပက်တီနှင့် ဟဲရစ်တို့ လင်မယား အား အမြန်ဆုံး လက်နက်ချရန် ဝိုင်းဝန်းမေတ္တာရပ်ခံခဲ့ကြသည်။ ဘယ်လိုများ အဖြေပေါ်လာလိမ့်မလဲဟုလည်း ရင်တမမနှင့် စောင့်စားနေခဲ့ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်အဖွဲ့တို့ကလည်း ဝရမ်းပြေးသုံးယောက်ကို နေ့ရောညပါ ပိုက်စိပ်တိုက်၍ လိုက်လံရှာဖွေလျက် ရှိသည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုထဲတွင်သာမက မက်ဆီကိုနယ်စပ်အထိ တပ်ဖြန့်၍ အပူတပြင်း လိုက်လံရှာဖွေကြသည်။ သို့သော် ဝါးရမ်းပြေးသုံးဦးမှာ ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့၏ မျက်ခုံးပေါ်တွင် စကြိုလျှောက်နေကြသည်။ အဝေးသို့ ပြေးမသွား၊ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တစ်ဝိုက်တွင်သာ လှည့်ပတ်ရှောင်တိမ်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့။

ထိုနေ့တွင် အမည်မဖော်လိုသူတစ်ဦးက လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ ကေပီအက်ဖ်အေ၊ အသံလွှင့်ဌာနသို့ တယ်လီဖုန်းလှမ်းဆက်သည်။ ထိုသူက အသံလွှင့်ဌာနနောက်ဘက်တွင် အသံသွင်းတိပ်ခွေတစ်ခုရှိကြောင်း သတင်းပေးသည်။ ဤသို့ပြင် အများမျှော်လင့်နေသောအသံကို ကြားကြရတော့သည်။ တိပ်ခွေတွင် ပက်တီ၏ အသံသာမက ဟဲရစ်တို့လင်မယားအသံပါ ပါလာသည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် သူတို့၏အသံများမှာ ယခင်ကထက် ပြင်းထန်သည်။

ပထမဆုံးဝီလျံဟဲရစ်၏ အသံထွက်ပေါ်လာသည့်။ သူက သူ့ကိုယ်သူ ‘ပီကို’ လိုလို ‘တီကို’ လိုလို နာမည်ပေးထားသည်။ အသံကို ပြတ်ပြတ်သားသား မကြားရ၍ မည်သည့်နာမည်က မှန်သည်ကို မသိနိုင်။ ပထမဆုံးဟဲရစ်က လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲအကြောင်းကို ပြန်လည်သုံးသပ်သည်။ သူတို့သုံးဦးကိုလည်း ‘မာလ်ကွမ်အိကွမ် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့’ ဟူ၍ အမည်ပေးလိုက်သည်။ မိမိတို့တပ်ဖွဲ့သည် ‘ကမ္ဘာသစ် လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး’ ၏ အလံကို ဝင့်ကြွားစွာ လွှင့်ထူ၍ ဆက်လက် တိုက်ပွဲဝင်မည်ဟူ၍လည်း ကြေညာလိုက်သည်။ ထိုနောက် ဟဲရစ်က ဆက်လက်၍-

“အက်စ်အယ်လ်အေ တပ်မတော်ရဲ့ ‘မာလ်ကွမ်အိကွမ် တိုက်ခိုက်ရေး တပ်ဖွဲ့’ဟာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုဒေသက တပ်ဆုတ်လာခဲ့ကြတယ်။ အရင်းရှင် ‘ဝက်’ တွေရဲ့ လက်ပါးစေ။ ရဲ့အဖွဲ့က ကျုပ်တို့ကို ပိတ်မိအောင် တောနင်းရှာဖွေနေကြလို့ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ အခြားအက်စ်အယ်လ်အေ ထောက်လှမ်းရေး တပ်သားတွေနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ မိတ်ဆွေပြည်သူတွေရဲ့ သတင်းပေးချက်တွေကို မပြတ်ရရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီသတင်းတွေအရ ကျုပ်တို့ကို ‘ဝက်’တွေက ဆန်ဖရန်စစ္စကို ကျွန်းဆွယ်တစ်ဝိုက်မှာ ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ထောင်ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားနေကြတယ် ဆိုတာ ကျုပ်တို့ အတိအကျ သိရတယ်။

“ဒါကြောင့်မို့ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်တစ်ဝိုက်ကို အခြေစိုက်ပြီး ကာလီ ဖိုးနီးယားတောင်ပိုင်းကို တပ်ပြောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ မိတ်ဆွေ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတွေလည်း များတယ်။ သွားလာလှုပ်ရှားမှု လွယ်ကူနိုင်တဲ့ လမ်းကြောင်းတွေလည်း ပေါတယ်။ ဧပြီလကုန်က ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့တစ်ခုကို ကျုပ်တို့ရဲ့ ‘စစ်ကောင်စီ’က လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်သို့ စေလွှတ်ခဲ့တယ်။ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ အဲဒီဒေသမှာ တပ်သားစုဆောင်းဖို့နဲ့ နယ်မြေလေ့လာဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

“အဲဒီတပ်ဖွဲ့ရဲ့ ထောက်လှမ်းချက်အရ ဆန်ဖရန်စစ္စကို ပင်လယ်အော် ဒေသမှာ ‘ဝက်’တွေ ခြေချင်းလိမ်နေကြတယ်ဆိုတာ သိရှိရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်တို့တပ်ဖွဲ့အားလုံးဟာ ၁၉၇၄ ခုနှစ် ‘မေဒေး’ နေ့မှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုဒေသက ထွက်ခွာပြီး လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်နယ်မြေသို့ လစ်ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ မေလ ၁၆ ရက်နေ့မှာ မာလ်ကွမ်အိကွမ်တပ်ဖွဲ့ဝင်သုံးဦးကို အက်စ်အယ်လ်အေ တပ်မတော် အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူဖို့ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ထဲသို့ စေလွှတ်ခဲ့တယ်။ ‘မဲလ်’ကုန်တိုက်မှာ ပစ္စည်းဝယ်နေတုန်း ‘ဝက်’ ဩဇာခံအရောင်းစာရေး တိုနီရှက်ပတ်ဆိုတဲ့ အကောင်က ကျုပ်ကို ပစ္စည်းအလစ်သုတ်မှုနဲ့ မတရားစွပ်စွဲတယ်။ ဒါဟာ ဖောက်ပြန်တဲ့ အရင်းရှင်သခင်တွေကို လက်ပါးစေကျွန်တစ်ဦးက သစ္စာစောင့်သိကြောင်း ပြလိုက်တဲ့ သာဓကတစ်ရပ်ပဲ။

အဲဒီနေ့က ကျုပ်မှာ လက်နက်အပြည့်အစုံ ပါလာတယ်။ အရောင်းစာရေးတွေက ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံး မွေနှောက်ရှာဖွေတာကို ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့အားလုံး ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြီး ထွက်ပြေးခဲ့ရခြင်း ဖြစ်တယ်။

“ကျုပ်က ၄၉ ဆင့်တန် ခြေအိတ်တစ်စုံကို အလစ်သုတ်ယူတယ်၊ ပြီးတော့ ဆိုင်ရှေ့မှာလည်း တရားလက်လွတ် သေနတ်ပစ်ရမ်းကားသွားသေးတယ်

လို့ 'ဝက်'တွေက ကျုပ်တို့ကို စွပ်စွဲခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ စွပ်စွဲချက်ကို ဘယ်သူမှ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့က အခွန်အကောက် အများကြီးပေးရတဲ့ ဒေါ်လာ ၃၀ ကျော်တန် သိုးမွေးခြေအိတ်တွေနဲ့ တခြားပစ္စည်းတွေကိုတောင် ဝယ်ပြီးမှတော့ ၄၅ ဆင့်တန် ခြေအိတ်ကို ဘာလုပ်ဖို့လဲ။ စဉ်းစားလို့သာ ကြည့်ကြပေတော့။ နောက်တော့ ကျုပ်က ယမ်းကပ်ခါးပတ်တစ်ခုကို ခိုးသွားတာပါလို့ 'ဝက်'တွေက တစ်မျိုးလှည့်ပြီး စွပ်စွဲပြန်တယ်။ ဒါဟာ လူယုံအောင် တမင်သက်သက် လံကြုတ်စွပ်စွဲချက်ပဲ။

'အက်စ်အယ်လ်အေတပ်မတော်'ရဲ့ မူဝါဒအရ အဲဒီလိုဆိုင်တွေမှာ လျှောက်ပြီး မဖြစ်စလောက် ခိုးတာ၊ ဝှက်တာမျိုးကို အထူးရှောင်ဖို့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ပညတ်ထားတယ်။ အကြောင်းကတော့ ဒီလိုလုပ်တာဟာ ကျုပ်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံးအတွက် မလိုအပ်တဲ့ အကြပ်အတည်းတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတတ်လို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ကျုပ်တို့စစ်သားတွေကို အဲဒီလို 'လံကြုတ်' စွပ်စွဲမှုတွေနဲ့ လုံးဝ အဖမ်းမခံနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့အဖို့ ကံအဆိုးဆုံးအချက်ကတော့ အက်စ်အယ်လ်အေ အဖွဲ့ဝင်တွေ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်နယ်မြေမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို 'ဝက်'တွေ သိသွားတဲ့အချက်ပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို သူတို့က အတိအကျသတင်းရထားတာတောင်မှ 'ဝက်'တွေက ကျုပ်တို့ရဲဘော်တွေ ဘယ်အိမ်မှာ စတဲချနေတယ်ဆိုတာကို အတိအကျသိဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ မေရီကားဆိုတဲ့ သူတို့ရဲ့ ကျောရိုးတစ်ဦးက သတင်းပေးလိုက်လို့သာ သူတို့သိရတာ ဖြစ်တယ်။

“ပြည်သူတွေဟာ သူရဲဘော်ကြောင့်တဲ့ 'ဖက်ဆစ်ရောဂါပိုး'တွေ ကြောင့် သူတို့ရဲ့ သတ္တိခဲ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင် ရဲဘော်ခြောက်ဦး မီးလောက်တိုက် အသွင်ခံရပြီး မရှုမလှကျဆုံးသွားခဲ့ရတာကို ဆေးရောင်စုံ ရုပ်မြင်သံကြားမှာ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ကြရတယ်။ သူတို့ရဲ့ အလောင်းတွေကို တွေ့ရှိတဲ့ နေရာအနေအထားအရ သူတို့ဟာ အုပ်စုနှစ်စုကွဲသွားကြောင်း သိသာတယ်။ တစ်ယောက်တစ်ဖက်စီ အိမ်နောက်ဖေးမှ အတင်းဖောက်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင် စင်ကျူးဟာ အလကား လူမည်းကောင်၊ အက်စ်အက်အေ တပ်မတော်ကို ဦးဆောင်နိုင်လောက်တဲ့ အရည်အချင်း တစ်ပြားသားမှ မရှိဘူးဆိုပြီး 'ဝက်'တွေက သွားပုပ်လေလွင့် သိက္ခာချခဲ့ကြတယ်။ ဒါလည်းပဲ ပြည်သူတွေကို နားလှည့် ပါးရိုက် ဝါဒဖြန့်နည်းတစ်မျိုးပဲ”

ထို့နောက် အင်မီလာဟဲရစ်၏ အသံပေါ်ထွက်လာသည်။ သူက “ခုပြောနေတာ 'ယိုလန်ဒါ' စကားပြောနေတယ်” ဟု နိဒါန်းချီလိုက်သည်။ ထို့နောက်-

'ကျုပ်တို့က တော်လှန်ရေးဆိုတဲ့ စကားကို ပြောတယ်။ ဒီစကားကို အကြောင်းမဲ့ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ပေါ့ပေါ့ဆဆပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ လေးလေးနက်နက်ပြောတာ ဖြစ်တယ်။ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အကြမ်းဖက် တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ ပြောခြင်းဖြစ်တယ်။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တောင်းယူလို့ မရနိုင်ဘူး။ တိုက်ယူမှ ရနိုင်တယ်။ ပြည်သူတွေက ပျော်လို့တိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ရဲ့အသက်၊ သူတို့မြတ်နိုးတဲ့ ရဲဘော်တွေရဲ့အသက် သေမှာ မကြောက်လို့ တိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ဟာ အသက်ရှင်ဖို့အတွက် တိုက်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဖက်ဆစ်စနစ်ရဲ့ အနိဋ္ဌာရုံကို ကြောက်လို့ တိုက်ပွဲဝင်ကြတာ ဖြစ်တယ်။

"လူတွေဟာ ဘုဇွာအတွေးအခေါ်တွေနဲ့ အသက်ရှာကျော်ရှည်ဖို့ကိုပဲ ကြိုးစားနေကြတယ်။ ပိုမိုလူသားဆန်တဲ့ ဘဝအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ သတိမရကြဘူး။ ကျုပ်တို့ကို မေတ္တာစေတနာထားပြီး လက်နက်ချဖို့ ဖိတ်ခေါ်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကျုပ်တို့ကလည်း ထပ်တူထပ်မျှ တုံ့ပြန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ မေတ္တာစေတနာကို ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်မယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ တုံ့ပြန်ခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။ လူတန်းစားခွဲခြားမှုနဲ့ လူမျိုးရေးအခွင့်အရေးယူမှုတွေကို ကျုပ်တို့က ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆန့်ကျင်တယ်။ ခါးခါးသီးသီး မုန်းတီးတယ်။ ကျုပ်တို့က လွတ်လပ်ရေးကိုသာ ချစ်တယ်၊ လူတစ်ယောက်ကို မချစ်နိုင်ဘူး။"

နောက်ဆုံးတွင် အများမျှော်လင့်နေကြသော ပက်တီ၏ အသံပေါ်လာသည်။ သူ့အသံက ဓာည်နေသည်။ မာနေသည်။ ဒေါသသံပါနေသည်။ သူ၏ မူလဘဝသို့ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ဘူးဟူသော အသံမျိုး ဖြစ်သည်။

"တန်နီယာ စကားပြောတယ်။ ပထမဆုံး ကျုပ်တို့ရဲ့ ကျဆုံးသွားတဲ့ ရဲဘော်ခြောက်ယောက်အကြောင်းကို ကျုပ် သိသလောက် ပြောချင်တယ်။ ဝီလျံဝုဖ် (ကျူဂျီ) ဟာ ကျုပ်တွေဖူးသမျှ လူတွေထဲမှာ သိက္ခာအရှိဆုံး၊ အခန့်ဆုံး လူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ သူဟာ ကာလီဖိုးနီးယားသို့ပန်စခန်းတွေမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ညီအစ်ကိုတော်တွေဆီက ရလာတဲ့ အမှန်တရားတွေကို ကျုပ်ကို သင်ပြခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် အလွန်ချစ်ကြတယ်။ ဘယ်သူတွေချစ်တဲ့ အချစ်မျိုးနဲ့မှ မတူဘူး။ ကျုပ်တို့အချစ်ဟာ ဘုဇွာအချစ်မျိုးမဟုတ်ဘူး။ အယုတ်တမာတွေချစ်တဲ့ အချစ်မျိုးမဟုတ်ဘူး။ ကမီလာဟော (ဂါဘီ) နဲ့ ကျူဂျီတို့ရဲ့ မိဘတွေဟာ ကျုပ်မိဘတွေနဲ့ တခြားစီဖြစ်တယ်။ ကျုပ်မိဘတွေက ကျုပ်ကို အယုတ်တမာ ဆက်ဆံနည်းမျိုးနဲ့ ဆက်ဆံနေတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ကျူဂျီနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ခဏခဏ ဆွေးနွေးကြတယ်။ 'ငါ့ဘယ်ဘဝပဲ ရောက်ရောက် ငါ့မိဘတွေ

ဟာ ငါ့မိဘတွေပါပဲ။ ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ မခွင့်ပယ်ဘူး။ ဘယ်တော့မှ သစ္စာ မဖောက်ဘူးလို့ ကျူဂျီက ကျုပ်ကိုပြောတယ်။ ကျုပ်မိဘတွေကျတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ...တွေဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က ကျုပ်မိဘတွေကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး။ ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ပါဘူး။

“၅၄ လမ်း မီးလောင်တိုက်သွင်းပွဲမှာ ကျုပ်လည်းပဲ သေပွဲဝင်ခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခု ကျုပ်မသေဘူး။ ပြာပုံထဲက ပြန်လည်ပေါက်ဖွား ရှင်သန်လာခဲ့ တယ်။ ကျုပ်လုပ်တာကို ကျုပ်အကုန်သိတယ်။ ‘စင်’ (စင်ကျူး)နဲ့ ကျူဂျီတို့ က ကျုပ်ကို ‘တန်နီယာ’ လို့ ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျုပ် ဟာ ကျုပ်ရဲ့အရင်းရှင် လူတန်းစား အခွင့်အရေးအားလုံးကို လုံးဝ ကြောခိုင်း လိုက်တယ်။ ကျုပ်မသေချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သေဖို့ကိုလဲ ကြောက်နေစရာမလို ဘူး။ ဟတ်စ်မိသားစု ‘ဝက်’မျိုးတွေက ကျုပ်ကို ‘ဦးနှောက်ဆေး’ခံရတယ်လို့ ကျားကုတ်ကျားခဲ တပြောတည်း ပြောနေကြတာ ကြားရတော့ ကျုပ်က ဟား တိုက်ပြီး ရယ်ပစ်လိုက်တာပေါ့။ ကျုပ်အတွက် အသက်ဟာ အလွန်တန်ဖိုးရှိ တယ်။ ကျုပ်အသက်ရှင်ရက်နဲ့ ထောင်ထဲဝင်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးမျိုးကို ယောင်လို့ တောင်မှ မကူးမိဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ အနာဂတ်ဘဝကို ဟတ်စ်မိသားစုလို ‘ဝက်’မျိုး တွေ ရှိတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ စိတ်မကူးဘူး။

တွေဝေခြင်း၊ လက်နှေးခြင်းရဲ့ အန္တရာယ်ကို နန်စီလင်း (ဖာဟီဇာ)က ကျုပ်ကို သင်ပြတယ်။ ‘ဝက်’တွေကို အုပ်မကွဲခင် ကိုယ်က လက်ဦးအောင် အမြန်ပစ်ခတ်တဲ့နည်းကို သူက သင်ပေးတယ်။ ဖာဟီဇာဟာ အကောင်းအဆိုး ဒွန်တွဲနေတဲ့ အတ္တဘောဖြစ်တယ်။ ပျော့ရင်ဖယောင်း မာရင်သံချောင်းဆိုတဲ့ မိန်းမစားမျိုးဖြစ်တယ် သူ့ကို ကျုပ် သိချင်တယ်။

‘အသက်ရှင်ချင်ရင် မြန်မြန်ပစ်’ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို ‘စင်’က ကောင်းကောင်းသိတယ်။ သူဟာ ကျုပ်ကို ပညာမျိုးစုံသင်ပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ ဆက်ဆံတဲ့ နေရာမှာတော့ မာမာပဲ။ ဘယ်တော့မှ မျက်နှာသာမပေး ဘူး။ သေရေးရှင်ရေးကြိုလာလို့ ကျုပ်တို့က ခြိမခုန်ဘဲ တွန့်ဆုတ်လုပ်နေတဲ့ အခါမျိုးမှာ သူက ကျုပ်တို့ကို ပစ်ကန်ပစ်တာပဲ။ တကယ်တော့ ဖေဖော်ဝါရီ လ ၄ ရက်နေ့က ကျုပ်ကို ပြန်ပေးဆွဲရာမှာ ကျုပ်အသက်ကို ကယ်လိုက်သူ ဟာ ‘စင်’ပဲ ဖြစ်တယ်။

ကျုပ်တို့ ရဲဘော်တွေကို ‘ဝက်’တွေက မီးလောင်ပုံးတွေနဲ့ မရှုမလှ သတ်ဖြတ်နေတာကို ရုပ်မြင်သံကြားက မြင်နေရတာဟာ ပြောမပြနိုင်လောက်

အောင် ရင်နာစရာကောင်းလှတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲဘော်တွေရဲ့ လက်နက်တွေ၊ ပြီးတော့ ကျူဂျီရဲ့ ပွိုင့် ၄၅ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်နဲ့ တစ်ချက်ချက် အသံ မြည်နေသေးတဲ့ နာရီကို 'ဝက်'တွေက အလှအယက် ဝိုင်းကြည့်နေတာ မြင် ရတော့ ကျုပ်ရင်ထဲမှာ မီးပွင့်မလောက် ခံစားရတယ်။ အဲဒီမြင်ကွင်းကို ကျူဂျီ သာ မြင်ရရင် ဟားတိုက်ပြီး ရယ်ကောင်းရယ်မှာပဲ။ သူတို့တစ်တွေဟာ ကြောက် ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ သေသွားကြတာမဟုတ်ဘူး၊ ရဲရဲရင့်ရင့်နဲ့ ခံယူချက်အပြည့် နဲ့ သေသွားကြတာ ဖြစ်တယ်။

“...အင်ဂျီလာအတ်ဂုဒ် (ဂျီလီနာ)ဟာ 'ဝက်'တွေကို အင်မတန် သတ် ချင်စိတ် လွန်ကဲသူဖြစ်တယ်။ ...ကျုပ်တို့အားလုံး ဒုက္ခသုက္ခဟူသမျှကို ဝေမျှ ခံစားပြီး ရုန်းကန်ခဲ့ကြတယ်။ 'ဝက်'တွေရဲ့ ဘူဇွာလုပ်ရပ်တွေကို တော်လှန်ပြီး ရန်သူကို ဘယ်လိုတိုက်ရမယ်ဆိုတဲ့ နည်းဗျူဟာကို သူက သင်ပြခဲ့တယ်။ အောင်ပွဲခံနိုင်ဖို့အတွက် စိတ်ရှည်ခြင်းနဲ့ စည်းကမ်းတွေကိုတော့ ဂါဘီ (ကမီလာ ဟော)က ကျုပ်ကို သင်ပြခဲ့တယ်။ ဇိုယာ (ပက်ထရီရာဆိုလ်တိုင်စစ်)ဟာ ပျောက်ကျားရဲမေဖြစ်တယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေဟာ ချစ်ရင်လုံးလုံး မုန်းရင်အဆုံး ဆိုတဲ့ အသွင်ကို ဖော်ပြနေကြတယ်။ အကြမ်းခံနိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေကို သူက ကျုပ်ကို သင်ပြခဲ့တယ်။

“ကျုပ်တို့တစ်တွေရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ ပြည်သူတွေကို ချစ်ခင်မှုနဲ့ ရုန်း ကန်လှုပ်ရှားမှု အုတ်မြစ်ပေါ်မှာ တည်ဆောက်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ရဲ့စိတ်ဓာတ် တက်ကြွခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ 'ဝက်'တွေက ကျူဂျီကို သတ်ပစ်ကြတာဟာ ကျုပ် ကို သတ်တာနဲ့ အတူတူပဲ။ ဒီဖက်ဆစ်နိုင်ငံမှာ အခြားသော ညီအစ်ကိုမောင် နှမတွေကို သတ်တာနဲ့ အတူတူပဲ။ ကျုပ်တို့အားလုံး ထပ်တူထပ်မျှ ကြေကွဲ ကြရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့အတွက် သေနတ်သံဟာ ပိုပြီး နားဝင်ပီယံ ဖြစ် လာရတယ်”

ဤတွင် ပက်တီ၏ အသံဆုံးသွားသည်။ မစ္စတာဟတ်စ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ သည် 'ဟင်း'ခနဲ သက်ပြင်းကိုယ်စီ မှုတ်ထုတ်လိုက်ကြပြီးနောက် နုံးခွေခွမ်း လျှော့ဖြင့် ကုလားထိုင်နောက်မှီတွင် ခြေပစ်လက်ပစ်မိချလိုက်ကြသည်။ ။

ပြေးသူသုံးယောက် လိုက်သူသုံးထောင်

ပက်တီအသက်မသေဘဲ လွတ်မြောက်သွားသောကြောင့် မိဘဆွေမျိုးအားလုံး ဝမ်းသာကြရသည်။ သို့သော် သူတို့၏ ဝမ်းသာမှုမှာ 'ပေးကားပေး၏၊ မရ'ဆိုသလို 'မချီသွားဖြ' ဝမ်းသာမှုမျိုးသာ ဖြစ်သည်။

“ပက်တီ ဘယ်ရောက်နေသလဲ။ ဘယ်လို ဖြစ်လာဦးမှာလဲ။ ရဲအဖွဲ့နှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ကြဦးမှာလား။ မတော်လို့ သေသွားမှဖြင့်”

မိဘများအဖို့ မတွေးဝံ့အောင်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် မတွေးလို့မဖြစ်၊ ရင်၌ဖြစ်သော သားရေး သမီးရေးမို့ တွေးရသည်။ တွေးလိုက်တိုင်းလည်း သက်သာရာ တစ်ကွက်မျှ မမြင်၊ ရင်မှာ ပူလောင်လှတော့သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ရင်၌ တောက်လောင်နေသော သောကမီးကို ငြိမ်းသတ်နိုင်လို ငြိမ်းသတ် နိုင်ငြားဖြင့် လောစအိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ရက်များ မကြာမီ တွင် မစ္စတာဟတ်စ်က 'အိဇွမ်းမင်းနား' သတင်း၌ ဗျက်နာပြည့် ခေါင်းကြီး တစ်စောင် ရေးသား၍ ပက်တီအား အမြန်ဆုံး လက်နက်ချ အလင်းဝင်လာရန် မေတ္တာရပ်ခံ နှိုးဆော်လိုက်သည်။ သို့သော် ပက်တီထံမှ ဘာသံမှ မကြားရ၊ ဘာမျှဖြစ်မလာ၊ အချည်းနှီးသာ။

ယခုအခါ မစ္စတာဟတ်စ်မှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အထူးပင် နွမ်းနယ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ပူပင်သောကကိုသာ လပေါင်းများစွာ အဖော်ပြုခဲ့ရသောကြောင့်

စားမဝင် အိပ်မပျော်အောင်ပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မစ္စက်ဟတ်စ်က ပို၍ပင် ဆိုးသေးသည်။ စိတ်သောကကြောင့် တစ်နေ့တခြားလုံးပါးပါးပြီး နောက်ဆုံး ဆေးရုံပင် တက်လိုက်ရသေးသည်။

သည်ကြားထဲ ခရစ္စမတ်မတိုင်မီကလေးတွင် မစ္စတာဟတ်စ်၏ မိခင်ကြီး (၉၃နှစ်) မှာ ကွယ်လွန်သွားပြန်သောအခါ ဟတ်စ်မိသားစုအဖို့ စနေဂြိုဟ်နှစ်ထပ်ကွမ်းဝင်သည့် ကိန်းမျိုးဆိုက်ကြရပြန်သည်။ သို့သော် သေသူထက် ရှင်သူက ပို၍ အရေးကြီးသည်။ သေသောသူကို ကြာလျှင် မေ့နိုင်သော်လည်း ရှင်သောသူကို ရှာ၍ မတွေ့နိုင်ခြင်းက ပို၍ အရေးကြီးသည် မဟုတ်လား။

ထို့ကြောင့် ရှင်နေသေးသော သမီးကလေးပက်တီကို ပြန်တွေ့လို ပြန်တွေ့ငြား မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဒီဇင်ဘာလ ၂၅ ရက် ခရစ်စမတ်ပွဲတော်နေ့တွင် မိခင်ကြီး မစ္စက်ဟတ်စ်က ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားနှစ်မျိုးစလုံးမှ အသံလွှင့်၍ ခေါ်ပြန်သည်။

“သမီးရေ မာမိတို့ ရင်ကွဲလှပြီ။ သမီးအပေါ် အချစ်ကြီးကြတဲ့ ဒက်ဒီ၊ မာမိနဲ့ သမီးရဲ့ ညီမလေးတွေကို မသနားတော့ဘူးလား။ သမီးပြန်လာရင် ဘာမှ မဖြစ်စေရပါဘူး။ သမီးဆန္ဒအတိုင်း အားလုံး အဆင်ပြေစေရပါမယ်။ မာမိကို ယုံပါ သမီး၊ ဒီနေ့ ခရစ္စမတ်မင်္ဂလာရက်မြတ်မှာ မိသားစုအားလုံး ပျော်ရအောင် သမီးရောက်ရာအရပ်က အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့ပါတော့ သမီးရေ။ ဒက်ဒီ မာမိတို့ရဲ့ မေတ္တာရင်ခွင်သို့ အမြန်ဆုံး ပြန်ဝင်လာခဲ့ပါတော့”

သို့သော် ပက်တီကား ပြန်မလာ၊ ပြန်မလာရုံသာမက တိပ်ခွေဖြင့် အသံသွင်း၍ပင် သူ့မာမိအား စကားမပြန်ခဲ့ချေ။

သည်လိုနှင့်...တဖြည်းဖြည်း အချိန်တွေ ကုန်လွန်လာခဲ့သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် ကုန်ဆုံး၍ ၁၉၇၅ ခုနှစ် ဆန်းလာခဲ့ပြီ။ အချိန်တွေ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်လွန်သွားခဲ့သည်ကိုပင် ဟတ်စ်မိသားစုအနေဖြင့် မတွေ့မိကြ။ ယခုဆိုလျှင် ပက်တီ ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ရသည်မှာ တစ်နှစ်တာပင် ကြာခဲ့ပြီ။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့ကား ပက်တီ၏ မွေးနေ့။ ပက်တီအသက် ၂၁ နှစ်ပြည့်သောနေ့။

ထိုနေ့တွင် မစ္စတာဟတ်စ်ထံသို့ တိုက်ပေါင်းစုံမှ သတင်းစာဆရာများ စုပြုံရောက်ရှိလာကြပြီး မေးခွန်းမျိုးစုံ မေးကြသည်။

“ခွင့်လွှတ်ပါ မစ္စတာဟတ်စ်။ ခုနေအခါ ပက်တီနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုများ ပြောစရာရှိပါသလဲ”

“ကျွန်မတို့ ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့ပြီ”

သမီးနှင့် ထောင်ထဲတွင် သွားတွေ့ရန် ပန်းစည်းပိုက်၍ လာကြသော
ဟတ်စ်မောင်နှံနှင့် ပက်တီ၏ ဝမ်းကွဲအစ်ကို ဝီလျံ။

“ပက်တီအကြောင်း နောက်ထပ် ဘာသတင်းများရပါသလဲ”

“ပက်တီအသက်ရှင်နေသေးတယ်လို့ ထင်ပါသလား”

သတင်းစာဆရာများကလည်း တာဝန်မရှိသော မေးကြရသည်။ စိတ်ကတော့
မည်သူမျှ ချမ်းသာကြမယ်မဟုတ်၊ အထူးသဖြင့် မစ္စတာဟတ်စ်၏ ညှိုးရောင်
နွမ်းလှသောမျက်နှာကို ကြည့်၍ သူတို့အဖို့ ကိုယ်ချင်းစာမိကြသည်။ ကြင်နာ

သီဟရတနာစာပေ

ထောက်ထားစိတ် ဖြစ်မိကြသည်။ မစွက်ဟတ်စ်ဆိုလျှင် အခန်းထဲမှပင် ထွက်မလာ၊ သတင်းစာဆရာများကို လုံးဝမတွေ့ချင်။ ယုတ်စွအဆုံး 'သတင်းစာဆရာ' ဟူသော အသံကိုပင် မကြားချင်။ ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှာလည်း သတင်းစာဆရာများကို မုန်း၍မဟုတ်၊ မုန်းစရာလည်း အကြောင်းမရှိ၊ မိမိတို့ မိသားစုကိုယ်၌က သတင်းစာလုပ်ငန်းဖြင့် သက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေသူများဖြစ်၍ သတင်းစာဆရာဘဝကို မစွက်ဟတ်စ်က ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်ပါသည်။ သဘောလည်း ပေါက်ပါသည်။ သို့သော်လည်း သတင်းစာဆရာတွေ ရောက်လာတိုင်း ဟိုမေး သည်မေးဖြင့် အဟောင်းက အသစ်ပြန်ဖြစ်ရသောကြောင့် သူမအဖို့ လဲရာ ဖိထောင်းသလို ခံစားရရှာသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မစွက်ဟတ်စ်က သတင်းစာဆရာများ လာလျှင် အတွေ့မခံဘဲ တတ်နိုင်သလောက် ရှောင်သည်။ မလွဲသာ မရှောင်သာ၍ တွေ့ဆုံရတော့မည် ဆိုလျှင်လည်း မစွတာဟတ်စ်ကိုသာ ဦးဆောင်ရှင်းပြစေခဲ့သည်။

ယခုလည်း မစွတာဟတ်စ်ပင်လျှင် သတင်းစာဆရာများအား လက်ခံဆွေဆုံသည်။ သို့သော် လူက ရှည်ရှည်ဝေးဝေးမပြော၊ ပြောစရာလည်းမလို၊ ပြောစရာလည်းမရှိ။ တကယ်တော့ ခုနေခါတွင် ပက်တီအကြောင်းကို သူ ဘာမျှမသိ။ သိချင်းသိလျှင် သူ့ထက် သတင်းစာဆရာများကသာ ပို၍ သိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ သတင်းစာဆရာဟူသည် တိုင်းပြည်၏ 'နား'နှင့် 'မျက်စိ' မဟုတ်လား။ သို့သော်လည်း သူတို့က သိချင်စိတ်ဖြင့် အငမ်းမရမေးလာပြန်တော့လည်း ဝတ်တရားအရ ဖြေရမည်သာ။

“ပက်တီနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှမသိပါဘူး။ ဘယ်မှာရှိမှန်းလည်း မသိဘူး။ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိသလားဆိုတာလည်း မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူမသေသေးဘူးဆိုတာတော့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်”

အမှန်စင်စစ် မစွတာဟတ်စ်၏ နောက်ဆုံးစကားမှာ သူ့ကိုယ်သူ အားတင်းလိုက်သော စကားသာ ဖြစ်သည်။

ဤအတောအတွင်း ဟတ်စ်မိသားစုအဖို့ တစ်ပူပေါ် နှစ်ပူဆင့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံလိုက်ရပြန်သည်။ သားယောက်ျားဆို၍ တစ်ယောက်မျှ မထွန်းကားဘဲ သမီးမိန်းကလေးများသာ မွေးဖွားခဲ့သော ဟတ်စ်မောင်နှံတို့မှာ 'သမီး'ဆိုသည့် ပညတ်စကားနှင့်အညီ ရင်၌ ပူလောင်စရာ တ'မီး'ပြီး တ'မီး'ဆင့်ကာဆင့်ကာ ကြုံရရှာသည်။ ယခုတစ်ဖန် လောင်မြိုက်ခံရသော မီးကား သမီးငယ် အန်ဟတ်စ်က မွေးလိုက်သော 'မီး'ဖြစ်သည်။

အန်မှာ ဒင်းဗားမြို့ 'ရီဂျစ်ကောလိပ်' မှ မယ်သစ်လွင်ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော မတ်လဆန်းက အန်နှင့်အဖော် ကျောင်းသားတစ်ဦးတို့သည် ကနေဒါနိုင်ငံသို့ အပျော်ခရီးထွက်ရာမှ နယ်စပ်ကို ဖြတ်၍ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ပြန်ဝင်လာကြသည်။ နယ်စပ် အကောက်ဌာန အရာရှိများက မသင်္ကာသောကြောင့် သူတို့ စီးလာသောကားကို ရပ်ခိုင်းပြီး ရှာဖွေသောအခါ အဖော်ဖြစ်သူ ဒေါ်နယ်မောဘက် (၂၁နှစ်)၏ ခြေအိတ်ထဲတွင် ဝှက်ယူလာသော 'အမ်ဖီတာမင်' မူးယစ်ဆေးပြား ၁၂ ပြားကို တွေ့ရှိရသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးအား အန္တရာယ်များသော မူးယစ်ဆေးဝါးပိုင်ဆိုင်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။

ဤသတင်းကို ကြားလျှင်ကြားခြင်း အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်များက အခင်းဖြစ်ပွားရာသို့ ရေးကြီးသုတ်ပြာ လိုက်သွားကြသည်။ ယင်းသို့ စုံထောက်များက လိုက်သွားကြခြင်းမှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်၊ ဝရမ်းပြေးမလေး ပက်တီဟတ်စ်သည် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းသား အကြွင်းအကျန်များနှင့်အတူ ကနေဒါနိုင်ငံတွင် ပုန်းအောင်းနေခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ယခု ပက်တီ၏ ညီမအန်က ကနေဒါသို့ သွားရောက်ခဲ့ခြင်းမှာလည်း သူ့အစ်မနှင့် တိတ်တဆိတ် သွားတွေ့ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်ဟု စုံထောက်များက သံသယဝင်ခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကနေဒါသို့ အန်ဟတ်စ် ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်းမှာ ပက်တီဟတ်စ်ကိစ္စနှင့် မည်သို့မျှ မပတ်သက်ကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသောအခါ စုံထောက်များမှာ အမောသာ အဖတ်တင်ခဲ့ကြရသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ဟတ်စ်ဇနီးမောင်နှံတို့မှာလည်း 'မီးလောင်ရာလေပင့်' သော အန်ဟတ်စ်ဖြစ်ရပ်ကြောင့် စိတ်မောကိုယ်မော ဖြစ်ကြရသည်။

'မစ္စတာရန်ဒေါ့ဟတ်စ် သမီး၊ ဝရမ်းပြေးမ ပက်တီဟတ်စ်၏ ညီမအား ဘိန်းမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးလိုက်ခြင်း' ဟူသော အမင်္ဂလာသတင်းကို သတင်းစာများတွင် ဖတ်လိုက်ရသောအခါ ဟတ်စ်မောင်နှံတို့အဖို့ အငိုက်တွင် အရွိုက်ထိုးခံလိုက်ရသည်နှင့် ဘာမျှမခြား။ အထူးသဖြင့် မိမိတို့ သမီး၏ ကျော်မကောင်း ကြားမကောင်း သတင်းကို မိမိတို့ပိုင် 'အိဇွမ်းမင်းနား' သတင်းစာတွင် မလွဲမရှောင် သာဘဲ ဖော်ပြလိုက်ရသောအခါ မိဘနှစ်ပါးအဖို့ မချီအောင် ခံစားကြရသည်။

သို့သော် တော်ပါသေး၏။ အမှုကို ရုံးတင်စစ်ဆေးသောအခါ တရားခံနှစ်ဦးအား ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခြင်းမပြုဘဲ ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ အာမခံဖြင့် ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။ သို့တိုင်အောင် မစ္စတာဟတ်စ်ကတော့ ဤဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ များစွာ ကျေနပ်ပုံမရ။

“ဆေးပြား ၁၂ ပြားဆိုတာ အသေးအဖွဲကလေးပါ။ တကယ်တော့ ဟတ်စ်မိသားစု ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကံဆိုးလှပါတယ်။ ဒီအမှုမှာ တရားခံဟာ ဟတ်စ်မိသားစုဝင် တစ်ဦးမဟုတ်ဘဲ အခြားတစ်ယောက်ယောက်သာဆိုရင် ဘယ်သူမှ သိမှာမဟုတ်ဘူး။ အခုလို ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးဟူ၍ မစ္စတာဟတ်စ်က သူ့မိသားစုအား မညာမတာ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ထိုးနှက်နေသော ကြမ္မာဆိုးကို တွေးမိရင်း ရင်ထုမနာ ညည်းရှာသည်။

တကယ်တော့ ဟတ်စ်မောင်နဲ့တို့သည် မိမိတို့၏ ဒုက္ခကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိတ်မိတ် ပြေသိမ်းနေကြရသည်။ အထူးသဖြင့် မိမိတို့အိမ်တွင် အမြဲမနေဘဲ အချိန်ရတိုင်း စိတ်ပြေလက်ပျောက် ခရီးထွက်ကြသည်သာများသည်။ ခရီးမထွက်လျှင်လည်း ပက်တီအကြောင်း စိတ်မရောက်နိုင်အောင် မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများတွင်သာ အထူးတလည် အာရုံစိုက်နေကြတော့သည်။ မစ္စတာဟတ်စ်က ‘ဟတ်စ်ကော်ပိုရေးရှင်း’ လုပ်ငန်းများဖြင့် နိုင်ငံအနှံ့ခရီးထွက်သည်။ မစ္စကဟတ်စ်မှာလည်း ဘာကလိတက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပညာလုပ်ငန်းများကိုသာ စောက်ချလုပ်ကိုင်လျက် ရှိသည်။

ပက်တီကိစ္စအတွက် မိသားစုဘက်မှ ယင်းသို့ အခြေအနေ တည်ငြိမ်သလို ရှိနေချိန်တွင် အစိုးရ အာဏာပိုင်တို့ဘက်တွင်ကား တည်ငြိမ်မှုမရှိ၊ လှုပ်လှုပ်ရွရွရဖြစ်နေကြသည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ်ကြီး အက်ဒွပ်လီဗီ* မှာ တရားဥပဒေဆိုင်ရာ အကြီးဆုံးတာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သောကြောင့် ဤကိစ္စအတွက် အများဆုံး စိတ်ညစ်နေရသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

‘အက်ဖ်ဘီအိုင်ဟာ အဖက်ဖက်က စွမ်းဆောင်နိုင်ရက်နဲ့ ဒီလူသုံးယောက်ကို ခုထက်ထိ မမိနိုင်တာဖြင့် ကျုပ် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတယ်’ ယူ၍ ပင် ရှေ့နေချုပ်ကြီးက ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။

မှန်ပါသည်။ ပြောလည်းပြောလောက်စရာဖြစ်သည်။ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းတွင် လူပေါင်း တစ်ဒါဇင်ခန့်သာ ရှိသည့်အနက် ယခုဆိုလျှင် ထင်ထင်ရှားရှား သုံးယောက်သာ ကျန်တော့သည်။ ထိုသုံးယောက်မှာလည်း ယောက်ျားတွေချည့်မဟုတ်၊ မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ ဤလူသုံးယောက် ကလေးကို အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်တို့က တိုင်းပြည်အနှံ့ ခြေချင်းထပ်မျှ တပ်ဖြန့်ရှာဖွေနေကြသည်မှာ အချိန်ကာလ

* ဝီလျံဆက်စ်ဘီ နောက်ဆက်ခံသူ

ကြာခဲ့ပြီ။ နုနုနယ်နယ် မိန်းမသားနှစ်ယောက်နှင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်သာ ပါဝင်သော ဝရမ်းပြေးသုံးယောက်တို့ကို အက်စ်ဘီအိုင် ခုံထောက်ယောက်ျား ရင့်မာကြီး ၁၀၀၀ ကျော်တို့က တစ်လလည်းမက၊ နှစ်လလည်းမကဘဲ နှစ်နှင့် ချီ၍ လိုက်ရှာသော်လည်း မမိနိုင်ခြင်းမှာ အမေရိကန်တရားရေးဌာနကြီးတစ်ခု လုံးအတွက် ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် အရှက်ရခဲ့ပြီ။

ထို့ကြောင့်လည်း နိုင်ငံတော် ရှေ့နေချုပ်ကြီးမှာ အကြီးအကျယ် စိတ် ဓာတ်ကျနေသည်။ အားမလို အားမရ ဖြစ်နေသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်တိုင်း ရှေ့နေ ချုပ်ကြီးသည် ရဲဖက်နှင့် အက်စ်ဘီအိုင်တို့မှ သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံအရာရှိများ အား ဆင့်ခေါ်ပြီး လိုအပ်သော ညွှန်ကြားချက်များကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ထပ်မံထုတ်ပြန်သည်။ ပက်တီကို အမြန်ဆုံး ဖမ်းမိရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဖို့ တိုက်တွန်းသည်။

ဤအမှုကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် တာဝန်ယူလိုက်နေကြသော ရဲအဖွဲ့ နှင့် အက်စ်ဘီအိုင်တို့မှ တာဝန်ခံများကလည်း... 'မကြာခင်မိတော့မှာပါ။ သဲလွန် စတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါ်လာပါပြီ' ဟူ၍သာ တွင်တွင်ကြီး ပြောနေကြသည်။

သို့သော် ပြည်သူတွေကတော့ သူတို့ ဘာပြောပြော မယုံကြတာ။ ယင်း သို့ မယုံကြခြင်းမှာလည်း ပြည်သူတွေထဲတွင် ပြန့်လွင့်နေသော သတင်းမျိုးစုံ ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ပြန့်လွင့်နေသော သတင်းကလည်း တစ်နေ့တစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။

တချို့က ပက်တီ ဟောင်ကောင်သို့ပင် ရောက်သွားပြီဟု ပြောနေကြ သည်။ 'မက်ဆီကို စီးတီးမှာ ရောက်နေပြီ'၊ 'အယ်လ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံမှာတဲ့'၊ 'တင်းနက်ဆီးပြည်နယ်က တောတောင်တွေထဲမှာဆိုပဲ'၊ 'ကိုလိုရာဒိုပြည်နယ်က ကဖီးဆိုင်မှာ လူတစ်ယောက်က မြင်လိုက်ရသတဲ့'

ယင်းသို့လျှင် အရပ်ထဲတွင် တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောချင်ရာ ပြောနေ ကြသောအခါ အက်စ်ဘီအိုင် ခုံထောက်များပင် မျက်စိလည်ကုန်တော့သည်။ သတင်းမှန်သည် မမှန်သည်ကို ဘေးချိတ်ပြီး ပက်တီ ရောက်နေသည်ဆိုသော နေရာတိုင်းသို့ ခုံထောက်တွေကို တပ်ဖြန့်လွှတ်ရတော့သည်။

တစ်ခါတွင် သတင်းအရ ဗာဂျီနီယာပြည်နယ်၊ အာလင်တန်မြို့ရှိ တိုက် ခန်းတစ်ခန်းသို့ အက်စ်ဘီအိုင်နှင့် ရဲဖက်မှ တက်ရောက်ရှာဖွေရာ ပက်တီကို မတွေ့ရသည့်အပြင် ထိုအခန်း၌နေရသူ မိန်းကလေးက သူ၏ အိမ်ခန်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်မှုဖြင့် ရဲအဖွဲ့ဝင်တို့အား တရားပြန်စွဲသည်ကိုပင် ခံလိုက် ရသေးသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ဟောလိဝုဒမှ အိမ်တစ်အိမ်ကို လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်ရဲအဖွဲ့ဝင် ၅၀ တို့က အရုဏ်တက်အချိန်တွင် ဝင်ရောက်ရှာဖွေသည်။ သို့သော် ပက်တီကိုကား မတွေ့။ ပက်တီနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် တူသယောင်ရှိသော ကောင်မကလေးတစ်ယောက်နှင့် သူ့အဖော်တို့ကိုသာ တွေ့ရသည်။ ဤတွင် ရဲအဖွဲ့ဝင်တို့မှာ အမျိုးသမီးကလေးနှစ်ယောက်အား မနည်းတောင်းပန်ပြီး တပ်ခေါက်ပြန်ခဲ့ကြရသည်။

တစ်ခါကမူ နယူးယောက်မြို့ 'တိုင်းစက္ကွယား' ရပ်ကွက်ရှိ မြေအောက်မီးရထားဘူတာတွင် ပက်တီနှင့်တူသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ထိုမိန်းကလေးအား ရဲများက စစ်လားဆေးလား လုပ်နေသောအခါ သူက ရဲအဖွဲ့ဝင်များအား ဝတ္တရားနှောင့်ယှက်မှုဖြင့် ရဲများက ဖမ်းဆီးခဲ့ရသည်အထိပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထိုမျှသာမက ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် မက်ဆီကိုနယ်စပ်၌ တွေ့ရသော လမ်းသရုပ်ပေါက်သည့် မိန်းကလေးတိုင်းကိုလည်း မလွတ်တမ်း စစ်ဆေးခဲ့ကြသည်။ ဟွန်ဒူရပ်ကဲ့သို့သော အမေရိကန်ခရီးသွားဌာနများရှိရာ နိုင်ငံများ၌လည်း မျက်ခြေပြတ်မခံဘဲ ပက်တီကို တွေ့လိုတွေ့ငြား အနံ့အပြား ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်များသည် ဤအမှုနှင့် ပတ်သက်၍ လူပေါင်း ၃၀,၀၀၀ ကျော်တို့အား တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်း၊ နောက်ယောင်ခဲလိုက်ခြင်း၊ လျှပ်တပြက် ဝင်ရောက်စစ်ဆေးခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မတ်လထဲသို့ ရောက်သောအခါ အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် ရဲအဖွဲ့ဝင်တို့သည် ပက်တီအပါအဝင် ဝရမ်းပြေးသုံးဦးတို့အား ယခင်ကထက် အားသွန်ကာ သံသဲမဲမဲ ထောက်လှမ်း ရှာဖွေလာကြတော့သည်။ မရှာ၍လည်း မဖြစ်တော့၊ ပက်တီကို မုန့်နိုင်သေးသောကြောင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်အပေါ်တွင် လူထုက အကြီးအကျယ် အထင်းသေးစ ပြုလာကြပြီ မဟုတ်လား။ သည်အတိုင်းသာ ဆိုလျှင် အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်များမှာ လူတောသူတောထဲဝင်၍ပင် ကောင်းတော့မည်မဟုတ်။ သိက္ခာကျနေရသည့်အထဲတွင် မျက်နှာမဖော်ရဲလောက်အောင် သရော်ပြောင်လှောင်ခံရဦးမည် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်များက လက်လျှော့စိတ်ပျက် မဖြစ်ကြ။ မိမိတို့အဖွဲ့၏ အစဉ်အလာ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဆက်လက် ထိန်းနိုင်ရေးအတွက် အားမာန်အပြည့်ဖြင့် နေ့မအိပ် ညမနေ အပြင်းအထန် ကြိုးစားထောက်လှမ်းနေကြသည်ပင်။

အခြေအနေများ ယင်းသို့ရှိနေစဉ် တစ်ည၌ ပင်ဆိလ်ဗေးနီးယားပြည်နယ်၊ စကရင်တန်ရဲစခန်းသို့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာခဲ့သည်။ ညကြီးမင်းကြီး အချိန်မတော် ရဲစခန်းထဲသို့ ပျာပျာသလဲ ဝင်လာသော ထိုသူကို မြင်လိုက်ရသော အခါ ရဲသားများက 'လာပြန်ပြီတစ်မှ၊ လူသတ်မှုလား၊ မုဒိန်းမှုလား' ဟူ၍ တွေးလိုက်မိကြသည်။

“ဘာအမှုလဲဗျ”

ရဲသားတစ်ဦးက ထိုလူအား ဆီးမေးလိုက်သည်။

“အို...ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော့်နာမည်က ဝေါလတာစကော့ပါ။ ပက်တီဟတ်စ်အမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် သိတာကလေးတွေ ပြောပြချင်လို့ လာခဲ့တာပါ”

ဝေါလတာစကော့၏စကားကြောင့် အခန်းထဲရှိ ရဲအမှုထမ်းများမှာ အငမ်းမရ ဝိုင်းဆုံလာကြသဖြင့် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားသည်။

“ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ဒါနဲ့ ပြောပါဦး၊ ပက်တီကို ခင်ဗျား ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့သလဲ” ရဲအရာရှိက သိချင်စေသဖြင့် အလောသုံးဆယ် မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မတွေ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ညီ ဂျက်စကော့တို့ လင်မယားက ပက်တီတို့လူစုကို ကူညီနေတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် အတတ်သိပါတယ်။ ဂျက်က သူတို့အတွက် တောင်ပိုင်း ကာနန်းရွာကလေးမှာ အိမ်ငှားပေးထားပါတယ်”

ဤသို့လျှင် ဝေါလတာစကော့၏ လက်ထောက်ချမှကြောင့် ဝရမ်းပြေး ပက်တီတို့လူစုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရဲအဖွဲ့က အရေးပါသော သဲလွန်စကို မခေါ်ပင်ချေ ရရှိနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုသတင်းအရ ရဲအဖွဲ့နှင့် စုံထောက်များက ချက်ချင်းပင် ကာနန်းရွာသို့ လိုက်သွားပြီး ပက်တီတို့ ခိုအောင်းနေသည်ဆိုသော အိမ်ကို ဝိုင်းကြသည်။ အိမ်ထဲတွင်ကား မည်သူမျှ မရှိတော့။ သို့သော် အဖိုးတန် သဲလွန်စများကိုမူ ရရှိခဲ့ကြသည်။

စုံထောက်ခွေးတစ်ကောင်အား ပက်တီ၏ အင်္ကျီစတစ်ခုကို ပေး၍ ကိုယ်နဲ့ခံခိုင်းသောအခါ ထိုခွေးက စုံထောက်များအား ပက်တီအိပ်ခဲ့သော ခုတင်ဆီသို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဟဲရစ်တို့ လင်မယားနှင့် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ လက်ဗွေများကိုလည်း တွေ့ရှိကြရသည်။

ဤထောက်လှမ်းတွေ့ရှိချက်များကို အခြေခံကာ ပက်တီတို့ ရှောင်တိမ်းနေခဲ့သော နေရာများကို အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်များက နောင်အခါ အနီးစပ်ဆုံး ခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။ လော့အိန်ဂျယ်လိစ်တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ပက်တီသည် ဝီလျဟဲရစ်တို့ လင်မယားနှင့်အတူ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ဘာကလီမြို့သို့ ပြန်ပြေးသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စုံထောက်များက ယူဆကြသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် နီဗာဒါးပြည်နယ် လပ်စ်ဗားဂတ်စ်မြို့ရှိ ဂျက်စကော့၏ မိဘများနေအိမ်သို့ ရောက်လာကြသည်။ ဤသို့ ဝရမ်းပြေးသုံးဦး ရှောင်တိမ်းပြေးနိုင်ရန်လည်း ဂျက်စကော့ကဖြစ်စေ၊ သူ၏မိဘများကဖြစ်စေ ကူညီခဲ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဂျက်စကော့ (၃၃ နှစ်) မှာ လက်ဝဲဝါဒီတစ်ဦးဖြစ်၍ အိုဟိုင်ယိုပြည်နယ်၊ အိုဘာလင်ကောလိပ်၌ ကာယပညာညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ ပက်တီတို့လူစုကို ကူညီရန် သူ့အား ဘာကလီမြို့မှ လက်ဝဲဝါဒီခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက တိုက်တွန်းခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

သို့ဖြင့် ဝရမ်းပြေးသုံးဦးသည် လပ်စ်ဗားဂတ်စ်မြို့တွင် ရက်သတ္တတစ်ပတ်ခန့် နေထိုင်ခဲ့ကြပြီးနောက် နယူးယောက်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့လာကာ အနောက်ဥ-လမ်းမှ အိမ်ခန်းတစ်ခန်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဂျက်စကော့နှင့် သူ့မိန်းမ (မစ်ကီစကော့) တို့ပါ သူတို့နှင့် အတူနေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ နယူးယောက်တွင် ရှိနေစဉ် ၁၉၇၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလအတွင်းက တိုင်းစကွဲယားရပ်ကွက် မြေအောက်ဘူတာတစ်ခုတွင် ပက်တီနှင့်တူသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရဲများက စစ်ဆေးရာမှ ထိုမိန်းကလေးက ရဲသားများအား ကလန်ကဆန်ပြန်ပြောသဖြင့် ဝတ္တရားနှောင့်ယှက်မှုဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။ ထိုသတင်းကို သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရသောအခါ ပက်တီတို့လူသိုက်က လန့်ဖျတ်ပြီး မင်ဟတ်တန်ရပ်ကွက်သို့ ချက်ချင်း ပြောင်းပြေးကြပြန်သည်။ ဤနေရာတွင်လည်း များစွာ လုံခြုံမှုမရှိကြောင်း သိလာရသောအခါ ပင်ဆီလ်ဗေးနီးယားပြည်နယ် အနောက်မြောက်ပိုင်းရှိ တောင်ပိုင်း ကာနန်းတောရွာကလေးသို့ သွား၍ အိမ်တစ်လုံးငှားပြီး ပုန်းအောင်းနေခဲ့ကြပြန်သည်။ ထိုဒေသမှာ လူသူကင်းဝေးပြီး ကျောက်ဆောင်နှင့် တောတောင်ထူထပ်သော ဆိပ်ခေါင်တောင်များအရပ်ဖြစ်ရာ ဝရမ်းပြေးများအတွက် အကောင်းဆုံး မြေအောက်ခန်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအရပ်တွင် ယခင်က စိုက်ခင်းကြီးများ၊ ယာတောကြီးများ ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ ဖုန်းဆိုးမြေများ ဖြစ်နေကြပြီ။ ဟစ်ပီလူတန်းစားများ လာရောက်ပြီး ကိုယ့်အုပ်စုနှင့်ကိုယ် စခန်းချ၍ နေထိုင်ကြသောကြောင့် ထိုအရပ်မှာ 'ဟစ်ပီကိုလိုနီ'သဖွယ်

ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သူတို့သည် ကိုယ့်အဖွဲ့နှင့်ကိုယ် တသီးတခြား နေထိုင် ကြသဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လုံးဝ ဂရုမစိုက်ကြချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း ကာနန်း ရွာကလေးသည် ဥပဒေစက်ကွင်းမှ ရှောင်ပြေးနေကြသော ဝရမ်းပြေးများအဖို့ လုံခြုံစိတ်ချရဆုံး 'ပုန်းကျင်း' သဖွယ် ဖြစ်နေတော့သည်။

သို့သော် လွန်ခဲ့သော ဆောင်းနှောင်းရာသီတွင် ပက်တီတို့လူစုသည် အနောက်ဘက်ဒေသို့ ပြောင်းခဲ့ကြပြန်သည်။ တစ်နေရာတွင် သူတို့၏ကားကို ပတ္တရောင်ရဲများက တား၍ စစ်ဆေးခံရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤတွင် ကားမောင်း လာသော ဂျက်စကော့က ဖြတ်ထိုးဉာဏ်သုံး၍-

'ကျွန်တော်တို့က အားကစားသမားတွေပါ။ ပင်ဆီလ်ဗေးနီးယားဘောလုံး ပွဲကပြန်လာကြတာ' ဟူ၍ မှင်သေသေဖြင့် ရုတ်တရက် ဖြီးဖျန်းပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ ရဲသားများက ယုံကြည်သွားပြီး ကားထဲတွင်ပါလာသူများအား စေ့စေ့ စပ်စပ် မစစ်ဆေးတော့ဘဲ ကားထွက်ခွင့်ပြုလိုက်သောကြောင့် ဝရမ်းပြေးတစ်စု မှာ လက်ထိပ်နှင့် သီကာပုတ်ကာလွဲခဲ့ကြရသည်။

ထို့နောက်တွင်မူ စကော့တို့ လင်မယား၊ ဟဲရစ်တို့လင်မယားနှင့် ပက်တီ တို့သည် တစ်စုတည်း ပူးပေါင်းမနေကြတော့ဘဲ အုပ်စုခွဲ၍ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် သွားကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ တပေါင်းတည်းနေလျှင် ပုန်းအောင်းရန် မလွယ် သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် သက်ဆိုင်ရာ နယ်မြေတရားရုံးများကလည်း ဂျက် စကော့၏ တပည့်ဟောင်းများ ဖြစ်ကြသော ဂျေးဝိန်းနားဘီလ်ဝေါ်လတန်နှင့် ဂျက်စကော့၏ ဖခင် ဂျွန်စကော့တို့အား ခေါ်ယူစစ်ဆေးသည်။ သို့သော် တရား ရုံးမှ မေးသမျှကို သူတို့က လုံးဝ 'ဘူးကွယ်' ကြသောကြောင့် မည်သို့မျှ အကြောင်း မထူးခဲ့ချေ။

စင်စစ် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း၏ နောက်ဆုံးကျန် ဝရမ်းပြေးသုံးဦး အား ဖမ်းမိနိုင်ရန် အရေးကြီးဆုံး သဲလွန်စကို ပေးခဲ့သူကား ဝင်ဒီမီဆာကို ယို ရှိမူရ (၃၂နှစ်) ဆိုသူ ဂျပန်-အမေရိကန်ကပြားအမျိုးသမီးပင် ဖြစ်သည်။

ဝေါ်လတာစကော့၏ သတင်းပေးချက်အရ အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်း ပင်ဆီလ်ဗေး နီးယားပြည်နယ်၊ တောင်ပိုင်းကာနန်း ရွာကလေးမှ ဝရမ်းပြေးတို့၏ လျှို့ဝှက် စခန်းကို ဝင်စီးစဉ်က ဝင်ဒီ၏ လက်ဗွေများကို စစ်ဆေးရရှိခဲ့သည်။

ဝင်ဒီမှာ 'ပက်တီနှင့် အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းဇာတိလမ်း' တွင် ယခု မှ ဝင်ရောက်လာသော 'ဇာတ်ကောင်သစ်' ဖြစ်သည်။ 'ယခင်က သူ့အကြောင်း

ကို လုံးဝမသိခဲ့ကြရ။ ထို့ကြောင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်များက ဇာတ်ကောင် သစ်ဝင်ဒီကို အထူးတလည် စိတ်ဝင်စားကြသည်။

ချက်ချင်းပင် ဝင်ဒီ၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို မွေ့နှောက်ထောက်လှမ်းသော အခါ သူသည်လည်း ပက်တီကဲ့သို့ ဝရမ်းပြေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိရတော့ သည်။ သို့ဖြင့် ဝင်ဒီနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသူများကို ဆက်လက်ထောက်လှမ်း သောအခါ ဝီလျံဘရန့်ဆိုသူကို ခြေရာခံမိသည်။ ဘရန့်နှင့် ဝင်ဒီတို့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၀ ရက်နေ့က ဘာကလီတက္ကသိုလ်အတွင်း ဗုံးဖောက်ခွဲမှုတွင် ပါဝင်ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုစဉ်က ဝင်ဒီမှာ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားနိုင် ခဲ့သော်လည်း ဘရန့်ကိုမူ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည်။ ယခုအခါ ဘရန့်သည် ဆိုးလ်ဒက် ထောင်တွင် ထောင်ဒဏ်ကျခံလျက် ရှိသည်။

ဤညလွန်စကို အခြေခံ၍ မီးခိုးကြွက်လျှောက် ဆက်လက်ထောက်လှမ်း ရာတွင် ကက်သလိန်းဆိုလီယာ (၂၇ နှစ်) ဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ဆက်စပ် မိပြန်သည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် ကက်သလိန်း၏ညီမ ဂျိုးဇက်ဖင်းနှင့် အစ်ကို ဖြစ်သူ စတီဖင်ဆိုလီယာ (၂၈ နှစ်) တို့ကိုပါ ပက်တီအမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သံသယ ဝင်စရာတွေ့လာရသည်။

ကက်သလိန်းတို့ မောင်နှမသုံးယောက်မှာလည်း လက်ဝဲဝါဒီတို့၏ လှုပ် ရှားမှုများတွင် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ပါဝင်ပတ်သက်နေသူများ ဖြစ် ပြီး အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပတ်သက်ကောင်း ပတ်သက်နေမည်ဟု စုံထောက်များက ယုံကြည်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ဝရမ်းပြေးပက်တီတို့အုပ်စု အား ကက်သလိန်းတို့ မောင်နှမတစ်တွေကလည်း အကူအညီပေးနေခြင်း ဖြစ် မည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ယင်းသို့ ယုံကြည်နိုင်စရာ အထောက်အထားများလည်း ရှိနေသည်။ တောင်ပိုင်ကာနန်းရွာကို ဝိုင်းစဉ်က လျှို့ဝှက်စခန်းတွင် ဗောက်စ်ဝက်ဂွန်းကား အနီကလေးတစ်စီးကို စုံထောက်များက တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ထိုကားကို မူလပိုင်ရှင် က ကက်သလိန်းဆိုလီယာအား ရောင်းချလိုက်သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ဖြင့် ကက်သလိန်းအား ခြေရာခံလိုက်သောအခါ သူမ၏ နေရပ်လိပ်စာကို အတိအကျ မသိရ။ အိမ်လိပ်စာကို လျှို့ဝှက်ထားပြီး စာပေးစာယူဆက်သွယ်ရာတွင်လည်း စာတိုက်သေတ္တာအမှတ်ကိုသာ ပေးထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ ကက်သလိန်း သည် ထောင်ကျနေသော ဝီလျံဘရန့်ထံသို့လည်း ထောင်ဝင်စာခံ၍ မကြာခဏ လာရောက်တတ်သည်ဟု ဆိုသည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ဒုတိယပတ်ထဲ ရောက်လာခဲ့သည်။ အက်စ်အေဂိုဏ်းအိုင် စုံထောက်များက ကက်သလိန်း၏ လှုပ်ရှားမှုများကို မျက်ခြည် မပြတ် ထောက်လှမ်းရင်း ကက်သလိန်း ပေးထားသော စာတိုက်သေတ္တာပုံးမှ စာများကို စာဝေသူများက စံဖရန်စစ္စကိုမြို့ ပရိစိတာရိပ်သာလမ်း၊ အမှတ် ၂၈၈ အိမ်သို့ လည်းကောင်း၊ မော့စ်လမ်းအမှတ် ၆၂၅ အိမ်သို့ လည်းကောင်း အသီးသီး ယူသွားကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤတွင် စံဖရန်စစ္စကို အက်စ်အေဂိုဏ်း စုံထောက်ဌာနမှူး ချားလ်စ်ဘိတ် မှာ အကြီးအကျယ် အားတက်သွားမိသည်။ မိမိ၏လက်အောက်အမှုထမ်း စုံထောက် ၃၀၀၀ ကျော်တို့ လပေါင်းများစွာ မအိပ်မနေ လိုက်ခဲ့ရသော 'ကမ္ဘာကျော်' လူဖမ်းပွဲကြီးမှာ မကြာမီ အောင်ပွဲခံတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း ဘိတ်က စိတ်ထဲမှ အလိုလို သိလိုက်မိသည်။

“ကိုင်း...ကိုယ့်လူတို့၊ ဒီတစ်ချိတော့ အလဲထိုးရမဲ့ပွဲပဲ၊ တစ်ချက်ကလေး မှ အလစ်မခံကြနဲ့ ဒီအိမ်နှစ်အိမ်ကို ၂၄ နာရီစောင့်ကြည့်ပြီး လုပ်စရာရှိတာ အမြန်ဆုံး ဆက်သာလုပ်ကြပေတော့။ လူ၊ လက်နက်၊ ငွေ လိုတာရှိရင် အချိန် မရွေး တောင်းနိုင်တယ်၊ ဒါပဲ...”

ဤသို့ဖြင့် စုံထောက်မှူး ဘိတ်က လက်အောက်အမှုထမ်းများအား တာဝန်ပေးလိုက်သည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့။

ပရိစိတာလမ်းတစ်ဖက်တွင် အစိမ်းရောင် ထရပ်ကားကလေးတစ်စီး နှင့် ဖြူဝါရောင်ကားကလေးတစ်စီးတို့ကို တစ်စီးနှင့်တစ်စီး မလှမ်းမကမ်းခွာ ၍ ရပ်ထားသည်။ ပထမကားထဲတွင် လူလေးယောက်၊ နောက်ကားထဲတွင် သုံးယောက်။ သူတို့အားလုံးမှာ အက်စ်အေဂိုဏ်း စုံထောက်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကားနှစ်စီးလုံး၏ နံပါတ်များမှာ ယူးတားပြည်နယ်တံဆိပ်များ တပ်ထားသည်။ ဤသည်မှာ လမ်းသွားလမ်းလာများ သံသယမဝင်အောင် အက်စ်အေဂိုဏ်းစုံထောက် များက နံပါတ်တူများဖြင့် 'ရုပ်ဖျက်'ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကားနှစ်စီးကိုသာ ရုပ်ဖျက်ထားသည် မဟုတ်၊ စုံထောက်တွေ ကိုယ်တိုင်ကလည်း လူမသိအောင် ရုပ်ဖျက်ထားကြသည်။ စုံထောက်အားလုံး ညှပ်ဖိနပ်များ စီးထားကြသည်။ မုတ်ဆိတ်နှင့် ပါးသိုင်းမွေးအတူများ တပ်ထားကြသည်။ ထို့ပြင် လည်ပင်းတွင်လည်း ပုတီးကုံးကြီးများ ဆွဲထားလိုက်ကြသေးသည်။ ဤရုပ်ကွက်မှ လူများနှင့် ခွဲခြားမရအောင် 'ဟစ်ပီ' အယောင်ဆောင်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် မည်မျှပင် အယောင်ဆောင်ထားကြစေကာမူ ရပ်ကွက်လူထုအချို့ကတော့ စုံထောက်များကို သတိထားမိကြသည်။

“တစ်ယောက်ယောက်ကိုတော့ လာဆွဲပြန်ပြီ၊ ဘယ်သူများ ဖြစ်ပါလိမ့်၊ မကောင်းသူထိပ် ကောင်းသူထိပ်ပဲဟေ့”

စုံထောက်များ၏ လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှားမှုကို ရိပ်မိသူများက ယင်းသို့လျှင်ခေါင်းချင်းရိုက်၍ တီးတိုးပြောကြသည်။ သို့သော် စုံထောက်များ ဖမ်းဆီးမည့်သူမှာ အိမ်နံပါတ် ၂၈၈ မှ လူများ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ကား လုံးဝမတွေးမိကြ။

ယင်းသို့ စုံထောက်များကို ကတွတ်ပေါက်မှ ဗျိုင်းစောင့်သလို စောင့်ကြည့်နေချိန်တွင် အရပ်အမောင်း မတိုမရှည်၊ ဆံပင်စုတ်ဖွား၊ ပါးမြိုင်းမွေးနှင့် မုဆိတ်မွေးများ ဆက်နေသော လူရွယ်တစ်ယောက် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသည်။ စုံထောက်များက သူ့ကို မှတ်မိသလို ထင်လိုက်မိကြသည်။ သို့သော် အိမ်နှင့်ကားရပ်ထားသော နေရာမှာ အတန်ငယ် လှမ်းသောကြောင့် ကွဲကွဲပြားပြား မခွဲခြားနိုင် ဖြစ်နေကြသည်။ သို့ဖြင့် အသင့်ပါလာသော ဓာတ်ပုံများကို ထုတ်၍ အဆိုပါ လူရွယ်ရုပ်နှင့် ယှဉ်ကြည့်ကြသည်။ ဤတွင်လည်း ပီပီပြင်ပြင် တိတိကျကျ မခွဲခြားနိုင်ကြသေး။

အဆိုပါ လူရွယ် အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားသည်။ စုံထောက်များက အားမလို အားမရဖြစ်လျက် မချင့်မရဲဖြင့် ဆက်လက်စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

အတန်ကြာသောအခါ ထိုလူရွယ် ထွက်လာပြန်သည်။ လက်ထဲတွင်လည်း အဝတ်ထုပ်တစ်ထုပ် ပိုက်လာသည်။ သူသည် မနီးမဝေးရှိ ပင်မင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ သူ့နောက်မှ အခြားတစ်ယောက်ထပ်ဝင်သွားသည်။ နောက်လူသည် ‘ဟစ်ပီ’ အဝတ်အစားများကို ဝတ်ထားသည်။ ဆိုင်ထဲရောက်သောအခါ နောက်လူက ဘာလိုလို ညာလိုလိုဖြင့် ဝင်ရောပြီး ပထမလူကို ခေါင်းညှိတ်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဆိုင်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

တကယ်တော့ နောက်လူမှာ ထိုရပ်ကွက်မှ ‘ဟစ်ပီ’ လူငယ်တစ်ဦးမဟုတ်၊ ရုပ်ဖျက်ထားသော အက်ဖ်ဘီဆိုင်စုံထောက်သာ ဖြစ်သည်။

ယခုမှ အက်ဖ်ဘီဆိုင်က စိတ်ချလက်ချ သက်ပြင်းချနိုင်ပြီ၊ သူတို့အား နှစ်နှင့် ချီ၍ ဒုက္ခပေးခဲ့သော ဝရမ်းပြေးကို နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ၊ တွေ့နေရပြီ မဟုတ်လား။

အချိန်က မွန်းလွဲ ၁ နာရီ၊ ၁၅ မိနစ်။

မိုးသားကောင်းကင် ကြည်လင်နေသည်။ သို့သော် ချမ်းအေးသောနေ့။

အိမ်ရှေ့လှေကားမှ ဟဲရစ်တို့လင်မယားနှစ်ယောက် ဆင်းလာကြသည်။ ထို့နောက် အနီးအနားရှိ 'ဘားနယ်' ပန်းခြံဘက်သို့ နှစ်ယောက်သား ခပ်သွက်သွက်ကလေး ပြေးသွားကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သွေးကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်းယူနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်အထိ ကားထဲမှ စုံထောက်များက သူတို့လင်မယားကို သေသေချာချာ မမှတ်မိသေး။ စုံထောက်များလက်ထဲမှ ဓာတ်ပုံများမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က ဓာတ်ပုံများဖြစ်၍ ယခု တွေ့ရသော ရုပ်သွင်နှင့် မသိမသာ ကွာခြားနေသလို ထင်ရသည်။

မကြာမီတွင် အဆိုပါ လင်မယားနှစ်ယောက် ခြေကျည်ညီဖြင့် အိမ်ဘက်သို့ ပြန်၍ပြေးလာသည်ကို စုံထောက်များ မြင်ကြရသည်။ သူတို့လင်မယားလမ်းထောင့်သို့ ရောက်သောအခါ စုံထောက်လေးယောက်သည် ကားထဲမှ ခုန်ထွက်လိုက်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အခြားကားတစ်စီးမှ စုံထောက်သုံးယောက်ကလည်း သူတို့ထံသို့ချဉ်းကပ်လာကြသည်။ စုံထောက်များ လက်ထဲတွင် ပစ္စတိုသေနတ်၊ ပြောင်းတိုသေနတ်နှင့် စက်ကလေး စသော သေနတ်မျိုးစုံစွဲကိုင်ထားကြသည်။

လင်မယားနှစ်ယောက် ဘေးချင်းကပ်၍ မနေ့မမြန်း ခပ်မှန်မှန်ကလေး ပြေးလာကြစဉ် သေနတ်ကိုယ်စီ ချိန်ရွယ်ထားသူများနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ဘွားခနဲ ပက်ပင်းတိုးမိသောအခါ အင်မီလီဟဲရစ်မှာ မျက်ကလူးဆံပျာ ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် သူမ၏ ယောက်ျားဖြစ်သူ ဝီလျံဟဲရစ်ကတော့ တစ်စက်ကလေးမျှ ဟန်မပျက်၊ ခပ်တည်တည်ပင် လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်လိုက်သည်။ 'ငါတော့သွားပြီ၊ ပြေးပေါက်မရှိတော့ဘူး' ဟူ၍ သူ့စိတ်ထဲက ယူဆလိုက်မိဟန်တူသည်။

သို့သော် အင်မီလီကမူ ကြည်ကြည်သာသာ အပမ်းမခဲဘဲ နောက်သို့ ပြန်လှည့်၍ ထွက်ပြေးသွားသည်။

“ဟေ့...မပြောနဲ့ ရပ်ရပ်၊ ပစ်ထည့်လိုက်မယ်”

စုံထောက်တစ်ယောက်က နောက်မှ ပြေးလိုက်ရင်း အော်ပြောလိုက်သော အခါမှ အင်မီလီက ဆက်မပြေးတော့ဘဲ ရပ်လိုက်သည်။ သို့သော် အင်မီလီကား ရှော့ရှော့ရှူရှူ အပမ်းခံသည်မဟုတ်၊ စုံထောက်များအား 'မအေပေး၊ ရွေးမသားတွေ' ဟူ၍ ခဲစဲရေးလိုက်သေးသည်။

ဤတွင် အချိန်မဆိုင်ဘဲ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးကို လက်ထပ်ခပ် လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကားထဲဆွဲသွင်းပြီး ရဲစခန်း သို့ ခေါ်ဆောင်သွားတော့သည်။

ရုပ်ကွက်ကို ပိတ်ဆို့စောင့်ကြပ်နေကြသော ရဲအဖွဲ့ဝင်များနှင့် စုံထောက် များ ချက်ချင်းပင် ရောက်လာကြပြီး အိမ်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ရှာဖွေကြသည်။ တွေ့ရသော ပစ္စည်းများကား ယမ်းမှုန့်ပေါင် ၄၀၊ ပွိုင့် ၃၀ မောင်းပြန်ကာဘိုင် သေနတ်သုံးလက်၊ ပြောင်းတိုသေနတ်နှစ်လက်၊ ပစ္စတိုသေနတ်နှစ်လက်နှင့် ကျည်ဆန်များ။

ထို့နောက်တွင် ရဲသားများနှင့် စုံထောက်များ တပ်ဖြန့်၍ အနီးအနား ရှိ အိမ်များသို့ တက်ရောက်ရှာဖွေကြသည်။ ပက်တီကို တွေ့လိုတွေ့ငြား ရည် ရွယ်၍ ရှာဖွေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အမောသာ အဖတ်တင်သည်၊ ပက်တီကို ကား မတွေ့ကြရ။

သို့သော် ရဲအဖွဲ့ဝင်များနှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်များက လုံးဝစိတ် မပျက်၊ ကြိုတင် စီစဉ်ထားပြီးသည့်အတိုင်း လုပ်စရာရှိသည်များကို အလျင် အမြန် ဆက်လုပ်ကြသည်။

သူတို့၏ နောက်ဆုံးအလုပ်ကား မော့စ်လမ်းမှ အိမ်နံပါတ် ၆၂၅ ကို ဝင်စီးရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဟဲရစ်တို့လင်မယားအား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် တစ်နာရီ ၁၀ မိနစ်ခန့် အကြာတွင် စံဖရန်စစ္စကိုရဲမှူး တီမိုသီကက်ဆီနှင့် အဖော်ရဲသားတစ်ဦးတို့သည် မော့စ်လမ်း၊ အိမ်နံပါတ် ၆၂၅ သို့ ကားဖြင့် ရောက်လာကြသည်။ အက်ဖ်ဘီအိုင် အထူးစုံထောက် တွမ်ပက်ဒင်နှင့် အခြားစုံထောက်များလည်း ကြိုတင် ရောက်နှင့် နေကြပြီဖြစ်သည်။

အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ မစ္စတာဂျယ်ရီပရစ်လ် (၄၉နှစ်)အား စုံစမ်းကြည့်သော အခါ အိမ်ပေါ်တွင် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ရှိကြောင်း သိကြရသည်။ သူတို့က မစ္စတာပရစ်လ်အား ဓာတ်ပုံများ ထုတ်ပြသည်။ သို့သော် မစ္စတာပရစ်လ်မှာ ပက်တီကို မြင်ဖူးသူ မဟုတ်၍ အိမ်ပေါ်က အမျိုးသမီးမှာ ပက်တီဟုတ်မဟုတ်ကို အတတ်မပြောနိုင်။

မစ္စတာပရစ်ပယ်အား ဆက်လက်မေးမြန်းသောအခါ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပတ် ခန့်က လူငယ်တစ်ယောက်လာရောက်ပြီး ထိုအိမ်အပေါ်ထပ်ရှိ အခန်းကို ငှား ရမ်းခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ အိမ်လခ ဒေါ်လာ ၁၈၀ ကို ထိုလူငယ်က ငွေလွှဲ

လွှာဖြင့် ပေးသည်။ ငွေလွှဲလွှာပေါ်တွင် သူ့နာမည်ကို 'ချာလီအဒမ်' ဟူ၍ လက်မှတ်ထိုးထားသည်။

အိမ်ခန်းခပေးပြီးနောက် မကြာမီတွင် 'အဒမ်' နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ပြောင်းလာကြသည်။ သုံးလေးရက်အကြာတွင် နောက်ထပ်အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်လာပြန်သည်။ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ မိမိ၏ ဇနီးဖြစ်၍ ကျန်တစ်ဦးမှာ ညီမဖြစ်သည်ဟု အဒမ် က အိမ်ရှင်အား ပြောပြသည်ဟု ဆိုသည်။ 'အဒမ်' သည် မနက်ပိုင်းတွင် သူ၏ စတေရှင်ဝက်ဂွန်းကားကလေးဖြင့် အပြင်သို့ ထွက်တတ်သော်လည်း သူ့ဇနီးနှင့် ညီမဆိုသူတို့မှာမူ အမြဲတမ်း အိမ်တွင်းအောင်း နေတတ်ကြသည်ဟု သိရသည်။

အထူးစုံထောက် တွမ်ပက်ဒင်နှင့် ရဲမှူးကက်ဆီတို့သည် သေနတ်ကိုယ်စီဖြင့် အိမ်နောက်ပေးလှေကားမှ အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။

“ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်”

သူတို့က တံခါးကိုခေါက်လိုက်သည်။ တံခါးပွင့်လာသည်။ ဝင်ဒီယိုရှိမူရက ခေါင်းပြု၍ကြည့်သည်။ သူ့နောက်ကလည်း အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦး၊ ထိုအမျိုးသမီးကား အခြားသူမဟုတ် အမေရိကန်တစ်ပြည်လုံး ဧပြီလင့်တောင့် တနေကြသော တော်လှန်ရေး ရဲမေ တန်နီယာအမည်ခံ ပက်တီဟတ်စ်ပင်တည်း။

“ပြေးမယ်မကြန့်၊ ဦးနှောက်ထွက်သွားမယ်”

တွမ်ပက်ဒင်က သေနတ်နှင့် ချိန်ရင်း လှမ်းအော်လိုက်သည်။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကလည်း သူ့အမိန့်ကို တသွေမတိမ်းပင် နာခံကြသည်။ ထွက်ပြေးရန် လုံးဝ မကြိုးစား။

ဂျပန်မ ဝင်ဒီမှာ အဖမ်းခံရသော်လည်း လုံးဝ ဟန်မပျက်၊ ခပ်တည်တည်ပင်။ သို့သော် ပက်တီကတော့ အဝတ်လဲရင်း တရုတ်ရွတ်ငိုနေသည်။

“မငိုပါနဲ့ မိန်းကလေး၊ မင်းကိစ္စပြီးဆုံးသွားပြီပဲ၊ မင်း မပျော်ဘူးလား...ဟင်”

ရဲမှူးကက်ဆီက ပက်တီအား ကရုဏာသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။ သို့သော် ပက်တီက ဘာမျှပြန်မပြော။ မျက်လုံးအကြောင်သားဖြင့်သာ ပြန်ကြည့်နေသည်။

အဖမ်းခံအမျိုးသမီးနှစ်ဦးသည် သူတို့၏ လက်ပွေ့အိတ်ထဲမှ သေနတ်များကို လျောလျောလျူလျူပင် ထုတ်ပေးကြသည်။ အခန်းထဲတွင် ဆက်လက်ရှာဖွေသောအခါ နောက်ထပ် ပစ္စတိုလေးလက်၊ ပြောင်းတိုသေနတ်နှစ်လက်နှင့် ယမ်းတောင့်များ တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ပြင် ကြောင်တစ်ကောင်နှင့် နှစ်ပေအမြင့်

ရှိ ဆေးခြောက်ပင်တစ်ပင်ကိုလည်း တွေ့ရသေးသည်။

ထိုနောက်တွင်ကား ဝရမ်းပြေးမနှစ်ဦးတို့အား လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ကြ တော့သည်။

‘ချာလီအဒမ်’ ဟူသော နာမည်လိမ်ဖြင့် ပက်တီနှင့် ဝင်ဒီတို့အတွက် အိမ်ခန်းငှားပေးခဲ့သူ စတီဖင်ဆိုလီယာကိုလည်း ထိုနေ့တွင်ပင် ဖမ်းဆီးလိုက် ကြသည်။

ရဲအဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်အဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်တို့အား ၁၉ လခွဲတိုင်တိုင် ဒုက္ခပေးခဲ့သော မိလျံနာသူဌေးကြီးသမီး တက္ကသိုလ်ကျောင်း သူ ‘ကမ္ဘာကျော်ဝရမ်းပြေးမ’ ပက်တီဟုတ်စံကား ‘ရာဇဝတ်ဘေးပြေး၍ မလွတ်’ ဆိုသည့်အတိုင်း ဤသို့လျှင် တရားဥပဒေစက်ကွင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ခဲ့ရ လေပြီ။ သူ့အား ပြန်ပေးများ ဖမ်းသွားစဉ်က လည်းကောင်း၊ သူနှင့် ပြန်ပေး များ ပူးပေါင်း၍ ဘဏ်တိုက်ဝင်စီးစဉ်က လည်းကောင်း၊ ပြန်ပေးဂိုဏ်းသား ခြောက်လောင်းပြိုင် အတုံးအရန်း မီးသွေးတုံး ဖြစ်သွားရသော လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ် မြို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားစဉ်က လည်းကောင်း သေနတ်သံများ မိုးမွန်အောင် ဆူဆူညံ ခဲ့သော်လည်း ယခု သူ့ကို ဖမ်းဆီးမိသောအခါတွင်ကား ယုန်ကလေးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းရသည်လောက်ပင် လက်မဝင်၊ ညင်သာငြိမ်သက်လှတော့သည်။ ။

ပင့်ကူအိမ်ထဲမှ ဝိုးဖလံ

ပက်တီကို ဖမ်းမိချိန်တွင် ဖခင်ကြီးမှာ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် နယူး
ယောက်မြို့သို့ ရောက်နေသည်။ မိခင်ကြီးမှာမူ လော့စ်အိန်ဂျယ်
လိစ်မြို့တွင် တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ် ရေးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးတက်
နေသည်။ ပက်တီသတင်းကို ကြားရလျှင်ကြားရခြင်း မစွက်
ဟတ်စ်က 'ပက်တီကို မိပြီတဲ့၊ ကျွန်မတို့ ဆုတောင်းပြည့်

သွားပြီ' ဟူ၍ အစည်းအဝေးတွင် အားရဝမ်းသာပြောလိုက်မိသည်။ ဝမ်းသာလွန်း၍
မျက်ရည်များပင် ကျရှာသည်။

ဟတ်စ်မောင်နှံတို့သည် ထိုနေ့တွင်ပင် စံဖရန်စစ္စကိုမြို့သို့ ချက်ချင်း
ပြန်လာခဲ့ကြပြီးနောက် ညပိုင်းတွင် ပက်တီနှင့် အချုပ်ခန်း၌ တွေ့ဆုံကြသည်။
သို့သော် အဖမ်းခံရပြီးနောက် ပက်တီက မိဘများနှင့် တွေ့ချင်ကြောင်း လုံးဝ
မပြော၊ သူ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲဖြစ်သူ ဝီလျံနာဟတ်စ်နှင့်သာ ပထမဆုံး တွေ့လိုသည်
ဟု ပြောသည်။ သမီးနှင့် တွေ့ရန်လာသော ဟတ်စ်မောင်နှံတို့အား စံဖရန်စစ္စ
ကို အက်ဖ်ဘီအိုင်အရာရှိများက နှင်းဆီပန်းဆက်၍ ကြိုဆိုကြသည်။ ထိုနှင်းဆီ
ပန်းများကို ပက်တီအတွက် မိဘများက လက်ဆောင်ပေးရန် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က ပက်တီနှင့် မိဘများ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြရာတွင် ခရီးဝေးမှ
ပြန်လာသော သမီးအား လေဆိပ်တွင် ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သလို ကြည်နူးစရာ
ကောင်းလှသည်။ အချင်းချင်း မာကြောင်းသာကြောင်းကိုသာ ပြောကြသည်။
တခြားကိစ္စများကို လုံးဝမပြောကြ။

ပက်တီတို့အား ဖမ်းမိခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမေရိကန်နိုင်ငံတစ်ဝန်း လုံးမှ လက်ဝဲဝါဒီခေါင်းဆောင်များက အမျိုးမျိုး ထင်မြင်ချက်ပေးခဲ့ကြသည်။ ဖမ်းမိပြီးနောက်တော့ ပက်တီအနေဖြင့် 'တန်နီယာ' အဖြစ်မှ 'ပက်တီ' အဖြစ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ရောက်သွားမည်မှာ သေချာသည်ဟု အချို့က စိုးရိမ်ကြသည်။ အချို့ကလည်း ပက်တီ၏ဖြစ်ရပ်ကို အကြောင်းပြု၍ လက်ဝဲဝါဒီတို့၏ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများ တစ်စခန်းထလာနိုင်သည်ဟူ၍ ယူဆကြသည်။

'ပက်တီတို့ကို ဖမ်းမိပေမဲ့ အက်စ်အယ်လ်အေ မသေသေးပါဘူး။ မီးကြွင်းတွေ အများကြီးကျန်သေးတယ်။ ပက်တီတို့ ကြာကြာကြီး ပြေးနိုင်တာ ဘာကြောင့်လဲ။ ဝက်ဝဲဝါဒီ မြေအောက်ဂိုဏ်းတွေက အကူအညီပေးခဲ့လို့ပေါ့။ အဲဒီလူတွေ တစ်စခန်းထလာနိုင်သေးတယ်' ဟူ၍ ကိုလိုရာဒိုပြည်နယ် ဘော်လဒါ မြို့မှ လက်ဝဲခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက ဆိုသည်။

အုတ်ကလန်မြို့မှ လက်ဝဲခေါင်းဆောင် ဒန်ဆီဂယ်ကမူ 'သူတို့က မြို့လယ်ခေါင် လူမြင်ကွင်းမှာ လျှောက်ပြီး လမ်းသလားနေကြတာ အံ့ပါရဲ့' ဟူ၍ ပက်တီတို့ လူသိုက် ဖြစ်နိုင်သည်နည်းဖြင့် ခုခံရှောင်တိမ်းမပြေးဘဲ အဖမ်းခံခြင်းကို အပြစ်တင်သည်။ 'ကျားသစ်နက်အသင်း' ခေါင်းဆောင် ပေးဒစ်ဟစ်လာဒီကလည်း 'ဟဲရစ်တို့လင်မယား လမ်းလျှောက်ထွက်တာကတော့ တော်လှန်ရေးသမားတွေရဲ့ လုပ်ရပ်မျိုး လုံးဝမဟုတ်ဘူး။ ဘူဇွာအရင်းရှင်တွေရဲ့ ဖိမ်ခံလုပ်ရပ်သက်သက်ပဲ' ဟူ၍ ဝေဖန်လိုက်သည်။

ပက်တီအား ဆားမသီ ရန်မခဘဲ လက်ရဖမ်းမိသောကြောင့် မိဘများနှင့်အပြိုင် ဝမ်းသာရသူများကတော့ အက်ဖ်ဘီအိုင် ညွှန်ကြားရေးမှူးကလ်ရင့်ကယ်လီနှင့် စံဖရန်စစ္စကိုဌာနမှူး ချားလ်စ်ဘိတ်တို့ပင် ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် မမှား။

“မိတော့မှာပဲ၊ မိတော့မှာပဲလို့သာ ကျုပ်က ပြောနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ပြောတာကို ဘယ်သူမှ မယုံကြဘူး။ အခုတော့ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း မိပြီ မဟုတ်လား' ဟူ၍ ဘိတ်က သတင်းစာဆရာများအား အပြုံးမျက်နှာဖြင့် ဝင့်ကြွားစွာ ပြောနိုင်ခဲ့ပြီ။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူ့ဇနီးကလည်း 'ပက်တီအမှုကြောင့် ကျွန်မခင်ပွန်းတစ်ဦးတည်းသာ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မနဲ့ ကလေးတွေလည်း ဒုက္ခရောက်ခဲ့တာပဲ။ ၁၉ လခွဲအတွင်းမှာ ကျွန်မတို့တစ်အိမ်သားလုံး ကိုယ်အလေးချိန်ပေါင် ၅၀ အထိ ကျသွားခဲ့ရပါတယ်' ဟု ပြောပြသည်။

ဘိတ်၏ဆရာ ကလဲရင့် ကယ်ရီကမူ သူများထက် ပို၍ပင် ဝမ်းသာသေးသည်။ ပက်တီကြောင့် သိက္ခာကျခဲ့ရသော သူ့ဌာန၏ သိက္ခာကို ပြန်လည်ဆည်နိုင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။ တစ်ချိန်က ပက်တီကိစ္စကြောင့် ခေါင်းမီးတောက်နေရချိန်က မစ္စတာကယ်လီသည် ချားလ်စ်ဘိတ်၏ ရုံးခန်းထဲဝင်လာပြီး 'ပက်တီကို မိမိဖြစ်မယ်၊ ဒီကိစ္စ အမြန်ဆုံး ပြီးပြတ်မှ ဖြစ်မယ်' ဟူ၍ ကြိမ်းသလိုလို ဆူသလိုလိုဖြင့်ပင် အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောဆိုသွားခဲ့သည်။

ပက်တီအမှုကြောင့် အစိုးရတွင် ဒေါ်လာငွေပေါင်း ငါးသန်းခန့်အထိ ကုန်ခဲ့ရသည်ဟု ကယ်လီက ပြောသည်။ နောက်ထပ်လည်း ဒေါ်လာ နှစ်သိန်းခန့် ကုန်ရဦးမည်ဟု ဆိုသည်။

ပက်တီအား ဟီဘားနီးယားဘဏ်တိုက်စီးမှုကို မဏ္ဍိုင်ထား၍ အစိုးရက စွဲချက်တင်သည်။ ဤတစ်မှုတည်းဖြင့်ပင်လျှင် ထောင်ဒဏ်အနှစ် ၃၀ အထိ ကျခံရဖွယ်ရှိသည်။ ဤအမှုတွင် တရားသေလွတ်သော်မှ ပြန်ပေးမှု၊ လက်နက်မှု၊ ကားခိုးမှု၊ ကြိရာပါမှု စသော စွဲချက်ပေါင်း တစ်ဒါဇင်ကျော်တို့ကို ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ရင်ဆိုင်ရဦးမည် ဖြစ်သည်။

ဟဲရစ်တို့လင်မယားကိုလည်း မြေအောက်နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဂျပန်မဝင်ဒီ ယိုရှိမှုရမှာမူ ဘာကလိတက္ကသိုလ် ဗုံးဖောက်ခွဲမှုဖြင့် စွဲချက်တင်ခံရသည်။ ပက်တီနှင့် ဝင်ဒီတို့အတွက် အိမ်ခန်းငှားပေးခဲ့သူ စတီပင်ဆိုလီယာကိုလည်း စကရာမင်တိုမြို့၌ ဘဏ်တိုက်စီးမှုနှင့် လူသတ်မှုများတွင် ကြိရာပါအဖြစ် စွဲချက်တင်ထားသည်။ ထို့ပြင် ဝရမ်းပြေးလက်ခံမှုဖြင့်လည်း တရားစွဲထားသည်။

တရားခံများထံမှ ရဲအဖွဲ့က ဖမ်းမိသော ပစ္စည်းများမှာ တောင်ပုံရာပုံများပြားလှသည်။ လက်နက်အကြီးအသေးမျိုးစုံ ပါဝင်သည်။ ဗုံးဖောက်ခွဲရန် ယမ်းမှုန့်များနှင့် အခြားပစ္စည်းများလည်း ပါသည်။ ထို့အပြင် အနုကြမ်းစီးရန် လျာထားသော ဘဏ်တိုက်များနှင့် စီးပွားရေးကုမ္ပဏီကြီးများ၏ အနေအထားပြပုံစံများ၊ ၅၆ မျက်နှာရှိ မှတ်စုစာအုပ်၊ ဒိုင်ယာယီစာအုပ်နှင့် အခြားစာအုပ်စာတန်းများ။ မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားအတုများ။

ဖမ်းမိသော ပစ္စည်းများမှာ စားပွဲပေါ်တွင် ပုံလိုက်လျှင် လေးပေလောက်ပင် မြင့်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း 'ပစ္စည်းတွေကတော့ တစ်ပုံကြီးပဲ။ အကြာကြီးစစ်ရမှာပဲ။ သူတို့ကို ဖမ်းရတာထက်တောင် အချိန်ကြာဦးမယ် ထင်တယ်' ဟူ၍ အက်မ်ဘီအိုင် စုံထောက်တစ်ဦးက ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ကောက်နှင့် လက်ထိပ်နှင့် -တရားရုံးတွင် စစ်ဆေးခံပြီးနောက် ထောင်သို့မသွားမီ ကားပေါ်တွင်တွေ့ရသော ဝင်ဒီယိုရီရ။

မစ္စတာဟတ်စ်က သူ့သမီးဘက်မှ တရားခံသက်သေအဖြစ် လိုက်ရန် မူလက နာမည်ကျော် ထိပ်တန်းရှေ့နေကြီး ကိုးဦးကို ဒေါ်လာငွေသန်း (ကျပ်ငွေ ခြောက်သန်းခန့်) အထိ ကြေးကြီးပေး၍ ငှားရမ်းခဲ့သည်။ သို့သော် ယခုမူ စုစုပေါင်းရှေ့နေခြောက်ဦးသာ ကျန်တော့သည်။ အချို့ရှေ့နေများက ပက်တီ၏ ဗွဂ်ဆိုချက် ရှေ့နေမညီသောကြောင့် တာဝန်မှ နှုတ်ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။

ယခု ပက်တီဘက်မှ ဦးဆောင်၍ ဣာကွယ်လျှောက်လဲမည့် ရှေ့နေမှာ အက်ဖ်၊ လီ၊ ဘယ်လီ (၄၂နှစ်) ဆိုသူဖြစ်သည်။ ရာဇဝတ်မှုခင်း အမှုလိုက်ရှေ့နေများတွင် အမေရိကန်ပြည်တစ်ခွင်၌ ကျော်စောထင်ရှားသူဖြစ်သည်။ မည်မျှသက်သေထင်ရှားသော အမှုကိုပင်ဖြစ်စေ တရားသေလွတ်အောင် ထုချေလျှောက်

လဲနိုင်သူအဖြစ် နာမည်ကျော်သည်။ ယခင်က နိုင်ငံကျော် လူသတ်မှုပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ကို လိုက်ခဲ့ရာတွင် သုံးမှုသာ ရှုံးခဲ့သည်။

မစ္စတာဘယ်လီသည် မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်၊ မားရှ်ဖီးလ်မြို့တွင် နေထိုင်သော်လည်း ဘော်စတွန်မြို့၌ ရုံးထိုင်သည်။ သူ့ကိုယ်ပိုင်ကုမ္ပဏီမှ ထုတ်လုပ်သော ဟယ်လီကော်ပတာကို ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ ရုံးတက်သည်။ ဟယ်လီကော်ပတာစီး၍ ငြီးငွေ့လာလျှင် အပြောင်းအလဲအဖြစ် ငွေရောင်မာစီးဒီးကာကို ပြောင်းစီးသည်။

သူလိုက်၍ အနိုင်ရခဲ့သော ကမ္ဘာကျော်ရာဇဝတ်မှုကြီးနှစ်ခုမှာ 'ဘော်စတွန်စထရင်းဂလားအမှု' နှင့် 'ဗိုလ်ကြီးအားနက်စ်မယ်ဒီနာ အမှု' တို့ဖြစ်သည်။

တရားခံအကျိုးဆောင် ရှေ့နေကြီးဘယ်လီနှင့် တရားခွင်တွင် 'စီးချင်းထိုး' ရမည့် တရားလို အစိုးရရှေ့နေကြီး၊ ကိုမီးစ်လူဝီဘရောင်းနင်း (၄၃ နှစ်) မှာလည်း နယ်နယ်ရရ မဟုတ်၊ လုပ်သက်ရင့် နာမည်ကျော်ရှေ့နေကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူက ဘယ်လီ ဘယ်လောက်ပင် နာမည်ကျော်သော်လည်း လုံးဝ မကြောက်၊ ပက်တီ၏ အမှုကို သူ့ကိုယ်တိုင်လိုက်ရန် တမင်ရွေးခဲ့သည်။ ဤ 'စပယ်ရှယ်မှုခင်းကြီး' တွင် ပွဲတိုင်းအောင် တရားခံရှေ့နေကြီးဘယ်လီနှင့် အကြိတ်အနယ် ရင်ဆိုင်မည်ဟု ဘရောင်းနင်းက ငြီးထားသည်။

"ကျုပ်ဟာ နိုင်ငံကျော်ရှေ့နေကျော်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပေါင်း မနည်းတော့ပါဘူး၊ ဘယ်လီကလည်း ရှေ့နေကျော်တစ်ဦးပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ဖက်က အထောက်အထား ပြည့်စုံနေရင် ဘယ်သူမှ ကြောက်စရာမရှိပါဘူး" ဟူ၍ ဘရောင်းနင်းက ပြောခဲ့သည်။

* 'ဘော်စတွန်စထရင်းဂလားအမှု' မှာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်က ဘော်စတွန်မြို့မှ အယ်လ်ဘတ် ဒီဆောလ်ဗိုဆိုသူ လူငယ်တစ်ဦးက တစ်နှစ်ကာလအတွင်း အမျိုးသမီးပေါင်း ၁၃ ဦး၊ (၁၈ နှစ်တစ်ဦး၊ ၂၀ တစ်ဦး၊ ၂၃ သုံးဦး၊ ၅၅ တစ်ဦး၊ ၅၈ တစ်ဦး၊ ၆၅ တစ်ဦး၊ ၆၉ တစ်ဦး၊ ၇၅ တစ်ဦး၊ ၇၆ တစ်ဦးနှင့် ၈၅ တစ်ဦး) တို့အား မုဒိုမ်းကျင့်ပြီး အသေသတ်ပစ်ခဲ့သောအမှု ဖြစ်သည်။ ထိုအမှုတွင် တရားခံသည် စိတ်ဖောက်ပြန်နေသူဖြစ်ကြောင်း ရှေ့နေကျော်ဘယ်လီက အနိုင်အမာ ကာကွယ်လျှောက်လဲနိုင်သဖြင့် အမှုနိုင်ခဲ့သည်။

'ဗိုလ်ကြီး အားနက်စ် မယ်ဒီနာအမှု' မှာ ၁၉၇၁ ခုနှစ်က တောင်ဗီယက်နမ်၊ ဗိုင်လေးရွာ၌ အမေရိကန်စစ်သားများက အရပ်သားများအား စုလိုက်ပုံလိုက် ပစ်သတ်ခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။ ထိုအမှုတွင်လည်း အဓိက တရားခံဖြစ်သူ ဒု-ဗိုလ် ကော်လီ၏ အထက်အရာရှိ ဗိုလ်ကြီးမယ်ဒီနာဘက်မှ မစ္စတာဘယ်လီက လိုက်ခဲ့သဖြင့် ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်ခဲ့သည်။

နှစ်သန်းခွဲဖြင့် လွန်ခဲ့သော ဇန်နဝါရီအတွင်းက အာမခံရသွားပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့
အတွက် အာမခံငွေကို မိဘများက အိမ်ပေါင်၍ တင်ရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဆိုလီ
ယာအနေဖြင့် တရားရုံးလျှင် အနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ်အနှစ် ၂၀ အထိ ကျခံ
ရမည် ဖြစ်သည်။

ဝင်ဒီယိုရှိမှုရအတွက်လည်း မိတ်ဆွေများနှင့် ဂျပန်-အမေရိကန်အသင်း
အဖွဲ့များက အကူအညီပေးလျက်ရှိသည်။ သူ့အမှုအတွက် ရံပုံငွေကောက်ခံရာ
တွင် ဒေါ်လာ တစ်သောင်းနီးပါး ရရှိနေပြီဟု ဆိုသည်။

ပက်တီတို့လူစုအား တစ်နည်းနည်းဖြင့် အကူအညီပေးခဲ့သူဟု ယူဆရ
သော ကက်သလိန်းဆိုလီယာကိုမူ ယခုတိုင် မဖမ်းဆီးနိုင်သေး။ တိမ်းရှောင်
နေဆဲ ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဂျက်စကော့တို့ လင်မယားအားလည်း
တရားဝင် ဖမ်းဆီးခြင်း မပြုသေးချေ။

လွန်ခဲ့သော စက်တင်ဘာလအတွင်းက ပက်တီ၏ ထွက်ဆိုချက်ငါးမျက်နှာ
စာတန်းကို ရုံးတော်က ကြားနာခဲ့သည်။ ထိုစာတန်းမှာ တရားခံရှေ့နေများက
ပက်တီအား မေးမြန်း သိရှိရသော အချက်များကို ပက်တီ၏ ကျမ်းကျိန်လွှာအဖြစ်
ပြင်ဆင်တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကျမ်းကျိန်လွှာတွင် ပက်တီက သူ့အား အက်စ်အယ်လ်အေဂိုဏ်းက
အကြမ်းဖက် နှိပ်စက်ခဲ့ကြောင်း တင်ပြထားသည်။ ပက်တီက ဆက်လက်၍
မိမိအား ပြန်ပေးဂိုဏ်းက အခန်းကျဉ်းတလေးထဲတွင် တိုက်ပိတ်ထားကြောင်း၊
မျက်နှာကို စည်းပြီး လက်များကိုလည်း တုပ်နှောင်ထားကြောင်း၊ ခေါင်းဆောင်
ဒီဖရီးက အခန်းထဲ မကြာခဏလာ၍ သတ်ပစ်မည်ဟု ကြိမ်းဝါးကြောင်း၊
အကြပ်ကိုင်၍ တိပ်ခွေတွင် အသံသွင်းခိုင်းကြောင်း၊ ဘဏ်တိုက်စီးမှုတွင်လည်း
မိမိဆန္ဒမပါဘဲ ကြောက်၍ ပါဝင်ခဲ့ရကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် မိမိအား 'မင်း
လည်း တရားခံဖြစ်သွားပြီ၊ အက်စ်အေအိုင်က မိရင် မင်းကိုလည်း သတ်မှာပဲ။
ပြီးတော့ မင်းမိဘတွေကလည်း မင်းကို စွန့်ပစ်လိုက်ကြပြီ' စသည်ဖြင့် ပြန်ပေး
များက ပြောကြောင်း၊ ထို့ပြင် မိမိအား အရှင်ရရ အဆေရရ ဖမ်းဆီးနိုင်သူအား
ဆုငွေ ဒေါ်လာ ငါးသောင်းပေးမည်ဟုပင် ကြေညာထားပြီ ဖြစ်၍ မိမိအနေ
ဖြင့် ပြန်လမ်း မရှိတော့ကြောင်း စသည်တို့ဖြင့် ပြန်ပေးများက အကြပ်ကိုင်
စည်းရုံးခဲ့ကြောင်း အဆိုပါ ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် အသေးစိတ် တင်ပြထားသည်။

ပက်တီအမှုအတွက် ကြီးမားသော ထိုးနှက်ချက်နှစ်ခုကတော့ ရုံးတော် မှ ထုတ်ပြန်လိုက်သော တိပ်ခွေနှင့် တစ်လ နှစ်ကြိမ်ထုတ် 'ရိုးလင်းစတုန်း' မဂ္ဂဇင်းပါ ပက်တီ၏ 'အတွင်းရေး' ဆောင်းပါးတို့ပင် ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ပက်ထရီရာတိုဘင် (၂၁ နှစ်) ဆိုသူ သူငယ်မတစ်ဦးက ထောင်ထဲတွင် ပက်တီကို လာတွေ့သည်။ ပက်တီနှင့် မစွတိုဘင်တို့ ပြောဆို ချက်များကို ထောင်အာဏာပိုင်များက တိပ်ခွေဖြင့် ဖမ်းထားလိုက်သည်။ ယင်း တိပ်ခွေအရ 'ငါတော့ ထောင်ထဲမှာပဲ နေချင်တယ်။ အိမ်မှာ သွားနေတော့ကော ထောင်ထဲမှာနဲ့ ဘာထူးမှာလဲ။ ... ရုံးတော်ကို ငါက ထုချေချက်တင်ဖို့ စိတ်ကူး တားတယ်။ အဲဒီ ထုချေချက်ဟာ တော်လှန်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ငါ့ခံယူချက်တွေ အရင်နဲ့ မတူတော့ဘူး။ လုံးဝပြောင်း လဲသွားပြီ။ ဒါကြောင့် ငါ့ရဲ့ ထုချေချက်ဟာ ငါ့လွတ်မြောက်ရေးကို အဟန့် အတားဖြစ်မှာ သေချာတယ်' ဟူ၍ မစွက်တိုဘင်အား ပက်တီက ထုတ်ဖော်ပြော ပြကြောင်း သိရှိရသည်။

ထို့ပြင် ပက်တီက သူနှင့် စတီဖင်ဆိုလီယာတို့ ချစ်ကြိုက်နေကြပြီ ဖြစ် ကြောင်း၊ ဆိုလီယာ အာမခံရရေးအတွက် ထိထိရောက်ရောက် အကူအညီပေးချင် ကြောင်းများကိုလည်း ပြောပြသေးသည်ဟု ဆိုသည်။

ယင်းသို့ လျှို့ဝှက်တိပ်ခွေသွင်းထားခြင်းကို လူတစ်ယောက်၏ ပုဂ္ဂလိက အခွင့်အရေး ဖျက်ဆီးသော လုပ်ရပ်အဖြစ် ပက်တီ၏ ရှေ့နေများက အကြီး အကျယ် ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် တရားခံနှင့် တရားခံ၏ ရှေ့နေများ ပြောဆိုချက်မှတစ်ပါး အခြားသူနှင့် ပြောဆိုချက်ဟူသမျှကို မည် သည့်နည်းဖြင့် ဖြစ်စေ ကြားဖြတ် နားထောင်ပိုင်ခွင့် ရှိကြောင်းဖြင့် အစိုးရ ရှေ့နေများက ပြန်လည်ပြောကြားခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ပက်တီအမှုအတွက် အခြားအဓိက ထိုးနှက်ချက် တစ်ရပ်ဖြစ်သော 'ရိုးလင်းစတုန်း' မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါးကြောင့် ပက်တီအဖို့ အမှုပိုလေးနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိနေသည်။

ထိုဆောင်းပါးကို လူငယ်သတင်းစာဆရာနှစ်ယောက်က ရေးသား၍ အချက်အလက်များကို ဂျက်စကော့က ပေးသည်ဟု သတင်းထွက်သည်။ သို့ သော် ဂျက်စကော့ကမူ ဤကိစ္စတွင် မိမိ မပါဝင်ကြောင်း လုံးဝ ဘူးကွယ်သည်။

ထိုဆောင်းပါးတွင် ပက်တီပြန်ပေးဆွဲခံရသည့်နေ့မှ ဖမ်းမိသည့်အချိန် အထိ ဖြစ်ရပ်များကို အပြည့်အစုံ ဖော်ပြထားသည်။ အထူးသဖြင့် ဝရမ်းပြေး ဘဝပက်တီ၏ အတွင်းရေးများကို အသေးစိတ် ရေးသားထားသည်။

ပက်တီနှင့် ဟဲရစ်တို့လင်မယားအား ဤအဖွဲ့မှ မဖမ်းမိအောင် ခြေအောက်ဂိုဏ်းများနှင့် ဂျက်စကော့တို့လင်မယားက အကူအညီပေးခဲ့သည်ဟု ထိုဆောင်းပါးက ဆိုသည်။

ယင်းသို့ သတင်းဖြစ်နေချိန်တွင် အခြားကောလာဟလသတင်းတစ်ရပ်ကလည်း ထပ်ဆင့်ပေါ်လာသေးသည်။ ထိုသတင်းက ပက်တီသည် ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောကြောင့် ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလခန့်က ဘော်လဒါမြို့မှ ဒေါက်တာ ကာပင်တာဆိုသူ၏ ဆေးခန်းသို့ ရုပ်ဖျက်၍ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ရဲအဖွဲ့က ဒေါက်တာ ကာပင်တာအား မေးမြန်းသောအခါ 'ကျုပ် မပြောနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်နဲ့လည်း မတွေ့လိုက်ပါဘူး၊ သူမှာပြုဆရာမတစ်ယောက်က ပြောပြလို့ ကျုပ်ဆီ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းကလေးတစ်ယောက် လာတယ်ဆိုတာ သိရတာပါ။ ကျုပ် ဒီထက် ပိုပြောရင် ဆေးပညာကျင့်ဝတ်ကို ဖောက်ဖျက်ရာ ရောက်လိမ့်မယ်' ဟူ၍ ဒေါက်တာက ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မစ္စတာဟတ်စ်ဌားရမ်းထားသော နိုင်ငံကျော် ရှေ့နေကြီးတွေကတော့ ပက်တီလွတ်မြောက်ရေးအတွက် အင်တိုက်အားတိုက် လျှောက်လဲကြမည်သာ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပက်တီသည် ပြန်ပေးဆွဲ တရားခံအဖြစ် အကြမ်းဖက် ဝါဒမှိုင်း အသွင်းခံရသူတစ်ဦးသာဖြစ်၍ သူ့တွင် ဘာအပြစ်မျှ မရှိကြောင်းကို အထောက်အထား ခိုင်လုံစွာဖြင့် ရှေ့နေကျော်ကြီး ဘယ်လီက လျှောက်လဲမည် ဖြစ်သည်။

ပက်တီအနေဖြင့် ဝါဒမှိုင်းသွင်း ဓားစာခံ ဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးရန် အတွက်လည်း အစိုးရက နာမည်ကျော် စိတ်ပညာ ပါရဂူကြီးများအား တာဝန်ပေးစစ်ဆေးစေခဲ့သည်။ စိတ်ပညာရှင်အများစုက ပက်တီသည် ဝါဒမှိုင်းအသွင်းခံရသူမဟုတ်၊ မိမိ၏အမှုကို တရားရုံးတွင် ကောင်းစွာ ထုချေနိုင်သော တရားခံတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် တရားခံရှေ့နေကြီး ဘယ်လီကမူ စိတ်ပညာရှင်ကြီးများ၏ အဆိုကို လက်မခံနိုင်။ 'ဝါဒမှိုင်းသွင်းခံရတာ မဟုတ်တောင်မှ ဒီကလေးမအနေနဲ့ တရားခွင့်မှာ ရင်ဆိုင်နိုင်လောက်တဲ့ ရုပ်အင်အား၊ စိတ်အင်အား လုံးဝ မရှိဘူး။ သူဟာ ပြန်ပေးဓားစာခံ၊ ပြီးတော့ အကြမ်းဖက်သမားတွေထံ တစ်နှစ်ခွဲကျော်ကျော် ဒုက္ခခံနေခဲ့ရတဲ့ နနနယ်နယ် မိန်းမသားလေးတစ်ဦး။ အဲဒါကို အစိုးရရှေ့နေတွေနဲ့ တရားသူကြီးအဖွဲ့က သဘောပေါက်သင့်တယ်။ တရားသူကြီးတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပက်တီရဲ့ ဖခင်မစ္စတာဟတ်စ်လို သဘောထားကြည့်

ROLLING STONES

THE INSIDE STORY

The most important concert in a decade... The most important concert in a decade... The most important concert in a decade...

PART HEARD... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones...

The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones...

The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones...

The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones...

The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones... The Rolling Stones...

အတွင်းရေး

ပက်တီ၏ ဝရမ်းပြေးဘဝ အတွင်းရေးကို ဦးဦးဖျားဖျား ဖွင့်ချထားသော 'ရိုးလင်းစတုန်း' မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါးအဖွင့်စာမျက်နှာ...

စမ်းပါ။ ပြီးတော့ ပက်တီကိုလည်း ကိုယ့်သမီးလို သဘောထားကြည့်စမ်းပါ။ တတ်နိုင်ရင် တရားသူကြီးတွေဟာ ကိုယ်တိုင် သမီးရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်သင့်တယ်။ ဒါမှ ဒီအမှုကို ကိုယ်ချင်းစာတရားနဲ့ မှန်မှန်ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်နိုင်လိမ့်မယ်။ ဆိုလိုတာက ဒီအမှုဟာ သာမန်အမှုမဟုတ်ဘူး။ ထူးဆန်းတွေပြားတဲ့ အမှုကြီးဖြစ်တယ်။ ဒီအမှုမှာ လက်ရှိ တရားဥပဒေကို စိန်ခေါ်နေတဲ့ ရှုပ်ထွေးတဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေ ဒင်းကြမ်းပြည့်နေတယ်။ ဒါကြောင့် လိုအပ်ရင် ဥပဒေသစ်တွေ ပြဋ္ဌာန်းပြီးတောင် ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မယ်'ဟူ၍ ရှေ့နေကြီးဘယ်လီက အခိုင်အမာ လျှောက်လဲခဲ့သည်။

အချုပ်ဆိုရသော် ပက်တီ၏ အမှုကား နှစ်ချိ၍ ကြာဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ အမှုကလည်း သပူတ်အူပမာ ရှုပ်ထွေးလွန်းတင် ဖြစ်နေသော အမှုဆန်း၊ တရားဥပဒေလောကတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ရင်ဆိုင်ရသော မှုခင်းကြီး။ ထို့ကြောင့် ဤအမှုကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင် တရားလိုရှေ့နေနှင့် တရားခံရှေ့နေများအဖို့ ဆံပင်ဖြူအောင် စဉ်းစားကြိဆရဖို့ ရှိသည်။ အစိုးရဘက်က အလျှော့မပေးသလို ပက်တီ၏ ဖခင်နှင့် ရှေ့နေကြီးများကလည်း လုံးဝ အလျှော့ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်၊ လိုအပ်လျှင် အမှုနိုင်ရေးအတွက် ငွေကို တင်းနှင့်ခြင်၍ အင်တိုက်အားတိုက် ကြိုးပမ်းကြမည်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပင့်ကူအိမ်ထဲ လေးဖက်လေးတန် ကားစင်တင်ခံနေရသော ပိုးဖလံကလေးပမာ ဖြစ်နေရရာသူ သူဌေးသမီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူကလေး ပက်တီ၏ အနာဂတ်ဖြစ်စဉ်များကို စာဖတ်သူသာလျှင် ကိုယ်တိုင် တရားသူကြီးလုပ်၍ ဉာဏ်ကစားကြည့်ပါတော့။ ။

မောင်ပေါ်ထွန်း